

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قاموس سکرسته

به رنگی په کهم

أ* ب* ت* ث* ج* ح*

نوسینی:

مهلا مه خمرودی گه لاله یی

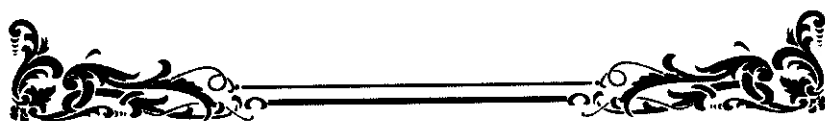
۲۰۰۸ ز

۱۴۲۹ هـ

دارالعرفه

به بیروت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

❦ ناوی کتیب: «قاموسی رسته»

❦ دانراوی: مه لا مه حموودی گه لالهیی

❦ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

❦ له به رڼوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (۶۲۸) سالی (۲۰۰۸) ی دراو متی.

❦ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین / کۆمپیوتهری شانیا)

❦ سالی چاپ: ۱۴۲۹ ک - ۲۰۰۸ ز

❦ له سهر نه رکي کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوو مافی چاپکردنه وی پاریزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

پیشه کی

به ناوی خودای به خشندهو میهره بان

کاری له بهرچاوو ناشکرا به که گرنگی فهرهنگ بۆ نه مری گهل و نه ته وه، بۆ پیشکه وتنی ولات، له پله ی یه کهم دایه، زمانه زیندوو هکانی جیهان وهك عهرمبی و ئینگلیزی و فارسی و فهرنسی و تاد، مان و نه مانیان به سراوه به فهرهنگ و قاموسه وه، فهرهنگ پاراستونی له فهوتان و بهرتبوون و له تهت بوون ههرچۆن (نه حو) زمان ده پارێزێ له هه لهی زمانه وانیی، فهرهنگیش زمان ده پارێزێ له فهوتان و پاشا گهردانی.

جا له م روانگه یه وه رۆشن بیرانی هه موو میله تهك له پله ی یه کهم دا هه ولیان داوه که فهرهنگی شایان بۆ زمانی نه ته وه که بان به قه له میکی پاراو بنووسن، له م رێگه وه گه وره ترین خزمه تیان به گهل و نیشتمانی خۆیان کردووه. به وێنه شیخ ماری نۆدی مه لا عه بدوللای زۆهر سه رده قشکینی فهرهنگی عهرمبی - کوردین و شیخی خال و زه بیحی و هه ژارو جگه ر خوین ره چه شکینی فهرهنگی کورد - کوردین و خزمه تیکی شایانان به گهل کوردی خۆیان کردووه.

به لām ره ره وهی پیشکه وتن و بزایی گه شه کردن کاری وایان کردووه ده لێی هه می شه مرۆف له گه ل رۆژگاردا له موسابه قه و کێ بێرکی و پێشپرکی دایه.

له لایه کی تره وه بوا ری فهرهنگ فره لق و پۆیه، گه له خودا پێدا وه کان له هه موو بواره کان دا نه سپی خۆیان تا و دا وه قۆناعی باشیان بێرپوه و پیشکه وتنی بهرچاویان به ده ست هێنا وه.

جا له گه ل ره چا و کردنی نه م خالانه و تێروانی نیکی سه ره پێیی به ناو رۆشن بیری کوردی دا بۆ مان دمه رده که وئ که کتیبخانه ی کوردی له بوا ری فهرهنگ دا زۆر هه ژاره چ له پوی چه ندی به ته وه، چ له پوی چۆنی به ته وه! چونکه وێرای نه وهی نوسه رانه مان که میان خۆیان له م بواره دا خه ریک کردووه به ره مه میان که مه، نه وهی نوو سیو یشه مانه زۆر که م و کوری تێدایه! نه وهی من بزانه تانی ستا به شیوه ی لێرپان و خۆته رخانه کردن که سانیکی پسپۆر و شاره زا خۆیان به دانانی قاموسی (عه رمبی - کوردی) یه وه خه ریک نه کردووه، نه و به ره مه مانه ی له به رده ست دان تا بلێی کال و گرچن و که م و کورتییان تێدایه، نه مه ش ده گه رپته وه بۆ نه وهی که دانانی قاموس و فهرهنگ کاری تاکه که سی نییه و پێویسته

لیژنہی پسیپور بہم جوڑہ کارانہ ہہ ئسیو چہند جاریکیش لہ لایہن پسیپورانہ وہ بہرہ مہمکہ لہ کہوو بیژنگ بدرئ. ہہ ئبہتہ تا نیستا نہم ہہل و مہرجہ بؤ قاموسی (عہرمبی - کوردی) نہرہ خساوہ، ہہتا نہم ہوارہش نہرہ خسیو بیریک لہو کہ لہ بہرہ زہقہ نہ کریتہ وہو ہہوئی جیددی بؤ نہدرئ، نہو کہ لاینہی کتیبخانہی کوردی پرنابیئتہ وہ. وہکی تریش رون و ئاشکرایہ کہ زمانی عہرمبی لہ بہر چہند ہویہ کہ لای ہہموان زانراون، دادہنرئ بہباشترین کہنالی یاریدمدہری کاریگہر، بؤ زمانی شیرینی کوردی، کہ لہرپنگہی تہرجہ مہو وەرگپرانہ وہ بیگہین بہہوارو پردئ بؤ چوونہ ناو زورینہی زانیاریہکانی جیہان و بؤ گہران بہناو ہہموو کتیبخانہکانی جیہان دا، چونکہ زانینی زمانی ہہرگہلی، کلیلہ بؤ فیربوونی ہہموو بہرہ مہمہ جوڑاو جوڑہکانی نہو گہلہ، لہنہدہبی و پیشہییو، زانستی و فہرہنگیو، تاد.

جا بہندہ پاش نہوہی بہچاوی رەخنہی دۆستانہ وہ نہو فہرہنگانہم ہہ ئسہنگاند کہلہم ہوارہی من دا دانراون ہاتم وەک تہواو کردنی کاری پیرۆزی نہوان لہ پاش ہہوئ و تیکۆشانی بی وچان توانیم دەستہ سوالہی خۆم بخمە سەر شاراو خەرمانی ہہزاری ہواری فہرہنگی (عہرمبی - کوردی)، نہم بہرہ مہمہ ئامادہ کردو ناوم لی نا (قاموسی رستہ) لہم روہوہ کہ زوریہی کات وشەکان خراونہتہ ناو رستہوہ ہیوادارم سودم لہہئو کہم و کورتی قاموسہ دانراوہکانی پیش خۆم وەرگرتبی، بہقہدەر توانا خۆم لہہندئ ہہئو کہم و کوپی پاراستبی! خو ہہ ئنانہ وہ نییہ گہر بلیم: ہہوئم داوہ کوردی رۆشنیر شارەزا بکەم بە زمانی عہرمبی، بہشیوہی گشتی، بہشیوہیہکی وا کہلہہر ہواریک دا پیویستی بہ زانینی زمانی عہرمبی ہہبی نہم فہرہنگہ بؤی ببی بہفیرکارو مامۆستا.

نہوشمان لہبیر نہچئ ئیمہی کورد، پیویستی زۆرمان بہ زمانی عہرمبی و فارسی و تورکی ہہیہ کہ گہلی کورد دابہشکراوہ بہسەر نہم سی نہتہوہیہدا.

ہہ ئبہتہ زمانی عہرمبی زمانیکی (اشتقاقی)یہ، نہمەش کاری ریک خستنی وشەکان لہناو قاموس دا بہشیوہی ئەلف بی ئەستەم دەکا، ہەر لہکۆنہوہ زانپانی عہرمبی لہہواری قاموس دا زۆر خۆیان ماندو کردووہ زۆر ریبازیان پەپەرہو کردون بؤ تہرتیب کردنی وشە گہلی ناو قاموسہکانیان، بہناو بانگترینی نہو ریبازانہ دوو ریبازن:

(۱) ریبازی یەکەم: ئەوہیہ موحەپەدو مەزید بەرچاو نەگێرئ و وشەگەلەکہ بەگۆتەری (تلفظ) و دەنگ ریزبەند بکێن ئەوکاتہ ئیسەم و فیعل بە موحەپەدو مەزیدہوہ تیکەلاو دەرکێن و ریز بەند دەرکێن.

(۲) رښتيا دوهوم: نه‌وهمه که پيتي زياته به‌رچاو نه‌گيرئو به‌گوږه‌ی پيته نه‌صليه‌کان وشه گه‌له‌که ريز به‌ند بکړئو وشه زياته‌کان ناواخن بکړن.

من بؤ خؤم رښتيا دوهومم په‌سند کردوهو به‌وگوږه‌يه وشه‌کانم رښتيا خستون له‌به‌ر جه‌ند هوږه‌ک که ليرهدا جيگای نامازه بؤ کردنيانم نيه.

⇨ شاينه‌ی باسه من له‌م نووسينه‌دا هاتوم کتیبی (المعجم الوسيط) له دانانی کؤمه‌ئ له زاناو پايه‌به‌رزانی وه‌کوو دوکتؤر (احمد حسن الزیاد) و دکتؤر (ابراهيم مصطفى) و (حامد عبد القادر) و (محمد علی النجار) م کردوه به‌سهر چاوه‌ی سهره‌گی و زؤربه‌ی قاموسه‌که‌م له‌و راگواستوه، وه سوديشم له کتیبی (قاموس المحيط) ی (فه‌یروز ثابادی) و کتیبی (المنجد) و کتیبی (المنجد في اللغة العربية المعاصرة) و (قاموس‌ی دمريا) بينيوه.

⇨ هه‌وئم داوه زؤربه‌ی وشه‌کان بخه‌مه پسته‌وه بؤ نه‌وه‌ی خوښه‌ر بتوانئ مانای مه‌به‌ست له‌و وشه‌يه‌ی گهره‌کيه‌تی به‌ناسانی بدؤزښته‌وه.

⇨ نه‌و وشه‌يه‌ی زياد له‌يه‌ک مانای هه‌يه، ماناکان ريزکراون و نيوان ماناکانیش به‌هيمای (۵) ديارى کراوه، هه‌ر کاتئ نه‌و هيمایه دانرا نه‌وه په‌کښ له‌ماناکانی وشه‌که ته‌واو بووه.

⇨ زؤربه‌ی جار به‌دوا وشه‌که‌دا چاوگی نه‌و وشه‌يه‌ په‌ک بئ يا زياتر دياريم کردوه به‌بئ نه‌وه‌ی مانام کردبئ، نه‌وهم هښشتؤته‌وه بؤ خوښه‌ر خؤی به‌گوږه‌ی شوښ مانای چاوکه‌که بزانی.

⇨ زؤرجار صيغه‌ی (افعل فعلى) و (فعلان فعلاء) م بؤ وشه‌کان له‌که‌وانه‌دا ديارى کردوه، وه‌کوو (اهيف هيفاء) و (ندمان ندماء).

⇨ هه‌روه‌ا به‌گوږه‌ی پتويست کؤی نيسمه‌کانم ديارى کردوه به‌م جؤره له‌دوا مانا کردنى نيسمه‌که پيتي (ک) دانراوه له‌جياتی کؤ نه‌مجار دوخال دانراوه له‌سهره‌يه‌ک و صيغه‌ی جه‌مه‌که‌م نووسيوه.

هيوادارم خودا پشتيوانم بئ بؤ ته‌واوکردنى کاره‌که‌م و به‌ره‌مه‌که جيگای خؤی له‌دئى خوښه‌ران دا بکاته‌وه له کتیبخانه‌ی کوردی دا شوښنى خؤی بگړئ.

محمد احمد

۲۰۰۸/۳/۱

الهَمَزَة

پالڤته ڪراو، ڪارمبا ناگهيه نئ.
الْأَجْرُ: خشتي سورڪراوه بؤ ڪاري
بيناسازی.

آدم: بڙوانه مادهی (أَدَم).

آذار: مانگی شهشه می سالی سورهمانی و
مانگی سییه می سالی زایینی په.

الْأَذْرِیون: روهکیکی گوله پایزمیه،
گوله گانی زوردو سورو نالتونی په له
ناومرستی دا خالکی ږمښ هه په.

الْأَس: درهختیکه هه میشه سههوزه
گه لاکه ی هیلکه بیه و گوله که ی سپی
په، بؤنی خوښه، بهرکه ی ږه شه،
به ته ږی ده خوری و وشکیښ
ده ځړته وه ده خوری.

أَمین: وشه په که دوی دوعاو پارانه وه
ده گوتری، واته: خودایه داواکه م جی
به جی بکه.

الْأَنْسُون: روهکیکه وهرزیه گوله که ی
سپی و بجوکه.

الْأَنْك: رهصافی ږه شه.
الْأَیْن: داب و نه ږتی کؤمه لیک یان هی
دمفه ږیک.

أَبَاء: (أَبَاءُ بهم) تیریکی تیگرت.
الْأَبَاءُ: قه صه ب.

الْأَبَاءُ: بیشه لانی قه صه ب، (ك:
الْأَبَاءُ) ه.

أ: په که م پیتی (نه لزو بی په) پی
ده گوتری: (هه مزه) و بؤ جهند
مانایه ک به ګار دی.

• بؤ پرسیار کردن (أَسَافِرُ غدا؟)
به یانی سهههه ده که ی؟

• بؤ بانګردن (أَعْمَدُ انظر) نه ی
موحه ممد بڙوانه.

• بؤ چونیه کی و په کسانى ﴿وَسَاءَ
عَلَيْهِمْ أَلَدْرَگُهُمْ أَمْ لَمْ يُنْزِلْهُمْ﴾
چونیه که لای نه و بی بڙویانه
بیانتر سینئ یان نه بیانتر سینئ ۵ (لا
یهمنی اقرا ت ام لم تقرأ) بخوینی و
نه خوینی به لامه وه ګرنگ نییه.

آب: بڙوانه مادهی (أَوْب).

آب: مانگی یانزه ی سالی سورهمانی و
مانگی هه شتی زایینی په.

الْأَب: نوقننومی په که م ه لای
مه سیحیه کان.

الْأَبْنُوس: درهختیکه له ولاتی
حه به شه و هیندوستان ده ږی
داره که ی رهش و پته وه، هه نندی
پیویستیاتی ناو مالی لی دروست
ده ځړی، به ګوردی پیی ده گوتری
نه به نوس، عه به نوس.

الْأَبْنُوسِیة: ماده په کی رهشی رهقه،
پیکنی له خلتی ګوګردو مه مطاطی

ا	ب	ج	د	ه	و	ز
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
ح	ط	ي	ك	ل	م	ن
۸	۹	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
س	ع	ف	ص	ق	ر	ش
۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	۲۰۰	۳۰۰
ت	ث	خ	ذ	ض	ط	غ
۴۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۸۰۰	۹۰۰	۱۰۰۰

اَبَد: (اَبَد اَبَدًا) له نادهمیزادان دابړا،
گۆشه گیر بوو (اَبَد الشَّاعِرُ) مانای
قولی خسته نیو شیعره کانی ه (اَبَد
فلان بالمكان) فلانکس له وشوینه
مایه وهو به جی نه هیشت.

اَبَد (اَبَد اَبَدًا): له خه لکی دابړا، گۆشه گیر
بوو (اَبَد علیه) رقی لی هه لسا.

اَبَد: (اَبَد الشَّيْء) شته که ی نه مرکړد
(تَأَبَّدَ) به مانا (اَبَدَ) په ه (تَأَبَّدَ
المكان) نهو شوینه بوو به چوله وانی
که سی تیدانه ما ه (تَأَبَّدَ الرَّجُلُ)
بیا وه که کورپتییه ته که ی دریژهی
کیشاو ژنی نه هینا.

الْاَبْدَة: کاری سهرنج راکیش و سه پرو
سه مهره ه به لای گه ورو له بیر
نه چوه وده وکوو نه نفال کردنی
کورده، کیمیا بارانی هه له بجه، (ك:
اَوَابِدُ).. ده گوتړی: (اَوَابِدُ الْكَلَامِ)
قسه ی سهرنج راکیش ه (اَوَابِدُ
الطير) نهو بالئدانه ی زستان و هاوین
له یه که شوین بمیننه وه گهرمین و
کوپستان و جی گۆرکی نه که ن.

اَب: (اَبٌ لِلشَّيْءِ اَبًا، اَبَابًا): خوی بو سهرمه
ناماده کرد، (اَبٌ اليه) هزی لی
کرد، (اَبٌ على اعدائه) هه لمه تی
مهردانه ی برده سهر دوژمنه کانی ه
ده گوتړی: (اَبْتُ اَبَابَةً الشَّيْءِ) ریگی
خوی کرده وه دامه زرا ه (اَبٌ
الشَّيْءِ) قه صدی کرد، ده گوتړی:
(اَبٌ اَبُهُ) هه لوپستی نه وی نواند ه
(اِسْتَأَبَ فلانًا) فلانکه سی کرده
باوکی خوی ه (تَأَبَّبَ به) شانازی
پنوه مکړد.

الْاَبَابُ: ناوی زور

الْاَبَابَة: دهر دیکه توشی ناده میزادی
دووره ولات دمبلی.. واتسه:
کورکاندن و نالین بو نیشتمان ه
(جوړه نه خوشییه کی دهر وونییه).

اَب: گز وگیا، له قورن ان دا دهمرموی:
﴿وَفَاكِهَةً وَاَبًا﴾.

اَبَتَ (اَبَتَ اليَوْمِ اَبْتًا): روژه که گهرم بوو.

اَبَجَد: په که م وشه ی نهو شش وشانه په
که پیته کانی هیجای تیدا
کوکراو ته وه لای سامییه کان، که
نه مانه ن (اَبجد، هوز، حطی، کلمن،
سَعَفَص، قرشت) پیته کانی هه ردوو
وشه ی (لخد، ضطغ) که خراونه پال
نهو شش وشانه هی زمانی عهرمبین
ه پیته کانی (اَبجد) له حیسابی (جَمَلُ)
دا به م شیوه به کار دین، په کان، دمیان،
سهدان، هزاران.

أَوَابِدُ الرُّوحِ: گیانله بهری کیوی، نهو
 حیواناناهی له گهه ناده میزاد
 هه شه کهن ه مالی کردنیان ئاسان نه بی.
 الأبد: زهمانه، رۆژگار، (ك: آباد وأبد) ده
 دهگوتری: (لا اعمل ذلك أبد الآباد) یان
 (ابد الآبدین) ههرگیزاو ههرگیزو هه تا
 هه تاپه نهو کاره ناکه م.

أبدًا: زمرفی زهمانی داهاتووه، بۆ کردن
 و نه کردن به کار دههیندری،
 هه می شه بی دهگه یه نهی، به هو ی
 نیشانی که وه مانای هه می شه بی لی
 دادمه پندرئ، وه کوو له هورئان دا
 دهه فرموی: ﴿إِنَّا لَنُدْخِلُهَا أَبَدًا مَا
 دَامُوا فِيهَا﴾.

الأبدی: نه وه یه کوتایی نه بی.
 الأبدیة: چاوگیکی دروست کراوه
 (مصدر صناعي) له وشه ی (الأبد)
 دهر دههیندری.

المؤبد: (الحکم المؤبد) سه پاندنی سزا به سهر
 تاوانباردا به درێژایی ژیا نی.. واده بی
 نهو سزایه سوك ده کړی بۆ بیست سال.

أَبْرَ: (أَبْرَ النُّخْل) دار خورما که ی ته لقیح
 کرد، موتوری به ی کرد تۆوی نیره که ی
 به سه ردا پرژاندن ه (أَبْرَ الزَّرْع)
 کشت و کاله که ی پیک هی نا، چاکی
 کرد (أَبْرَ الْعَقْرَبُ والنحلة فلاناً)
 دوپشک پیوه ی دا، ههنگ پیوه ی دا
 ه (أَبْرَ الْحِوَارَ) له گهه خوراکدا
 دهرزی دهرخواردی ناژه له کان دا بۆ

نه وه ی به مرن (أَبْرَ فَلاناً) زیانی
 به فلان گه یاند پاشه مله غه ی به ته
 کرد.
 أَبْرَ الزَّرْعُ: کشت و کاله که باش بوو
 پیگه بی.

أَبْرَ النُّخْل - الزَّرْعُ: باخه خورما که، یان
 کشت و کاله که ی باش به خپو کردو
 رمدای هی نا.

إِثْبَرُ فلاناً: داوای له فلان کرد
 خورماکانی بۆ ته لقیح و موتوری به
 بکا ه بۆی به خپو بکا.

ثَابِرُ: کارلیکراو (مطارع) ی (أَبْرَ) ه یه
 واته به خپو کردنه که ی پی که وت ه
 (ثَابِرُ صغار النخل) واته: نه مامه
 خورماکان گه و ره بوون و پیگه بی ی و
 کاتی موتوری به کردنیان هات.

الإِبْرَة: وه ستایی کارامایی
 موتوری به کردنی خورمایه، یان
 وه ستایی و لیژانی کشتیاری یه.

الإِبْرَة: وه ستایی و کارامایی
 موتوری به کردنی خورمایه، یان
 وه ستایی و لیژانی کشتیاری یه.

الأَبْرُ: دروستکه ری دهرزی یه.

الإِبْرَة: دهرزی یه، نامیری که سه ری کی
 تیژه و سه ری کی کونه، دورومانی پی
 ده کړت، (إِبْرَة العُقْرَب) جزوی
 دوپشک، (إِبْرَة النحلة) جزوی ههنگ
 ه (إِبْرَة المرفق) سه ری نیسقانی
 نه نیشک ه (بيت الإِبْرَة): عولبه یه کی
 بچکۆله یه دهرزی یه کی موغناتیسی

الْأَبْنُ: حه وزیکى مهعدنیه خوی
تیدا دهشورت، وکوو سوینه وایه،
(ک: أَبْن)ه.

الْإِبْنِیمُ: قولفهی قاییش پشتینه
(قولفهیهکی مهعدنی په سهریکی
زمانهیهکی ههیه سهرهکی تری
قایشهکه پیکهوه دهبهستینهوه بۆنهوهی
سهرهکی لهسر ناوک بوهستی).

أَبْسَه: رقی لی ههنگرت ه رخنهی
لی گرت.

أَبْسُ: گۆلکیکی تایبهتی و خاوهن
رهوشتی تایبهتی بووه، میسریه
کۆنهکان گردویانه به رهمزی هیزی
ناژهل و ریزیان بۆداناوه.

أَبَشْ: (أَبَشْ لَاهِلَه) تیکۆشا بۆ
دایینکردنی بزئوی مال و خیزانی،
(أَبَشْ کلاماً) قسهی بی سهر و بهری
کرد ه (کَلَّأَشْ) کۆبوونهوه.

الْأَبَاشَةُ: خهکی تیکهه و هه مهجور
(کۆمهنگای هه مه جۆر).

أَبْضُ أَبْضاً: گورج و گۆل بوو، نیشاتی
پهیدا کرد.

أَبْضُ أَبْضاً: و مزع و حال شیوا، باری
زیانی تیکچوو، (أَبْضُ الْجَعْرِ) قاجی
پیشهوهی حوشرهکی نوشتاندهوه
و بهگوریس بهستی (قاجی
هه ئهسته) بۆ نهوهی نهروا، (أَبْضُ
الْإِنْسَانِ) نهژنوی نوشتاندهوه، قاجی
بهپرانیهوه جوت کرد، بهلهکه قاجی

بپومهیه سهرهکی هه میشه روهو
شیماله جیهاتهکانی پی دهزاندری.
الْأَبْر: نهو تۆمهیه خورمای پی
موتوربه دهکری.

الْمَآبِرُ: توپکلی تۆوی موتوربهکردنی
خورمایه.

الْمَثْبَرُ: دهرزی نهستوران، دهرزی گهوره،
ههروا نیرکی روهکی نیر، (ک:
مَآبِر).

الْمَثْبَرَةُ: فیتنهیی و دوو زمانی، (ک:
مَآبِر)، دهگوتری: (فشت بینهم المَآبِر)
فیتنهیی و ناشوب لهناویان دا بلاو
بۆتهوه.

الْأَبْرَا: شانۆنامهیهکی شیعریه لهگهه
مۆسیقادا نه انجام دهدری (نۆپرا).

الْأَبْرَشیه: ناوچهیهکه له ولات که
پابهندی دهسهلاتی ئایینی
نوسقوفیکه.

الْإِبْرِيزُ: زیری ساغله و بی غهه و
غهش.

الْإِبْرِيسِیمُ: باشترین جۆری هه ریر
(ناوریشم).

الْإِبْرِیقُ: مهسینه ه هه و جۆش،
حاجه تیکه قلفه و لولهیهکی ههیه
شله مهنی لیوه دهکریته درهوه، (ک:
أَبَارِیق)ه.

إبریل: مانگی چواری زایینی (نیسان).
أَبْرُ أَبْرًا و أَبْرًا: قهله مازی بوو،
لهپاکردن دا بازی دا.

نوساند بهر هفيسكيه وه.

الْأَبْأَضِيَّةُ: تاهميكى خه واريجن، له ناخرو
ئوخري خه لافه ي نه مهوى دا
سهريان هه لدا، دامه زرينه ره كه يان
عهبدو لئلاى كورپى ئوباضى ته ميمى
بوو.

الْأَبْرَضُ: نه سسپى تىـز ره،
ولاخه بهر زه ي خوښ ره، (ك: أَبْض) ه
ه (الْمَأْبُض) ره فيسك، ديوى ناوه وه ي
كه زكه نه زنۆو نانيشك.

الْإِبْطُ: بن ههنگل، ديوى ناوه وه ي شان و
بان ه لبه لانى نه رم ه دامينى چيا ه
(تَأْبَطُ الشَّيْءُ): شته كه ي خسته بن
باليه وه (تَأْبَطُ الثَّوْبُ) كراسه كه ي
له ژير بالى راستيه وه هيناو
به سه رشانى چه پى دا ه (تَأْبَطَتِ
الْمَرْأَةُ الْوَلَدَ) ناهرته كه منداله كه ي
له خوځگرتو سه ره پرشستى كرد ه
(تَأْبَطُ شَرًّا) نازناوى (ثابت) ي كورپى
جابه ره كه پياوځكى عه ره بى
سه رده مى نه زانى بووه، نه گهر
(نِسْمَى مَنْسُوبٌ) ي لى دروست
بكه ين ده ئين: (تَأْبَطِي).

إِبْطُ الزَّهْرَةِ: نهو تۆوه ورده يه كه له نيوان
لاسكى پوه كه كه وه په لكه گه لاكانى دا
ده رده كه وه ه لبه ندى پيشيناندا
ده گوتري: (ضَرْبُ آبِطِ الْأُمُورِ)
نه ئينى كاره كانى زانى و مه به سته كان
حالى بوو.

أَبَقَ أَبْقًا، إِبَالًا: هه لات، ياخى بوو، (تَأَبَّقَ)

هه ره به مانا (أَبَقَ) هاتووه،
(... الشَّيْءُ) دژى و مستا، رقى لى
بووه وه، خوځى لى بى به رى كرد.

أَبَلَّتِ الْإِبِلُ أَبْلًا وَأَبْلًا: حوشتره كان زۆر
بون، كينوى بوون، به هوى خواردنى
گياو گزى ته رو تازه وه، پنيويستى
به ئاو نه بوو، (أَبَلَ فُلَانٌ) فلانكه س
حوشترى زۆرى بوو (أَبَلَ فُلَانٌ إِبَالَةً)
فلانكه س جوان سه ره پرشستى
حوشتره كانى كرد ه (أَبَلَ فُلَانًا أَبْلًا)
حوشترى دا به فلان كه س كردى
به خاوهن حوشتر ه (أَبَلَّتِ الرَّجُلُ أَبْلًا
وَأَبَالَةً) كابرا چاودپرى كرد.

أَبَلَ إِبِيَالًا: حوشتره كانى زۆر بوو.
أَبَلَ الْإِبِلَ: حوشترى راگرت (انْتَبَلَ)
حوشترى به خيو كردو قه له وه
كردن ه (أَبَلَّتِ الْإِبِلُ) به مانا (أَبَلَّتِ
الْإِبِلُ) وه ه (الْمَأْبَلَةُ) زه وييه كه
حوشترى زۆر بى.

الْإِبَالَةُ: كۆمه ل و تاقم ه باش به رپوه
بردى مال و سسياسه ت.

الْأَبَابِيلُ: ده سته و كۆمه لى زۆرو يه كه
له دواى يه كه ه بو كۆمه لى زۆرو
سه رنج راگيش به كار ده هيندرى، له
قورئاندا هاتووه ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ
طِيْرًا أَبَابِيلَ﴾.

الْإِبَالَةُ: باوه شيك چيلكه و چه وي ل ه له
په ندى پيشينانى عه ره ب دا

هاتووہ (ضٹ علی ابالہ) چیلکہو
 چہوئل لہسہر چیلکہو چہوئل.
 الأبلۃ: ھوزو خیل ۵ (أبلۃ الرجل)
 دؤست و ھاوہلانی پیاو، (الأبلۃ)
 شاروچکہیہکہ نریک بہصرہ.
 الأییل: گوجان، دار عہ صا ۵ بہ
 کہشیشی مہسیحانیش دہگوتری ۵
 (الأبلۃ): باوہشہ دارو چیلکہ.

الإنلیز: ٲہو ٲور و لیتہیہی چومی نیل
 لہدوای خوی جی دیلی.
 إنلیس: مامؤستاو رابہری شہیاتینی،
 (ک: ابالس و ابالس)یہ.

ابن: (ابن الدم فی الجرح): خوینہکہ لہ
 برینہکہ دا رہش بووہ ۵ (ابن فلان)
 رخنہی لہ فلانکس گرت.
 رہوشتی ناشیرینی پال دا ۵
 گوتراویشہ (أبنۃ بخر) واتہ: رہوشتی
 چاک و باشی پال فلانکس دا ۵ (ابن
 الشیء) شوینی فلان شت کہوت
 (أبن المیت) مردوہکہی لاواندوہ ۵
 (أبن الأثر) شوین پی ہی ھلگرت.

إبان الشیء: کات و ھرز ی شت ۵
 سہرہقای شت ۵ (إبالۃ الرجل):
 ھاوہلانی پیاو.

الإن: کوپ

الإنۃ: کچ.

الأبنۃ: گرنی قامکی قاج، گرنی دارو
 شتی تر، پیشی دہگوتری بزمارہ
 گوشتینہ ۵ عہیبو عار ۵ کینہو رقی.
 المأبون: تومہتبار

أبنۃ: (أبنۃ لہ و بہ): لیی حالی بوو بو ی
 دمرکہوت، دہگوتری: (ھذا شیء لا
 یؤبنۃ بہ ار لہ) واتہ: ٲہوہ شتیکہ
 گرنکی پی نادری، ھہولی بؤنادری
 لہبہرٲہوہی ھیچ و ٲوچہ.

أبنۃ فلاناً لکذا: فلانکس ی ناگادار کردو
 سہرنجی راکیشا بؤ ٲہوشتہ ۵ (أبنۃ
 علیہ) خوی بہسہردا رانواند.

الأبنۃ: شکؤمہندی و نرخداری.

أبنۃ و اباوہ ر أبنۃ: بوو بہباوک

أبنۃ: پی گوت بہ باوک و دایکہوہ
 بہقوریانت بم.

أبنۃ: باوکی بؤخوی پیددا کرد ۵
 (أبنۃ) بہمانا (أبنۃ) یہ.

الأبنۃ: باوک، باپر، جاری و دہبی بہ
 مامیش دہگوتری ۵ بؤ خواوہنی
 نیش و پرؤژہو بہدیہینانی شتیش
 بہکاردہینریٲ، وشہی (أبنۃ)
 بہلای مہسیحییہکانہوہ ٲوقنومی
 بہکہمہ لہسی ٲہقنومہکانی (أبنۃ)
 المقدس).

أبنۃ إباء و إباءۃ: دزی ٲہو شتہ و ہستا
 پی رازی نہبوو.

أبنۃ الشیء: شتہکہی لی ٲہدہغہکرد.

أبنۃ: جوانمہردو دلیر، بہو کہسہ
 دہگوتری خوی لہشتی ٲرو ٲوچ و
 شہرم ناومر دوور بختاہوہ،
 دہگوتری: (نفس أبنۃ) نہفسیکی
 بہرزو شکؤمہند خواو، ژیر
 دہستہپی و چہوسانہوہ قبول ناکا.

اَتَبْ، تَأْتَبْ، وَالتَّبْ: کراسی بئ قوئی
له بهر کرد.

الْاَتَابُكُ: فەرمانبرهوا، گه وره، له بهر پرتدا
بهو که سه گوتراوه که سه پرپرشتی
به خپو کردنى منداى پاشاو
خه لیفه ی کردوه، وشه یه کی تورکی
یه.

اَتَدَ: مانگا که ی به سته وه بؤ دوشین
(الْاَتَادُ) بهو گوریسه ده گوتری که
قاجی مانگای پی دهبه ستریت وه
له کاتی دوشینی دا.
الْاَتْرُجُ: لیمو، (الْاَتْرُجُ، الْاَتْرُجَةُ) همر
به مانا لیمویه.

اَتَلْ: چاوه که ی (اَلْاُ و اِلْاُ و اِلْاَلْاُ)
به مانا هه نگاو هه ئینانه وه خیرا
خیرایه بهرق هه ئساوی، هه روا
به مانا رویشتنی ته مبه لانه یه که
به هوی زور خواردن و زور
خواردنه وه وه نه توانی به خیرایی
بروا.

اَتَمَّ اَلْمَا: کردنى دو ماده به یه ک،
کۆکردنه وه دوو شت تاوايان لی
بئ ببه یه ک، (اَتَمَّ فلان بالماکان)
فلانکه س لهو شوینه مایه وه وه
جیگیر بوو، (اَتَمَّ في سره اَتَمَّ)
به هیواشی رویشت.

اَتَمَّ: دره ختی که له توپزی دره ختی
زمیتون، له کیوو که ژ دپروئ پی
ده گوتری زمیتونه کیویلکه، زور
خۆپاگرو ته مهن درپژه، (اَلْمَاَتَمَّ)

کۆبونه وه ی کۆمه ئیک ئاده میزاد
به بۆنه ی ناخویشی و بؤ تازی بهاری ه
بؤ شایى و گۆوه نیدیش
به کارده هیندری، به لام به زوری بؤ
بۆنه ی ناخویش به کارده هیندری.
اَتَنَ بالماکان اَتَا و اَتَرَا: به مانا (اَتَمَّ
بالماکان) هاتوه.

اَتَنَ فلان اَتَانَا: به مانا (اَتَمَّ) هاتوه واته:
ته مبه لانه جولایه وه ه (اَتَنَتِ
الوالدة) دایکه که منداله که ی به
شیوه ی ئاسایی نه بوو، له پیش دا
قاجی هاتن ئهمجار ده ست و سه رو
ملى هاتنه دهر (اَسْتَانَنَ) فلانکه س
ماکه ری پاگرت.

الْاَنَانُ: دپله که ر، ماکه ر، (ک: اَتَنَ) و
(اَتَنَ) ه.

الْاَتْنُ: ناگردانی گه وره، جه هه نده می
حه مام، جه هه نده می گوره ی قسل و
گه ج.

اَتَا، اَلَا الشجر اَتُوا اَتَاءً و اِنَاءً: دره خته که
میوه که ی دهر که وت، به ره که ی زور
بوو قورسایى خسته سه ر قه دو لقو
پۆپی دره خته که ه (اَتَا الماشية)
ناژده که گه شه ی کرد زاو زیان کرد
زور بون. (اَتَا الحيوان اَتُوا)
حه یوانه کان خۆشپر و بون و خیرا
رویشتن (اَتَا فلان اَتُوا) به رتیلى دایه.

اَتَى الشجر اِيتَاءً: دره خته که میوه که ی
دهر که وت و به ره که ی زور بوو.

الإيتاء: بهروبوم و دانه وئله ۵ (لَبَنَ ذُو
إِتَاءٍ) شیرى چهور.
الإِثَاوَةُ: سه رانه و مه رانه، خه رجى و
باج، به رتيل ۵ ده گوتري: (فِلَان
ضرب على فِلَان إِتَاوَةً) فلانكهس
سه رانهى خسته سهر فلانكهس ۵
(شَكَمَ فَاهُ بِالْإِثَاوَةِ) به به رتيل ده مى
ها خنى، به رتيلى دايه و بى دهنگى
كرد، (ك: اُتَاوِي) يه.
الْأَتَاوُ: يارمه تى و به خشش، رِبَازو بىرو
بؤ چون.
أتى اَيْتَاً و اَيْتَانَاً و مَاتَى و مَاتَاً: واته:
هات به هاتن، ده گوتري: (أَتَيْتُ الْأَمْرَ
مِنْ مَاتَاهُ و مَاتَاتِهِ) له ريگاي خؤيه وه
بؤ نه و كاره چؤم، باره كه يم
دؤزييه وه و كاره كه م نه نجام دا ۵
(أَتَى) نزيك بووه ۵ (أَتَى عَلَيْهِ)
به سه رى دا رؤيشت ۵ كاره كه ي
نه نجام دا ۵ (أَتَى عَلَيْهِ الدَّهْرُ) زه مانه
تيكيه وه پيچاو فه وتاندى ۵ (أَتَى
الْمَكَانَ) هاته نه و شوئنه (أَتَى الرَّجُلَ)
هاته لاي پياوه كه (أَتَى الْأَمْرَ)
كاره كه ي نه نجام دا ۵ (أَتَى الْمَرْأَةَ)
چووه لاي نافرمته كه لاقه ي كرد ۵
(أَتَى الْقَوْمَ) خؤى پال نه و هؤزو
خيلّه داو له وانيش نيه ۵ غه وارميه.
أتى فِلَان الشَّيْءَ: فلانكهس نه و شته ي
هينّا ناماده ي كرد ۵ له هورناندا
دمفه رموى: ﴿قَالَ لِفَتَاةٍ إِنَّا غَدَاءُ﴾

به ماناي تريش هاتووه يه كى له وانه
به خشينه (أَتَى الْمَالَ) ماله كه ي
به خشى، (أَتَى الزَّكَاةَ) زه كاتى دا ۵
(أَتَى فِلَانًا عَلَى كَذَا) رايان يه كديگير
بوو له سهر فلان شت.
أَتَى الشَّيْءَ: نه و شته ي ناسان كرد،
(أَتَى الْمَاءَ و لِلْمَاءِ) دهر اوى بؤ ناوه كه
ناسان كردو رى بؤ كرده وه بپروا.
أَتَى إِلَيْهِ الْأَمْرُ: نه و كاره ي به بيردا
هاتو واي به باش زانى به و جؤره ي
بكا ۵ (تَأْتَى لِلْأَمْرِ) له رپى خؤيه وه بؤ
نيشه كه چوو (أَتَيْتُ الْجُرْحَ) پاشماوه ي
برينه كه وه نه و خوئى و زوخاوه ي
لئى دئ.
الإِثَاءُ: نه و دارو چيلكه و چه وئله يه كه
له دهر اوى كانياوو جؤگاي ناودا
ده ميته به ربه ستو ناهيلى ناوه كه
باش بپروا.
الْأَتِيَّةُ: كاري جئ به جئ كراوو
نه نجامدراو.
الْأَتِيَّةُ: بيگانه ي خؤ هه لواسه رو بئ
نه صل و بنيچه ۵ لافاوى هاتوو
له دور.
الْأُنَابُ: دره ختى گه وره ي توت كه زؤر
لقو پؤپى هه بن ۵ (الْأُنْبُ) به مانا
(الْأُنَابُ) دئ.
أُنْ، أُنَا وَاثْنَا وَاثَلَةٌ: زؤر بوو، گه وره بوو
(أُنْ الثَّبَاتُ) گزوكيا كه تيك چرزاو
گه شه ي كرد (أُنْ الشَّغْرُ) هزه كانى

استأثر به: نهو شتهى تاييهت به خوئى
کرد (استأثر الله فلاناً) خودا
فلانكهسى مراند.

الآثار: زانيارى دهر بارهئى شوينه وار،
زاراوه يه كه به مانا زانين دهر بارهئى
كؤن و رابردوى له ميژينه يه.

الإثار: توره كهئى مه مك (مه مكدان)
جؤره توره كه يه كه ئافهرت
له مه مكى ده كا بؤنه وهئى شوږ
نه بنه وهئى قيت بنوئين ۵ هه روا به و
توره كه يه ش ده گوتري كه ده گريته
هيشووى تريو ميوهئى له و جؤره بؤ
پاريژگارى كردنى.

الآثار: نيشانه، پاشماوهئى شت.
الإثر: بريسكه و بريقهئى شمشير، تهرو
تازه يى دهم و چاو ۵ شوين پئو
به دوا دا هاتن، ده گوتري: (جاء في
إثره) به شوين نه و داهات.

الأثر: الأثر: بريسكهئى شمشير (أثر
الشيء) پاشماوهئى شت ۵ شوينه وار
و نيشانهئى شت ۵ له پهندي پيشينان
دا هاتووه دهئى: (لا تطلب أثراً بعد
عين) نه م په نده ده هيندريته وه بؤ
كه سيك بگه پئ بؤ شوينه واري شتى
فه و تاو ۵ به جيماوى رابردوان ۵
فه رمودهئى ريوابه تक्रاو، حه ديشى
بيغه مبهر (د.خ، ك: آثار، اثره).

الأثر الرجعي: ناراسته بوونى قانونى تازه
دهر چوو به سه ر ماوهئى پيش
دهر چووونى قانونه كه.

پربون و دريژ بوون. (الشعرُ أث و
أثيث) هزه كان پړو دريژن.
أثمه: نه رمى كردو ري بؤخوش كرد،
(أث البيت) خانومه كهئى به ناوماڅ
رازانده وه.

تأث فلان: فلانكه س خير و خوشى
توش هات ۵ (تأث البيت):
خانومه كهئى به فه پړش و قالى راخست.
الأثاث: كه ل و په لى ناو ماڅ وه كوو
قالى و قه نه فه و شتومه كى تر، (ك:
أث) ه.

أثره أثراً وإثارةً وأثره: شوين پئى
هه لگرت ۵ (أثر الحديث)
فه رموده كهئى گيړا يه وه، له هئى تره وه
ريوايه تى كرد ۵ (أثر السيف)
نيشانه يه كى له شمشيره كه دا كرد بؤ
نه وهئى له گه ل شمشيري تر ليئى
نه گورئ.

أثره عليه أثراً و أثره و أثرى: به رژه وه مندى
خوئى پيش خست، له دابه شكردن دا
زؤرينهئى بؤ خوئى دانا.

أثره إشاراً: هه لى بزاردو ريژى دايه ۵
ده گوتري: (أثره على نفسه)
به رژه وه مندي يه كهانى پيش
به رژه وه مندي يه كهانى خوئى خست.

تأثر الشيء: شته كه نيشانهئى تيډا
دهر كهوت ۵ (تأثر بالشيء)
نه وشته كارى تيكرد (التأثر) شوين
پئى هه لگرت.

الأثر: نهو پياوهی خوئی پئیش کهسانی تر دهخا ۵ لهفهرمودهی پیغه مبهردا هاتووه (سزرون بعدی اثره) لهوه بهولاولوه دهیسنن فهرمانپهروا ستمکارهکان شت بۆ خۆیان قورغ دهکهن.

الأثره: پلهو پایه ۵ دهگوترئ: (لفلان عندي اثره) فلانکەس لای من پلهو پایهی تایبهتی ههیه ۵ نهوکهسهی خوئی پئ لهکهسانی دیکه باشره. الأثره: شوینهوارو شویندهست لهسهر زهوی، رهوشتی بهرزو بۆماوه لهبنه مالهکهی دا ۵ دهگوترئ: (هر ذر أثره عندي) نهو ئادهمیزاده جیگای ریزو نرخه لام.

الأثری: شتی کۆنینه ۵ توئزهرو لیکۆلهرهوه لهبوارى شوینهوار دا. الأثر: بریسکهی شمشیر ۵ بهلای زانایانی سروشتهوه (أثر) ناوه بۆ شله مهنی پهك كه بۆشایی پردهکاتهوه ۵ لهلای کیمیا گهران شله مهنی پهکی بئ پهنکه ۵ ماده چه وراپی پهکان دمتوینیتیهوه، لهبوارى پزیشکی دا بهکار دئ.

الإیثار: نهوهیه ئادهمیزاد بهرزه وهندی کهسانی دیکه پئیش هی خوئی بخا. الایثاریه: لهلای زانایانی رهوشتهو نه خلاق ریبازو بیروکه پهکه دزی خۆپهرستی و پئیش خستنی بهرزه وهندی خۆت بهسهر هی

کهسانی دیکه دا ۵ بانگهوازی بۆ نهوه دهکا که بهرزه وهندی کهسانی دیکه پئیش بهرزه وهندی و دهستکهوتی خوئی بخا ۵ بهلای زانایانی دهروو ناسیهوه گرنگی پئیدانی ئادهمیزاده به کهسانی دیکه، بهرزه وهندی نهوان پئیش هی خوئی بخا جا نهو رهوشته سروشتی بئ یان بهکهسبو خۆرام کردن بئ. التأثيره: له رهخنه دا ریبازو بیرو بۆچونیکه پئیی وایه رهخنه ی نهدهبی نهوهندی پابهندی زهوق و کارتیکردنی کهسایهتی دهبی نهوهنده پابهندی بنه ما کارپیکراوهکان و قاعیده عهقلیهکان ناب.

المآثر: میرات و جیمای رابوردوان بۆکهسانی سهردهم ۵ فهرمودهی ریهویه تکرار، نهو فهرمودانهی له پیغه مبهردی ئیسلامهوه گیر دراونهوه.

أثف أثفا: جیگیر بوو، سهقامگیر بوو، (أثف فلاناً) شوینی کهوت، بۆی کهراو شوین پئی ههنگرت.

أثف القدر ایشافاً: مهنجه لهکهی خسته سهر سئ کوچکه.

أثف القدر: بهمانا (أثف القدر) په ۵ (أثف القدر): مهنجه لهکه خرایه سهر سئ کوچکه. (أثف القوم) خه لکهکه هاریکاری په کتربون ۵

(ثَأْلَفَتِ الْقَوْمُ الْمَكَانَ) نهو هؤزه

لهوشوینه چیگیربون و تییدا

مانهوه، بهچیپان نههیشته.

الْأُفْنِيَّةُ: يَهْكِيكَ لِهَوْسِي كَوْجَكِه

ناگردانهیه که مهنجهئی

دهخړتهسهر، (ك: أَثَالِي)یه (ثَالِة

الْأُثَالِي) سییه می سی کوجکه ه

به مانا به لای گه ورهش هاتوو ه

دهگوتری: (رماه بثالِة الْاُثَالِي) واته:

به لایه کی گه وره ی توشکرد.

أَثَلْ أَثْرُلَا: جِيْگِر بُوو چِه سِپَا (أَثَلْ أَثَالَةَ)

شهرمه مند بوو، وه جاخزاده بوو،

شکومه ندیی به دهست هیئا.

أَثَلْ: دِهْوَه مِهْنْد بُوو ه (أَثَلْ الشَّيْءَ)

رهسناپه تی نهو شته ی چه سپاند،

(أَثَلْ مَالًا) مال و سامانی په زمهنده

کرد بؤ نه وه ی به ره می بیئی.

أَثَلْ مَالًا: گه شه ی به مال و سامانه که

کرد (أَثَلْ أَهْلَهُ) پؤشاک ی بؤ مال و

خیزانی کردو ریژی لی گرتن، (أَثَلْ

فَلَانًا بِمَالٍ أَوْ بِرَجَالٍ) پشتگیری

فلانکه سی کرد به مال و سامان پان

به پیاوو دارو دهسته به هیژی کرد.

تَأَثَّلَ: چه سِپَا، چیگیربوو، شکومه ندی

به دهست هیئا.

الْأَثَالُ: مال و سامان ه شهرمه و پیاومتی

ه وه جاخزاده یی و که سایه تی.

الْأَثَلُ: درهختیکه له پیړی (طهرفاوی)

به رزو راست هه لچوه به ته مه نه،

داره که ی داری چاک و به سوده، لقو

پؤپی زؤرن، گه لاکانی باریکن.

الْأَثْلَةُ: نه صِل و رهسهن ه

دهگوتری: (لَفْلَانِ أَثْلَةُ مَالٍ) فلانکه سی

مالی چاک و باشی هه یه.

الْأَثْلَةُ: که ل و په لی ناومان.

الْأَثِيلُ: له کیمیا دا به چهنه تاکیکی

هاوکی شه یی دهگوتری که پیک

هاتوون له دوو گهر دیله ی کاربون و

پینج گهر دیله ی ئیدرؤجین.

أَثَمَ: تاوانی کرد چهنه چاوگیکی هه یه:

(أَثَمًا، إِثْمًا، أَثَامًا، مَأْثَمًا، آثَمُهُ)

إِثَامًا): خستیه ناو تاوانه وه ه تاوانی

پئ کرد ه (أَثَمُهُ) به تاوانباری دانا ه

(فَلَانٌ يَتَأَثَّمُ مِنَ الصَّغَائِرِ) فلانکه سی

خوی له تاوانی بچکوله دهپاریژی ه

(تَأَثَّمَ) تۆبه ی له تاوان کردو پاراپیه وه

خودا لئی خوشبی.

الْأَثَامُ: سزای تاوان، به مانا تاوانیش

هاتوو.

الْإِثْمُ: گونا هو تاوان ه که بکه ره که ی

شیاوی سزادان بی له سهری، (ك:

آثَام).

الْإِثْمُ: کل ه ماده یه کی مه عده نییه

شیوه ی بلوری و پرنگی قصدیرییه

رهقه ورد دهگړی و چاوی پئ

دهپژری.

أَثَا: هیتنه یی کرد ه (أَثَا مَرَاثَاةً) دزایه تی

له گهل کرد، (تَأَثَّرَا) کیشه یان له ناو

جهسته ی بی هیژو لاوازی ساغو
پتهو کردم ۵ (آجدهٔ ایجاداً) بهمانا
(آجده) دی ۵ دهگوتری: (إله لَمْ جَدُ
الانباب و الاظافر) نهوه پتهوکه ری
که لبهو نینوکه.

الأجْدُ: خوشتری مینه ی تیک سمرای
جهسته داپژاو.

أَجَرَ الْعَظْمُ: أَجراً وَأَجوراً، وإِجاراً:
ئیسقانه که یه کتری گرتنه وه
به نارپکی ۵ (أَجَرَ فلاناً) فلانکه سی
به کری گرت ۵ (أَجَرَ العاملُ صاحبَ
العمل) کریکاره که رازی بوو نیش بو
خاوهن کاره که بکا به کری ۵ (أَجَرَ
الله عَبْدَهُ) خودا پاداشی بهنده ی
خوی دا یه وه.

أَجَرَ فلان في ولده: کابرا منداله که ی مردو
خودا پاداشی دایه وه.

أَجَرَهُ إِيجاراً: بهمانا (أَجَرَهُ) یه ۵ (أَجَرَهُ
من فلان الدار): خانوه که ی لی
به کری گرت ۵ (أَجَرَهُ مُؤَاجَرَةً)
شته که ی لی به کری گرت.

إِسْتَجَرَ: له ناکامی خیرو به خشینی دا
به هیوای پاداش بوو ۵ (إِسْتَجَرَ على
فلان بكذا): به کری نیشی بو
فلانکه س کرد.

إِسْتَأْجَرَهُ: کردی به کریکاری خوی.
الإِجَارَةُ: کری نیش، گری به ستیکه
به مه بهستی سود وهرگرتن له پیناو
عیوه زیکی تایبه تی دا.

خویان به رهاگرد، کیشه یان تیکه وت.
أَجْتُ، أَجْتُ النَّارُ أَجاً وَأَجِجاً وَأَجَّةً:
بلیسه ی کرد کلپه ی کرد لرفه ی
هات. دهگوتری: (مَرُّ يَرْجُ في سيرة)
رؤیشت له رؤیشتنه که ی دا لرفه و
ورشه ی هات ۵ (و سمعت أَجَّةَ القوم)
گویم له خسه ی رؤیشتنه که یان بوو
۵ (أَجْتُ الشيءَ) نهو شته بریسکه ی
دا ۵ (أَجْتُ النهارَ) روزه که گهرم بوو
۵ (أَجْتُ الأمرُ) کاره که چه واشه بوو
۵ (أَجْتُ الماءَ) ناوه که تالو سویر
بوو.

أَجَّ النَّارُ: ناگره که ی داگیرساند، (أَجَّجَ
بينهم الشر) شهرو ئازاوه ی خسته
ناویانه وه ۵ (أَجَّجَ الماءَ) ناوه که ی
سویرو تالو تفت کرد ۵ (إِلتَجَّتِ
النارُ) ناگره که داگیرسا ۵ (إِلتَجَّتِ
النهارُ) روزه که گهرم بوو (تَأَجَّجْتُ
النارَ) بهمانا (إِلتَجَّجْتُ) ه
دهگوتری: (تَأَجَّجَ فلان غضباً وذكاءً)
فلانکه س رقی هه ئسا ۵ تورهبوو
هه لچو.

الأَجَاجُ: نهو ناوه یه له بهر تالی و
سویری دهمو زوبان دهگهزی.

الأَجُوجُ: چرای زور روناك و شوعله دار.
أَجَدَ البناءُ أَجْداً: دیواره که ی پتهو کرد
قنایم و مه حکمه ی کرد ۵
دهگوتری: (الحمد لله الذي أَجَدني بعد
ضعف) سوناس بو نهو خودایه ی

الأَجْرُ: به‌های کارو کرده‌وه. (أَجْرُ الْمَهْرِ)
حه‌قی مارمیی، (ك: أَجْرُ) ه ه
له‌قورئاندا دمه‌رموی: ﴿لَا تُؤْنُ
أَجْرُورَهْنُ فَرِيضَةً﴾ مارمیی
نافرته‌كانتان بدمن كه مافئكي
خویانه ه (الأَجْرُ) له زاراوه‌ی نابوری
ناسان دا نه‌و موجه‌و کرئیه به
به‌شی بزئوی کرئکاره‌که بکا ه
(الأَجْرُ الْحَقِيقِي) به‌و پاره‌یه
ده‌گوترئ که ده‌ست کرئکاره‌که
ده‌که‌وئو نرخ‌و به‌های خوی هه‌یه.

أَجَلَ فُلَانًا: فلانکەس نازاری مل
ومرگه‌پانی بوو.

أَجَلُهُ: مه‌نعی کرد نه‌یه‌ئشت ه (أَجَلَ
الشَّيْءِ) نه‌و شته‌ی دواخست، کاتی
بۆ دیاری کرد ه (أَجَلَ الْمَاءِ) ناوه‌که‌ی
کۆکرده‌وه.

تَأَجَّلَ الشَّيْءُ: به‌مانا (أَجَلُهُ) دئ ه (تَأَجَّلَ
فُلَانًا) داوای لی کرد کاتی بۆ دیاری
بکا.

إِسْتَأْجَلَ فُلَانًا: داوای له‌فلانکەس کرد
کاتی بۆ دیاری بکا ه (الْأَجَلَةُ) قه‌رز.

الأَجَلُ: هۆکار. ده‌گوترئ: (مَنْ أَجَلَكَ فَعَلْتَ
كَذَا) له‌به‌ر خاتری تۆ نه‌وهم کرد،
به‌هۆی تۆوه بوو هاتم.

الإِجْلُ: جه‌له‌به‌ گاکئوی و جه‌له‌به‌ ناسک،
(ك: أَجَال) ه.

الأَجِيلُ: کاری دواخراو بۆ کاتی
دیاریکراو ه (الأَجِيلُ مِنَ الْمَاءِ) شوئنی
کۆبوننه‌وه‌ی ناو، نه‌ستیراو، نه‌و
ناوه‌ی کۆده‌کرئته‌وه بۆ ناودانی
دره‌خت و باغچه.

النَّاجِلُ: نه‌ستیراوی گه‌وره ناوی تیدا
کۆده‌کرئته‌وه و پاشان به‌ره‌للا
ده‌کرئ بۆ ناودانی دئبه‌رو باخ، (ك:
مَاجِل).

أَجَمَ أَجْمًا وَاجْرَمًا: به‌رق هه‌ئساوی
بیده‌نگ بوو (أَجَمَ الْمَاءُ) ناوه‌که‌ی بۆنی

الأَجِيرُ: به‌و که‌سه ده‌گوترئ به‌ کرئ کار
ده‌کا، (ك: أَجْرَاءُ) ه.

إِسْتَأْجَزَ عَلَى الْوَسَادَةِ وَغَرَهَا: سنگی
خسته‌ سه‌ر سه‌رین ره‌به‌وړو که‌وت
ه (إِسْتَأْجَزَ عَنِ الْوَسَادَةِ) له
پشتییه‌که دوور که‌وته‌وه.

الإِجَازُ: نه‌وهمیه‌ ناده‌میزاد سنگ بخته
سه‌ر سه‌رین ره‌به‌وړو بکه‌وئ ه واته:
له‌سه‌ر ته‌نیشتی چه‌پو راست
رانه‌کش.

الأَجْرُ خَائِلَةٌ: دوکانی دهرمانخانه
(صه‌یده‌لی).

الإِجَاصُ: دره‌ختیکه له‌ پیړی دره‌خته
گولداره‌کانه، میوه‌که‌ی شیرین و
خۆشه ه له‌ولاتی سوریا و فه‌له‌ستین
ناوه‌ بۆ سیو.

أَجَلَ الشَّيْءَ أَجْلًا: نه‌و شته‌ی قه‌ده‌غه
کردو مه‌نعی کرد.

کردو گۆرا ۵ (أَجَمَ الطَّعَامَ وَغَيْرَهُ):
له خواردنی نه و خواردنه و مرز بوو
۵ (أَجَمَ النَّارُ أَجْمًا وَ أَجِيمًا): ناگره که
بلیسه ی سهندو نیله نیله کرد ۵
(أَجَمَ فَلَانًا): زوره ملی لئ کرد تا
به ناچاری کاریکی به نابهدلی پی
نه نجام دا.

أَجَمَهُ أَجْمًا أَجْمَةً: دهگوترئ: (داوم علی
طعام واحد حتی أَجَمَهُ) بهردهوام بوو
له سهر یهك جوړ خواردن تالئی
و مرز بوو ۵ (أَجَمَ النَّارُ) ناگره که ی
هه لگیرساندو خوئی کرد.

تَأَجَمَ النَّارُ: ناگره که بلیسه ی سهند ۵
(تَأَجَمَ عَلَيْهِ) رقی لئ هه لسا، لئی
تورپه بوو.

الأَجَمُ: قهصرو باله خانه، (ك: أَجَامَ) ۵.
الأَجْمَةُ: درهختی گه ورو پرگه لاو لقو
پوپ، (ك: أَجَمَ، إِجَامَ، أَجَامَ) ۵.
الأَجْرَمُ: خمه تبارو مهلول ۵ كه سِيَك
زور رقی له شتیک بی.

أَجَنَ الْمَاءُ أَجْنًا وَأَجُونًا: ناوه که تام و رهنګ
و بۆنی گۆرا ۵ دهگوترئ: (يُفْسِدُ
الرَّجُلُ أَجْرَهُ كَمَا يُفْسِدُ الْمَاءُ الْأَجْرَةَ)
له هو له عبو بی رهوشتی پیاو
دمفه وتینئ و هکوو چۆن گۆران ناو
بی كه لك دهكاو سودی سهره کی لئ
نابیندرئ ۵ (أَجَنَ الْقَصَارُ الشُّوبَ)
جل شۆره که کراسه که ی ته پرکردو
به دار کوتای بۆنه وهی پاک بیتته وه.

أَجَنَ الْمَاءُ: ناوه که تام و بۆن و رهنګی گۆرا
۵ (أَجَنَ أَجْنًا) به مانا (أَجَنَ) یه، (أَجَنَ
أَجُونَةً وَ أَجَالَةً) ههر به مانا
(أَجَنَ) دئ.

الإِجَالَةُ: سوینه یان گلینه ته شتی که
پانکه ته یه له گل یان له ماده دی تر
دروست دهگړئ جلی تیدا دهگوری،
(ك: أَجَاجِينَ).

الأَجْنَةُ: نامیرنکه له ناسنی زور رهق
بو شکاندن مادده ی رهق به کاردئ.
الْمُنْجَنَةُ: نه و داره تایبه ته یه
که جل شۆر به کاری دینئ بو
کوتانی جله ته په کانی که دهپانشوا
۵ (المِجَنَةُ) ههر به مانا (المُنْجَنَةُ) یه.

أَح: لاسایی کردنه وهی دهنگی کۆکه و
که سِيَك سینگی بیئ.

أَحَّ أَحًا وَأَحَاحًا وَ أَحِيحًا: کۆکه ی گرت
کۆکه کۆکی هات ۵ نازاری پهیدا بوو
۵ زوری تینو بوو.

أَحَى: به مانا (أَحَّ) دئ ۵ (الأَحَاحُ)
تینوایه تی ۵ رقی و کینه.

الأَحْيَحُ: رقی و کینه.
أَحَذَ الشَّيْءُ: به تاك و ته نه ای ناسی
ته وحیدی نه نجام دا ۵ (أَحَذَ الْعَشْرَةَ)
دهپه که ی کرده یازده.

إِسْتَأْخَذَ: تاك بووه.
أَحَادَ: یهك یهك ۵ دهگوترئ: (جاءوا
أَحَادَ وَ جاءوا أَحَادَ أَحَادَ) هاتن یهك
به دواپهك دا.

أَحَدٌ: به‌شیوه‌ی نه‌کیرمیی ناوه بۆ هه‌موو نه‌وانه‌ی ده‌کری خیطابییان ئاراسته بکری ده‌گوتری: (ليس في الغرفة أَحَدٌ) که‌س له ژوره‌که‌دا نیه ۵ له‌قورئان دا ده‌فه‌رموی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ محمد باوکی هیچ کام له‌نیوه‌نیه.

الأحد: یه‌ک ۵ هه‌وه‌ل ژماره‌یه له‌ریزی ژماره‌کان ۵ ده‌گوتری: یه‌ک، دوو، سێ، چوار.... هه‌روا ناویکه بۆ روژیکی هه‌فته که یه‌کشه‌مه‌یه، (ک: آحاد، أحدان، أَحَدُونَ) ۵ ده‌گوتری: (فلان أحد الأَحَدِينَ) فلانکه‌س یه‌کیکی نه‌و کۆمه‌له‌یه ۵ بۆ مێینه ده‌گوتری: (إحدى) (إحدى عشرة) یانزه (إحدى و عشرون) بیست و یه‌ک... هه‌روا (إحدى) به‌مانا کاری گه‌وره‌یه، کاری دزیوه ۵ ده‌گوتری: (أتى بأحدى الأَحَدِ) کاریکی گه‌وره‌ی نه‌نجام دا.

أَحِنَ عَلَيْهِ أَحْنًا وَأَحْنًا: رقی لی بوه‌وه، دژا به‌تی کرد ۵ ده‌گوتری: (بينهما مضاعفة عظيمة و مؤاحنة قديمة) له‌نیوانیان دا دوژمنایه‌تیه‌کی گه‌وره‌و رقی کینه‌یه‌کی کۆن هه‌یه.

الإحْنَةُ: کینه‌و رقی بوغض، (ك: إْحْنَه ده‌گوتری: (إن الإْحْنَ تَجْر المِحْنَ) رقی کینه به‌لاو ناخۆشی دێنێ.

أَخ: ده‌نگیکه ئازارو نارووحه‌تی

ده‌گه‌یه‌نی.

إِخ: ده‌نگیکه حوشتری پی بیخ ده‌دری. الأَخ: برا، (الأَخ الشقيق) برای باوکی دایکی (الأَخ لأب) برای دایکی. (الأَخ لأم) برای دایکی.

الأَخ والإِخ: چلکن و قیزلی‌کراو به‌گوردی (فخ) ی پی ده‌گوتری ۵ به‌زۆری

ئاراسته‌ی منداڵ ده‌کری. الأَخِيضَةُ: خۆراکیکه له‌نارد دروست ده‌کری ۵ که‌میک ناوو زه‌یتی یا رۆنی به‌سه‌ردا ده‌کری و ده‌خورێته‌وه.

أَخَذَ الشَّيْءَ أَخْذًا وَتَأْخِذًا وَمَأْخِذًا: نه‌و شته‌ی وهرگرت پی خه‌نی بوو ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿خَذَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ نه‌ی موچه‌مه‌دا له‌مال و سامانی موسولمانان زه‌کات وهربگره، له‌چلکی چروکی و ده‌ست قوچاوی پاکیان بکسه‌ره‌وه بامال و سامانه‌که‌یان گه‌شه بکا.

أَخَذَ: قبولی کرد ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾.

أَخَذَ فَلَانًا: فلانکه‌سی به‌ند کرد، قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿لَخَذَ أَحَدًا مَّكَانَهُ﴾ له‌جباتی نه‌و یه‌کێک له‌نێمه به‌ند بکه.

أَخَذَ سَزَايَ دَا ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ سزای خودا

ناوا بهو جوړمیه ۵ بهمانای
کوشتنیش هاتووو قورنمان
دمه رموی: ﴿وَمَمْتُ كُلُّ أُمَّةٍ
بِرُسُلِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ هه ریه ک
لهوگه لانه هه ولی دا پیغه مبه ریه ک
خویان بکوژن.

أَخَذَ: بهمانا دیلی کرد ﴿فَأَقْبَلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ رَجَدْتُمُوهُمْ
وَأَخَذُوهُمْ﴾.

أَخَذَ: بهمانا زالوو ﴿لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا
نَوْمٌ﴾.

أَخَذَ: بههر دو دهستی گرتی، (و أَخَذَ
برأس أخيه بجره اليه).

أَخَذَ فَلَانًا: پاداشتی فلانی دایه وه، سزای دا.

أَخَذَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانکهسی لهناو برد.

أَخَذَ عَلَى يَدِ فَلَانٍ: نه پیهیشت فلانکهس
نه وکاره بکا.

أَخَذَ عَلَى فَمِهِ: قسه کردنی لی قه دهغه
کرد، نه پیهیشت دم بکاته وه.

أَخَذَ مَأْخَذَ فَلَانٍ: رڼبازی فلانکهسی

گرته بهر، رهوشتی نه وی و مرگرت.

أَخَذَتْ فِيهِ الْحُمْرُ: مهی وشه رابه که

کاری تی کرد.

أَخَذَ الشَّيْءُ حَذُّهُ: نهو شته باری خوی
گرت و جی خوی کرده وه.

أَخَذَ اللَّبَنُ: شیر که ی ترش کرد.

أَخَذَ فِي الْأَمْرِ: دهستی به کاره که کرد.

(أَخَذَ) و مرگر ۵ (مَأْخُذٌ): و مرگراو

(أَخِيَّةٌ) بهمانا (مَأْخُودٌ) دی ۵ (أَخَاذٌ و

نَبَزٌ) به که سی که دهگوتری: هه لپه بکا
بو به دهسته پینانی شتی که و هر که
دهستی که وت خیرا وازی لی بینی.
أَخَذَ الرُّضِيعُ أَخَذًا: شیر خوره که به هو ی
شیر زوری دایکیه وه قه له و بوو.

أَخَذَتِ الْعَيْنُ: چاوه که هیشا، توشی
تراخوما بوو.

أَخَذَ الْحَيْرَانُ: نازه که شیت بوو هار بوو.
أَخَذَ اللَّبَنُ أَخْذَهُ: شیر که ترشا.

أَخَذَتْهُ السَّاحِرَةُ: جادو باز که فیلی
لی کردو داوی بونایه وه.

أَخَذَهُ بِذَنَبِهِ: له سر تاوانه که ی سزای دا.
أَخَذَ الْجَمَلُ: حوشتر که ی بهسته وه.

أَخَذَتِ السَّاحِرَةُ: بهمانا (أَخَذَتْهُ)
دهگوتری: (هو مُؤْخَذٌ عَنِ النِّسَاءِ)
نه و پیاوه به ستر او، جادو پیا لی
کرده نابج بهزاوا.

إِلْتَخَذَ الْقَوْمُ فِي الْقِتَالِ: خه که که
هه ندیکیان هه ندیکیان گرت
(إِلْتَخَذَ فِي الْمِصَارَعَةِ): هه ریه که و
هاوشانی زورانبازی خوی گرت و
پاشقوی لی گرت و داوی بونایه وه
ویستی بیخاته داوه که پیه وه.

إِلْتَخَذَ فَلَانٌ لِمَرْضِهِ: فلانکهس
گه ردنکه چی نه خوشییه که ی بوو
نه پتوانی به سهری دا زال ببی ۵
باری به نه خوشییه که وه گرت ۵
(إِلْتَخَذَ) بهمانا (أَخَذَ) دی.

إِسْتَأْخَذَ فَلَانٌ: فلانکهس گه ردنکه ج بوو،
له بهر چاو نیسه ی سهری خوی

راډموه شينې (استأخذ الشعر) مووی
ريشي، موی سهری دريژ بوون ناچار
بوو کورتی کردنه وه.

الإحاذة: زهوی په که ښاده ميزاد بوځوی
دياری دهکاو دوستی به سهردا دهگري
ه گؤماوی بچوک ښاوی پاشماوهی
لافاو کهله شوينیک دا بهمينيته وه ه
دهسکی مهتال، دهسکی ديو جامه.
الأخذ والإخذ: رى و شوين و رتبازو
په پيره وو پرؤگرام ه نهو چالهيه
ښاده ميزاد له شپوهی حه وزدا ههلی
که نهی، (ك: أخذان) ه.

الأخذ والأخذ: چاو نیشه، (ك: إخذ) ه.

الأخذة: نهو فيل و پاشقو لگرتنه په
زوران باز به کاري دهينی دزی
بهرام بهر که ی ه نهو فيل و چاو
به سته کييه په که له جادودا دهکري.
الأخذ: دېل، گيراو له شه پردا ه
دهگوتري: (هو أخذ في يد العدر) نهو
بياوه ديله له ژير دهستی دوژمن دايه.
الأخذة: ښافره تی رهيندراو، گيراو داگیر
کراو له شه پردا ه هershتيکی تر داگیر
کرايې و دهستی به سهر دا گیرایې.

المأخذ: په پيره مېنه هج ه هرووها نهو
په خنه و عه يېو عارانه ی له کاري
نه نجامدراو دهگري، (ك: مأخذ) ه (مأخذ
الطير) شوينه پړاوی بالنده ه (مأخذ
الشيء) سهرچاوه کانی نهو شته.

أخر: دواکه وت (آخر الشيء) شته که ی
خسته دواکات و شويني خوی ه (آخر

المعاد) وادمه کی دواخست.
تأخر عنه: دوا نهو هات.

استأخر: به مانا دوا نهو هات.

الأخر: په کيک له دوشته به مېه رجی
له په که بڼه ماو ره که زبن.

الأخر: دوايېن: پيچه وانه ی په که مې ه
ناو پيکيشه له ناوه جوا نه کانی
په رو مردگار.

الأخرة: روژی دوايې، بهرام بهر دونه ه
ژيانی پاش مردنو زيندو بونه وه
(الأخرة) څولینچکی چاو به لای
زولف دا ه فروشتنی شته به قهرز
(الأخرة و الأخرة) کوټايی شته
دواچار.

الأخرى: ميينه ی (الأخر) ه روژی
قيامه ته ه به مانا هه رگيزاو هه رگيز
ه دهگوتري: (لا أفعله أخرى الليالي)
وا ته هه ت نهو شته ناکم، (ك: آخر،
أخریات) ه.

الأخير: دوايېن ه دهگوتري: (لقيته أخيراً)
دوايېن که س توشی بووم ه
(ألمنخار) نهو که سه ی زور دوا
ده که وي له کارو واده ی دا ه (ألمنخار
من الشجر) نهو دره خته په
ميوه که ی ده که ويته دواي و مرزی
خوی، (ك: مآخير).

المؤخر من العين: تيله ی چاو به لای
زولف دا ه (المؤخرة من العين) به مانا
(المؤخر) ه.

الْمُخَرُّ: كَوْتَايِي شَت لِه دواوه ۵
دهگوترئ: (مُخَرُّ السفينة) پاشینی
کهشتی (مُخَرُّ البناء) باشی خانوو ۵
(مُخَرُّ المهر) مارهبی قهرز.

الْمُخَرُّ: ناوئکه لهناوه جوانهکانی
خودا.

مُخَرَّةُ الْجَيْش: هئلی دواوهی سوپا
نه رکه کهی نه وه دهبئ نه هئلی
دوژمن بئته پئشه وه تا هئلی
پئشه وه پاشه کسه دهکا.

الْإِثْنِيدُ: ناز ناوی پاشاکانی
فهرغانه به ۵ به مانا شای شایان،
شاهنشا ۵ ناز ناوی موحه ممه دی
کوری طوغجه که له سالی (۳۲۶ هـ -
۹۳۷ز) فرماندهای میصر بووه،
نهم نازناوه بۆ نه وه لهم روه وه بووه
که ناوبراو له نه وهی پاشاکانی
فهرغانه بووه.

الْأُخْطَبُوطُ: گیانه به ریکی ناودهریاهه
جهستهی بازنه بی هه به ههشت
قاچی هه به هه رشتیکی گرت
هه موو قاجهکانی تیومردینئ و
به ری نادا.

أَخَا فَلَانًا أَخُوهُ، وَأَخَاوَةً: فلانکهسی کرده
برای خوئی.

أَخَى فَلَانًا مَازَاةً وَإِخَاءً: فلانکهسی
کرده برای خوئی.

أَخَى بَيْنَهُمَا: وهکوو دو برای لئ کردن،
هاوکوفی و هاوشانی خسته
ناویانه وه.

أَخَى فِي فَلَانٍ أَخِيَّةً: چاکه به کی له گه
فلانکهسی کرد ۵ شتیکی باشی له لا
نه نجام دا.

أَخَى فَلَانًا: پی گوت براگیانه کهم ۵
(أَخَى الدابة) قوئفه ی به ستنه وهی بۆ
جوار پئیه که دابین کرد.

تَأَخَى فَلَانًا: فلانکهسی کرد به برای
خوئی ۵ (تَأَخَى الشئ) پشکینیی
نه و شته ی کرد.

الْأَخِيَّةُ: قوئفه به که له دیوار دهگوترئ
یان به زهوی دا داده کوترئ بۆ
نه وهی ولاغ، نازه ل هه رچار پئیه که
بی پی دهبه ستنه وه ۵ (الْأَخِيَّةُ)
چاکه و پیاووتی، (ك: أواخ) ۵
(الْأَخِيَّةُ) عه هه و پهمان و به ئین ۵
دهگوترئ: (له عنده أَخِيَّةٌ ترعى) لای
فلان واده و به ئین و پهمانیک هه به
کاری پی دهگرت.

الأخ: برا نه وکه سه به تۆ نه و سکیک
یان پشتیک یان سک و پشت
هه ردوکیان ئیوهی کۆ کرد بئته وه.

الأخ من الرضاعة: برای شیرئ نه و
که سه به تۆ نه و هاوبهش بوین
له شیر خواردنی مه مکی ئافره تیک
دا.

الأخ: دۆست و هاوه لی باش ۵ برا نه و
که سه به له تهنگانه و ناخۆشی دا
فریات بکه وئ ۵ یارمه تیت بدا ۵
هه ر له په نددا هاتوو ده لئ (رب
أخ لم تلده أمك) زۆر برا هه به

دايكت به وهله دی نه هیئاوه.

الأخ: هاوشان و هاوهل و هاوبهش،
خاوهنی شت.

الأخت: خوشکی باوک و دایکی،
خوشکی باوکی، خوشکی دایکی،
خوشکی شیري.

الأخت: هاوشان و هاو وینه و دهگوتري:
(رماه الله بلیلة لا أخت لها) خودا
به لایه کی بی وینه به سهردا دان.

أخت یوشع: کینایه یه له خور.

أَدَبَ أَذْبًا: خوارده مهنی دروست کرد و
خه لکی داومت کرد.

أَدَبَ الْقَوْمَ: بانگی خزم و دؤست
ناسیاوه گانی کرد بؤ میوانداری و
نانخواردن و خواردنی بؤ دروست
کردن.

أَدَبَ فُلَانًا: فلانکه سی راهینا له سهر
رهوشتی جوان و داب و نه ریتی
په سهند و بانگه وازی کرد بؤ
رهوشتی جوان (أَدَبَ الْقَوْمَ عَلَى
الْأَمْرِ) قه ومه که ی له سهر فلان کار
کؤ کرده وه، هه لینان بؤ کردنی.

أَدَبَ فُلَانًا أَذْبًا: فلانکه س خوی راهینا
له سهر رهوشتی جوان.

أَدَبَ فُلَانًا: فلانکه س له بواره گانی نه دهب
دا پیشکوهت و شارمزابوو.

أَدَبَ إِيْدَابًا: خوارده مهنی ناماده کرد،
دمعوه تی خزم و ناسیاوه گانی کرد و
بانگی کردن بؤ نانخواردن.

أَدَبُهُ: راپهینا له سهر رهوشتی جوان و

بهرز، فیری بواره گانی نه دهبی کرد
و ته مبی خواردوی کرد له سهر
خرابه گانی و دهگوتري: (أَدَبَ
الدَّابَّةَ): چوار پییه که ی راهینا و
ژنرباری کرد، ژنر نیری خست،
نیری خسته سهرمل، کورتانی کرد.

تَأَدَّبَ: فیری ئاداب و رهوشت بوو،
له بواره گانی نه دهب دا شارمزابوو و
(تَأَدَّبَ بِأَدَبِ الْقُرْآنِ) فیری نه دهبی
قورئان بوو، به گویره ی قورئان
هه لئو که وتی کرد و (تَأَدَّبَ بِأَدَبِ
الرَّسُولِ): به گویره ی رهوشتی
پیغه مبه ر هه لئو که وتی کرد.

الْأَدَبُ: خاوهنی دعوته و نان و
خوانه که و نه و که سه ی میوانداری
میوانه گانی کرد.

الأَدَبُ: رهازه بی کردنی نه فس و دهروونه
به فیرکردن و پالفته گردن و
راهینان له سهر نه و رهوشتانه ی
پیویستن و کؤمه تیک ئاکار و رهفتارن
دهبی پایه ندیان بی و شیعو
په خسانی جوان و سهرنج راکیش و
هه ممو و نهوشتانه ی عه قلی
ئاده میزاد به ره مبی هیئان و (علوم
الأدب) زانیارییه گانی نه دهب
(زمانه وانی، صهرفو نه حوو
مهعانی و بهیان و به دیع عوروض و
قافییه و خوشنوس و دارپشتن و
موحاضه رهدان)، (ك: آداب). له م
روژگارهدا (آداب) ناوه بؤ زانیاری

میزوو جوغرافیایو زانیاری
زمانه‌وانی و فله‌سفه.
آداب‌العامه: دابو نه‌ریته گشتییه
په‌سهند گراوه‌کان.
آداب‌البحث و المناظره: یاسا
سه‌ره‌کییه‌کانی گفست و گوو
راگوو‌پینه‌ووو چه‌له‌حانی.
الادبی: هه‌رشتیک پال نه‌دهب بدرئ
(قیمه ادبیة)، (شجاعة ادبیة، کسب
ادبی، موت ادبی... الخ).
الادیب: نه‌و که‌سه‌ی خاوه‌نی نه‌دهب
بی، ره‌وشتی نه‌دهب زانی تیدابی ۵
ره‌وشتی جوان په‌پره‌و بکا.
التادیب: پالفته کردن، نه‌دهب دادان،
ته‌مب کردن ۵ (مجلس التادیب)
نه‌نجومه‌نیکه ده‌شویه‌تیه هؤلی
دادگا ۵ به‌رزه‌وه‌ندییه گشتییه‌کانی
تیدا به‌رجاو ده‌گیری.
المأدبة، الأدبة: نه‌و خواردن و سفره‌و
خوانه‌یه که ناماده ده‌کری بو
ده‌موه‌تکراوه‌کان.
أد لی سیره: په‌له‌ی کرد له‌ رو‌یشتنه‌که‌ی
دا.
أد الإبل: حوشره‌که باره‌ باره‌که‌ی
گتیراپه‌وه ۵ ده‌نگی خو‌ی خوارده‌وه.
أد الأمر فلاناً أذاً: فلانکه‌س به‌لاکه‌ی
له‌سمر قورس بوو، نیشه‌که‌ی لی
نالوزا ۵ (أد الحبل) حه‌بله‌که‌ی توند
کرد.
تأد: توند ره‌و بوو.

الأد: در‌یژی ریگه‌و راستی ریگه.
الأد: کاری خراب و نه‌کله‌ومت ۵ له‌قورنان
دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئاً إِدًّا﴾
به‌راستی کاریکی دزیوو خرابستان
نه‌نجام دا.
أدراً وأدرة: قو‌ر بوو، (فه‌ر آدر) نه‌و
پیاوه قو‌ره.
الأدرة: گون هه‌لاوسان ۵ گون قو‌ر
بوون.
الإدريجین الأیدروجین: غازیکه بی په‌نگو
تام و بؤنه له‌گه‌ل نؤکسجین
به‌نه‌ندازه‌یه‌کی تایبه‌تی تیکه‌ل
ده‌بی ناوی لی بیک دی..
أدل الجرح أذلاً: برینه‌که سارپز بوو
قه‌تماغه‌که‌ی سه‌ری لاجوو (أدل
اللین) شیره‌که ترشا، زور مزر بوو.
أدل الحمل: کۆله‌که، باره‌که زور قورس
بوو باره به‌ره‌که‌ی به‌ته‌واوی ماندو
کرد.
أدم ینهم أذماً: نیوانیانی ریک خست و
ناشتی کردنه‌وه.
أدم الصانع الجلد: وه‌ستاکه پی‌سته‌که‌ی
خاراندو هه‌موو زیاده‌و پیتکه‌و
پله‌کانی لی لابردن ۵ ده‌باغی کرد.
أدم الطعام: خواردنه‌که‌ی تیکه‌لاوی
پی‌خۆره‌که کرد.
أدم فلاناً بأمله: فلانکه‌سی تیکه‌ل به
خاوو خیزانی خو‌ی کرده‌وه.
أدم أذماً وأدماً: نه‌سه‌ره‌یه‌که زور تو‌خه

ده‌گوتړئ: (محمد اذم): موحه‌ممه
زور نه‌سمه‌ره ۵ (کریستان اذماء)
کوټستان زور سه‌وزمیه.
اذم ادامة وادومة: به‌مانا (اذم) به.

آدمَ بَيْنَهُمَا: رڼکی خستنه‌وه، ناوېژۍ
کردن ۵ (آدمَ الحبز و الجلد) پېژو
پال و سوتوو پوښکه و شتی
له‌وچورۍ له‌نانه‌که کرده‌وه، شته
زیاده و پل و پېژده‌کانی له‌پېسته‌که
لابردو سفتی کرد.

آدمَ الشمس فلاناً: خور رنګی پېستی
فلانکه‌سی ره‌ش هه‌لگېړا زور
نه‌سمه‌ری کرد.

آدمَ الحبز: نانه‌که‌ی زور له‌پېخوره‌که
گوشی ۵ زوری تیک هه‌لدا ۵ (الْتَدَمَ
العُودُ): ناو به‌ناو بوریبه‌که‌دا روی
۵ (الْتَدَمَ فلان) فلانکه‌س نانه‌که‌ی به
پېخوره‌که‌وه خوارد.

استادَمَ فلاناً: داوای پېخوړی
له‌فلانکه‌س کرد.

آدم: باوکی ساده‌میزاد ۵ (الْأَدَمِي)
ناده‌میزاد، وه‌چې ناده‌م.

الإدام: پېخور نه‌و شته‌م‌نی و پېخوړۍ
نانه‌که والی‌ده‌کا به‌خوشی قوت
بچۍ.

الأذمة: تیکه‌لاوی و پیکه‌وه زبان ۵
ده‌گوتړئ: (بينهم أذمة) له‌نیوانیان دا
په‌یومندی و تیکه‌لاوی هه‌یه.

الأديم: پېست ۵ خوراکي به‌پېخوره‌وه ۵

(أديم كل شيء ظاهره) پېستی
هه‌موو شتیک پووه دمه‌گیبه‌که
په‌تی ۵ (أديم الليل) تاریکایي شه‌و ۵
(أديم الأرض) توئی زه‌وی ۵ (أديم
النهار) سپیایه‌تی روژ ۵ (ليس تحت
أديم السماء اكرم منه) له‌ژېر
خیمه‌ی ناسمان دا له‌و به‌رېز تر
نیه.

أدا أذراً: به‌هیواشی روی ۵ رویشتنه‌که‌ی
مام ناومندی بوو.

أدا اللبن: شیرکه بزپکا ۵ (أدا اللبن أذراً
و أذياً) ماسته‌که‌ی هه‌ژاندو کردی
به‌دو ۵ (أدا الظبي): فیلی له
ناسکه‌که کرد بونه‌وه‌ی نیچیری بکا.

أدا فلاناً: فیلی له‌فلان کرد، فیلی بو کرد.
أدى اللبن أذياً وأذراً: شیرکه بزپکا.

أدى فلاناً إيداً: فلان به‌هیز بوو (أدى
للأمر) ناماده‌باشی بۆکاره‌که کردو
هۆکاره‌کانی ره‌خساندن ۵ (أدى فلاناً
على كذا) یارمه‌تی داو هاوکاری کرد
بو نه‌نجامدانی نه‌وشته.

أدى الشيء: نه‌وکاره‌ی نه‌نجامدا (أدى
الدين) قهرزه‌که‌ی دایه‌وه، (أدى
الصلاة) نوژه‌که‌ی له‌کاتی خوی دا
به‌جۍ هینا.

أدى الشهادة: شایه‌تیه‌که‌ی دا (أدى إليه
الشيء) نه‌و شته‌ی پېگه‌یاند.

تأدى للأمر: ناماده‌ باشی بۆکاره‌که
کردو خوی بو حازر کرد.

تأدی إلی فلان: بهفلانکەس گەشت
(تأدی له الأثر) کارەکەى بۆناسان
کرد ە (تأدى الدين) قەرزەکە
درايەو ە (تأدى الرجل) کابرا
قەرزەکەى دايەو ە.

إستاداه عليه: فلانکەسى بەسەردا زان
کرد ە (إستادى فلاناً مالاً) مالهکەى
لهفلانکەس داگیر کرد.

الأداء: جیبهجی کردن ە خویندنهو ە.
الأداة: نامیرێكى بچوکه ە لەزاراو ە
نەحوپیـهـکان دا وشـهـیهـکه
دههیندرئ بۆ دروستکردنى
پهپوهندى نـیـوان دوو وشه یان
مانایهك لهوشهیهكى تردا بگهیهنئ
وهكوو (س، سوف) كه دهئین:
ئەداتى استقبالن یان (أل) ئەداتى
تەعریفه.

الإذاعة: جامیلکه، پەرداخ، گۆپ ە
کەبەکار دێن بۆ ناو خواردنهو ە.
أذنَ الحُبُّ أذناً: دانەوێڵەکه چروژهکەى
یان گۆڤۆکەکەى دەرکەوت.

أذنَ فلاناً: گۆڤچەکەى فلانى ئەنگاوت.
أذنَ أذناً: گۆڤچەکەى گەورەن، گۆڤچەکانى
مەیلەو درێژ بوون.

أذنَ له، واليه: گۆڤى بۆ ڤاگرت، قسەکانى
بیستن.

أذنَ لرائحة الطعام: حمزى لەخواردنەکە
کرد.

أذنَ له ليه: رینگەى پێدا (أذن له على

فلان) نيزنى بۆ وەرگرت.
أذنَ العُشْبُ إِذْناً: گياو گزەکە وەرده
ورده خەریکە وشك بێتەو ە (أذنَ
به) بانگەوازی بەو ەکردو رایگەپاند،
(أذنَ الْمُؤَذِّنُ للصلاة) بانگدەر بانگى
نوێژى دا (أذنَ فلاناً) گۆڤچەکەى
فلانکەس هەلکۆئى ە (أذنَ الشئ
فلاناً) ئەوشتە فلانکەسى توشى
سەر سوڤمان کرد.

أذنَ فلانَ تاذیباً وأذناً: زۆر بانگەوازی بۆ
ئەو شتە کردو پڕوپاگەندەى زۆرى
بۆکرد ە (أذنَ بالصلاة) بانگى
نوێژى دا ە (أذنَ بالحج) کاتى جونه
حەجى راگەپاند.

تأذنَ فلانٌ: فلان ئەو هەوالهـى
بلاوکردو ە (تأذنَ لي الناس)
هەڤهشەى لەخەلکەکە کرد ە نەى
لئ کردن، ترساندن، (إستأذنَ على
فلان) داواى لئ کرد بچیتە لای و
قسەى لەگەڵ بکا.

الأذنُ: گۆڤ گەورە، گۆڤى مەیلەو درێژ.
الأذنُ: برۆ.

الأذانُ: بانگ، بانگى نوێژ ە (الأذانان)
بانگو قامەت.

الأذنُ: گۆڤچە، ئامیرى بیستن
لەئادەمیزادو گیانلەبەرى تردا ە
هەروا ناو ە بۆ قەڵش و دەسكى
مەسینەو گۆژەو سوراحى.

الأذنُ: (بطانة الرجل) دەستەو دایەرەى پیاو.

اَذُنُ الْحَمَارِ: گوی که ره، گیاه که له
 باشوری نه وروپاو دمړوئ چقلاوویه
 گوته کانی زمرده، په گه کانی
 مادمه کی سوری تیدایه.
 اَذَانُ الْأَرْنبِ: گوی که رویشکه، گیاه که
 په لکه کانی د مشو بهیته گوچکه ی
 که رویشک چقلی زوری هیه ه
 گوته کانی شینی سپی واشهن ه
 بهروبو مه کی زبره دنووسئ
 به پو شا که وه.
 اَذَانُ الْجَدْيِ: گوی کارپله ه گه لا کانی
 چروپرن له ناو مړاستی دا خه لقی
 دریژ دمر دین گوته کانی وردپله ن،
 بهر که ی وشکه، تووی ورده.
 اَذَانُ الدَّبِّ: گیا ورچه: له ولاتی شامو
 ولاتی سینا دمړوئ نریکه ی دوو
 مه تر بهر ز دمیته وه ه ریشال و
 پهرو پو لیک ی زمردی به سهره و میه،
 به کو تابی لاس که که یه وه گو لیک ی
 مه پله و دریژی زمردی عاده متی
 هیه، بهر که ی پیچرا و میه.
 اَذَانُ الشَّاةِ: گوی مهره گیاه که
 له نه وروپاو جهوزی دمر یای
 ناو مړاست دمړوئ، بو چاره سهری
 کوان و دو مه ل و زیپ که
 به کار دمه پندری.
 اَذَانُ الْعَنْزِ: گوی بز نه گیاه کی ناوی
 یه، پینی دگو تری بلویری شوان.
 اَذَانُ الْفِيلِ: گوی فیله روم کی که بنه کی
 و مکو و کنگره دمخوری.
 اَذَانُ الْحَيْطَانِ: فیتنه و قسه هین و

قسه بهر.
 الإِذْنُ: لابردنی حیجرو ریگه پیدانی بو
 نه نجامدانی مامه له و گری به ست و
 شتی له وجو ره.
 الْأَذَنَةُ: چروزی دانه و پله له سهره تای
 دمر که و تنی دا.
 الْأَذَنَةُ: خوش باو مړ، نه و که سه ی گوی
 بو قسه ی هه مو و که س ده گری و پی
 باو مړ ده کا.
 الْأَذِينُ: که فیل، بهر عوده بوو، بانگ.
 الْأَذِينُ: گوچکه له ه له زانیاری ته شریح
 دا بریتی یه له یه کی که له و دوو
 بوری یه سهروی دل که خوین
 له ده ماره کان و مرده گسرن ه
 گوچکه له ی لای راست و گوچکه له ی
 لای چه پ.
 الْأَذِينَةُ: نامیری بیستن، بهشی خواروی
 گوچکه.
 الْمُنْذِلَةُ: مناره، شوینی بهر ز بو
 بانگدان.
 الْمَأْذُونُ: نه و که سه ی ریگه ی پی دمری
 گری به ستی مار می و ته لاق
 بنووسئ و جبهه جیبیان بکا.
 اَذِي فَلَانٌ: توشی نه زیمت بوو ه زبانی
 پی گمی.
 اَذَاهُ، اِيْذَاءٌ: نه زیمتی پی که یاند (کأذى
 به) لهو شته وه زبانی پی گمی.
 اَرَبَهُ اَرَبَهُ اَرَباً: گری دا قلمی کرد
 توندو تو لکی کرد.
 اَرَبَ الْعَصْرُ: نمنه که بهر له بو مو و،

پزی، کهوته خوارئ بههوی گولی و
نه خوئی لهو جوړه ۵ (ا ر ب بالشیئ)
یان (ا ر ب فی الشئی) شارمزابو لهو
شتهدا ماهیرو لیزان بوو.

ا ر ب علیه بکدا: بهسمریا زال بوو ۵
موحتاج بوو.

ا ر ب آرایه وازبا: له لیزانی و سیاست و
فهندو فیل دا سهرگهوتنی بهدهست
هیئا.

ا ر ب علیه ایرابا: سهرگهوت ۵
بهمرانگهپشت ۵ (ا ر ب فلاسا
مؤ ا ر ب) بهربهرهکانی فلانی کردو
بهسمری دا زال بوو (ا ر ب الشئی)
بهمانا (ا ر ب) دئ ۵ ههروهها بهمانا
بهیدمستی کردو زوری کرد، تهواوی
کرد ۵ (ا ر ب الذیحه ا ر ب ا ر ب):
کوشتییهکی پارچه پارچه کرد
(ا ر ب العضر) نهندامهکی
لی کردهوه.

ت ا ر ب: توندو تۆل بوو پتهو بوو، (ت ا ر ب)
ف ل ا ن (ف ل ا ن کس خوی بهلیزان و
سیاستمهدار نیشان دا ۵ بتهکهلولوف
لیزانی و زیرهکی خوی نواند ۵ (ت ا ر ب)
فی حاجته) لهکارهکی دا لهداخوازی
یمهکی دا توندپهوی کرد (ت ا ر ب علیه)
بهرفنگاری بوهوه توند پهوی کرد
نیشمهکی گران کرد.

ا س ت ا ر ب: پتهوی کرد توند پهوی کرد ۵
(ا س ت ا ر ب ف ل ا ن) ف ل ا ن کس لهههموو

لایهکهوه دمردو بهلا دهوریان داوه ۵
قهرزو قۆله لهههمولایهکهوه رویان
تی کردوو بهرستان لی برپوه.
ال ا ر ب: زیرهکی و لیزانی و شارمزا
لهکاروبار دا.

ال ا ر ب: پیویستی، عهقل و ناوهز، زیرهکی و
لیهاتوویی، نهندامی تهواو ۵
دهگوترئ: (قطعه ا ر ب ا ر ب) نهندام
دوانهندامی لی کردهوه پهلهلی کرد.

ال ا ر ب: بیچولهی نازهل لهوساتهی لهداپک
دهبی.

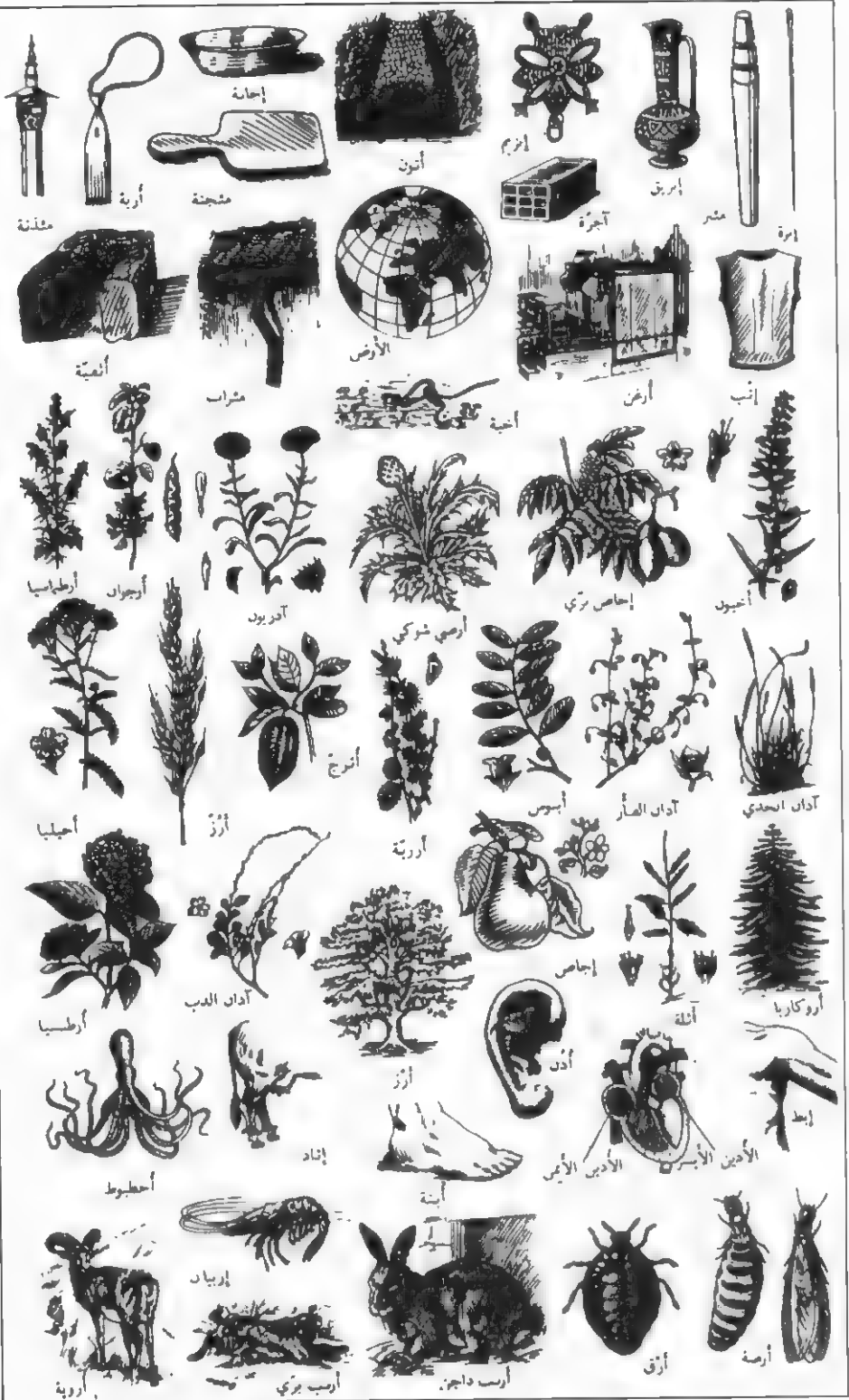
ال ا ر ب: پیویستی، یان پیویستییهکی زۆر ۵
هیواو ناوت.

ال ا ر ب: پیواوی شارمزاو لیزان
لهکاروبار دا ۵ بهلای گهورهو
کارمسات.

ال ا ر ب: عهرمبون، پیشهکی نهو بره
پارهمیهی لهکاتی مامهلهدا کرپار
دمیدا به هروشیار وهکوو بریک لهو
نهندانزهمیهی لهسمری پیک دین.

ال ا ر ب: گریهکه که بهناسانی
ناکریتهوه ۵ قولفهپهکه یان
سینگیکه لهدیوار دا قایم دهکری
ولاغی پی دهبهستنهوه ۵ نهو
گلادمو ملهوفتکه گوپرمکه په که
نازهلی پی رادهکیشری.

ال ا ر ب: مهبست و هیواو ناوت ۵ نارمزۆ
لهنافرمت ۵ له قورئان دا
دهفرموی: ﴿غیر اُولی الْاِیْرَةِ﴾.
ال ا ر ب: عهرمبون.

اړخ الى مكانه: نارمزوى شوينى خوى
كرد، كوركاندې بؤ جى و رنى خوى و
يادى زېدى خوى كرده وه (اړخ
الكتاب) كاتى نوسينى كتيبېه كې
ديارى كرد ۵ ميژوه كې ديارى كرد.
اړخ الحادث: روداو ه كې ديارى كرد
كاتى روداو ه كې رون كرده وه.

التاريخ: كومه ليك روداو و رؤزگارن
تاك و كومه ل پيدا تېپېر دېن
ديارده كانى سروشت و كومه لايه تى
ديارى دهكا.

التاريخ: تومار كړدى نه و روداو و
دياردانه يه.

المزخ: ميژوو نووس و زانا به و روداو و
دياردانه.

الارخبيل: كومه ليك دورگه لىكه وه
نزيك.

الارذب: پيوه ريكه بيست و چوار ربه
دهگرى، له كوردستان دا ته غارو
حېره ي پى ده لىن ۵ قه ناتيكه ناوى
پيدا دېروا بؤ ناودانى زهوى زار.

الارذبة: به لوعه يه كې گه وره يه له
سواله ت دروست دهگرى ۵
له كوردستان پى دهگرى گلينه
پان كونج.

الارذواز: به رده سواله ت پان سواله ته
به رديكى تاريخى مه يله و شين پان
سه وزه، بؤ ه لاشى خانوو به كاردى
۵ واده بى ته خته له وحى نوسينى
لى دروست دهگرى، جارى واپش

دهبى بؤرى ناوى لى دروست
دهگرى.

اړ - اړبر: دهنكى لى هات ۵ (اړ الحيران
اړا): گيانله بهر كه سكى چوو
گوفېرې توشېوو ۵ (اړ النار)
ناگره كې هه لىگرساند ۵ (اړ
الحيران): ناژه له كې دمر كړد، پراوى
نا.

الارذ: ناگر.

الاربر: دهنك ۵ زېرى ته له فون دهنكى
ته له فون له كاتى بهر ز كړنه وه
بيسته ك دا.

اړو (اړز) اړزا و اړوزا: وېك هات ه وه
كؤبؤوه ۵ كؤمه كؤمه و گاكؤلكى
كرد له بهر ماندوى ۵ دهگرى: (ما
بلغ اعلی الجبل الا اړزا) نه گه يشته
تؤپه لاكى كيوه كه مه گهر
به گرمؤله يى و له سهر چنگان.

اړز الحيران: ناژه له كه به ييز بوو خوى
داړشت ۵ (اړز الى المكان) په نى به و
شوينه برد، گه پايه وه بؤ نه وى ۵
له فهرموده ي پيغه مېر دا (د.خ)
هاتووه (ان الاسلام ليارز الى المدينة
كما تارز الحية الى حجرها) بيگومان
نيسلام دهگرى ته وه بؤ مدينه
وهكوو چؤن مار دهگرى ته وه بؤ
كونى خوى.

اړزت الشجرة: دره خته كه له زهوى دا
ره گى داكوتان پته و بوو.

أَرَزَ الْأَصَابِعُ مِنَ الْبَرْدِ: پهنجهکان

لهسهرمان گرز بون.

أَزَزَتِ اللَّيْلَةُ أَرْزًا وَأَرْوُأً وَأَرْيَازًا: شهوکه

سهرماکهی بههیز بوو.

الْأَرْزُ: درهختیکی گهورهی پهنه له توخمی

دار سنهوبهره، ههمیشه سهوزه، زور

بهرز دمبیتتهوه، دارهکهی بو کهشتی

دروسـتکردن بـه کاردینن ه

بهناوبانگترین درهختی نهرز

درهختی نهرزی لوبنانی په.

الْأَرْزُ: مهرمه ه گیاههکی ومرزیه بی ناو

نابز زور حمزی له ناوه، گولهکانی

چهند دهنکه چهتوکیک لهخو

دهگرن مهپلهو زمردن کهپاک

دهکړئو بهکړه دهکړئ دنکه برنجی

بجوکی سپی لی پهیدا دهبی ه

خواردنیکي جیهاننیه لهزور ولات دا

خوراکي سهرهکیه ه دهکولیندرئو

دهکړئ به چیشت.

الْأَرِيْزُ: سههول، رۆزی سهرماو سؤل و

زور سارد.

أَرَسَ (أَرِسَ): بوو به فهلاو ومرزیر،

کشتیار ه (آرس) بهمانا (آرس) په ه

(الْإِرْسُ) بنهچه، نهصل، بنهما.

أَرَسَ: فلانکهسی کرد به فهلاو ومرزیر.

الْإِرْسُ: فهلاو ومرزیر، (ک: اراريس،

ارارسة، أَرَسِي).

الْأَرِيْسُ: بهمانا فهلاو ومرزیره.

الْأَرِسْتَقْرَاطِيَّة: حکومت یان چین و

تونزیکي کۆمهل که خویان

بهخانهدان بزانون ژبانیکي خوش و

تایبهتبیان ههبی.

أَرَشَ بَيْنَهُمْ أَرَشًا: بهشهری دان و

پیکهوهنان ه لهپهکتری هان دان.

أَرَشَ فُلَانًا: فلانکهسی بریندار کرد ه

خوینی بریندارپیهکهی دا.

أَرَشَ بَيْنَهُمُ الْحَرْبَ: شهری نیوانیانی

خوش کرد.

إِثْرَشَ جُرْمَهُ: خوینی برینهکهی

ومرگرت.

الْأَرَشُ: برین و عهیب ه ومرگرتنی خوینی

برین ه نهو بره پارهپیهی که کړپار

لهجیاتی دمکهوتنی عهیبی

فرؤشراومهکه لهفرؤشـیاری

دمستینیتتهوه، (ک: أَرَشَ) ه.

أَرَضَتِ الْأَرْضُ وَالرَّوْضَةُ أَرْضًا: زهوپیهکه

ه باغهکه گیاو گزی زوربوو ه

دیمهنی رازاوهو جوان بوو، (أَرَضَتِ

الْقَرْحَةُ) برینهکه داوهشا، دهمی

کردهوه، بوو بهخورهو چاره.

أَرَضَتِ الْحَشْبَةُ: دارهکه مؤرانه خواردی

ه خمخورکه لی دا.

أَرَضَتِ الْأَرْضُ: بهمانا (أَرَضَتِ) ه و

أَرْضَ فُلَانٍ) فلانکهس بوو به

پیاوینکی خیر خوازو بی فیز.

أَرْضُ فُلَانٍ: فلانکهس توشی نهخوشی

یهک بووه بهبی نیراده سهری

دهلهرزئو ههمیشه بهملاو بهولادا

دهکهوئ.

أَرْضُ الْأَرْضِ: فیزی نهو خاکه بووه

هه مېشه هاتوو چۆي دهكا.

أَرْضُ الشَّيْءِ: نهو شتهى چاك كردهوه،
چاگسازى تپدا كرد.

أَرْضُ السَّقَا: مهشكه يان كوندهكهى
چاك كردهوه نهرمى كردهوه
چهورى كرد.

تَأْرَضَتِ النَّبْتُ: گزو گياكه خۆي گرت
لهخۆكهوت، راسا، جوان و پهرداخ
بوو رهگى داكوتان.

تَأْرَضَ فُلَانٌ: فلانكەس لهو شوپنه
جتيگر بوو مايهوه، (تَأْرَضَ الْمَنْزِلُ)
نهو مهنزلهى ههئبزاردو تپيدا
مايهوه.

إِسْتَأْرَضَتِ الْأَرْضُ وَالْقَرْحَةُ: بهمانا
(مجردهكهپهتى).

إِسْتَأْرَضَتِ الْفَسِيلُ: نهمامهكه پهگو
ريشهى بهزهوى دا رۆچون و بلاو
بونهوه.

إِسْتَأْرَضَ السَّعَابُ: هه ور هورس بوو،
بهرى ئاسمانى داگير كردو
وادهبيندرئ دهئى وهستاوه.

إِسْتَأْرَضَ بِالْمَكَانِ: لهوشوپنه مايهوه.
الْإَرْضُ: ههرشو راخهرئكى پان و پۆره
لهتوكى حوشتر و موو خورى دروست
دهكړئ.

الْأَرْضُ: زهوى، پهكپكه لهههسارهكانى
كۆمهلهى خورى ه پلهى سييهى
ههپه لهفهلهكى خۆي دا بهدهورى
خۆردا، نهو ههسارهپه ئيمهى
ئادهميزاد لهسهرى دهژين.

أَرْضُ الشَّيْءِ: لای خواړوى شت ه (علم

الأرض) زانيارى زهوى ناسى
زانياريپهكه لهزهوى دهكۆلپتهوه،
لهبارهى چينهكانى و پېكهاتهكانى و
گۆپانكارپهكانى بهسهرى داهاتوون.
الأَرْضَةُ: دعبابهكه سپپيه و وهكوو

ميرو وايه لهوهرزى بههاردا
دمردهكهوئ ه ههروا كرمپكه يان
هېرپهكه داردهخوا بهگوردى پى
دهگوترئ مؤرانه، خمخۆركه ه
دهگوترئ: (خشبۀ ماروَضَة) داريكى
مؤرانه لى دراوه ه (فُلَانٌ أَلْسَدٌ مِنْ
الْأَرْضِ) فلان لهمؤرانه وپرانكه
تره.

الْأَرْضِيَّةُ: كړى گرتنى پارچه
زهوپيهكه بؤماوهپهكى دپاريكراو.
أَرَطَتِ الْأَيْلُ أَرَطًا: حوشترهكه نه رهطاي
خوارد، (أَرَطَ الْأَدِيمُ) پيستهكهى
بهئه رهطاه دهباغ كرد.

أَرَطَتِ الْإَيْلُ: بهخواردنى نه رهطاه
حوشترهكهى ژانه سكى گرت ه
(أَرَطَتِ الْأَرْضُ أَيْرَاطًا) نهو زهوپيه
روهكى نه رهطاي لى پوا.

الْأَرَطِيُّ: روهكپكى درهخت ناساپه له
پيپى پهتاتهپه ه له لمبهلان دا
دهپوئ و پهك پهگى ههپه ه
كهلاكهى باريكه ميوهكهى وهكوو
عوناب دهچئ.

الْأَرْضُنُ: ناميرپكى موسيقايه فوى پيدا

أَرَكَ الْجُرْحُ: خهريكه برينهكه چاك
بیتهوه توی بینیتهوه.

أَرَكَ الْأَمْرَ لِي عِنْقِهِ: نهوکاره ی له نهستو
گرت و پیوه ی پابه ند بوو.

أَرَكَ الْإِبِلَ: گه لای درهختی نه پراکی
دمرخواردی خوشتره که دا.

أَرَكْتَ الْإِبِلَ: گه ده ی خوشتره که توشی
نه خویشی بوو به هو ی خواردنی

گه لای درهختی نه راک.

أَرَكْتَ الْأَرَاكُ: درهختی نه راک لقه کانی
تیک چرژان و گه وره بوو.

الأراك: درهختی نه راک یان درهختی
سیواک روه کیکی شیوه درهختیه و

له پیری نه راک ۵ لقه کانی زورو
په لکه گه لاکانی دوو دوو بهرام بهر

په کن ۵ میوه به کی سوری مه یله و
رهشی هه یه ده خوری ۵ له ولاتی

گهرم دا دهری، بؤ نمونه له ساری
باشوری خو ره ه لاتی میصردا

دهری.

الاریکه: قه نهفه، کورسی، (ک: أراك) ۵
(أریکه الجرح) گوشته ساغه که ی

برین: که گوشته سوره که ی دیاربئ و
کیم و زوخه که ی نه مابئ.

الارکون: سه رۆکی گوند، ریش سپی
گوند.

أَرَمَ عَلَيْهِ أَرَمًا: گهستی ۵ (أَرَمَ الشَّيْءُ)
شته که ی له بیخ دهره ینا ۵

ده گوتری: (أَرَمَتِ السَّائِمَةُ الْمَرْعَى)
نازه له که له و مره که ی ژئر پی دا،

ده کری، کومه ئیک بۆری و شوینی
فوتیکردنی تیدان، له بنه رت دا
وشه یه کی یونانی یه.

الأزغُلُ: نامیریکی دوو هاقی موسیقایه
دوو بۆری کونکونی تیدان په کیان

له وی تریان کورت تره.

أَزَلَهُ مُؤَاظَةً: هاوسییه تی کرد، گه و ته
په ناپه وه.

أَزَفَ الْأَرْضُ: زه وی په که ی ئیفران کرد و
دابه شی کرد، نیشانداری کرد.

الأرفة: نیشانه یه که دادهری سنووری
پارچه زه وی په کانی نزیک په کتری

پئ دیاری ده کری.

أَيَقَ أَرَقًا: خه وی لی زپا، به شه و خه وی
لی ناکه وی.

أَرَقَهُ إِيْرَاقًا: وای لی کرد خه وی لی
بزپی ۵ (أَرَقَهُ) به مانا (أَرَقَهُ).

إِثْرَقَ: به مانا (أَرَقَ) په (أَرَقَ) به مانا
(أَرَقَ) په.

الأرق: خه و لسی زپان ۵ (الأرق)
خه ولی زپانی لی بوو به عاده ت.

الأرقان: په رمقان، نه خویشی په که
تووشی زمرعات ده بی و زمرد

هه لده گه ری.

أَرَكْتَ الْإِبِلَ أَرُكًا وَأَرُكًا: خوشتره که
گه لای درهختی نه راک ی خواردو

گه ده ی ژانی لی هات به هو ی
خواردنی نه و گه لایه وه.

أَرَكَ الرَّجُلُ بِالْمَكَانِ: پیاوه که له و شوینه دا
جیگیر بوو به جی نه هیشت.

به سهریا هاتوو له ناوی برد (أَرَمَ)
الْجَذْبُ الماشية) گرانی و بن بارانی
ناژه له که ی له ناو برد (أَرَمَ الْخَيْلَ)
نه سپه که ی کوشت.

أَرَمَ أَرَمًا: فهوتاو له ناو چوو.

أَرَمَ الْأَرْضَ: زهوییه که هیچی لی نه پروا
بووه سوتهمه رو.

الأُزْمُ: ددان ۵ دهگوتری: (فلان يحرق عليك
الأُزْمَ) فلانکهس ددانست لی دمسوی
نه و منده ی رق لیته.

الأَرَمُ: نه و بهردانهن که له ریگادا دهگرینه
نیشانه ی ریگا که و به زوری له مبهرو
نه و بهری گویره ریخا داده نریئن
بوئه وهی ریواره کان بزنان له کوئوه
برن.

إِرَمٌ: نه ته وهیه ک بووه له کوئن دا که لی عاد
لقیکی نه و ان ۵ دهسلین: شاریکی
که و ره ی که لی عاد بووه.

الأَزْمُ والأَرُمَةُ: بنکی درهخت به زوری
بو ریشه و نژاد به کار ده هیندرئ ۵
دهگوتری: (هو طيب الأرومة) نه و
ریشه و نژادی ره سه ن و
وه چاخزاده یه.

الأرمادا: ئوسطولی نیسپانیا بوو
له سه ده ی هه زده دا ئینگلیز تیکی
شکاند.

أَرَكُهُ: گهستی (أَرَنَ، أَرَنًا و إیرانًا و أرینا):
گه شه ی کرد، که یفخوش بوو، باکی
له هیج نییه.

أَرَكُهُ مَازَكَةً و إرانًا: شانازی به سهردا

کردو خوی به سهردا رانواند.
الْإِرَانُ: که له گا کیوی ۵ ره شه و لاخی
نییری کیوی گیا خورو کاویژ که ر.

الأُرْسَةُ: به نییری ته یان تووئیکه
دهگریته ناو شیره وه دهیکاته به نیر.

الأُرْبُ: که روئشک ۵ گیانله به ریکی زور
و به ربلاوه له زور شوئنی جیهان دا
هه یه ۵ فره وهیه کی نهرم جهسته ی
دایوشیوه، کیوی و مالی هه یه.

الأُرْبَانِي: رهنگی مه یله و تاریک ۵
دهگوتری: (كساء أرباني).

أُرْكَبَةُ الأنف: سهری لوت ۵ دهگوتری:
(جَذَعَ أُرْكَبَتُهُ) سوکایه تی پی کرد ۵
(قوم شَمَ الأَرَانِبِ) گه لیکی
شکو مهندن.

الأُرَنْدَجُ: چه رمیکی ره شه پیلاوی لی
دروست دهگری ۵ روئیکی ره شه
پیلاوی پی رهش دهگری.

أَوَّ النَّارِ أَرَوًّا: هوئکه ناگردانی بو ناگره که
دروست دهگرد.

أَوِّي النحل: ههنگه که ههنگوینی کرد.
أَوِّي القِدْر: دیزه که، مه نجه له که به وهی
ناگره که وه شتی به بنه که به وه
نووسا.

أَوِّي فلان: فلانکهس ره ی ههئسا، توپه
بوو.

أَوِّي الدابة الى الدابة: ناژه له که،
چه یوانه که به کیان گرتو پیکه وه
له سه ر ناخوریئک له وه پران.

أَرَى الرِّيحَ السَّحَابَ: با هه وره که ی رادا ه
(أرى فلان الماء) فلانکس ورده
ورده ناوه که ی پیداکرد.
أَرَى اللَّبَنُ وَغَوَهُ بِالْأَنَاءِ أَرْيَا: شیر که سوتاو
هیندیکی به دیزه که وه نووسا.
أَرَى الدَّابَّةَ إِلَى الدَّابَّةِ: ناژه له کهانی
تیکه لاو کردن بهک ناخوری بو
بنیات نان.
أَرَى الشَّيْءَ: نهو شته ی جیگیر کردو
له شوینی خوی چه سپاندی ه (أرى
الدابة) ناخوری بو چه یوانه که
دروست کرد ه (أرى فلاناً) فلانکس
فیلی له فلان کرد نهو داوای ری
نیشان دانی لی کردبوو به لام نهو
خیانه تی لی کرد ناموزگاری
کردنه که ی به فیل بوو.
أَرَى عَنِ الشَّيْءِ: قسه ی پیچ و پهنای
درباره ی نهو شته کرد به ته ورپیه
درباره ی دوا، نهو ی مه به ست بوو
شتیکی تری درکاند.
إِثْرَى النَّحْلُ: ههنگه که ههنگوینی کرد.
إِثْرَى فُلَانٌ بِالْمَكَانِ: فلانکس لهو شونه
مایه وهو جیگیر بوو.
إِثْرَى الْأَرِي بِالْخَلِيَّةِ: ههنگوینه که
به کوله سه که وه نووسا.
الْأَرِي: نهو سینگه داکو تراومیه یان نهو
قولفه یه که له دیوار قایم ده کری که
ناژه لی پیوه دمه سترته وه.
الْأَرِي: ره گمزی ناری نهو گهل و
نه ته و مه یه کومه لیک تابه تمه ندی

زمانه وانو ره گمزه دیارده کویان
ده که نه وه.
الْأَرِيَّةُ: تابه تمه ندیه کهانی ره گمزی
ناری.
الْإِرَّةُ: قولکه ناگردان ه گوشتیک وشک
بکری ته وه بو نه وه ی له سه فهدا
که لکی لی وهر بگیری.
الْأَرِيَّةُ: چه یوانه کتوی فیرب یان می،
(ك: أراوى، أرى).
الْأَرِي: ههنگوین ه شهونم که ده که و پته
سه ر گه لای درخت ه نهو به شه
خوارده مه نییه ی به بنک و نه ملاو
نهو لای دیزه و مه نجه له وه دهنووس.
الْأَرِيَّةُ: رهوشت به رزو سه خ
سروشت و نانبد.
أَرَبَ الْمَاءِ أَرَبًا: ناوه که جاری بوو، رهوان
بوو.
أَرَبَتِ الْمَاشِيَةُ: ناژه له که کاویزی نه کرد.
تَأَرَبَ الْمَالُ بَيْنَهُمْ: ماله که یان
به سه رخویان دابه شکرد.
الْإَرَبُ: کورته بالی ورگنی سمت گه وره ه
ناکس به چه و خو پری ه فیل زان و
چاوو راوکه ر.
الْمَرَبُ: نهو بوریه یه که له سه ربانه وه
یان له شوینیکی به رزه وه ناوی پید
دهینرته خوار، (ك: مَرَب).
أَرَجَ لِي مَشِيَةً أَرْجَا: به خیرای ریوی
تیز تیبه ری. (أَرَجَ عَنْهُ) ته مبه لی
کرد دواکه وت.
أَرَجَ أَرْجًا: به مانا (أَرَجَ) دی.

اَزَجَ العِشْبُ: گیاو گزه که له خو که ووت و بهرز بؤوه.

اَزَجَ البناء: دیواره که ی بهرز کرده وه، باله خانه که ی بهرز کرده وه.

اَللَّزَجُ: بینایه کی لاکیشه یی په که سه قفه که ی قهوس بی.

اَزَجَ اَزَوْجاً: وِیک هاته وه ۵ تمبه لی کرد، دوا که ووت.

اَزَجَ العِرْقُ: دهماره که په له په لی بی که ووت که وته هه لپه پین.

اَوَّحَ القدمُ اَوَّ التُّغْلُ: قاجه که خلیسکا ۵ نه عله که له ژیر قاجی دا سوپا و خلیسکی برد.

الأزْوَاجُ: دوا که ووتو له ره وستی جوان ۵ نه و ولاحه ی له کاتی باری گران دا دهنرکیتی، دهنالینی.

الأزاد: جوړیکه له خورمای باش.

اَزَدَ الزرع: کشتو کاله که تی کچرژاو له خو که ووت و هه ندیک هه ندیک هه لگرت.

اَزَدَ فلاناً: نیزاری له بهر فلانه که س کرد ۵ (اَزَدَ الثَّيْبُ) پشتگیری له و شته کردو به هیزی کرد.

اَزَدَ الحِصَانُ اَزْراً: نه سپه که سمت و که فه ل و دو قاجی دوا وه ی سپی بو و قاجی پیشه وه شی پهنگیکی تره.

اَزَدَ الزَّرْعُ مَزَارَدةً: به مانا (اَزَر) په ۵ (اَزَر فلاناً) یارمه تی فلانی دا.

اَزَدَ الشَّيْءُ: هاوشانی نه و شته بو و

بهرام بهری کرد.

اَزَرَهُ: به مانا (اَزَرَهُ) دئ (اَزَر الثَّيْبُ

الأرض) گزو گیا که زهوی په که ی داپو شی ۵ (اَزَر الحائط): دیواره که ی

به دیوار یکی تر به هیز کرد (اَزَر الكِتَابُ) به رای خو ی په را ویزی

له سهر کتیبه که نووسی ۵ ده گوتری: (نصره نصرأ مؤزرأ) یارمه تیه کی به

هیزی فلانکه سی دا.

اِئْتَرَزَ واِئْتَرَزَ: نیزاری له بهر کرد (تَأَزَر)

به مانا (اِئْتَرَزَ) په (تَأَزَر الزرع): به مانا (اَزَرَهُ) په.

الإزار: پو شاکیکه نیوه ی لای خواروی

جه سته ی ئاده میزاد داده پو شی ۵

پیوانی موسو لمان له کاتی نیحرام

به ستن دا ئیزار ده پو شن ۵

ده گوتری: (فلان عِفِفُ الإزار)

فلانکه س داوینپاکه ۵ (إزار الحائط)

نه و چینه دیوار و خشته په له لای

خواروی دیواره که وه پیوه ی

دمنوسینری بؤ پته و بوونی یان بؤ

پاریزگاری یان بؤ جوانی.

الأزْرُ: هیزو توانا ۵ ده گوتری: (شَدَّ

اَزَرَهُ) به هیزی کرد پستی قا یم کرد

له قورشان دا دمه رموی: (أشدُّ به

أزری)

الإزْرُ: بنه ما و نه صل ۵ (المِئْرُ): به مانا

(الأزار) ۵ ده گوتری: (شَدَّ للأمر

مِئْرَهُ) خو ی بؤ نه و کاره ناماده

کردو بهشتینی بؤ بهست (و شدْ مُثْلَرَه
دون النساء) خوی له نافرمت دور
خسته وه ۵ (فلان عقیف المئزر) فلان
داوینپاکه ۵ توخنی کاری حه رام
ناکه وئ.

أزْ ازیزاً، و آزاراً: جمو جۆلی کرد که و ته
هه لپه پکه ۵ له بهر تیزپه وی یان
کولان دهنکی ئی هات ۵ دهگوترئ: (أزْ
الرعذ والقدر والطائر) هه وره که
گولاندی ۵ دیزه که گیزه ی هات ۵
بالنده که ورشه ی هات.

أزْ النارْ أزْ و ازیزاً: ناگره که ی داگیرساند
(أزْ القدر) دیزه که ی به ویزه ویز
خست (أزْ الشیء) نهو شته ی به
جمو جۆلْ خست

أزْ الشیء: شته که ی راته کاندو به توندی
جولاندی.

أزْ فلاناً: فلانکه سی هه لئاو سووری کرد
له سهر کردن یان نه کردنی شتیک.
أزْ بینهما: نیوانی شیواندن لیکی کردن به
دوژمن، یان به پیچه وانه وه.

إئتْرْ: به مانا (أزْ) به ۵ (إئتْرْ منه) لئی
تؤرا ۵ رقی ئی هه لسا.

تأزْرْ: به مانا (أزْ) به (تأزْرْ المکان)
نهو شوینه دانیشتوانه که ی که و تنه
رپه پین و بگروه بهرده، بهشیوی
که و ته ناویانه وه.

الْأزْ: لیدانی به نیش له کوان و دوژه ل.

الْأزْ: کۆمه لی زۆرو قهرمبالغ.

الْأزْ: دهنک

الْأزْبْ: رۆیشتنی به پهله ۵ خیرا
رۆیشتن.

أزِفَ الرقبتْ: کاته که نزیک بووه ۵
دهگوترئ: (أزِفَ الترحلْ) سهفه ره که
نزیک بۆته وه ۵ له قورنان دا هاتووه
(أزِفَتِ الآزفة) رۆزی قیامهت نزیک
بووه ۵ (أزِفَ الرجلْ) پیاوکه پهله ی
کرد.

أزَفَهْ إیزافاً: پهله ی ئی کردو وای ئی کرد
پهله بکا.

تأزَفَ الخطرْ: ههنگاو که ی لیك نزیک
بوونه وه (تأزَفَ القومْ) خه لکه که
لیك نزیک بونه وه
الْأزَفْ: رۆزی قیامهت.

الْأزَفْ: دهستکورتی و زیانی کوله مه رگی ۵
ژینتالی.

أزَقْ أزقاً: تهنگه به ربوو ۵ (أزَقْ الشیء)
نهو شته ی تهنگ کرده وه (أزَقْ) به
مانا (أزَقْ) به.

الْمأزَقْ: تهنگ و چه لئه مه، تهنگزه،
تهنگه به رو شوینی به رته سک، (ک:
مأزق) ه.

أزَلْ المکانْ أزلاً: شوینه که تهنگ بوو ۵
(أزَلْ الرجلْ) پیاوکه که و ته
ژینتالی و چه رمه سه رییه وه ۵ توشی
دهسکورتی و تهنگزه بوو ۵ (أزَلْ
فلاناً) ۵ فلانکه سی حه بس کرد ۵
خسته ناو جورتم و تهنگزه وه ۵

(أَزَلَ الدابة) نازده لکه‌ی بهند کرد،
گوریسی به‌ستنه‌وه‌که‌ی کورت
کرده‌وه، له‌ناو له‌وه‌رگا به‌جی
هیشت.

أَزَلَ النَّاسُ: خه‌ئکه‌که توشی گرانی و کهم
دهرامه‌تی بوون ۵ ده‌گوتری: (أَزَلُوا
حتى هزلوا) گرانی و نه‌بوونی وای
لی کردن کزو کۆله‌وار بوون.
أَزَلَتِ السَّيْفُ: ساله‌که‌ی گرانی و قاتو
قپی بوو.

تَأَزَّلَ: ته‌نگ بوو، که‌وته ناره‌حه‌تی و
نه‌بونی‌وه ۵ (تَأَزَّلَ صَدْرُهُ) سنگی
ته‌نگ بوو هه‌ناسه‌ی سوار بوو.

الْأَزْلُ: نه‌و که‌سه‌یه له‌ترسان یان له‌به‌ر
نه‌خۆشی نه‌توانی دهرکه‌وئ.
الْأَزْلُ: رۆژگاری سه‌خت، ژیمانی
کوله‌مه‌رگی و ناره‌حه‌تی.

الْأَزْلُ: کۆنی بی سه‌ره‌تا، نه‌و شته‌ی
کۆنه‌و سه‌ره‌تای نییه.

الْأَزْلِي: کۆنی رۆجوو له‌کۆنی دا
که‌سه‌ره‌تای نه‌بی.

الْمَازِلُ: ته‌نگه‌به‌ر ۵ ته‌نگ ۵ ته‌نگل، (ك:
مَازِل) ۵.

أَزَمَ عَلَى الشَّيْءِ أَرْمًا: به‌ده‌م گه‌ستی زۆر
به‌توندی گه‌ستی ۵ ده‌گوتری: (أَزَمَ
الفرسُ على اللجام) نه‌سه‌به‌که
لغاوه‌که ده‌جۆی دمیگه‌زی ۵ (و أَزَمَ
فلان على كذا) فلا‌نکه‌س پابه‌ندی
فلا‌ن شت بوو، به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر

نه‌نجامدانی ۵ (وَأَزَمَتْ عَلَيْهِمُ السَّيْفُ)
ساله‌که زۆر قاتو‌قپی و پپ ته‌نگ‌زه
چورتم بوو.

أَزَمَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی برپه‌وه (أَزَمَ عَلَيْهِ)
به‌مانا (أَزَمَ) ۵ به.

تَأَزَّمُ: توشی نه‌زمه‌و چورتم بوو (الْأَزَمُ)
که‌ئبه.

الْأَزَمَةُ: قاتو‌قپی و نه‌بوونی و ته‌نگ‌زه
چورتم.

الْأَزَمَةُ، الْأَزَمَةُ: ته‌نگ و جه‌له‌مه‌و
قاتو‌قپی و نه‌بوونی ۵ ده‌گوتری
نه‌زمه‌ی ئابوری ۵ نه‌زمه‌ی سیاسی ۵
نه‌زمه‌ی ته‌ندروستی ۵ له‌زانیاری
به‌زیشکی دا به‌ئاکامیکی چاوه‌روان
نه‌کراوی کتوپر په‌یدا‌بوو که‌له
نه‌خۆشییه‌کی توندا دپته‌ی دی ۵
وه‌کوو ئیلتیه‌بابی ریخۆله.

الْمَازِمُ: رێگه‌ی ته‌نگه‌به‌ری نیوان دوکیو،
(ك: مَازِم) ۵.

أَزَا الظِّلُّ أَزْدًا: سیبه‌ره‌که‌ی که‌م بووه،
هه‌لکشایه‌وه (أَزَا اليومُ) رۆژه‌که زۆر
گه‌رم بوو.

أَزَى أَزْيًا وَ أَزْيًا: وێك هاته‌وه ۵ (أَزَى
الظلُّ) سیبه‌ره‌ هه‌لکشایه‌وه
ده‌گوتری: (أَزَى الشَّوْبُ): کراسه‌که
تی جوو، دواشتن ته‌سک و کورت
بووه ۵ (أَزَى له أَزْيًا) ۵ له‌رێگای
نه‌مینه‌وه بۆی هات بۆنه‌وه‌ی
به‌خۆی نه‌زانی هه‌لی خه‌له‌تینی.

آزى آزي: وئك هاتهوه، چووه ناو پهكهوه
 تيؤهجو ۵ (آزي اليرم) رۆزهكهى زؤر
 گهرم بوو.
 آزي الشئى ايزاء: نهوشتهى خسته پال
 فلان شت.
 آزي الحوض: سهرقاپى خسته سهر
 تهنكى ئاوهكه ۵ يان شتيكى خسته
 سهر زاركى حهوزهكه بؤ نهوهى
 ئاوهكهى تيدا بمينى.
 تآزيا: بهرامبهر بوون.
 تآزى عنه: لى ژيوان بووهوه، پاشگهز
 بؤوه ۵ (تآزى السهم) تيرهكه
 لهنيشانهكهى داو تيدا لهريهوه.
 الإزاء: بهرامبهر ۵ هاوشان ۵ بهمانا
 ليژان و شارمزاى هاتووه ۵
 دهگوتري: (هوزاء الأمر) نهو
 لهوکاردا شارمزاو پسپۆره ۵ ههروا
 بهمانا سهرقاپى تهنكى و بهرميل و
 سهرقاپى حهوزى ناو هاتووه.
 الاسباناخ: گياههكى سهوزى زستانهيه
 دهگوئيندرى و دهخورى.
 الاسبيداج: کاربۆنى رصاص ۵ مادهيهكى
 سبى په بؤ بؤياخکردن و طهلايى
 بهکاردههيندرى.
 الاسبيرين: مادهيهكه بهکار دههيندرى بؤ
 چارهسهرى سهرنیشهو رۆماتيزم.
 الاستاج: نهو خولخلۆكه يان نهو دارميه
 كسه بهدهست ريسى لهسهر
 ههلههكرى ۵ بؤ جۆلايى كردنى بؤ
 تهنين و چينينى.

الاستاذية: مهصدمريكى صهناعيهيه واته:
 مامۆستايهتى.
 الإستبرق: دىباچى نهستور.
 استراليا: بچوكترين كيشومره لهناو بينج
 كيشومرهكان دا كهو تۆته نيوان
 دمريا لوشى هيندى و دمريا لوشى
 هادى يهوه ۵ باشورى مهيلهو
 خۆرههلاتى ناسيايه ۵ نيوان دوهيلى
 (۱۰ - ۲۹) باشورين ۵ مهدارى
 (جهديى) روبهرهكهى دابهش دهكا
 بؤ دوويهشى وهكوو يهك ۵ زۆريه
 ولاتهكه ئاووههواى مام ناوهندى په.
 أسد: رهوشتى شيرى گرت ۵ شيرى
 چاوپيگهوت و لى ترسا.
 أسد بين الكلاب مؤاسدة: سهگهكانى
 تيك بهردان، واى لى كردن پهلامارى
 يهكترى بدن، (أسد بينهم) نيوانى
 تيكدان و فهسادو ئاشوبى خسته
 نيوانيانهوه.
 أسد الكلب: سهگهكهى تيبهردا.
 تأسد: دهگوتري: (تأسد الكلب) واته:
 سهگهكه پابهندى فهرمى
 خاومنهكهى بوو كه گيفيان كردهوه
 بؤ شهر نهويش ئامادهباش بوو.
 إسطاسد: خۆى برده ريزى شير و وهكوو
 نهو نازايهتى نواند.
 الأسد: شير چ نيرو چ مى ۵ بينجو يان
 گهوره ۵ دپندهيهكى ئازاو چاونهترسه
 لهزمانى عهرمى دا زؤر ناوى هه،
 (ك: آساد، أسود، أسد).

الأسد: بور جيڪو له بورجه کاني ناسمان.
(داء الأسد): جوڙيڪه لهنه خوشي
گولي ۽ نهو ناوهميان لي ناوه چونڪه
دهم و چاوي توشبوو بهونه خوشه
وهكوو دهم و چاوي شيروايه.
المأسدة: نهوشوينهيه شيري زور لي
بي و پييان خوشبي و وهگري بين،
(ك: ماسد) ميه.

أسره أسراً و إسرائاً: بهديل گرتي
أسيراً أسراً: ميزي گيرا ۽ (استأسره) بهديل
گرتي ۽ (استأسر له) پابهندي
فهرمانهڪهي بوو، بهقسهي كرد.
الإسار: پيوهند، نهوشتهي ديلي پي
قوتبهست دهگري.

الأسر: جهسته تهواوي و له شساغي،
ريڪ و پيڪي نهندام ۽ دهگوتري:
(شد الله أسره) خوا جهستهيهڪي
پتهو و ريڪ و پيڪي پيداوه ۽ ههروا
بهمانا ههموو، گشت هاتووه
دهگوتري: (جاء الأقرباء بأسرهم).

الأسر والأسر: ميزگيران.
الأسرة: زري قاييم و پتهو، خزم و
كهسي بياو، كومه ليڪ نادهميزاد كه
كارنيكي هاوبهش كويان بکاتهوه،
(ك: أسر).

الأسير: بهديل گيراوي جهنگ، (ك:
أسراء، أسارى، أسارى).

الأسرب: رهصاص.
أسى بينهم أساً: نيواني تيكدان ۽ ليكي

دردوم كردن ۽ (أس البناء) وهستاكه
بناغهي دانا ۽ (أس فلاناً) رقي
فلانكهسي ههئساند.

أسس: بهمانا (أس) به.
الأساس: بناغهي ديوارو خانوو ۽
نهوشتهي دهيكه به بنجينه بو
شتيكي تر ۽ بنه ماي ههموو شتيك و
سهرهتاهكي ۽ دهگوتري: (أساس
الفكرة)، (أساس البحث) (التعليم
الاساسي) ۽ (النظام الاساسي):
دهستوري ولات.

الأسس الأسس: بهمانا (الأساس) دين
۽ نهگهر لهگه زهمان دا بهگار
بيئندري بهمانا كؤن و ديرينه
دهگوتري: (الأكراد يعيشون على
أرضهم من أسس الدهر) ۽ وشهي (أس)
نهگهر له حيساب دا بهگار هات،
مهبهست نهو زمارهيه هيزي
جهنديهت دهست نيشان دهكات ۽
هيزي دووم (أس ۲) هيزي سييه
(أس ۳) و بهوجوره.

التأسيس: له قافيه و سهروهادا بريتيه
له (ئهلفيكت) به سهروهواوه دهنووس
لهنيوان نهو و پيتي رهوي پهكه دا
پيتيكي تر ههبي ۽ (الاطال هذا
الليل و اخضل جانباً) نهلفي
(جانبه) نهلفي تهنسيه.

المؤسسة: دام و دهزگايه كه مهبهستي
بهرهه مهيتان يان بازرگاني و كالا

گۆزپنەۋە بى بەمەبەستى سودو
قازانچ.

الأسطبة: پاشەرۆك و خلتەو پلتەى
دروسىتىكردىنى كالاكەتەتەنى و
لۆكەبپەكان.

الأسطرلاب: نامىرىكە لەكۆن دا زاناكان
بەكارىان ھىناۋە بۇ زانىنى بەرزى
قەبارە ئاسمانى يەكان و زانىنى
كات و شەش لاپەنەكان (جەت
الست).

الأسطبل: تەۋپەسەى ئەسپ و لاغى
بارمەن.

الأسطورة: ئەفسانەۋ چىرۆكى بى سەرو
بەر و بىبناغە.

الأسطول: كۆمەللىك كەشتى جەنگى يان
كەشتى بار ھەلگرو گواستەنەۋە.

الأسطول الجري: كۆمەللىك تەيارە و
بالەفەرە، جەنگى يان ھى
گواستەنەۋە.

الأسطوانة: كۆلەكە ۋ ئەۋ قورسەپە
كەدەنگ و مۇسىقاى لەسەر تۆمار
دەكرى، (ك: أساطين)ە.

أساطين العلم والأدب: ئەۋزاناۋ زىرەك و
لېتەتۋانەن كەلەزانىبارى دا ناۋيان
دەركردەۋە خەللى بىمانەيان پى
دەكەن.

أسيف عليه أسفا: پەرۋشى بوو ۋ غەمى بۇ
خوارد (أسيف له) دل ناپەحەت بوو.
پەشىمانى دەربىرى ۋ (أسفاه) واى لى

کرد غەمبارى ۋ (أسف عليه)
بەمانا (أسف)مپە.

الأسيف: كرىكار ۋ ئەۋكەسەى بەھىچ
شتىك قەلەۋ نابى ۋ دالگۆشت،
دلتەروم گرىنۆك ۋ خاتۇ عانىشە
دەربارەى باۋكى بە پىغەمبەرى
گوت: (إن أبا بكر رجل أسيف فمتى
مايقم مقامك يغلبه البكاء) ئەۋبەكر
پىاۋىكى دلتەروم سۆزاۋى يە
ھەركاتى بچىتە شوپنى جەنابت
كولى گرىانى ھەلدەستى.

الأسفاناخ: بەمانا (الأسباناخ)ە ۋ واتە
(الاسبانخ) بەكوردى سېپناخ.

الأسفلت: قىر؛ خلتە پاشەرۆكى
بەرھەمى نەۋتى خامە لەكاتى
پىالاۋتن دا بەرھەم دىۋ
بەكاردەھىندى بۇ جادەۋ بان..

الإسفنج: گيانلەبەرىكى دەريايى روھى
پە، جەستەى نەرمە كۈنى ورد
وردى تىدان ۋ بەزۋرى لەدەرياكانى
مىصردا ھەپە ۋ ھەرۋەھا
جەستەپەكى نەرم و نىانە كۈنكۈنە
لەگيانلەبەرى دەريا وەردەگىرى زۆر
ئاۋ ھەلدەمى.

الإسفيداج: كاربۋنى رەصاص.

الأسفين: ھۆرە ۋ سىنگىكە بۇ زۆر شت
بەكاردى يەكەى لەۋانە
پەيۋەستىكردىنى قەبارەپەك
بەقەبارەپەكى ترەۋە ۋ يان مانەۋەى
دوۋ قەبارە يان زياتر لەسەر حالى

خویان و نه گۆرانی بۆشایی نیوانیان.
الإِسْقَالَةُ: نه و دارو جه بلانیه که
نه ندازیاره کان لیکیان دمه ستن
بۆ نه وهی دهستیان بگاته شوینی
به رزی بینا، (ك: اساقیل). نیستا
كورد پیی ده لئین: نه سكه له.

الْأَسْقَرِيوط: نه خووشی یه که توشی
جهسته دهبی به وهی گهنده خوژی
یه وه ۵ یه کی له دیارده کانی زیعی
گشتی و نازاری دهست و قاجه.

الْأَسْقَفُ: پله و پایه یه کی ئاپینی یه بۆ
كه شیش و پیاهه ئاپینی یه کانی
مه سیحی یه له ژوور قه سیس و
له خوار مه ترانه وهیه.

الْأَسْكُرْجَة: قاپیکی بچوکه له سه ر سفره
داده نری زه لاتنه و نه و جوړه
شانه ی تی ده کړی.

الإِسْكِيم: کراسی ره به نه کانه.
الإِنْكِيمو: چینیکی ئاده مه یزادن
له ناوچه ی قوتبی باکور ژیان
به سه رده به نه.

أَسْلَ إِسَالَةً: نووس بوو، راست و ریک و
پیک بوو ۵ ده گوتری: (خَدَّ أَسْلَ)
کوئمی ریک و جوان (كفَّ أَسِيلَة)
الأصابع دهستی که به نه گه کانی ریک و
پیکن ۵ (أَسْلَه) ریک و پیک کرد ۵
ئاسنه که ی تیژ کرد، شمشیره که ی
تیژ کرد.

تَأَسَّلَ أَبَاه: له باوکی چوو نه خلاق و
رهوشتی باوکی په پیره و کرد.

الْأَسْلُ: روه کی که لقو پۆبی زۆرن
چقلا و یه له پیری (أَسْلِيَة) له ناو
ئاوو زهوی ته ردا ده پوی، حه صیرو
حه بلی لی دروست ده کړی ۵ هه روا
ناوه بۆ چقلی دریز ۵ بۆ ر م ب بۆ
تیر بۆ هه رشتیک له ناسن بی و تیژ
بکړی، شمشیری یان گیرد بی یان
سه ر ر م ب بی.

الْأَسْلَةُ: هه موو قه باره به ک دریز و راست
بی ۵ هه روا ناوه بۆ سه روبنی
قه باره ی باریک، جا تیرۆک بی،
سوژن بی، شیشی توتن بی.
الإِسْمَنْتُ: جیمه نتۆ.

إِسْمَنْجُونِي: رهنگی شینی کال.
أَسَنَ الْمَاءُ أَسْنًا وَاسْرَنًا: ناوه که گۆراو
بۆگه نی کردو به که لکی خواردنه وه
نایه ت.

أَسِنَ الْمَاءُ وَالْهَوَاءُ: هه ربه مانا (أَسَنَ) یه
(أَسِنَ فُلَان) فلانکهس به وهی پیسی
هه واوه بی هوش بوو.

أَسْنَتْهُ الرَّاحَةُ الْمُنْتَنَة ايسَانًا: هه وای
بۆگه ن ناوه که ی گۆری (تَأَسَّنَ الْمَاءُ)
به مانا (أَسَنَ) یه (تَأَسَّنَ عَهْد فُلَان)
په یوه ندی و دۆستایه تی فلانکهس
گۆرا.

أَسَا بَيْنَهُمَا أَسَا وَاسْرَا: چاک سازی نیوانی
کردن ۵ (أَسَا الْجَرْح) برینه که ی
چاک کرده وه ۵ (أَسَا فُلَانًا)
چاک سازی به کانی لابر دن ۵ (أَسَا فُلَانًا)

بُفْلَان) وایکرد فلان شوین پی
فلان هه لېگری.

الْأُسُورُ: سهرکرده، پالەوان، سوارچاک
له بنه پەت دا وشهکه (فارسی)یه.

أَسَى الْجُرْحِ أَوْ الْمَرَضِ أَوْ الْمَرِيضِ: چاکی
کردهوه.

أَسَى عَلَيْهِ: پهروشی بوو، خەمی
بوخوارد.

آساره: غەمباری کرد ە (تاسرا)
خەلکهکه هەندیکیان هەندیکیان
خەفەتبار کرد.

آسی فلاناً بمصیبتە: تەعزیهی لەفلان
کرد بەهۆی کارەساتەکه یەوه
دڵخۆشی دایهوه دڵنەوایی کرد.

إِنْسَى به: کردی به پێشەنگو و رابه‌ری
خۆی و شوینی کهوت.

تأسی به: به مانا (إِنْسَى به)یه.

الْأَسَى: پزیشک، دکتۆر.

الْأَسِيَّةُ: کۆلەکه ە بینای پتەو
بناغەدامەزراو.

الْأُسُورُ: پێشەواو رابه‌ر ە هاوشان و هاو
وینه.

المأساة: تراژیدی، شانۆیهکی توندو
تیزو کاریگەرە، بەزۆری لەمیژوو
چیرۆک و ئەفسانە وەردەگیریو
کۆتایی پەکهشی خەماوییه.

آسیا: گەورەترین کیشوهرە لەپان و
پۆری و فراوانی دا کهوتۆته نیوان
دوو هێلی پانی باکوری (١,٥- ٧٨,٥)

جگه له دوورگه خۆره‌ه‌لاتیه
هیندییه‌کان ە ئەم کیشوهرە
لەناوچهی گەرمه‌لانه وه تاناوچهی
به‌سته‌له‌کی باکور ده‌پوا ە نیوهی
دانیشتوانی سه‌رزه‌وی تیدا ده‌زی.

الأسيتون: شله‌مه‌نی یه‌کی گازای بێ
په‌نگه‌ بۆنێکی تابه‌تی هه‌یه.

أَشْبَ الْأَشْيَاءِ أَشْبًا: شته‌گانی کۆکردنه‌وه‌و
تیکه‌لاوی کردن ە أَشْبَ فلاناً بكذا:
فلانکه‌سی به‌وشته به‌وتوانه
له‌که‌دار کرد.

أَشْبَ الشَّجَرُ أَشْبًا: دره‌خته‌که لقو
بۆپه‌گانی تیک چەرژان و لیک هالان ە
(أَشْبَ الْأَمْرَ بيسنهم) خه‌لکه‌که
نیوانیان تیکچوو ناشوب و فەساد
که‌وته به‌پنیانه‌وه ە ده‌گوترئ:
(أَشْبَ مَا بَيْنِي وَ بَيْنَهُ) دۆستایه‌تی
نیوان من و نه‌وی تیک دا.

إِلْتَشَبُ: کۆبونه‌وه‌و تیکه‌لاوبوون ە
(تَأَشَّبَ) به مانا (أَشْبَ) یه (تَأَشَّبَ
الْقُرْمُ) کۆبونه‌وه‌و تیکه‌ل بوون ە له
خه‌دیثی پێغه‌مبه‌ردا ده‌لئ کاتیک
پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ئایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ ی ده‌خوینده‌وه (فَتَأَشَّبَ
أَصْحَابَهُ إِلَيْهِ) واته هاوه‌لانی له‌ده‌وری
کۆبونه‌وه‌و تیکه‌لاو بوون ە له
فه‌رموده‌ی عه‌باس دا هاتوو ده‌لئ:
روژی غه‌زای حونه‌ین عه‌باس
بانگی تیکشکاوو هه‌لاتوه‌گانی کرد

(حتى تأشبو حول الرسول) ههتا

هه موویان له دهووری پتیه مبهه
گردبونهوه.

الاشابة من الناس: خه ئسکی تیکه و
هه مه جوړ ه (الاشابة من الکسب)
ئهو مال و سامانهیه جهرامی تیکه و
بوو بی، (ک: اشالب) ه.

الإشابة: له زانیاری کیمیادا بریتییه
له بهیه که گه پشتهنی دوو (مهعهدهن)
کانزا یان بهیه که گه پشتهنی کانزایه که
بهشتی تر.

أشْر الخشب أشراً: درهخته که ی بریه وه
(أشْر الأسنان) ددانه کانی برینه وه،
ئه م لاو نهولا کانیانی تاشی و تهنکی
کردن.

أشْر أشراً: که یفخووش بوو نیشاتی پهیدا
کرد ه خو ی بهزلزانی و له خو ی بایی
بوو ه له فورئان دا دهغه رموی: ﴿بَلْ
هُوَ كَذَابٌ أَشِرٌّ﴾، (ک: أشاری و
أشری)، (أشِر البرق) هه و ره
بریسکه که، رونا کایی گلو په که
لایته که له مهعانی کردو له شوینیک
نه وه ستا ها تو چو ی کرد ه (أشِر
النبات) زهراته که گه شه ی کرد ه
(أشِرَة) به مانا (أشِرَة) دئ ه
دهگو ترئ: (نغر مؤشِر) ددانه کانی
رندراون راسته و پاسته کراون شاش
و پاشییان نه ماوه.

الإشارة: نامهزه بو کردن و دهست

بوړاکیشان.

الأشْر: تیز ی ددان به سروشتی یان
به دهستکار یکردنی پزیشک.

الأشْرَة: گرپه که به سه ری کلکی
کولله و میه وه کوو گاز وایه پی ی
دهگه زئ.

المنشَار: مشار.

الإشْرَاس: سریش ه گیایه که توو یکی
دریز کو ئله ی هه یه، ورد ده کړئ و
ده کړته ناو ناوه وه وه کوو غه ره و
سیکو تین و که تیره دوما ده ی پی لیک
دهدرین ه به زوړی بو جزوبه ندو
ته جلیدی کتیب به کار ده یندرئ.

أشْ أشأ وأشأ وأشأ: بووش و بی ناوک
بوو گه شه ی کردو جه سایه وه ه (أشْ
ورق الشجر) به عاصاو گوچان
له درهخته که ی دا بو نه وه ی
که لا کانی هه لوهرن.

الأش: نانی وشک.

الإشْفى: دهرزی پینه چی.

تَأشَن: دهستی یان شتی تری به
ئه سپون شت.

الأشْنان: روه کی که یان درهختیکه
له لبه لان دا دهرپوئ گه لا که ی وشک
ده کړئ و وه کوو صابون دهست و
دهم و چاوو پو شاک ی پی ده شوړئ.

الأشْنَة: پوه کی که بی گول له دو نه بات
پی که دئ ه یه کیان قه وزو نه وی
تریان فیطریاته ه پی که وه گونجاون
له سه ر شیوه ی تو یکل و لق و پو بی

باریک و وردیله له سهر بهردو درکه
شاخ یان لقی دار دمړوی به پرچه
پیریزن ناوژد دهگری.
اَصَدَ الباب اَصْدًا وَاَصَادًا: دمرگاکه ی
داخت ه گالی دا.

اَصَدَ اِیْصَادًا: به مانا (اَصْدَةُ) هاتووه
لَوَغَمَتِیکه له (اَوَصْدَةُ) له قورشان دا
دمفه رموی: ﴿اِلَیْهَا عَلَیْهِمْ مُّزَصَّدَةٌ﴾.
اَصَدَ الثَّوْبُ: کراسه که ی بی قول کرد ه
(اَصَدَ الْجَارِبَةُ) کراسی بی قولی
له بهر چه تیوه که کرد.
الْاَصْدَةُ: کراسی بچوکی بی قوله.
الْاِصْدَةُ: شوینی کویونه وهی خه لک،
(ک: اِصْدَه).

الْاَصِيدُ: حه وشه ی مال.
اَصْرَهُ اَصْرًا: گرنی داو قایمی کرد ه بای
داو خواری کرد، حه بسی کرد.
اِلْتَصَرَتِ الْاَرْضُ: گزوگیاکه ی به رده وام
بوو گیاکه ی بالای کردو تیک هالآو
چرو پر بوو (اِلْتَصَرَ الْقَوْمُ) زوربون،
ژماره ی نهو هوزو گه له زیادیان
کرد.

الْاَصْرَةُ: نهو پالنه ریه که وات لی دهکا
هنده ی خرمو که سو کارت خوش
بوی ه جائه و پالنه ره خزمایه تی بی
یان زاو به ندی یان چاکه و پیاو متی
بی.
الْاِصَارُ: قه دوبالای پیاو.
الْاِصْرُ: پهیمانی جهخت له سهر گراو،

له قورشان دا دمفه رموی: ﴿قَالَ
اَأَفَرَزْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلَیْ ذَلِکُمْ اِصْرِي﴾
ههرومه به مانا کولی قورس هاتووه
قورشان دمفه رموی: ﴿وَلَا تُحْمِلْ
عَلَيْتَا اِصْرًا کَمَا حَمَلْتَهُ عَلَی الَّذِینَ مِنْ
قَبْلِنَا﴾.

الْاَصِيرُ: روه کی نه صیر گیایه کی
دریزه وه بوو لَیْک هالآوه ه
دهگوتری: (شعر اَصِير) قزیکی دریز.
الْمَاصِرُ: زنجیریکه به سهر روباردا رایه ل
دهگری بؤ له مپه پ دانان له به رده م
که شتییه کان دا ه له مپه ریکه
داده نری له سهر ریگه له به رده م
ریبواران، (ک: مَاصِرَه).

اَصَتْ النَّاقَةُ، اَصًا وَاَصِصًا: حوشره که
گوشته که ی توندو پندر بوو خوی
دارشت و تَیْک سمرپا، (ک: اَصَص) و
(اَصِص).

اَصَّ الْقَوْمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اَصًّا: کویونه وه و
قه رهبانغیان کردو شانیان لَیْک داو
کردپانه که نه که تره ه (اِلْتَصُّوا)
کویونه وه و نیزدیحامیان کرد.

الْاَصَاصُ: مهرکانه دروستکهر.
الْاَصِیصُ: قه بارمیه کی ناو به تاله
له شیوه ی جهرده دا دوو قولغه ی به م
لاو نه ولایه وه همن، قورپی تیدا
دهگوپز ریته وه ه مهرکانه په که
(زهر فیکه) له شیوه ی جهرده له

سوالهت دروست دهکری به زوری
گول و رهوه کی تایبه تی تیدا
دهر ویندرین.

الأَصْلَة: خانووی لهیه که نزدیک و
به په نایه که وه.

الأَصْطَبَةُ: بنشه و خلته و پلته و
باشماوه ی پیشه سازی که تان و
لۆکه یه مانای وشه ی (الأسطبة)
دهگه یه نی.

الإِصْطَبِلُ (الإِصْطَبِل): ته و پله ی و لاغ.
الأَصْطَفِلین: گیزمر، روه کی که ده خورئ.
الإِصْطِیل: کویر و شهر ی می مورته ضا
به م نازناوه خیطابی ناراسته ی
نه بوعه لای مه عه ری کرد.

الأَصْف: گیاه که چقلداره که لاکه ی
سه وزو ناسکه، چرۆکه ی به کولای و
به کالی ده خورئ و ترشی پی ده کری
پان خوئ.

أَصَلَ الثَّيْبُ أَصْلًا: شوین نه وشته که وت تا
که بیشته بنج و بناوانی.

أَصَلَ اللحمُ أَصْلًا: گوشته که گوړاو بوئی
کرد.

أَصَلَ آصَالَةً: حی گیر یو دامه زرا به هیز
بوو و (أَصَلَ الرَّأْيُ) رایه که ی
په سهند بوو به هیز بوو.

أَصَلَ الأسْلِبُ: نوسلوبه که ی تازه و
تازه گه ری تیدا بوو (أَصَلَ النَّسَبُ)
بنه چه و بنه ماله که ی ریزدار و
وه جاغزادمن.

أَصَلَ إِيصَالًا: له کاتی دمه و نیواره
(زمرده په پ) دا داخلئ نه و شوینه
بوو.

أَصَلَ الشَّيْءُ: بناغه ی نه وشته ی
چه سپاند و شوینی خوئ گرت و
پته و بوو.

إِسْتَأْصَلَ الشَّيْءُ: له بناغه وه نه وشته ی
دمره نی.

الأَصَالَةُ فِي الرَّأْيِ: رای جوان و په سهند
(الإِصَالَةُ فِي الْأَسْلُوبِ) راهیتانی
ریباز و شیواز (الأصالة في النسب)
وه جاغزاده یی و خانه دانی له بنه چه و
خیزان دا.

أَصَلَ الشَّيْءُ: نه و بناغه و بنه مایه ی
شته که ی له سهر بنیات دهنرئ و
سهر جاوه ی نه وشته له چیه وه
هاتوو له کوپوه هاتوو.

الأَصْلُ: چه صلزاده و خانه دان و ده شکوترئ
(ما فعلته أصلاً) قهت نه و شته م
نه کردوه و (ولا أفعله أصلاً) هه رگیز
شتی و اناکه م.

الأَصْلِيُّ: نه و هتا بناغه و بنه مای شت بی
و بهرام به ره که ی پی ده گوترئ:
(الفرعي، الاحتياطي، المقلد).

الأَصْلَةُ: ماری قولنه هو ی باب و ماری
زه راوی پیس پیرده بی و ده تو بی.

الأُصُولُ: بنه مای زانیاریه کان نه و
قاعیده یاسایانه یه که زانسته که بیان
له سهر بنیات دهنرئ، نه حکامه کانی
له سهر داده مه زری.

الأصیل: کاتی دهمو نیواره زمرد به پ
 ه کاتی خورثا و ابوون، (ك: أصل،
 اصلان، آصال، اصائل).

الأصيلة: شتی چه سپاو ثابت (أصيلة
 الرجل) دمست مایه ی پیاو ماله
 سهره کییه که ی ه به مانا (هه موو) ش
 هاتووه.

أضت إضاضاً: نافرته دوگیانه که
 له نازاری مندالبوون دا تلاو تلی کرد
 ه (أض الأمر فلاناً) فلانکه سی
 غه مبارکد ناپه حه تی کرد.
 أض الشيء: شته که ی شکاند.

أض فلان مؤاضة: فلانکه س دمست
 پیشخه ری بو نه و شته کرد.
 إنقض فلان: فلانکه س توشی
 ناپه حه تی بوو، ناچار بوو (إنقض
 الشيء) داوای نه و شته ی کرد ه
 (إنقض فلاناً) له فلانکه سی دا.
 الإض: بناغهو بنه ما.

أضم عليه أضماً: رقو قاری خو ی
 خوارده وه، دانی به خو یا گرت.
 أضم به: نه زیه تی دا چونکه رقی لی بوو.
 الإضاء: دره ختی لقو پوپداری پر
 که لا.

الأضاء: زه لکاو، زونگاو شویننیک چال
 بی و ناوی تیدا کوبیته وه.
 أطر الشيء أطراً: چوارچیوه ی بو نه و شته
 دروست کرد ه (أطر العود)
 شوپکه که ی خوار کرده وه.

إنأطرت المرأة: نافرته که له روشتن دا
 لارو له منجه ی کرد ه (إنأطر بالمكان)
 له و شوینده دا حه وق بوو، گیری خوارد.
 الأطرة: به مانا (الأصرة) ه.

الإطار: ههرشتیک له دهره وه دورهی
 شتیکی تربدا ه وه کوو چوارچیوه ی
 وینه، چوارچیوه ی دهرگاو په نجه ره
 ه چوارچیوه ی دهف.

الأطير: تاوان ه دهگوتری: (أخذني باطير
 غيري) به هو ی تاوانی که سانی
 دیکه وه منی سزادا.
 المأطرة: قهوسی که وان.

أط أطا وأطيطا: دهنگی لی هات، ناله ی
 کرد، دهگوتری: (شجاني أطيظ
 الركاب) دهنگو عه لبه غه لبی قه تار
 چیه کان ناپه حه تی کردم (أط البطن
 من الجوع) سکی قوپه ی دی له برسان
 ه یان له بهر زورثاو خواردنه وه.

أط الظهر: پشتی قرچه قرحی لی هات
 له بهر کولگرانی ه (أطت الأبل)
 حوشره که له بهر بساری گرانی
 سهرپشتی نرکه و ناله ی لی هات،
 نرکاندی نالاندی.

الإطل: که له که، (ك: أطل) ه.

الأیطل: که له که، (ك: أیطل) ه.

الأطلس: کومه لیک وینه ی جوغرافین
 له شیوه ی کتیب دا کوده کریته وه.

أطم أطوماً: نه وه ی له دلیدا بوو شاردیه وه
 دمری نه خست.

اَطَمَ بیده: دهستی خوی گهست ۵ بهدهستی
خوی پوگهزی.

اَطَمَ عَلَى الْبَيْتِ: پهردهی مائهگهی
دادایهوه.

اَطَمَ اَطْمًا: میزی گیرا، یان قهبز بوو (اَطَمَ
فَلَانٌ) فلانکس نهوهی لهدلای دا بوو
دهری نهبری.

اَطَمَ الْبَابَ: دمرگاههی داخست (اَطَمَ
فَلَانًا) رقی فلانکسی ههئساند،
تورهی کرد.

اَطَمَ اَهْرَدَجَ: کهژاوهگهی داپوشی، (اَطَمَ
الْاَطَمَ) بالهخانه، یان قهلاکهی بهرز
کردهوه.

تَاَطَمَ: نهوهی لهدلای دا بوو دهری
نهبری (تَاَطَمَ عَلَيَّ) زور توره بوو،
بهرامبهرم سنووری بهزاند.

تَاَطَمَ اللَّيْلُ: شهوهکه زور تاریک بوو
(تَاَطَمَ السَّيْلُ) شهپولی لافاوهکه
بهرزبوونهوه ۵ ههنديکیان بهسهر
ههنديکیان دا شکانهوه (تَاَطَمَتِ
النَّارُ) بلتسه ناگرهکه بهرزبووه ۵
(تَاَطَمَ الْبَرْقُ) میزی گیرا یان
قهبز بوو.

الْاَطَامُ: گیرانی میز بهتهواوهتی.

الْاَطَمُ - الْاَطَمُ: قهلاو شورا، خانووی بهرز،
(ك: اَطَام، اَطوم) ه.

الْاَطوم: سولهحفاتی دمریایی ۵ هززال ۵
ژیشك، گیانلهبهری ناویی کهئیسقان
له لهشی دا نهبی، (ك: اَطَم).

اَغْطَسَ: مانگی آب مانگی ههشتهمی
سان.

اَنَحَهُ اَنْحًا: مستهکۆلهی لهلوتی دا ۵
بهتوندی لهیافوخی دا ۵ (الْيَاوُخُ)
بوشایی پهکه بهپهردهیهک
داپوشراوه ۵ بهوشوینه دهگوتری که
ئیسقانهکانی جومجومهیهک
دهکهون.

اَفِدَّ اَفْدًا: نزیک بۆوه، دهگوتری: (اَفِدَّ
مَرْسَمُ الْحَجِّ) کاتی هج نزیک بووه
۵ پهلهی کردو بهتاو هات ۵ (اِسْتَأْفَدَ)
بهمانا (اَفِدَّ) په.

اَفَرَّ اَفْرًا وَالْفَرَّ: نیشاتی پهیداکرد ۵
لهرویشتنی دا بازی دا.

اَفَرَّ الْقِدْرُ: مهجهلهکه دیزهکه بهتوندی
دهکول ۵ (اَفَرَّ الْحَيَوَانُ) ناژهلهکه
دوای لهپی قهلهو بوو.

اَفَرَّ الْحَادَمُ: خزمهتکارهکه کهمتهر خهم
بوو له ئهرکی خوی دا.

اَفَرَّ: نیشاتی پهیداکرد، دوای لهپی قهلهو
بوو.

الْاَفِرَّةُ: تیکهلاوی و گوریس کیشهکه،
تونندو تیزی و چورتم.

الْاَفَارُ: نهوکهسهی لهپاکردن دا نازایی و
بازی چاک بدا.

الْمِثْفَرُ: خزمهتکارو شاگردو بهردهست.

الْاَفْرِنجُ وَالْاَفْرِنجَةُ: توپژیک
نادهمیزادن لهئهوورویا دا دهنیشن ۵
کورد پییان دهلی فهرنگ.

الإفريز: دیکوری خانوو ئەو زیادهو بهرزی و نزمیانەن کە لە دیوار دەر دە چن.

إفريتية: یەکیکە لە حەوت کیشوهرمکانی جیهان زۆربە ی روبەرەکی دەکەوێتە ناوچە ی گەرمە لانهوه ە لەنیوان هێلی پانی (۲۷) ی نیمچه باگورو (۲۵) نیمچه باشور ە دهریای سبی ناوهراستو دهریالوشی ئەتلهسی و دهریالووشی هیندی و دهریای سور دهویان داوه ە عەرمب ناوی ئەفریقایان تایبەت کردبوو بۆ ولاتی تونس.

أفأ: لەناپەرەحتی و خەم و خەفەت ناخ و ئۆفی کرد ە (أفأ، أرف) بەو کەسە دەگوترێ کە زۆر ناخ و ئۆف بکا.

أفف: بەمانا (أف) یە ە (أفف فلاناً) لەفلانکەس و پز بوو جاپز بوو یەخە ی خۆی لەبەردادری.

أف: هەمژە کەسە ی بەسەر و ژێر دەخویندریتەوه (ف) کەشی بەهەموو دووسەر دوژێر دوو بۆر یان بەتاک بزوین دەخویندریتەوه. الأفة: ترسنۆک، قێزەون و پیس و پۆخەل.

اليافوف: ترسنۆکی لەخۆپازی و فشهکەر ە خواردەمەنی تال ە بێچووە دوراج.

أفق ألقأ: بەدونیادا گەرا ە (أفق فلاناً) بەسەر فلانکەس دا زال بوو.

أفق ألقأ: لەسەخاوەتی و زانیاری دا گەیشتە پلەیهکی بەرز زۆر زاناو سەخی سروشتە.

تأفق فلان بالقوم: فلانکەس چوووە ناو قەومە کەووەو هیچ گرنگی پێ نەدان.

الأفقة: کەلەکە ە (الأفاق): ئەو کەسە ی زۆر بەدونیادا دەگەرێ ە کەسیک کە زێدی دیاری کراوی نەبێ و کەس نەزانی خەلکی کوێیە.

الأفق: ناسۆ ە هێلکی گەوانەیی یە بینەر و ناسمان دەبینی کە بەزوی یەوه نوسابی، لەسەر وشکانی هێلکە خوارو خێچ خۆدەنوێن ە لەناو دهریادا هێلکە بەکەوانەیی تەواو دیتە بەرجاو.

الأفقي: ئەو کەسە ی زێدی دیاریکراوی نەبێ ە هێلکی راست بەرامبەر بەسەطحی زەوی ە (الأفقي من الصحفة) لەراستەوه بۆ چەپ.

الأليق: پیاوی نازاو بەجەرگ. أفك فلان ألكأ وإلكأ وأفركأ: فلانکەس درۆی کردو شتی هەلبەست.

أفك فلاناً: درۆی بەدەم فلانکەسەوه هەلبەست ە فێلی لی کرد.

أفك فلاناً عن الشيء ألكأ: فلانکەسی ژێوان کردەوه، ئەو هەلوێستە ی لای

أَقْنِ الرَّجُلَ أَفْنًا: بیاوه که عه قلی سوک
بوو بی عه قلی بوو.

أَقْنِ اللَّهَ فُلَانًا: خودا عه قلی فلانکه سی
که م کرد ۵ له پنددا گوتراوه (أَلْبَطَنَةُ
تَأْفِنُ الْفِطْنَةَ) زور خوری و ورگ زل
عه قلی که م دهکا ۵ (أَقْنِ النَّاقَةَ)
له کاتی که دا حوشتره که دوشی که
وهختی دوشینی نه بوو.

أَقْنِ أَلْنَا وَأَفْنَا: بی عه قلی بوو ۵ حوشتره که
شیری که م بوو.

أَقْنِ الطَّعَامُ: خوارنده که به پراوله ت جوان و
پازاوه بوو و هلی بی که لک بوو
تامی نه بوو.

تَأْفِنُ: په وشتیکی دهرخست که تییدا
نه بوو.

أَقْنَدِي: وشه په کی تورکی نه زاده بو
ریزلیتانه به مانا گه وره و ریژداره.

الْأَفِيسُن: تلیاک؛ گوشراوی روه کی
خه شخاشه بو بیته و شکردن و خه ولی
خستن به گاردی.

أَقْتَهُ: کاتی بؤدیاری کرد.

الْأَقْحَوَانُ: گوته نوقحوان ۵ گوئیکی زهره
یان سپی په گه لاکانی که لکه لو
چین چینه و هکوو ددانی مشار،
له نه دهمی عه رهمی دا زور جار
ته شبیهی ددان کراوه به گه لای گوته
نوقحوانی سپی، (ك: أَقَاح و أَقَاحِي)
فه لا میسرپیه کان پیی ده لئین:
(خوان).

دا، (أَلَاكَ الْأَمْرَ عَنْ رَجْهِهِ) کاره که ی
هه لگپرایه وه له پوی خوی لای دا.
أَفِكَ أَفْكَاً وَإِفْكَاً: دروی کرد، (أَلَيْكَ عَنْه)
لیی گوم بوو.

أَفْكَهُ إِيْفَاكاً: هه لئینا بو بوختانکردن ۵
(أَلَيْكَ) دروی کرد.

أَفْكَ فُلَانًا: فلانکه سی به درو خسته وه.
إِثْتَفَكَتِ الْأَرْضُ: زهوی به هه موو
سهرنشینه کانیه وه هه لگپرایه وه
وهرگه را ۵ (إِثْتَفَكَتِ الرِّيحُ) له هه موو
لایه که وه با هه لی کرد.

إِثْتَفَكَتِ الْقَوْمُ: نه و قه ومه باری ژیانیان
گؤرا توشی چورتم و ناخوشی بوون،
له حاله تی خوشی و هه رزانی و
ناسایشه وه که و تنه ناوژپانی تهنگو
چه لهمه و گرانی و ترسو له رزه وه.

تَأَفَّلَ: دروی هه لبه ست.

الْمُتَفَكَّاتُ: بای هه مه لایهن که له
هه رچوارلاوه روبکاته شوئییک ۵
نه وشارو گوندانه ی قه ومی لوط
که خودا غه زمبی لی گرتن و ژپرو
زه به ری کردن.

أَفَلَ النِّجْمُ أَفْلاً وَأَفْولاً: نه ستیره که ناوا
بوو، له پیش چاو گوم بوو، (ك:
أَفْلَهُ ۵ (أَفْضَلَ الْمَرْضِعُ) شیردهره که
شیره که ی نه ما، وشکی کرد.

أَفْلَ: به مانا (أَفْلَ) میه.

الْأَفِيلُ: بیچووه حوشتر یان کارپله و
به رخوله.

الأقط: كەشەك ۋە دۇى ترشاو دۇبەكە
 دەكولېندىرىۋ ناوەكەى لى دەگىرى
 ئىمىجار رەق دەگىرىۋ دەگىرى
 بەجىشتىۋ لى دەنرى دەگىرىتە
 دۇكولىو دۇو رۇن ۋە چەم سوتەكە.
 الأقط: حوقە؛ ئامپىرىكى كېشانە
 ۋەزەنەكەى چوار سەد دېرەھەمە، يان
 ھەزارو دووسەدو چىلو ھەشت
 گرامە.
 الإقلىد: كىلە، (ك: أقاليد).
 الإقلىم: بەشپەكە لەزەوى چەند
 تاپەتمەنىدى سىروشتىۋ
 كۆمەلەپەتىۋ نەتەۋاپەتى تىدا
 بەدى دەگىرىن ئەم تاپەتمەندىپانە
 ئەۋ بەشە زەۋىيە دەكەنە
 يەكەپەكى تاپەتى ۋەكۈۋ ئىقلىمى
 كوردستان، ئىقلىمى باسك.
 الأتقوم: جەۋھەر، كەسەپەتى ۋە
 بىنەماكان ۋە مەسىھىيە غەرەبەكان
 بەكارى دېنن بۇ ئامازەكردنى
 ئالوۋى نەقدەس.
 الأقيانوس: دىرپالوۋش، دىرپاى گەۋرە
 كەدەۋرەى كىشومرەكانى دابى.
 اكتوير: مانگى دەپەمى سالى زاپىن
 تىرىنى يەكەمى سورەپانى.
 الكسد الشئ: جەختى لەسەر شتەكە
 كەدەۋە ۋە پتەۋى كەد ۋە بىنەۋانى
 شىلا.
 اكسد: يىكاد: چەسپاندى، تەئكىدى

لەسەر كەدەۋە.
 اكسد: تاكىدا: بەمانا (أكسدە)دى.
 أكسد: چەسپا، توندو تۆل بوو.
 الإكاد: پىشتىنپەكە شتى بى دەبەستىۋ
 قايم دەگىرى.
 اكز الأرض: زەۋى كىلاۋ چاندى، كشتو
 كالى تىدا كەد ۋە (أكز النهر) شوپنى
 روبارەكەى ھەلەكەندو قولى كەد،
 (أكز البحر) بىرەكەى ھەلەكەند.
 اكز مزاكرا: زەۋىيەكەى كەد بەكشتو
 كال بەۋمەرچەى نىۋەى يان
 سىپەكى (بەشپەكى دىپارىكراۋ)
 لەپەرو بوۋمەكە بۇ ئەۋبى.
 الأكر: چالپەكە، بىرپەكە قول دەگىرى
 بۇئەۋى ئاۋى ژېرزەۋى دزەى بۇ
 بكاۋ تىدا كۆببىتەۋە.
 الأكار: قەلا، ۋەرزىر، (ك: أكره).
 الأكار: ئامپىرىكە چۇم ۋە جۇگاۋ
 جۇبارى بى ھەلەكەندىرىن.
 الأكسجين: غونىسرىكى گازىيە
 لەپىكەتەكانى ھەۋا ۋە بى رەنگو
 تام ۋە بۇئە، بەئەندازمەكى كەم
 لەئاۋا دىتۋىتەۋە بۇ ھەناسەدان ۋە
 ھەلەمىزنى گىانلەبەرۋ رۋەك ۋە
 دىرەخت پىۋىستە ۋە بى ئەۋ ژىپانىان
 ناپى.
 الأكسيد: ژەنگ لەسەر قەبارە دىپارى دەدا
 ھەركاتىك لەگەن ئۇكسىجىن دا يەكى
 گرت ۋە سەپرى مادەى (صدأ)بەكە.

(اَكْلَ مَالَهُ اَوْ حَقَّهُ) به‌پره‌وای زانی
ماله‌که‌ی بۆخۆی به‌رئ مافه‌که‌ی
زه‌وت بکا.

اَكْلَ لَحْمَ فُلَانٍ: پاشمله باسی فلانکه‌سی
کرد، غه‌بیه‌تی کرد ۵ (اَكْلَ عُمرُهُ):
پیر بوو ددانی له‌ده‌می دانه‌ما ۵
(اَكْلَهُ رَأْسَهُ، اَوْ جِلْدَهُ) خرویه‌کی
زور که‌وته سه‌ریه‌وه پان له‌شی
خرویی تیکه‌وت ۵ هه‌رده‌پخورینی و
خرویی ناشکی.

اَكْلَ اَكْلًا: هه‌ندیکی خوارد (اَكْلَ اَسْنَانَهُ)
ددانه‌کانی که‌وتن هه‌لومهرین.

اَكْلَ الشَّجَرِ اِيكَالًا: دره‌خته‌که
به‌روبوومه‌که‌ی پینگه‌پاند ۵ (اَكْلَ
بَيْنَ الْقُرْمِ) فیتنه‌یی و دوزمانی
له‌نیوان خه‌لکه‌که‌دا کردن و لیکی
دپ دووم کردن ۵ (اَكْلَهُ مُزَاكَلَةً)
خواردمه‌منی له‌گه‌ل خوارد.

اَكْلَ بَيْنَ الْقَوْمِ: به‌مانا (اَكْلَ) مبه ۵ (اَكْلَ
فُلَانًا الشَّيْءَ) شته‌که‌ی خسته‌به‌ر
ده‌ستی فلان، وای کرد بتوانی
ئه‌وشته بخوا.

اَكْلَ الْمَاشِيَةِ: نازه‌له‌که‌ی به‌ره‌للای ناو
له‌ومرگا که‌ کردن به‌نارمزوی خۆیان
بله‌ومرپن.

اِتَّكَلَّ الشَّيْءُ: نه‌وشته هه‌ندیکی
هه‌نده‌که‌ی تری خوارد (اِتَّكَلَّتِ
النَّارُ) ناگره‌که بلنیه‌ی به‌رز بۆوه ۵
ده‌لئی هه‌ندیکی هه‌ندیکی ده‌خوا ۵

اَلْاِكْسِيرُ: ماده‌یه‌کی تیکه‌له، پێشینان
پێیان وابوو به‌هۆی نه‌وه‌وه ماده‌ی
هه‌رزان به‌ها ده‌گۆردی بۆ زێر،
هه‌روا به‌مانا شه‌رابیکه هه‌رکه‌سێک
بیخواته‌وه ته‌مه‌نی درنژ ده‌بی،
واته: (ناوی چه‌یات).

اَكْفَ الْجَمَارَ وَالْبَقْلَ: کورتان پان
سه‌رجله‌که‌ی لی قایم کرد ۵ (اَكْفَ
اَلْاِكْفَ) کورتانی دروستکرد پان
سه‌رجلی بۆ دروستکرد.

اَلْاِكْفَ: کورتانی و لاخ پان سه‌رجل.
اَلْاِكْفَ: کورتاندرو.

اَنَّ الْيَوْمَ اَكَّا وَاكَّةً: رۆژه‌که‌ی زۆر گه‌رم و
شیدارو بی‌هه‌وا بوو (اَكُّ فُلَانٍ) فلان
که‌س ته‌نگه‌تاو بوو، بی چیکلدانه
بوو، توپ‌بوو، ره‌وشتی خراب بوو ۵
(اِنَّكَ الْيَوْمَ) به‌مانا (اَكُّ) به ۵ (اِنَّكَ
فُلَانٍ مِنَ الْاَمْرِ) فلانکه‌س نیشه‌که‌ی
لی گه‌وره بوو بۆی هه‌لناسۆپئ ۵
هه‌رناخ و ئۆفیه‌تی و ته‌واو جارس
بووه (اِنَّكَ اَجْمَعُ) قه‌رمبالغ بون و
کردپانه ئیزدیحام.

اَكْلَ الطَّعَامِ اَكْلًا: خواردمه‌نیه‌که‌ی
جوو قوتی دا ۵ (اَكَلَتِ النَّارُ) ناگر
له‌ناوی بردو سوتاندی ۵ (اَكْلَهُ
السُّرْسُ) مؤزانه کرمۆلی کرد بی
که‌لکی کرد.

اَكَلَ عَلَيْهِ الدَّهْرُ وَشَرِبَ: له‌شیوه‌ی په‌نددا
ده‌گوترئ واته: ته‌مه‌نی درنژ بوو ۵

(تَأْكُلُ الشَّيْءُ) به مانا (اِتْكَل) ميه ۵
(تَأْكُلُ رَأْسَهُ) سهرى گپروئ بوو
خروى تيكه وت.

اِسْتَاكَلْ فلان غيڤه: فلانكه س ماله كهى
خوارد (استاكل فلاناً الشئ) داواى
له فلانكه س كرد خواردنى بؤ دابنئ.
الِإِتْكَال: له زارواى زانستى دا برى تيه
له و گورپانكارى انهى دپنه دى له ناكامى
تيچون و يه كتر خواردنهى ماده كان
له ناوخويان دا جا يه كتر خواردن و
تيچوونه كه سروشستى بئ يان
كيمياوى بئ يان شتى تر بئ.
الْاِكْلَةُ: خوراندن.

الْاِكَالُ: ههرشتيك بخورئ.

الْاِكَال: خوراندن، گپروئ يى.

الْاِكَالُ: زور خور ۵ قورشان دمغه رموى:
﴿أَكَاَلُونَ لِلْخُتِ...﴾.

الْاِكُلُ وَالْاِكْلُ: ميوه و بهر و بوم، رزق و
روژى زورو زمبه نده، (ك: آكَال) ۵.
الْاِكْلَةُ: ژمه خواردنيك ۵ (الْاِكْلَةُ) زور
خور ماناى (الْاِكَال) دهگه يه نئ.

الْاِكْلَةُ: خرو خو و لهش خوران.

الْاِكْوَلَةُ: نه و نازه لهى قه له و ده كړئ
بؤسهر برين ۵ (دابسته)، (ك:
اكائل).

الْاِكِيلُ: زور خور ۵ (الْاِكِيلَةُ) بهر ماوهى
شير له نيچير ۵ كه هه نديكى
خواردنئ و هه نديكى مابيت هه.

الْمُتْكَالُ: كه وچكى چيشت خواردن ۵
كه سب و بزيوى.
الْمَاكْلَةُ: ههرشتيك به كه لكى خواردن
بئ.

اِسْتَاكَمَ الموضع: شوينه كه بهر زبووه بوو
به ته بولكه.

الْاَكْمَةُ: ته بولكه، (ك: اَكَم، اِكَام،
اكام).

الْمَاكِمُ الْمَاكِمُ، الْمَاكْمَةُ: كه فله سهر سمت،
(ك: ماکم) ۵.

الْاَكْمَةُ: هيلانهى بالنده ۵ خلانه، (ك:
اكن).

اَكُونَتَيْن: ماده يه كى سركه رو بيهوشكهره
لهروه كى گورگ خنكي نه بهرهم
دهي ندرئ.

اَلْ: حهرفى تمعريفه ۵ هه مزه كه
هه مزه و وصله و وايش ده بئ
ده چي ته سهر فيعلى موزايع و
ناماده باشى دهگه يه نئ، وهكوو
(الْيُوكَلُ): ناماده باشى خواردنه،
(الْيَدَابُ): ناماده باشى توانه وهى
ههيه.

اَلَا: نامرانيكى ناگادار كردنه و ميه.

إِلَى: حهرفى جهه.

أولى، أولاً، أولئك: ئيسى ئيشارن بؤ
كوبه كاردين بؤ نيرو بؤ مئ.
الأولى: كوبيه و تاكى لهوشهى خوئ نيه
به مانا (الذين) ميه.

اولات: به مانا (ذرات) ه ه دهبی نیزافه
کرای ه وهکوو له قورئان دا هاتووه:
﴿وإن كنْ أولاتِ حملٍ﴾

اولو: به مانا (ذره) ه نهویش دهبی
نیزافه کرای.

أَلْبَ الْقَوْمِ أَلْبَا: خه ئکه که کۆبونه وه ه
(أَلْبَ السَّمَاءِ) ئاسمان بهردهوام بوو
له باران بارین دا ه (أَلْبَ الزَّرْعِ)
زمرعاته که چروژه ی کرد ه (أَلْبَ
الْجُرْحِ) برینه که دیوی دهره وه ی
قهماغه ی کردوه به لام ناوه وه ی
چاک نه بوته وه ه (أَلْبَ الْقَوْمِ اليه)
له هه مو لایه که وه خزم و کهس و کار
هاتن بولای (أَلْبَ فُلَانٍ الْقَوْمِ) فُلَان
خه ئکه که ی کۆ کردنه وه (أَلْبَ عليه
الناس) خه ئکی هه ئنا بۆسه ری.

أَلْبَ الْجُرْحِ أَلْبَا: به مانا (أَلْبَ) یه (أَلْبَ
الْقَوْمِ) خزم و کهس و کاری کۆ کردوه وه
(أَلْبَ بَيْنَهُمْ) نیوانی تیکدان (أَلْبَ
عليه الناس) خه ئکی هاندا گه له
کۆمه کی لی بکه ن (أَلْبُوا) خه ئکه که
کۆبونه وه (أَلْبُوا عليه) خه ئکه که
دزی نهو یه کیان گرت هه وه کانیان
یه ک خست.

الأَلْبُ: به کۆمه ئیک ده گوتری یه کیان
گرتبی له سه ر دژایه تی کردنی
ئاده میزادیك ه هه روا به مانا مه یل
کردنی نه فسه بۆ هه وه سبازی ه

به مانا گهرمای زۆرو تینوایه تی
کوشندهش دی ه هه روا تاي
به شیده ت.

الْأَلْبُ: برسیه تی، برسیایه تی توندو
زۆر ه (الْمَلْبُ) گورج و گون، تیزره و،
(ك: مَالِب).

أَلَّتِ الشَّيْءُ أَلْتَا: نه وشته ی کهم کرده وه ه
(أَلَّتِ فُلَانًا) له ریزی فُلَانکه سی
داشکاند ه فُلَانکه سی له مه به ستی
خۆی دا لادا ه (أَلَّتِ فُلَانًا يَمِينًا) داوای
له فُلَانکه س کرد سویندی بۆ بخوا،
یان شایه تی بۆ بدا.

الأَلْتَةُ: به خشینی کهم، به خشراوی کهم
ه سویندیک به نه نقه ست درۆی تیدا
بکا.

أَلْسَهُ أَلْسَا: غه شی لی کرد، دزی لی
کرد ه (أَلْسَ فُلَانٍ أَلْسَا): فُلَانکه س
عه قلی تیک چوو ه (أَلْسَهُ مُؤَالْسَةً)
به مانا (أَلْسَ) ه یه ه ده گوتری: (فُلَان
لا يُؤَالِسُ ولا يُدَالِسُ) فُلَانکه س نه
غه ش ده کاو نه دزی ده کا.

تَالَسَ: ئازاری لی پهیدا بوو ه
(....الدین) قهرز داره که دانه وه ی
قهرزه که ی دواخست ه (الألوس)
خۆراکی کهم.

أَلْفَهُ: هه زاری پیندا ه (أَلْفَهُ إِنْفَاءً و الْفَاءُ
والا فاء) ه هۆگری بوو خۆشی و یست
ه ده گوتری: (هو أَلْفَ) نهو گونجاو

هؤگره لهگهڻ ئادهمیزاد دا، (ك: أَلْفٌ) ه
 ه ههرودها دهگوترئ: (هر أَلِفٌ) نهو
 گونجاوو مائی په وهگری ئادهمیزاد
 دهبی، (ك: أَلْفَاءُ وَأَلْفٌ) ه لهپهڼدو
 مهتهلی پېشینان دا هاتووه دهلی: (هر
 أَلْفٌ مِنَ الْكَلْبِ) فلان دهعا لهسهگ
 باشر وهگری ئادهمیزاد دهبی.

أَلْفٌ أَجْمَعُ ایلاناً: ههمووی بوو به
 ههزار (أَلْفٌ أَجْمَعُ) کۆپهکهی کرد
 بهههزار (أَلْفٌ فَلاناً) وای کرد فلان
 وهگری ببی.

أَلْفَةٌ مِائَةٌ: مامهلهی لهگهڻ کرد
 لهسهر ههزار (أَلْفٌ فَلان) مالو
 سامانی فلان بوو بهههزار
 دهگوترئ: (فلان مِنَ الْمُؤَلِّفِينَ) فلان
 ههزار لیږه، ملیؤنیره (أَلْفٌ بَيْنَهُمَا)
 بهپهکی گهپانندن کوی کردنهوه ه
 (أَلْفٌ الْكِتَابِ) مادهی کتیبهکهی
 کۆکردهوو ریکی خستو داپنا (أَلْفٌ
 الْعِدَدِ): ژمارهکهی گهپانده ههزار.

أَلْفٌ قَلْبُهُ: دلی کیش کردو وهگری
 خوی کرد.

إِثْلَفَ فَلاناً: فلانکهسی وهگری خوی
 کرد لهگهلی گونجا.

الْإِلْفُ: پهیمان و بهلین ه جوریکه
 لهعههدو پهیمان ومردهگیری
 لهبازرگان که لهولاتیکهوه دهچی بو
 ولاتیکی تر.

الألف: ههزار (دهجار سهده).

الألف: پهکهم پیتی هیجایه (الإلف)
 رهگیکه لهناو قوئی ئادهمیزاد دایه
 تادهگاته باسکی.

الألفه: گردبوونهوهو پیکهوه گونجان و
 خوښه ویستی بو پهکتری ه
 لهزاراوهی دهر و ناسی دا (الألفه)
 بریتیه له تایبهتمهندییهک
 که دیارده دهر و نیهکان لهیواری
 ههست دا بۆلای پهکتری کیش دهکاو
 پتیکیانوه دهگونجینئ ه لهزاراوهی
 نه خلاق دا (الألفه) بریتیه له
 پهپوهندی نیوان دوو کهس یان
 زیاتر که بههوی کیشکردنی نارهمزه
 دهر و نیهکان بۆلای پهکتری پهیدا
 دهبی ه وهکوو صیلهی رهمی
 دۆستایهتی و خزمایهتی.

الألف: نهوکهسهی زور دیاردهی
 ئولفه تکردن و گونجانی تیداب.

المؤلف: دانهری کتیب ه (المؤلف)
 نهوکتیبهی زانیساری تیدا
 کۆدهکریتهوهو تۆماردهکری.

أَلْفُ الْبَرْقِ أَلْفًا: بریسکهی داو روناکی
 دایهوه ه (أَلْفٌ أَلْفًا وَإِلْفًا) ههورهکه
 بریسکهی داو بارانی بهدوانه بوو.

أَلْفٌ فَلان أَلْفًا: فلانکهس دروی کرد.
 أَلْفٌ فَلان أَلْفًا: فلانکهس شیت بوو ه
 (إِثْلَفَ الْبَرْقِ) بریسکهی داو روناکی
 دایهوه.

الْأُلُوكُ: نامه، په پامېر ۵ هرشتیک
به که لکی جوون و خواردن بی ۵
(الْمَالُکَ وَالْمَالِکَةُ) نامه، (ک: مَالُکُ).
الْمَلِک: تاکي فريشته، (ک: ملاک،
ملائکة).

الْإِکْتِرُونُ: شتيکی زور ورده، هيزيکی
کارمبایي (سالب) ی تېدایه نه و
(شحنة) کارمبایييه جوزنيکه
له بهر بچوکی کهرت ناکړی وده کوو
ده گوترئ: جوزنی (لايتجزئ) په.

الْ في سیره الأ: له رويشتندا په له پکړد،
تيزرو بوو ۵ (ال اللون): برېسکي
داو روناکی خسته وه (ال فلان الأ
والأسل): به دهنګی بهرز دوعاو
پارانه وهی گرد ۵ له بهر نازار هاواری
کرد.

ال الفرس: نه سپه که هه ردو گوڼی قوت
کردن (ال الصقر) بازه که راوی
نه کردو نیچیری نه گرت ۵ (ال
عليه): هه ليکوتايه سهر، (ال فلانأ):
فلانکه سی دهر کرد ۵ کيرديکی ليډا
۵ (ال التوب) کراسه که ی دوری.

ال السقاء الأ: بونی دو لجه ناوکه گوزرا
(ال أسنانه) ددانه کانی کرمو ل بون.

الله: قهراخه که ی تيز کرد.

إتعل: به کاله خو کاره که ی نه نجام دا ۵
(تألل) قهراخه که ی تيز بوو.

الإل: وادهو بسه لئين و پهمان ۵

تَالَقُ البرق: به مانا (إتلق) په ۵ (تالقت
المرأة) نافرته که خوی نارايش داو
دره وشايه وه ۵ يان خوی ناماده گرد
بو شپرو جهنگو کيشه و
دوبه رمکي.

الإلاق: هه وره بروسکه ی دروژنه نه وه ی
بارانی به دواوه نه بی ۵ هه روه ها
پياوی دروژن و بی بارو فيلاوی.

الألاق: شيتی

الإنق: پياوی دروژنی بی ره وشت ۵
گورگه نيړه.

الإلقة: نافرمتی دروژنی بی ره وشت ۵
دينه گورگ ۵ نافرمتی نازا.

الألقة: هه وره برېسکه و دره وشانه وه.

الألق: هه وره برېسکه ی بی باران.

الألق: شيت، نه حمه ق و نه زان و گيل.

المنلق: شيت و نه حمه ق، (ک: مَالِق) ه.

ألك بين القرم ألكا وألوكا: بوو به

نيړدراو، په پامېر له ناو که له که دا

(الك فلانأ ألكا) په پامی خوی

که ياند به فلانکه س ۵ ده گوترئ:

(ألكني برسالة الى فلان) بيه به

نوڼه رو په پاميتکم بو بگه يه نه

به فلانکه س.

ألك الفرس الحمام: نه سپه که لغاوه که ی

خوی جوو ۵ (إسألك الى فلان

مألكة): نامه په کی بو فلانکه س

برد.

خزمايه تي، قارو دوژمنايه تي،

بنه ماو بنه چه ي باش ۵ كانى چاك.

الألل: دهمى كئيرد، هه موو پانى يهك ۵

(الألة) جهربيه دهم پان، پان

بريسكه دار، ههر ئاميرىكى شهر.

الإلة: خزمايه تي، (ك: إلل).

الأليل: زرينگه ي بهرده ورد ۵ هاوارو

پورپو ۵ دله راوكى تادار، نالين.

ألم آلما: نازارى بوو، دهگوترى: (ألم بطئه)

سكى هيشا.

آلمه إيلاماً: نازارى پى گه ياند.

الألم: لهزاراوى فهلسه فهدا ههستگردن

به شستىك دژى له زمهت بى ۵

جاهه سترگدنه كه دمروونى بى پان

جهسته يى بى، (ك: آلام).

الألرمه: خوڤريه تي و هيچ و پوچى.

الألماس: بهردىكى بهنرخى شه فافه،

بريسكه داره، چه ند رهنگىكى هه يه

۵ له هه موو بهردىك بهنرخزه،

له هه موو شتىك رهنخزه، كار له

هه موو شتىك دهكاو هيچ شتىك كار

لهو ناكا.

الألمينيم: كانزايه كى ومزن سوكه ۵

سپى و زيوى هه يه ژهنگ ناكات ۵

به كه لكى توانه وه دى، تىكه

به مس دهكرى قالى بى لى دروست

دهكرى ده شوبه يته ئالتون بو زور

شت به كار ده يندرئ.

أله فلان إلهة وألوهة وألوهية: فلانكس

به ندايه تي كرد.

أله فلاناً: پهناى فلانكس سى داو له خوى

گرت و پاريزگارى لى كرد.

أله: به مانا (أله) ميه ۵ سه رسام بوو (أله

اليه) پهناى بؤيرد.

أله عليه: زور هاوارو دادو هيغانى بو كرد

(أله بالمكان) لهوشوينه جيگر بوو

مايه وه.

ألهه: كردى به خوداو په رستشى بؤگرد،

به خوداى داناو به ندايه تي بؤگرد

(أله) خه ئوه ي گرت و خودا په رستى

كرد، لافى خودايه تي لى دا، خوى

به خودا زانى.

الإله: ههر شتىك به خودا بزانرى و

به ندايه تي بو بكرئ، (ك: آلهه) ۵ (الحق

الإلى) بنه مايهك بوو له سه دهكانى

ناوراست دا مهليك و پاشاكانى نه وروپا

په نايان بؤدمبرد نهو بنه مايه برىتى

بوو له وه كه ده سه لآتى پاشا

له خودا و ميه و خودا نهو مافه ي پيداوه،

به هؤشيار بوونه وه ي نه وروپا نهو

دياردميه نه ما.

الإلهيات: ههر شتىك په يوه ندى

به زات و صيفاتى خوداوه بى.

الإلهة: خور ۵ مارى گه وره، هه ژديها ۵

(الايهه) خور.

التأليه: دان نان به هه بوونى خودايهك

كه به ديهيته نه رو هه ئسورپنه رى

بوونه ومره.

الله: ناوی خودای حق و تاک و تنه‌هاو
پهرستش بۆکراوو به‌دیه‌ینه‌ره.

اللهم: وشه‌یه‌که به‌کارده‌هیندری بۆ
پارانه‌وه و هاوار کردنه خودا.
أَلَا أَلْرَأَ وَالرَّاءِ وَالْيَاءُ: کۆششی کرد ە لاواز
بوو، که‌متەر خه‌می کرد، تمه‌به‌ل
بوو (أَلَا الشَّيْءَ الرَّاءِ) توانی شته‌که
ئه‌نجام بدا ە (أَلَا فَلَاناً الشَّيْءَ)
ئه‌وشتی دا به‌فلان.

إِلَهِي أَلِيَّ: سمی گه‌وره بوون
ده‌گوتری: (هَر أَلِيَّانَ وَهِي أَلِيَّ).

آلی ایلا: سویندی خوارد (إِتْلَى)
سویندی خوارد.

تألی: هه‌ولی دا ە تیکۆشا، سویندی
خوارد.

الإلی - أَلِيَّ: نازو نيعمهت، (ك)
آلاءه.

الألاء: دره‌ختیکه له‌لبه‌لان دا ده‌پوئ ە
دیمه‌نی جوانه‌و تامی تاله هه‌میشه
سه‌وزه، به‌ته‌پری ده‌خوړی که‌وشک
بوو پسته‌ی پی خوش ده‌کړی.
الألوة: نيعمهت ە (الإلوة - الألوة)
سویند ە (الألوة) داری بخورد ە
قاوه‌لثی، کاتی نیوان به‌رمبه‌یان و
خۆره‌لاتن.

الألیة: سمت، یان هه‌موو گۆشت و به‌ز
که کۆده‌بپته‌وه له‌که‌فه‌ل دا هه‌روا
(أَلْهَةُ الْقَدَمِ) و(أَلْهَةُ السَّاقِ) نه‌و
گۆشته‌ی ئێیان به‌رز بۆته‌وه ە

به‌کوردی پاژنه پی، سینگه پی، (ك)
آلایا)یه.

الألی: نه‌وه‌که‌سه‌ی زۆر سویند ده‌خوا.

الألیة: سویند ە که‌متەر خه‌می.

المیلاء: ده‌سپۆکه‌یه‌که ئافه‌رت له‌کاتی
شین و واوه‌یلادا به‌ده‌سته‌تیه‌وه
ده‌گریو ئامازه‌ی پی ده‌کا ە نه‌و
پارچه قوماشه‌یه که ئافه‌رت له‌کاتی
پینوێژیدا له‌خۆی قایم ده‌کات.

الأمیر: په‌که‌ی هیزی سه‌پالی کاره‌بایه.

أَمْتُهُ أَمْتًا: مه‌زنه‌ده‌ی کردو

خه‌رساندی، نه‌ندازه‌که‌ی دیاری کرد

ە (أَمْتٌ فَلَانًا بِشَرٍّ): فلانکه‌سه‌ی

عه‌بیدار کرد، تۆمه‌تباری کرد.

الأمْتُ: شوینی به‌رز، سه‌رته‌پۆلکه،

به‌رزو نزمی گردۆلکه و ته‌پۆلکه ە

ره‌قی و پته‌ویی ە بی هیزی و لاوازی

ە گومان ە عه‌یب ە خواری خێچی.

أَمِجَ أَمَجًا: تیز تیپه‌پری (أَمِجَ) أَمَجًا:

گه‌رماو تینه‌وتی تینی بۆ هیئا ە

(أَمِجَ الصَّيْفِ) هاوین گه‌رماکه‌ی

تینی به‌یداکرد.

أَمِجَ الْجَرْحِ أَمَجَانًا: برینه‌که ده‌ستی

به‌ئازار کرد.

أَمِدَ أَمْدًا: رقی هه‌لسا ە ده‌گوتری: (أَمِدَ

عليه) رقی لی هه‌لسا.

أَمْدُهُ: رقی و قینی خۆی بۆ ده‌په‌ری ە

(أَمْدُ السَّقَاةِ) تلوی له‌کونه‌که‌دا

نه هیشت ۵ (تَأْمِدْ) ناپازی بوونی
دهر که وت.

الْأَمِدُ: کهشتی پر له کالآ ۵ ههروا
هه رشتیک پر ببج له چاک و له
خراب، له خبیرو له شهر.

الْأَمِدَةُ: کهشتی پر له کالآ، (ك: أَوَامِدُ).
الْأَمِدُ: نامانج و کوتایی ۵ دواکات و دوا
شوئن ۵ دهگوتری: (ضرب له أَمِدًا)
کاتیکی دیاری کراوی بۆ دانا، (ك:
آمَاذ).

أَمَرَ عَلَيْهِمْ أَمْرًا وَإِمَارَةً: بوو به
فهрманپه و او کار به دهستیان.

أَمَرَ اللَّهُ الْقَوْمَ: خودا وه چه نه وهی زۆر کردن،
نازه لی بۆ زۆر کردن ۵ دهگوتری: (مُهِرَةً
سامورة) خوشتریکی به زاوو زییه زۆری
ببجوو لی که وتونه وه.

أَمَرَ عَلَيْهِمْ أَمْرًا: بوو به فهрманپه وایان
(أَمَرَ عَلَيْهِمْ) بوو به فهрманپه وایان.

أَمَرَ اللَّهُ الْقَوْمَ إِمَارًا: خودا وه چه
نه وهی وه وه که ی زۆر کردن،
نازه لیان به زاوو زئی بوو.

أَمَرَ فَلَانًا فِي الْأَمْرِ: راپیزی به فلان که س
کرد له کاره که دا.

أَمَرَ فَلَانًا أَمَارَةً: نیشانهی دانان،
فلان که سی کرد به فهрманپه و او.

أَمَرَ السَّيَّانَ: سه ره رمبه که ی تیز کرد.

أَمَرَ الْقَتَاةَ: سه ره رمبه که ی له رمبه که
به ست و قایمی کرد.

إِلْتَمَرَ: فهرمانه که ی نه نجام دا ۵ (إِلْتَمَرَ

الْقَوْمَ) وه وه که له ناو خویان دا

راویژیان کرد، هه نندیکیان

فهرمانیان به هه نندیکیان کرد.

إِلْتَمَرُوا بَفَلَانٍ: راپیزیان کرد بۆ نه وهی

زیان به فلان بگه یه نن.

إِلْتَمَرَ فَلَانٌ بِرَأْيِهِ: فلان که س سوربوو

له سه ره رای خوی.

تَأَمَّرُوا: راپیزیان کردو بیرو بۆ چونی

خویان ناو گوژ کرد ۵ پیلانیان دانا

بۆ کوده تاو زیان گه یانندن به که سانی

دی.

اسْتَأَمَرُوا: داوای فهرمانی نه وهی کرد.

راویزی پیکرد.

الْأَمَارَةُ: نیشانه ۵ وادهو کات ۵ (الإمارة)

مه نصه بی فهрманپه و او ۵ به شیک

له ولات فهрманپه وایه ک به سه ره ی

را دهگا.

الْأَمْرُ: شه نن و حال، نیش. قورنان

دغه رموی: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ

شَيْءٌ﴾ نه وه نیشی تۆ نیه، تۆ له وه

به ره رسیار نیت.

الْأَمْرُ: داوای طه له ب پان کاری پتویست،

قورنان دغه رموی: ﴿وَقَضَى الْأَمْرُ﴾

کاری پتویست نه نجام درا، نه وهی

داواکرا بوو جی به جی بوو ۵

(أُولُوا الْأَمْرَ) پیاو ماقول و ریش سپی،

زفناو سه ره کرده.

الْإِمْرَةُ: فهрманپه وایی.

الأمرة: زېده بون و گه شه کردن،
نیشانه و گه واهیدم.

الإمر، الأمر: ناده میزادی بی هه لوئست،
هاورای هه موو کس بی و له بهر
لاوازی خوی هیج رایه کی نه بی.

الإمره: نافرمتی بی هه لوئست که بۆ
خوی هیج رایه کی نه بی.

الأمیر: فرمانبردار، کاربه ده دست
لیپر سراو.

أمیر المؤمنین: نازاناوی خلیفه کانی
نیسلامه.

الأمور الثمور: که نیشسته،
خه لوئمتخانه، لانهی شیر و وزیر
مهلیک. نهفس، دل، خوین، مهی.

الأمور والثمار: که نیشسته،
خه لوئمتخانه، په رستگا و لانهی شیر،
شهراب، (التمرير) ناده میزاد.

الأمور: نیشانه دانان بۆ شارهازی
کردنی نه شارهازان، (ک: تآمر).
هه روا ده گوتری: (ما بالدار تومورا)
واته له و خانوه دا که سی تیدانیه.

التمر: کونفراس: کۆبونوهی چه ند
که سانیککی تایبه تی بۆ راوئزو
لیکۆلینه وه دهربارهی کاریک،
روداوئیک وهرگرتنی هه لوئست،
پلاندانان... هتد.

التمر: راوئزو پرس و پا.

الأمور: فرمان بی کراو، راسپێردراو
فرمانبهر.

الأمريكية الجنوبية: به شیکه له ههوت

کیشومره کانی جیهان، له کۆتایی

چه رخی پانزهی زایینی دا نه م

کیشومره دۆزراپه وه، که وتۆته نیوان

دهریا لووشی نه تله سی و دهریا لووشی

نارامه وه، له نیوان دوو هیلی پانی

(۸) ی باکوری و (۵۵) ی باشوری دایه.

روبه ره که ی شیوه سی گۆشه یه کی

که وره ی له خۆگرتوه لایه کی بۆ

باشور دهر و به شه باکوریه که

ده که ویته ناوچه ی که رمه وه.

الأمريكية الشمالية: نه مه ریکای باکوری

په کی که له ههوت کیشومره کانی

جیهان، نه میس و هکوو نه مریکای

جنوبی له کۆتایی سه دهی

پانزه هه می زایینی دا دۆزراپه وه و

نه م کیشومره که وتۆته نیوان دوو

دهریا لووشی نه تله سی و نارامه وه.

له شیمالی شیه وه دهریا لووشی

به سه ته له کی شیمالی هه یه و

روبه ره که ی نیمچه سی گۆشه یه

ده که ویته نیوان دوو هیلی پانی

(۱۰) و (۸۲) شیمالی له ناوچه ی

که رمه وه ده ست پی ده کا تا ده گاته

ناوچه ی به سه ته له کی شیمالی.

أمس: دوینن، رۆزی پئیش رۆزی

که تییدی و واش ده بی بۆ رابردو

به ره های به گارده هیندری، (ک:

أمس، آمس، آماس) ه.

فلانكهسى راكىشا ۵ (ام اليه) بهمانا
بۆلای چوو قهصدى لای نهوى کرد
۵ دهگوترى: (خَرَجُوا يَوْمَ الْبَلَدِ)
رۆيشتنه دهرهوه بۆ شارچوون.

أَمَّ الْقَوْمَ، أَمْ بِهِمْ: بوو به نيمامو پيش
نوئيزيان ۵ پيشيان كهوتو نوئيزى بۆ
کردن.

أُمَّةٌ: قهصدى کردو چو بۆلای ۵ (أُمَّمُ
الشَّرْكَه أَوْ الْمَشْرُوع) کۆمپانيهكه يان
پرؤزهكهى کرد به موئكى گهل و
هاوبهش.

إِثْمٌ بِالرَّجُلِ: شوئنى كهوت، له پاشيهوه
نوئيزى کرد (إِثْمُ الشَّيْءِ) قهصدى
کرد.

تَأَمَّمَ بِهِ: کردى به پيش نوئيزى خوى،
نوئيزى له دواوه کرد.

تَأَمَّمَ بِالْإِثْمِ: تهيه مومى کرد ۵ (تَأَمَّمَ
إِمْرَأَةً) نافرمتيكي کرده دايكى خوى
۵ (تَأَمَّمَ الشَّيْءَ) قهصدى نهوشتى
کرد (إِسْتَأَمَّ إِمْرَأَةً) نافرمتيكي کرده
دايكى خوى.

الْأُمَّةُ: برينى تۆقه سهر كه قول بى.

الإمام: نهوکهسهى خهك له پاشيهوه
نوئز دهكهن ۵ ههرگهسيك خهك
شوئنى كهوئ ۵ خهليفهى
موسولمانان، قورئان، سهركردهى
سوپا ۵ مهلاى مزگهوت ۵ شارهزايى
كهري رېبواران، حوديه خوئنى
حوشتران ۵ نهوبهشه زانياريهى

أَمَضَ: سوربوو له سهر كارهكهى و گوئى
به پرخنهى كهسانى دپكه نهدا ۵ قهسهى
له دم دهرهپهري وتهيهكى وت به دل
مه بهستى نه بوو به سهر زارى دا هات.

الإمَّحُ: نهوکهسهى به هه موو كهس
دهلئ من له گهل تۆم و له سهر هيچ
شتيک بهردهوام نابى و بۆخوى
هه لوئىستى نيه ۵ چاوليکهرو لاسايى
كه رهوه له نايپين دا ۵ كهسيكى راراو
دوو دل كه له سهر هيچ شتيک
بهردهوام نه بى ۵ جارى وا ده بى بۆ
موبالهغه تايهكى خپرى پيوه
دهلكينن، دهگوترى: (إِمَّعَةً).

أَمَقُّ الْعَيْنِ: قولينچكى چاو به لای لوته وه،
(ك: أَمَاقٌ).

أَمَلَهُ أَمَلًا رَامِلًا: چاوهروانى لى
کرد به تهماى بوو.

تَأَمَّلَ: تپى فكري و هه لوئىستهى له سهر
کرد، لى ي ورد بووه و سهر و ناوى
کردو پييدا چۆوه ۵ بۆنه وهى
راستى بۆدهربكهوئ.

الْأَمَلُ: يارمه تيدهرى پياوو بهردهستى،
(ك: أَمَلَةٌ).

الْأَمَلُ: هيووا ئاوات، (ك: آمَالٌ) به زۆرى بۆ
شتيک به گاردهيئندري كه هاتنه دى
دووور بى.

أَمَّتِ الْمَرْأَةُ: نهوئافرته بوو به دايك،
مندالى بوو، وهكوو دايكى لى هات
(أَمَّ فَلَانًا أُمًّا) له تۆقه سهري

قوتابی رۆژانه له قوتابخانه فيرى
 دهبى ۵ دهگوترى: (حفظ الصبي
 إمامة) قوتابيه كه وانه كهى له بهر كرد
 ۵ ريگاي پان و پۆر و ناشكرا.
 الإمامة: سهر كردايه تى موسولمانان،
 پله و پايه ي خهليفه.
 الإمامية: تاقميكى شيعه ن پييان وايه
 نيمامى عهلى كور و نه وهكانى شياوى
 خهلافه تن و كهسى تر پايه ي ناكه وئ
 نه و پله و پايه بگريته نه ستۆ.
 الأم: ئالای پيشهنگى سوپا (الأم) بنه ماي
 هه موو شتيك ۵ دايك، به نه نكيش
 دهگوترى دايك، دهگوترى: (حواء ام
 البشر) حه و دايكى ئاده ميزاده.
 أم الشيء: نه وهى ده ورو بهرى شته كه ۵
 نه وهى سهر به نه ون.
 أمات: به مانا (أمهات)، دهگوترى: (هر
 من أمهات الخير) نه و بنه ماو كانى
 خيره، دهگوترى: (لا أم لك) خيرت
 تيدا نيه، نه صل زاده نى ۵ جارى
 واده بى نه و رسته بۆ مه دح
 به كاردى، يان بۆسهر سوپمان.
 أم القرآن: سورتهى فاتحهميه ۵ (أم
 الكتاب) له وحو له حقوفه.
 أم النجوم: مه جه پره ي نه ستيره يه ۵ (أم
 الطريق) ريگه ي گه وروه شه قامه پي
 ودها كه له م لاو له ولاى ريگاي تر
 هه بن.

أم الثوى: ريگه ي ناوماال، ئافره تى
 ناوماال ۵ دهگوترى: (من أم مراك؟)
 كى ناوماالت بۆ ريك ده خا؟ ۵ (أم
 القرى) مه كه كه هه موو شارىكى
 گه وروه ده تواندرى بلى (أم ماحوها
 من المدن).
 أم الرأس: دماغ ۵ ميشك.
 أم الدماغ: پيستی دماغ نه و پيسته
 ته نكه ي دماغه كه ي كۆكر دۆته وه ۵
 (أم الحبال) مه ي، عه ره ق ۵ (الأم
 الحنون) له زاراوه ي ته شريح دا
 برى تيه له و په رده ته نكه ي
 به ده ورى ميخ و ده زوو نوخاعى
 شه وكى دايه.
 أم قنعم: مردن.
 الأمم: به رامبه رى شت، نزىك، شتى
 كه م ۵ دهگوترى: (ماطلبت الأشياء
 أمما) شتيكى كه م و به يده ستم
 داوا كرد ووه.
 الأمّة: دايك ۵ كۆمه ليك ئاده ميزاد
 زور به مان له بهك نه ژاد بن جه ند
 ره وشتيكى بۆ ماوه و به رژه و مندى و
 هيو و ئاوت كۆى كرد بنه وه ۵ يان
 شوين، يان ئايين، يان رۆژگار كۆى
 كرد بنه وه ۵ دهگوترى: (الأمّة
 المصرية، الأمّة العربية، الأمّة الكردية) ۵
 يان پياويك كه هه موو ره وشته
 باشه كانى تيدا بن وه كو و قورنان

دمفهرموی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا﴾.

الأُمَّةُ: رنبارو پرؤگرام و مكوو قورثان
دمفهرموی: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ﴾ به مانا كات و ماووش دئ ه
و مكوو قورثان دمهفرموی: ﴿وَأَلَيْنَ أَخْرَجَ عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مُّقْدِرَةٍ﴾....

الأُمَّةُ: پیاو مافولانی ولات ه دهگوترئ:
(مجلس الأمة) بهرله مان.

الأُمُومَةُ: یاسای دایك سالاری ه
به پیچه وانهی باوك سالارییه وه.
الأُمِّيُّ: نه خوینده ول (الأمة) جاوگیکی
(صناعی) به به مانا بن ناگا و نه فامه.

الأُمِيمُ: كه سیک له سهری درایی و تیک
چوبی و پنه بکا ه ههروا به مانا
به زن و بالاً ریک و پیک دئ.
الأُمِيَّةُ: دایکۆكه، دایکیله، باجیله ه
چاكوچی ناسنگهر.

المِئْمُ: شاره زایی کار، ری نیشاندهر،
و شتری پیشه نگ.

أَمِنَ أَمْنًا وَأَمَانَةً وَأَمْنًا: دلنیاوو نه ترسا،
خوژی نه ما.

أَمِنَ الْبَلَدُ: دانیشتوانی ولات له نارامی دان
ترسیان لی رهویوتمه وه.

أَمِنَ الشَّرَّ: له شهرو نه گهمتی دلنیاوو (أَمِنَ
فلاناً علی کذا) فلانکهسی دنیاکرد
لهوکاره، له داهاتووی خوژی.

أَمِنَ أَمَانَةً: نه میندار بوو.

أَمِنَ إِيْمَانًا: بوو به خاومنی نه من و
ناسایش (أَمِنَ بِهِ) برپوای پی کرد
به پرستی زانی ه (أَمِنَ فلاناً) وی
کرد فلان دلنیا بی.
أَمِنَ عَلَى دُعَاةِهِ: که نهو دوعای کرد
نه میش نامینی له سهرگرد.

أَمِنَ عَلَى الشَّيْءِ: ته میمی دانا برپکی
مال پیشه کی له صندوقی
فهرمانگه یه کی دیار یکرودا دانا
بو نه وهی له دوا رۆژدا خو یان
مال و خیزانی به شیوه یه کی ترو
نه ندازه یه کی تر وهی بگر نه وه
به مبهستی قهریبو و کردنه وهی نهو
زبانیه لی کی که وتوو ه دهگوترئ:
(أَمِنَ عَلَى حَيَاتِهِ)، (.... علی داره)،
(.... علی سيارته ... الخ).

إِلْتَمَنَ فَلَانًا: به مانا (أَمِنَهُ) ه (إِلْتَمَنَ
فلاناً علی الشَّيْءِ) فلانکهسی کرده
نه مینداری نه وشته.

إِسْتَأْمَنَ إِلَيْهِ: په نای بو بردو داوای
باریزگاری و یارمه تیدانی لی کرد.
إِسْتَأْمَنَ الْحَرَبِيَّ: کابرای دوژمن و
حه ربی له ولاتی کوفره وه هاته ناو
ولاتی نیسلا مه تی و داوای
باریزگاری و نه مانی کرد.

إِسْتَأْمَنَ فَلَانًا: داوای نه مانی
له فلانکهس کرد.

الأَمَانَةُ: سپارده، نه مهک و وفا.

الْأَمْنَةُ، وَالْأَمْنَةُ: نَهْوَكَسَهى بَرِّوَا بَه
هَهْمُوو شَتِيْكَ دَهْكَاو هَهْرَجِى
دِيْبِيْسِى بَهْرَاسْتِى دَهْزَانِى خَوْش
باوْمِرَه، لَهْهَهْمُوو كَهْسِ نَهْمِيْنَه.
الْأَمْنَةُ: نَهْوَكَسَهِيَه هَهْمُوو كَهْسِ
دَهْتَوَانِى قَهْنَاعَهْتِى بِيْجِ بَكَا.

الْأَمْرُنُ: وَّلَاغِى سَوَارِى مَهَنْدُو خَوْشِرَهْو.
الْأَمِيْنُ: پارِئِزْكَارُو چَاوْدِيْر (الْمَأْمُون)
نَهْوَكَسَهى چَاوْدِيْرى شَتِيْكَ
لَهْئَهْسَتُو دَهْگَرِئُو پارِئِزْكَارى دَهْكَا،
(ك: اَمْنَاءَه).

الْإِيْمَانُ: بَرِّوَا كَرْدَنْ لَهْناخَهْوَه ۵ لَهْشَهْرَع
دا بَرِيْتِيْيَه لَه بَرِّوَا كَرْدَنْ بَهْدَلُو
دان پِيْدَانَانُو نِيْعَتِيْرَاف بَهْزُوبَان.
الْثَّامِيْنُ: گَرِئُو بَهْسَتِيْكَ لَهْئِيْوَان تَهْمِيْن
كَارُو تَهْمِيْن كَرَاو يَان خَاوْمَنِى
تَهْمِيْن كَرَاوَدَا، تَهْمِيْن كَار
بَهْرَعُوْدَهى نَهْوَه دَهْبِيْجِ هَهْرَكَاتِيْ
مَهْرَجِ وَاوَهى نَاوْگَرِئُو بَهْسَتَهْكَه
هَاتَنَهْدِى نَهْوَه مَهْبَلَهْغَهى بَرِّپَار
دِرَاوَه، بِيْدا بَهْلايَهْئَهْكَهى تَر.

أَمَّةٌ إِلَه: بِيْجِ سَبَارْد.

أَمَّةٌ أُمُّهَا: لَهْبِيْرى چُو، عَهْقَلِى لَهْدَهْسْتِ دَا.
أَمَّةٌ الْغَنَمُ: مَهْرُو بَزَنَهْكَه تَوْشِى گِرُوْئِيْى
بُوون، نَاوْلَهْپَان تِيْكَهْوَت.

تَامَّةٌ إِمْرَأَةٌ: نَافَرَهْتِيْكى كَرْدَه دَايْكى
خَوِى ۵ وَهْكَوُو دَايْكى مَامَهْئَهى
لَهْگَهْلَ كَرْد.

الْأَمَّةُ: نَاوْلَه، گِرُوْئِيْى.

الْأَمِيْهَةُ: نَاوْلَهى نَازَهْل.
أَمَّتِ الْمَرْأَةُ أُمُّوَةً: نَافَرَهْتَهْكَه بُوُو بَه
نَهْمَهْتَه، جَارِيْيَه.
أَمَّتِ الْهَرَّةُ: بَشِيْلَهْكَه مِيَاوَه مِيَاوِى كَرْد.
تَامَّتِ الْمَرْأَةُ: نَافَرَهْتَه نَازَدَهْكَه بُوُو بُوُو
بَه كَوِيْلَه، بُوُو بَه نَهْمَهْتَه.

بَنُو أُمِّيَّة: لَقِيْكَ لَه هُوْزِى قُوْرَهِيْش
دَهْچَنَهْوَه سَهْر (أُمِيَه)ى كُوْرى عَهْدُو
شَهْمَس.

الْأَنْضُولُ (الْأَنْطُولُ): وَاْتَه خُوْرَهْلاَتِ ۵
ئِيْسْتَا بَهْو زَهْوِى وَاخَاكَه دَهْگُوْتَرِئُو
كَه كَهْوَتُوْتَه خُوْرَهْلاَتِى دَهْرِيْاى
سَبِى نَاوْمَرَاْسْتَهْوَه بَهْشِيْكَه لَه
حَكُوْمَهْتِى تُوْرَكِيَا.

الْأَنْامُ: هَهْرَجِى نَادَهْمِيْزَادِى سَهْرَزَهْوِى
هَهِيَه.

الْأَنْأَسُ: گِيَايَهْكى هَهْمِيْشَهْكَاتَه
بَهْئَهْئَازَهى مَهْتَرِيْكَ بَهْرَزِ دَهْبِيْئَهْوَه
گَهْلاَكَانِى دَرِيْزَنْ، بَهْرَهْكَهى
دَهْشُوْبَهِيْئَه تَرِئُو تَامُو بُوْئِى خَوْشَه،
لَهْهَهْمُوو وَّلَاْتَه ئِيْسْتِيْوَانِيَهْكَان
بَهْرَهْم دَهْئِيْئَدرِئُو ۵ بَهْتَايَهْتِى
لَهْدُوْرگَهْكَانِى نُوْهايوِى نَهْسَبَانِى.

الْأَنْبَةُ: سَهْرَزَهْنَشْتِى كَرْد، تُوْنَد رَهْوِى
كَرْد لَه لَوْمَهْكَرْدَنِى دَا.

الْأَنْابُ: مِيْسَك يَان عَهْتَرِيْكَ بَشُوْبَهِيْئَه
مِيْسَك.

الْأَنْبُ: بَاَزَنْجَان.

الْأَنْبِيْجُ: دَرَهْخَتِى مَانْجُو (مَهْنَجَه) نَهْم

درهخته زېندی سهرهکی ولاتی
هیندوستانه ۵ نیستا له زور ولاتی
تیش هیه، زورجار به بهرو
بومه که ی و نهو شتانه ی لری
دروست دهگوتری نه نه به ج
واته نهو وشه به ده میک ناوه
بوخودی داره که و ده میکیش بو
بهرو بومه که ی.

الإنبی: نامیریکه شله مهنی پی
دهپاتیور.

أنتَ أنتأ: نالاندی (أنتَ فلاناً أنتأ)
حه سودی پی برد، (أنتَ الشيء)
نه ندازه ی گرت.

انتارکتکا: کیشومریکه له حه و ت
کیشومره کانی جیهان کیشومری
به سته له کی باشوره ۵ له سرده می
تازه دا دوزرا و ته وه، دورگه به کی
پان و گه وره به، روبه ره که ی
له روبه ری هه موو نه وروپا
گه وره تره ۵ ده وری جه مسه ری
به سته له کی باشوری داوه، بری لقو
شیوو دۆلی دریژ دهنه وه به ره و
باکور تا ده گاته هیلی پانی (۶۳) ی
باشورو له نه مریکای جنوبی نریک
ده بیته وه ۵ تیگرا ده لی ی بانویکی
گه وره به، هه میشه به سته له ک
دایپوشیوه ۵ جگه له قه راخو
بیجاخه کانی که له هاوین دا هندی
له خا که که ی دمردده کو.

الأنثیمن: کله سوبحانی.

أنتَ ألثة وأنثة: پیاویکی ژنانی به،
کورپکی کچانی به، نه رمه.
أنتَ الحامل إیثأ: نافرته دوو گیانه که
کچی بوو.

أنتَ فی الأمر: له کاره که دا نه رمی نواند
(أنتَ الكلمة) نیشانه ی میینه ی
به وشه که وه نا ۵ (أنتَ) قبولی
کچایه تی گرد، ناماده باشی تیدا بوو
نه رمی بنویسنی ۵ به عه ره بی
دهگوتری فیعله که معنای
(مطاوعه ی تیدایه) ۵ هه روا به مانا
(أنتَ) هاتوو هه روا به مانا نه وه
هاتوو که خوی شوبه اندوه
به نافرته.

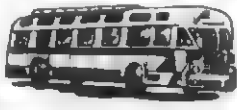
الأنثی: میینه پیچه وانه ی نیرینه
له هه موو شتیك دا.

إمرأ أنتی: نافرته یکی ته واو میینه به
هه موو ره و شتیکی نافرته تانه به،
(ك: إناث وأنثی) به ۵ (الأنثیان)
دوگون، دوو گوی.

الأنیث: ناسنی نه رم، ناسنی ناره ق ۵
دهگوتری: (سیف أنیث) شمشیریکی
نه رمه لیه، شمشیریك ناسنه که ی
ره ق نه بی ۵ (مکان أنیث) شوپنیکه
گیای چاک لی ده پروی ۵ (رجل أنیث)
پیاویکی قسه نه رم و ژنانی به،
وه کوو نافرته لارو له نه به ده کا.

أسطوانة

أخو بوس

إدرة

أكوردوين

أكارينا

إطار

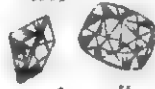
إنبيق

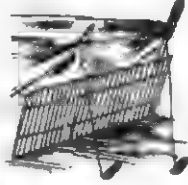
أسطوانة

أسطراب

ألماس

إصار

الأمن

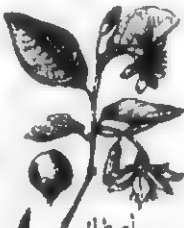
خط أفقي

أسلة

أشنان أصفر

أصطرك

أسطر الصين

أصنبن

أفصوان الحدائق

أكينديا

أمركانو

أقنا

أنفة

أسطرا عالس

أماناس

أمانيت

أنافيا

أقحوان

أيس

إسقمري

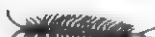
أزدهخت

أبة

أيس آوى

أم أربع رابعي

إصفنور

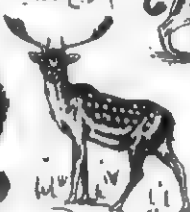
أطوم

أنق الأبل

إسفنجة

أيل

أسد

إوذة

ألكة

آكل النمل

الْمِثْنَاتُ: ئافرمەتیکە زۆر کچی دەبن،
 ھەرکچی دەبن ھەروا پیاویک کە
 خێزانەکە ی کچی زۆر ببن پئی
 دەگوترئ: (رجل مِثْنَات) پیاویکە
 کچی زۆرن ۵ (أَرْض مِثْنَات)
 زەویەکی بەپیت و بەرەکەتە گیاو
 گزی زۆری لی دەروئ ۵ (سيف
 مِثْنَات) شمشیریکی نەرمە، (ك:
 مَانِث) ە.

الْمُؤَنَّثُ: مێینه (رجل مؤنث) پیاویکە
 دەشوبهیتە ئافرمەت ۵ (عطر مؤنث)
 بۆنی خوشی تاپبەت بە ئافرمەت
 کەلەخۆی دەدەن رەنگی ئەو
 شوێنە ی ریی دەکەوئ دەیگورئ
 بەزەعفەرانی.

الْإِنْجَاصُ: قوڤ، پان میوەتیکیە
 لەشیوەی سیودا.

الْأَنْجَرُ: شوینی راگرتنی کەشتی
 لەبەندەر.

الْإِيمِيلُ: نامە ی ئاسمانی کە نێردراو
 بۆ سەر جەزەمتی عیسا ۵ وشەپەکی
 پۆنانییه بەمانا موزدەیه.

الْأَحْ أَنْحَا وَأَنْحَا: بەنالە ناو
 نوزە نوزە ھەناسە ی دا، بەھانکە
 ھانک بەھۆی نەخۆشی و ماندو
 بونەو ھەناسە ی دا.

الْأَزْمُ: دەرھاتەپەکە لەخانە زیندوگان
 دەرئو گۆر ئنکاریپەکی کیمیای
 لەتیکە لاوگان دا پەیدا دەکا.

أَنْسَ به والیه أَنَسًا: ئارامی پئ گرت و دلی
 پئو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو،
 بەھاو پئپەتی ئەو دل خۆش بوو
 (أَنْسَ) بەمانا (أَنْسَ) دئ.
 أَنْسَ به والیه أَنَسًا وَأَنْسَةً: کەیف خۆش
 بوو.

أَنْسَ فَلَانًا أَيْنَاسًا: دڵنەوایی فلانکەسی
 کردو ھەم و خەفەتی لەدلی
 رەواندن ھەروا بەمانا ھەستکردنە ۵
 وەکوو قورئان دەفەر موی: ﴿أَنْسَتْ
 نَارًا﴾ ئاگرێکم بەدی کرد، ھەستم
 بەئاگرێک کرد ۵ (أَنْسَ صَوْتًا)
 دەنگێکی بیست.

أَنْسَ الْأَمْرَ: کارەکی زانی لەمەسەلەکە
 حالی بوو.

أَنْسَهُ: دڵنەوایی کرد وەخشەتی لەسەر
 لا بێرد، چاوی پێکەوت لەدووورەو
 بیینی.

أَنْسَهُ: دڵنەوایی کردو
 وەخشەتگەرپەکی لا بێرد ۵ دیتی و
 ھەستی پئ کرد ۵ (أَنْسَا) ئەو دوو
 وەگری بەکتری بوون و پێکەو
 گونجان ۵ (أَنْسَ به) بەمانا (أَنْسَ) پە.
 تَأْنَسَ الْبَازِي: ھەژو کە چاوی گیراو
 دەووبەری خۆی بەتاقی کردەو.

إِسْتَأْنَسَ: بەمانا (أَنْسَ) پە (استانس
 الرخشي) گیانلەبەرە کۆپپەکە
 ھەستی بەھەبوونی ئادەمیزاد کرد
 ۵ لەپەندو مەتەلدا ھاتوو دەئ:

(اذا جاء الليلُ استأنس كل وحشي واستوحش كل إنسي).
 استأنس الزائر: دیدنی کمر داوی
 روخسه تی کرد بچیسته زور ۵
 (استأنس الشيء) چاوی بهو شته
 کهوت.
 الأنسة: پیچه وانهی (الآنسة) بهمانا
 کچولهی خو شه ویست و عاقل و رمان
 ۵ کمره وشت جیوان و قسه خو ش و
 رهزا شیرین بی.
 الأنسة: نافرمتیک شوی نه کردبی و
 هیشتا گهنج بی، (ك: أوانس) ه.
 الأنس: گفت و گو له گهل نافرمت داو
 دلداری کردن له گه لی دا.
 الإنسی: ناده میزاد ۵ دوستی گیانی خاوهن
 و مفاو نه مهك، (ك: آناس) ه.
 الإنسان: بونه وهریکی زیندوو
 بیر کهره وه، (ك: أناسي) (انسان
 العین) بیلبله ی چاو (انسان السیف
 والسهم) تیژه کانیان ۵ (الانسان)
 ناده میزادی ته و اوو نمونه یی و بی
 عه یب که له ناده میزادی ئاسایی
 جیابی به هوی نه وهی خاوهنی
 رهوشتی به رزو نمونه یی به.
 الإنسانية: پیچه وانه ی نازه لی به چهند
 رهوشتیکی تیدان ناده میزاد
 له ره گه زه گانی که جیا ده کاته وه ۵
 مرو فایه تی.
 الإنسی: نیسبه ته بولای (الس) ۵ لای

جهبی هه موو شتیک.
 الأوس: به مانا (آنسة) به (الكلب)
 الأوس: سهگی به و مفاو مالی، زینه
 خر و نه بی.
 الأیس: ههرشتیک ناده میزاد نولفه تی
 پیوه بگری ۵ ده گوتری: (هو أنیس
 و جلیس) فلانکس پان فلان شت
 غه مره وین و هاو نشین مه ۵ پان
 ده گوتری: (ما بالذار انیس)
 له خانوه که که سی تیدا نیه
 غه مره وینم بی، هه روا به مانا
 که له شیر دی.
 الأیسة: بۆ میینه به گارده هیندری
 به زوری بۆ نافرمت.
 المؤمنات: چهك و سیلاح.
 الأنسولين: هۆرمونیکه، دهرمانیکه بۆ
 نه خو شی شه کره به کاردی.
 الأیسون: ره کیکه بۆنیکی خو شی
 هه یه، ده نك و به ره گه ی
 به گارده هیندری بۆ دروست کردنی
 مه شروبات و شیرنی ۵ زور به ی
 خه نك به (یانسون) ناوی ده هیتن.
 الأنسرجة: ره گه زی ماسی بچو که له
 پپری (صابونيات) هه لده گری و
 به عولبه کراوی ده فرو شری.
 أنض اللحم أيضا: گوشته که گؤراو
 بۆ گه نی کرد به که لکی خواردن
 نه ما.

کیردیکى تیزه ه (ألف الماشية) وای
لهنازهلهکه کرد لوتى ژان بکا.

إلثیفه: دهستی پی‌کرد، پیشوازی لی
کرد.

تألف الکلا ونوره: هیچی له له‌ومره‌که
نه‌خوارد بؤزوی کرد ه حمزی
لی‌نه‌بوو پیش چاوی که‌وت ه
ده‌گوتری: (هو تألف الإخوان)
ده‌گهری برادری وا په‌یدا
که‌له‌ومپیش برادری که‌سیان
نه‌کردوه.

تألفت المرأة الشهوات: نه‌و نافرته جار
دواچار حمزی له‌و شته‌یه چونکه
بی‌زو ده‌کا ه (استألف) به‌مانا
(الثنف) میه.

استألف الحكم: داوی کرد جاریکى تر
چاو به‌بهراره‌که‌دا بخشینه‌وه داوی
پیداچوونه‌وه‌ی حوکه‌که‌ی کرد.

الاستئناف: ره‌خنه‌گرتنه له‌بهریاری
دادومرو داوی چاو‌پیداخشانه‌وه
کردنه له‌لایهن دادگایه‌کی به‌رزتر
له‌ودادگایه‌ی حوکه‌که‌ی دهرکردوه
ه به‌پوچکردنه‌وه‌ی یان ته‌عدیل
کردنی.

الانف: رابردوی نزیك ه یان سه‌ره‌تای
نه‌وساته‌ی تئیدی.

الانفة: بؤ میینه‌ی به‌رامبهر (آنف)
به‌کار ده‌یندری ه سه‌ره‌تای ه‌موو
شتیکه ده‌گوتری: (مضت انفة

أنف اللحم أفاضة: گوشته‌که نه‌کوئی و پی
نه‌گه‌یی.

أنف اللحم إيناضاً: گوشته‌که‌ی
نه‌کولاندو پی نه‌گه‌یاند.

أنفت الماشية أنفاً: نازده‌که جووه ناو
له‌ومری تازه و ژیرپیدا.

أنف فلاناً: له‌لوتی دا ه (أنف الماء فلاناً)
ناوه‌که گه‌یشته لوتی فلانکه‌س.

أنف البعير: حوشره‌که به‌هوی لغاوو
ریشمه‌یه‌وه لوتی هیشا.

أنف أنفاً وألفاً: لوتبه‌رزى نواندو
ته‌که‌ببوری کرد ه (أنف الحامل):

خواردمه‌نی له‌وه‌پیشی حمز
لی‌نه‌بوو، نه‌و ژنه دوگیانه
نه‌و‌خوردمه‌نی‌یه‌ی له‌وه‌پیش

حمزی لی‌بوو پیش چاوی که‌وتوه
ه به‌کوردی (بی‌زو ده‌کا) ه (أنف
المسافر): کاتی به‌یانی رهبواره‌که

به‌ری‌که‌وت ه یان سه‌ره‌تای شه‌و
که‌وته ری ه (أنف الشيء): خوئی
له‌وشته دوورگرت و لای ناخوش بوو
ه (أنف) لوتی هیشا.

أنفه: وای لی‌کرد لوتی ژان بکا ه (ألف
أمره) په‌له‌ی پی‌کرد ه (ألف الماشية)
نازه‌له‌کانی برد بؤ له‌ومری تازه.

أنف الشيء: هه‌راخه‌کانی شته‌که‌ی تیز
کردن، ده‌گوتری: (نصل مؤلف)
تیریکى سهر تیزه ه (سکین مؤلف)

(أَرْضُ أَيْفَةَ) زهوییه که تازه گزوگیای
تیدا رسکاوه.

الْمُتَنَفُّ: به که سیک دهگوترئ له وهری
تازه بدا به نازده له کانی ه هروا
به که سیک دهگوترئ سهرمتای رۆز
یان سهرمتای شهو سهره بکات.
الْإِسْتُلُوزَا: به تابه که دمه نیته وه،
به هوی فایرۆسه وه بهیدا ده بی ه
کۆنه ندامی هه ناسه دان یان
ههزمکردن، یان جیهازی (العصبی)
تیک ده چی، واده بی کۆکه و خه
زپاندنیشی پیوه ده بی.

أَنْقُ أَنْقَا: هه ندامی ریک و پیکن،
جهسته به کی جوانی هه به ه که یف
خۆش و دلته ره ه (أَنْقُ به و له) پی
موعجهب بوو سهرنجی راکیشا ه
(أَنْقُ الشَّيْءِ) نهوشته ی خۆشویست ه
(رَوْضَةُ أَنْقِ) باغیکی ریک و پیکه
(رَوْضَةُ أَيْفَةَ).

أَلَقَهُ الشَّيْءُ إِيْنَاقَا: نهوشته سهرنجی
راکیشا تووشی رامانی کرد.
أَنْقُ الشَّيْءِ: شته که ی والی کرد ریک و
پیک بی ه (أَلَقَ الشَّيْءُ فَلَانَا) شته که
سهرنجی فلانی راکیشا.

أَنْقُ الرَّوْضَةِ: باغه که ی هه ئه پرداوت و
ریکی خست ه (أَلَقَ فِي الرَّوْضَةِ)
له زمت و خۆشی و مرگرت به جوانی
باغه که.

الْأَنْقُ: باز، هه ئۆ.

الشباب) سهرمتای گهنجی به سهر
چوو.

الْأُنَالِي: لوتزل، لوتگه وهره.
الْأَنْفُ: نه ندامیکی ده و چاوه ه نه رکی
سهره کی هه ناسه دان و بۆنکردنه،
هینده ناشکرایه پیناسه ی ناوی ه
دهگوترئ: (حَمِي أُنْفُ) رقی هه ئساو
خۆی گیف کرده وه، (رجل حَمِي
أُنْفُ): پیاویکه قیول ناکا سته می
لی بکری ه (رَغِمَ أُنْفُ): ژێردهسته
بوو، جهوسایه وه، (مات حَتَفَ أُنْفِهِ)
به مردنی خۆی مرد، نه کوژرا ه
(أَلْفُ الْقَسَمِ) گه وهری نه ته وه،
سهره ک خیل ه ریش سپی بنه ماله ه
(أَلْفُ الْجَبَلِ) لوتکه به رزه کانی
تۆبه لاک کی کیو.

الْأَنْفُ: به شتی تازه دهگوترئ: ده کړته
ناوه ئساوی نیرو می ه دهگوترئ:
(كَأُ أُنْفُ) له وهرپایه کی تازه به
(رَوْضَةُ أُنْفُ) باغیکی تازه به.

الْأَلْفَةُ: شکۆمه ندی و خاوه ن شکۆو
شه هاهمه ت.

الْأَنْفُ: نافرمتی بۆنخۆشی سروشتی،
خۆی له خۆی دا بۆنی خۆش بی ه
یان پیاوی نازاو شکۆمه ند.

الْأَيْفُ: ناسنی نه رم ه شوپنیک تازه
گزوگیای تیدا رسکابی.

الْأَيْفَةُ: بۆ میینه به کاردی: دهگوترئ:

الانقلیس: جۆره ماسییه که شیوهی لهمار دهجی لهناوی جۆم و دهریاکانی سهر به دهریای ناوهراست دا دهزیاسا ۵ (الانقلیس) بهمانا (الانقلیسه).

الانمۆج: نموونه ۵ نموونهی شت.

انّ المریض: نهخۆشه که نالاندی.

انته: رازی کرد.

الانن: بالندمییه که وهکوو کوتر وایه وهلی شیوهی رهشه قاچ و دهنوکی سورن دهنکی وهکوو نالین وایه.

الانان: نهوکه سهی زۆر دهنالینن ۵ زیدمرویی دهکا له نالین دا.

الاننه: ناسنیکێ سهرگۆچانی و چهماوهیه بۆ دهرهینانی دۆلچه لهبیر بهکاردههیندری.

الانته: بهمانا (الانان) ۵.

المنته: شوینی شت و جیگای ههرشتیک پائی بدری ۵ دهگوتری: (هر مینه الخیر) نهوجیگای خیر و بیره.

انسی ألیاً انسی: نزیک بووه، کاتی نهوه هاتوو و تۆ نهوه بکهی... مۆلهتی دا، لهگهتیا لهسهرهخۆ بوو،

انسی السائل: شلهمهنییه که گهپشته نهوپهری پلهی گهرمی.

انسی الشئى ألیاً: شته که دواکهوت و تهملهتی کرد.

انّی ألیاً وانى: مۆلهتی پێدا، لهگهتی دا لهسهره خۆ بوو، دواکهوت، تهملهتی کرد.

اناه ایناء: لهکاتی خۆی دواکهوت، دهگوتری: (لائن لُرَصَتْکَ) ههلی ههتکهوتوی خۆت دوامهخه ههلت لهکیس مهده.

انسی: دواکهوت، تهملهتی کرد (انسی الشئى) شته کهی دوا خست،

نهپهپشت لهکاتی خۆی دا نامادهی. تانسی: بهمانا (انسی) یه دی ۵ (تاکلی فلاناً) مۆلهتی فلانکهسی دا ۵ لهگهتی دا هیدی و لهسهره خۆ بوو.

استانی: بهمانا (تاکلی) یه ۵ دهگوتری: (استانی به حوالاً) سالتیک مۆلهتی دا ۵ ههرهوها دهگوتری: (هر یستانی بالجراحه) ۵ چاوهروانی سهرههههه نهشتههرگهیه کهی دهکا.

الاکاء: ساتهکانی شهو ۵ دهگوتری: (فلان یقوم آنا اللیل).

الإناء: قاپ و قاچاغی که خواردن و خواردنه وهیان تی دهکری، (ک: آتیة) ۵، کۆی (ک: أوانی) یه.

الأناء: لهسهره خۆیی و عاقلمهندی و دامهزراوی ۵ دهگوتری: (فلان لذر أناء ورفق) فلانکهس لهسهره خۆی هیدی و هیمنه نهگهر بۆ ئافهرمت بهکار هیندرامه بهست ئافهرمتی بهناز پهروهردهو خاوهن نهدهب و ریزه، (ک: أنوات).

الأسيلین: شلهمهنییهکی زمیتی

هه لچووه، پمگسی نیه، بۆنی
که سکوئی هه یه، تامی سوتینه ره
وه کوو بیهر ۵ هه رگاتی بهر هه واو
روناکی بدری رهق دهبی له کل و
به نرین دا ده تویت هوه صبغیتی
کیمیاییه له گوشراوی روهکی نیلی
که له میصر زۆرهو پی ده لنین
(نیلایه) له گه ل (بۆتا ساکاویه)
وهرده گیرئ.

الانیمیا: نه خویشیه که ده بیه هوی
که مموینی، یان رنژهی پیکهاته کانی
تیک ده چی، له پی و لاوازی لی پهیدا
ده بی.

أَهْبُ لِلأَمْرِ: خوی بۆ کاره که ناماده کرد.

تَاهِبُ لَه: خوی بۆ ناماده کرد ۵
ده گوترئ: (تَاهِبُ لِلسَّفرِ وَالْأَمْرِ)
خوی بۆ سه فهر ناماده کرد، یان بۆ
فلانکار خوی حازر کرد.

الإِهَاب: پیستی گیانله بهر پيش نه وهی
ده باغ بکری ۵ ده گوترئ: (كَادَ
الْفَرَسُ يَخْرُجُ مِنْ إِهَابِهِ) نه سه په که
نه وهنده به نیشات و خوشرپۆ بوو
خه ریک بوو له پیستی خوی بجیته
دهر ۵ هه روا ده گوترئ: (جَاعَ الْقُرْمُ
حَتَّى أَكَلُوا الْأَهْبَ) خه لکه که
نه وهنده یان برسی بوو پیسته یان
خوارد.

الْأَهْبَةُ: تویشوو پیداو یستی کار.

أَهْلٌ أَهْلًا وَأَهْرَلاً: زنی هینا، هاوسهر گیری

نه نجام دا.

أَهْلَ الْمَكَانِ أَهْرَلاً: نه وشوینه به خه لکی
خۆوه لاتی ناوه دان بۆوه ۵ (أَهْلَ
فَلَانَةَ): فلان ئافهرتی ماره کرد ۵
(أهل به) وهگری بوو.

أَهْلَ الْمَكَانِ: شوینه که ناوه دانی تی که وت،
هه ربالغ بوو.

أَهْلُ الطَّعَامِ: خوارد مه نه یه که
(چیشته که) بهزی تیکرا ۵
ده گوترئ: (تَرْبِدةٌ مَأَهْرَلةٌ) تشریبیتی
به زتیکراوه.

أَهْلُهُ إِيهَالًا: کردی به هاوسهری خوی ۵
(أَهْلٌ فَلَانًا لِلأَمْرِ) فلانکه سی والی
کرد به که لکی نه وکاره بی ۵ یان
پی و بوو به که لکی نه و نیشه دی
۵ (أَهْلٌ به) پیشوازی لی کرد.

أَهْلٌ فَلَانًا: زنی له فلانکه سی ماره کرد.
إِلْتَهَلَ: ئافهرتی ماره کرد، بوو به خاوهن
خیزان.

تَاهَلَ: به مانا (إِلْتَهَلَ) میه ۵ (تَاهَلَ
لِلأَمْرِ) شیاوی نه وکاره یه.

اسْتَاهَلَ: به زه که ی بردو کردی به
پیخۆر.

استاهل الاهالة: پیوه که ی خوارد.

استاهل الشئین: شیاوی نه وکاره یه.

الْأَهْلُ: گیانله بهری مالی ۵ (الاهالة)

به زو پیو، زهیت، هه ر شتیک
بکریته پیخۆر.

الأهل: خرمو كەس و كارو ھۆزو خېل ۵
(أهل النسي) شياوى شت، خاومنى
گونجاو بۇي ۵ (أهلاً وسهلاً) واتە
ھاتىتە شوپىنكى ئاومدان و خوش و
دلىگىرو پىر دۇست و خرمو كەس و
كار.

الأهلى: پالدىراو بۇلاى ئەھل،
گيانلەبەرى خانەكى و مالى.
الأهليّة: بۇ مېنە بەكار دەھىندى
بەرامبەر (الأهلى)

الأهليّة للأمر: گونجاو بۇنەو كارە.
الإهليج: درەختىكە لەولاتى ھىندو
ئەفغانىستان و صىن رىوا، بەرەكەى
لەشپىو، سەنەوبەرى گەورە دا يە.
الإهليجى: پالدىراو بۇلاى ئىھليج، پان
ئەو درەختەى بەرەكەى وەكوو
بەرى ئىھليج واپە.

أهْ أَمَا وَأَمَةً: ئازارى ھەبوو ھاوارى كرد
وتى: (ئە).

آبَ اليه أوباً وأوبَةً وأياباً ومآباً: گەپايەو،
(آبَ الى الله) تۇبىھى كىرد
لەتوانەكانى و وازى ھىنسا، مىلى
لەخودا پەرستى نا.
آئىپ، آئىپ، آب: بەمانا گەپراو
پەشىمان بوو.

آبَتِ الشمس: خۇرناو بوو (آب يىدە الى
السيف) شەشپىرەكەى بۇ گەپراندەو
بۇنەو لى بىدا بە شەشپىر لى راسا.

آبَ الماء: بەشەو چوو سەر ئاوەكە ۵
دەگوتى: (أبتُ بنى فلان) بەشەو
چوومە لاي فلان بىنەمالەو دىدەنىم
كردن.

آبَتَ في السير: پىشپىركى لەگەل كرد
لەرۇشتە دا.

أوب: گەپايەو، پان گەپانەو دىدەنىم
۵ سەرەسەر رۇز بەرىگادا رۇشت تا
شەو داھات ۵ (أوب القرم) ئەو
كۆمەلە لەرۇشتە دا پىشپىركىيان
كرد ۵ (تأوباً في السير) ئەو دۈكەسە
لەرۇشتە دا پىشپىركىيان كرد.

تأوب: گەپايەو، پان سەرەتاي شەو
گەپايەو پان بەشەو بۇ ئەو
جىگايە چوو، دەگوتى: (تأوبتُ بنى
فلان) بەشەو چوومەلايان.

تأوبَ الشيء فلاناً: ئەوشتە بۇ
فلانكەس گەپايەو.

الأوب: پەلەكردن، با، ھەور، كۆمەلەك
ھەنگ ۵ قەصد كردن و بەردەوام
بوون لەسەر كار، رىياز و عادەت،
ئەملاو ئەولا ۵ دەگوتى: (جاءوا من
كل أوب) لەھەموو لايەكەو ھاتن.

الأواب: ئەوكەسەى زىدە رۇيى بكا لە
پەشىمان بوونەو ۵ ئاودەر، ئاوكىر.

الأوج: بەرزى ۵ دوورتىن خال لەمەدارى
مانگ لەزەوى پا ۵ لەھنىكى
مۇسقىيە.

آد - أوداً وأوداً وإياداً: دوولا ھاتەو

خواربوو (آذَغَلِيه) بۆي گهرايه وه ۵
 (آذ العرذ) خۆي بهسهرداره كه دا.
 آذ الشُّنِّي: شتهكه ي له كوڤ كرد ۵
 قورسايي كه وته سهرو ماندو بوو.
 اَوْدَ اَرْدَا: خوارو خيچ بوو، دهگوتري:
 (اقام اَوْدَه) خوارو خيچي يه كه ي
 راست كرده وه، (اَوْدَه) خوار ي
 كرده وه، دولاي هيئايه وه.
 تَاوْدَ: خوارو خيچ بوو (تَاوْدَ الشُّنِّي)
 شتهكه خوار بوو.
 اَلْأَرِيْدُ: ههستو شعور (أَرِيْدُ النَّاسِ)
 ههستي خه لك.
 اسْتَأْوَرَ: ترسا، هه ئه ئه ميبه وه، ته ره بوو،
 (اسْتَأْوَرَ الْبَعِيرُ) حوشتره كه خه ريكي
 هه ئسان بوو (اسْتَأْوَرَ الْقَوْمُ غَضَبًا)
 جه ماوهره كه رقيان هه ئسا زور توره
 بوون.
 الْأَرُ: عه يپو عار.
 الْأَرَاكُ: گه رمايي خور، گه رمايي ناگر ۵
 دهگوتري: (لَفَحْنِي أَرَاكُ النَّارِ) گه رماي
 ناگر داخي كردم، (لَفَحْنِي أَرَاكُ
 الشَّمْسِ) تيشكي خور گه ستم ي ۵
 هه روا (الأوار) به مانا تينوي تي دي ۵
 دهگوتري: (كاد يَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ
 الْأَوَارِ) نزيك بوو له تينوان بي
 هوش بب ي ۵ هه روا به مانا دو كه لو
 بليسه ي ناگر دي.
 الْأَوَارِي: ئاده ميزاد يك زوري تينوب ي.

اورانس: يه كي كه له نۆ ئه ستي ره كان ي
 كۆمه له ي خۆري ي ۵ يه كه م
 ئه ستي ره يه كه له سه رده مي تازه دا
 دۆزرايه وه هه موو هه شتاو چوار
 سال جاريك به دمه وري خوردا
 ده سوپ ته وه.
 اُورِيْبَةُ: يه كي كه له حه وت كيشوهره كان ي
 جيهان، جگه له كيشوهر ي ئوسترا ليا
 له هه موو كيشوهره كان بچو كتره ۵
 كه وت ته نيوان دوو هيلي پاني (۳۷-
 ۷۱) وه ۵ كي يوه كان ي ئورال و قه وقازو
 دهر ياي رهش له ئاسي اي
 جيا ده كا ته وه له نيوان كيشوهر ي
 نه وروپا و ئه فه ري قادا دهر ياي سبي
 ناو مر است هه يه ۵ له خور ناوا و ميه وه
 دهر يالوش ي ئه تله سي هه يه ۵
 له باكو ري وه دهر يالوش ي به سته له كه
 هه يه ۵ زور به ي خا كه كه ي ئاوو
 هه واي مام ناوه ندي يه بر ي به شي
 باكو ري ده جي ته ناوچه ي
 به سته له كه وه.
 الْأُورَطِي: شاده ماري سه ره كي
 له جه سته ي ئاده ميزاد كه
 به وخوي نه ي له دله وه دهر دي جه سته
 پاراو ده كا.
 الْإِرْزُ: جو ره بالنده يه كه ده شو به ي ته
 مرا و ي وه لي له و گه و ره ترو مل
 در يژ تره ۵ كورت و توكمه و توند و
 تۆل تره.

الإِزْزَى: زهوى يهكبه زورى بالئندهى
نيومزه تيڭدايى، (ك: مَآزِرْ)ه.

أوزريس: په رستراوتكى ميصرييه
كؤنه كانه، پييان وايه مردووه كانيان
ده پاريزى.

أَسْهْ أوساً وإياساً: پيى به خشى،
قه ره بووى نه وهى بؤ كرده وه
كه له كيسى چوبوو، يارمه تى دا.
إِسْتَأْسَهْ: داواى به خشى لى كرد.

الأَرْسُ: گورگ ه هؤزكى قه حطانيشه
كه به شيكن له يارمه تيدمرانى
پنغه مېهر له سهرمتاي هاتنى ئيسلام
ه نه نصاره كانى پنغه مېهر برىتى
بوون له هؤزى نه وس و هؤزى
خه زره ج.

الأريس: هه ربه مانا گورگه ه هه روا
بجو ككرنه وهى (أوس) يشه.

أفت البلاد أرفاً وآفة: ولات توشى
نافه تى گرانى و نه خوښى بوو ه
(أفت الطعام) خؤراكه كه له كه لك
كه وت.

إيفَ الزرع: كشت و كاله كه توشى نافه ت
بوو.

الآفة: نهوشته يه توشى هه رشتيك بى
له كه لكى بخا، جا نه خوښى بى
قات و قېرى بى هه رشتى: فه وتينه رى
سودبى ه ده گوترى: (آفة العلم
النسيان) به لاي زانيارى له بىر
جونه وه يه.

آق أرقاً: به هؤى قورساىى خوښه وه خوار
بؤته وه، (آق عليه) خوار بؤوه
به سه ريا كؤمبؤوه.

أَوْقَهْ: زؤر به ناره حه تى هه لى گرت ه
زه ليلى كرد، خواردنى كه مكرده وه.
الأراقى: قه صه بى جؤلا كه داوه
رايه له كانى پيدا رويشتون.
الأوق: قورساىى، نه گبه تى.
الأرقه: پېرو كؤمه ل.

الأرقه: چالاىى يه كه وه كوو به لوعه
ئاوى پيدا ده روا، هه روا شوپنى
حه وانه وهى بالئنده يه له سه ر كيوان.
الأرقية: به شيكه له دوازه به شى رېطلى
ميصرى، كي شيكه شتى بى مه زنده
ده كرى.

آل اليه أولاً وإباله وأبلرلة ومالاً: گه رايه وه
بؤلاى ه (آل عنه) باشگه ز بووه ه
(آلت الماشية) نازه له كه له رو لاواز
بوو (آل اللبن) شيره كه خه ست بوو
بوو به فرق ه (آل اللبن) شيره كه ي
خه ست كرده وه ه (آل على القوم)
بوو به گه ورو ره ش سپيان ه (آل
الرعيّة) بوو به فه رمان په رواى
جه ماومر (آل المال) ماله كه ي چاك
كرده وه، ريكى خست.

أول أولاً: پيش كه وت ه (أول الشيء اليه)
شته كه ي بؤلاى خؤى گي رايه وه
له دوعا كردن دا ده گوترى: (أول الله

الإيال: قايپكه شىرى تيدا دهمه يه ندرئ
دهكرئ به ماست.

الإيالة: شيو ۵ يان به شيك له ولاتيك
فهرمانر هويكه به سهرى رابگا كه
سولتان (خهليفه) داينابج.

آم اوما: تينوايه تي تيني بؤهينا ۵ (آم
فلان) روخسارى شيواند، ناشيريني
کرد ۵ (آم النحل) ههنگه كهى فانگ
دا ۵ (آم على النحل) دوكه ئى به سهر
ههنگه كه دا كرد بؤ نه وهى
كؤله سه كه چؤل بكنه و
ههنگوينه كه دمر بيئى ۵ (اؤمه)
تينووى كرد روخسارى شيواند،
هه نه وهى كرد.

الامة: هه زانى و سالى هاتو باراناوى و
به پيت.

الأوام: گهرمايى تينوايه تي، دهگوترئ:
(في جوفه اوام واوان) له ناو سكى دا
گهرمايى تينوايه تي هه يه ۵ دوكه ئ
۵ ئى كه وان.

آن اونا: ئياني خوش بوو، گوزهرانى باش
بوو جه ساپه وه.

أوتت الحامل: ژنه دوغيانه كه ورگى
به رز بسووه له مندالبون نزيسك
بؤته وه.

أرن الرجل والدابة: نازه له كه نه ومندهى
خواردو خواردوه تا هه لاوسا
كه له كهى به رز بوونه وه، ده ئى دوتاي
له خؤى بار كردون ۵ مؤله تي دا.

عليك ضالتك) خودا شته
هونبو ده كه ت بؤ بگيرپته وه.

أول الكلام: قسه كانى شى كردنه وه،
مه به ستي سهره كى له دهقه كه
ديارى كرد ۵ خه ونه كهى ليك
دايه وه.

إثنان المال والرعية: سهر و كارى مال و
دار و ده سته كهى خؤى كردو بيئى
هينان.

تأول الكلام: مانسا راسته قينه
شير او هكهى له دهقه كه دهر خست.

تأول في فلان الأمر: واى مه زنده كرد
كه فلان نه و رهوشتهى تيدا يه.

الأل: تپراويلكه، يان سهرمئاي رؤزو
كؤتايى ۵ (أل كل شى شخصه) ئالى
هه موو شتيك كه ساپه تي نه وشته يه
۵ (أل الرجل) خاوو خيزان و كهس و
كارى.

الالة: ناميرى خؤشى و هه ئپهركئ ۵
كؤله كهى خيومت ۵ تهنگ و چه ئه مه
۵ (الالة الحذباء) داره مه پيت (الالة)
ناميرى ئيش با ناميرى هه رشتيك
بج.

الالاتي: مؤسقا ژمن ۵ دانه رى
له حنه كانى مؤسقا.

اللي: يان (الذاتي) نه و جم و جؤله يه كه
له جه سته كه پيدا ده بئ به بئ
ناراسته كردنى هه ستيك يان به پيره وه
چونى كار يگه ريبه كى دهره كى.

تَارُن: به مانا (اَوْن) به ۵ (تَارُن في الأمر)
 هه لوئستهی له کاره گه ی دا کردو
 که میک راوستاو بیرى لی کردهوه.
 الأوان: ومرزو کات ۵ دهگوترئ: (جاء أوان
 البرد) کاتو ومرزی سه رما هات ۵ لاتاو
 هاوسهنگ، کۆله که، لاکه له که ۵
 لایه کی تیرهو خورجی.
 آه اوما و آه: ناهو ناله ی کرد ۵
 (تأوة) له ترسی خودا ناله و ناخو
 ئۆفی کرد ۵ دهگوترئ: (فلان مُتأوة)
 فلانکس زۆر ناهو ئۆی کرد له ترسی
 خودا.
 آه آه: وشه به که له کاتی هه بوونی نازارو
 ئیش و ناخۆشی دا دهگوترئ.
 الآه: نه خۆشی ناوله و سوریزه.
 الآواه: نه و که سه ی زۆر له خودا
 ده پاپتیه وه ۵ به رهحم و خاوون
 به زه می و دئه رم.
 اوى الجرح: برینه که نزیکه چاک بپته وه.
 اوي له والیه اویاً و مایه و ماواة: دلی بۆ
 سوتا به زه می پيدا هاته وه (أوي
 المكان) له شوینه که دا نیشته جئ بوو
 ۵ دهگوترئ: (أنا أوى الى ظلال لك):
 من خۆ ده خمه ژهر سیبه ری تۆوه ۵
 په نا بۆ لای تۆ دینم، (أوى فلاناً اليه)
 فلانکسی لای خۆی جیکرده وه، یان
 جینگای لای فلان کس بۆ کرده وه.
 أوى الجرح: برینه که نزیکه چاک بپته وه
 ۵ (أوى الى المكان) خۆی خسته نه و
 شوینه وه تپیدا نیشته جئ بوو.

إئترى اليه: گه پاپه وه بۆلای، په نای بۆ
 برد، (إئسوى لفلان) به زه می
 به فلانکس دا هاته وه (إئتوى المكان)
 له وئ داپنا له وئ مایه وه.
 تارو: خه لکه که هه ندیکیان په نایان
 برده به ره هه ندیکیان ۵ (تأوى الجرح)
 برینه که خه ریکه چاک بپته وه (تأوى
 الناس أو الطير) ناده میزاده کان یان
 بانده کان کۆبونه وه، گردبونه وه،
 (تأوى المكان) به مانا (أوى) به.
 استأوى فلاناً: داوی رهحم و به زه می
 هاته وه ی له فلانکس کرد.
 المأوى: په ناو شوینی دالده دان دهگوترئ:
 (فلان مأوى المحاريح) فلانکس په نای
 ناتا جانه.
 ابن أوى: گیانه به ریکه له پیپری سه گ
 له گورگ بچو کتره.
 أوى: پیتی بانگکردنه (أى محمد، أى علي)
 حه رفی ته مفسرو شیکردنه وه یه ۵
 دهگوترئ: (رایت غضنفرأ أوى أسداً).
 أوى: حه رفی وه لایمه به مانا (به لئ) یه ۵ (قل
 أوى وربى...)
 أوى: حه رفی نیدایه بۆ دوور، دهگوترئ: (أوى
 صاعد الجبل).
 آب أوى و ایا با و آیه و ایسه: گه پاپه وه، تۆبه ی
 کرد.
 الأیاب: ناوگنپ نه و که سه ی زۆر ناوده دا
 به خه لک.
 الأخ: سپینی هیلکه ۵ نه وه ی ده خورئ.
 آه أبداً و آداً: به هیز بوو پته و بوو

دهگوتري: (هو ايد) نهو خاومن هيږو
توانايه قورئان دمهرموي: ﴿والسمااء
بيناها بايد﴾ ئاسمانمان به هيږو
دهسهلات دروستكردوه لهپه ندى
پيشيناندا ههيه دهلى: (الكيد ابلغ من
الايدي) فيل و پيلان له هيږو توانا
كاريگه رتره.

آيد: به مانا (آد) په ۵ (آيد فلانا) به هيږي
كرد پشتگيري كرد ۵ (آيد مزايدة)
به پشتگيري كردن به هيږي كرد.
ايد: پشتگيري كرد (تأيد) به هيږو بوو.
الايد: ههرشتيك پشتگيري په بكري ۵
په رده ۵ په نا ۵ به ستمرووه ۵ لاي
راستو چهپي سوپا.

الايد: خاومن هيږو توانا.
المزيد: كاري گه وروو گرنگ، به لاو
كارساتي سامناك.

الاير: نه ندامي نيږايه تي له ناده ميزاددا ۵
(الاير): مسي زهره.
ايار او ايار: مانگي هه شتمه مي سورمياني
په مانگي پينجه مي رومي په ۵
(الاير): ههوا.

ايزيس: په رس تراويكي ميصرييه
كونه كانه، ميږدي (اوزوريس) ه.
اس ايسا: گه ردنكه چ بوو ملي دا ۵ (اس
فلانا) به سهر فلانكه س دا زال بوو.
ايس منه: لى هيو بپاو بوو هيچ
هوميدى په نه ما.

ايسه: هيو بپاوى كرد.
ايس فيه: كاري تيكرد ۵ (ايس فلانا)

ملكه چي كردو خستيه زهر كوترولى
خويه وه ۵ (كأس) نهرم بوو خوى به
بچوك نيشان دا.
الايسه: نه و ناهرته به كه نه كه وپته
عاده ي مانگانى خويه وه.

الايس: سيل ۵ ههروا كاتو روژگارتي
حه رجه له ژيانى ناده ميزاددا، بو
ناهرت له ته مهنى چل بو په نجا سالى
روده دا ۵ بو پياو دوا نهو ته مهنه،
هوكاره كه شى كه مېونى ئيفرازاتسى
كه رايه.

ايس: مانا كه ي پينجه وانه ي مانا (ليس) په
۵ دهگوتري: (التي به من حيث ائس)
رئيس) به بونو به نه بونو نهو شتم
بو بينه.

ايشي: له رسته ي (اى شى) وهرگير اووه
هه مان ماناشي ههيه.

آض ايضا: گه رايه وه دهگوتري: (آض الثلج
ماء) به هره كه بووه به ناو.

ايلك: درخت ۵ (ايلك ايلك) درخته كه لقو
پوپو گه لاي زور بونو تيك چرزان.
استايك الشجر: درخته كه لقو پوپو
كه لاي زور بوو.

الايكه: درختيكي لقو پوپو زور تيك
چرزاوه ۵ جوړه درختيكي شه.
ايل: له زمانى عيږيدا ناوى خودايه.
ايليا: به يتوله قديسه.

الايل: كه له كيوى، (ك: ايايل، ايائل) ه.
ايلول: مانگي دوانزه ي سورمياني و مانگي
نوى رومي په.

دەبەیی و قەسە کە دەکەیی ە دەگوتری:
(حضرت الآن) یان (الآن ألك ان
فعلت) کات کاتی خۆتە ئەگەر
ئەوئیشە بکەیی.

الآن: بە مانا (الآن) کەبە مانا مارە.

أیه به: بانگی کرد، لێی تورە بوو (ایه)
وشەبە کە بەکار دەهێندری بۆ
درێژەدان بە قەسە لەلایەن قەسە کەرەو
یان بۆ ئەنجامدانی کرداری زیاتر.
أیهات أیهات: بە مانا (هیهات) یە واتە:
دووڕە.

الایوان: بالەخانە، کۆشک.

أیا بالمكان: مایەو، گیری خوارد
لەوشوێنە.

الآیة: نیشانەو پەندو عیبرەت ە
موعجیزەیی سەر ئاسا.

ایا: خۆر، روناکی یەکەیی، تیشکەکەیی،
جوانی یەکەیی.

الایون: گەردیلە یان کۆمەلە
گەردیلە یەک یەکەو نووسا بن
شوحنە یەکی موحەب یان سالبی
هەبێ ە بەنەلکترۆنیش دەگوتری:
(ایون).

ای: حەرفی شەرته، حەرفی ئیستیفهامە،
حەرفی مەوصلە.

ایان: زەرفی زەمانی داها توو وەکوو قورنان
دەفەر موی: «ایان یەعنون» ە جاری وا
دەبێ بە مانا شەرت بەکار دەهێندری.

آمت المرأة ایما رایوما وایمە: ئەو ئافرەتە
لەو وڵاتە جێ گیربوو مایەو بە
ئەوێ میژد بکا جالەو پێش کج بوو
بێ یان بیژوژن ە هەروا بە مانا
ئەوێش دێ: ئەو ئافرەتە میژدەکەیی
مردو بیژوژن بوو.

آم المرأة: ئافرەتەکەیی بە بیژوژنی مارە کرد
(ایم التخل) و (آیم علی النحل)
هەنگەیی قانگ دا دوکەلی بە سەردا
کردن بۆ ئەوێ لە هەنگەلەنە کە دوور
بکە و نەوێ هەنگوینە کە دەریبێش.

ایم المرأة: ئافرەتەکەیی بیژوژن کرد.
إلتامت المرأة: بە مانا (آمت المرأة) ە
(إتام فلان المرأة) فلانکەس
ئافرەتەکەیی مارە کرد بە بیژوژنی.
الامة: عەیبو لەکە.

الایم: نیرەمار.

ایم الله: وشەبە کە بۆ سویند
بەکار دەهێندری.

الایم: عازەب ج کورپی ج کج بێ،
دەگوتری: (ترکوا النساء آیامی
والأولاد یتامی).

الأمیة: ئافرەت بە بیژوژن کردن ە
دەگوتری: (الحرب أمیة للنساء)
جەنگ بیژوژن کردنی ئافرەتەنە
چونکە میژدەکانیان دەکوژرێن.

الأمیة: ئافرەتی سامانداری بێ میژد.
آن: کاتی هات ە ماندوو بوو شەکت بوو.
الآن: ئەوکاتەیی تێیدا ژیان بە سەر

ب: پیتی دووهمه له زنجیره‌ی پیتەکانی

هیجا ۵ حەرقی مانادارە نیسمی دوی
خۆی مەجرور دەکا.

البابا: سەرکردە‌ی کەنیشتە‌ی
کاتولیکی، وە‌لێ نیستا بە‌سەرۆکی
کەنیشتە‌ی ئارثوودکسیەش
دەگوتری.

البابو: پلەو پایە‌ی ئایینی پاپا.

بابا: مانگی دووی قیبتییە‌کانە
دەکەوتە وە‌مرزی پایزمه.

البابرج: پاپوچ (بە‌ فارسی پیی
دەگوتری پاپوش).

البابونج: رەگەزو پی‌ری نەو گیاو
گزانە‌یه کە تیکە‌ل د‌م‌ک‌رێ‌ن و بۆ
رەنگو چارە‌سە‌ری نە‌خۆشی
بە‌کار‌دە‌هێ‌نرێ‌ت.

الباذق: گوشرای تری کە‌کە‌مێ‌ک
ب‌کولێ‌نرێ‌ و پیتە سەر‌کە‌و سەر
خۆش‌کەر بێ‌ت.

الباذفان: باینجان (رەش و سپی درێ‌ژو
خری هە‌یه).

البارود: تیکە‌لیە‌کە له خۆ‌یی بارودو
کیریت خە‌لۆ‌ز بۆ گۆ‌للە تۆ‌پ و
قۆمبۆ‌لە بە‌کار د‌هێ‌نرێ‌ت ۵
هە‌روه‌ها بۆ تە‌قاندنە‌وه‌ی
شاخ و‌بالە‌خانە و شتی تر.

البازلت: جۆ‌ره بە‌ردێ‌کە زاده‌ی
بور‌کان و تە‌قینە‌وه‌کانی ناو زە‌وییه
رەنگە‌کە‌ی رەشە له بانۆ‌ی حە‌مە‌شه
و ناو‌جە‌ی نە‌بۆ‌زە‌عبە‌لی و‌لاتی
میس‌ردا هە‌یه ۵ بۆ رە‌صیف کردنی
رێ‌گاوبان بە‌کار‌دە‌هێ‌نرێ‌ت چون‌کە
پتە‌وو قایە.

الباسلیف: پ‌م‌گێ‌کە له قۆ‌لدا بە‌سەر
ماسۆ‌لکە‌وه‌یه.

الباسور: مایە‌سیری، نە‌خۆشیە‌کە له
کۆ‌مدا پە‌یدا دە‌بێ‌ت.

الباشا: پاشا نازناوێ‌کە تۆ‌رک دا‌یان
هێ‌نا و لە‌و و‌لاتانە‌ی لە‌ژێ‌ر
دە‌سه‌لاتیاندا بوون پ‌ل‌ا و بووه.

البالية: جۆ‌ره رانواندنێ‌کی شائۆ‌یه،
بە‌زۆ‌ری بە‌ کۆ‌مە‌لێ‌ نە‌نجام دە‌درێ‌و
سە‌مای تێ‌دا‌یه لە‌سەر شێ‌وه‌ی
مۆ‌سیقایە‌کی تاییبە‌تی و جۆ‌ره
لیباسی‌کی تاییبە‌تی تێ‌دا
لە‌بە‌ردە‌م‌ک‌رێ‌، روداوێ‌ک د‌ە‌گێ‌رێ‌تە‌وه
یان ف‌کره‌یه‌ک د‌ە‌ردە‌م‌ب‌رێ‌.

بَابَا: له قسە‌کردندا پیتی(ب)ی
دو‌بارە‌و سێ‌ بارە‌ کردە‌وه.

بَابُ الصَّبِيِّ: مندا‌لە‌کە و‌تی بابا ۵ (بَابُ
فلان): بە‌فلان‌کە‌سی گوت: باوک و
دای‌کەم بە‌قۆ‌ربانت ب‌ن.

الْبُؤْرُ: نهصل و رهسهن، ناوهراستی
شت، بیلبلله ی چاو.

الْبَاجُ: شتی په کگرتو و په کسان و ړنگای
راست و ته ختکراو و مندالی قه له و
و جورنک خواردن.

بَادَلٌ: به هیواشی روښتو له نجه ی
کردو سمتی له ریپه وه.

الْبَادَلَةُ: گوشتیکه له نیوان گردن و
چولمه مدهایه یان له ژوور گو ی
مه مکه و په یان له ناوړان دا
به زوری له ناده میزادی قه له ودا
دیاری ددها.

بَاو بَاراً: چالی هه لکه ند، بیر ی هه لکه ند،
بَارَ الشَّيْ: شته که ی شارده وه،
په زمه نده ی کرد، (بَارَ الْخَيْرَ):
به نه ینی خیری کرد، نه یو یست
که س بزانی.

اِبْتَارَ الشَّيْ: شته که ی شارده وه.
الْبَارُ: نه و که سه ی زور بیر ی ددها
الْبُورَةُ: چال و قولکه ناگردان و نه و
شته ی په زمه نده ده کړی و
هه لده گړی.

البسر: بیر و چالیکې قوله ناو یان
نه وتی ی دمرده یئسری، (ك: أَبْرُ،
أَبَار، آبار، پتار)
بِثْرُ السُّلْم: کونی مه صعه د و بوشایی په که
له ناو بینا دا قالد رمه ی پيدا
سهرده که ون.

البِثْرُ الإرتوازية: بیر ی ثیر تیوازی.

البِسرَةُ بِرَ الْبِسرَةِ: شتی هه لگړاو و
په زمه نده کراو.

الْبَازُ: به مانا بازه، (ك: أَبْزُ، بنز، بتران).
بِسرَ بَاساً: هه زار بوو، پیو یستیای زوړ بو و
خوی پی به رتوه ناچي.

بُوسَ بَاساً: به هیز بوو ناز ابو و ده گوتړی (هو
بیس) قورئان دهغه رموی: (بِعَذَابِ
بَيسٍ).

بِسرَ: خراپ و فیعلی ذمه مه و (بِسرَ
الشراب) شه رایکی خراپ.
أَبَاسَ: خراپه ی توش بوو، توشی به لا و
کاره سات بوو.

إِبْتِاسَ: غه مناک بوو، خه فته تبار بوو.
الْبَاسُ: زهبرو زهنگی جهنگ، سزای
به شیده ت، ترس و بیم.
الْبَاسَاء: ماندو بوون و نار هه تی و
البؤسی به مانای (البؤس) ه.

بَاشَ فُلَاناً بَاشاً: فلانکه سی به غافلگړی
کوشت.

تَبَاطُ: ړاکشا، له سر ته نیشت خوی دریز کرد،
که شهوی ی داهات خه مخه فته تی
وه لانان و بی خه ی ړاکشا.

بَوَّلَ بَالَةً وَزَلَةً: زهعیف و بی هیز بو و
دهسه لاتی نه ما.

بَاتِ الدَّابَّةَ بَآواً: له رپو یشتندا په له ی کرد
بازی باشی هاو یشتن خو شړپو بوو.

بَای فلان: فلانکه س شانازی کرد به خوی
نازی و خوی به زل زانی و ده گوتړی:
(بَای علیه) شانازی به سهر دا کرد (بَای)

نَفْسُهُ خَوَىٰ بَهْسَرْدَا هَهَنَّا يَهْوَه.

البَّسْبُ: مندالی قهلهو، گهنجی بهناز
پهروردهو شوخ وشهنگ.

البَّيَّانُ: شتی پهگرتوو، ږنگای راستو

تهختکراو، جوړیک خواردن

البَّيَّةُ: نهحمهقو ته مبهلو قونگ

گران.

البَّيْرُ: بهور، درنده په کی گواندارو گوشت

خوره له پیړی پشیل په ۵ قه باره

گه ورو درندهو به سامو هه په ته

البَّيْغَاءُ: بالنده په که له پیړی

به به غاوی په کان به نیرو میانه و،

ده نو کیکی نه ستوری که وانه یی

هه په، هه موو قاجیکی چوار

په نجه ی پیوه، زمانیکی گوشتی

نه ستورو خه په لوسه هه په لاسای

قسه ی ناده میزاد ده کاته و.

بَتًّا بِالْمَكَانِ بَتًّا وَبَتْرًا: مایه و ۵ جیگر بو

لهو شوینه

بَتَّ الشَّيْ بَتْرًا: نهو شته پچرا ۵ (بَتَّ

فَلَانٌ): فلان کزو لاواز بوو، نه حمهق

بوو ۵ (بَتَّ الْيَمِينُ): سوینده که

پیویست بوو.

بَتَّ الشَّيْ بَتًّا وَبَتْرًا: له په گو پشه و

برپیه و ۵ (بَتَّ السَّفَرُ فَلَانًا):

سفه ره که فلانه که سی ماندو کرد

برستی لی بری ۵ (بَتَّ طَلَقُ امْرَأَتِهِ):

ژنه که ی وا ته لاق دا که پرانه و

ژپوان بوونه و و ماره گردنه و ی تیدا

نه بی ۵ (بَتَّ الْحُكْمُ): به بی چهندو

چون برپاره که ی دهر کرد ۵ (بَتَّ

الْأَمْرُ): برپاری نهو کاره ی داو

سوربوو له سر گردنی ۵ (بَتَّ الْمَيَّامُ

مِنَ اللَّيْلِ): له شه و دا برپاری

به ږو ژوبونی دا، نیبه تی هی نا ۵ (بَتَّ

الْيَمِينُ): سوینده که ی رو یاندو

نیمزای له سر کرد.

أَبَتُّ: دابرا، دوا که وت. (أَبَتُّ الشَّيْ)

شته که ی برپیه و پچراندی ۵ (بَتَّ

فَلَانًا): به سور بووو و جه خته و

پی به خشی، به دل نیای به شی دا.

إِنْبَتُّ: دابرا، دوا که وت ۵ (إِنْبَتُّ الرَّجُلُ

فِي السِّرِّ) قه تار جیه که زه ختی له

ولاغه که ی کرد تا ماندو بوو و هستا

نه پتوانی ری بکات ۵ پیغه مبه ر

(د.خ) فهرموو په تی: (إِنْ هَذَا الْدِّينُ

مَتِّينٌ فَأَوْغِلْ فِيهِ بَرْقٌ فَإِنَّ الْمُنْبِتَّ لَا

أَرْضًا قَطْعٌ وَلَا ظَهْرًا أَبْقَى) نه م نایینه

قایم و پته و به هیدی و له سر ره خو و

شاره زاپانه بجوره ناوی چونکه

کاروانچی دابرا و ولاغ و هستا و

نه گه رهر زه خت له ولاغه که بکا نه

قوناغه که ده بری و نه پشستی

ولاغه شی به ساغی ده می نیته و.

كَبَّتَتْ: که لو په لی نا و مالی پیکه و نا ۵

(الْبَقَاتُ) پیدا ویستی موسافر، که لو

په لی پیویست بو سفهر، ده گوت ری:

(لَا اَفْعَلُ بَتًّا) هر گیز شتی وا نا که م

۵ (الْبَتُّ): پو شاکتیکی نه ستوره

له خوری و کوئک دروستده کړی، (ک):
بتات و بتوت) ۵ (البَّتات): نه وکه سه ی
زور پوښاکي بهت دروستبکا یان زور
بهت بفرؤش.

البَّتة: شتيك به جه خته وه نه نجام
بدرئ ۵ دهگوترئ: (لا أفعله بته):
هرگيز او هرگيز نه و شته ناکه م ۵
نه وه شتيکه سورم له سهری و ژيان
بوونه وهی تیدا نییه.

البتی: واته (بتات).

بَتْرَه بَتْرًا: له رگو و پشه وه برپه وه (بَر)
العمل) پيش ته واو کړدن کاره کی
ږاگرت.
بَتْرَ بَرًا: دابرا.

أَبْتَر: ناته واو و پر کم و کوپی بوو ۵
وه جاک کویر ۵ (أَبْتَر الله فلاناً): خودا
قلانکه سی وه جاک کویر کړد ۵
(أَبْتَر): دابرا ۵ وه ستا درېزه ی
نه کیشا.

الأَبْتَر: کلک بېراو، ماری کوله هوښاب
کلک کورتي ژهراوی ۵ ناده میزادی
وه جاک کویر ۵ پیاوی بی خیر و بی
که لک ۵ ناده می هیج و پوچ و زهلیل.
الأَبْتَران: کویله و گویندريژ.

الباتر: (سيف باتر): شمښیری پرېنده،
(ک): بَوَاتَر، بَتَار) ۵ (صیغة مبالغة) ی
پرېنده یی یه.

البَشْر: له نه شته رگه ریدا بریتیه له برېنی
نهدامیک یان به شیک له جهسته.

البتاء: بؤ مینه به کارده هیږیت له
شوینی (الأبتر) بؤ نیږینه ۵ (الحجج
البراء) به لگه و دهلیلی به هیزو جودا
که ره وه ۵ (الخطبة البراء) نه و
وتارمیه که حه مدو سه نای خودای
تیدا نه کړی.

البتور: به مانای (البتر) ه.

الْبِتْرُلُ: زمیت بؤ سوته مهنی و روناکی
له قولایی زهوی له هه ندی و لات
دمرده هیږی، له هه موو شوینیک
نه و ماده یه ده ست ناکه ویت ۵
به شیک له پیکه اته کانی نه و ته ۵
واته: زمیتی به رد.

بَتَعَ في الأرض بترعاً: دورکه و ته وه. (بتع من
الأرض) له زهویه که دابرا.
بَتَعَ العسل بضعاً: هه نگینه که ی کړد به
سرکه.

بَتَعَ الخمر والبيذ: له هه نگوین خه مرو
سرکه ی دروست کړد.

بَتَعَ الإنسان بضعاً: ناده میزاده که دریژ
بوو (بتع الحيران) جومگه کانی
به هیزو پته و بوون ۵ (بتع عنقه)
نه ستوی دامه زراو ملی دریژ بوو ۵
دهگوترئ: (هو يتبع وهي يتبعه)، (هو
ابتع وهي بتعاء).

بَتَعَ فلان عليه بأمر: به بی راویژ کړدن
له گه لیدا نیشه که ی پرانده وه.

أَبْعَ: دهگوترئ: (رسم أبع): قوئی
نه ستورو پته و ماسولکه ی به هیژ.

أَبْتَلْتُ الْفَسِيلَةَ مِنْ أَمْهَا: بېچوهه که له دایکې دابرا.

تَبْتُ (انقطع): دابرا، لیبرا ۵ (تَبْتُ عَنْ الزَّوْجِ) خوی کرد به رهبن و زنی نه هیئا، (تَبْتُ إِلَى اللَّهِ) بۆ لای خودا گه راپه وه و خوی ته رخانکرد بۆ خودا په رستی.

الْبَتْلُ: شتی دهگمن و که موینه، زور و سهرنج راکیش، دهگوتری (عطاء بَتْلَ) به خششیکې بی وینه.

الْبَتْلَاءُ: عهزیمهت و سوربوون ۵ دهگوتری: (هَذَا عَلَى بَتْلَاءٍ مِنْ رَأْيِهِ) نه وه سووره له سهر رای خوی هه لوپستی نه گوره.

الْبَتْلَةُ: په کالاکره وه ۵ دهگوتری: (بَعِثْ بَتْلَةً): سویندیکې قاطیع و په کالاکره و میه ۵ (وَصَدَقَ بَتْلَةً) به خششیکه له بهر خاتری خودا نه نجام دراوه ۵ (الْبَتْلَةُ): به مانا پوره ههنگ هاتووه که ههنگ پوره دداو له ههنگه سهره کییه که جیا دمبیته وه.

الْبَتُولُ: نافرهتیک کچ بی و شوی نه کاو روبکاته خودا په رستی.

الْبَتِيلُ: نه گهر بۆ نافرمته به کاره یئرا به مانای (بتول) ۵ نه گهر بۆ خورما به کارهات به مانا نه و نه مامه خورمایه یه که له درهخته سهره کییه که جیا دمبیته وه و بۆ

أَبْتَعَ: وشه یه که بۆ جه ختکردنه وهی کۆ ده هیئر، ده خرپته وهی وشه ی (أَجَعَ) وه ۵ دهگوتری: (جاء القوم أجمع أبتع).

الْبَتَّاعُ: فروشیاری سرکه ی ههنگوین. بَتَّكَ بَتَّكَ: برپه وه ۵ (بَتَّكَ الشَّعْرَ) مووه کانی له ریشه وه ههنگه ند.

بَتَّكَ: بری دووله تی کرد له قورناندا دمفه رموی: ﴿فَلْيَبْتِكُنْ أَذَانِ الْأَنْعَامِ﴾ إِنْبَتَّكَ: برپه وه ۵ دوو کهرت بوو، (بَتَّكَ) به مانا (تَقَطَّعَ) په.

الْبَاتِكُ: برنده، (السيف الباتِكُ): شمشیری برنده ۵ (الباتِكُ): (صيغة مبالغة) برنده یی په.

الْبِتْكَةُ: به شیک له شتی بپراو و کهرت بوو ۵ (البِتْكَةُ مِنَ اللَّيْلِ): به شیک له کۆتایی شه و.

بَتَّلَهُ بَتْلًا: برپه وه، کهرتی کردو لیکې جیا کردنه وه.

بَتَّلَ بَتْلًا: ناوشانی پان بوون، دهگوتری: (هو أَبْتَلْ وَهِي بَتْلَاءُ).

بَتَّلَ الشَّيْءُ: شته که برپه وه. (بَتَّلَ اللَّهُ) بۆ لای خودا گه راپه وه، سهرگرمی خودا په رستی بوو، لیبرا بۆ خودا په رستی.

بَتَّلَ الشَّيْءُ: شته که ی برپه وه ۵ (بَتَّلَ عمله الله): به بی ریا بازی راستالانه بۆ خودا کاره که ی نه نجام دا.

إِنْبَتَّلَ (انقطع): لیبرا، دابرا، گۆشه گیر بوو.

خۇي پى دەگات ۋ ئەگەر بۇ
 درەختى تر بەكارهات بەماناى ئەو
 درەختانەيە كە ميوەگانيان شۇر
 دەپىتەو ۋ ھەروھا(البىل) بەمانا
 كەلەكەى بارىك و زەعيفە ۋ بەمانا
 پاشماوۋى لافاۋە كە لە خوار
 شيۋەگانەو دەپىنپتەو.
 البَيْتَةُ: بۇ خورما بەمانا(البلة) يە ۋ لە
 جەستەدا بەو ئەندامانە دەگوترى كە
 لە جەستەكە بەرزىبىنەو ۋ جىبابىنەو.
 بَيْتُهُ: بىلەۋى كىردەو (بىت الراب)
 خۇلەكەى بىلەۋى كىردەو تەپ و تۈزى
 كىرد ۋ (بىت المتاع) ناۋمالەكەى
 رىكخست و نوپىن و شتەكانى بىلەۋ
 كىردەو ۋ (بىت الله الخلق) خوداۋەند
 دروستكراۋانى خۇي بەناۋ زەۋىدا
 بىلەۋ كىردەو ۋ (بىت البىر)
 نەپنىيەكەى ئاشكرا كىرد ۋ (بىت
 حاجتە): پىۋىستىياتى خۇي
 راگەياندو دركاندى.
 أَبَشُهُ: بەمانا (بُشُهُ) ۋ ھاتوۋە ۋ (أَبَشُ
 فَلَاناً سِرّاً) فلانە كەس خەلكانى
 ترى بەسەر نەپنىيەكانىدا ئاگادار
 كىرد (بائُهُ) بەمانا (أَبْشُهُ) يە.
 إِنْبَتْ: بىلەۋىۋە، بەجەۋادا چوۋ ۋ (نُبْشْتُ)
 تەپو تۈزى بىلەۋە بوو، قورنەن
 دەفەرمۇئ: ﴿لَكَانَ هَبْأاً مُنْبَأً﴾.
 إِسْتَبْشَهُ السِّرُّ: داۋاى لىكرد كە
 نەپنىيەكەى بۇ ئاشكرا بىكات.

البَيْتُ: حال و بارو دۇخ، خەم و خەفەتى
 گران كەنەتۋانرى تەجەمولى بىكرى،
 كابرا نەتۋان بىشارىتەو ناچار
 سىكالانى خۇي بىكا، نەخۇشىيەكە
 نەتۋانرى خۇي بۇ رابگرى.
 بَيْتٌ جِلْدُهُ بَثْرًا: بىلۇق و دومەلى تەپرو ئاۋدار
 لەپىستى پەيدا بوون
 الباثِر: ئاۋىك ھەلقۋى بى ئەۋەى بىرى
 بۇ لىبدرى.
 الْبَثْرُ: زىبىكە و بىلۇقى ورد ورد ۋ ھەروا
 زەۋى نەرمەلەن و دەشت، (ك: بثر).
 بَشَعَتِ الشَّقَّةُ بَشْعاً وَبَشْعاً: گۆشتى لىۋى
 ئەستۈرۋو رەنگى خۇپنەكەى
 دەرگەۋە ۋ لەكاتى پىكەنىندا لىۋى
 ھەلگەپانەو.
 بَشَعَتِ الدَّمُ: رەنگى خۇپنەكەى لە پىستەو
 دىارۋو.
 بَشَعَتِ اللَّشَّةُ: پۈكى ئەستۈرۋو بەرز
 بوۋە دەلىلى ھاساۋە.
 بَيْعَ الْجَرْحُ: بىرنەكە پارچە گۆشتى بەرزو
 نىزمى تىدا پەيدا بوون كەلەل و
 پىتكە پىتكە بوو خەرىكە
 گۆشتەۋەزۈن بىنپتەو.
 بَيْعَ الْجَرْحُ: بەماناى (بىع) يە.
 تَبَشَعَتِ الشَّقَّةُ: بەمانا(بىع)ە.
 الْبَيْعَةُ: گۆشتىكى سوۋرە قەبارەى
 لەشىۋەى ددان لەسەر لىۋو پۈك و
 لەناۋ بىرنىدا بەرز دەپىتەو
 بەنەندازەى دەنكە نىسكو گەۋرەتر،
 ۋەكو زىبىكە ۋەھاپە.

کش توگان، به پرشست و
پیت و به ره گت، (ك: بشن)

البثاء: زهوی دهشت و نهرمه لان.

البثي: شاهرو ماستاوگر كه سيك زور
و مصفو نه نای كه سانی تر بكات.

بجيج الصبي: مندا له كه ی زیر کرده و
به گورانی و هه پت و هوت یاری
له گه لدا کرد و قه نه ی داو بخه بخه ی
له گه لدا کرد.

تبجيج حمة: گوشتی جهسته ی زوربو و
شورپووه نه ستوربو و هه لاوسا.

البجياج: كومه له لبی زور و گه و ره، پیاوی
قه له وی نارپكو پيك ناده میزادی
نه حمه ق، زوربلی و جه قه جه ناو،
ناده میزادی له و لاوازی و اهره ق زور
بكا، زو و ناره ق بكا.

البجاجة: پیاوی قه له وی نارپكو پيك،
زوربلی و خو پری.

بجاء بجأ: قه لاشتی شه قی کرد و (بج
القرحة) برینه گه ی دهر کرد

نه شته ره گری کرد و (بج فلاناً
بالرمح) به رمب له فلانكه سی دا و

(بج بمكروه): بوختانی بو
کرد ته قه ی لی کرد، پییه و نه نا.

بجئه في البارزة: له کپړکی دا به سریدا زال بوو.

باجئه: بهرام بهری کرد و کی پرکی ی
له گه لدا کرد.

تاجا: نه و دوانه کی پرکیان کرد
شانازیان به سر په کتریدا کرد.

بثق الماء بثرقا: له نا کاو ناوه که هه ثقوی و
سر پژی کرد.

بثق البئر: بیر که په پدا بوو ناوه که ی سر
ریژی کرد.

بثق العين: چاوه که خیرا فرمیسی رشتن.

بثق السد بثقا: به ره بهستی ناوه که ی
کونکرد و قه نشی پی برد و ناوه که ی
به ته و ژم لی هاتسه دهره و ه
ده گوتری: (بثق النهر) قه راغی
چومه که ی دادری و شکندی ناوی لی
رابه ست و (بثقة) به مانا (بثق) په.

إنبثق أنثب وإنشق: کونی تی بوو
شه قی برد.

إنبثق السيل عليهم: لافاو له نکاو
سهریان گه را.

إنبثق الأرض: زهویه که به پیت و
به ره گت بوو.

إنبثق فلان عليهم: فلانكه س به قسه
دایگرتن، زوری جه نه بازی له گه ل
کردن.

النبثق: شوینی ناو لی رابه ستن، شوینی
ناو لی وهرگرتن له جه م و جوگا،
(ك: بثرق) ه.

البثنة: زهوی نهرمه لان و به پیت و

باش بو شت تیدا رواندن. هه وروها

به مانا باغ و رونه گه ره و نافرمتی

جوان و پیست ناسک دیت. بو

ته صغیره که ی دهوتری: (أثينة)

البثنة: زهوی نهرمه لان و گونجاو بو

الْبَجَّةُ: پهلای ناوچاو، خالی سوری
ناوچاو.

الْبَجَّةُ: خوین، مهبست پهگی چهوانه
که خوینی ئی دهمزری

بَجَجَ بِهِ بَجْحًا: شادمان بوو پیی، شانازی
پیومکرد.

بَجَجَ الشَّيْءُ: نهو شتهی بهگهوره زانی به
پیروزی راگرت.

بَجَجَ بِهِ بِجْحًا: بهمانا (بَجَجَ) دئ.
ایمعه: کهیف خوشی کرد.

ابْتَجَجَ: کهیف خوش بوو، شانازی
کرد (باجحرا) شانازیان کردو خویان
هه لئایه وه.

تَبَجَجَ: بهمانا (ابْتَجَجَ) دئ.

بَجَدَ بِالْمَكَانِ بَجْدًا: نهو شوینه مایه وهو
جیی نه هیشت ۵ دهگوترئ: (بجدت
الماشية بالمرح) نازه له که نه
پاوانه کهدا مایه وه.

الْبَجَادُ: قوماشیکی خمت خهته، (ك:
بُجْد).

ذو البجادين: نازناوی عهبدوللای کوری
عهبدنومه که له غهزایه ک
چاوساخی پیغه مبهرد (د.خ) بوو.

الْبَجْدُ مِنَ النَّاسِ: کۆمه له خه لکیک (البجد
من الخيل) جه له به نه سپیک سه دو
زیاتر واته له سه د که متر نه بن.

الْبَجْدَةُ: ساراو چۆله وانی، حهقیقهتی
شت و نهینی و ناوهرۆکی ۵ دهگوترئ:
(عندهُ بَجْدَةٍ ذَلِكَ) زانیاری راسته قینه

دهربارهی نهو شته لای نهوه ۵ ههروهه
دهگوترئ: (هر ابن بُجْدَتِها): نهو
ناگاداری نهو شتهیه و دهیزانی و
دهیناسی ۵ له بنه مادا (بُجْدَة) به
چاوساغو شارهزایی گهری سارا
دهگوترئ. ههروا به که سیکیش دهگوترئ
گه لو ولاتی خوی جی نه هیلی.

بَجَرَّ بَجْرًا: گهدهی زل بوو، سکی هاوسا،
هه ریویه دهگوترئ (بَجَرَّتْ
الْحَقِيَّةُ) جانتاکه هه لاختندرا.

بَجَرَّ: لبناو بوو که چی تیری نه خوارده وه،
ناوکی دهرپه پی و بهرز بووه وه.
بَجَرَّ عَنِ الْأَمْرِ: ته مبه ئی له کاره که کرد،
(هو باجر وهي باجرة).

أَبَجَرَ: دواي ههزارییه کی گوشنده زۆر
دهوله مهند بوو.

تَبَجَّرَ الشَّرَابُ: زۆری له شه رابه که
دروستکرد، زۆری ئی خوارده وه.
الْأَبَجَرُ: چه بلی که شتی، (ك: أباجر) ه.
الْبَجَرُ: شهرو نه گبه تی، سه رسوپمان ۵
کاری گهوره، (ك: أباجر).

الْبَجْرَاءُ: بۆ میینه به کارد هینری واته
نافرمتیک ناوی زۆر خوارد بیته وه
لبناو بووبی، سکی هه لئاوسابی ۵
ههروهه به مانا زهوی بهرزو
رهقه نیش دئ ۵ واته ناخی
تورکه تورکه وه ته پۆلکاوی ۵
دهشگوترئ: (حقیقه بجرأ) جانتای
هه لختندراو به شتومه ک.

بَجَلٌ بِجَالًا وَبَجُولًا: جهسته ی گه وره و
زبه لاج بوو، وه زعی زیان و باری
گوزهرانی باش بوو، گه یف خوښ
بوو، (هو باجل).

بَجَلٌ بِجَالَةٍ وَبَجُولًا: پټزو حورمه تی زیادی
کرد، ناودار بوو بوو به پیاو ماقول و
کار به ده ست.

أَجَلُهُ: گه یف خوښی کرد، چاکه ی
دایه وه.

بَجَلُهُ: به گه وره ی داناو پټزی ئی گرت و
پټی گوت: (بَجَل) واته: ته واو چپتر
پټوه مه پړو شولی ئی هه ئمه کی شه.
الْأَجَلُ: په گیکه له قاچی خوشترو
نه سپدايه.

الْبَجَالُ: پټز ئی گیراو گه ته و قه باره
گه وره. پیری به سالا چووی
په نگ و پروو جوان و شیوه ماقول.

بَجَلٌ: به مانا به لئ و به سه.

الْبَجَلَةُ: شیوه و روخسار جوان و ماقول
و ده جاغ زاده و رنگ پیاو و
دره ختی بچوک.

الْبَجِيلُ: به مانا (البجال) و هه روه ها
نه ستورو گه وره و کاری ناشیرین و
نیشی زور.

بَجَمٌ بِجَمًا وَبَجَمًا: به هوی زمانگیرانه وه
بیدنگ بوو بزمانی گیرا یان له ترسو
هه یبه تدا واقعی و پساو قسه ی پټ
نه کرا و به خوی دا شکایه وه و ته ریق
بووه وه و بیدنگ بوو و ته مبه لی کرد،
جاوی تی پری و زوری سه پر کرد.

الْبَجَرَةُ: ناک و گرتی هه ناو و یان
گرتی دهم و چاو و مل و له په ندی
پیشیناندا هاتو و ده لئ: (أَلْفَضِيت إِلَيْهِ
بِجَرِي وَبَجَرِي): هه رچی که م و کوری
و نه ینی خوم هه یه پټم گوت و بوم
درکاند چونکه متمانهم پټیه تی.

الْبَجِيرُ: مال و سامانی زور، که س و کاری
زور، شونکه و توی زور.

بَجَسَ الْمَاءَ بَجَسًا: هه لقولا و (بَجَسَ السَّدَّ
وَالْجَرَحَ): به ربه ستی ناوه که یان
دومه ل و برینه که شق بوو و ناوی
ئې پزا و ناوی ئې چوو، کیم و خوین
له برینه که هات.

بَجَسَ الْمَاءَ: ناوه که ی هه لقولاند و
(بَجَسَ فَلَانًا) جوینی به فلا نکه س دا و
(بَجَسَ) به مانا (بَجَسَ) مش هاتووه.

إِنْبَجَسَ: ناو هه لقولا، قورئان
د هه فرموی: ﴿فَالْبَجَسُ مِنْهُ انْتِ
عَشْرَةَ عَيْنًا﴾.

تَبَجَسَ: هه لقولا و (البجاس) خلته و
پلته ی قه سه به دوی گو شینی.

الْبَجِيسُ: ناوی زور و بیر ناوی زوری
تیدابی.

الْبَجَقَةُ: بالنده یه کی ناوی به له گه نار
دهریاکاندا ده زی قاچ در پزو
ملدر پزو دهنوک در پزه، توانای هه یه
زور بفری و به حه واوه بمینیت هوه،
چه ند جوری کی هه یه، به ناو بانگ و
باویان جوره سپیه که یه تی.

البجامة: پۆشاكىكه له دوو پارچه پێك
دئ له سەر شپۆه پۆشاكى فهرنگى
له ماله وه له بهرده كرى.

البجَم: كۆمهله و دارو دهستهى زۆر، بهرى
درهختى نه بق.

بَجَبَجَ فلان: فلانكەس گوزمەرانى خوش
بوو (بَجَبَجَ في الشيء): ئەو شتەى
فراوان كرد پهرەى پێدا (بَجَبَجَ
الدار) توانى له خانوه كەدا نيشته جى
بى و بمى نيت ته وه، له ناو مەراستى
خانوه كەدا دايكوتا.

تَبَجَبَجَ: به مانا (بَجَبَجَ) يه دهگوترى:
(تَبَجَبَجَ لي المجد) له بپاومتى و شكۆمەندى
دايه و رۆژ به رۆژ لى زيا ددهكا.

بَجَبَاخ: وشه يه كه مانای تهواو بوونى
شت و نه مانای دهگه يه نى.

البَجَبَاخ: شتيكه پانى و درى زى وهكوو
يهك وابى (به مانا چاوپۆش و
لي بۆردوش دئ).

البَجَبَجِي: كه سيكه مه سەرف و خەرجى
زۆرى و مال و حالى به رفراوان بى (و
خان و بهرى گوشادى).

البحيرة: له هه موو شتيك دا مه به ست
ناو مەراست و چاك و هه لېژ درداوه،
(ك: بَجَبَجَ) ه.

بَحَثَ الشيء بحرة وبخاً: پالته بوو هيچ
شتىكى تىكه لاو نه بوو.

باحث فلان الرود: فلانكەس
خۆشه ويستى دلسۆزانەى بۆناشكرا

کردو به راستى خوشى ويست.

باحث فلاناً ما عنده: چى لايوو بۆ
فلانكەسى دەرخست و ناشرای کرد.
الْبَحْثُ: پالته و بى غەل و غەش (و شتيك
شتى تری تىكه لاو نه بى (و
دهگوترى): (شراب بَحْث) شهرابى
خاليسه و هيچى تری تىكه لاو
نه بووه (خبز بَحْث) نانى بى
پېخۆر (عربي بحث) عه ره مېكى
ره سەن (ظلم بحث) سته مېكى
ناشكراو بى بيانوو پاساوه (أكل
اللحم بحثاً) گوشتى بى نان خوارد.

البَحْثُ: كورته بالای تىكسمراو.

بَحَثَ الأرض وفيها بحثاً: زهوى هه لكوئى و
پشكنينى نه نجام دا له شت گهرا
هه وئى دا شتى شپردراوه
بدۆزى ته وه.

بَحَثَ الشيء: له ناو گۆ و خوۆ دا له شت
گهرا هه وئى دۆزى نه وهى شتى دا (و
(بحث الأمر) له شته كهى كۆليه وه
هه وئى دا حه قيقه تى شته كه بزائى.
باحثه في الشيء: ليكۆلینه وهى له گه ل دا
کرد هاوکارى کرد بۆ دۆزینه وهى
راستى و واقع.

ابْتَحَثَ عنه: به مانا (بَحَثَ عنه) دئ.

البَحَاثَةُ: نهوگله يه پشكنينى تيدا
دهكرى بۆشته مه به سته كه.

البَحْثُ: هه ولدان و تىكۆشانه له بواریكى
تا يبه تى داو كۆكر د نه وهى هه موو

زانباری و مه‌علوماتیکی په‌پوست
به‌و بواره‌په که تیکۆ‌شانه‌کمی تیدا
نه‌نجام دهدی ۵ هه‌روا به‌و ناکام و
ده‌منج‌امه‌ش ده‌گوتری که به‌حشه
که له‌کۆتایی هه‌و‌ل‌دانه‌که ده‌په‌په‌نیه
کاپه‌وه ۵ به‌وکاته‌ش ده‌گوتری:
(ب‌ح‌ث) که ده‌ته‌وئ مه‌عه‌ده‌نی تیدا
بدۆ‌زی‌ه‌وه ۵ به‌ماری گه‌وره‌ش
ده‌گوتری: (ب‌ح‌ث).

الب‌ح‌ث: یارییه‌کی من‌دالانه ۵ شتیک
له‌ناو گ‌ل‌دا ده‌شیرنه‌وه نه‌م‌جار
کۆ‌مه‌تیکیان ده‌س‌ست ده‌که‌ن
به‌هه‌و‌ل‌دان و پ‌ش‌کنین بۆ
دۆ‌زینه‌وه‌ی.

الب‌ح‌ث: له‌ پ‌پ‌رۆیان دا به‌و ده‌عبایانه
ده‌گوتری که به‌فاجیان گ‌ل
هه‌ل‌ده‌د‌پ‌ن و بۆ دواخۆ‌یان
هه‌ل‌یده‌دن.

الب‌ح‌ث: ناوه‌ بۆ سورمه‌ی (البراءة)
بۆیه نه‌م ناوه‌ی بۆ دانراوه‌ چونکه
ل‌یکۆ‌ل‌ینه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی دوو پ‌وو‌مه‌کان
هه‌په‌و نه‌پ‌نی په‌کانیان ده‌رده‌خا.

الب‌ح‌ث: نه‌پ‌نی ۵ ده‌گوتری: (ب‌دا
ب‌ج‌ئ‌ه‌م) نه‌پ‌نی په‌که‌پان ئاشک‌رابوو.
ب‌ح‌ث‌ر‌ الش‌ی: شته‌که‌ی په‌رت و ب‌لاو
کرده‌وه.

ت‌ب‌ح‌ث‌ر: په‌رت و ب‌لاو بووه‌و به‌هه‌وادا
چوو.

ب‌ح‌ ب‌ح‌ا و ب‌ح‌ا و ب‌ح‌ا و ب‌ح‌ا: ده‌نگی
گ‌پ‌و ناخۆش بوو.

أَبَحَهُ الصَّيْحُ: هاوارو قه‌ره قه‌ره ده‌نگی
گ‌پ‌ کرده‌ ده‌گوتری: (مازلت أصيْحُ
حتى أبحنى ذلك) هه‌نده‌م قه‌پ‌اند
ده‌نگم گ‌پ‌بووه.

الأبْحُ: قه‌له‌وو به‌خۆوه ۵ ژبی ده‌نگ
گه‌وره (عظم أبح) واته ئه‌سقانیك
مۆ‌خ‌ی زۆ‌رب‌ی.

الب‌ح‌ا: ده‌نگ گ‌پ‌ی و ده‌نگ ز‌پ‌ی
به‌هۆی نه‌خۆشی‌په‌وه یان به‌هۆی
زۆ‌ر قه‌پ‌اندنه‌وه ۵ یان به‌نه‌نه‌ست
واب‌کا ده‌نگی ز‌پ‌ی.

ب‌ح‌د‌ل: شانی باداو به‌گورجی که‌وته پ‌ی
۵ به‌تیزی رۆ‌ی.

ب‌ح‌ر الأرض: زه‌وپه‌که‌ی هه‌ل‌د‌پ‌ی (ب‌ح‌ر
ال‌خ‌ف‌رة) چاله‌که‌ی فراوان کرد ۵ (ب‌ح‌ر
ال‌نا‌قة أو الشاة) گوپی حوشره‌که یان
مه‌پ‌ه‌که‌ی قه‌لاشت.

ب‌ح‌ر ب‌ح‌ر: ده‌ریای ب‌ینی و ل‌ی ترسا ۵
(ب‌ج‌ر) له‌ترسان سه‌رسام بوو ۵
به‌هۆی نه‌خۆشی‌په‌وه زۆ‌ری تینوو
بوو تینواپه‌تی نه‌شکا ۵ زۆ‌ری ناو
خوارده‌وه توشی نه‌خۆشی ده‌ریا بوو
۵ هه‌و‌لی دا هه‌نگاوی گورج و گۆل
به‌هۆی نه‌پ‌توانی ه‌یزی ل‌ی ب‌پ‌او
وه‌ستا.

أَبَحَرَ الماء: ناوه‌که وه‌کوو ده‌ریا سو‌پ‌ر
بوو به‌که‌کی خوارده‌وه نه‌هات.

أَبَحَرَ الأرض: زه‌وی‌په‌که‌ی زه‌ل‌کاو‌ی زۆ‌ری
تیدا په‌پ‌دا بوون.

أُبَحَّرَ فَلَانٌ: فلانكەس لوتى سوربووه،

سورایى لوتى زۆر بوو ۵ فلانكەس

بەناو دەریادا سەفەرى کرد.

تَبَحَّرَ الْمَكَانُ: شوێنەكە بەرەرراوان بوو،

تەخت بوو چال و كەندى تێدا نەما.

تَبَحَّرَ فَلَانٌ فِي الْعِلْمِ وَالْمَالِ وَغَيْرِهِمَا:

فلانكەس زانیاری زۆری پەیدا کرد،

مال و سامانی زۆر بوو (تَبَحَّرَ الْخَبِرَ)

بەدوا هەوالەكەدا رۆی و لێی

كۆتیهوه.

اسْتَبَحَرَ الْمَكَانُ: شوێنەكە بەرەرراوان

بوو تەخت بوو كەندى تێدا نەما.

اسْتَبَحَرَ الشَّاعِرُ أَوْ الْخَطِيبُ: قسەى

جوان و باشى بۆهاتن و درێژەى

بەقسەكانى دا.

الْبُحَّارُ: ئەحمەق و بێ عەقل هەركاتێك

قسەبكا واقى و پەیمانی ۵

خۆرەپێشكەرو زمانلوس و درۆزن ۵

سورە شەپەكى ناشیرین.

الْبَاهِرَةُ: مێینهى (الباحِر) هەروا بەمانا

وشتێكە شیرى زۆرى.

الْبَاحِرُ: مانگ ۵ گەرماى بەتینی

تەموز (الباحرَاء) شیدەتى گەرماى

مانگی تەموز.

الْبَحَّارَةُ: مێهنەى كەشتیەوانی.

الْبَحَّارُ: كەشتیەوان بەتاقى

كەشتیەكەش، دىگوترى: (الْبَحَّارَةُ).

الْبَحْرُ: ئاوى زۆر (دەریا) بەزۆرى

ئاوێكەش سۆنەر.

الْبَحْرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوى بەخشنەمو

سەخى سروشت ۵ هەروا خاوەنى

زانپاری زۆرو بەفرراوان.

الْبَحْرُ مِنَ الْخَيْلِ: ئەسپی خۆشڕەوو

بەهەلمەت و بازاوێژ، (ك: أبحر

وبحور وبحارة).

الْبَحْرُ: سیل ۵ هەروەها دەردێكێشە

كە دەمێتە هۆى تینوایەتى زۆرو

ئاوخواردنەوهى زۆر.

الْبُحْرَانُ: گۆرانكارىیەكە لەنكاو بۆ

نەخۆش پەیدا دەبێ بەتایبەتى

لەنەخۆشى لەرزو تادا ۵ وادەبێ

نەخۆشەكە ئارەقى زۆر دەكاو

رێژەى گەرمى لەشى دادەبەزێ و

لەرزى دێت.

الْبَحْرَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زەوى پان و پۆر

زەوى چال و زەلكاو، گوندى گوى

چەم، باخ و حەدیقهى پان و پۆر.

الْبَحْرِيُّ: كەشتیەوان و هەرشتیك

پەپوهندى بە دەریاوه هەبێ ۵

(دەختى بەحرى ۵ گیانلەبەرى

بەحرى...هتد).

الْبَحْرِيَّةُ: كەل و پەل حكومەت

لەناو دەریادا (كەشتى، غەواصه،

بالەفەر، سوپا،...هتد).

الْبُحَيْرَةُ: دەریاچە ئاوى كۆبووه كەلە

هەموولایەكەوه زەوى دەورەى دابێ.

الْبَحِيَّةُ: حوشتر، لەسەردەمى نەزانی دا

نەگەر حوشتر پێنج سکی بێرناپە،

گوێچكەیان دەقەلاشت و بەرەللايان

دەکردو ئیشیان پێ نەدەکرد، لەهیچ

جۆره خوشترىكه پى دهگوترى
خوشترى خوراسانى.

البُخَّاتُ: بهخيوكهري خوشترى
خوراسانى، نهو كهسهى چيودارى
نهو جۆره خوشتره دهكا ۵ شوان و
سهرپهرشتياريان دهبي.

البَخِيتُ: بهخته وهر (المبخرت)
بهخته وهر.

بَخْتَرُ فِي مَشْيِهِ: بهفيزهوه رويشتو
بهدهمعيه و شانازي بهوه پياسهى كرد
۵ لارو لهنجهى كرد.

تَبَخْتَرُ: بهمانا (بختريه) ۵ (البختري)
لهخورازي و بهفيز.

البَخْتَرِيَّةُ: ميينهى (البخري) به ۵
رويشتنى بهلارو لهنجهو لهخورازي
به.

بَخْدَجُ فِي مَشْيِهِ: لهرويشتن دا
قاچهكاني پان هاويشتن و ههنگاوى
كهوره كهورهى ههليان.
البَخْدَجُ: قهلهوو گوشتن.

بَخْرُ الْمَاءِ: ناوهكه ههلمى كردو بهرز بووه،
بوو بهههلم و بهحهوا دا چوو.

بَخِرَ الْقَمُ: دهمل بؤنى ناخوشي ليها،
بؤگهني كرد ۵ دهگوتري: (هو ابخر
وهي بخراء): نهو پياوه پان نهو
نافرته دهمل بؤنى لي دي.

ابخره: واي لي كرد دهمل بؤنى لي بي،
(ابخر الماء) ناوهكهى كرد بهههلم.

بَخِرَ لَهُ: بؤنى خوش كرد (بخر عليه)
بؤگهناوى كرد.

لهوهرگايهك نهپان دهگيرايهوه،
لهههرشوينيك ناوى بخواردايهوه
كهس مهنى نهدهكرد، نايبني
نيسلام نه دابو نهريتهى پوج
كردهوه ۵ ههرواناوه بؤ خوشترىك
شيرى زوربي.

بَحْشَلُ: سهماى كرد و كهوو سهماى
زنج.

البَحْشَلُ: پياوى رهش پيستي كهتهو
ناشيرين.

بَخْ: وشهيهكه لهكاتى ديتنى شتى سهرنج
راكيش و بهدى هاتنى مهروم
خوازيار دا دهگوتري ۵ نيشانهى
رهزامه ندى و پيخوشبوونه، ههروا
لهكاتى مهروح و شانازي كردنيش دا
نهو وشهيه بههكاردى ۵
بهدوبارهكراويش دهگوتري ۵ بهم
دووو شيوه بهكاردههيندرى ۵ (بخ
بخ، بخ بخ).

بَخْبَخُ بَخْبَخَةُ: خوى لهكهروما پاراستو
لهكاتى كهروما نيوه پودا سهفهري
نهكرد (بَخْبَخُ حُمَةُ) دواى لاوازي
قهلهو بوو گوشتى لهشى داچورا.

تَبَخْبَخَ الْحُرُ: كهروما تينى كه ميووه ۵
(تَبَخْبَخَ الْغَنَمُ): ناژهلهكان لهشوينى
خويان دا مانهوه.

تَبَخْبَخَ حُمَةُ: گوشتى زور بوو داچورا.
البَخْبَخُ: نهو كهسهيه ورگى
داچورايى و پيستي كهوره بوو بي.

البَخْتُ: شانس، (ك: بخت)، (البخت)

- بَخْرُ الشَّيْءِ: بوخاره که ی دهره ینا ۵
 به بخور بۆگه نه که ی لابر د ۵ (بَخْرُ
 لِيَابِ الْمَرِيضِ وَالْأَشْجَارِ وَغَرَاهَا)
 به کتریا و پیس و پۆخه لی له جل و
 پۆشاک ی نه خوشه که و دره خه کان
 کرده و و پاکی کردنه و و.
 بَخْرُ السَّائِلِ: شله مه نه که ی به کولاندن
 کرد به هه ئم.
 تَبَخَّرَ السَّائِلُ: شله مه نه یه که بوو
 به هه ئم.
 الْبَاخِرَةُ: که شتی گه و ره و زه به لاح که
 به بخار بر و ا.
 الْبُخَارُ: هه رشتیک له شیوه ی دو که ل دا
 به رز بپته و و له شله مه نه ی گه رم.
 الْبَخْرُ: هه وری ته نه که ته نه که ی سپی
 که پپش و مرزی هاوین دهره که و ن.
 الْبَخْرُ: بۆگه نه ی ناخوشی دم.
 الْبُخُورُ: داری بوخورد یان هه ر شتیک
 و هکوو بخور بسوتیندری و بۆنی
 خوشی لی بی.
 بَخْرُ مَرِيْمَ: روه کیک ی به ته مه نه به زوری
 له نه وروپا و خۆرئاوا ی ئاسیا و
 باکوری نه فریقادا هه به، فه ده که ی
 کورت و گه لاکه ی گه و ره به له شیوه ی
 دل دابه، گو له که ی سوره هه موو
 گو له کانی ملیکی درپزی هه به،
 دیمه نیکی جوان دمه خشیته
 باغچه و مه زراکان.
 الْمُبَخَّرَةُ: هه رشتیک ببپته هوی دم بۆگه ن
 بوون ۵ شوینی بوخورد سوتاندن.
- بَخْسُ الْكِيلِ وَالْمِيزَانِ: ته رازو و بازی و
 گه زه دزی کرد ۵ له نرخ و به های که م
 کرده و و، مافی خوی نه دا ۵ (بَخْسُ
 فَلَانًا) سته می له فلان که س کرد ۵
 ره خنه ی لی گرت ۵ (بَخْسَ عَيْنَهُ)
 چاوی هه لکۆلین.
 بَخْسُ فَلَانًا حَقَهُ: مافی فلان که سی نه دا
 له حه قه که ی که م کرده و و.
 بَخْسُ مَخِ الْعَظْمِ: مۆخی ئیسقانی به هوی
 کزی و لاو زی به و که می کرد.
 تَبَاخَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که هه ر که سه
 له عاست خۆ به و مافی نه وی تری
 خوارد و به ته وا و ته می مافی به کتریان
 نه دا ۵ فیلان له به کدی کرد.
 الْأَبَاخُسُ: به نجه، به نه می په نجه کان،
 ده ماری په نجه کان.
 الْبَخْسُ: که م و داشکاندن له نرخ ۵
 قورئان ده فهرموی: ﴿وَشَرَّوْهُ بِكَمَنِ
 بَخْسٍ﴾ فروشتیان به نرخ ی که م.
 الْمَبِيعُ الْبَخِيسُ: فروشراویک کپاره که
 تییدا زهرمه مند بووبی.
 الْبَخْسُ مِنَ الزَّرْعِ: نه وکشت و کاله به
 به باران ناویدری، (ك: بَخْسُ).
 بَخْسَ عَيْنَهُ: چاوی هه لکۆلی و کوپری کرد.
 بَخْسَ بَخْصًا: له سه ر چا و یان له ژیر چاوی
 گۆشتی زیاده دروست بوو ۵
 ده گوتری: (هُوَ أَبْخَسَ وَهِيَ بَخْصَاءُ)،
 (ك: بَخْسُ).
 الْبَخْسُ: گۆشتی قاچ ۵ بنی په نجه لای

له‌په‌ده‌ست ۵ هه‌روا نه‌وگۆشته
زیاده‌ی له‌سه‌رچاو یان له‌ژێر چاو دا
په‌یدا ده‌بێ ۵ گۆشتی ریزی برین
که‌سپی هه‌لگه‌رایی ۵ گۆشتی دوو
باسک، گۆشتی چاو.

بَخَعْ لَه بَخَعًا وَبُخْرًا وَبَخَاعَةً: گه‌ردنکه‌چی
بوو ۵ به‌گوێی کرد دانی بیانا،
ده‌گوتری: (بَخَعْ لَه بِالْحَقِّ) مافه‌که‌ی
بۆ سه‌لماندا دانی بۆ بیانا ۵ (بَخَعْ
الدَّيْحَةَ وَبَهَا) قۆرته‌مه‌ی
کۆشتیه‌که‌ی هه‌لپری و پرپنه‌که‌ی
گه‌بانده‌ پشته ملی ۵ (بَخَعْ نَفْسَهُ)
به‌خه‌م و خه‌فمت خۆی کۆشت
قورنان ده‌فه‌رموی: ﴿لَلْعَلَّكَ بَاخِعٌ
نَفْسَكَ عَلَى آلِإِهِمْ...﴾.

بَخَعِ الرَّجُلُ فُلَانًا: عه‌شقی و خۆشه‌ویستی
فالانکه‌سی نه‌خۆش خست.

بَخَعِ الْأَرْضَ بِالزَّرَاعَةِ: هه‌موو زه‌وی په‌که‌ی
به‌کار هینا بۆ کشت و کال و سال
بوێری نه‌کرد (بَخَعِ الْبُئْرَ) بیره‌که‌ی
هه‌لکه‌ند هه‌تا ئاوه‌که‌ی دهرکه‌وت ۵
(بَخَعْ لَه لُصْحَةً) به‌راستایی و دڵسۆزی
نامۆژگاری کرد.

بَخَعَتْ عَيْنُهُ بَخْرًا وَبَخَاعًا: چاوی کوێر
بوو (بَخَعَتْ عَيْنُهُ) چاوی کوێر کرد
پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموی: (يَا
الْعَيْنُ الْقَائِمَةُ إِذَا بَخَعَتْ مَائَةَ دِينَارٍ)
چاوی ساغ نه‌گه‌ر کوێر کرا
خوێنه‌که‌ی سه‌د دیناری زێره.

بَخَعَتْ: چاوی زۆر خراب کوێرکرا
که‌لکی لی بر (هو أَبْخَقُ وَهِيَ بِخَقَاءُ)،
(ك: أَبْخَقُ) ۵.

أَبْخَقَ عَيْنُهُ: چاوی کوێرکرد (أَبْخَقَتْ
عَيْنُهُ) چاوی کوێر بوو.

بَخَلَ بَخْلًا وَبُخْلًا: رۆدو چروک بوو، له‌و
ماله‌ی هه‌پیوو نه‌په‌خشی.

بَخَلَ بَخْلًا وَبُخْلًا وَبُخْلًا: رۆدو چروک
بوو.

أَبْخَلَهُ: به‌ئاده‌میزادێکی رۆدی بینی،
واهاته به‌رچاوی که‌زۆر چروک بی،
خیری لی هه‌لنه‌وه‌ری ۵ فی‌ری
رۆدی کرد.

بَخَلَهُ: تۆمه‌تباری کرد به‌وه که‌رۆدو
چروکه (بَخَلَ) به‌مانا (بَخِلَ) ۵
استَبَخَلَهُ: به‌رۆدی له‌قه‌لم دا (البَخَالُ)
ئاده‌میزادی زۆر رۆد ۵ (البَخَالُ)
دوباره به‌مانا ئاده‌میزادی زۆر رۆد.

البَخَلُ: رۆدو چروک (چاوگه‌و ده‌کرێته
ئاوه‌لناو)، ده‌گوتری: (رَجُلٌ بَخِلٌ).

الْمَبْخَلَةُ: نه‌وشته‌ی ئاده‌میزاد هه‌لده‌نی
بۆ چروکی و رۆدی ۵ ده‌گوتری:
(الرَّوْلَةُ مَبْخَلَةٌ) منال باوک و دایک
والی ده‌کا رۆدو چروک بن.

بَخَقَ الْمَرْأَةُ: روبه‌ندی به‌نافرته‌که
دادایه‌وه‌ وای لی کرد ده‌م و چاوی
خۆی به‌روبه‌ند دابپۆشی.

تَبَخَعَتْ: به‌روبه‌ند ده‌م و چاوی خۆی
دابپۆشی.

الْبُخْتُ: پارچه قوماشیکه نافرمت
 دهم و چاوی خوی پی دادمپویش.
 الْمُبْخَنْقُ مِنَ الْخَيْلِ: بهو نه سپه
 دهگوتری که سپیاتی ناوچاوانی
 دریژ بووبیتهوه بؤ بناگوئی.
 بَخَا غَضَبَهُ بَخْرًا: رق و قاری نیشتهوه
 هاتهوه سهر حالتهی ناسایی خوی ۵
 (أَبْخَسَى غَضَبَهُ) رق و تورمبوونی
 هیدی کردهوه.
 الْبَحْرُ: شلبوونهوه و نه رمی نواندن،
 خورمای تهری خراب.
 بَدَأَ بَدَأً وَ بَدَاءَةً: پهیدابوو، دهستی
 پیکرد، دروست بوو.
 بَدَأَ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخِرٍ: لهشونیکهوه
 گواستییهوه بؤ شونینکی تر ۵
 دهستی بهکارهکه کرد، جاریکی تر
 قسهی تیدا کردهوه.
 بَدَأَ الْبَرَّ: بیرمهکی هه لکه کند ۵ (بَدَأَ الشَّيْءَ)
 شتهکهکی هینایه دی، دروستی کرد ۵
 (بَدَأَ الشَّيْءَ رِبَةً) پیش کهسانی دی
 نیشهکهکی کرد، یان نیشهکهکی پیش
 نیشی تر خست ۵ (بَدِئَ) ناو لهی
 توش بوو، سوریزه لی هات ۵
 نهخوش کهوت.
 أَبْدَأَ: شتی سهپرو سهمهری هینایه
 پیشی ۵ مندالکه که دوی کهوتنی
 ددانی جهوتساله ددانی هاتنهوه ۵
 لهشونیکهوه گواستی پهوه بؤ
 شونینکی تر.
 بَدَأَ الشَّيْءَ: شتهکهکی پیش خست و

شتهکهکی بهسهر شتی تردا پاساودا.
 ابْتَدَأَ الشَّيْءَ وَه: بهمانا (بَدَأَ) په.
 الْبَادِيُّ: راو بؤ چونی سهرتایی ۵ بیرو
 بؤچونی ئادمیزادی هه له شهو
 بهعهجه له پیش نهوهی تی فکری و
 ورد بیتهوه ۵ دهگوتری: (فعلته بادی
 الرأى) نهوئیشم بهه له شهیی و پی
 لی ورد بوونهوه نه نجام دا.
 ابْتَدَأَ: سهرتای ههموو شتی ۵ دهگوتری:
 (فعلته بَدَأَ وَ بَدَأَ بَدِئًا وَ أَوَّلَ بَدِئًا).
 ابْتَدَأَ: پیای په که می ولات، قسه
 رویشتی سهرکی هوزو بنه ماله ۵
 گهنجی عاقلی راهه سندن ۵
 بهشهگوشتی باشی نازه لی سهربراو.
 ابْتَدَأَ: نهوهی نیسبت دهری بؤ
 سهرتایی و ههوه لی.
 ابْتَدَأَ: قونای په که می دروست
 بون و بهدی هاتن ۵ له قوناهه گانی
 (نشوء) دا.
 ابْتَدَأَ: له زانستی کومه ئاسی دا
 بریتییه له قونای په که می له
 قوناهه گانی دروستبون و وهدی هاتن.
 ابْتَدِئَ: بیر تاز، تازه هه لکه ندراو
 نهو بیردی تازه هه لکه ندراو ۵
 سهرتای ههموو شتی ۵ دهگوتری:
 (فعله بَادِئٌ بَدِئًا) ۵ دروستکراو بهدی
 هاتوو ۵ شتی سهپرو عه جیب ۵
 کهسی په که می له ناو گه ل دا.
 ابْتَدَأَ: سهرتای شت، نهومادهیهی

ويستی خوئی بهینیتهدی ۵ (بَدَّ
الْشَّرْحُ اَوْ الْقَنْبَ) له ژېړ زینه که یان
کورتانه که پارچه قوماشیکی نهرمی
به کارهینا بونه ووی پستی نه سپه که
یان حوشرمه که بریندار نه بی.
بَدَّ بَدَّأ: له بهر قهله ووی گوشتنی دورانی
لېک دوور که ووتنه ووه ۵ جهسته ی
زمله لاج بوو.

أَبَدَ بَيْنَهُم بِالْعَطَاءِ: ههریه که و به شی
خوئی پی به خشکی و بوئی
جیا کړنه ووه ۵ ههر لاه مانایه دایه
که له حه دیشی (أُم سَلَمَةَ) دا هاتووه
دمفه رموی: (یا جارية أیدیهم ثمرة
ثمره).

أَبَدَ يَدَهُ إِلَيْهِ: دهستی یارمته ی بؤ دریژ
کرد ۵ (أَبَدَ بَصْرَهُ نَحْرَ الشَّيْءِ): چاوی
له وشته بری و چاوی لی لانه دا.
بَادَ الْقَوْمُ فِي السَّفَرِ مَبَادً: ههریه که
له گه شتیاره کان به شی خوئی
دهرهینا و تیکه لاویان کردو پاشان
له ناوخوايان دا دابه شیان کرده ووه ۵
(بَادَ الشَّيْءُ) نه وشته ی فروشت
به شتیکی تر به گورپنه ووه کالآ به کالآ
۵ (بَدَّ الشَّيْءُ) شته که ی بلاوه پی
کردو دابه شی کرد.

إِنْبَدَّ الْقَوْمَانِ أُمُهَا: نه و دوانکه
ههریه که یان له مه مکیکی دایکیان
شیریان خوارد ۵ (إِنْبَدَّ الرَّجُلَانِ فَلَانًا)
دوو پیاو ده که که ووتنه و ونزه ی

شته که ی لی پیک دئ ۵ وه کوو
دهنکه خورما که به روا لمت
نه وشته یه که دارخورمای لی پهیدا
دهبی ۵ یان نه وشتانه ی شته که ی لی
پیک دئ ۵ وه کوو بیت ووشه که
رسته یان لی پیک دئ، (ك: مبادئ) ه
مبادئ العلم، مبادئ الفن، مبادئ
الدستور، مبادئ القانون ۵ نه و
قه واعیدو یاسا بنه پرتیانن که
نه وشتانه ی له سهر دا دمه زری.
بَدَحَتِ الْمَرْأَةُ بَدَحًا: نافرته که به له نجه و
لار رؤی، به شی ویه که رؤیشت
سهرنجی بینه رانی راکپشا.

بَدَحَ بِالسَّرِّ: نهینیه که ی ناشکرا کرد
(بَدَحَ الشَّيْءُ بَدَحًا): نه وشته ی
هاویشت، (بَدَحَ فَلَانًا): به شتیکی
نهرم له فلانکه سی دا، (بَدَحَ بِالْعَصَا):
به گورچان له فلانکه سی دا ۵
(بَدَحَ دَحَا): شهره کاله یان
شهره تهماته یان کرد، واته:
نه وکومه له به شتیکی نهرم و شلی
وه کوو تهماته و کاله ی شهریان کرد
۵ له فهرموده ی پیغه مبهردا هاتووه
دهلئ: (كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَمَارَحُونَ وَيَتَبَادَحُونَ
بِالطَّبِيخِ فَإِذَا جَاءَ الْحَقُّ كَانُوا هَمَّ
الرَّجَالِ).

بَدَّ بَدَأ: په رتو بلاوی کرده ووه، دووری
خسته ووه ۵ (بَدَّ فَلَانًا) فلانکه سی
دوورخسته ووه له ووشونه و نه بهیشت

فلانكس ههريه كه پان له لای
خوږه وه تڼی سره واند.
تباد القوم: نه و قه و مه دو دو بهرنگادا
رؤیشتن، پان ههريه كه پان
بو هاوشانی خوږی چوو مهیدان.
تَبَدُّ: بلا و میان لی کرد ۵ تَبَدُّ القوم
الشَّيْءُ) نه و شته پان بهش بهش
کردو ههريه كه پان بهشی خوږی برد
۵ (تَبَدُّ الحلي صدر الجارية) خشله كه
سهر سینگى نافرته كه ی هه موو
داپوشی.
استَبَدُّ به: بوځوږی قورغ کرد، تاكړه وانه
هه لئس و كه وتی کرد.
استَبَدُّ الأمر بفلان: فلانكس نه پتوانی
كو نترولی نیسه كه بكاو له ده ستی
چوو ۵ (استَبَدُّ بامر) كارو بارى
نهمیری خوږی له ده ست گرتو رای
خوږی به سهر رای فهرانره واكه ی دا
فهرز کرد ۵ پاشا ته نها قسه ی نه و
ده بیستى.
أباد يد: كۆمه ل كۆمه ل و جیا جیا.
الأبد: ته و نكه ر.
الباد: ناوړان نه و په شه ی پان كه له كاتی
سواری دا له زینه كه ده كه وئ.
بَدَا: فهرانكردنه بهر و بهر و بونه ووهو
بهرام بهر یكردن ۵ ده گوتړئ: (بافرم
بَدَا (بَدَا) نه ی خه لكینه
ههريه كه تان په لاماری په كيك له وان
بداو تڼی سره وئ.
البَدَا: بهش و بار له هه موو شتیک.

البَدَد: پیو پستی و ناتاجی ۵ هیزو توانا.
البَد: بهش له هه ر شتیک بی ۵ قهرمبو،
بت پان بتخانه ۵ جودا بونه ووه،
ده گوتړئ: (لأبد منه) هیچ چارنیه
هه ردمب وایی.
البَد: ماندوبوون ۵ بهش و بار
له هه رشتیک.
البَد: بهش و بار له هه ر شتیک، هاوشان و
بهرام بهر.
البَد: هیزو توانا.
البَد: بهش و بار له هه ر شتیک بی ۵
نهموسه ری شوین و کات، ماوه، (ك:
بَدَد) ه.
البَدید: هاوشان و بهرام بهر ۵ تیپر،
خورج، جه و ائیکه دوو ده می هه په
بؤ سهر وه کراوه ته ووهو ده خریته
سهر پستی ولاغی باره بهر و شتی تی
ده گوتړئ.
البَدیدة: به مانا (بَدید) هاتووه، هه روا
ناوه بؤ سارایه ك كه سی تیدانه بی.
التَّبْدید فی القانون: به و ده ستکاری و
ته صه روفانه ده گوتړئ كه كابرای
مال به ندرکراو نه نجامی دا له مال ه
به ندرکراوه كه دا پییش فروشتنی
ماله كه بؤ نه وه ی خاوه ن مافه كان
هیچیان ده ست نه كه وئ و به مرادی
خوږیان نه گهن.
بَقَر القَمَر بدرأ: مانگ ته واو بوو، خشت
بوو، گه پشته شه وی چوارده.
بَقَر الى الشئ بدرأ: په له ی کرد بؤ

شتهکه ۵ دهگوترئ: (بَنَرَ الى الزرع)
بهیانی زوو دهرکهوت لهمال و رقی
بۆسر گشت وکالهکی.
بَنَرَ الامر فلاناً: فلان کار زوو پهخه
فلانکهسی گرت.

أَبْنَرَ: مانگی لی ههلهات ۵ بهمانگه
شهو سغهری کرد (أَبْنَرَ الرَّمِي في
مال اليتيم) سهرپرشتیار مائی
ههتیوهکی خوارد پېش نهوهی
رهسیده بیو بالغ بی.

بادر اليه مبادرة ویداراً: پهلهی کرد ۵
(بادر فلاناً الغاية) فلانکهس پهلهی
کردو پېش فلانکهس گهپشته
نوممهپسته و نامانجه.

ابتدرت عيناها: چاوهگانی فرمیسیان
رشتن.

ابتدر فلاناً: پهلهی لهفلانکهس کردو
بۆی چوو.

ابتدر القوم الشيء: خهئکهکه پهلهیان
کرد بۆنهوهی بگمنه نهو شته
نوممهپسته.

تبادر القوم: خهئکهکه بهپهله
رؤیشتن و دهست پېشخهریان کرد.

البادر: مانگی شهوی چوارده.

البادرة: بۆ مینینه بهکاردهیندرئ ۵
نهوههئس و گهوتیه لهکاتی رق
ههئسان دا له پیاو دیاری دها ۵ رق
ههئسانی خپراو زوو ههئجون، وتنی
وشهئ ناشاپسته و بی سهرویهر،
بۆیه لهوهصفی عاقل منهدا

دهگوترئ: (فلان لا تخشى بواذره)
فلانکهس ترسی نهوهی لی ناگرئ
قهی ناشیرینی لهدهم بپتهدرمهوه
۵ همروا (البادرة) بۆ روهک و گزوغیا
بهو هؤناغی دهگوترئ کهسهرمتا
چهکهره دهکاو سهردهر دپنئ ۵
بۆتیر و کهوان بهلایهکی تیرهکه
دهگوترئ کهدهکهوتیه لای
قونداخهکی ۵ گیزهری مل، نهو
پارچه گۆشتهی نیوان مل و ناوشان.
البذارة: نامیریکی ناسنینی گهرهیه
ژیرهکی کونی تپدان گمنی تی
دهگرئ بۆ تۆو کردن.

بذر: کپوو دۆئیکه لهنیوان مهککهو
مهدينهدا په شهري (بهذر)
کهلهنیوان قورمېشو موسولمانهکان
دا روی دا لهوشوپنه کراوه.

البذر: مانگی شهوی چوارده، لاوی رهسیدهو
پېگهپشتوو، (ك: بذر و ابدال).

البزري: دهست پېشخهر.

البذرة: کیسه باخهئ، کیسه پاره،
کیسهپهکه ههئدی پارهی تی دهگرئ
بۆمامهله پپوهکردن ۵ لهسهردهمی
ههئدی لهخهلیفه موسولمانهکاندا
پاره خراوته ناو نهو جۆره
کیسانهوهو بهخسراوه، بهگویره
رۆژگار نهوکیسانه گۆزانیان
بهسهردا هاتوهو.

البذرة: کوتراوو وردکراوئیکه لهپنست
دهدرئ بۆسارد بوونهوهو پندر

بوونه‌وه و جوانکردن و نارایش دان ۵
هه‌مو و وردگراوێك پێی ده‌گوترئ:
بودره.

البَئْرِي: كه‌سێكه له‌خزمه‌ت
پێغه‌مبه‌ردا درودی خوای له‌سه‌ربێ
هاوبه‌شی غه‌زای به‌دری کردبێ ۵
هه‌روا به‌بارانی پێش وهرزی
زستانی ده‌گوترئ ۵ به‌نازه‌ئیکیش
ده‌گوترئ كه‌سه‌ره‌تای وهرزی زاوژی
له‌دایك بووبی، به‌كشتوكاڵیش
ده‌گوترئ سه‌ره‌تای وهرز په‌یدا
بووبی.

المُبْتَر: شیر.

البَرْدُون: ژێرزهمین، خانوێكه له‌ژێر
زه‌وی بۆتێداحه‌وانه‌وه‌و كه‌نجینه
به‌فارسێ پێی ده‌گوترئ: (بیدون)
به‌عه‌رمبێ (السَّرب) ی پێ ده‌لێن.

البَیْتَر: خه‌рман

بدعَه بَدْعَا: نه‌وشته‌ی به‌دی هێنا
به‌شیومه‌كه كه‌له‌وه‌پێش نمونه‌ی
نه‌بووه.

بَدْعُ البَر: بیره‌كه‌ی هه‌لکه‌ندو ته‌واوی
کرد.

بَدْعُ بداعة و بدوعَا: له‌وره‌وشته‌دا كه‌یانده‌یه
ئه‌وه‌په‌ری جاباش یان خراب.

أَبْدَع: شتیکی نایاب و سه‌رنج راكێشی

هێنایه‌ كایه‌وه، یان بیدعه‌تی داهینا

۵ و لاغی سواری و تیشو هه‌لگری

وه‌ستا و ماندو بوو نه‌یتوانی رێ بکا

۵ ده‌گوترئ: (أبدع الراكب)

سواره‌كه و لاغه‌كه‌ی ماندوو بوو
وه‌ستا ۵ به‌لکه‌كه‌ی پوچ بووه، (أبدع
بره بشكره) چاكه له‌سوپاسی زۆرتر
بوو (أبدع فلان بفلان) فلانكه‌س
فلانی ریسوا كردو به‌پیر داخوازی
یه‌كه‌یه‌وه نه‌چوو نه‌وه‌ومێده‌ی
پێی بوو نه‌هاته‌ی دی (به‌گۆلی گوی
بپێ و به‌دیل دهرچوو).

أَبْدَعْتُ حَبَّتَهُ: به‌لکه‌كه‌ی پوچ بووه
(أبدع بفلان) فلانكه‌س و لاغه‌كه‌ی
ماندو گراو وه‌ستا و له‌هاوه‌لانی
دابپرا.

أَبْدَع: بیدعه‌تی داهینا ۵ (أَبْدَعُ
الشَّيْ) شتیکی ناوازه‌ی داهینا.

تَبْدَع: بیدعه‌ی داهینا، بوو به
بیدعه‌جی و تازه‌قه‌للا خواز.

اسْتَبْدَعَهُ: به‌شتی ناوازه‌ی بێ وینه‌ی
له‌قه‌له‌م دا.

الابْدَاع: به‌لای فه‌یله‌سوفه‌كانه‌وه
به‌دیه‌ینانی شته‌ له‌نه‌بوو.

الابتداعیة: بریتیه له‌گه‌رانه‌وه بۆ

سروشت و پاساودانه‌وه‌ی هه‌ست و

سۆز به‌عه‌قل و مه‌نطیق دا

تا به‌تعمه‌ندی ئهم رێپه‌وه ئه‌وه‌یه

خۆله‌شیوازی پێشیان رزگار بکه‌ی و

شیوازی تازه‌ی بێ نیه‌ کایه‌وه.

البداع: کاری جوان و عه‌نتیکه.

الْبَدْع: ئه‌وه‌کاره‌ی یه‌که‌مه‌جار ئه‌نجام ده‌درئ

۵ له‌قورنان دا هاتوو ده‌مه‌رموئ:

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾ ههروا
غايه و تۆپه لاک و نه و په ږي هه موو
شتيک.

البذع: پياوې پياوانه و ناودار به هوی
زانست و زانپاری پان مهرداپه تی و
قاره مانې و سه خواوت ... (ک: ابداع،
بذع).

البذعة: بریتیه له داهینانی شتی تازه
بابهت له ناپین دا پان له شتی تردا،
(ک: بذع).

البديع: به دپه پنه ری دهست رنگین
که هیج عهیب و له ککه به ک
له کاره کانی دا نه بی و قورئان
د مفرموی: ﴿بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ خودا به دپه پنه ری
ناسمان و زوپی به و په ږي دهست
رنگینی و تواناو هیج عهیب و
عاریک، که م و کورپه کیان تیدا
به دی ناکړی، (ک: بسدالع) ه و
دهگوتری: (هذا من البدائع) نه م کاره
له و په ږي دهست رنگینی دا نه نجام
دراوه هیج که م و کورپه کی پتوه
نیه.

البديع: جوړه زانپاری به که له عیلمی
به لاغ و رهوان بیژي دا لایه نه
جوانکاری و شیوازه په سه نده کانی
رسته ی پچ دوزاندري.

بَدَلًا: جو موژگه کانی نازاریان دا، پان
نیسقان و دهست و قاجی نازاریان
بوو و دهگوتری: (بَدَلَت مَفَاصِلُهُ)

جو موژگه کانی نازاریان په پيدا کرد.
اَبْدَلَهُ: گۆږي ه (اَبْدَل الشَّيْءَ بغيره)
نه و شته ی گۆږي به شتيکی تر ه
له جياتي نه و شته فلان شتی
و مرگرت.

بَادَلَ الشَّيْءَ بغيره مبادلة و بدالاً: فلان
شتي گۆږپه یوه به فلان شت ه
له جياتي نه و نه مه ی هه لگرت.
بَادَلَ فُلَانًا: فلان شتی دا به فلان که س
له جياتي نه و.

بَدَّلَ الشَّيْءَ: شپوه ی شته که ی گۆږي،
شپوه و دپه نه ی گۆږپن ه دهگوتری:
(بَدَّلَ الْكَلَامَ) گۆږانکاری له قسه و
باسه که دا کرد، رسته کانی گۆږپن.

بَدَّلَ الشَّيْءَ شَيْئًا آخَرَ: نه و شته ی خسته
شپونی شتيکی تر وه کوو له قورئان
دا هاتوو د مفرموی: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا
آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ﴾.

تبدالا: هه ری که له دوو مامه له کاره کان
کالای خوی و مرگرت.

تَبَدَّلَ: گۆږا، گۆږانی به سهر دا هات ه
(تَبَدَّلَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ) نه و شته ی
له جياتي نه و شته و مرگرت.

الْأَبْدَالُ: دنیا نه و پست و سؤفی و ره بن
ه له زاراه ی صؤفیان دا نازناوی که بو
نه و که سانه دهگوتری که جه ند
قوناغیکی صؤفیان نه پان برپیی.

الْبِدَالُ: به رزکه ره و په که به قاج
مامه له ی له گه ل دل دهگړی بو
جولاندنی به رداشی ناش پان

بۆئەۋەى چېگەى كەرەسە
سروشتىيەكان بگرنەۋە.

الْبَدَلُ: لەزاراۋەى زاناىانى گياندارى و
پزىشكى دا گۆرانی ماددەيەكە بۆ
ماددەيەكى تر بەگۆرانیكى
كىميائى و سروشتى وەكوو گۆرانی
سوكەرى قەصەب بۆ سوكەرى تری.
بَدَنٌ بَدَنًا وَبَدَنًا وَبَدَنًا: قەلەۋبوو، زەبەلاح
بوو، دەگوترى: (هر بَدَنٌ) و(هي
بادنه)، (ك: بَدَنٌ).

بَدَنٌ: بەمانا (بَدَنٌ) هاتوو، هەروا
بەمانا (كەوتە سالتەۋەو پىر بوو
لاواز بوو) (بَدَنٌ الحيوَانُ)
ناژەلەكەى قەلەۋ كەردو گەورەى
كرد (بَدَنٌ فُلَانًا) زىڤى لەبەر
فلانكەس كرد.

البَدَنُ: ناۋە بۆ جەستە جگە لەسەر و
دەست و قاچ ە هەروا ناۋە بۆ زىڤى
يان بۆ زىڤى كورت، لەپۆشاكيش دا
بەفانىلەى عەلاگە دەگوترى، يان
هەركراس و چاكەتەك كەقۆل و
پەخەى نەبى.

البَدَلَةُ: حوشترى قوربانى، حوشترىكە
قەلەۋ بگري بۆئەۋەى لەمەككە سەر
بىرپەريو بگريتە قوربانى ە
پۆشاكىكە پەخەى بۆ خوارەو
دادراپى بەبى ئەۋەى ھۆلى ھەبن.

المُبْدَأُ: ئەۋەكەسەيە زوو بەرەو قەلەۋى
بچى بەبى ئەۋەى خواردى زۆر
بخوا.

پايدەرى بايسكىل و ماتۆرو
ئەۋجۆرە شتانە ە بەۋنامىرەش
دەگوترى كە ئاۋازى مۆسقىاى پى
دەگۆرەرى.

البَدَالُ: ئەۋەكەسەيە ھەرنەۋەندەى
مال و سامان ھەيە كەشتىكى
بەسىتى پى بگري بۆ پېداۋىستى
خۆى ە يان بۆ مامەلەكەردن ئەگەر
ئەۋشەى فرۆشت دەبى بىكرپتەۋەو
بيخاتە شوپنى ە فرۆشيارى
خۆراك و شتى ھەلگىراۋى وەكوو
صابون و شەكرو چا، بەكوردى
(بەقال).

البَدَلُ مِنَ الشَّيْءِ: جېنشىن و بارمتەو
بارتەقاۋ بەھاۋ نىرخ ە پىاۋى
خانەدان و شكۆدار، (ك: ابدال) ە
لەزاراۋەى نەحوپيان دا ناۋىكە
بەشوپن ناۋىكى تەردا دىو
ئەۋمەبەستە ە وەكوو سەرۋكى
ھەرىمى كوردستان، مسعود بارزانى.
البَدَلَةُ: ئەۋ پۆشاكەيە بەروالەت
بۆدەرەۋەى مال دەپۆشرى.

البَدِيلَةُ: جېنشىن و بەرامبەر و نىرخ، (ك:
ابدال) ە لای صوفىيەكان ە لەزاراۋەو
زانستى سەينەمادا ە بەۋەكەسە
دەگوترى كەبەزمانى خۆى قەسەى
شانۆكارىكى بېگانە دەردەبېرى
لەرواپەيتىكى سەينەمائی دا.

البَدِيلَةُ: كەرەستەى سېپىرو بەدیل،
ئەۋشتانەى دروست دەگرين.

بَدَهْ بَدَهْ رِبْدَاهْ: له ناکاوو گۆزو
گوممهتو دهمست به جئ نهو شته ی
نه نجام دا.

بَادَهْ مِبَادَهْ وِبْدَاهْ: به مانا (بَدَهْ) دئ.
بَدَهْ: قسه ی جوان و ریک و پیک ی کردن
به سه ليقه و بی خو بۆ ناماده کردن
اِبْتَدَهْ اَلْخُطْبَهْ: په که نده ردو و تاریک ی داو
مه به سته کانی خو ی ناراسته کردن.
تِبَادَهْ اَلْقَوْمِ اَلْخُطْبَ وَالْاَشْعَارَ: هه ریه که
وتاری ئیر تیجالی خو ی ناراسته ی
به رامهر کرد.

اَلْبِدَاهَهْ: سه ره تای شت ه هه رشتیک
که په که مجارو سه ره تا ده بیندئ یان
نه نجام دهرئ ه له زاره وه ی
هه له سه هه دا به و بیرو بۆ چونانه
ده گوتئ که ناشکراو نمایان زوو
خو یان له زهین دا ده چه سپئن.

اَلْبِدِيَهْ: به مانا (اَلْبِدَاهَهْ) په، به مانا
سه ره تاو په که مجار ه بیرو بۆ چونی
راست و دروست له کاتی رودای
چاو مروان نه کراودا ه زانیاری و بیرو
بۆ چونیک که له دروونی ئاده میزاددا
سه ره هه ئده دا به بی تی فکری و ئی
وردیونه وه.

اَلْبِدِيَهْ: شتی سه لئیراوو چه سپاو
که پئویست به به لکه نه کا.

اَلْمِدَهْ: ولام له مشت و حازر جواب به بی
تی فکری و بیر کردنه وه.

بَدَا بَدْرًا وِبْدَاءً: دهر که وت ه (بداله فی الامر
کذا) پای له سه ره نه و چه سپاو

جیگر بوو ه له په ندی پئشیناندا
هاتوو ده ئی: (ماعدا تَمَبَدَا) له رای
خو ی نه هاته خوار.

بَدَا فُلَانٌ بَدْرًا وِبْدَاوَةً: له شار چوو دهر و
بوو به سارا نشین ه ده گوتئ: (بدا الی
البادیه) له سارادا نیشته جئ بوو
مایه وه.

اَبْدَى الشَّيْءِ و به: شته که ی ناشکرا کرد
ه (اَبْدَى صَفْحَتَهُ) ناره زایی خو ی
دهر بری ه (اَبْدَى الرَّجُلِ) پیاوه که ی
له شار دهر په پاندو به ره و
چۆله وانی و سارا ره وانه ی کرد.

اَبْدَى فِي مَنْطِقَةٍ: قسه ی ره ق و ناخو شتی
کردن و له سنورد دهر چوو.

بادی بینهما: پیک ی گرتن و به رامهر ی
یه کی کردن (بادی فلاناً) زۆرانبازی
مه پیدانبازی له گه ل دا کرد ه (بادی
فلاناً بامر) کاره که ی بۆ فلان ناشکرا
کردو بۆی رونکرده وه.

اِبْتَدَى: چوو بۆ لادئ به ره و سارا که وته
رئ ه (تَبَادَى الْقَوْمُ بِالْعِدَاوَةِ)
هه ندیکیان به ناشکرا دوزمنایه تی
هه ندیکیان را که پاند.

تَبَدَّى: ناشکرا بوو، له ساراو چۆله وانی و
لادئ دا مایه وه.

اَلْبَادِي: نیشته جئ ی لادئ و سارا ه
قورن ده ره رموی: ﴿بَادُونَ فِي
الْاَغْرَابِ﴾.

بادی الرأى: رای سه ره کی و بی ئی ورد

بَیْغَه مَبْهَر (د.خ) فِهْر مَوو یَه تی:
﴿الْبَدَاءُ مِنَ الْجَفَاءِ﴾ قَسَمِی نَاشِرِین
جَوْرَیْکَه لَه سَتَه م وَ زَوْر.

بَدَأَ الْأَرْضَ: رَه خَنَه ی لَه زه و یَه کِه گِرَت
(بَدَأَ فَلَانًا) گَلَه یی لَه فَلَان کَرَد
هَه لَس وَ کِه وِیْکِی لَی بَیْنِی نَازِی
خَو ی بَه رَا مَبْهَر دَه رِی ۵ دَه گوتَری:
(بَدَأْتُ عَیْنِی) لَه پَیْش چَاوَم هِیچ وَ
پَوچ وَ خَوِیْ دِیَارَه ۵ (بَدِی) بَه مَانَا
(بَدَأَ) دِی.

بَدَوُ بَدَاة: بَه مَانَا (بَدِی) یَه.

أَبْدَأَ: قَسَمِی نَاشِرِین وَ جَوِیْن نَامِیْزِی
گِیْرَپَه وَه.
بَادَاهُ بَدَاءً وَ مَبَادَاةً: جَوِیْنِ پَیْدَاو قَسَمِی
نَاشِرِیْنِ نَازِی سَتَه کَرَد.
الْبَدَجُ: کَوْن وَ بَار، (ک: بَذْجَان).

بَذَحَ: هَه لَی دِی ۵ دَه گوتَری: (بَذَحَ
لِسَانُ الْفَصِيلِ) زَوْبَانِی
بِیْچَوَه نَازَه لَه کِه ی قَه لَاشَت بَوْنَه وَه ی
شِیْری بَوْنَه خَوِی.
بَذَحَ الْجِلْدَ عَنِ اللَّحْمِ: پَیْستَه کِه ی کِه وَل
کَرَد.

بَذَحَ الرَّأْيَ: رَا یَه کِه ی پَه سَه نَد کَرَد وَ
بِرِیَارِی لَه سَه رَدَا ۵ دَه گوتَری: (لِو
سَأَلْتَهُمْ مَا بَدَحُوا بِشَيْءٍ) نَه گَه ر
پَرسیار یان لَی بَکِه ی رَا خَوِیَان
یَه کَالَا نَاکَه نَه وَه.

تَبَذَحَ الرَّأْيَ: رَا یَه کِه ی پَه سَه نَد کَرَد وَ
بِرِیَارِی لَه سَه رَدَا ۵ دَه گوتَری: (تَبَذَحَ

بِوْنَه وَه، رَا یَه لَه شَه وَ بَی سَه رَو
بَه رَه ۵ قَوْرَنَان دَه فِهْر مَوِی: ﴿إِلَّا
الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بَادِي الرَّأْيِ﴾.

بادی بدأ، بادی بَدِ، بادی بَدِی: سَه رَه تَا ی
سَت.

البَادِيَّة: مَیْنَه ی (البَادِی) یَه
چَوْنَه وَا نِیَه کِی پَان وَ پَوْرَه نَاو وَ
لَه مَوِی تَیْدَا یَه بَو نَازَه لَ بَه خِیَو
کَرَدَن.

الْبَدَاةُ: قَاجَک ۵ رَا یَه سَه نَد وَ بَاش،
دَه گوتَری: (فَلَانَ بَدَوَات) وَ (أَبْر
الْبَدَوَات) نَه گَه ر بَیْرو رَا یَه کَانِی
پَه سَه نَد وَ بَاش بَوون.

الْبَدَاءُ: دَه رَکَه وَتَنِی رَاو بَوْچَوَنَه،
کَه لَه وَه پَیْش نَه وَ رَاو بَوْچَوَنَه
نَه بَو وَه ۵ پَه سَه نَد کَرَدَنِی شَتِیْکَه
زَانِ رَاو ی پَاش نَه زَانِی یَه.

الْبَدَائِيَّة: کَوْمَه لَ وَ تَاهَمِیْکَن بَه لَایَانَه وَه
وَا یَه کِه دَه شَیْ خَوْدَا ی مَه زَن
لَه هَه نَدِی بَوَارْدَا زَانِیَارِی نَه بَیْ دَوَا یِ
زَانِیَارِی بَو دَه سَتَه بَه ر بَبِی ۵
(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)؟ پَان سَه رَه تَا جَوْرَه
زَانِیَارِی یَه کِی هَه بَیْ وَ دَوَا یِ زَانِیَارِی
رَاسَت وَ پَه سَه نَدِی لَادِرِو سَت بَبِی؟

الْبَدَاوَةُ: ژِیَانِی سَارَانِشِیْنِی وَ گَوْنَدَنَشِیْنِی
بَه زَوْرِی بَو کَوْچَه رِی وَ دَه وَار
نِیْشِیْنَه کَان بَه کَارْدِی.

الْبَدَوُ: سَارَاو لَادِی ۵ دَانِشِیْتَوَانِی سَارَاو
لَادِی کَان.

بَدَأَ بَدَاءً: قَسَمِی نَاشِرِیْنِی گَوْتَن ۵

السحاب: هوره که بارانی باراند
(البذخ) هه ئدپین.

بَذَخَ الجبل ونحوه بذرخا: کئومه که بهرز بوو
به رزایی په که ی دهر که وت
ده گوتری: (هو باذخ)، (ك: بواذخ و
بَذَخَ) ده گوتری: (شرف باذخ).
بَذَخَ الرجل: نه و پیاوه که وره و ریژدار بوو
ه به خوی نازی و شانازی کرد، خوی
هه ئنایه وه و لوتبه رزی نواند.
بَاذَخَهُ: شانازی به سهر دا کرد.

تَبَذَخَ: به مانا (بَذَخَ) دی.

بَذَّه بَذًا: به سهری دا زال بوو، پیشی
که وت ه تی په پانند، ته و او بوو
پیگه یی، حال و وه زعی خراب بوو،
شیوه و شیوازی ناشیرین بوو تیک
چوو ده گوتری: (هو باذ و بَذَّ).

بَاذَهُ: زال بوو به سهریا، پیشی که وت ه
ده گوتری: (بَاذَاهُ الشَّيْءُ) بؤ گه یشتن
به وشته پیشپرکی له گهل دا کردو
پیشی که وت ه (اِتَّبَذَهُ مِنْهُ) به زور
نه وشته ی لی ستاند.

بَثَّرَ الحَبَّ بذرا: تۆوه که ی وه شانند بؤ
کشت و کال ه ده گوتری: (بَثَّرَ
الأرض) زه و پیه که ی بؤ کشت و کال
به کاره ینا.

بَثَّرَ الشَّيْءَ: شته که ی په رت و بلاو کرده وه
ه (بَثَّرَ مَالَهُ) به دهمست بلاوی
ماله که ی خهرج کرد (بَثَّرَ الحديث)
قسه که ی بلاو کرده وه.

بَثَّرَ الزرعُ بذرا: گه شه ی کردو راسا ه (بَثَّرَ
فلان في النفقة) فلان که ی
له خه رچی و نه مه قه کیشان دا زیده
ره وی کرد.

بَثَّرَ فلان: فلان که ی زوری قسه کردو زیاد
له پیویست جه نه ی دا ه نه ینی په کانی
ناشکرا کرد ه ههر له مانایه دا په که
عائشه داوی له فاتیمه کرد
نه و نه ینی په ی لایه تی بؤی بدرکینی ه
فاتیمه وتی: (انی اذا لَبَّرْتُ).

بَثَّرَ المال: به دهمست بلاوی پاره که ی
خهرج کرد ه زیده روپی کرد
له سهر فکردنی ماله که ی دا ه له
مانایه دا قورئان ده فهرموی: ﴿إِنَّ
الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾.

بَثَّرَ فلاناً: فلان که ی به تاقی کرده وه ه
ده گوتری: (لو بَثَّرْتَ فلاناً لوجدته
رجلاً) نه گهر فلان که ی به تاقی
بکه یته وه ده زانی چ پیاویکی
پیاوانه یه.

تَبَثَّرَ الشَّيْءُ: نه وشته په رت و بلاو
بؤوه.

استَبَثَّرَ السحاب: هوره که زوو
بارانه که ی باراند.

البَذارة: وه چه و نه وه، گه شه و نه ما کردو
راسان ه زهنو ئربون.

البَثَرُ: ههر دهنکه تۆویک له زه وی دا
بچیند ری ه روه که له کاتی
سهره ئدان و چه که ره کردنی دا ه

و دهجو نهوهو گهرا ۵ دهگوترئ: (ان
هزلء لبذرُ سرء) نهوانه وهجهى
خرابو خوږپى و بئ نرخن، (ك:
بذور، بذار).

البذرُ: فیتنهو ناشوبگير، (ك: بذرُ).
البذيرةُ: لهزانستى روهكناسى دا بریتیه
لهو دهنكه تۆمهى هیشتا کامل
نهبووه بئ نهگهپشتوه لهروهکيکى
وادا گوتهکسهى دياربـ ۵
نهوجهستهپهى خانهى جرثومى
پيش موتوربهکردنى لهخو گرتووه،
چاکه موتوربه کرا دهبیته تۆو.

البیزارُ: زۆر بلئو چهقه چهناو.
التیذارُ: نهوکهسهپه بهنهزانى مالو
سامانى خوئى خهرج دهکا.

بثوقُ: حهرهسیاتی گرتو پاریزگارى لئ
کرد ۵ موتهنهمبى لسهکاتى
سهفههرکردنى دا پئیان گوت:
خهفهرو پاریزمر لهگهل خوت بهره
وتى (أبذرُقُ ومعى سيفي؟) شمشیری
خۆمم پئیهو حهرهسیات لهگهل
خۆم بهرم؟؟.

البذرقةُ: نهوچههرهسو پاریزمرانهن
کهبهچهکهوه پيش کاروان دهکهون،
کرنى حهرهسىو پاریزگارى کردن
ومردهگرن، حهقى دلتیا بونی
گهشتیارو پاریزگارى کردنى.

أبذرت الحیلُ: نهسپهکه کهوته غاردان
بهروه نهو شتهى دهپهویست بېگاتئ

۵ (أبذرتُ القومُ) نهوقهومه بهرتو
بلاو بونهوهو ههلاتن.

أبذرتُ القومُ: نهوقهومه بهرشو بلاو
بونهوه ههریهکهیان بهرهو شوینیک
ههلاتن ۵ دهگوترئ: (ما أبذرتُ الدم
في الماء) خوینهکه لهناو ناوهکهدا
بلاو نهبووه ههربهتۆپهئى مایهوه.
بذَلَّه بذلاً: بهدل نهوکاره
خۆبهخشیهى نهنجام دا.. ئیسمى
فاعيلهکى (بازل، بذال، بذول،
مبذل).

بذلُ الثوبِ: لهکاتى ئیشکردن و
خزمهتکردن دا نهو پۆشاکه
پۆشى.

أبذل الرجلُ: پیاوهکه بهدلهى کار
کردنى لهبهرکرد ۵ دهگوترئ: (کلام
مُبذلٌ) قسهپهکى سواوو بازارى په
(سيف مبذلٌ) شمشیریکى تیزو
برندهپه.

تبذل الرجلُ: پیاوهکه وازى
لهخۆشاردنهوهو خۆپهنادان هینا ۵
دهستبهردارى خوڤۆزکردن و
خۆناراپش دان بوو ۵ پۆشاکى شرو
کۆنهى پۆشى.

استبذلُ: داواى بهخشینى لئ کرد ۵
(استبذل فلاناً شيئاً) داواى لهفلان
کرد شتيکى بئ ببهخشئ.

البذلُ: بهخشین بهگوږهئى توانا ۵
دهگوترئ: (سأته فاعطاني بذل يمينه)

داوام لی کرد نهومندهی له توانای دا
بوو پئی به خشمیم ه ههروا
دهگوترئ: (صونه خیر من بذله)
ناومروکی باشره لهروالهتی.

الْمِذْلَةُ مِنَ الثَّيَابِ: نهو پۆشاکه به بۆ
نیش له بهردهگرتی خه لکی هه پهمه کی
پئی دهئین: به دهلی نیش.

الْمِثْلُ: به مانا (بذلة) به پۆشاکێ کون و
جلی نیش، (ك: مبادل) دهگوترئ:
(خَرَجَ عَلَيْنَا فِي مَبَازِلِهِ) به جلی
نیشه وه یان به پۆشاکێ ناوماله وه
هاته دهره وه بۆ لامان.
الْمِثْلَةُ: به مانا (المِثْلُ) دئ، (ك:
مبادل) ه.

بَدَمَ بَدَامَةً وَبَدَمًا: پته وو قایم بوو،
دهگوترئ: (لرب بدم) پۆشاکێکی
پته وو رهخته یه، ریسه که ی باش
رێسراوه سفت و سافه.

بَدَمَ فُلَانٌ: فلانکس خۆ گریوو، رایه که ی
په سه ند بوو دهگوترئ: (فلان ذو بدم)
واته: فلانکس خاوه ن راو بۆچونی
خۆیه تی و پابه نده پێیانه وه.

بَدَا بَدَاً وَبَدَاءً: رهوشتی خراپ بوو،
له قسه کردن دا وشه و رسته ی
ناشیرینی به دهم دا هات.

بَدَوُ بَدَاً وَبَدَاءً: به مانا (بدا) به ه
دهگوترئ: (هو بَدِي) نهو پیاوه رهوشتی
ناشیرینه ه (أبْدَى) به مانا (بَدَا) به.

بَرَأَ اللهُ الْخَلْقَ بَرَاءً وَبَرَاءً: خودا بونه وهری

دروست کردوه.

بَرِيءٌ الرِّیضُ بَرَاءً وَبَرَاءَةً: نهخۆشه که
چاگبۆوه و نهخۆشی په که ی نه ما ه
(هو باری).

بَرِيءٌ مِنْ فُلَانٍ بَرَاءَةً: له فلانکس دوور
کهوته وه وازی لی هینا ه (بری من
الدين والعيب والتهمه) له قهرز
له عه یپو له ککه له تاوان رزگاری
بوو، هیچی له سه ری نه چه سپا (هو
بارئ)، (ك: براء).

بَرِءٌ بَرَاءً وَبَرَاءً: به مانا (بری) به
دهگوترئ: (برء فلان) فلانکس دلی
پاک و نیازی خاوه ن بوو (هو بری)
ههروا دهگوترئ: (عمل بری)
کرداری که بی خه وشو عه یپ غه ل و
غه شه ه (فلان بری الساحة)
فلانکس له وتاوانه ی پالی درابوو
بی تاوان دهرچوو ه هیچی له سه ر
نه چه سپا (بری الذمه) نه ستوی
خالی به له قهرز، قهرزدار نیه، (ك:
براء، بُراء، بُرَاء، بُرَاء، أبراء) ه.

أَبْرَأَ فُلَانٌ: فلانکس کهوته په که م
روژی مانگه وه.

أَبْرَأَ اللهُ فُلَانًا: خودا شیفای نهخۆشی
فلانکس دا.

أَبْرَأَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس گهردنی
فلانی له قهرزه که ی نازاد کرد.

بَارَأَ شَرِيكَةً مِبَارَاةً بَرَاءً: له هاوبه شه که ی
جیا بووه.

بَارَ الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ: بیاو که له گهَل
 وَنَهَكَهُ رَيْكَ كَهَوْتَ لَيْكَ
 جیابینه وه.

بَرَاءُ مِنْ كَذَا: به مانا (أَبْرَأَهُ) دئی (بَرَأَهُ) مِنْ
 الْعِيْبِ أَوْ الذَّنْبِ أَوْ التَّهْمَةِ) بپیری دا
 به بی عهیی نه و کابریه یان به
 بیتاوانی یان ناراستی تۆمه تی
 ناراسته کراوبوی ه قورئان
 دمفرموی: ﴿قَبْرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ ه
 (تبارا الشریکان) نه و دوو شهریکه
 لَیْكَ جیابونه وه.

تَبَرَّأَ مِنْ كَذَا: خۆی لی رزگار کردو لی
 دوورکه و ته وه قورئان دمفرموی:
 ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوا﴾.

اسْتَبْرَأَ مِنَ النِّجَسِ وَالْبَوْلِ: خۆی
 له پیسایی و میز پاک کرده وه،
 (اسْتَبْرَأَ مِنَ الدِّينِ وَالذَّنْبِ): داوای
 کرد قهرزه که، تاوانه که ی له سهر
 لابه رن.

اسْتَبْرَأَ الشَّيْءَ: توژیینه وه ی له وشته دا
 کردو ویستی بگاته ناکام و راستی
 بۆده ربکه وی.

الْبَرَاءُ: چاوگه واته: (مصدر) وه ده کرتیه
 خه بهرو صیفه ت به مانا دووره
 به ریزی و خۆپاراستن دئی وه کوو
 له قورئان دا دمفرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ
 إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا
 تَعْبُدُونَ﴾ ه ههروا وشه ی (البراء) بۆ

نهم مانایانهش دئی: شهوی به که می
 مانگ ه شهوی کۆتایی مانگ ه به که می
 رۆژی مانگ دوا رۆژی.

الْبَرَاءُ: بیانوو نه هیشتن و هه ره شه لی
 کردن ه وه کوو قورئان دمفرموی:
 ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾.

براءة الاعتماد: نه وه فه رمانه
 رسمیه به که ده و ته ت دهری ده کا بۆ
 سه فارمت و قونصولیه به بیانیه کان
 بۆنه وه ی له ولاته که ی دا ده ست
 به کاره کانیان بکه ن هه ریه که وه
 له بواری تایبه تی خۆی دا.

براءة الاختراع: شه هاده به که دهری
 به وانه ی داهینان نه نجام دده ن و
 به ره مه مه داهینرا وه کانیان
 له فه رمانه که ی تایبه ت تۆمار ده که ن.
 البراءة: کۆخته ه نه وشوینه ی
 نیچیره وان خۆی تیدا حه شار دده دا
 بۆنه وه ی نیچیره که ی نه بیینی
 تادهستی لی ده وه شینی.

البریئة، البریئة: مه خلوقات
 دروستکرا وه کان.

بَرَّالُ الدِّيكِ: که له شیره که خۆی گیف
 کرده وه و به ری ملی فش کردن
 وه کوو نه وه خۆی ناماده بکا بۆ
 شه ره که له شیر.

بَرَّالُ الرَّجُلِ: بیاو که خۆپاریزی کرد
 له شهرو سورنه بوو له سهر تیوه گلان.
 أَبْرَأَ: به مانا (بَرَأَ) به ههروا (تَبَرَأَ)
 به مانا (بَرَأَ) به.

سەۋزە لەپىڭى درەختى
سۈنپىيەكانە، گۈلەكەى سېى يە
بۈنپىكى خۇشى ھەيە بەرەكەشى
زۆر بەسودەو زۆرجۈرىشى ھەيە.

البُرْتَن: چىنگو نىنۋىكى دېندە يان
بالىندەى خاۋەن دىنوكو نىنۋىكى
شەپانى لەجۈرى بازو ھەلۇ، (ك):
بِرَالِن.ە.

بَرَجَ بَرُوجاً: بەرز بوۋەو دەرەكەوت.

بَرَجَتِ الْعَيْنُ: سېنپىيەكەى چاۋ

بەرەشايى داپۇشرا ە دەۋرەدرا.

بَرَجَ فُلَانٌ: نىۋان بىرۋىكىنى فراۋان بوۋ،

زىندەرەۋى كىرد لەخواردن و

خواردنەۋەدا ە (ھو اَبْرَجَ)، (ھى

برجاء)، (ك: بُرَجَ).

اَبْرَجَ: بورجى بىنپاى نا.

اَبْرَجَ اللهُ السَّمَاءَ: خۇدا ناسمانى كىردەو

بەخاۋەن بورج.

تَبَرَجَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بەنەستىرەكان

رازايەۋە.

تَبَرَجَتِ الْمَرْأَةُ: ئافىرەتەكە جۋانى و

مەخاسىنى خۇى بۇ بىگانە

دەرەخت ە (جۋانى خۇى نىشانى

غەپرى مېردەكەى دا).

اَلْإِبْرِيْجُ: مەشكەى دۇ (لەپىستى ئازەل و

لەتەنەكە و لەناپلۇن دروست

دەكرى)، (ك: اَبَارِيْجَ).

اَلْبَارِجَةُ: كەشتى شەپ كەشتىيەكى زۆر

گەرەو زەبەللاخە، جۇرەھا جەك و

اَلْبُرَائِلُ: پەرۋ پۇلى مىلى كەلەشپىر ە
ئەۋپەرپانەى بەدەۋرى مىلى پەۋەن.

بُرَائِلُ الْأَرْضِ: گىاۋ گزى زەۋى ە (اَبِر
برائىل) كۈنپەۋ نازناۋى كەلەشپىرە.

اَلْبُرَيْخُ: دەرۋى ئاۋو رېرەۋى، بەلۋەى

ئىاۋ لەسۋالەت و شتى تر، (ك):

بُرَايْخُ.ە بەمەرمېى (اَلْإِرْدَبَةُ) شى پىچ

دەگۈترى.

بَرِيْرَتِ الدُّلُ: دۇنچەكە لەئاۋەكەدا

دەنگى لىۋەھات.

بَرَبَرُ التَّيْسُ أَوْ الْأَسَدُ: نىرپىيەكە پان

شپىرەكە لەكاتى رى ھەئسان دا

دەنگى لى بەرزبوۋە.

بَرَبَرُ فُلَانٌ: كاپرا بەدەنگى بەرزو نەپەرۋىق

ھەئساۋى قەسى كىرد.

اَلْبَرِّيَارُ: شپىر.

بَرَبَرُ: ئاۋە بۇنەۋ دەنگەى بانگى ئازەلى

پى دەكرى بۇسەر ئالىك.

اَلْبَرَبَرُ: نەتەۋەپەكە لەئاۋ چىياكانى

باگۈرى ئەفرىقادا دەۋىن زوربەپان

خىل و ھۇن زۇرپىشان تۋاۋنەتەۋەو

بوۋنە ەرمەپ، (ك: برابر، برابرة) يە

(اَلْبَرَبَرِيُّ) تاكى بەررەر.

اَلْبَرَبَرُ: ئامپىرىكى مۇسپىقايە، (ك):

بَرَابَر.ە.

اَلْبَرْتُ: شەكرى سېى.

اَلْبَرْتُ - اَلْبَرْتُ: چاۋساغى شارمزاۋ گۈرج و

گۈل ە بىۋى داربېنەۋە.

اَلْبَرْتَقَالُ: درەختىكى بچۈكى ھەمىشە

تەقەمەنى تىدايە ۋ (بەئوسطولى
جەنگى بەناوبانگە).

الْبُرْجُ: قَوْلُهُ وَقَوْلُهُ ۋ خَانُوْكَ لَسَمَرِ
شورای شار دروست بکری.

بُرْج المَدِيْنَةِ: رُوْكَن و سَهْنَتَهْرِ شَار ۋ
يَهْكِيْكَ لَه دَوَازْدَه بُوْرَجَه كَانِي
ئاسمان ۋ باله خانەى بهرزی
بەجەوادا چوو ۋ (بُرْجُ الْحَمَامِ)
باله خانەيەكى تايپە تىيە.

الْبَرْجُ: جَوَانْخَاص رُوْخْسَارِي جَوَان، (ك):
أَبْرَاج ه.

التَّبَارِيْج: (تَبَارِيْج النَّبَات): گۆل و
گۆلزارى رووھە.

الْبُرْجُدُ: بُوْشَاكِيْكَ خَهتَخَهتِي ئَهسْتَوَه
وھكوو جاجم وايە بە كەلكى
ئەوھدئ بکری بەچادر، (ك): بَرَاجْدُ).
الْبُرْجَاسُ: هەدەفكە بەسەرى رەبەوھ
پان بەسەردارى ئالاولە
دەجەسپىندى (گۆيەكە لەزىپان
لەزىو) سوارچاكەكە لەسەر پىشتى
ئەسپەكەوھ دىھاوئىزىتە
ھەدەفكەى.

الْبُرْجَاسُ: جَوْرِيْكَ لَه زَيْن (زَيْنِيْكَ
كەناو داربئ وھكو لىفە) دەكرىتە
سەرپىشتى ئەو ولاغانەى رىشمەو
لغاويان دەكرىتە سەر.

الْبَرْجَلُ: پَرگَار نَامِيْرِيْكَ دَوْقَاجِي هەن
يەككىيان دەجەقئىندى و ئەو پىريان
بەدەورى دا دەسوپىتەوھ بۆنەوھى

ھىلى كەوانەيى دروست بكا ۋ پىشى
دەگوترى: (بُرْكَار).

بَوَجَمَ الْكَلَامُ: قِسْمَكە رەق و زېر بوو.

الْبُرْجَمَةُ: چومزگەى قامكەكان، (ك):

بِرَاجِم (الْبِرَاجِم) تىرەيەكن لەھۆزى
تەمىم ۋ لەپەندى پېشىناندا ھاتووھ
(إِنَّ الشَّقِيَّ وَالِدَ الْبِرَاجِمِ) بەدبەخت
كەسپكە دەبىتە شاندى
بەراجىمەكان بناغەى ئەم پەندە
لەوھوھ ھاتووھ: كەعەمى كورى
ھىند نەوھوھو نۆكەسى لەتيرەى
(دارم) گوشت و ناگرى تىبەردان،
لەوھپىش سۆندى خواردبوو دەبى
لەتۆلەى ئەسەدى براى دا سەد
كەس لەوھۆزە بكوژئ، جالەو كاتەدا
كابرايەك لەبەراجىمەكان بۆنى
گۆشتى برزاوى ئەو كۆزراوانەى كرد
رۆيى تا گەيشتە شوئى روداوھە،
عەمىر لىسى پىرسى ئەتۆ لەج
تىرەيەكى وتى لەبەراجىمە، ئىتر
عەمىر ئەو پىشى گرت و گوشتى،
سەدەكەى تەواو كرد، ئەوروداوھ
بۆتە پەند بۆھەرگەسپك خۇبختە
خەتەرەوھ بەھۆى تەماعەوھ.

الْبِرْجَوَازِيَّةُ: چىن و توئىزىكى كۆمەلگايە
لەسەردەمى راپەرىنى ئەوروپادا
سەرى ھەلدا، ئەندامەكانى پىاو
ماقۇل و مەزىرەكان بوون، دوايى
ئەم توئىزە بوونە پالپىشت و
دامەزرىنەرى پاساى پەرلەمانى ۋ

پاشان لهسهدهی نۆزدهیم دا
 نهوجین و توپژه بوونه خاوهنی
 کارگه و نامیزی بهره مهینان و
 له بهرام بهریان چینی کریکاریش
 پهیدا بوو بهم جۆره کۆمه لگای
 نه وروپا و خۆرئاوا بوو به دوو چین و
 دوو گهمپی دژ به یهک چینی
 سه رمایه دارو چینی کریکار.
 بَرَحْ بَرَحْ و بَرَحْ: له شوینی خۆی لاجو،
 نه ما، (بَرَحْ فلان) رقی هه لسا.
 بَرَحْ الظبي والطائر: ئاسکه که یان
 بالنده که له لای راستی بینه ره وه
 رۆی بۆلای چه پی ۵ (عه ره ب
 به ببینی ئهم دیارده یه
 ره شبینیان له لای دروست ده بی).
 بَرَحْ بَرَحْ و بَرَحْ و بَرَحْ: له شوینی خۆی
 لاجو ۵ بۆ به رده وای له شتیکیش
 دا ده گوتری: (ما بَرَحْ بفعل کذا)
 هه می شه و ئیستاشی له گه ل دابی
 خه ریکی نه و ئی شه یه.
 بَرَحْ الخفاء: ئی شه که رون بو وه و ته م و
 مزی له سه ر ره وییه وه.
 بَرَحْ مكانه: له شوینی خۆی لاجو به جی
 هیشت.
 أَبْرَحْ به: زۆری نه زیهت دا، چارسی کرد
 ۵ هه رکاتی په کی ک زیده ره وی بکا له
 سه رزه نشت کردن و سه خاومت
 داده گوتری: (أَبْرَحْتُ لوماً) و
 (أَبْرَحْتُ كوماً).
 أَبْرَحْ الشيء: ریزی لئ گرت و

به گه وه ی زانی.
 بَرَحْ بَرَحْ: په رده ی له سه ر هه لدا یه وه ۵
 (بَرَحْ المكان مبارحه)، نه وشوینی
 جی هیشت.
 بَرَحْ الله عنه: خودا چورتم و ته نگ و
 چه له مه و ناخۆشی له سه ر لای برد.
 بَرَحْ به: به مانا (أَبْرَحْ) دی، (بَرَحْ به
 الضرب): به توندی لئ دا..
 ده گوتری: (ضربه ضرباً مبرحه) (بَرَحْ
 بفلان الأمر) نه و کاره فلانکه سی زۆر
 مانس و کرد و نه زیهتی دا ۵ هه ر له م
 باره یه که ده گوتری: (بَرَحْتُ به الحمى)
 له رز و تاکه زۆر ئازاری فلانکه سی دا ۵
 ها لوی گه رمی تا لئ دا.
 تَبْرَحْ: لاجو، وازی لئ هی نا.
 البَرَحْ: گه ری گه رمی هاوین ۵
 ره شه پای گه رمی هاوین.
 البَارِحَةُ: بۆ مینه ی (البارح) ه
 نزیکترین شه وی رابرد و ۵ هه ر له و
 بو اردها په ندیکی پێشینان هه یه
 ده لی: (ما أشبه الليلة بالبارحة).
 بَرَّاح، بَرَّاح: ناوه بۆ خۆر ۵ که
 ده گوتری: (لأبراح ولأبراح) واته:
 هیج گومان و گۆرانکاری نیه.
 البَرَّاح: پانتایی یه که له زه وی روته ن
 نه دره ختی تی دابی نه گیا و گزو
 سه وازی ۵ (البَرَّاح من الأمر) کاری
 رون و ئاشکرا ۵ راوو بیرو بۆ چونی
 ناپه سه ند.

الْبَرْحُ: تهنګانه و سزای به نیش و نازار، دهگوتری: (لقي منه بَرَحاً بارحاً و بَرَحاً مبرحاً) لهووه زوری نازارو ناخوښی پی ګهیی (ولقي منه بناتِ بَرَح) چورتم و ناخوښی لهووه توش هات. بَرَحی: وشه په ګه ناراسته دهکړئ ناماژهی نارمزامه نندی دهکا به پیچه وانهی (مَرَحی) ګه بو په سهندی و پشتگیری دی. الْبَرَحَاءُ: چورتم و تهنګانه و نازار (بَرَحَاءُ الْحُمَى) نازاری تاو نه خوښی. الْبَرَحَةُ: سهرپشکی کردن له هه موو شَتَبِكَ دا. الْبَرِيحُ: ماندوبون (التباريح) ناخوښی جوړاو جوړ. تباريح الهوى: نازاری عه شق و نهوین. بَرَدٌ بَرْدٌ و بَرودٌ: پلهی ګهرمی دابهزی دهگوتری: (هو بارد و بَرودٌ) بَرَدٌ حَقٌّ عَلَى فُلَانٍ: مافی خوځی له سهر فُلَانٌ چه سپاند ۵ همر لهم مانا په دا به نيمامي عومهر دمه رموي: (وددت انه بَرَدٌ لَنَا عَمَلْنَا). بَرَدٌ فُلَانٌ: ګه متهر خه می کرد، لی سارد بووه ۵ دهگوتری: (جَدُّ فِي الْأَمْرِ لَمْ يَبْرَدْ): له سهره تاوه به جیدی دهستی دایه به لَام پاشان لی سارد بووه. بَرَدٌ: مرد، سارد بووه، گیانی تیدانه ما، (بَرَدٌ الْأَمْرِ) کاره ګه ناسان بوو ګیروگرفتی نه هاته پېش.

بَرَدُ السِّيفِ: شمښیره ګه کول بوو، نه پېری. بَرَدُ الشَّيْءِ: ساردی کرد، یان به مفری تیکمَل کرد. بَرَدُ الْحُبْرِ بِالْمَاءِ: نانه ګه ی به ناو ته پرکرد، رشانندی. بَرَدُ اللَّيْلِ الْقُرْمِ وَعَلَيْهِمْ: خه لکه ګه سهرمای شهویان توش هات. بَرَدُ الْعَيْنِ: چاوی رشت ۵ (بَرَدٌ يَبْرِدُ) ره وانهی کرد. بَرَدٌ بَرودةٌ: سارد بوو ۵ (بَرَدُ الْأَرْضِ) زهوی ساردو سهرمای به سهردا هات، و مرزه ګه ی سارد کرد. بَرَدُ الْقُرْمِ: خه لکه ګه سهرمایان بوو، سهرما لی دان. أَبْرَدٌ: چوهوه کاتی فینکی و سهرما ۵ ګه و ته دمه و ئیواره ۵ له ئیواره دا چوهوه ناوهوه. أَبْرَدٌ لَهْ: ساردی دهرخواردا (أَبْرَدُ بِرَسَالَةٍ) نامه ګه ی له ریڼه ی به ریدهوه بو نارد. أَبْرَدُ الشَّيْءِ: شته ګه ی به ساردی هی نا ۵ ساردی ګردهوه. أَبْرَدُ حُبْرُهُ: نانه ګه ی به ناو ته پرکرد (أَبْرَدُ الشَّيْءِ فُلَانًا) نه وشته پرستی له فُلَانِ ګه س پرې بی هیزی کرد ماندوی کرد. بَرْدٌ لَهْ: به مانا (أَبْرَدٌ دَى) ۵ (بَرْدٌ عَنْهُ) باره ګه ی لی سوک کرد ۵ له فهرموده ی پیغه مبهردا هاتووه دمه رموي:

(لَا تُبْرِدُوا عَنِ الظَّالِمِ) سزای تاوانی
سته مکار سوک مه کهن به وه جنیوی
بی بدن یان دوعای لی بکهن.
بُرْدُ الشَّيْءِ: شته که ی سارد گرد ۵ (بُرْدُ
طعامه و شرابه) خواردن و
خواردنه وه که ی خسته ناو
سه لاجه وه بۆنه وه ی سارد بیی ۵ (بُرْدُ
الشَّيْءِ فَلَانًا) به مانا (أَبْرَدَ) دی.
أَبْرَدَ: به ناوی سارد خوی شت ۵ ناوی
ساردی خواردنه وه بۆنه وه ی ناوسکی
هینکی بیته وه.
أَسْتَبْرَدَ عَلَيْهِ لِسَانَهُ: زمانی اس
به ره لاکرد وه کوو برمه ند.
الأبردان: نیواره وه به یانی.
الأبردَةُ: سه رمایی که له ناوسک دا په یدا
ده بی.
الباردُ: زبانی خۆشی و بی مهینه ت.
الباردة: مینیه ی (الباردة) هه روه ها
قازانجی بازارگانی دهسته و په خه یه،
خیرا بیکری و بیفرۆشی و خیر بکا
۵ ده گوتری: (غنیمة باردة)
دهستکه وتی بی ماندوو بوون ۵ بۆیه
پیغه مبه ر فهرموویه تی: (الصورم فی
الشتاء الغنیمة الباردة) به رۆژوو بوون
له وهرزی زستان دا دهستکه وتیکی
بی ماندوو بوونه.
الحرب الباردة: جهنگی سارد، شه ری
هروپاگه نده و چاوو راو به بی
به کاره یانی جه ک و ته قه مهنی.

البرادة: ورده ئاسن نه و خشت و خاک
ورده ئاسنه ی له کاتی برپه نه وه ی
ئاسن دا ده که ویتته خوار.
البرادة: میهنه ی ئاسن برپه نه وه.
البرْدُ: په سیوی و په تاپه که توشی
داپۆشه ری (أغشية) ی کۆنه ندای
هه ناسه دان ده بی.
البرْدُ: پۆشاکیکی خه تخه ته وه کوو حاجم
ولیفه به خۆداده دری یان وه کوو
عه با له به رده کری، (ك: أبراد، أبرد،
برود).
أَلْبَرَدُ: ته رزه ۵ ناوی به ستو که له هه روه وه
دیته خواره وه ۵ دهنگه دهنگه
له بیجمی دهنگه نۆک و نیسک دا ۵
پیشی ده گوتری دهنگی هه ور.
البرْدُ: هه وری ته رزای، هه وری خاوه ن
ته رزه.
بَرْدَى: چۆمیکه سه رچاوه که ی له گوندی
(الزبدانی) هه لده قوئی، گه وره چه می
دیمه شقه پینج فرسه خ له
دیمه شقه وه بۆلای به عله به ک
دووره.
البرْدَاءُ: له رزو تای زۆر سه رما ناوهر.
البرْدان: به مانا (الأبردان) ه.
البرْدَةُ: پۆشاکیکی خه تخه ته وه کوو
عه با له به رده کری یان وه کوو حاجم
به خۆ دا ده دری، (ك: بُرد، بُرد).
البرْدَة: قه له وی.
البرْدِي: روه کیکی ناوی په لاسکه که ی

بۇ رېڭخستن و راسته و پاسته كردنى
قەبارمىيەك.

الْبِرْدَعَةُ: كورتانى گوڭدريژ يان هيستر
كهلهپشتى دهكرئ بۇ ئهوهى بارى
لى بندري يان سواربوونى خوش
بى، (ك: برادع)ه.

الْبِرْدَعَةُ: بىمانا (البردعه)يه، (ك:
براذغ)ه.

بِرْدَنُ الْفَرَسُ: ئەسپەكه رۆيشت به شيوهى
رۆيشتنى بارگير.

بِرْدَنُ الرَّجُلُ: ئهه پياوه سواری بارگير
بوو يان بوو به خاومنى بارگير ه
زمانى گيراو نهپتوانى وهلام
بداتهوه.

الْبِرْدُونُ: ولاغه بهرزهيكه جيا له
هيسترو نەسپى عەرەبى بهگوردى
بى دهگوتري بارگير، جهستهيهكى
گهورهى ههيه قاج ئهستورو سم
گهورهيه، (ك: برازين)ه.

بِرُّ حَجَّةٍ بَرًّا: حهجهكهى ومريگراو قبول
بوو.

بِرُّ الْيَمِينِ: سوڭندهكه راست بوو ه (بِرُّ
السَّلْمَةِ) كالآكه رهواجى بوو.

بِرُّ الْبَيْعِ: مامهئيهكى بى غهلو غهش
بوو، درؤو خيانهتى تيدا نهكرا.

بِرُّ اللَّهِ حَجَّةً: خودا حهجهكهى لى قبول
کرد ه (بِرُّ اللَّهِ قَسَمَةً) خودا نيازكهى
بۇ هينايهدى.

بِرُّ فُلَانٍ رُبَّةً: فلانكەس زۆر جۆر خودا

مهترىك و زياتر بهرز دهبيتهوه،
زوو بى دهگاوه گهشه دهكات...
بهزورى لهزهلكاوهكانى لای سهروى
چۆمى نيل دا دمپسكى، ميصرييه
كۆنهكان لهو روهكه كاتى خۆى
ومرهقى بهرهدايان دروست كردوه.

الْبِرْدِيُّ: جۆره خورمايهكى بهسهنده.

الْبِرَادُ: صيغه موبالعهيه ه كهسيكه
جهرهو گۆزه دروست دهكا بۆئهوهى
مهى تيدا سارد بكات.

الْبِرَادَةُ: ميينهى (الْبِرَادُ)ه ه مهكينهى
ئاو سارد كردن (للاجة).

الْبِرْدُ: ههرشتىك فينك كهروهه بى ه
وهكوو شەراب كه دمرونى بى سارد
دهكهيهوه، كل كهچاو فينك
دهكاتوهه ه بهقوماشيكيش دهگوتري
نهنهرم بى نهتهنك.

الْبَرِيدُ: لهبناغهدا بهه ولاغه دهوتري
كهنامهكانى لى باردهكرئ ه
نامهبهرو نيذرراوى دهست رۆيشتو
يهك بۆلاى پهكيكى تر ه مهسافهى
نيوان دوو قۇناغه پئ لهقۇناغه
رنگاكانى كاروان كهقۇناغ بريتييه
لهچهند ميليك راجيايى ههيه له
چهندييهتهكهدا ه نامهو پهيام.

التَّبْرِيدُ: لهزانيارى سروشت ناسى دا
بريتيه لهريگا چارهيهك
بۆبهدهستهينانى جۆره گهرميهك
بههوى شلهمهنيهكهوه.

المِبْرَةُ: بپمهند؛ ناميرىكه گرڭ گرنه

له خودا بكا ئاواتى بېتەدى خودا
داواكەى رەت ناكاتەو.

بَرَّ عَمَلُهُ: پاساوى بۆكارەكەى ھېنايەو،
پاكانەى بۇخۇى كرد.

اِبْتَرَّ: لەھاوەلانى جىابوو، گۆشەگىر
بوو.

تَبَارَا: ئەوانە ھەندىكىيان لەگەل
ھەندىكىيان پېشپەكپىيان كرد.

الْبَرَّ: (اسم تفضيل) ە گوتراو: (اصلح
العرب أبرُّهم أصلهم في الفصاحة
أبعدهم في البر): بەخۇچاراوترىن
عەرمب ئەوانەپانن زۆر چاكە كارو
چاك خوازو خوداپەرسىتن
رەوانپېزىترىنيان ئەوانەن لەقولاىى
سارادا نىشتە جىن و ژيان
بەسەردەبەن.

الْبَرُّ: ئەو وشكانى يە ئاۋ داپنەپۇشىيى،
(ك: برور) ە ە ھەروا ناۋىكە لەناو
جوانەكانى خودا.

الْبَرُّ: خىرو چاكە ە دل و دەرون ە
دەگوترى: (فلان لايعرف مرأ من بر)
ە فلانكەس گىل و نەقامە فەرقى
دۆست و دوژمنى خۇى ناكات ە
نازانى كىى خۇش دەۋى و كىى
دەدزى.

الْبَرُّ: گەنم (ابن برة) نانە (البرانى)
دەرەكى.

برة: ناوە بۇچاكە و ئىسمىكى غەپرە
مونصەرىفە.

الْبَرِّيَّة: سارا، (ك: براراي) يە.

پەرستى ئەنجام دا (بَرَّ فلان والديه)
فلان زۆر چاكەى لەگەل باوك و
دايىكى داكرد ە دەگوترى: (هو بار)،
(ك: بَرَّة) ە (هو بَرَّ)، (ك: أبرار) ە.

بَرَّ فلاناً: بەقسەپان بەكردەو بەسەر فلان
دا زال بوو.

بَرَّ فلان: فلانكەس راستال و بەخۇ چاراو
بوو (دزى خراپەكار).

أَبَرَّ: بەوشكانى دا سەفەرى كرد ە
دەگوترى: (أَبَرَّ وأبحر) زۆر سەفەر
دەكا ە ھەمىشە بەوشكانى و
بەدەريادا لەھاتوو چۆ داپە.

أَبَرَّ الرجل: پياوھەكە مندالى زۆر بون ە
(أَبَرَّ القوم) ئەونەتەو زۆر بون.

أَبَرَّ القوم: بەسەر خەلگەكەدا زال بوو
(أَبَرَّ العمل) مەبەستى بە كردهوكانى
بەدەستەينانى رەزامەندى خوداپە،
كارى كرد بۆئەو ە لەخودا نزيك
بېتەو.

أَبَرَّ الله: بەراستى و راستگوىى
سوپىندەكەى ئەنجام دا.

أَبَرَّ الله يمينه: خودا ئاۋاتەكانى
دوعاكانى بۆھېنايەدى ە پېغەمبەر
(د.خ) فەرموپەتى: (رب اشع
أعبر ذى طمرين لا يؤب له لو أقسم
على الله لأبره) زۆر ئادەمىزادى ھز
ژاكاو تەپ و تۆزۋاى پۇشاك دپاوو
پېنەكراو كەكەس گىرنگى پىناداو
لاى خودا زۆر رېزدارە ئەگەر داوا

البیر: به روی وومی داری نه راک.

المجبة: شوینی چاکه کردن و به هاناوه
چونی لیکه و ماوان وه کوو په ناگه و
خه سته خانه.

بَوزَ برزوا: دهر که وت و ناشکراوو پاش
نه وهی چ دیار بونیکي نه بوو.

بَرَزَ له: بوی تاق بووه بونه وهی
زورانبازی و بهرامبهری له گه ل بکا.
بَرَزَ فلان: دوی گیلی و نه قامی تیگه پیشتو
عاقل بوو.

بَرَزَ: چوو بؤ دهست به ناو گه یاندن.

بَرَزَ الأرض: زه وپیه که بوو به شوینی
دهست به ناو گه یاندن.

بَرَزَ الى المكان: چوو بؤ نه وشوینه.

بَرَزَ برازة: عه قلی ته وای په سندی هه بوو،
ره وشت جوان و داوینپاک بوو.

بَرَزَت المرأة: نافرته که په وشاکي
بالا پوښی وه لا ناو خوی سفور کردو
تیگه لاوی پیاوایی بیگانه بوو.

أَبْرَزَ: برپاری سه فهرکردنی دا ه (أَبْرَزَ
الثیئ) نه وشته ی دهر خست و
ناشکرای کرد ه رونی کرده وه.

أَبْرَزَ الكتاب: کتیبه که ی بلاو کرده وه،
کتیبه که ی له چاپ داو بلاوی
کرده وه.

بَارَزَ مبارزة: به شمشیرو سستی وا
بهرامبهری کرد.

بَرَزَ: چوو بؤ سهر ناو (بَرَزَ الفرسُ علی
الخليل) نه سپه که له را کردن دا پیش

ولاغهبه رزه کان که وت.

بَرَزَ الرجل: پیاوه که به سهر هاوه لانی دا
بالا دهست بوو ده گوتری: (بَرَزَ
عليهم) به سهریان دا زال بوو.

بَرَزَ الشيء: به مانا (أَبْرَزَهُ) دئ ه (بَرَزَ
الفرسُ راکبهُ) نه سپه که سواره که ی
رزگار کرد.

تَبَارَزَا: ههریه که له و دوو که سه
له گوږه پان دا که وتنه بهرامبهری
کردن له گه ل په کتر داو ههریه که یان
هه وئی دا دهستی خوی
له بهرامبهری بوه شینی.

تَبَرَزَ: چوو بؤ سهر ناو دهست ه بؤ شوینی
دهست به ناو گه یاندن.

الْإِبْرَازُ: له زانستی ناژه لداری دا بریتیه
له هاتنه دهر وهی هه ندئ مادده ی
تایبه تی له ناو له شی ناژه ل به بی
نه وهی کارلیکی یاسایی له گه ل
جه سته که دا بکا وه کوو هاتنه
دهر وهی میزو عهره ق و فرمی سک.

الْبَرَازُ: دهشت و سارایه کی به را فراوانی
بی دارو درخت و گزوگیا ه هه روا
نه و ماددانه ی له ریخو له دینه خوار
له کاتی چونه سهر ناو دهست دا.

الْبَرَزَةُ: لوتکه شاخ و دوندی که ژ ه
نافرته ی بی چاوو رو که له گه ل
پیاوی بیگانه دا دانیش و بکه وپته
گفت و گو.

الْبَرِيزَةُ: نه وشوینه ی کارمبای لی
وهرده گیری ه له هیلی سهره کییه وه.

بَرَشَ بَرَشًا وَبُرْشَةً: رنگی جُور او جُور و
خالخاله هه‌ندی خالی سوو
هه‌ندی رمش یان بُوو خۆلای و
به و جُور ه ده‌گوتری: (جلد
اُبرش) و (فرش اُبرش و روض اُبرش).

اُبرش: به‌مانا (بُرش) دی.

البُرش: هه‌صیریکی بچکۆله‌یه له‌پِری
دارخوما دروست ده‌کری بۆ له‌سه‌ر
دانیشن.

بَرَشَقَ اللحم: گۆشته‌که‌ی که‌رت که‌رت
کرد.

اِبْرَشَقَ: که‌یف خۆش و ته‌پده‌ماخ بوو.

بَرَشَمَ بَرَشَمَةً وَبَرَشَامًا: دهم و چای گرژ
کرد و خه‌مباری خۆی دهرخت ه چای
تیبری و زۆری سه‌پرکرد ه له‌حه‌دیس دا
هاتوو، ده‌فه‌رموی: (كان الناسُ يسألون
رسولَ الله صلى الله عليه وسلم عن الخير
و كنت أسأله عن الشرِّ فبرشموا له) واته:
چاویان تی بری.

بَرَشَمَ فِي الشَّيْءِ: نه‌و شته‌ی خالخال
کرد و وای لی کرد رهنگا و رهنگ
بنویتن.

بَرَشَمَ الْمِسْمَارَ: بزماره‌که‌ی داکوتا پاش
رۆچونی بۆنه‌وه‌ی سه‌ره‌که‌ی پان
بیته‌وه.

البَرَشَمُ: نه‌وکه‌سه‌یه چای تیژ بی.

البَرَشَامُ: به‌رگیکه‌ ده‌رمانی تیوه
ده‌پێچری.

البَرَشَمُ: سه‌ره‌پوش، له‌چه‌که.

المُبَارَزَةُ: جۆریکه‌ له‌پاری و مرزش و
جۆره چه‌کیکی تییدا
به‌کارده‌هیندری.

البَرَزَخ: له‌میه‌پرو په‌رده‌ی نیوان دووشت ه
نه‌وماوه‌یه‌ی نیوان مردن و زیندو
بوونه‌وه ه هه‌رکه‌سێ ده‌مری
ده‌چیته ژبانی به‌رزه‌خه‌وه ه قورئان
ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ رَزَائِهِم بَرَزَخَ إِلَى
يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ ه له‌زانیاری جوگرافی
دا به‌رزخ بریتییه له‌پارچه
زه‌وییه‌ک ته‌نگه‌به‌ری نیوان
دووئاوی واکه دوو زه‌وی لێک
جیاده‌که‌نه‌وه ه له‌زانیاری پزشکی
دا به‌رزخ بریتییه له‌پارچه‌یه‌کی
گرژبوی غوده‌ی ده‌ره‌قی.

بَرَسَ الأرض: زه‌وییه‌که‌ی کێلا و شه‌ندی
کرده‌وه.

البَرَسُ: لۆکه.

البُرْستانة: غوده‌یه‌که‌ ده‌وری ملی
کیسه‌ی میزه‌لدانی داوه.

بُرْسِمَ: نه‌خۆشی بیرسامی توش بوو، که
بریتییه له (التهاب) هه‌وکردنی
پێستی سییه‌کان یان په‌رده‌ی نیوان
جه‌رگ و دل.

البُرْسِمُ: گیایه‌کی سالانه‌یه به‌زۆری
له‌ولاتی میصردا به‌ره‌م ده‌هیندری
که‌لآکانی سێ په‌لکه‌یه‌و گۆله‌کانی
سپی و تۆوه‌که‌ی زه‌ردیکی مه‌یله‌و
سووره، ده‌کریتیه ئالفی ئازهل
به‌ته‌پری و به‌وشکی.

بَرَصٌ بَرَصًا: به‌لکه‌کی له‌جه‌سته‌ی په‌یدا
بو، مارپکی به‌لکه‌که خالخالی سپی
تیدابن.

بَرَصُ الْأَرْضِ: زه‌وییه‌که هه‌ندی شوینی
گیاوگزه‌که‌ی خوراوه‌و په‌له
په‌له‌بووه.

أَبْرَصَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانی توشی
نه‌خۆشی به‌لکه‌کی کرد.

بَرَصَ الْمَطَرِ الْأَرْضِ: زه‌وییه‌که پێش نه‌وه‌ی
بکێلدری بارانی لی باری.

بَرَصَ الرَّأْسِ: سه‌ری تاشی.

تَبَرَّصَ الْأَرْضِ: هه‌رحی گیاوگزی
ناوزه‌وییه‌که‌یه‌ ناژه‌له‌کانی
خواردی و هیچی تیدانه‌هینشت.

الْأَبْرَصُ: ده‌عبایه‌کی ناوی زه‌هراوی‌یه،
وه‌کوو مارمێلکه‌ وایه‌ جه‌سته‌ی
به‌لکه‌که به‌گوردی پی‌ی ده‌گوتری
بوکه‌ خاتونکه‌ ۵ سه‌رمازه‌له‌ ۵
هۆپی.

الْبَرَصُ: سپپایه‌تی‌یه‌که له‌پێست دا
په‌یداده‌بێ له‌به‌ر نه‌خۆشی په‌ک.

الْبُرْصَةُ: ده‌لاقه‌و که‌لینیکه له‌هه‌وردا
په‌یداده‌بێ لی‌وه‌ی ناسمان ده‌بیندری
۵ په‌له‌ زه‌وییه‌کی لمبه‌لانه‌ که هیچی
تیدانه‌پوێ.

الْبَرِیصُ: بریسه‌که‌و بریقه‌.
الْبُرِیصُ، أَبُو بَرِیصٍ: نازناوی
سه‌رمازه‌له‌یه.

الْبُرْصُومُ: نه‌وپه‌پو‌و قوماشه‌یه‌ که
ده‌می دیزه‌ی پی‌ ده‌به‌سترئ ۵ ده‌می

سه‌ته‌له‌و مه‌نجه‌لی پی‌ ده‌گیرئ.

بَرَصُ الْمَاءِ بَرَصًا وَهَرَصًا: ناوه‌که که‌م بوو،
هاته‌ دهره‌وه به‌که‌می.

بَرَصُ النَّبَاتِ: گزوگیاکه جه‌که‌ره‌ی کردو
سه‌ری له‌زه‌وی دهره‌ینا‌و
به‌ده‌رکه‌وت.

بَرَصٌ لَهُ مِنْ مَالِهِ بَرَصًا: که‌میکی له‌مالی
خۆی پیدایه‌.

بُرَصٌ: نه‌وسامانه‌ی لای بوو ته‌واوبوو
له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆری لی به‌خشی.

أَبْرَصَتِ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که گزوگیاکانی
به‌زۆری سه‌ریان دهره‌ینا‌و
له‌خۆکه‌وتن.

بَرَصَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (أَبْرَصَ)‌یه.
بَرَصُ الرَّجُلِ: پیاوه‌که هه‌موو سامانی
خۆی له‌به‌خشین دا خه‌رج کردو
هیچی نه‌هیشته‌وه.

إِبْرَصَ الْمَاءُ: ناوه‌که که‌م بوو، به‌که‌می
هاته‌دهره‌وه.

إِبْرَصَ فُلَانٌ فِي عَيْشِهِ: فلان‌که‌س
بۆده‌سته‌به‌ر گردنی بزێوو
پیداویستی ژیا‌نی هه‌موو نه‌م لاو
نه‌ولاپه‌ک ده‌کا‌و هه‌میشه‌ خه‌ریکه‌.

تَبَرَّصَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (أَبْرَصَت)‌ه.
تَبَرَّصَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س که‌میکی
پیداویستی ژیا‌ن بۆدایین بوو.

تَبَرَّصَ صَاحِبُهُ أُمَالَهُ: ورده‌ورده‌ مال‌و
سامانه‌که‌ی لی کیشایه‌وه ۵ که‌م که‌م
لی‌ی ستانده‌وه.

تَبَرَّصَ الْمَاءُ: که‌م که‌م ناوه‌که‌ی هه‌لینجا

ه هەر كه تۆزىك له بنكى بیره كه دا
 ئاوه كه كۆبووه ئهو هه ئى هینجا.
 تَبْرُضُ الشَّرَابِ: شه رابه كه ی هه لقوړاند،
 خواردیه وه.

تَبْرُضَتِ الْمَاشِيَةُ النَّبَاتَ: ئاژه كه
 گز وگیاكه ی به ناسكى خوارد، پێش
 ئه وه ی به رزبیته وه وه له خوێكه وه ی
 خواردی.

الْبَرَاضُ: گز وگیاكه تازه دهرسكى و
 سهر دهرده هینى و هینتا جوړه گانى
 به باشى لى ك جيانا كړینه وه.

الْبَرَاضُ: شتى كه م ه (الْبَرَاضَةُ) به مانا
 (الْبَرَاضُ) دى.

الْبَرَاضُ: به مانا (الْبَرَاضُ) دى.
 الْبَرَاضُ مِنَ الْآبَارِ: ئهو بیرانه ی ئاویان
 كه مه، (ك: بَرَضُ، بَرَاضُ، أَبْرَاضُ) ه.

الْبَرَاضَةُ: ئه وشته كه مه یه كه ورده ورده
 به هه وئى دان ده ست ده كه وه ی ه
 به زه وپیه كیش ده گوترى گى ی لى
 نه روى.

بَرُطْلٌ: له بهرام بهر چه وزه كه ی به ردیكى
 گه وره ی چوار گۆشه ی دانا.

بَرُطْلٌ رَأْسُهُ: سه رى درېز بوو ده لى ی
 بیرطيله.

بَرُطْلٌ فَلَانًا: میزه رى له سه ر كرد، فیس و
 عه مامه ی خسته سه رى یان به رتیلی
 پێدا.

تَبْرُطْلٌ: فیسى له سه ر كرد، به رتیلی
 وه رگرت.

الْبُرْطُلُ: شتى كه سه رى بى داده پۆشرى
 وه كوو میزه رو جامانه وه فیس و
 گوتره وه عه گال.

الْبُرْطُلَةُ: چادری هاوینه.

الْبُرْطِيلُ: ئاسنیکى درېزه یان به ردیكى
 درېزى رقه به رداشى ناشى بى
 بیراز ده كرى، یان به ردیكى چوار
 گۆشه ی گه وره یه به ئه نندازه ی
 نیومه ترىك، خانووى بى دروست
 ده كرى، یان به مانا به رتيله، (ك:
 براطیل) ه.

بَرُطْمَ اللَّيْلِ: شه و داهات و جیهان زور
 تاريك بوو ه (بَرُطْمَ فَلَان) فلانكه س
 رقى هه ئسا ه سوربوو هه ئچو ه
 له خه م و خه فه تبارى لیجى دا
 ژهنين.

بَرُطْمَ فَلَانًا: فلانكه س توپه ی كردو رقى
 هه ئساند.

تَبْرُطْمَ: له قسه كه توپه بوو.

الْبَرَاطُمُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی لچ و لیو
 ئه ستور.

الْبَرُطْمُ: نه وكه سه یه لال بى، زمانى
 بگيرى، قسه ی بۆنه كرى.

الْبَرُطْمَانُ: قاپىكى گه وره یه له شوشه
 یان له سه واته مورمباو شتى
 له و جوړه ی تیدا هه ئده گيرى.

الْبُرْطُومُ: دینگه، پالو، دارىكى گه وره ی
 ئه ستور وپته وه ده كرى ته دینگه و
 سه ققى خانووى ده خرى ته سه ر،
 (ك: براطیم) ه.

بَرْعَ بُرْعًا: به سهر هاو له کانی دا
بالا دهمست بوو، له کاره کهی دا پئش
نه وان کهوت.
بَرْعَ الْجَبَلِ: چوو ه سهر لوتکهی که ژه که
(بَرْعَ صَاحِبَهُ) به سهر هاو له کهی دا
بالا دهمست بوو.
بَرْعَ بَرَاةً: به سهر هاو له کانی دا بالا
دهست بوو پئشیان کهوت.
تَبَرَّعَ بِالْعَطَاءِ: بئشه وهی داوای لئ
بکری مالی به خشی، به خشین و
پیاو هتیه که له سهری پئو پست
نه بوو خو به خشانه نه نجامی داو
داوای قهرم بوو کردنه وهشی نه کرد ه
به ته ما هیچ نه بوو له بهرام بهر
پیاو هتیه کهی دا.
البارع (سعد البارع): نه ستیره که.
الْبَرَاةُ: پیاو هتی و مهردابه تی و رهوش
جوانی ته و او زمانه روانی و قسه
شیرینی و هها که له هاو له کانی حیا
بکری ته وه.
بَرْعَمَ الشَّجَرُ: دره خته که جرؤی کرد ه
(بَرْعَمَ الشَّجَرِ) به مانا (بَرْعَمَ) یه.
الْبُرْعَمُ: میوهی دره خت له ناو
توینکه کهی دا ه گوئی دره خت
(خونچه) پئش نه وهی بپشکوی ه
له زانستی روه کناسی دا بریتیه له
پرژیک که له چهند په لکه که لایه کی
که م هیزو سیس دا پهیدا دهمین ه
پان بریتیه له چهند په رگولتیکی
که وتبته سهر په ک.

الْبُرْعَمَةُ وَالْبُرْعُومُ وَالْبُرْعُومَةُ: هه مویان
به مانا (البرعم) ن.
الْبُرْعُومَةُ: به مانا تو په لای کیو
هاتووه.
بَرْغَ بَرْغًا: ناز په روه بوو ژبانی خو ش
بوو.
الْبَرْغُ: تفت، لیک.
الْبَرْغُتَةُ: رنگیکه له نیوان خاکی و
رهش دا که میک سپی تیدایه.
الْبَرْغُوتُ: می شووله، جوړه می شیتی
بچوکی که زندهی گورج و گو له.
إِبْرَغَشُ: له نه خو شینه کهی چاک بووه و
هه لسا رؤی.
الْبَرْغَشُ: می شووله ی که زنده.
بَرْغَلُ: له زهوی نزیک ناو دانیشه جئ
بوو.
الْبَرْغَلُ: ساوار، گهنمی هار او، گهنمی
کره کراو.
الْبَرْغِيلُ: زهوی نزیک ناو، زهوی دهم
چهم ه شارو چکه ی نیوان ساراو
گوندو هویه، (ک: براغیل).
بَرْقَ الْبَرْقُ بَرْقًا: چه خماخه و بریسکه
دیاری دا.
بَرْقَ السَّحَابَةُ أَوْ السَّمَاءُ: هه وره بریسکه ی
لئ دا.
بَرْقَ الثَّيِّبُ: دره وشایه وه، ده گوتری: (بَرْقَ
الصَّبْحِ) به یانی گزنگی دا (بَرْقَ
أَسَارِيرُ وَجْهِهِ) دهم و چاوی که شایه وه
ه (بَرْقَ السَّيْفِ) شمشیره که

بَرْقُ بَصْرِهِ وَبَصَرُهُ: چاوی تی بیری و زوری سهیر کرد.

بَرْقُ فَلَانٍ: فلانکس همپه شهی کرد و وادهی شهیری به بهرام به ره که هی دا له پهنندی پیشیناندا هاتوو دهئی: (بَرْقُ لِمَنْ لَا يَعْرِفُكَ) همپه شه له وانه بکه که ناتناسن.

بَرْقُ: سهفهری دورو دریژی نه انجام دا (بَرْقُ فِي الْمَعَاصِي) چوو زه لکاوای تاوانه وه نو غرؤ بوو (بَرْقَتِ الْمَرْأَةُ بِرَجْهَها) به مانا (بَرْقَتِ) ه (بَرْقُ مَنْزِلُهُ) مه نزل و شوین و جیگای خوی جوان کرد.

الْبَرْقُ: شوینیکی بهرداوی و رهقه ن و بئ گزوگیا ه خا که که ی پیک هاتوو له خپ که به ردو لب و گل، (ك): (أَبَارِقُ).

الْبَرْقُ: شمشیری بریسکه و ورشه دار، نافرمتی جوان و رو خسار ته پرو تازه که جوانی خوی به نه نقه ست بو پیاوی بیگانه دهر بخا ه مه سینه و لوولینه.

الْبَارِقَةُ: میینه ی (البارق) ه ه هروها بریسکه ی چه ک و شمشیره ه له حه دیشی پیغه مبهردا هاتوو دهئی: (كُفِيَ بِبَارِقَةِ السِّيفِ عَلَى رَأْسِهِ لَنْتَةً).

الْبَرْقُ: روناکیه که له ناسمان دیاری ددها به هوئی ته قینه وهی کاره بایی له ه هوردا ه نامیریکه نامه

بریسکه ی دا ه (بَرْقُ فَلَانٍ) فلانکس ه همپه شهی کرد ه (بَرْقُ الْبَصَرُ) چاوی تاساو له ترسان نه پتروکاندن ه (بَرْقَتِ الْمَرْأَةُ) نافرمتکه خوی جوان کرد و خوی نارایش دا (بَرْقَتِ بِوَجْهٍها) رو خساری خوی به نه نقه ست دهر خست ه (بَرْقُ الطَّعَامِ) بزیت او سمن که میک زهیت و رونی کرده ناو خوراکه که وه.

بَرْقُ بَرْقًا: ترساو واقعی و پرماو له ترسان هیچی نه بینی.

بَرْقُ الْبَصَرُ: به مانا (بَرْقُ) یه.

بَرْقُ الشَّيْءِ: دوو رنگی تیدا کؤبون ه وه رهش و سپی ه ده گوتری: (هَرُ أَبْرَقَ وَهِيَ بِرَقَاءً)، (ك: بَرْقُ).

أَبْرَقَتِ السَّمَاءُ: به مانا (بَرْقُ) یه.

أَبْرَقَ: تیشکی بهرق لییدا ه بهرقیه ی بو نارد ه همپه شهی کرد (أَبْرَقَ السَّحَابُ) ه هوره که بارانی باراند به سهر ولات دا.

أَبْرَقَ فَلَانُ الْبَرْقُ: فلانکس بهرقی بینی (أَبْرَقَ بِالسِّيفِ) شمشیره که ی هه تسو پاند بوئه وهی بریسکه ی ببیندری.

أَبْرَقَ بِالشَّيْءِ: بریسکه و ورشه ی له وشته دا دهر خست.

أَبْرَقَتِ الْمَرْأَةُ بِوَجْهٍها وَبِعَيْنِها: نافرمتکه به رو خسار و چاوی جوانی و بریسکه ی لی دهر که وت.

ئەمبەرۈ ئەوبەربىكاۋ ھەر رۇژە راو
بۇچونىكى ھەبى پىى دەگوتىرئ:
(أبر برائش) ھەروا بۇسەگىش
بەكار دەھىندىرئ.

الْبَرْقُشُ: باندەمەكى بچوكە ۋەكوو
چۆلەكە ۋاپە پەرەكانى سەرەومىيان
خاكى ۋاۋەراسىتيان سۈورۈ
خوارەومىيان رەشە.

بَرْقَطُ فَلان: فلانكەس لەسەر قاجى
دانىشتە ۋەئۇنى بىلاۋ كىردنەۋە.
بَرْقَطُ الشَّيْءِ: شتەكەى بىلاۋ كىردەۋە.
بَرْقَطُ الكلام: قسەكانى بەبى سەرۋەبەر
گوتىن.

تَبَرْقَطُ: بەسەر پىشتە مىلى دا كەوت.
تَبَرْقَطُ الماشية: ئازەلەكان لەكاتى
لەۋەرەن لەپاۋان دا ھەرىكەيان
روى لەشۋىنىكە.

بَرْقَعَت وَجْهًا: بەقىناع دەمۈ چاۋى
خۇى داپۇشى.
بَرْقَع الرجل بالعصا: بەگۇچان لەنىۋان
دوگۇنى پىاۋەكەى دا.

الْبَرْقُع: قىناعى ئافرىت يان ھى ئازەل
ۋ پارچە قوماشىكە يان چەرمىكە
خسوارەۋەى رىشال رىشال
كراۋمىئافرىت لەھەندى ۋلاتى
دواكەۋتوۋ دەمۈ چاۋى خۇى پى
دادەپۇشى ۋ ھەروا لەناۋچاۋانى
ۋلاغىش قايم دەكرى بۇئەۋەى بە
راۋەشاندى مىش ۋ مەگەز لەدەمۈ
چاۋى خۇى دوۋربخاتەۋە ۋ ھەروەھا

دەگۇنۇزىتەۋە لەشۋىنىكەۋە بۇ
شۋىنىكى تىرى دوۋر بەھۋى چەند
ئىشسارات ۋ جىۋجۋىلىكى
تاپبەتەۋە، (ك: بَرْقُع) ھ.

الْبَرْقُع: كاۋپ، بىچۈى مەپ، (ك: أبراق،
بَرْقان) ھ.

الْبَرْقَاءُ: زەۋىيەكى توندو پتەۋە
كەپىك ھاتبى لەبەردو لبو گلى
جىاجىيا، (ك: برالى).

الْبَرْقُعَةُ: بەمانا (الأبراق) ھەروەھا
بەمانا كەمىك لە چەۋرى (ك: بَرْق،
براق).

الْبَرْقِية: نامەپەكە لەشۋىنىكەۋە
دەنىردى بۇشۋىنىكى تر بەھۋى
نامىرى تەلغورافەۋە.

الْبَيْرَقُ: ئالاۋ ەلەم، (ك: بيارق).
الْبَيْرقدار: ھەلگىرى ئالا.

بَرْقَش الشَّيْءِ: ئەۋشتەى بەجۆرەھا
رەنگ نەخشاند ۋ جۋانى كىرد،
رازندىپەۋە.

بَرْقَش الكلام رفيه: قسەكانى تىكەلاۋ
كىرد.

تَبَرْقَش: بەجۆرە ھارەنگ رازاندراپەۋە
ۋ (تَبَرْقَش النبت) گزۈگىياكە
بەجۆرەھا شىۋە خۇى ئاراپش دا.
إِبْرَنْقَشَتِ الأرض: زەۋى سەۋز بوۋ سەۋز
ھەلگەپرا.

بَرْقَش (أبر براقش): باندەمەكە بەجۆرە
ھارەنگ رەنگى دەگۇپى كەسىك زۆر

نیشانه په که له سمتی نازهل دا
دهکړئ.

البرقع: به مانا (البرقع) ه، (ك: براقع).
البرقع: نه سپيکه هه موو دهمو چاوی
سپي بئ ه جورپکيشه له موسيقا.
المبرقة: میننه (المبرقع) هه روا
مه پيکه سه ری سپي بئ.

البرق: دره ختيکه له پيږي
گولداره گانه، له وناو چانه دهر وئ که
ناوو هه وای مامناو مندی بئ ه
گولته که سپي په، میوه که ری هنگی
جوراو جوره، (کوخ، قوخ).
برقل: دروی کرد، قسه ی کردو کرده وای
له گهل نه بوو.

البرقل: نه وکه وانه په که گولله ی بئ
دها و پيژئ.
برك البعير بروكا وبراكا: وستره که به سه ر
سینگی دا که وت ه له شوینیک پیخی
خواردو نه جولا ه (برك فلان)
فلان که س جیگیر بوو مایه وه،
تيكوشاو هه ولی دا، (برك على الامر)
له سه ر نه وکاره به رده وام بوو.
برك السماء: ناسمان بارغه که ی به رده وام
بوو.

برك للقال: چوکی دا دا بوشه ر، له سه ر
نه ژنؤ هه لروشا بؤ شه ر.
بركت المرأة: نافره ته که کور ی که وری
همیه و شوی کرده وه. ۱ دهگوترئ:
(هي بروك).

أبرك في عثريه: له رویشتن دا به گورجی
هه نگاوی هه لئنا.

أبرك البعير: حوستره که ی پیخ دا.
بارك على الشيء: به رده وام بوو له سه ر
نه وکاره.

بارك الله الشيء وفيه وعليه: خودا
خپرو به رده که تی خسته نه و شته وه.
برك البعير: به مانا (برك) په.

برك السحاب: بارانی هه وره که هینده
زورو توند بوو هه موو روی زه وی
په ستاوت.

برك فيه وعليه: دوعای خپرو به رده که تی
بؤ کرد ه له حه دپنی (ام سلیم) دا هاتو وه
دهمه رموئ: (لحنکه وبرك علیه).

إبرك البعير: به مانا (برك) په.

إبرك القوم في القتال وله: له سه ر چوک
دانیشتن بؤ شه ر له شه ردا له سه ر
نه ژنؤ دانیشتن.

إبرك الدابة: ولاغه که
له رویشتن وراکردن دا خو ی به سه ر
لایه ک دا دا، به لاسه نگی غاری دا.

إبرك الصيقل: شمشره که به لایه کی دا
خواربوو.

إبرك في العنبر: به مانا (أبرك) په.
إبرك السماء: ناسمان به رده که تی رشت
ه رزاند.

إبرك مصارع: زورانبازی به رامبه ری
خسته سه ر زه وی خو ی به سه ر دادا،
خسته ی ژر سنگیه وه.

بئر ارتوازيته

بردعة

بارجة

إبريج

مرغبي

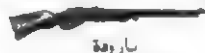
بالطو

بؤبؤ

بابوج

بارودة

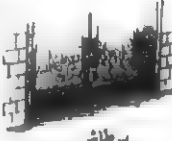
برآد

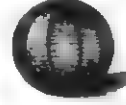
ميسخرة

بادرة

برطاش

بالون

مبرد

بامطلوب

باخرة

برسكوب

بروخ

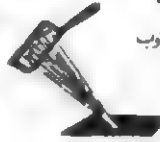
متولا

مان

ماوياب

بؤرة

بربريس

باذنجان

ياميا

برواق

بؤدي

بايونج

برتقال

برم

بؤ

بيبلو

بشور حريم

برقش

بجمه

برغوث البحر

برغوث

برغشة

برقش

باز

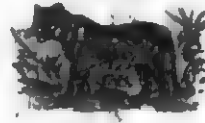
بيستاه

بلشق

سانم آبرص

ببر

نان و گولپیره و بۆن خوشکردنى،
دهشگوشرى و رۆنى رهشكهى لى
دمردههيندرى بهعهرمبى پى
دهگوترى: (الحبة المباركة، الشونيز،
حبة الشونيز، الحبة السوداء).

الْبُرْكَةُ: زهلكاو، نهستىر، نهستيل.
الْبُرْكَةُ: بالندهميهكى ئاوى په شيوه
مراوى په.

بُرْك: كرڼى ناشهوان و فرنجى.
الْبُرْكُ: حه لئاو ۵ دؤشاوو ئارد تيگه لاو
دهكرى و دهخورى.

الْبَرِيك: پيرۆزو بهفهر ۵ خورماى تهرو
تازه لهگه ل رونهكه رهدا تيگه ل
دهكرى و دهخورى.

الْبَرِيكَةُ: حه لئاو.
الْمَبْرَك: شوڼى پيخ دانى خوشتر.

الْبَرَكَا: په رگا ل ۵ سهيرى وشه
(برجل) بكه.

الْبُرْكَان: برهتيه له شهقبونى توڼكى
زهوى و دهرپه پهنى مادده تهاوه غازو
بوخارمهكان ليهوه ۵ ههروا بهوكيوش
دهگوتري كه لهو ماددانه پيك دى.

بُرْكُج: به سهه نه زؤندا كهوت ۵ به كاگؤلگى
رؤپشت.

بُرْكُجُ الشَّيْ: شتهكهى برپه وه و پارچه
پارچهى كرد.

تَبْرُكُجُ الشَّيْ: شتهكهى برپه وه و
پارچه پارچه بوو.

الْبُرْكُج: كورته بالا (خوشترى كورته

ابْتَرَكَ الرَّجُلُ فِي عَرْضِهِ وَعَلَيْهِ: پياوهكهى
سه زمه نشت كردو زنده روى كرد
له زه مكردى و شكاندنى دا.

تَبَارَكَ: بهرز بووه پيرۆز بوو، (بارك
الله) خودا پاك و خاوڼ و بهرزو
پيرۆزه له وهى كه مو كورپى هه بى.

تَبَارَكَ بِهِ: خيرو به رهكه تى لى
چاوهروان كرد به پيرۆزى زانى.
بَرَالِك: (اسم فعل أمر) به مانا جيگير به
بوسته به سكه نه.

الْبَرَاء: گۆره پانى شه پ، خورپاگرى و
وربه رهزى له شه پدا.

الْبُرْك: سينگ، نهوشوڼه به خوشتر
له كاتى پالگه وتن دا ده پخاته
سه رهزهوى ۵ كۆمه له خوشترى زؤر.

الْبُرْكُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوى به ردهوام و
كۆلنه دهر له سهه شت ۵ ترسنوك ۵
مۆته كه و كابوس ۵ دپوه زمه.

الْبَرَكَةُ: خيرو فهر و گه شه و نهش و نما
۵ خوشبهختى و بهخته وهى.

حَبَّةُ الْبَرَكَةِ: گياههكى سالانهى دهنك
ره شه، له ولاتى ميصرو ولاتانى

حه وزى دهرپاى ناوه راست و ولاتى
هيند دهرپى په لكه گه لاكانى وردو

گوله كانى شين و به روبومه كهى
له توڼكل داپه دهنك و تۆوه كهى

بچوك و به كوردى پى دهگوتري
رهشكه، بؤچاره سهه رى نه خوشى

به كاردههيندرى، زؤرجار تيگه ل
به هه وير دهكرى بؤتام خوشكردى

هاوه لانی دا ناجیته قومارخانه و
مه بخانه وه له بهر رژی ۵ کلی تواوه
۵ بۆله بهر سیله له سه ره تای
دهر که وتنی دا.

الْبُرْمَةُ: دیزه ی بهر دین، (ك: بُرْم، بُرْم،
برام).

الْبُرْمُ: هه رشتیک له دمو وشتی تر
دروست بکری که دوو رنگی
تیکه لای تییدا بن ۵ هه روا
به حه بلیک دهگوتری دورنگی
تیدا بن، به جه وهه رازیندرابیته وه،
ناهرمان له قوئی ده که ن یان له
پشتینی ده به ستن ۵ هه روا
به نوشته یه که دهگوتری به منال دا
ده کری بۆ چاومزار ۵ هه روا
به حه بلیک دهگوتری: دوو حه بل
تیک باهه لدرابن وپاشان له گه ل
حه بلیکی تر واته هه رسیک
حه بله که به یه که وه بادرابن ۵
کۆمه لیک له خه نک ۵ سوپای
پیکه اتوله چهند نه ته وه و چین
تویریک ۵ کۆمه لیک نازه ل تیکه لای
له مه رو بزن ۵ فرمیسی تیکه لای
به کل ۵ روناکی خۆر له به یانی دا ۵
تاوانبار.

الْبُرْمُ: پارچه ناسنیکه دارتاش ده می
برینی مشاره که ی پی فراوان ده کا.

الْمِيزْمُ: ته شی، (ك: مِبارم).

الْمِيزْمُ: قورس ۵ که سیک قسه ی پرپوچ
بکا.

بالا، ناده میزادی کورته بالا).

الْبُرْمَةُ: بهر زترین و بهر خترین
جۆری نه لماس له ورشه داری و
سفت و لووسی دا.

بُرْمُ الْخَبَلُ: له هه ردو سه ره وه حه بله که ی
گری دا.

بُرْمُ الشَّيْءِ: شته که ی قایم و پته وی کرد
دهگوتری: (برم الامر والعقد).

بُرْمُ بالشَّيْءِ بُرْمًا: به وشته چارزبوو، پی ی
ناره حه ت بوو.

بُرْمُ بِمَنْطِقِهِ: زمانی گراو قسه ی پی نه کرا
۵ دهگوتری: (بُرْمُ بالحجة والجواب).

اَبْرَمُ: برمه ی دروست کرد ۵ (اَبْرَمُ الْكَرَمُ)
میوه ی میوه که به نه ندازه ی
برمه که بوو.

اَبْرَمُ الْخَبَلُ وَالشَّيْءِ: حه بله که و شته که ی
پته وو قایم کرد.

اَبْرَمُ الشَّوْبِ: ریه که ی دوقات بادا،
به که ره که ی گشت بادا.

اَبْرَمُ الْحَكْمِ: به یاره که ی پشت
راست کرده وه ۵ (اَبْرَمُ الامر) کاره که ی
بنج پته و کردو به نه وانی شیلا.

تَبْرَمُ بالشَّيْءِ: به مانا (بُرْم) مبه.

اَلْبُرْمَةُ: نامیریکی له وله بی یه بۆ
کونکردنی شتو بۆ دهره یینانی
سه داده و شتی وا به کاردی به کوردی
(برینه ی پی ده لئین).

الْبُرْمَةُ: به مانا (الْبُرْمَةُ) دئ.

اَلْبُرْمُ: به وکه سه ده لئین: که له گه ل خه نک و

البرمائي: گیانلبهر یان روک که له ناو
وشکانی و ناودا بزیا.

البرمیل: زمر فیکه له دار دروست دهکری
ترشیات و مهی و سرکهی تیدا
هه لدهگری، ئیستا له نایلون و شتی
تر دروست دهکری.

برمهات: مانگی چه و ته می مانگی
قیبطیه، لهو مانگه دا و مرزی به هار
دهست پی دهکا.

برموده: مانگی هه شته می مانگی قیبطیه
دهکه و ئتیه ناو پرستی و مرزی
به هار هوه.

البرنسي: جورنکی باشی خورمايه،
دهنکه گانی خرو سووره و مهله و
زمرده، دهگوتری: (خل برني و غلة
برنية).

البرنيّة: زمر فیکي دم پانه (سوینه
یه که) له سوا له یان له شوشه ی
ئه ستور دروست دهکری
که له شیرنکی بچوکی گهنج و تازه
پینگه پشتووه.

البرنامج: دمهتری حیساب، یان تۆمار ی
ئه وکالا یه ی له ولاتی که وه بۆ ولاتیکی
تر دهنی درری (ممنه فیس) و یان
ئه و دمهتره ی چه دیس گیره وه،
ناوی راوی و رسته ی کتیبه گانی تیدا
تۆمار کردوه و پلانیکی نه خشه
کیشراوه بۆ نیشی رۆزانه یان
سهعاتی، وهکوو بهرنامه ی رادیۆ و
تهله فزیۆن و وانه گوته وه و

بهگوردی پی ی دهگوتری بهرنامه،
(ک: برامج) ه.

البرنژ: تیکه له یه که له مس و قه صدیر،
جاری واده بی مادده ی تریشی تیکه ل
دهکری، وهکوو ماده ی زهنگ و
فسفۆر.

تبرکس: کراس یان رۆبی خاوی سهر
به کلاوی له بهر کرد.

البرنس: هه رلیباسیک سهر کلاوی پیوه
لکیند رابی و فیس و کلاوی قوچ و
پۆشاکیکه دووقۆلی هه یه دوا ی
خۆشتن و چه مام کردن له بهر
دهکری، (ک: برانس).

البرنوف: روکه یکه له پیری (الفصيلة
المرکبة) ته مه نی دریزه له که نار
چۆم و روباره گانی میصر ده پۆی،
بۆننکی که سکونی قورسی هه یه
دهعباو چه شه راتی پی راوده نری.

البرنيطية: پۆشاک ی سهر لای
فه رنگیه کان، (ک: برانط).

برنق الشی: شته که ی بهرمنگی بهر نه فی
بۆیه ی کرد.

البرنيتی: رهنگی که له تۆوی که تان
دروست دهکری رهس و شتی وای پی
چه ور دهکری و نه م مادده یه نسبت
دهدری بۆ ولاتی برنیقا له نیسپانیا.
بره الرجل برها: پیاوه که چه سته ی
پر کردوه دوا ی نه وه ی که لاواز بوو
به نه خۆشی، لاشه ی وهکوو خۆی لئ
هاته وه.

أَبْرَة: به لگهی سهرسور هیئهری خسته
به رجاو و به سهر جه ماومردا
بالادست بوو.
الْبَرْهَة: ماوه په که له زه مان (الْبَرْهَة)
به مانا (الْبَرْهَة) دئ.

بَرْهَم: جاوی تئ بړی به بئ نه وهی جاوی
بتر وکینئ ۵ دهشتگوترئ (بَرْهَم الیه).
الْبَرَاهِمَة: پېرو تایه په کی هیئدین
پنیا وایه دروست نییه بؤ خودا
پنغه مېهر بنیړئ بؤ سهر ئاده میزاد
۵ خواردنی گۆشتیشیان به لاوه
حه رامه ۵ به تاکه کانی ئه م تایه په
دهگوترئ: (برهمی).

الْبَرْهَمَة وَالْبَرْهَمَة: جرؤی درهخت.
بَرْهَن: به لگهی هیئا په وه له سهر داواکهی ۵
دهشتگوترئ (برهن علیه).

الْبُرْهَان: به لگهی په کالاکره وه ۵
له زانستی منطق دا بریتیه له
قاعیده و قیاسیک که له جهند
پیشه کی (مقدمات) پیک دئ ۵ به لای
ریاضیه کانه وه بورهان نه وه په
(قهضیه په ک) بجه سپینئ که پیک
هاتوو له جهند پیشه کی په کی
سه لیندراو.

بَرَا الْبَرَّةَ بَرَأَ: لوته وانه کهی دروست کرد.
بَرَا الْجَمَلَ وَغَیْرَه: لوته وانهی له لوتی
حوشترکه کرد.

بَرَا الْقَلَمَ أَوْ السُّهْمَ: قه لمه که یان
سهر تیر کهی تاشی.
بَرَا اللَّهَ الشَّيْءَ: خودا نه وشتهی به دی هیئا،

دروستی کرد.

أَبْرَى الْجَمَلَ وَغَیْرَه: لوته وانهی له لوتی
حوشترکه کرد.

الْبُرَّة: نه لقه په کی بچوکه له زمرد یان
له شتیکی تر دروست دهگوترئ
له لایه کی لوتی حوشتر دهگوترئ بؤ
نه وهی ژر بار بیئ، یان ئافرهت
له لوتی خؤی دهکا بؤ جوانی وه کوو
چؤن گواره له گوئ دهکا ۵ هه روا
(الْبُرَّة) ناوه بؤ هه موو نه لقه په کی
وه کوو باز نه و خپ خال و گواره و
نه و جوړه شتانه.

الْبُرَّة: لؤغه تنیکه له (الْبُرَّة) هه روا ناوه
بؤ داراوی قه لهم و دارو صابون و
نه و جوړه شتانه ۵ به و بلیسکه
صابونهش دهگوترئ: که دواي
به کار هیئا دهمینته وه.

الْبُرَّة: بونه وهر، خه لک.

البروتیستتیه: رېبازیکی مسیحی په
له ئاکامی جم و جؤل و هه ولدان بؤ
چاکسازي له ئاپینی مسیحی دا
سهری هه لدا ئه م راپه پین و جم و
جؤله به راپه راپه تی (لوتر) نه انجام
درا بانگه وازی نه وهی ده کرد که تاک
له دهسه لاتی که نیسه رزگاری بی و
به رامېهر به خودا بهر پرسیار بی
هه رکه سه و خودای خؤی ۵
له به رامېهر نه مه دا رېبازو بیرو
بؤ چونی (کاثولیک) پش هه بوو که
(نهرئو ذکسیه) شی پی دهگوترئ.

أَبْرَى الشَّيْءِ: نه‌وشته توشی لاوازی بوو.

بَارَاهُ فِي الْأَمْرِ: به‌بره‌ره‌کانی کرد چاوی له‌له‌وکرد چی کرد نه‌ویش هه‌مان شتی ره‌چاو کرد.

بَسَارَى إِمْرَأَتِهِ: له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی رَيْك گه‌وتن گه‌لَيْك جیا‌ببهنه‌وه.

إِبْتَرَى الْعَوْدَ وَالْحَجَرَ: به‌مانا (بَرَاه) دئ.

تَبَارَى الرَّجُلَانِ: دوو‌پیاوه‌که پیش‌پ‌کئی به‌کتریان کرد، هه‌ریه‌که یان هه‌ل‌س و که‌وتی وه‌کوو نه‌وی تری کرد.

تَبَسَّرَى لَهُ: خۆی بۆ‌ته‌رخان کردو به‌د‌ل‌سۆزی هه‌ولی دا کاره‌که‌ی بۆ نه‌نجام بدا.

أَلْبَرَى: گ‌ل و خۆل ە مه‌خلووقات.

الْبُرَاءُ: هه‌موو نه‌و ورده‌و خشت و خۆله‌ی له‌ناکامی تاشین و به‌پهنه‌وه‌ی شت ده‌که‌وێته‌ خوار.

الْبُرَايَةُ: به‌مانا (الْبُرَاء) دئ ە پر‌وپ‌وجی ناو‌کۆمه‌ل ە حوشتری لوته‌وانه له‌لوت گراو ە حوشتری قه‌له‌و، حوشترێك به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر رۆش‌تن.

الْبُرَايَةُ: دارتاشی، سه‌نگ‌تراشی.

الْبِرَاءُ: نه‌و‌که‌سه‌ی کاره‌که‌ی به‌ریتیه له‌دارتاشی یان سه‌نگ‌تراشی.

الْبِرَاءَةُ، أَلْبُرَايَةُ: قه‌له‌م دادمه‌، هه‌رشتێك قه‌له‌می بێ داب‌درئ یان داروشتی وای پی داتاش‌ترئ وه‌کوو ته‌شوئ.

بروتستو: به‌لگه‌نامه‌یه‌کی رسمی به‌ له‌سه‌ر داوای خاوه‌ن مه‌به‌ست ده‌نوس‌ترئ بۆ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی نه‌وه‌ی کاب‌رای به‌رام‌به‌ر پابه‌ندی کۆم‌پیا‌له‌ی نی‌وانیان نیه‌و وه‌فا به‌وه‌عدو به‌لێنی خۆی نا‌کا ە بروتون به‌شێکه له‌ پێکهاته‌ی نه‌و قه‌ه‌باره هه‌ره به‌جۆله‌یه‌ی بێ ده‌گوت‌ترئ زه‌مه‌.

بَرَوَزَ الصُّرَّةَ وَخَرَهَا: چوار چێوه‌ی بۆ رسمه‌که دانا ە چوار‌چێوه‌ی بۆ نه‌و شته‌ دروست کرد.

الْبُرُوقَةُ: به‌راوه‌ بێ‌کردنی شتێك پیش نه‌وه‌ی بۆ‌چه‌ماوه‌ر نه‌مایش ب‌ک‌رئ بۆ‌د‌ل‌نیا‌یی بوون له‌گ‌ون‌ج‌او‌ی.

الْبُرُوقُ: نه‌و سه‌ه‌وزایی به‌ که له‌سه‌ره‌م‌تا‌دا زه‌وی داده‌پۆش‌ئ ە به‌هه‌موو نه‌و رو‌ه‌کانه‌ش ده‌گوت‌ترئ که‌بالا نا‌کاو به‌سه‌ر زه‌وی دا په‌ل ده‌هاوئ و پان ده‌بێته‌وه‌.

بُرِيَ الْعَرْدُ أَوْ الْحَجَرُ وَخَرُّمَا: داره‌که یان به‌رده‌که‌ی تاشی، ده‌گوت‌ترئ: (ه‌ربار) نه‌وه سه‌نگ‌تراشه‌، دارتاشه‌ ە له‌په‌ندی پیشینان دا هات‌وو ده‌لئ: (اعط القوس باريها) کاره‌که بخه‌ره نه‌ستۆی خاوه‌ن کار.

بَرِيَ الْقَلَمُ: لایه‌کی قه‌له‌مه‌که‌ی دا‌دا بۆ بێ‌نووس‌ین.

بَرِيَ السَّفَرُ وَالْجُرْعُ الْإِنْسَانِ وَالْجَمَلُ: سه‌فه‌رو به‌رسایه‌تی ئاده‌میزادو حوشتری لاواز کرد.

بَارِجٌ فِي الشَّيْءِ: شانازی پیوه کردو خوئی
پیوه هه لکیشا.

بَرْجُ الشَّيْءِ: به مانا (بَرْجَه) دئ.

تَبَارِجُ الرِّجْلَانِ: نهو دوو پیاوه خوئیان
بۆیه کتر هه لکیشا.

الْبَرْجُ: پاداشد مره وهی چاکه.

بَرْخُهُ بَرْخًا: له سیپه ندهی دا ۵ سئ

به ندهی چال کردو ناوکی دهرپه پراند

۵ به گۆچان که وته و بزهی ۵ لییدا

تا گرپه مۆلهی کرد.

بَرْخُ الْقَرْسِ: که وانه کهی چه مانده وه.

بَرْخُ الرَّجُلِ: ئابروی پیاوه کهی برد

فه زحی کرد.

بَرْخُ بَرْخًا: پشتی چوووه ناوه وهو سنگی

دهرپه ری.

بَرْخُ الْفَرَسِ: پشتی چال بوو ده گوترئ:

(هو اَبْرَخُ وهي بَرْخَاءُ)، (ك: بَرْخُ).

بَرْخُ: ملکه چ بوو.

إِنْبَرْخُ ظَهْرُ الْفَرَسِ: به مانا (بَرْخُ) یه.

تَبَارِخُ: رۆیشت به شیوهی رۆیشتنی که سئیک

پشتی چال بوو بیو ناوکی دهرپه ری بی

۵ وه کوو دانیشتنی نهو دانیشت.

تَبَارِخَتِ الْمَرْأَةُ: نافه ته که سمتی

دهرپه پراندن ۵ (بَارِخُ الْفَرَسُ) ئه سپه که

دهسته کانی بۆلای ورگی چۆماندنه وه

بۆنه وهی ده می بگاته ناو.

تَبَارِخُ عَنِ الْأَمْرِ: دواکه وت له کاره که.

الْبَرْخُ: لمبه لانی نزم، شوینی چال و

نهوی له لمبه لانی.

الْبَرْيُ بَرِي: نه خووشی یه که به هوئی

که مبوونی (فیتامین ب) وه بهیدا

دهمی دل لاواز ده کاو ئیلتیهابی

ئه عصاب ده خاته وه.

المباراة: کئ برکیی وهرزشی یه له نیوان

دوو تاقم دا یان له نیوان دوکه س دا،

(ك: مباریات) ه.

المِبْرَاءَةُ: به مانا (الْبَرَاءَةُ) واته فه لهم

تاش.

بَرْوَزُ: له رۆیشتندا په لهی کرد ۵ تی شکاو

هه لتهات ۵ زۆری جم و جۆل کرد.

بَرْوَزُ الرَّجُلِ: پیاوه کهی به هیز راپسکاوت.

بَرْوَزُ الدَّابَّةِ: ولاغه کهی به توندی راکیشاو

لیی خوپی.

بَرْوَزُ الشَّيْءِ: نه وشتهی چاره سه رکردو

رئکی خسته وه ۵ لیی ستاندو لیی

دامالی ۵ فرهی داو نه پیدایه وه.

الْبَرْوَزُ: تیز رهو، نه وکه سهی به په له

به رینگادا دهرپا ۵ که سئیک گورج و

گۆل و هه میسه له جم و جۆل دابی ۵

مندالی تازه پی که پشتوو سوکه له

له سه فه ردا.

الْبَرْيَاؤُ: به مانا (الْبَرْيَاؤُ) وه (الْبَرْيَاؤُ)

به مانا (الْبَرْيَاؤُ) وه.

بَرْجُ بَرْجًا: خوئی هه لکیشا، خوئی

هه لتهایه وه.

بَرْجَ عَلَيْهِ: گئچه لی پی کرد.

بَرْجَ الشَّيْءِ: شته کهی جوان کردو

رازانده وه.

الْبَزْدَرَةُ: مېهنه‌ی وەرزێری و جوتیاری.
بَزْرُ الْحَبِّ: تۆوه‌که‌ی وەشان، بەناوی
زەوی‌پەکه‌ دا بـلاوی کردووە
بۆ ئەوەی بپروێ.

بَزْرُ الْقَدَرِ: دهنکه تۆمه‌کانی فەرێداپە ناو
دیزه‌که‌وه.

بَزْرُ فَلَانًا بِالْعَصَا: بەگۆچان لەفلانکەسی
دا.

بَزْرُ الْقَصَارِ الْغَرَبِ: جل شۆرو جل گوته‌که‌
بەگۆچان لەکراسه‌که‌ی دا بۆ ئەوەی
پاک بپتەوه ە جل دەبرێته‌ سه‌ر
ئاوو ته‌پ ده‌کریو ئەمجار لەسه‌ر
تاته‌مه‌ردێک بەدار پێی ده‌کێشێ
بۆ ئەوەی پاک بپتەوه.

بَزْرُ الْقِدْرِ: بەمانا (بَزْرَهَا) دێ.

بَزْرُ الطَّعَامِ: خۆراکه‌که‌ی رازاندەوه‌ وای
لێ کرد هه‌وه‌سی بچیتێ.

أَلْبَازِيرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی گومانای،
دل پێس.

أَلْبَزْرُ: ئەوتۆوه‌ که‌بەزموی ده‌کری
بۆ ئەوەی بپروێ ە منداڵ و وەجه‌ و
نه‌وه ە زپووت، (ک: بَزْر).

الْبَزْرُ: ئەو تۆوه‌ی بەزەوی دا ده‌چیندرێ
بۆ ئەوەی بپروێ، (ک: بَزْر) ە
ئەوه‌میوه‌ و دهنکه‌ زەیتون و
ئەوشتانەپە لەگەڵ خواردن
دادەنرێ.

بَزْرُ قَطُونَا: تۆوی گپا‌پەکی سالانەپە
لەپێری (لسان الحمل) ە ە لە لێلانی
ولاتی میصرو ولاتانی جه‌وزی

دەریای ناوهر‌است دەپروێ ە که‌سێک
زۆر قەه‌ز بێو پێسابی بۆ نه‌کری
لەبەر و بوومی ئەو گپا‌پە ده‌خوا
بۆره‌وان بوون.

أَلْبَزْرَاءُ: ئافره‌تێک زۆری منداڵ بووبن.
أَلْبَزْرَةُ: هه‌رتۆێک لەزەوی دا بچیندرێ

بۆ زه‌راعەت ە لەولاتی میصر
تایه‌تیان کردووە بەتۆوی به‌مبۆ ە
لـه‌زانیا‌ری زه‌راعەت دا
بەودانه‌وێلەپە ده‌گوترێ که‌ تایه‌ت
ده‌کریو هه‌لنه‌گێری بۆ تۆو کردن و
داچاندن.

أَلْبَزَارُ: تۆو فرۆش.

أَلْبَيْزَارُ: جوتیار ە هه‌نگری با‌زی راو،
(ک: بيازرة).

أَلْبَيْزَارَةُ: ئەوداره‌ ئەستورمپە که‌جل
شۆر پۆشاکه‌کانی پێ ده‌کوئێ بۆ
پاکیونه‌وه.

أَلْبَيْزْرَةُ: بەمانا (الْبَيْزَارَةُ).

أَلْبَيْزْرَةُ: زانیاریه‌که‌ لەحال و چۆنیه‌تی
ئەو دهن‌دانه‌ ده‌کوئیتەوه‌ که‌ بۆ
پاوکردن بەکارده‌هێندرێن.

المِيزْرَةُ: بەمانا (الْبَيْزَارَةُ) دێ.

أَلْمَبَزْدُ: پیاویکه‌ منداڵی زۆر هه‌بن.

بَزْرُ قَرْنِهِ بَزْرَةُ وَبَزْرِي: به‌سه‌ر
به‌رامبه‌ره‌که‌ی دا زāl بوو روتی
کردوه‌، له‌په‌ندی پێشینان داها‌تووه‌
(من عَزَّ بَزْرُ) هه‌رکه‌سێک بالاده‌ست
بێو سه‌ره‌به‌ه‌وی جه‌ک و سیلاحی
ژێرکه‌وتووه‌که‌ وه‌رده‌کری.

بَزَغَ الطَّيْبُ الْجِلْدَ بَزْغًا: پزیشکه که پیسته که می هه لدری و خوینه که می رهوان بوو.	بَزَّ الشَّيْءُ: شته که می دهرکیشا، به توندو تیژی رای پسکاندو کیچی کرد.
بَزَغُهُ: به مانا (بَزْغُهُ) دئ.	اِبْتَزَّ قَرِينَهُ: به مانا (بَزَّة) دئ.
بَزَغَ الْبِطَارُ الدَّائَةَ: به پتار که به مبهستی چارمه سرکردن دمرزی په کی سوکی له زور سمتی نازده که دانه یکه یانده دهماری.	اَلْبَزَاةُ: کوتا لفروشی ۵ میهنه می کوتا لفروشی.
اِبْتَزَّ الرِّيحُ: سهرقای بهار په یدابوو.	اَلْبَزُّ: جۆری که له پۆشاک ۵ جۆری که له چهک.
اَلْبَزْغَةُ: ددان.	اَلْبَزُّ: گۆی مەمک.
اَلْمَبْزَغُ: کیردی پزیشک تیغی عه مەلیاتکردن.	اَلْبَزُّ: چهک و سیلاح ۵ شیوه و روخسار ۵ نیشانه.
بَزَقَ بَزْقًا وَبَزَاقًا: تزی لئ کرد (بَزَقَ الشَّمْسُ): به مانا (بزغ) به.	بَزَغَ الصَّبِيُّ بَزَاغَةً: مناله که قسه خویش بوو عاقل و زیر بوو ۵ نازابه بۆ قسه کردن و له کس ناخواتمه ۵ نه و په پری شوخ و شنگی به دهمست هیئا.
اَلْبَزُقُ: نامپریکی مؤسیقایه، جۆریکی بجوکه له تهنبور د شوبه یته عود.	بَزَغَ الرَّجُلُ: نه و پیاوه بوو به گه وره و دهمراستی نه ته و هکه می ۵ دهگوتی: (هو بزغ، و بزاع).
اَلْبَزَاقُ: به مانا (اَلْبَصَاقُ) واته: تف.	تَبَزَّغَ الصَّبِيُّ: به مانا (بَزَغ) هاتوو.
بَزَلَّ النَّابُ بَزَلًا وَبَزُولًا: که لبه که دمرکه ووت ۵ دهگوتی: (هو بازل).	تَبَزَّغَ الشَّرُّ: شهر بهرپا بوو تا نیستا دانه مرکا و مته و.
بَزَلَ الْبَعِيرُ: حوشرکه که لبه می دهرهاتن، نه مهش کاتیکه ته مهنی دهگاته ههشت نۆ سالی.	بَزَغَتِ السُّنُّ بَزْغًا وَبَزْغًا: ددانه که گۆشتی پوکه که می قه لاشت و دمرکه ووت.
بَزَلَ الرَّجُلُ: پیاوه که نه زمونی ته و او بوو، به نیو زور نه زمون و جورتم دا تیپه پری.	بَزَغَتِ الشَّمْسُ أَوِ الْقَمَرُ أَوِ النَّجْمُ: خور یان مانگ یان نه ستیره له ناسو دمرکه ووت ۵ له فورشان دا دهمرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا﴾.
بَزَلَ الرَّأْيُ وَالْأَمْرُ: نیشه که جیگیر بوو کار که سه قامگیر بوو.	
بَزَلَ الشَّيْءُ: شته که می هه لدری.	
بَزَلَ الشَّرَابُ: کوبه شمره ابه که می کون کرد	

بۆننه وهی شهرا به که بیته دهره
برژی ۵ شهرا به که ی پالوت و صافی
کرد.

بَزَلُ الْأَمْرِ وَالرَّأْيِ: برپاری له سهر کاره که
داو برانده وه.

بَزَلُ الرَّأْيِ: بیرو بۆچونی تازهی داهیناو
بیدهمتی خسته ولاته وه.

بَزَلُ الْحَاجَةِ: نیشه که ی جبهه جی کرد.
بَزَلُ الرَّأْيِ وَالْأَمْرِ: کاره که سهری گرتو
سه قامگیر بوو.

بَزَلُ الشَّيْءِ: بهمانا (بَزَلَهُ) دئ.

انْبَزَلَ: شهق بوو، قهئشا، دریا، درزی
برد ۵ دهگوتری: (تَبَزَّلَ الْجُلْدُ بِالْذَّمِّ
وَالسَّقَاءِ بِالْمَاءِ): پیسته که هه لدرپاو
خوینی لی هاته دهر، کونده که درپاو
ناوی لی جو.

تَبَزَّلَ الشَّرَابُ: کو به که قهئشاو درزی
برد مه به که ی لی دژا.
البازِلُ: ددان کاتی پروانی که له بهوک
دهرده که وئ.

البازِلَةُ: برینیک له پیست ده کریو
خوینی لی دئ ۵ ههر که ل و به ل و
مال و سامانیک پیداو یستی
دهسته به ربکا.

البُزَالُ: نهوشوینه به قهئشاوه یان
دراوه و شله مه نه به که ی لی دپته دهر.
البُزَالُ: نامیری که کو به و بهرمیل و
بۆری و شتی له و جوهری پی کون
ده کری.
المُبْزَالُ: ئاله تیکه شهرا بی پی

ده پالتیوری، شهرا ب پالتیویک، (ک):
مَبَزَلٌ.

المُبْزَلَةُ: شهرا ب پالتیویک و ده کوو
(جابهائیوک).

بَزَمَ الْقَوْلُ: قسه که رهق و زبر بوو.

بَزَمَ عَلَيْهِ: بهددانی پێشه وه (که ئبه) ی
گهستی.

بَزَمَ عَلَى الْأَمْرِ: له سهر کاره که بهردهوام
بوو سوور بوو له سهر کردنی.

بَزَمَ بِالْمَبْءِ: بهوئه رکه قورسه هه ئسا.

بَزَمَ الرَّجُلُ بَازِمَةً: رۆژگار نهو پیاوه ی توشی
چورت و نه هاهمه تی کردوه هه زار
دهردی سهری بینیه وه.

بَزَمَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاند.

بَزَمَ النَّاقَةَ: بهدو په نجه (په نجه ی
شایه تومان و قامکه گه و ره)
حوشتره که ی دۆشی.

بَزَمَ الرُّكْزَ: به په نجه ی شایه تومان و قامکه
گه و ره ی و ته ره ی ئامیری
مؤسپا که ی گرت.

بَزَمَ فُلَانًا الشَّيْءَ: شته که ی له فلانکه س
ستاند.

الْبَزِيمُ: بروانه و شه ی (ابزیم) له پیتی
(ألف) دا.

البازِمَةُ: تهنگانه و چورت و ناخۆشی.
البَزِمَةُ: تهنگانه و ناخۆشی ۵ په کژه م
نان خواردن له شه و و رۆژنیک دا ۵
کیشی سی دهره م.

الْبَزِيمُ: لقی شلی دارخوما که شتی پی

أَلْبَزُوا: هاوتا هاوشان ۵ (بَزَو الشَّيْ)
هاوشان و هاوتایهتی.

بَسَى: واته بهسه لهبنه رمت دا وشه که
فارسییه.

بَسَى: دمنگیکه پشیلای پی دهرده کری.

بَسَى بَسَى: دمنگیکه خوشتری پی بانگ

ده کری بُو دُشین ههروا مهرو بزنی

پی بانگ ده کری بُو دُشین ۵

دمنگیکه بانگی پشیلای پی ده کری

بُوئه وهی دهسته مۆبج.

بَسَا به بَسَا وَبَسَا: وهگری بوو، خوی

پیوه گرت.

بَسَا بالامر: بهوکاره راهات و فیتری بوو ۵

به هیج و پوچی لهقه لهم دا ۵

سوکایهتی پی کرد.

بَسِي بَسَا وَبَسَا: بهمانا (بَسَا)یه.

أَبْسَا: ئولفهتی پیوه گرت وهگری بوو.

بَسَسَ: خپرا رۆی ۵ (بَسَسَ بالناقة أو

الشاة) بانگی کرد بُو دُشین.

بَسَسَ بَنهم: ههولی دا دوبه رهکی بخاته

نیوانیان.

كَبَسَسَ الماءُ: ئاوه که بهسه رزهوییه که دا

بلاو بووه.

الْبَسَاسَةُ: درهختیکه له پیپی گوپی

(الطیب) تۆو توپکله تۆوی بۆنخۆشی

هۆشیار که ره وهی ههیه.

الْبَسَسُ: ساری چۆل و هۆل، (ك: بَسَا)س

۵ (ترهات البَسَا)س: قسه ی

پروپوچ و بی سهروبهر.

بهسه سترئ یان پاقله ی پی گورزه

بکری ۵ گورزه پاقله ۵ تیشوی زنده،

پاشماوهی تیشوو، (ك: بَزُم)ه.

الْبَزْمَةُ: بهمانا (الْبَزِم)، (ك: بَزَا)م.

بَزَا بَزُوا: گوپی هه له خست و سه رنجی دا

بۆئه وهی قسه که ببیستی یان

شته که ببینی.

بَزَا الرجلُ: پیاوه که سنگی دهره پرپوهو

پشتی چال بووه.

بَزَا بَزَوْنَا: بازی دا، گوپی بهست.

بَزَا الرجلُ بَزُوا: پیاوه که ی ملکه چ کردو

هه له تهتی بُو برد.

بَزِي بَزَا وَبَزَاء: سنگی دهره پرپوه سکی

بهناودا جووه.

أَبَزَى به: ژر باری کرد، هه له تهتی

بۆ برد.

أَبَزَى بالامر: بهسه رکاره که دا بالادهست

بوو کۆنترۆلی کرد.

تَبَازَى: سنگی دهره پرپاندو پشتی چال

کرد.

تَبَازَى الرجلُ: پیاوه که ههنگاوه کانی

فراوان کردن، شه قاوی درژی

هاویشن، خۆی هه لکیشا بهشتیک

که لای نه بوو، لافی هه بوونی شتی

زۆر لی دهاو هیچی نیه.

الْبَازَى: پیپی بازی بچوکه یان بازی

ماناوهندی که بالیان مهیلوه

کورتن، قاجی و کلکی مهیلوه

درین، له جۆره کانی باشو بهیده ق

ههیه.

بسپرسه: چه لوابه که له ناردی گهنم و
 شه کرو روژن دروست ده کړئ.
 بَسْرَ اللَّبَن: شیره که ی له سهر رښبازی زانای
 فهرمنسی باستور ته عقیم کرد.
 البَسْرَة: ته عقیم کردنی شیره له سهر
 رښبازی باستور.
 البُسْتَار: باغچه په که دره خته خورمای
 بهرت بلاوی تڼدان که ده کړئ له نیوان
 دارخورماکان دا کشت وگاڼ بکړئ.
 البُسْتَانِي: باخه وان.
 البُسْتَنَة: زانیاری به خپوکردنی باغ و
 باغچه هکان و چوڼیه تی
 وه بهر هینانیا.
 بَسْرَ بَسْرًا وَبُسْرًا: په له ی کرد، روگرزی
 نیشان دا.
 بَسْرَ بِالشَّيْ: به وشته دهستی په کرد.
 بَسْرَ فُلَانٍ التَّخْلَةَ بَسْرًا: فلان کهس ته لقیحی
 دارخورماکه ی کرد پیش نه وهی
 کاتی بی (پیش وخت موتوربه ی
 دارخورماکه ی کرد).
 بَسْرَ النَّبَات: گزوگیاکه ی شین خواردو
 کرد، هریه ناسکی مه پری تڼدا
 له وهراند.
 بَسْرَ الْقَرْحَة: برینه که ی هه لاشته وه پیش
 نه وهی چاک بیته وه و گوشته و مزون
 بینیته وه.
 بَسْرَ الدِّبْن: هه رزه که ی وهرگرته وه پیش
 نه وهی کاتی بی.
 بَسْرَ السَّقَاء: شیره که ی خواردوه پیش

نه وهی بیته هه رو یا به می.
 بَسْرَ الْبُسْر: خورما کاله که ی تیکه ل کرد
 به خورمای ته پرو سرکه.
 بَسْرَ: توشی نه خویشی مایه سیری بوو.
 أَبْسَرَ النَّحْلُ: دارخورماکه خورماکانی
 بوونه بهر سیه ه خورما کاله کانی
 خوش بوون.
 أَبْسَرَ الْمَرْكَبُ فِي الْبَحْرِ: که شتی په که
 له دهریادا وهستا.
 بَاسَرَتِ الدَّابَّةُ: نازه له که پیش وخت
 به که ل هات.
 ابْسَرَتِ الرَّجُلُ: قاجی ته زی و نال بووه،
 قاجه که له کار که وت.
 ابْسَرَ بِالشَّيْ: به وشته دهستی پیکرد
 له حه دیشی پیغه مبهردا هاتووه ده لئ
 هه رکاتی پیغه مبهردا له سه فهدا
 هه لبستایه دهیغه رموو: (اللَّهُمَّ بَك
 ابْسَرْتُ).
 ابْسَرَ النَّحْلَةَ وَالْحَاجَّةُ: پیش وخت
 ته لقیحی خورماکانی کردن پیش
 وخت کار که ی نه انجام دا.
 ابْسَرَ الْفَاكِهَة: به ته پرو ناسکی میوه که ی
 لی کرده وه، ده گوتړئ: (ابْسَرَ
 الرَّأْي) رای خو ی دهربری پیش
 نه وهی جوان بیری لی بکاته وه.
 ابْسَرَ لَوْنُهُ: رنگی گوزا، رنگی بزپکا و
 روی ترش بوو.
 تَبَسَّرَ: داوای خورمای نه که پوی کرد.
 تَبَسَّرَ الرَّجُلُ: قاجی ته زی.

تَبَسَّرَ النَّبَاتُ: زهوی هه لکۆلی
 بۆدهرهینانی روهکهکه پێش نهوهی
 بهناسایی سهردهربینی ۵ وهکوو
 نهوهی کهخاگه لیوهی بههار
 کهنگرکه بهپێی لیزانی خۆیان
 زهوی هه لدهکۆلن کهنگرکه
 ددهۆزنهوه هیشتا سهری
 دهرنههیناوه.

الباسر: مایهسیری.

البُسْرُ: روگرزی ۵ دهگوتری: (وجه بسر
 وباسر) ۵ ههرواناوه بۆ ناو کهتازه
 بهتازه لهناسمانهوه دپته خوار.
 البُسْرُ: خورما پێش نهوهی پێبگاو
 شیرین ببی ۵ میوهی تهپو تازه
 لهههرجۆریک بی ۵ ههرشتیک تازه
 پێبگاو سهرمهای بی ۵ ههروا ناو
 کهتازه لههههروهوه دهباریته
 سهرزهوی.

البُسْرَةُ: تاکی (البُسْر) ههروا ناوه بۆ
 ههموو روهکیک که تازه
 سهردهردین.

المُبْسَارُ: نهودرخته خورمایهیه که
 خورما بهرسيلهکانی نابنه روتابو
 شیرین نابن.

المُبْسِرَةُ: بای واده، بایهکه دهبیته
 نیشانهی نهوه کهباران بارین نزیکه
 ۵ (المُبْسِرَةُ) بهمانا (المُبْسِرَةُ) دئ.

بَسَّ الرَّجُلُ بَسًا: بپاوهکه داوای کردو
 ههولی داو تیکۆشا ۵ قاوتی دروست
 کرد ۵ قاوتی پهیدا کرد.

بَسَّ الشَّيْءُ: شتهکهی وردو خاش کرد،
 قورنان دهفهرموی: ﴿وَبَسَّ الْجِبَالُ
 بَسًا﴾.

بَسَّ الشَّيْءُ رَفِيه: نهوشتی بلاوه پێکردو
 زۆری لی رۆیی زۆری لی فهوتا ۵
 دهگوتری: (بَسَّ مِنْهُ الْأَيَّامُ) رۆژگار
 کاربگهری خۆی تیدا کرد، پیرو
 لاوازی کرد، گۆنی کردبوو ۵
 لهحهدهی موعدهدا هاتوو دهئ:
 (ومعني بردة قدُبس منها) بوردهیهکم
 پێ بوو کۆن بو بوو.

بَسَّ عَلَيْهِ عَقَارِبُهُ: دوزمنهکانی ناردنه
 سهر، نۆکهرو پاساولهکانی ناردنه
 سهر بۆنهوهی زیانی پێ بگهیهنن،
 نهزیهتیان دا.

بَسَّ لَهُ مِنْ يَتَخَبَّرُ بَخْبَرِهِ: کهسیکی کرده
 جاسوس بهسهریهوه بۆ نهوهی
 ههوالهکانی پێ بگهیهنیو
 لهههلسو کهوتی ناگاداری بکا.

بَسَّ الْأَبْلُ وَبَهَا: بههیاوشی حوشترهکانی
 ئازوتن ۵ یان لهکاتی رۆیشتنی
 بهپهلهدا هیواشی کردنهوه بهوشی
 (بس بس).

بَسَّ بِالْأَقَةِ: بهوشی (بس بس) حوشتره
 شیردهرهکهی هیواش کردهوه
 بۆنهوهی رابوهستیو بیدۆشی.

بَسَّ الرَّجُلُ: بپاوهکهی دهرکرد دوری
 خستهوه ۵ (أَبَسَ الْأَبْلُ) بهمانا (بَسَّ)
 دئ ۵ لهپهنی پێشیناندا هاتوو

دهلئ: (الابناس قبل الابهاس) نهرمو

نيانی گردن پيش داواکردن و پرکيشی کردن.

اِنْبَسْ: رؤیى رابورد ۵ دهگوترئ:

(اَلْبَسَتْ الْحَيَّةُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ) ۵

مارهکه بهسهر زهوى دا رؤیى کشا ۵

بهمانا بلاو بونهوه دئ، دهگوترئ:

(اَلْبَسَ الْمَاءُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ) ناوهکه

بهسهر زهوى دا بلاو بووه.

اَلْبَاسَةُ: مٔينهى (اَلْبَاسُ) ۵ ناویکه

لهناوهکانى شارى مهککه.

اَلْبَسُ: پشيلهى خومالى.

اَلْبَاسَةُ: ناویکه لهناوهکانى شارى

مهککه.

اَلْبَسُوسُ: شوان ۵ حوشترئ شیرنهدا

مهگمر بهلاواندننهوهو ههول

لهگهلدان و پشى پشى بۆکردن، (ك:

بُسْ) ۵ ههروا ناوى ئافرهتٔیکه

بووهته هوى ههنگيرسانى شهري

بهسوس که له نيوان دوو هوى

گهورهى عهرهب دا زياد لهسى سال

بهردهوام بوو، لهدهست رهشى و

خراپهکاري دا بووهته نمونه ۵

لهپهندي پيشينان دا هاتوو دهلئ:

(أَشَاءُ مِنَ الْبَسُوسِ).

اَلْبَسِيسُ: خوراکى کهم.

اَلْبَسِيسَةُ: قاوهت، پان ئارد تيکهل

بهزهيت پان رۆن پان شتى

ترکرابى و دواى کولاندن بخورئ ۵

نان وشك بکړٔتهوهو ورد بکړئ و

تٔیکهل بهئاو بکړئ و بخورٔتهوه.

بَسَطَ الشَّيْءُ بَسَطًا: شتهکهى بلاو کردهوه

۵ (بَسَطَ يَدَهُ أَوْ ذِرَاعَهُ) دهستى خوى

راخست باسكى راخست ۵ ههروا

دهگوترئ: (بسط کفه ونشر اصابعه)

لهپى دهستى کردهوه، پهنجهکانى

بلاو کردنهوه.

بَسَطَ يَدَهُ فِي الْإِنْفَاقِ: دهست بلاوى کرد،

زياد لهپيويست مال و سامانى خهرج

کرد.

بَسَطَ يَدَهُ إِلَيْهِ: دهستى يارمهتى پان

خراپکاريى بۆ درٔز کرد.

بَسَطَ لِسَانَهُ إِلَيْهِ: بهخراپه پان بهچاکه

باسى کرد.

بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ: خودا رزق و روى

بۆبهندهکانى زۆرکرد.

بَسَطَ فُلَانًا: فلانکەسى کهيف خوش کرد ۵

پٔيغهمبهر (دخ) دهربارهى فاتيمهى

کهچى دمفه رموى: (يُنْسِطُني

مَائِيْسِطُهَا) ئهوشتهى فاتيمه دلخوش

بکا منيش پٔى دلخوش دهم.

بَسَطَ الْمَكَانَ الْقَوْمَ أَوْ الْفِرَاشَ النَّائِمَ:

شؤنهکه پان چٔيگهى نوستنه که

بههرفراوان بوو بۆيان زيادهى

ههبوو.

بَسَطَ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: فلانکەسى بهسهر

فلانکەس دا بالا دهست کرد، رٔزو

شکوهمنديى پٔيدا.

بَسَطَ الْعُذْرَ: پاساوو بيانوهکهى لئ قبول

کرد.

بَسَطَ مِنْ فُلَانٍ: شهرم و حهای لی
ههنگرت.

بَسَطَ لِسَانَهُ: زمانی کرایه ووه به پره وانی
که وته ناخواتن.

بَسَطَ يَدَهُ: دمستی یارمه تی و به خشنده یی
بؤ ناتاجان دریژکرد.

بَسَطَ وَجْهَهُ بِسَاطَةٍ: دهم و چای
دره و شایه ووه.

بَاسَطَهُ: دلنه وایی کرد
بَسَطَ الشَّيْءَ: شته که ی بلآو کرده ووه،
ناسانی کرد و گری گویرکه ی تیدا
نه ما.

اِنْبَسَطَ الشَّيْءُ: شته که بلآو بؤوه،
(البسطت يَدُهُ) دمستی پیاومتی و
یارمه تیدانی دریژکرد.

اِنْبَسَطَ لِسَانُهُ: زمانی کرایه ووه که وته
قسه کردن.

اِنْبَسَطَ فُلَانٌ: فلانکس که یف خوش
بووه شهرم و حهای وه لانا.

اِنْبَسَطَ النَّهَارُ: رۆژگار دریژبوون.
تَبَسَّطَ: بلآو بووه، دهگوتری: (كَبَّسَطَ فِي
كَلَامِهِ) قسه گانی رونکردنه ووه
گوزارشی له بیرو راکانی خوی دا
خوی پاراست.

تَبَسَّطَ فِي السَّجَادَةِ: به هه موو ولات دا
که پراو هه موو شوینیکی بشکنی.

الْبَاسِطُ: ناوێکه له ناوه جوانه گانی
پهرومردگار.

الباسطة: قامه تی پیاو به جورێک

دمست هه ئیرێ بؤ حه واه.
اَلْبَسَاطُ: زهوی پان و پۆپ.

اَلْبَسَاطُ: هه رشتێک رابخری و بلآو
بکریته ووه ۵ هه روا به مانا زهوی پان
دی ۵ دیزه و مه نجه ئی گه ووه ۵
جۆریکه له راکهر له خوری و ده زو
دروست ده گری.. به گوردی پیی
دهگوتری: قالی، فهرش، (ك: بَسَطَ).

اَلْبَسَاطُ: له زانیاری حیساب دا ژماره ی
هه ره به رزی که رتی ناسایی به.
اَلْبَسَاطُ مِنَ الْاَذَانِ: گوینچه که ی پانی
که ووه، (ك: بَسَطَ).

اَلْبَسَاطَةُ: زنده و به شی زور ۵ قورشان
دهمه رموی: ﴿وَزَادَهُ بَسَاطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجَنَمِ﴾.

اَلْبَسَاطَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافه رتی جوان و
نهرم و ناسک ۵ نان که له ئارد و شیرو
هیله که و شه کر دروستکرای.

اَلْبَسِيطُ: پینچه وانه ی موره که به ۵
شتیک ناسان بی و گری و گوئی
تیدانه بن ۵ په کیکه له به حره گانی
عه روز ۵ زهوی پان و به ره فراوان.

اَلْمُبَسَّطُ: روبه ری ته خت و پان و پۆپ.
بَسَطَ طَرْمَةً: گوشتی ران ته واییل و سیری
تیکه ل ده گری پاشان ده هه نچندری.
بَسَقَ الشَّيْءُ بِسَرَقًا: شته که به رزبووه و
که به شته شوینی خوی.

بَسَقَ الرَّجُلُ: پیاوه که ناوو شوهرتی
بلآو بووه، دهگوتری: (بَسَقَ أَصْحَابَهُ)

(هَرْبَسَلْ)، (ك: بُسَلَاءُ) ه.

بَسَلْ الطَّعَامُ أَوْ الشَّرَابُ: خواردنه که یان
شهرابه که گۆرانی به سهردا هاتو
به که لکی خواردن و خواردنه وه
نه هات، تیکچوو گۆرا.

بَسَلْ الْيَوْمُ وَالْقَوْلُ: رۆژه که توندو تیز بوو
قسه که زیرو ناخۆش بوو.

بَسَلْ فُلَانًا: سهرزنهشتی فلانی کرد ه
(بسل عن حاجته) په لهی
له نیشه که ی کرد.

بَسَلْ الشَّيْءُ: کهم کهم لئی و مرگرت (بَسَلْ
الدَّقِيقُ) ئارده که ی له هیلکه دا.

بَسَلْ بَسَالًا وَبَسَالَةً: نازاو به هه لمهت بوو
چاونه ترسو بئ منهت بوو ه له کاتی
شهردا گرزو مۆن بوو (هر باسل).

أَبَسَلْ الشَّيْءُ: شته که ی قه دهغه کرد.

أَبَسَلْ نَفْسَهُ لِلْمَوْتِ وَالضَّرْبِ: ملی دا
بۆمردن و لیدان و هیج په له قازهی
نه کرد، خۆی راهینا له سهر
نازاره کانی و چاومروانی ناکام بوو.

أَبَسَلْ الشَّيْءُ وَفُلَانًا: شته که یان
فلانکه سی کرده بارمه.

أَبَسَلْ فُلَانًا لِلْهَلَاكَةِ: فلانکه سی ته سلیمی
تیدا چون و هیلاکهت کرد ه قورنان
دهفه رموی: ﴿أَنْ يُبَسَلَ نَفْسٌ بِمَا
كَسَبَتْ﴾.

أَبَسَلْ فُلَانًا لِعَمَلِهِ: نیشه که ی
به فلانکه سی سپاردو خسته ی
نه ستوی.

(وَبَسَقَ عَلَى أَصْحَابِهِ) به سهر
هاوه لانی دا له ناو هاوه لانی دا بهرز
بووه و ناوو شۆرته ی پیاوهرتی نه و
دهنگی داپه وه ه له حه دیشی (ابن
الخنيفة) دا هاتوو دهفه رموی: (کیف
بَسَقَ أَبُو بَكْرٍ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ).

بَسَقَ فِي الشَّيْءِ: له وشته دا کارا مابوو
لیزان و کار دروست بوو ه (أَبَسَقَتِ
النَّاقَةُ وَالْجَارِيَةُ وَغَرَمَا) شیر له گوانی
حوشتره که یان له مه می ئافرته
که هاته دهره وه به بی نه وه ی
ببچوی بووی، مندالی بووی.

بَسَقَ عَلَيْهِ: به سهریدا بهرز بووه گه وره و
شکۆمه ند بوو.

بَسَقَ فُلَانٌ: ناوو شۆرته ی پیاوهرتی بهرز
بووه.

الْبَسَاقَةُ: هه وری سپی و بی خه و شو رنگ
رون ه پیغه مبه ر له و صفی هه وردا
دهفه رموی: (کیف ترون براسقا).

بَسَاقَةُ الْقَمَرِ: به ردیکی سپی صافه
هه همیشه ده دره وشیتته وه به کوردی
پئی دهگوتری بهرده سیخرو.

الْبَسَاقَةُ: زهوی په که که به ردی رهشی
تیدا بن.

بَسْكَوِيَت: بسکیت، له ئاردو شه کرو هیلکه و
رۆن دروست دهکری.

بَسَلْ بِسْرًا: له ناکامی رق هه لسانی روی
گرز بوو یان له روی نازاپه تی به وه ه
(هر باسل)، (ك: بُسَلُ وَبَوَاسِلُ) ه ه

بَسَّلَهُ: له شهردا بهر بهر هگانی کرد.
بَسَّلَ وَجْهَهُ: دهم و چاوی خوی زورگرزو
مؤن کرد.

بَسَّلَ الطَّعَامَ او الشَّرَابَ:
خواردمه نییه که یان شهرا به گه
ترشاندو له که لگی خست.

ابْتَسَلَ فُلَانٌ لِّلْمَوْتِ: فلانکس خوی
ته سلیمی مردن کرد.

تَبَسَّلَ الرَّجُلُ: پیاوه که روی گرژ کرد
له ناکامی رق هه لسانی و نازابه تی
خوی نازا کرد و وره ی به خوی دا.

تَبَسَّلَ الْوَجْهَ: دیمه نی ناشیرین بوو،
گرژو مؤن بوو.

اسْتَبَسَّلَ فُلَانٌ: فلانکس هرکیشی
شه ری کرد و خوی خسته ناوی و
گیانی خوی بۆمردن داناو له گیانی
خوی بورد.

اسْتَبَسَّلَ لِّلْمَوْتِ او الضَّرْبِ: به مانا
(اَبَسَلَ) هاتوو.

البَّاسِلُ: شیر و شیر ترشاو و سرکه ی
تام گۆزاو و قسه ی توندو زبری
ناخۆش.

بَسَلَ: به ئی.

اَلْبَسَلُ: شتی حه رام و نه شیاو،
قه دهغه کراو، گوشراوی روکه ی
عوصفور و خه نه و پیاوی دهم و

چاونا شیرین، نه که هومت و رهزا گران.
بَسَلًا لَهُ: هاوار بۆنه و (بَسَلًا بَسَلًا)
نامین نامین.

اَلْبَسَلَةُ: روکه یکی پاقله ناساپه و سالانه به

له پیچی قهرنیاتی په پوله شیوهیه و
جۆره گانی زۆرن که لاکه ی و تۆوه که ی
ده کوئیندری و ده خوری.

اَلْبَسَلُ: به مانا (اَلْبَسَلَةُ) به.
اَلْبَسَلُ: صیغه موباله غه به و ناوی کیشه
بۆ شیر.

اَلْبَسِيلُ: پاشماوه ی شهرا به که له بنکی
په رداخ دا به مینیت هوه و شهوی
به سه ردا تیپه ری.

اَلْبَسِيلَةُ: به مانا (اَلْبَسِيلُ) دی و تالی
تامی هه ندی خۆراک و ترمس.
اَلْمَبَسَلُ: شیر.

بَسَمَ بَسْمًا: دولتی لیک کردنه وه و ددانی
به باشی ده رکه وتن و واته پیکه نیینی
بیدهنگ، نه وهش سوکترین جۆری
پیکه نیینه و جوانترین شیوهیه تی،
زهرده خه نه.

تَبَسَّمَ: به مانا (اَبْتَسَمَ) دی و چرۆ
غونچه که بکریته وه.

اَلْبَسِيمَةُ: جۆری که له حه لئا که له
گوپزی هیندی و شه کرو که میک
نارد و رۆن دروست ده کری.

اَلْمَبْسَمُ: پوک و هه روا لوله به که له دار
یان له مه عه دن یان له و جۆره
ئاگردان (ده مه قه له ی) نیرگه له ی
ده خرپته سه ر (ك: مَبَسِمَ) ه.

بَسَمَلٌ: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) ی کرد و
یان نوی.

اَبَسَنَ: شیوه و روخساری جوان بوو،
پستی جهسته ی نه رم بوو.

(ك: بُشْرَاءٌ ه، هـي بشيرة)، (ك: بشائر).

أَبْشَرَتِ الْأَرْضُ: زهوی سهرمتای روهمکی لی هاته دهره وه.

أَبْشَرَ الرَّجُلُ: پیاوه که که یفخوش بوو دهگوتری: (أبشربه) پی ی دلخوش بوو ه لهفورثان دا هاتووه: ﴿وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾.

أَبْشَرَ النَّاقَةَ: حوشتره که ی به که ن دا ه یان حوشتره که که لی گرت.

أَبْشَرَ فَلَانًا: فلانکه سی که یف خوش کرد.

أَبْشَرَ الْفَرَحَ وَجْهَهُ: که یف و شادی دهم و چای گش کرده وه.

أَبْشَرَ الْأَدِيمَ: پیسته که ی جوان کرد.

أَبْشَرَ الرَّجُلُ: نه زمونه که ی ته و او بوو (هر مبشّر).

بَاشَرَ زَوْجَهُ مَبَاشَرَةً وَبَشَارًا: پیستی له پیستی ژنه که ی که و ت ه له که لی جوت بوو ه له فورثان دا هاتووه دمفرموی: ﴿وَلَا تَبْأَشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾.

بَاشَرَ الْأَمْرَ: بؤخوی سهر و کاری نیشه که ی کرد ه (بأشّر الفعل) به بی ناوه نندو واسیته، خودی خوی کاره که ی نه نجام دا.

بَاشَرَ النِّعِيمَ فَلَانًا: کاریگهری نازو نیعمه ت له سهر فلانکه سی دهر که و ت.

الْبَاشِرَةُ: جه و الی کی نه ستوره که له (بن شهی) که تان دروست دهگري ه زمه بیله یه که بهر چنه یه که به بی دهسک له لقی دارخورما دروست دهگري ه گاسنی جوت، (ك: بواسن). بَسَنَ: به مانا جوان دی ه دهگوتری: (حَسَنَ بَسَنَ) جوان و شوخ.

الْبَشْتُ: کوله بال پیسته که ه پؤشاکیکه له خوری دروست دهگري نه ستوره قو لی نین ه لادی پیه کان زستان له بهری ده که ن.

بَشَرَ بِهِ بَشَرًا: که یف خوش بوو (بَشَرَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ) فلانکه سی به کاره که دل خوش کرد (بشر فلاناً بوجه طلق) به رویه کی خوشه وه فلانکه سی به ره و روی بووه.

بَشَرَ الْأَدِيمَ وَغَيْرَهُ بَشَرًا: پیسته که ی که و ل کرد ه هه لاشتییه وه.

بَشَرَ الشَّارِبَ: سمیلی کورتکردنه وه همتا وای لی هات پیستی ژرموی سمیله کانی دهر که و تن ه له حه دیشی پیغه مبهردا هاتووه (أمر ان بَشَرَ الشَّوَارِبَ بَشَرًا).

بَشَرَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ: کوله چی رووه ک لهزه وی دا هه بوو خواردی.

بَشَرَ بِالشَّيْءِ: هیوای مؤذه ی لی کرد.

بَشَرَ بِالْخَبَرِ بَشَرًا: به هه واله که دلی خوش بوو.

بَشَرَ بَشَارَةً: جوان و شوخ بوو (هر بشر)،

بَاشِرَ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: دوسته‌ک‌ه‌ی خسته‌نه
به‌نایه‌که‌وو به‌یه‌کیه‌وه نوسان‌دن ۵
پیغه‌مب‌ر (د.خ) له‌پا‌نه‌وو دوعای دا
فه‌رموو‌یه‌تی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا
ب‌اش‌ر به‌ قلبی).

بَشَّرَتِ النَّاقَةُ أَوْ النَّخْلَةُ: حوشره‌که یان
دارخوما‌که نؤ‌یه‌ره‌ک‌ه‌ی دهره‌که‌وت.
بَشَّرَتِ الرِّيحُ بِالْفَيْثِ: بایه‌که له‌گه‌ل
خوی دا هه‌و‌ری‌کی بارانا‌وی هی‌نا ۵
قور‌نان دمه‌رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ
يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾.

بَشَّرَ فَلَانًا: هه‌وال‌ی‌کی دل‌خو‌ش‌که‌ره‌ی
به‌فلان‌که‌س را‌گه‌یان‌د ۵ قور‌نان
دمه‌رموی: ﴿يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ
بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى﴾.

بَشَّرَ صَاحِبُ الدِّينِ النَّاسَ: خاوم‌نی
شه‌ریعت‌و بان‌گ‌خوا‌زی ئایین واده‌ی
پادا‌شتی خودایان دا به‌خه‌لک ۵
قور‌نان دمه‌رموی: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ
جَنَّاتٌ﴾.

إِبْتَشَرَ الشَّيْءُ: تو‌ی‌ک‌لی له‌شته‌که
کرده‌وه، که‌و‌لی کرد، پ‌ی‌سته‌که‌ی لی
دا‌رنی.

تَبَاشَرَ الْقَرْمُ: خه‌لکه‌که م‌زده‌ی
خو‌ش‌ییان د‌ده‌ا به‌یه‌ک‌تری.

تَبَشَّرَ: که‌یف خو‌ش بوو هه‌له‌له‌ی
ک‌ی‌شا.

اسْتَبَشَّرَ: که‌یف خو‌ش بوو ۵ ده‌گوت‌ری:
(اسْتَبَشَّرَ بِالشَّيْءِ) م‌و‌ژده‌ی خو‌شی به‌

وه‌دیه‌ات‌نی شته‌که‌دا ۵ قور‌نان
دمه‌رموی: ﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مَنْ
اللَّهُ وَفَضْلٍ﴾.

اسْتَبَشَّرَ فَلَانًا: به‌مانا (بَشْرَةُ) دی.
البُّشَارُ: (البُّشَارُ مِنَ النَّاسِ) ئاده‌میزادی
هی‌ج و پ‌و‌ج و خو‌پ‌ری.

البُّشَارَةُ: هه‌وال‌ی دل‌خو‌ش‌که‌ر که‌له‌وه
پ‌یش م‌و‌ژده پ‌ی‌درا و ئا‌گای لی نه‌بو‌ه
۵ هه‌روا نه‌وخه‌لات و م‌و‌ژدانه‌یه
که‌م‌و‌ژده‌پ‌ی‌درا و ده‌یداته م‌و‌ژده‌مه‌ر،
(ك: بَشَائِرُ) ۵ (بَشَائِرُ) به‌مانا ده‌فو
ته‌هل و نه‌و‌جو‌ره شتانه‌یه.

بَشَائِرُ الصَّبْحِ: به‌ره‌به‌یان و سه‌ره‌تای
رو‌ژبو‌ونه‌وه.

بَشَائِرُ الْوَجْهِ: دیارده جوانه‌کانی
رو‌خ‌سار.

بَشَائِرُ الْفَاكِهِ وَالزَّرْعِ: نؤ‌یه‌ره‌و با‌کو‌ره‌ی
میوه‌و به‌رو‌بو‌ومی کشت‌وکال.

البُّشْرُ: گه‌شانه‌وه‌ی رو‌خ‌سار.
البُّشْرُ: ئاده‌میزاد.

البُّشْرَةُ: روی دهره‌کی پ‌ی‌ست ۵ (بَشْرَةُ
الْأَرْضِ) نه‌و گ‌زو‌گیایه‌ی یه‌که‌م جار
ده‌رده‌که‌و‌ی.

البُّشْرَى: م‌و‌ژده، م‌و‌ژدانه.
البُّشْرِيَّةُ: ک‌و‌مه‌ل‌ی‌کن له‌ م‌وعته‌زه‌ی‌له
له‌سه‌ر ر‌ه‌بازی ب‌ی‌ش‌ری کو‌ری
م‌وعته‌م‌یر.

البُّشُورُ مِنَ الرِّيحِ: نه‌و بایه‌به‌ که
م‌و‌ژده‌ی بارانی پ‌ی‌یه.

التبشير: تبشیری هموو شتیك
سهرمتاو نۆبهرمكههتی ۵ وهكوو
سهرمتاو دیاردهی بهرمبهیان،
نۆبهرهی میوهو گوڭ ۵ نۆبهرهی
خورماو میوهی تر ۵ نهو ریگه
دیاردانهی بههوی رهشهباوه لهسهر
زهوی دیاردهگهون.

التبشیر: بانگهوزایی بۆ ئایین.

المبشرة: نامیری رازاندنهوه.

المبشرة من النساء: ئافهرهتیك
كهلهههموو رویهكهوه جوان و بی
عهیب بی.

المبشرة من النساء: بهمانا
(المبشرة) دئ.

البشراف: پێشهکی ئاوازی موسیقا.

بش و جهه بشا وبشاشه: دهمو چاوی
جوان و گهشو روناك بوو، روخوش
بوو ۵ (بش فلان بفلان) فلانكهس
بهپێكهنین روی گهشهوه بهرهو پوی
فلان بووه.

بش له بخیر: بهشی دا، خیری پێکرد.

ابنت الارض: زهوی یهكهم رومکی خوی
پواند، سهرمتای گزوغیای دهرخست ۵
گزوگیایهی راساو تیک هالا.

تبش به: بهمانا (بش) دئ.

التبشیر: دهمو چاو، روخسار.

بشع الطعام بشعاً وبشاعة: خوراكهكه
تامهكهی ناخوش بوو، دهگوترئ: (بشع
بالطعام) خواردنهكهی بۆ قوت نهچوو.

بشع الطعام والكلام: خواردنهكه ناخوش
بوو قسهكه زبرو رهق بوو.

بشع خلقه: لهبهر وشکی و ناخوشی
خواردنهكه قورگی تهسك بووه
خواردنهكهی پێدا ناچێ.

بشع الرجل: بۆنی دهمی گۆرا، دهگوترئ:
(بشع فمه).

بشع خلقه: رهوشتی ناشیرین بوو، دل و
دهرونی پیس بوو.

بشع وجهه: روخسارو دیمهنی ناشیرین
بوون.

بشع الرادي: دولهكه به ئادهمیزاد یان
بهئاو تهنگه بهر بوو.

بشعت الخشبة أو العود: دارهكه گرینی
زۆر یون.

بشع بالامر: بهكارهكه تهنگهتاوو چارپ
بوو.

بشع بعده: ههلمهتی بۆ دوژمنهكهی برد،
بهتوندی پهلاماری دابه.

ابشعه الطعام أو الشراب: خوراكهكه یان
شهرا بهكه هینده ناخوش بوو لی

تۆراو بۆی نهخورا.

استبشع الشيء: شتهكهی بهناشیرین
دابه قهلهمو لی ناپازی بوو.

بشق بشقاً: چاوی تێبێری و زۆری
سهپرکرد.

بشق الشيء: شتهكهی ههنگرت.

بشق الثوب: بههیواشی گراسهكهی بێری.

بشق فلاناً بالعصا: بهگۆچان لهفلانكهسی دا.

دوولەت بوو.

إِبْتَشَكَ فَلَانٌ: فلانكەس درۆی كرد.

إِبْتَشَكَ الْكَلَامَ: درۆی تېكەل قسەكانی

كرد ۵ بەسەر دەستەكی و سەفەری

قسەى كرد ۵ (إِبْتَشَكَ عَرَضَ فَلَان)

ناموسی فلان كەسى شكاند.

الْبَشْكِي: گورج و گۆل و جەستە سووك:

دەگوترى: (نَاقَةُ بَشْكِي وَامْرَأَةٌ

بَشْكِي) خېرا رۆو جەستە سووكە.

الْبَشْكُورُ: ئاسنىكى درېزى سەر

گۆجانییه نان و صەموونی پى له

تەندوورو فېرن دەردەهیندرى.

بَشْكُورُ الْعَسَل: ئەو قەلانگەيە شانە

هەنگوینی پى لههەنگەلان

دەردەهیندرى.

الْبَشْكِي: خاویلیهكى گەورەيە لەگەرماودا

بەكار دەهیندرى.

بَشِمَ مِنَ الطَّعَامِ بَشْمًا: زۆرى لەو خواردنە

خوارد تالپى وەرژ بوو نینتەلای

كرد.

إِبْتَشَمَ الطَّعَامُ: زۆر خۆرى كۆنەندامى

هزرى تىك داو تەببىاتى گۆزى.

البشامة: درەختىكى بۆنخۆش و تام

خۆشە، سیواكى پى دەكرى،

گەلاکەى وردە، بىبەرە، كە گەلاکەى

بېرى يان لقیكى بېرى شىرى سېى لى

دى.

الْبَشْمَلَةُ: درەختىكى بەردارە، لەپىرى

دار گۆلەكانە ۵ لە ولاتى مېصرو

قەراخەكانى ولاتى شام دەپوئ.

الباشق: باشوو، جۆرىكە لەبازو هەلۆ

گورج و گۆلەو باندەيەكى بەتواناو

بەزمەرە گۆشت خۆره جەستەى

درېزەو دەندوكى كورت و جەماوەيە،

(ك: بواشق).

البَشِقُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەوكەسەيە

خۆدەخاتەكارى وەهاوە لى رزگار

ناب.

بَشَكَتِ الدَّابَّةُ بَشْكَأً: ولاخەكە

بەخېرايى لەغاردان دا هەنگاوى

هەلینا.

بَشَكَ فَلَانٌ: فلان درۆى كرد (هەر باشك

وبشاك).

بَشَكَ الشَّيْءُ: شتەكەى بېرى، لىكى كردهو،

پارچە پارچەى كرد.

بَشَكَ الدَّابَّةُ: بەخېرايى ولاخەكەى لى

خورى، ئازوى.

بَشَكَ الثَّرَوُ: قوماشەكەى درو بە

دروانىكى خراب، تەقەلەكانى لىك

دووربوو.

بَشَكَ الْعَقَالُ: عەگالەكەى كردهو، شلى

كردهو.

بَشَكَ الْكَلَامَ: قسەكانى تىكەل بە درۆ

كردن، (بَشَكَ الْعَمَلَ) كارەكەى خراب

ئەنجامدا.

بَشَكَ الشَّيْءُ: شتەكەى تىكەل بە شتى

ترکرد.

إِبْتَشَكَ الْكَلَامَ: بەمانا (بَشَكَ)دى.

إِبْتَشَكَ الْخَيْطَ وَخَمْرَهُ: دەزوەكە پچرا،

بَصْرَ بَصْرًا وَبَصَارَةً: زانى، ئاگاداربوو،
ناسى.

بَصْرَ به: پىتى زانى، دىتى، تىتى روانى
بۆنەۋەى ئاخۇ دەيناسى.

أَبْصَرَ فلان: فلانكەس بەچاۋ
سەپرىگىردو بىنى ۋ بەچاۋى دلو
عەقلى شتەكەى زانى و رىگەى راستى
دۆزىيەۋە ۋ ھاتە شارى بەصرە.

أَبْصَرَ النهار: رۇزى روناك پەيدابوو
شەۋ نەما وى لىھات ھەموو شتىكى
تىدا دەينىدرا ۋ (أَبْصَرَ الطريق)
رىگەكە ئاشىكراۋ دىاربوو،
نىشانەكانى بەباشى دەينىدرا.

أَبْصَرَ اليه: روى تىگىرد (أَبْصَرَ الشئ):
شتەكەى بىنى ۋ بۆى روانى ئاخۇ
دەيبىنى.

تَبَاصَرَ القوم: جەماۋەرەكە يەكترىان
بىنى ۋ ھەندىكىان ھەندىكىانى دى.
تَبَصَّرَ: تىفكرى و لىى وردبۆۋە، (تَبَصَّرَ
الشئ): لەشتەكەى كۆلىيەۋە بزانى
چىيەۋ جى بۆدەردەكەۋى ۋ سەپرى
کرد بزانى ئاخۇ دەيبىنى.

إِسْتَبَصَرَ: بەمانا (أَبْصَرَ) يە (إِسْتَبَصَرَ
الطريق والأمر) رىيازەكە ئاشىكراۋو
دەرگەۋت، زاندىرا ۋ (إِسْتَبَصَرَ من أمره
ودينه) بوو بەخاۋەن عەقلى ۋ ھامو
لەئايىنى خۇى ھالى بوو تىگەپى ۋ
(إِسْتَبَصَرَ الشئ) شتەكەى رون
كرەدەۋە.

بَشَنَسَ: ناۋى مانگى نۆيەمى سالى
قىبىلىيەۋ دەكەۋىتە ۋەرزى بەھار.
البَشَنَسَ: رۈھكىكى ئاۋىيە لەپىرى
نىلۇفەرە، بەروالەت لە چۆمۈ
زەلکاۋدا دەروى، لەناۋ ھەۋزى ئاۋدا
دەروپەندى.

بَضَبَ الكلب: سەگەكە كلكى لەقاند
بەتەماى ئەۋەبۈۋ شتىكى بەلوتەۋە
بچى، يان بۇ خۇبىردنە پىشەۋەۋ
رازى كىردنى خاۋەنى.

بَضَبَ الابل: حوشترەكە لەكاتى ھودبە
بۇ خۇپىندىن كلكى باداۋ بەپەلە
رۇيى.

بَضَبَ في دعائه: لەكاتى دوعاۋ پارانەۋەدا
ئەنگۈشتى شاىيەتۈمانى بەرز
كىردنەۋەۋ راي ۋەشاندىن.

بَضَبَ بسيفه: شمشىرەكەى راۋەشاندى.
بَضَبَ الجُرؤ: بىچۈۋەكە چاۋى ھەللىنان.
بَضَبَ الأرض: يەكەم رۈھكى رواۋى زەۋى
دەرگەۋت.

بَضَبَ الرجل للمرأة: پىاۋەكە فشى بۇ
ئاھرىتەكە كىردو دلدارى لەگەل دا
ئەنجام دا.

تَبَصَّبَ: بەمانا (بَضَبَ) يە.
البُصْبَابُ: ئەسپىكى شىيە، شىناپى
زۆر پىۋە دىاربى.

البَصْبَاصُ: حوشترى قەد بارىكى كزو
لاۋاز. لەۋەرۈ گەلەك بەپىۋە مابى ۋ
ناۋى كەم ۋ رۇزى گەرم ۋ شىر ۋ نان.
بَصْرَ بَصْرًا: بىنى ۋ (بَصْرَ به) پىتى زانى.

الباصِرُ: چاوى تيزو بينا ۵ (الباصرة)
بؤ مٲينه به كار دئ.

البصارة: توپکلی فولو گیای (ملوخی)
یان پنگه بکولی و بیته گیا برزانه
بؤ خواردن.

البَصَرُ: جاو، هيزی دیتن له کاتی
تیکه ئبوونی تاریکی و رووناکیدا
له سه رمای شه وو کۆتایدا.

صلاة البصَر: نوپڙي شيوان يان نوپڙي
به پاني ۵ دھگوتري: (فعلته بين سمع
الأرض وبصرها) له شوپڙي ڇوڙه واني
نه وه ڪرد، ڪهس نه پيڻيم.

البَصْرَةُ: بهردي سېي نهرم ۵ قوړې
لينيچو بهرداوي.

البَصْرُ: بهردی سپی نهرم.
 البَصْرُ: زهوی باشی گله سوور ۵ تویتکل
 ۵ بهرزی و نهستووری ههمو و شتیک
 نه ملا و نه ولای.

البَصْرَةُ: زهوی رهقو بهست ۵ بهردی
نهرم که سپی تیدابی ۵ قوپی لینج
که بهرده وردهی تیدابن ۵ شاریکی
که ورهیه له عیراق له سهر که نداوی
فارس ۵ (البصرتان): بهصره و کوفه.

البُصْرَة: زهوی باشی گله سوور ۵
تارماهی و پاشماوهی شیر.

البصريون: نه‌وانه‌ی پال شاري به‌صره
ده‌درين ۵ نه‌خويه‌گانی به‌صره.

البصير: ناویکه له‌ناوهمانی خودا ه
کوئرو نابینا.

البَصِيَّةُ: هېڅي ههست پټکردن ۵
زانپاري و نه زموون ۵ به لگه ۵
چاودېږي و جاسوس ۵ په نند
وهرگرتن و ته مې بوون ۵ بهر دمهك
هه موو دمرگا دابگرئ ۵ هه رشتيک
بكرېته مه تال و پارېزر ۵ كه ميک
له خوږن كه نيشانه بې له سر
برېندار بووني نيچير، (ك: بَصَائِر،
و بَصَار).

المُبَصِّرُ: چاودڙي و سه رپه رشتياري و
پارڙهري شت.
بَصِيصًا وَبَصًا: درهوشاوميه.

بَصُّ الْعَيْنِ: بہتیلہی چاوروانی ۵ (بص الماء)
ٹاؤدکھ پرڑا۔

بصَّصَت الْأَرْضُ: زهوی سهرمتای گزو
گیاکه‌ی دمرکه‌وت.

بَصْنُ الْجَرِّ: بیچووه که چاوی کرده‌وه.
تَبَصْنُ الرَّجُل: پیاوه که مه‌راییی کردن

(ماستاوی گرد).

بَصَعَ الْمَاءُ بَصْعًا: كَهَمَ كَهْمٌ ثَاوَمَهُ پَرِژَا.
بَصَعَ الْعَرَقُ بَصَاعَةً: عَارَمَهُ كَهْمٌ لَهْبَنَ مَوَوًى

جہستی ہاتھ دہر.

تَبَصَّعَ الْعَرَقُ: بِهِ مَانَا (بَصَع) دى.

البَصْعُ: كونی پچووك پچووك كه ناوی
پیا نه یه.

الْبَصِيعُ: عەرەقى چۆراۋ، عەرەقى
زەنگۈل زەنگۈل.

بَصَقَ بَصْقًا: نه‌وهی له‌ناو ده‌میدابوو تښی
 کرده‌وه.

بَصَقَ الشَّاةُ: مەرەكەى دۆشى و بېچوو
لەسكيدا بوو.

البُصَاقُ: تف كەرپۇڭىرى ۋ ھەروا ئەو
خەتە و پەتە كە كۆنەندامى ھەناسە
لەكاتى نەخۇشيدا دەرى دەدا.

البُصَاقَةُ: (بصافة القمر) بەردە سىخرو
بەردىكى سېيىە دەدرەوشىتەو.

بَصْلُهُ مِنْ ثِيَابِهِ: روتى كردهو ۋ
پۇشاكەكەى لەبەردا رنى.

تَبَصَّلَ الشَّيْءُ: تونكەكەى وەكوو
تونكە پياز سواری يەكتەر بوون.

تَبَصَّلَ فُلَانًا: فلانكەسى لەپۇشاك روت
كردهو ۋ دەگوتىرى: (تَبَصَّلُوهُ)

زۆريان پرسیار لىكرد تا ھىچى
پىنەما.

البَصْلَةُ: قەبارە روەكتىكە بىنكەكەى
كەوانەبىيە لەزىزەر گەلدا پىدەگا، رەگى

ورد وردى ھەن لەزىزىەو بە
گەلەكەدا رۇدەچن، لقو پۇپىشى

ھەن، كەمىك لەزەوى بەرز دەبنەو
ۋ ھەيە پېچراوہیەو دەخورى، ھەيە

پېچراوہ نىيە ناخورى وەكوو بىنكى
سەوسەن ۋ خپاى سەر، ھىلكەى

سەر، (ك: بَصَلَ).

البُوصَلَةُ: نامىرىكە: دەوروپەرى پى
دپارى دەكرى.

بَعَمَ بَعْمًا: بە سەرە پەنجەى مۆرى كىرد.
البَعْمُ: چاوە قامك.
البَعْمُ: ئەستورايى پۇشاك ۋ جلى زۆر.

البَصْمَةُ: شوپنەوارى مۆر بە چاوە
قامكەو.

بَصَا بَصْرًا: زىدەپەوى كىرد لە
لىكۆلىنەوہى ئىوہى لای

دوژمنەكەى پان قەرزدارەكەى
ھەيە.

بَصَا الْحَيَوَانِ بَصْرًا: زۆر ھەولیدا گونى
نازەلەكە سەرەو ناوبكا.

البَصْرَةُ: پشكۆ ناگر.
تَبْضُضٌ فَلَانًا: ھەموو مافىكى بۆ فلان

وەرگرت.
البُضْبُضُ: من الناس والحيوان: خاوەن

ھىزو توانا.
البُضْبُضَةُ: ئەو كەسەى جەستەى تىرو

پرو رەنگى پىستى صافو بىگەرد
بى ۋ پىستى تەرو ناسك بى.

بَعْضُ الْبَدَنِ: بضاضة وبضوضة: جەستەى
تىروپرو بوو تەرو ناسكو گەش بوو

ۋ دەگوتىرى: (بَشْرَةٌ بَعْضٌ وبضبضة)
پىستى تەنكو تەرو تازە.

بَعْضُ الْمَاءِ بَعْضًا وبضوضًا: ئاوەكە پىرزا، لە
جەرەكەو دلوپ دلوپ تەكى كىرد.

بَضْضُ الْحَجَرِ: بەردەكە ئاوى لى رەوان
بوو ئاوى لى ھاتە دەر وەكو عەرەق.

بَعْضُ عَيْنِهِ: فرمىسكى باراند.
بَضْضُ: تەرو تازەبوو، پىستى ناسكو تىرو

پىر بوو.
ابْتَضَّ الشَّيْءُ: شتەكەى لە رىشە

دەرگىشا.

تَبْضُضَ حَكَّةُ: مافی خوی ورده ورده
وهرگرت، کهم کهم هه رزه کهی
وهرگرت هوه.

البُضاضَةُ: پاشماوهی کهم له ناو کهله
بیالسه و حاجه تدا ده مینیت هوه
دهگوتری: (مافی السقا بضاضة) له
کونده کهدا چوپ ناوی تیدا نه ماوه.
بَضَعَ الدمع بضعا: فرمیسه که له چاو تزاو
قه تیس مان، هه لئه وهرین، نه رزان.
بَضَعَ من الماء ربه: تیر ناو بوو، گه دهی
پر بوو له ناو.

بَضَعَ من فلان: له فلان چارز بوو له
دوباره و سیه باره کردنه وهی
ناموژگاری بویه ناموژگارییه کانی
بی برین.
بَضَعَ فلان: بازرگانی کرد.
بَضَعَ اللحم: گوشته کهی پارچه پارچه
کرد.

بَضَعَ الجِلْدُ: پیسته کهی هه لدری و شهی
کرد.

ابْضَعَ الشَّيْءُ: شته کهی کرد به کالای
بازرگانی.

باضع الزوجة: سهر جیی ژنه کهی خوی
کرد، له گه لی جووت بوو.

بَضَعَ الجلد واللحم وغيرهما: به مانا
(بَضْعَةُ دئ).

ابْضَعَ الشَّيْءُ: شته که کهرت بوو،
لیبوه وه، هه لدر.

تَبْضُضَ العرقُ: عارهق له بنکی مووه کانی

له شیه وه کهم کهم هاته دهر
دهگوتری: (كَبَضَّتْ الجبهةُ)
ناوچه وانی عارهقی کرد.

استَبْضَعَ الشَّيْءُ: شته کهی کرده کالای
بازرگانی هه ر لهم باره وه پهن دیک
ههیه ده لی: (كُمْتُبْضِعِ التَّمْرَ الى
هجر) خورمای برد بو هه جهر بو
فروشتن هه دوشاوی برد بو
شینکایه تی).

الباضعةُ: برینیک پیسته کهی برابی
خوینی لی نهیه.

البِضَاعَةُ: نهو کالو سامانهیه که
بازرگانی تیدا بکری، (ك: بَضَائِع).

البِضْعُ: له ژماردا (له سیوه تا نو) دهکا،
دهگوتری: (بضعة رجال و بضع نساء)
له فورناندا دهفرموی: ﴿قَلْبْتُ فِي
السَّجْنِ بَضْعَ سِنِينَ﴾.

البِضْعُ: هاوسر گیری هه گرینهستی ماره برین
مارهی هه بیلامانهی نافرت، (فهرج)،
(ك: بضرع وأبضاع).

البِضْعَةُ من اللحم: پارچه گوشت هه
دهگوتری: (هر بضعة مني).

البِضِيعَةُ: نهو شتهیه کالای دهخریته
سهر.

المِبْضُغُ: مقهست.

بَطَّوْ بَطْناً: به سستی رویی، ته مبهل بوو
(أبطا) دواکهوت.

بطاه: ژنوانی کرده وه له کاریک که
سوربوو له سهر نه نجامدانی.

تباطا: به مانا (بَطْرُ) دئ.

تَبَطَا: به مانا (کَبَاطَا) یه ۵ (استَبَطَاه):

داوای لیگرد خۆی دوا بخا، تمبهلی

بکا ۵ به تمبهلی لهقه لهم دا.

بُطَانَ: دهگوترئ: (بُطَانَ ما فعل کذا

بُطَانَ ما کان کذا): تمبهلی نه کرد،

دوانه کهوت.

بَطَبَطَ البَط: مراویه که دهستی کرد به

قیره و قازه ۵ لهناو ناوه که دا خۆی

نقوم کردو مه لهی کرد.

بَطَبَطَ رَأى فلان: بیرو بۆجوونی فلان

لاوازبوو.

بَطَحَ الشئ بَطْحاً: شته که ی بلاو کرده وه،

رای خست ۵ (بَطَحَ المكان)

شوینه که ی تهخت کرد، ریکی

خست.

إِنْبَطَحَ: فراوان بوو ۵ (إِنْبَطَحَ فلان) به رهو

دهم راکشا، له سهر سکی پانگهوت ۵

(کَبَطَحَ) به مانا (إِنْبَطَحَ) یه.

تَبَطَحَ السيل: لافاو که به پانتایی دۆله که

هات ۵ (تَبَطَحَ فلان) فلان کەس

دابەزی بۆ لبه لانی خوار مه کهه.

استَبَطَحَ المكان: شوینه که به رفراوان

بوو، تهخت بوو.

الأبْطَحُ: شیوی پانو پۆر که لافاوی

پیدا برپاو ههندی زیخو لبو

به رده ورده به جی بیلی ۵ شوینیکه

له خوار مه کهه چونکه هه مان

دیاردە ی پیوه دیاره، (ک: أباطح) ۵.

البُطَاحُ: بزرگانیدن و ورنه یه که

له نا کامی له رزو تاوه له نه خۆش

دیاری دهدا.

البَطْحَاءُ: به مانا (الأْبَطَحَ) ۵.

البَطْحَةُ: مه سافه یه که به نه ندازی

قامهتی ئاده میزادی راکشاو.

البَطِيحَةُ: به مانا (الأْبَطَحَ) ۵.

أْبَطَحَ: کاله کی له لا زۆر بوون ۵ کاله کی

خوارد.

تَبَطَحَ: کاله کی خوارد ۵ له خوارمزم

دابەزی و نیشته جیبوو ۵ دهگوترئ:

(التَّبَطَحُ خير من التَّبَطَحُ) نیشته

جیبوون له مه کهه باشتره له نیشته

جیبوون له خواره زم.

البَطِيخُ: کاله ک ۵ روه کیکی سالانه یه

به سهر زه ویدا بلاو دمیته وه

له پیپی کوله که یه ۵ به ره که ی خر

یان درێژ یان مه یله و درێژه ۵

جووری زۆرن ۵ حیجاز یه کهان پیی

ده لێن: (الطَّبِيخُ).

المَبْطَحَةُ: شوینێ زۆری کاله ک ئی برۆی،

(ک: مباطح) ۵.

بَطَرُ الشئ: شته که ی دراند، شهقی کرد

(هر بطور) (هر بطیر).

بَطِرَ فلان بَطْراً: فلان کهس چوستو چالاک

بوو، زنده ره و پکرد له که یفو شادیدا

(بَطِرَ بالامر) به وشته بارگران بوو،

له سهر شانی قورس بوو ۵ سهری

سورماو چه پیران بوو ۵ (هر بَطِر).

زانی جوله‌که ۵ جوره بالندهیه
 بالی کورتن و گوشتنه، له دهشته‌کانی
 باشورو لهدم دهریاگان زوره.
 البَطْرُک: پیشه‌وای نه‌صرانییه‌گان ۵
 سه‌روکی سه‌رانی نوسقوفه‌گان ۵
 زانی جوله‌که، (ک: بطارک، بطارکه).
 بَطَشْ به بَطْشاً: به‌شیوه‌ی توندو تیز
 پرکیشی کردی. قورنان دم‌هرموی:
 ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾.
 بَطَشْ بالشئ: به توندو تولی گرتی ۵ له
 ریوایه‌تدا هاتوو (فاذا موسی باطش
 بجانب العرش).
 بَطَشْ علیه: هه‌لمه‌تی برده سهر.
 بَطَشْ في العلم بباع بسيط: بوو به دهریای
 زانیاری و زانست (هو باطش و بطاش
 و بطیش).
 باطش فلان فلاناً مباطشة و بطاشاً:
 فلان‌کسه و فلان ههریه‌که‌یان
 په‌لاماری شه‌وی تری دا،
 ههریه‌که‌یان له عاست خویه‌وه
 دهستی دریزکرد بۆنه‌وه‌ی په‌لاماری
 شه‌وی تر بدات.
 بَطَّ الدمل ونحوه: کوانه‌که‌ی دری،
 دومه‌له‌که‌ی دهرکرد.
 بَطَطَ: بازگانی به مراوی کرد، مراوی
 کردنه کالای کرین و فروشتن ۵
 نه‌ومنده ماندوو بوو برستی لیږا.
 بَطَطَ العجین: هه‌ویره‌که‌ی پان کرده‌وه،
 دریزی کرده‌وه.

بَطَرُ النعمة: نازو نیعمه‌ته‌کانی به‌که‌م و بی
 نرخ زانی و کوفرانی نیعمه‌تی کرد ۵ له
 قورناندا هاتوو ده‌هرموی: ﴿وَرَكْمٌ
 أَهْلَكُنَا مِنْ قُرْبَىٰ بَطَرْتُمْ مَعِشَتَهَا﴾.
 بَطَرُ الحق: حق و راستیه‌کانی پاش گوی
 خستن و په‌سندی نه‌کردن به
 ناحقه‌ی له‌قه‌لم دان.
 بَطَرُ الشيء: نه‌وشته‌ی دزاو رقی لئی
 هه‌لسا به‌بج نه‌وه‌ی شیای و نه‌و رق
 لیږوونه بی.
 ابْطَرَه: که‌یف خوشی کرد ۵ (ابْطَرُ فلاناً
 ذرعه) نه‌رکیکی خسته سهر شانی
 فلان که‌نه‌توانی نه‌نجامی بدا.
 البَطْرِیر: جه‌قه جه‌ناوی ده‌مدریزی بی
 حه‌یاو روچوو له گوم‌پاییدا.
 البَطْرِیر: پزیشکی نازه‌ل.
 البَطَارِیسة: بیل، باتری ۵ خه‌زانیکی
 بچوکه و جه‌ن شتیکی تی
 هاخندراوه کیمیا ناسا کاری خویان
 ده‌که‌ن ته‌یاری کارهبانی وه‌بر
 ده‌هینن و له‌کاتی پیویستدا
 هه‌لده‌کری ۵ جه‌ند جوړیکی هه‌یه.
 تَبَطَّرَقَ: به لارو له‌نجه و مراوی ناسا
 رویش.
 البَطَّارِق: پیاوی دریز داوه‌ل.
 البَطْرِیق: لوت به‌رزو له‌خو رازی و
 به‌فیز ۵ بالنده‌ی هه‌له و گوشتن ۵
 سه‌رکرده‌یه‌کی رۆمانه‌گان بووه ۵
 لیزان و کاراما له‌شه‌پدا ۵ سه‌روکی
 سه‌ره‌ک نوسقوفه‌کانی مه‌سیحی ۵

ه دهگوترئ: (بَطْلُ البیع) (بطل
الدلیل) (هو باطل).

بَطْلُ العامل: کرکاره که بی کار مایه وه
نیشی دهست نه که وت.

بَطْلُ حدیثه بَطَالَةٌ: قسه گانی قه شمهری و
گانتیه بوون.

بَطْلُ بطرلة: نازابوو، پاله واناییه تی نواند ه
(هو بَطْلُ)، (ك: ابطال).

اَبْطَلُ: شتی به تال و بی بناغهی هینایه
ناراهه.

اَبْطَلُ فی حدیثه: به مانا (بَطْلُ) میه.

اَبْطَلُ الشَّيْءِ: شته که ی پوچ کرده وه،
هه لیوه شانده وه ه دهگوترئ: (اَبْطَلُ
البیع، والحکم والدلیل والعمل) له
قورئاندا ده فهرموی: ﴿ولا يُطْلَرَا
اعمالکم﴾.

بَطْلُ العامل: کرکاره که ی له کار خست
ه (بَطْلُ العمل) وازی ئی هینا.

تَبْطُلُ: خوی نازاکرد، خوی به نازاو
وره بهرز نیشان دا ه شوین رببازی
پوچ و سه رگهردانی که وت.

تَبْطُلُ القرم: شتی به تال و پوچیان
خسته ناراهه و کاریان پیکرد.

الأبطولة: نهو شته میه له پشکین و
فه حص کردندا دهرنه حیث (ك:
أباطیل).

الباطل: به مانا (الأبطولة) دئ ه
لهزاراوهی شهرع زان و یاسا ناساندا
شتیکه بناغهی نه بی و له بنه رمتدا

البَطَاطُ: نهو که سه ی مهنجه لی رون
تیدا هه لگرتن دروست دهکا ه
نهو که سه ی بازرگانی به وجوره
قاب و قاجاغه وه دهکا.

اَلْبَطَّةُ: جوریکه له په له وهر ده شو بهیته
مراوی وه لی له و بال و ملی دریزتره
ه کورته و توکمه میه.

البَطِيضُ: درؤزن، سه رسورپمان ه پیلایو
به بی مل.

المِطُّ: نهو کیردو چه قومیه که دومه لی
بی شق دهکری، (ك: مِباط).

المِطَّةُ: به مانا (المِطُّ) دئ.

البطاقة: پارچه وهرقه میه کی بچوو که
له کاغز یان له شتی تر هه ندئ
شتی تایبه تمه ندی له سه ر
دهنووسری.

البطاقة الشخصية: په رپیه که یان
(په پراویلکه میه که) ناوی تاکه گانی
خیزانی تیدا دهنووسری یان هی
هه ندیکیان و به گویره ی پیویست و
به لکه نامه میه کی رسمی پپروا
پیکراوه، (ك: بطائق، بطاقات). ه.

بَطْلُ الشَّيْءِ بَطْلًا وَبَطْرًا وَبَطْلَانًا: شته که
به فیر و چوو، فه وتاو وهرنه گیرایه وه،
دهگوترئ: (بَطْلُ دَمُ القنیل) خوینی
کوژراوه که به فیر و چوو هه رکاتی
توله له بکوژه که ی نه کرایه وه به
کوشتنه وه یان به خوین وهرگرتن ه
نهو شته فاسید بوو، برپاره که ی
هه لوه شایه وه، حوکه که ی پوچ بووه

بوچ بی به پیچهوانهی (فاسد) که
 بناغهی هیهو هندی مهرجی
 پیویستی تیدانین.
 البُطْمُ: همزوان ۵ دمنکه سهوزه ۵ له
 پیپی فستهقه ۵ درهختهکهی له
 چوار مەتر بو ههشت مەتر
 بهرزدمبپتهوه ۵ له کیوو کهژ
 دمپوئ، همزوانهکهی بهناسکی و
 بهرهقی دهخوری درهختهکهی
 بهکوردی پیی دهگوتری: دارهبن،
 بنیشیشی لی دهکری، له کوردستان و
 ولاتی شامو گه لی شوینی تر دمپوئ.
 بَطْنُ الشَّيْءِ بطناً: شتهکه نهینی بوو ۵
 (بَطْنٌ مِنْ فُلَانٍ رِبَه) بوو به پیپی
 نهوو پشتگیری لهو کرد، (بَطْنٌ
 الرَادِي وَالْأَيْتُ بَطْنًا): کهوته ناو
 هدی دۆلهکه پان ناومپاستی
 مالهکهوهو هاتوچوی تیدا کرد ۵
 (بَطْنُ الْأَمْرِ وَالرَّجُلِ) لهکارهکهی
 کۆلیهوه پیاوهکهی پشکنی و
 ناومپوکی زانی، کابرای ناسی و
 نهینییهکهی زانی ۵ له ورگی کابرای
 دا ۵ دهگوتری: (بَطْنَةُ الدَّاءِ) ورگی
 تووشی نهخۆشی بوو.
 بَطْنٌ بَطْنًا: سک ئیشهی تووش بوو.
 بَطْنٌ: کهیفخۆش بوو، تهپ دهماخ بوو، مال و
 سامانی زۆر بوو دهولههمند بوو.
 بَطْنٌ: ورگی کهوره بوو ۵ (بَطْنُ الْمَكَانِ)
 شوینهکه دوور بوو.
 بَطْنٌ: سکی نهخۆش کهوت، سک ئیشهی

گرت، (هر مبطن).
 أَبْطَنَ الثَّوبَ: گیرفانی بو کراسهکه کرد
 ۵ دهگوتری: (أَبْطَنَ فُلَانًا): فُلَانٌ
 کهسی بهسهه نهینییهکانی دا
 ناگادار کردهوه.
 بَطْنُهُ: لهورگی دا، (بَطْنُ الثَّوبِ) گیرفانی
 بو کراسهکه کرد.
 تَبَطَّنَ الرَادِي وَالْكَلَا: جووه ناو شیوهکه
 ناو پاوانهکهو پییدا کهرا ۵ (تَبَطَّنَ
 الْأَمْرَ وَفُلَانًا) له شتهکهی کۆلییهوهو
 ناومپوکی زانی، ناگاداریوو بهسههیدا.
 اسْتَبَطَّنَ الرَادِي وَنَحْوَهُ: جووه ناو
 شیوهکه.
 اسْتَبَطَّنَ أَمْرَهُ: نهینی ئیشهی خۆی زانی.
 اسْتَبَطَّنَ الْأَمْرَ: کارهکهی له دلی خۆیدا
 شاردهوه.
 الْأَبْطَنُ: دهماریکه له حاجی پیشهوهی
 نهسهیدا.
 الْبَاطِنُ: ناوتیکه لهناوه جوانهکانی
 خودا، واته زاناو ناگادار بهسهه
 ههموو نهینی و شاردراوهکاندا.
 الْبَاطِنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: ناومپوکی نهوخته
 (الْبَاطِنُ مِنَ الْأَرْضِ) شوینی نهوی و
 چال، (لَهُ: أَبْطَنَةٌ وَبَاطِنٌ).
 الْبَاطِنَةُ مِنَ الرَّجُلِ: نهینییهکانی پیاو.
 الْبَاطِنِيَّةُ: گروپیکن له شیعه پییان
 وایه شهریهت روی ناشکراو دیوی
 نهینی هیه، بهتهئویل و راسته و
 پاسستهکردن دهزانهدری.

البَطَانُ: پشتينيكه له سهر گۆشتى سك

دمبه سترى ۵ دهگوترى: (فلان عريض

البطان رخی البال) فلان كه س

پشتينى پانه و دلى نارامه.

البطانة: ديوى ناوه و دى پۆشاك،

پېچمه وانه ديوه كه دمره و دى ۵

نهينى ۵ دوست و نزىكى پياو كه

نهينى و په نا مه كييه كانى ناشكرا

بكا ۵ له زانيارى پزىشكيدا (البطانة)

بريتييه له و پهرده (طلايه): كه

هه موو (أرعيه) خوښييه كان و

له مقاوييه كانى داپۆشيوه له ناوه و،

(ك: بطان) ه.

البَطْنُ من كل شى: ديوى ناوه و دى شت ۵

سك ۵ په كجار مندا ابوون،

هيكه كردن، بهر و بووم دهر كردن ۵

دهگوترى: (نشرت المرأة بطنها)

نافرته كه مندالى زور بوون.

البَطْنُ: سك نيشه.

البَطْنَان من الشئى: ناوه پراستى شت.

البَطْنَةُ: زور خواردن و گه ده پرپوون له

خوړاك.

البَطْنُ: پرپو، دهگوترى: (كيس بطن).

البَطْنُ: مه نزيكه له مه نزله كانى مانگ

۵ سى كوچكه سى نه ستيره دى

بجووك: كه سى گۆيهك پيك دپنن ۵

كلوزاىى بچوك ۵ نه و دوو كلوزاىيه

بچوكه لاي خوارووى دل كه

خوښيان تيدا كۆدمبته ووه له وپوه

پالى پپوه دمنرى بؤ ناو دهماركان.

المِبْطَان: ورگ زل ۵ زور خور.

المِبْطَنُ: نه و دى گه دى بچووك بى ۵

سك بچكۆله ۵ قه د بارىك ۵ نه سپيك

سك و پشته سپى بى باقى جهسته دى

ههر رهنگيك بى.

الباطيه: كوپه دى گه و ره له شوشه پان

شته تر كه بؤ مه دى و شهراب

به كار بى، (ك: براط).

بَطْرَ بَطْرًا: له ناوه پراستى ليو سهر دى

لويه كى لى هات بى ۵ دهگوترى: (هر

أَبْطَرُ وَهِي بَطْرًا).

البُطَّارَةُ: نه و لوه دى كه له گوانى

مهر دابه ۵ ميتكه، قيتكه له

شهرمگى نازه دى هه روا له دى

نافره تيش دا.

أَبْطَرُ: به مانا (البطارة) دى.

تَبَطَّرَمَ: ليو سهر دى بهر زكرده ووه له

رها چرچاندى.

تَبَطَّرَمَ: به مانا (بَطَّرَمَ) دى ۵ هه روا به مانا

نه حمه قى و نه قامييه.

بَطَّ العازفُ العزْدَ بَطًّا: كه مانجه زه نه كه

دهستى دابه كه مانجه كه دى بۆنه و دى

بېزمى.

أَبْطَ فلانُ: فلان قه له و بوو، (بَطَّالْحُمَةُ

بَطَّوْا وَبَطَّوْا) گۆشتى گرت گۆشتن

بوو.

بَقَعَ الماءُ: ناوه كه قله قله كرد له كاتى

هاتنه دمره و دى له گۆزه و ته نه كه و

شتی وا ۵ (بَعَجَ الرجل) پیاوه‌که
 خیرا قسه‌گانی کردن و پیوهرؤیی.
 الْبَعَجُ: لاسایی گردنه‌وه‌ی ناوه‌که له
 زمره‌که‌ی دپته‌ده‌روه.
 بَعَجَهُ بَعْثًا وَبَعَثَهُ: به‌ته‌نیایی ناردی ۵
 ده‌گوترئ: (بَعَثَ اليه له) ناردی،
 ره‌وانه‌ی کرد.
 بَعَثَ فُلَانًا مِنْ نَوْمِهِ: فُلَانَكه‌سی به‌خه‌به‌ر
 هینا، له‌خه‌و راستی کرده‌وه.
 بَعَثَ اللَّهُ الْخَلْقَ بَعْدَ مَوْتِهِمْ: په‌رومردگار
 دوا‌ی مردن ناده‌میزاده‌گانی زیندوو
 گردنه‌وه‌و بلا‌وه‌ی پی‌کردن بۆ
 به‌هه‌شت و دۆزه‌خ.
 بَعَثَ الْبَعِيرَ: گوریسی پی به‌ستنه‌وه‌که‌ی
 کرده‌وه‌و حوشره‌که‌ی به‌ره‌لا کرد.
 بَعَثَ فُلَانًا عَلَى الشَّيْءِ: فُلَانَكه‌سی هه‌لئا
 بۆ‌کردنی نه‌وشته.
 بَعَثَ عَلَيْهِمُ الْبَلَاءَ: به‌لای به‌سه‌ردا دان.
 ابْتَعَثَهُ: به‌مانا: (بعثه) دئ ۵ له‌حه‌دیت دا
 هاتوو ده‌فه‌رموی: (اَتَانِي اللَّيْلَةَ اَتِيَانِ
 فَاَتِعْنَانِي) له‌خه‌و راستیان کرده‌وه.
 اتَّبَعَتْ: هه‌لساو راپسکوت ۵ (اتبعَتْ في
 السير) به‌خیرایی رۆیی.
 اتَّبَعَتْ لِحَاجَتِهِ: بۆ‌ی راپسکوت.
 تَبَاعَثَ الْقَوْمُ عَلَى كَذَا: خه‌لکه‌که
 هه‌ندیکیان دا‌وا‌یان له‌هه‌ندیکیان
 کرد بۆ‌کردنی فُلَان شت. په‌کتریان
 هه‌لئا بۆ‌کردنی.
 تَبَعَّثَ: راپسکوت، سور بوو له‌سه‌ر

نه‌نجامدانی فُلَان کار.
 الْبَاعِثُ: ناوێکه له‌ ناوه‌ جوانه‌گانی
 خودا.
 بَعَاثُ: شوینێکه له‌ نَزِيك شاری
 مه‌دینه، دوا شه‌ری نیوان نه‌وس و
 خه‌زه‌ج له‌و شوینه‌ کرا
 له‌سه‌رده‌می جاهیلیدا.
 الْبَعَثُ: بوژانه‌وه، زیندو بوونه‌وه، رۆژی
 قیامه‌ت و ژپانه‌وه.
 الْبَعَثُ: نپێردراو، شاندو ره‌وانه‌کراو چ تاك
 بی چ کۆ.
 الْبَعْثَةُ: کۆمه‌لێکی پێکه‌ینراوه‌ بۆ
 نه‌نجامدانی کارێکی تایبه‌تی کاتێ
 ره‌وانه‌ ده‌کری، هه‌یه‌ بیه‌عه‌که‌ی
 سیاسیه‌، هه‌یه‌ بۆ مه‌به‌ستی
 خویندنه‌... هتد.
 بَعَثَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی په‌رت و بلا‌وه‌ پێکرد
 (بعثر المتاع) هه‌ندیکی هه‌لئا نه‌وه
 به‌سه‌ر نه‌وانی که‌ی دا دان.
 بَعَثَ الْخَبْرُ: شته‌ شار‌دراوه‌که‌ی ده‌ره‌ینا ۵
 له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا بَعِثَ
 مَا فِي الْقُبُورِ﴾.
 بَعَجَ الْبَطْنُ بَعْجًا: سکی هه‌لدپری و
 ریخۆله‌گانی ده‌رکه‌وت.
 بَعَجَ الْأَرْضُ: زه‌وی هه‌لدپری ۵ ده‌گوترئ:
 (بَعَجَ الْأَرْضَ اِبَارًا) بیری زۆری له
 زه‌وییه‌که‌دا لیدا (بَعَجَ الْمَكَانَ) له
 ناوه‌استی زه‌وییه‌که‌دا رۆنیشت،
 وه‌ستا ۵ (هو باعج وبعج).

اَبْعَدَ: به مانا (بَعْدَ) دئ.

تباعدا: به مانا (اَبْعَدَ) هاتوو دهگوترئ:
(تَبَاعَدَ عَنْهُ وَمِنْهُ).

تَبْعَدُ: به مانا (تَبَاعَدَ) دئ ۵ دهگوترئ:
(تَبْعَدُ مِنْهُ وَعَنْهُ).

اَسْتَبْعَدَ: دوور كهوته وه، (اَسْتَبْعَدَ الشَّيْءَ)
شتهكهى به دوور لهقهلم دا ۵
دوورى خسته وه.

اَلْأَبْعَدُ: وشهيهكه لهجياتى ناوه لهكاتى
زهم كردندا دهگوترئ: (أَمْلَكَ اللَّهُ
الْأَبْعَدَ) له حهديت دا هاتوو
دهفهرموى: بياؤك هاته خزمهت
پيغه مېهر (د.خ) وتى: (إِنَّ الْأَبْعَدَ قَدْ
زَلَى) مه بهستى خوى بوو.

بَعْدُ: پيچه وانه (قُبْلُ) به ۵ زهرفيكى
ناسنوور دارو موبه مه تائيضاوه
نهكړئ ماناكه ديارى نادا.

أَمَّا بَعْدُ: وشهيهكه به زورى له وتاردا
به كار دههينري ۵ نيشانهى نه وويه
وتاربيژ له باسيكه وه دهجيتته سهر
باسيكي تر، همر بؤيه بهم وشهيه
دهگوترئ: (فصل الخطاب) ۵ (وَبَعْدُ)
به مانا (أَمَّا بَعْدُ) وه ۵ وهن
به نه نندازمى (أَمَّا بَعْدُ) بههينز نيبه.

اَلْبُعْدُ: نيوان دوورى شتيك له شتيكى
دېكه ۵ دهگوترئ: (بُعْدًا لَهُ) دوورى
له رحمتهت بؤى و هيلاك و تيندا
چوون بهشى نه ويى ۵ دهگوترئ:
(إِنَّهُ لَمَّا بَعْدَ وَقْتُهِ خَلَّوْنِ رَأَوْو)

بَعَجَ الْبَطْنُ: بؤ موبالغهميه واته زورى
هه لنډې يان زورى هه لنډين ۵ (بَعَجَ
الْمَطَرُ الْأَرْضَ) باران زهوى هه لنډې،
چونكه زور به ليژمه بارى.

اِنْبَعَجَ: بهرفراوان بوو، نه ملاو نه ولاى
ناوه لا بوون ۵ شق و بهق بوو.

اِنْبَعَجَ السَّحَابُ: هه ور بارانيكى زورى
باراند ۵ (اَلْبَعَجُ فَلَان بِالْحَدِيثِ): فلان
كهس كهوته قسه و دريژى به
قسه گاني دا.

تَبَعَجَ: به مانا (اَلْبَعَجُ) دئ.

بَعْدَ بَعْدًا: پيچه وانهى نزېكه ۵ له ناو چوو
۵ له لا وانه وهدا زورى گوت دوور
مه كه و مره وه.

بَعْدَ بَعْدًا: به مانا (بَعْدَ) هاتوو ۵ (هو بعيد)
۵ (بَعْدَ بِهِ) دوورى خسته وه ۵
به هيلاكى برد، تيندا چوو.

أَبْعَدَ فَلَانٌ: زور دوور كهوته وه ۵
له سنوور دمرچوو، زيده ره ويكرد.
أَبْعَدَ فِي الْأَمْرِ: له كاره كه دا رؤچوونى
نه نجامدا.

أَبْعَدَ الشَّيْءُ: شتهكهى دوور خسته وه.

باعده مباعده وبعادا: به مانا (أَبْعَدَةُ) دئ،
همروها به مانا خوى ن
دوور خسته وه و سته مى ليكرد.

باعد بين الشينين: دوو شتهكهى ليك
دور خسته وه ۵ هورنان دهفهرموى:
(فَلَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا).

بَعْنَهُ: به مانا (أَبْعَدَةُ) دئ.

بكا ومكوو نهوه كهروئشك كه
دمیگری دمیپه وئ خورزگار بكا.

البُعْصُوصُ: له ئاده میزاددا نیسقانیکی
پچوکه له نیوان دوو سمتیدا.

بَعْضُهُ الْبَعْضُ بَعْضاً: میشووله گهستی.
بَعْضُ الشَّيْءِ: شته که ی پارچه پارچه کرد.
بَعْضُ الْمَكَانِ بَعْضاً: شوینه که میشووله ی
زور بوو.

ابْعَضَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که میشووله ی
زور بوو.

بَعْضُ الشَّيْءِ: شته که ی پارچه پارچه
کرد.

كَبَعَضِ الشَّيْءِ: شته که کهرت کهرت
بوو.

بَعْضُ الشَّيْءِ: به شیک له شته که جا زورین
یان که م.

الْبَعْصُوصُ: میشووله و میشو و مه که زی
تری زیانبه خش.

بَعْضُ: زیلهرقی کرد له نه قامی و کاری
خرابه و هه ئس و کهوتی ناشیرین.

بَعَطَ الْحِمْلَانِ: گیانله بهر که ی سهر بری.
ابْعَطُهُ: نه رکیکی خسته سهر شانی که

ناتوانی نه منجای بدا.

بَعَّ الْمَطَرُ وَالسَّحَابُ بَقاً: ئاوی باران و
هه وره که به ریژنه و لنگیزه رزابه
سهر زهوی.

بَعَّ الْمَاءُ بَقاً: زوری ئاو پیداکرد (البُغَاغُ)
زۆرینه ی ئاو له هه ورا ه کالو که مرسه.

بَعَقَ الرَّاهِلُ بَقاً وَبُعَاقاً: رۆژمه باریتی دلۆپه

بۆ چونیکێ قول و جهزم و خۆگرییه.
بَعْدَكَ: وشهیه که بۆ ناگادار کردنه وه،
واته: ناگاداری دواوت به.

البعید: دور: دهگوتری: (أقام غیر
بعید) که مێک مایه وه.

بَعَرَتِ الشَّاةُ وَالنَّاقَةُ بَعْرًا: کشیلی کرد ه
مه ره که یان حوشره که کشیلی کرد.

بَعَرَ الشَّيْءُ: کشیلی پیدادا، بۆی هاوشت.
ابْعَرَ الْأَمْعَاءَ: چی له ریخۆلهیدا بوو

دهری هینا.

بَاعَرَتِ الدَّابَّةُ حَالِبَهَا مِبَاعِرَةً: نازه له که
کشیلی به دۆشه ره که دا کرد.

الْبُعَارُ: نه بقی گه وره.

الْبُقْرُ: کاویز کراوه ی نازه له ه کشیلی
نازه له کاویز که ره وه، جگه له ره شه
ولاخی مالی.

البعير: ههر حوشرێک به که لکی
سواری بی، به که لکی ئاوسبوون بی،
نه مهش کاتی که ته مهنی بگاته چوار
سال.

المِبْعَرُ، المِبْعَرَة: شوینی هاتنه دهره وه ی
کشیل.

بَعَزَقَهُ بَعَزَقَةً: له شوینی نه گونجاو لیک ی
بلاو کرده وه، وردو هاری کرد.

تَبَعَزَقَ: بهرت و بلاو بووه.

بَقَعَ الشَّيْءُ بَعْصاً: شته که تیکچوو،
به له قازی کرد.

تَبْعَصَصَ: له ناو باوهش و دهستدا
به له قازی کرد و یستی خۆقوتار

گه وره له ناکاوێک کرایه وه ۵ (بەق
الخیران والإنسان بعاقاً):
گیانله بهرکه په یان ئاده میزاده که
دهمی کرده وه، تا هیزی تیدا بوو
نهراندی.

بَقَّ عَنْ الشَّيْءِ: بهردی له سهر هه ئمالی ۵
(بَقَّ المطرُ الشديد الأرض) بارانه که
به خوڤهم و لیزمه که زه و بیه که ی
دږی.

بَقَّ البئرُ: بیرمه که هه لکه نند ۵ (بَقَّ
الجمَلُ) حوشتره که ی سهر بږی.
بَقَّ: بۆ موباله غه یه.

ابْتَقَّ في الكلام: له قسه گانیدا توڤه و
سهر کیش بوو.

انْبَقَّ: شهق بوو (البَقَّ السحاب
بالمطر) هه وره که به بارینی باران
شهق بوو ۵ (البَقَّ في الكلام) به مانا
(انْبَقَّ) هاتوو.

تَبَقَّ المطرُ: به خوڤهم بارانه که باری،
(تَبَقَّ في الكلام) به مانا (التَّبَقَّ) هاتوو.
الباعقُ: بارانی ناوه خست و چاوڤوان
نه کرا و که به ریزنه و دۆڤه ی گه وره
بباری ۵ هه روا به مانا لافاوی
هه ره سه ین دئ.

بَعَكَ بالسَّيْفِ بَعْكَاً: به شمشیر له ملاو
له ولای دا ۵ (بَعَكَ جسمه بَعْكَاً):
جهسته ی نه ستوو رو نه کله و مت بوو.
البعکوکاء: په کتر هینان و بردن و
شهرو هه را.

البَعْكُوكَةُ: کۆمه ئێک له ئاده میزاد یان
جه له بێک حوشتر له قه ره باغی و
تیکر ژاندا بین و بچن ۵ شوینه واری
خپل و هۆز له هۆبه و گوندو
هه واره گانیاندا ۵ ناوه راستی خانوو
که پرو سابات و ره شمال ۵ (بعکوکة
الصيف والشتاء) گهرمه ی گهرمای
هاوین یان کاتی سه هۆل به ندان و
جهرگه ی سه رمای زستان، (ك:
بعامیک)ه.

بَعَلَ بعلاً وبعولاً: هاوسهرگیری کرد، ژنی
هینا یان شوی کرد، دهگوتری: (بَعَلَ
الرجل وبعَلَت المرأة).

بَعَلَ عليه: فهرمانی پیکرد، لیتی توڤه بوو
خوی به سه ره وه باده دا.

بَعَلَ بامرِه بَعْلاً: به کاره که ی وافی وڤما
توشی سهر سوڤمان بوو.

باعَلَ مباعلة وبعالاً: ژنی هینا،
هاوسهری په یسدا کرد ۵ یاری و
دهستبازی له گه ل ژنه کهیدا کرد.

باعَلَ القومُ قوماً آخرين: هه نديک له و
هۆز قه ومه ژنیان له هه نديکیان
خواست.

ابتعلت المرأة: نافرته که گوڤراپه ئی
میڤرده که ی بوو.

تباعل الزوجان: ژن و میڤرده که یاری و
دهستبازیان کرد.

تبعلت المرأة: نافرته که نه رک ی
سهرشانی بهرام بهر میڤرده که ی

نەبوو قسەکانی تیکەڵ و پیکەڵ و
بئ سەرو بەربوون.

بَغِغَ لِي السِّر: لەروێشتن دا بەلەوی کرد
(بَغِغَ الشَّيْ) شتەکەوی ژێر پێیدا.

البَغْبَاغ: لاسایی کردنەووە گیرانەووەی
دەنگە.

البَغْبُغ: بیریك ئاوەکەوی نزیک بئ لە
لیوارەکەوی.

بَغْتُهُ بَغْتاً وَبَغْتَةً: لەنکاو روبەروی
بوووە تەریقی کردووە.

بَاغْتَهُ مِباغَةً وَبِغَاتاً: موفاجەئەوی
کردو لەنکاو روبەروی بوو.

بَغِثَ لَوْهَ بَغْتاً وَبُغْتَةً: پەلەوی سێو و رەشی
تێدا بوون (هو أَبْغَثَ وَهِيَ بَغْتَاء).

البُغَاثُ: بالندەیهکە رەنگی بەلەکە
قەبارەوی پچوکە لەپێری بازو
هەلۆیە بەلام لە فەڕیندا تەمبەلە.

البَغْثَاء: رەشە خەلک و کۆمەلگای
ئادەمیزاد و هەمەجۆر.

البَغِیْثُ: گەنمی خراب.

تَبَغَّذَ: خۆی کرد بە بەغداوی، خۆی
پال بەغداد دا (خۆی وەکوو ئەهلی
بەغدا لێکرد).

تَبَغَّذَ عَلَيْهِ: خۆی بەسەردا رانواند،
خۆی بەسەردا راوەشانند.

بغداد: پایتەختی حکومەتی عێراقە و پێشی
دەگوتری: (مدينة السلام) لەسەر شەتی
دیجلە هەلکەوتوو، ئەبو جەعفەری
مەنصورێ عەباسی بنیاتی ناوە.

بەجێهێنا دەگوتری: (بعلت
زوجها).

استَبَعَلَ: زنی هێنا.

استَبَعَلَ النِّبَاتُ: رووەکە بەبێ نەرك و
ماندوو بوون لە رەگەکانیەووە ناوی
خواردووە پێویستی بە ئاودانی
خاومنی نەکرد.

البَقْلُ: مێرد (ز) تەپۆلکە و بەرزایی زەوی
کە ناوی جۆگا نەگیرتەووە، تەنیا بە
ناوی باران ئاوبدری (كشتوكا لِيك بەبێ
ئاو دێریکردنی لە رەگەکانیەووە ئاو
بخواوەو (خاوم شت و لێپرسراوی،
(ك: بَقَالُ وَبَعُولُ وەهول).

بَقْلُ: ناوی بێتیکە عەرەبەکان لەپیش هاتنی
ئیسلامدا پەرستشیان بۆکردووە (قورئان
دەفەر موی: ﴿أَلَاذُنُونَ بَقَالًا
وَلَاذُرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾).

البَقْلَةُ: ژن (خیزان).

البَعِيمُ: پەیکەری لەدار تاشراو، پیاویك
زمانی تیکەڵ و پیکەڵ بئ و لە
دەمەدەم و چەلەحانی دا تێبشکی،
نەتوانی بەجوانی وەلام بداتەووە.

بَعَا الشَّيْ: بە ئەمانەت و خوازراو
نەوشتەوی وەرگرت.

أَبْعَا: بە ئەمانەت پێیدا.

استبعا: بە ئەمانەت وەرگرت.

بَغِغَ النَّائِمُ: نوستوووەکە پرخە پرخی
هات، هەناسەوی لە لوتیەووە دا.
بَغِغَ لِي الْكَلَامُ: لە قسەکردندا رەوان

بَقَرُ الرِّيحِ بَغُوراً: ره‌سپا هه‌لیکردو باران باری.	البَقَاشَةُ: حه‌لواپه‌که له ئاردو رُون بهنیر یان قه‌شده دروست ده‌کری.
بَقَرُ الْمَاءِ الْأَرْضِ بَغُوراً: ئاو‌که که‌مێک زه‌وییه‌که‌ی پاراو کرد ۵ بوره‌ی کرد بۆئه‌وه‌ی نهرم بیته‌وه‌و بیکێلێ.	البَقْشَةُ: بارانی که‌م و نم نم. بَقْضُ الشَّيْءِ بَقْضاً: شته‌که‌ی بوغزان‌دو رقی لیبوه‌وه ۵ (هر باغض و بغرض).
بَغَرٌ بَغُوراً: تینووی بوو ئاو‌که تیراوی نه‌کرد.	بَقِضَ الشَّيْءِ بَقْضاً: شته‌که بوو به بوغزیندراو رقی لی هه‌ئساو.
البَغَرُ: دهر‌دیکه تینواپه‌تی زیاد ده‌کاو به‌ئاو تینواپه‌تییه‌که‌ی که‌م نابیته‌وه ۵ ئاوی به‌یس بوو.	بَقِضَ الشَّيْءِ بَغَاضَةً وَبَقْضَةً: به‌مانا (بَقِضَ) یه.
البَغْرَةُ: کشتو کال که‌دوا باران بارین بکری، گله‌که‌ی به‌ته‌پی و شیداری ده‌مینیته‌وه هه‌تا له‌زه‌وی دهر‌دی.	أَبْقَضَهُ: رقی لی هه‌ئسا، ناخۆشی و یست. بَاغَضَهُ: پاداشی داپه‌وه به رقی لی‌بوون و بوغزان‌دن له توئه‌ی بوغز.
بَغَزَتِ الدَّابَّةُ بَغْزاً: ولاغه‌که سمکۆلی کردو له رۆیشتندا گورج بوو.	بَقِضَهُ إِلَيْهِ: وای لیکرد ناخۆشی بوئی و زۆری رقی لی‌بی.
بَغَزَ فُلَانٌ الدَّابَّةَ: فلان‌که‌س ئاوزه‌نگی له‌ولاخه‌که‌ دا ۵ به‌هاج لی‌بیدا بۆئه‌وه‌ی خیرا بره‌وا ۵ (بَغَزَ الشَّيْءَ بالسَّكِينِ) شته‌که‌ی به‌کێرد هه‌ل‌دێ.	تَبَاغَضَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان ناخۆش و یست.
بَغَشَتِ السَّمَاءُ بَغْشاً: ئاسمان بارانیکی که‌می باراند ۵ ده‌گوتری: (بَغَشَتِ السَّمَاءُ الْقَوْمَ وَالْأَرْضَ) ئاسمان ریشنه بارانیکی به‌سه‌ر خه‌لک و زه‌ویدا باراند.	تَبَغَضَ إِلَيْهِ: رقی و قاری خۆی بۆ دهر‌بری.
بَغَشَ الْمَاءُ وَخَرَهُ فِي الْكُورَةِ: ته‌پ و تۆزو شتی وه‌ها له کولانه‌که‌وه هاته زووره‌وه.	البَغْضَاءُ: نه‌وه‌پری رقی و قین و قاپ. بَقِضَ الدَّمُ: خوین و روژاو سه‌ر ریزی کرد. بَقِلَ بَغْزَلَةً: بی عه‌قل بوو.
بَغَشَ الصَّبِي إِلَى أُمِّهِ: مندا‌له‌که‌ گریا بۆلای دایکی و هانای بۆ برد.	بَغِلَ الْقَوْمُ: ژنی له‌وفه‌ومه‌ هیناو زیانی به‌ نه‌ژادو نه‌وه‌یان که‌یاندا. البَغَالُ: ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ره‌پرشتی ولاغ بکا.
	البَغْلُ: هیستر؛ دایکی ماینه‌و باوکی گویندریزه، (ك: أَبْغَالُ).
	بَغَمَتِ الطَّبِيبَةُ بَغَاماً وَبُغْماً: ناسکه‌که به‌ دهنگیکی نهرم بۆ بی‌جووه‌که‌ی

باراندی، بهه موو خاومن دهنگیک
 دهگوتری: (بَغْمَ مَوَّه) ۵ دهنگی
 نهرمو له سه رخو بوو.
 بَغْمَ الحَدِثَ لفلان: قسه که ی بُو فلان
 کهس روون نه کرده وه (هو باغم)،
 (ک: بواغم).
 البَغَامُ: دهنگی ناسک ۵ باراندنی ناسک،
 کارماز.
 البَغْوُ: میوه پیش گه یشتنی ۵ گولی
 دره ختی چقلاوی وه کوو زی و
 شیلان و درو دره ختی تری
 له و حوړه.
 بغی فلان بغیا: فلانکهس له سنوور
 دمرچوو ۵ له قورناندا دمه رموی:
 ﴿لَبَانَ بَغْتٌ اخَذَ اَهْمًا عَلٰى الْاُخْرٰى
 لَقَاتِلُوا الَّذِیْ تَبَغٰی حَتّٰی تَفِیْءَ﴾ فیتنه و
 ئاژاوه ی نایه وه، پابه ندی یاساو
 قانون نه بوو ۵ به نافرمتی داوین
 بیس دهگوتری: (بغت المرأة)
 نافرمته که بهد ره وشت بوو.
 بغی الشَّيْءُ بَغْیَةً: داوی نه وشته ی کرد،
 خواستی ۵ دهگوتری: (بَغِيتُ لَكَ الامر)
 و (بَغِيتُكَ الامر) به زوری که بُو
 داوا کردن و خواستن به کارین
 دهگوتری: (ابغی) واته: دمپرته بابی
 (الفعال) و همرمانی ئی دروست دهکری.
 ابْغَاهُ الشَّيْءُ: یارمه تیدا له سمر داواکه ی ۵
 دهگوتری: (ابْغِیْ ضالّی): یارمه تیم
 بده بُو دژینه وه ی گومبوه که م.

باغت المرأة مِباغَةً وِبِغَاءً: به مانا (بغت)
 دی.
 ابْغِیْ الشَّيْءَ: داوی شته که ی کردو
 هه ولی دهسته بهر کردنی دا ۵
 قورنان دمه رموی: ﴿يَبْتَغُونَ لِفْضاً
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَاناً﴾.
 ابْغِیْ: وا پتویست بوو، وا باش بوو ۵
 دهگوتری: (یبنغی لفلان ان یفعل
 کذا) و اباشه فلانکهس نه و کارمبکا ۵
 (ما یبنغی لفلان أن یفعل کذا):
 پتویست ناکا فلان کهس نه وه بکا ۵
 جوان نییه واکا ۵ نابج بیکا وه کوو
 قورنان دمه رموی: ﴿ماکان یبنغی لنا
 أن نتخذ من دونک من اولیاء﴾.
 تباغی القوم: خه لکه که هندیکیان به سمر
 هندیکیاندا دست درژی کرد.
 تَبَغَّی الشَّيْءَ: زنده رهوی کرد له
 داواگردنی شته که دا.
 البَاغَةُ: ماده یه کی صهناعیه له ورده ی
 سلیوژی کافور دروست دهکری، له
 دروستکردنی فلیمی فوتوغرافیدا
 به کاردی ناماده باشی له راده
 به دهری تیدایه بُو سوتان.
 الباغی: سته مکاری به فیزو لوتبه رز،
 سنور شکین و یاخی بوو، (ک: بغاة)
 دهگوتری: (فئة باغیة) له حه دیشی
 پیغه مبهردا دمه رموی: (وَيْلَ عمار،
 تقتله الفئة الباغیة).
 ابْغِیْ: سته م ۵ دمرچوون له یاسا ۵

لوتبهرزی و خو به زلزانى ۵
 زنده روى سنور شانندن ۵ رزىنى
 برين و هه و گردن و تىكچوونى ۵
 دهگوترى: (بدىء الجرح على بغى)
 برينه كه له سهره وه گۆشته وه زونى
 هينايه وه له ناوه وه پيس بووه
 كىمى كردوه.

البغى: نافرهتى داوين پيس كه
 له سفروشى بكا.
 البغىة والبغية: داخوازى و ئاوات ۵
 دهگوترى: (ليكن بغيتك ثواب
 الآخرة) يان (ليكن بغيتك الحق) ۵
 هه روا دهشگوترى: (هر ابن بغية)
 نه وه له تۆوى جهرام وهدى هاتوه.
 بقبت القدر بقبة: ديزه كه قله قلى
 كرد، دهنگى قله قلى كوئىنى
 ديزه كه هات.
 بقق الماء عند نزوله في القلة ونحوه: ناوه كه
 له كاتى هاتنه دمه وهى له جهره كه
 قله قلى كرد.
 بقق الرجل: پياوه كه زۆرى قسه كرد ۵
 (بقق علينا الكلام) قسه پى پى و
 بى ماناى به سهردا فرى داين.

البقباق: دهم و ليو.

بقر البطن ونحوه: ورگى هه لدرى.

بقرت الفتنة القوم: فیتنه و ئاشووب نه و
 هۆزه پهرت و بلآو كرد ۵ له
 حه دىشى پىغه مبهردا هاتوه
 دهفه رموى: (ستاتى على الناس فتنة

باقرة تدع الحليم حيران).

بقر الأرض: زهويه كه پشكنى و شوينى
 ناوه كه دۆزیه وه.

بقر المسالة: له مهسه له كه كۆليه وه ۵
 دهگوترى: (بقر في بني فلان) له كارو
 بارىانى كۆليه وه و حال و وه زعى
 نه وانى زانى.

بقر البطن: سكى هه لدر ۵ هه روا دهگوترى:
 (بقر الرجل) پياوه كه كا كىوى بينين و
 له نكاو جاوى پىكه وتن و واقى و پماو
 عه قلى تىك چوو.

البقر: هه لدر (بقر) هه لدر.
 تبقر في الكلام: زۆرى قسه كردن و
 زۆرى درىزه پىدا.

تبقر في العلم والمال: زانىارى و مال و
 سامانى خوى پهره پىدا، زۆرى كرد.
 الأبيقر: پياويكه نه خىرى ههيه نه
 شه نه پياومتى پى دهكرى نه
 شه پى ئى چاو و پروان دهكرى ۵
 رهگىكه له مۆقى چاودا ۵ كۆمه لى
 حوشتر و شوانه كانيان.

البقر: رهشه و لاخ به هه موو جوهره كانيه وه
 به مالى و كىويه وه.

بقر الماء: ماسيه كه ده شو بهيته رهشه
 و لاخ.

البقر: به خىو كارى رهشه و لاخ (شوانى
 گاپان).

البقي: حوشترى ئاوسى و هه سكى
 هه لدرى و پىچووه كه دهرىكه وى ۵

بیچوهکه بیتهدمر بهپز دانهوه ۵
کراسیکه پهخهکهی سهرانسمر
دهکریتهوه، قوولی نییه.

البَقْسُ: درهختیکه دهشوبهیته درهختی ناس
دارهکهی رهقو سهخته برئ نامیری
جؤراو جؤری لئ دروست دهکری.

بُقْطَا: ناوه بؤ جؤړنک نان.
بَقَطَ مَنَاعَهُ بَقَطًا: کهلو پهلهکانی
کؤکردنهوهو بهستنی.

بَقَطَ الرَّجُلُ: باغیکی دا به پیاوهکه
بؤئوهوی به سییهک پان به جوار
پهک بهخیوی بکا.

بَقَطَ: پهلهی کرد ۵ (بَقَطَ الْجَبَل) چووه
سمر کټوهکه.

تَبَقَطَ الْخَبَرُ: ورده ورده ههوالهکهی
ومرگرت.

أَبَقَطَ: کهلو پهلی ناومال ۵ کؤمهټیک له
خهټک.

الْبَقَطُ: نهو میومهپه لهکاتی رنینو
چنینی درهختهکهدا ههټدهومریو
دهکهوټته سهر زهوی.

بَقَعَ الْجِلْدُ بَقْعًا: پیستی جهستهی پهله پهله
پوو، رهنگیکی تری تیکهټاو پوو ۵
دهگوترئ: (هو أَتَقَعَ رَهِی بَقْعًا).

بَقَعَ الْمُسْتَقِي: ناوی بهسهر جهستهی
خویدا کرد ۵ چهند شوینیکي له
جهسته تهرپوو.

بَقَعَهُ: جهستهی پهله پهله کرد ۵
دهگوترئ: (بَقَعَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ)
بارانهکه ههموو ولاتی نهگرتنهوه

پهله پهله لئی باری.

بَقَعَ الصَّبْغُ الثَّرْبَ: بؤیهکه ههموو
کراسهکهی رهنک نهکرد.

تَبَقَعَ: پهله پهلاوی پوو.

أَلْبَقَعَ: بهټک ۵ بهرده سیخړو.

الباقعة: بهټای گهوره، زؤرزانو وریا ۵
دهگوترئ: (رجل باقعة) پیاوټکی وریا
فیلزانو ههمیشه بهټاگاو جهزمره.
(طائر بالغة) بالندهپهکی وریا که ناو
دهخواتهوه خیرا خیرا بؤنهم لار
نهولای خوئی دهرپوانی.

البَقَاءُ: زهوی که بهردی پچوک پچوکی
تیندا بن ۵ دهگوترئ: (سنة بقاء):
سالیکه ههندئ بهروبوومی باشه
ههندیکي خراپه ۵ ههم ههرزانییه
ههم گرانی.

البَقَعَةُ: پارچه زهویپهکه بهههندئ
تاپهټمهندی له زهویپهکانی
دهوروروبهری جیابکرټتهوه ۵
پارچهپهک له رهنک پیچهوانه
رهنکهکانی دهوروبهری بی.

البقيع: ولاتیکی مهزراو بهر فراوانو
درهختی جؤراو جؤری تیندا بی ۵
گؤرستانیکه له مەدینه نزیک
مرگهوتی پیغهمبهر (د.خ).

بَقِيَ الرَّجُلُ بَقَاً: پیاوهکه زؤری قسهکردن
به چاکو بهخراب.

بَقِيَ الْمَرْأَةُ: نافرتهکه مندالی زؤر پوون ۵
(بَقِيَ السَّمَاءُ): ناسمان بارانی باراند
به خوږهمو لیزمه.

بَقَّ الْمَكَانَ: شویننه که می‌شوله ی زوړبوو.

بَقَّ الْجِرَابَ: کونده که ی درې، چی تیدابوو
دمری هیڼا.

بَقَّ الْكَلَامَ: به دهنګی بهرز قسه ی کرد ه
(بَقَّ الْخَبَرَ) هه واله که ی بلاو کرده وه.

بَقَّ الْمَالَ: مال و سامانه که ی بلاوه پیکردو
له دهستی دا.

أَبَقَّ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ وَالسَّمَاءُ وَالْمَكَانَ: به مانا
(بَقَّ) میه.

بَقَّ خَيْرًا أَوْ شَرًّا: زوړی خیر یان شهر.

بَقَّ الْمَكَانَ: به مانا (بَقَّ) میه.

الْبَقَاقُ: کالای خرابی ناو مال.

الْبَقُّ: پان و پوړو بهر فراوان ه ناشکراو
عهیان ه می‌شوله و همر بالند میه کی
له و جوړ میږی.

الْبَقَاقُ: زوړ بلڼ.

الْمِبْقُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی زوړ بلڼ و
چهغه چه ناو.

الْمِبْقَةُ: زنی زوړ بلڼ و چهغه چه ناو.

بَقَّلَ الشَّيْءُ بَقْلًا: دمر که موت (بَقَّلَتِ الْأَرْضُ):
زه وی گزو گیای خو ی رواند ه (بَقَّلَ

الرَّعْيَ) پاون و له وهر ګاکه سهوز بوو.

بَقَّلَ رَجُلًا غُلَامًا: دهم و چاوی نه و کوړه
مووی ئی دمر که وتن، ریشی هات.

بَقَّلَ الْمَاشِيَةَ: گزو گیای بو نازه له کان
کوژ کرده وه.

أَبَقَّلَ: به مانا (بَقَّلَ) هاتووه.

أَبَقَّلَ الْقَوْمَ: خه لکه که گزو گیایان دمست
که موت ه نازه له کان یان له ناو گزو گیادا

له وهر پاند.

بَقَّلَ الشَّجَرُ: له نه ملاو نه ولای
دره خته که دا گه لای سهوزی به هار

دمر که موت که ده شو بهیته نینو کی
بالنده ه (بَقَّلَ الْمَاشِيَةَ) گزو گیای

دمر خواردی نازه له کانیدا ه (بَقَّلَ
النَّاتَ) نه و رو که ی به بهقل

حیساب کرد.

أَبَقَّلَتِ الْمَاشِيَةَ: له گزو گیادا نازه له کان ی
له وهر پان.

أَبَقَّلَ الْقَوْمَ: نه و هوز بهقل یان دا به
نازه له کان یان، نازه له کان یان له ناو

گیای بهقلدا له وهر پاند.

تَبَقَّلَتِ الْمَاشِيَةَ: نازه له کان بهقل یان
خواردو قه له و بوون.

تَبَقَّلَ الرَّجُلُ: پیاو که چوو دهر بو
به دهسته ی نانی بهقل.

الْبَاقِلَاءُ: پاقله (گیایه که بهمر که ی
ده کوئیندری و ده خوری)،

الْبَاقِلَى: به مانا (الْبَاقِلَاءُ) ه.

الْبَاقِلُ: کوژ میه که بی دهسک، (ك:
بواقیل) ه.

الْبَقْلُ: رو که یکه ناده میزاد دهی کاته بزوی
خوی یان به شیکی ئی هه لده بزیر و

خوارد دهمنی ئی دروست دهکا، (ك:
بقول) ه.

الْبَقَالُ: بهقال، سهوز و میوه فروش.

الْمَبْقَلَةُ: شوینی بهقل.

بَقْلَاوَة: پاقلووه.

تَبَقَمْتُ الْقَتْمُ: مهر و بزنه‌گان
 بیچوه‌کانیان له سکینا زل بوون و
 قورس بوون و نه‌یانتوانی له
 ناغهل و شوینی خوڤان هه‌لسن.
 اَلْبَقْمُ: گیاهه‌کی دهرمانیه به‌زیشک سوودی
 لیومردمگرن، له بنه‌مهدا گیاهه‌کی
 هیندییه.

بقی الشئی بقاء: به‌رده‌وام بوو جیگیربوو
 (بقی من الشئی) زیاده‌بوو لئی ۵ لئی
 مایه‌وه ۵ قورنان دمفهرموی: ﴿ورذرا
 مابقی من الربا﴾ ۵ نه‌و سوودی
 ومرتان نه‌گرتووه وازی لی بینن.

اَبَقَى عَلَى الشَّيْءِ: پارێزگاری شته‌که‌ی
 کرد ۵ ده‌گوتری: (اَبَقَى عَلَى فُلَانٍ)
 به‌زمی به‌ فلان که‌سدا هاته‌وه و
 سوژی بو دهربری ۵ هه‌روا
 ده‌گوتری: (اَبَقَى الْخَيْلُ): نه‌سه‌که‌ی
 هه‌ندی توانای رۆیشتنی خو‌ی
 هیشته‌وه هه‌موو هیزو توانای خو‌ی
 به‌کار نه‌هینا ۵ (اَبَقَتِ الْأَرْضُ)
 زه‌ویه‌که‌ هه‌موو ناوه‌که‌ی
 هه‌له‌مزی (اَبَقَى الشَّيْءُ) شته‌که‌ی
 وده‌کوو خو‌ی هیشته‌وه.

بَقَاءُ: وازی لی هینا و تمرکی کرد.
 تَبَقَّى مِنْهُ: لئی مایه‌وه، لئی زیاده‌بوو ۵
 (تَبَقَّى الشَّيْءُ) هه‌ولیدا نه‌وشته
 به‌هینتیته‌وه.

استبقاه: وستی به‌هینتیته‌وه ۵ ده‌گوتری:
 (استبقی أخاه) چاوپۆشی له هه‌له‌ی

براکه‌ی کرد بۆنه‌وه‌ی براهه‌تی و
 خۆشه‌ویستییان به‌رده‌وام بی.
 الأبقى: به‌رده‌وام و به‌رده‌وام تر: له
 قورنان دمفهرموی: ﴿والآخرة خير
 وأبقى﴾.

الباقی: به‌رده‌وام و نه‌گۆراو ۵ ناویکه
 له‌ناوه‌ جوانه‌کانی خودا.

الباقية: ماوه و به‌زمه‌نده ۵ قورنان
 دمفهرموی: ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾
 ۵ (الحياة الباقية) ژبانی دواوژ.
 البُقيا: هینتنه‌وه.

البقيّة: پاشماوه‌ی شت ۵ ماوه و
 به‌زمه‌نده کراو.

بَكَاتِ الْبُئْرُ بَكْنًا: بیره‌که ناوه‌که‌ی که‌م
 بوو ۵ (بَكَأَ الْخِمَوانُ الْخَلْرَبُ):
 ناژه‌له‌شیردهرمه‌که شیرێ که‌مبوو.

بَكَوُ الرُّجُلُ بَكَاءً وَبُكَأُ: پیاوه‌که قسه‌ی
 که‌م بوو، قسه‌ی که‌می کرد ۵ (هر
 بکی)، (ك: بکاء) ۵ (هي بکی
 و بکینه).

اَبَكَ فُلَانٌ: فلان که‌س خیر و بی‌ری که‌م
 بوو.

بَكَكَ الشَّيْءُ: شته‌که هه‌ژاندی ۵ هه‌ندی
 له‌شته‌کانی به‌سه‌ریه‌ک دا دا.

البَّكَكَة: هاتن و رۆیشتن و قهره‌مالفی.
 بَكَتُهُ بَكْتًا: لێیدا، به‌ هه‌لس و که‌وتیکی
 ناجوان به‌رمنگاری بووه ۵ به‌به‌لگه
 بو‌ری دا، سه‌ری کوتایه‌وه و
 سه‌رمزنبشتی کرد.

بَكْتَه: بۆ موبالغەيە لە (بَكْتَه).

بَكْرَ بَكْرًا: بەيانی زوو لەمال دەرچوو ە

پەلەى کرد زوو رۆیى.

بكرت الشجرة: درهختهكه زوو بەرى

پێگەياندا.

بَكْرَ بَكْرًا: پەلەى کرد ە (أَبْكَرَ) بەمانا

(بَكْرَ)میه.

باكره: دەست پێشخەرى بۆکردو بەيانی

زوو چوو بۆى.

إِبْتَكَرَ: زۆرى لەخۆى کرد بەيانی زوو

دەرچوو.

إِبْتَكَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرەتەكه پەكەم

مندائى كۆپ بوو.

ابتكر الفاكهة: نۆ نوخشەى میوهكهى

ومرگرت ە (إِبْتَكَرَ الشَّيْءَ) شتەكهى

داهینا.

الابكار: سەرەتای بەيانی تاكاتى

رۆژەلاتن.

الباكر، الباكورة: نۆ نوخشەى میوه ە

عەجەلەكارى لە هەموو شتێكدا.

البكاره: پەردەى كچینی ئافرەت پێش

نەوهى شوبكا.

أَبْكَرُ: حوشترى تازه پێگەيشتوو جوانوه

حوشتر، (ك: أَبْكَرَ) ە بۆ مێینه

دەگوترى: (الْبَكْرَةُ) لەپەندى

پێشياندا هاتوو دەلى: (جاءوا على

بَكْرَةِ إِبْهَم) واتە: هەموويان هاتن.

أَبْكَرُ: نۆبەرەى هەموو شتێك ە پەكەم

مندال بۆ باوك و دايك چ نێر چ مێ

ە كچولە ە كۆپ كەژنى نەهيئابى ە

هەر گردهوميهك كه لهوهپيش

نه كرابى و نموونهى نه بى ە

دهگوترى: (نار بكر) ئاگرىك له

ئاگرى تر و مرنه گيرابى ە (وطعنة

بكر) برينىكى بى و پنه ە (خل بكر)

سرکه پهكى بههيزو كهسكون.

البكرة: غەرغەرە ە پارچە دارىكى

خپى ناو کلۆره کنډرو دەرۆى

لەسەر هەلەدەکرى.

البُكَرَةُ: سەرەتای رۆژ ە بەيانی تا

رۆژەلات ە رەشە خەلکى عەرەب

بە سەبەحەينى هەمووى دەلێن:

(بكرة) (باچر).

المُبْكَارُ: كەسێك خوى بەوه گرتبى

هەموو رۆژى بەيانی زوو لە مال

دەربچى يان كاریك ئەنجام بدا.

بَكْسَ خَصْمَهُ: دۆژمنەكهى خۆى بۆردا

بەسەرىدا زال بوو.

بَكَشَ الْعَقْدَةَ: گریكەى گردهوه ە دەگوترى:

(بكش عقال بمره) گرىنى گورىسى

حوشتر بەستنەوهكهى گردهوه.

البُكَاشُ: چاو بەستكارو فیلەزانو

دەستپ.

بَكَعَهُ بَكْعًا: بە توندى لێیدا، بەهەلسو

كهوتو و قسهى ناشيرين روبهپوى

بۆوه.

بَكَ الشَّيْءَ بَكًا وَبَكَةً: کوتاىو ونچر

ونچرى کرد، دەگوترى: (بَكَ عُنْقَه)

ملی شکاند، (بک الرجل) پیاوه‌که‌ی
 چه‌ماندو ژرباری کرد له‌پوټی داو
 شکاندی، که‌سایه‌تی روشاند ۵ (بک
 الدابة) باری قورسی له‌ولاخه‌که
 بارکردو به‌زه‌خت لئی خوړی.
 تباک الجمع: هه‌ندیکیان پاله به‌ستوی
 هه‌ندیکیاندا.

البالك: نه‌حه‌ق و زور بلای و چه‌قه
 چه‌ناو که‌سیک جوداوازی نیوان
 چاک و خراب و راست و ناراست نه‌کا.
 بکة: مه‌که، (شاری مه‌که‌ی پیروژ).
 بکل الثمن بکلاً: شته‌که‌ی ټپکه‌ن و
 پټکه‌ن کرد، هسه‌که‌ی به
 پیچه‌وانه‌وه گپ‌راپه‌وه.

بکل: بۆ موباله‌غی (بکل) مه‌ ۵
 ده‌شگوتری: (بکل علینا حدیثه)
 هسه‌کانی ئی چه‌واشه‌ گردین و
 ټپکه‌ن و پټکه‌ن کردن.
 تبکل فی الکلام: هسه‌کانی ټپکه‌ن و
 پټکه‌ن کردن (تبکل فی مشیه)
 له‌رویشتن دا خوټی راوه‌شاندو هیزى
 کرد.

البکالة: خوارده‌مه‌نییه‌که‌ له‌ ناردو
 قاوت و ناوو روټن دروست ده‌کړی.
 البکل: ده‌سکه‌وتی شه‌پ.

البکلة: شیوه‌و روخسارو سه‌رو شکل.
 البکیلة: به‌مانا (البکالة) هاتووه.
 بکم الرجل بکماً: پیاوه‌که‌ نه‌یتوانی هسه
 بکا، لاله، به‌ سروشت زمانى

ناخاوټنى نیه ۵ واده‌بی به‌ که‌سیک
 ده‌گوتری: (بکم) که‌ ناتوانی
 به‌جوانی رای خوټی ده‌ربړی ۵ (هر
 ابکم وهي بکماء).
 بکم بکامة: له‌ هسه‌کانی برپیه‌وه جا
 به‌نه‌نقه‌ست یان نه‌یتوانی درېزه به
 وتاره‌که‌ی بدا.

بکى بکى ربکاء: دوو چاوی به‌هوټی
 خه‌مه‌وه فرمیسیکیان باراند ۵
 ده‌گوتری: (بکی المیت وعلیه وله). بۆ
 مردوو‌ه‌که‌ گریا، لاواندیه‌وه ۵
 که‌سیکیش زور بگری پیی
 ده‌گوتری: (بکی) و (بکاء).

ابکاء: وای لیکرد گریا (بکاه) گریاندى.
 تباکی: خوټی گریاندى.
 استبکاء: وه‌کوټی گریانى هیټا.
 التبکاء: زور گریان.

البلاتین: ماده‌یه‌که‌ فلزی به‌نرخه‌و رنگی
 زیوی همیه.

البلازما: به‌شیک له‌خوټنى رویشتوو.
 ببل المتاع ببله وبلالاً: کالاکه‌ی په‌رت و
 بلاو کرده‌وه و تمفرو تونای کرد.

ببل القرم: هوټو خیله‌که‌ی خستوټه نیو
 تیگرو تیگوشیوه‌وه هه‌ریه‌که‌یان
 رایه‌کی هه‌یه‌و له‌ ناوازیک لیږده‌دا.

ببل فلاناً: فلان که‌سی خسته ناو
 خه‌فمت و دلّه راوکی و په‌ژاره‌وه.

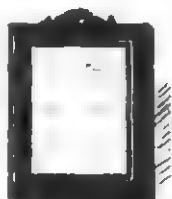
ببل الله السنة الخلق: خودا زوبانى
 خه‌لکی جودا جودا کرده‌وه.

برميل

مبشرة

برواز

مبضع

بوقال

بطئة

دروائنة

برومتر

مبرة

برنبيطة

بربة

بكرة

الطين الأبيض

بطارية كهربائية

مروحة

بزرة

برنس

بككة

مركاز

بكرة

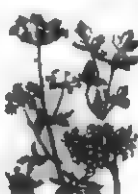

بزال

بركة

بطاطا صينية

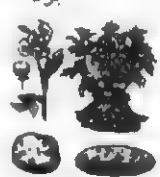
بقلمونس

بركة

بطباط

بطاطا

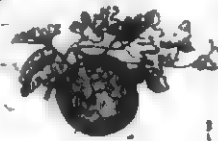
بقس

بقم

بطاطا حلوة

بطيخ

بعل الفار

بغونيا

بسل

بصلة

بزاقة

باشق

بطة

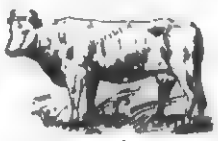
بعوضة

بطيخ اصفر

بقر هندي

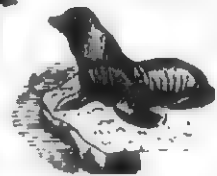
بقرة

بقعة

بطريق

بق الماء

- تَبْلَبَلْ: بۆ موطاومعهیه.
- اَبْلَبَالْ وَاَبْلَبَالَةُ: نه و بهری غه م و نارچه تی و دله راوکی.
- اَبْلَبُلْ: بولبول بالندهیه کی بچوک و دهنگ خۆشه دهنگ خۆشییه که ی به نه وونه دههیندریته وه ۵ به لوله ی مه سینه ش دهگوتری: بولبول، (ك: بَلَابِل).
- اَبْلَبُولْ: بالندهیه کی ناوییه له بری وهرزی سالد له شاری (دمیاط) ی میصر زور دهیی.
- بَلَتْ بَلَاً: دابرا.
- بَلَتْ الرَّجُلْ: پیاوه که له قسه کردن کهوت ۵ (بَلَتْ الشَّيْءَ) شته که ی بریه وه، بچراندی، دایپری.
- بَلَتْ: به مانا (بَلَتْ) دئ.
- بَلَتْ بَلَاً: فه صیح بوو (هر بلیت وهی بلیته).
- اَبْلَتْ الرَّجُلْ: پیاوه که به به لگه ده م کوتی کرد و نه بهیشت قسه بکا.
- اَبْلَتْ فُلَاناً یَمِناً: فلانکه سی سویندا.
- تَبْلَتَّعْ: خۆی به لیزان و نه جیب و وه جاخزاده و قسه ماقول زانی و لاهی هۆشیاری عاقلمه ندی لیدا.
- بَلَّجَ الصَّبحَ بلرجاً: به یانیدا، گزنگی به یانی دهرکهوت ۵ (بَلَّجَ الحَقُّ) حه ق و راستی دهرکهوت ۵ (بَلَّجَ البابَ) دهرگا که ی کرده وه.
- بَلَجَ وَجْهَهُ بَلَجاً: له خۆشیاندا ده م و چاوی که شایه وه.
- بَلَجَ صدره: سنگی فراوان بوو ۵ (هر ابلج وهی بلجاء).
- اَبْلَجْ: بوو به خاومنی روناکی ۵ (اَبْلَجَ الصبح) به یانی دهرکهوت.
- اَبْلَجَ الحَقُّ: حه ق ناشکرا بوو.
- اَبْلَجَتِ الشمسُ: خور دهرکهوت ۵ (اَبْلَجَ الأمرُ): نیشه که ی رون کرده وه.
- اَبْلَجَ، اَبْلَجَ، تَبْلَجَ: به مانا (بَلَجَ) دیه.
- اَبْلَجَةُ: روناکی خور له کاتی گزنگی به یاندا ۵ سپیایه تی نیوان دوو برۆ، سپیای نیوان زولفو گوینچه که.
- بَلَجَ بَلْحاً وبلرْحاً: ماندوو بوو عاجز بوو.
- بَلَجَ البئرُ: ناوه که ی نه ما ۵ (بَلَجَ بشهادته:) شایه تییه که ی شارد وه.
- اَبْلَعَتِ النخلةُ: دارخورما که خورماکانی پیوهینی مزربوو.
- اَبْلَعَ الأمرُ فلاناً: فلانکه سی ماندو کرد، دهسه وه سانی کرد.
- بَالَعَ القَوْمُ: به ربهره گانی کردن به ناحق به سه ریاندا زال بوو.
- بَلَجَ: ماندوو بوو له کاره که دابرا.
- تَبَالَحَا: نینکاری په کتریان کرد.
- اَبْلَجَ: به روبوومی خورما هه تا سه وز بی و پیته که یشتب.
- بَلَجَ بَلْحاً: فیزی نواند، خۆی به زلزان، شانازی کرد به خرابه کاری و بیدینی ۵ (هر اَبْلَجُ وهی بَلَخَاء).
- تَبْلَجَ: ته که ببوری کرد.
- تَبْلَجَ: قه به بوو، گوشتی زور بوو.

بَلَدَ بِالْمَكَانِ بَلَرْدًا: ئەو شوئىنەى كرده
نىستمان و ولاتى خۇي.

بَلَدَ بَلَدًا: تىگەيشتىنى كەم بوو، نىشات و
هېزى لاواز بوو ۋ گەردن كەچ بوو
ستەمى قىبول كردد.

أَبْلَدَ: پالى ئىدايەو كاريكى بۇخۇي
ئەنجام ئەدا ۋ بى عەقلى و كالىقام بوو
ۋ (أَبْلَدَ بِالْمَكَانِ) ئەو شوئىنەى كرده
ولاتى خۇي.

أَبْلَدَ فَلَانًا أَلْبَلَدَ: ئەو ولاتەى خستە
ئەستوى فلان كەس ۋ بە تۆپزى
لەوئىندەرتى نىشتەجىي كردد.

بَلَدَ: لەكارەكەيدا كەمتەرخەم بوو
وازي ئى هينا ۋ لەبەر لاوازي كەوتە
سەر زەوى ۋ (بَلَدَ الْفَرَسُ) ئەسپەكە
لە غارداندا پېش نەكەوت.

بَلَدَ السَّحَابُ: هەورەكە بارانى نەباراند
ۋ (بَلَدَ فَلَان) فلان كەس نەجول.

تَبَلَدَ: گىل و كالىقام بوو ۋ خۇي بەگىل
خستە ناوەو.

الْبَلَدُ وَالْبَلَدَةُ: شوئىنكى سنوردار
(شارەوانى دياربى) شوئىنى
بەرھراوان پىي دەگوترى: (الْبَلَدُ) لە
قورئان دەفەر موى: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ
يُخْرِجُ نَبَاتَهُ بَادِنَ رَبِّهِ﴾.

أَلْبَلَدِيُّ: ئەو كەسەى پال شار دەدرى،
واتە: شارەستانى.

البلدية: شارەوانى (دەزگايەكى رەسمى
دەسەلات پىندراو كارو بارى شارو

سنورەكانى لەئەستۆ دەگرى).

البلید: كەسكە لە زىرەكى بى بەش
بى و كارو بارى خۇي پى
هەئەسوړى.

بَلَدَحَ: ماندو كول بوو نەيزانى رىبازى
راستى خۇي بگرتە بەر ۋ وادەى
داو نەپىردە سەر، خۇي تەمبەلى
هەئىزاردو پالى ئى دايەو.

قَبَلَدَحَ: وادەى داو نەپىردە سەر.

الْبَلَدَحُ: ئافرەتى قەلەو زەبەللا.

بَلَدَمَ: لەترسان خوستى لەخۇي پرى.

الْبَلَدَمُ: گەروو هەرچى پەيوەندى بە
گەروو وە هەپە لە بۆرى هەناسەو
ئەوشتانە ۋ شمشىرى كول و نەپى.

بَلَوْرَهَ: كرى بە بلورات ۋ مەسەلەكە پان
فكرەو بۇچوونەكەى پالفتە كرددو
گرى كوڤرەكەى تىدا نەهشت.

تَبَلَوْرَهَ: بۇ موطاومەى (بَلَوْرَهَ) هاتوو.

أَلْبَلَوْرَهَ، أَلْبَلَوْرَهَ: بەردىكى سى شەفەفە
ۋ جۆرىكە لە شوشە.

أَلْبَلَّاسُ: پەلاس، جۆرە پۇشاكىكى
زىرى ئەستوورە.

أَلْبَلَسَ: لەبەر شەرم كرددو واق و پەمان
پان بى بەلگەى زمانى گىراو قسەى
پىنەكرا.

أَلْبَلَسَ: جۆرە هەنجىرىكە.

أَلْبَلَسَ: نىسك.

أَلْبَلَسَانُ: درەختىكە گولتىكى سى
پچوكى لە شىوەى هیشوو هەپە ۋ لە

ههیه بۆنهوهی ئاوو شله‌مه‌نی تری
پچ بگوێزرێته‌وه ۵ وا ده‌بی وشه‌که
سوک ده‌کری (یا) که‌ی ئی ده‌کریته‌وه
ده‌گوتری: (أَبْلَاصُ).

بَلَطَ الدَّارَ بَلَطًا: خانوو ده‌که‌ی ره‌صیف کرد
(به‌ردی له ته‌ختی خانوو ده‌که‌دا
ریزه‌بند کردوو رایخست).

بَلَطَ الْأَرْضَ أَوْ الْحَائِطَ: ته‌ختی زه‌ویه‌که
یان دیواره‌که‌ی رێک خست، راسته‌و
پاسته‌ی کرد.

أَبْلَطَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که پائی ئی دایه‌وه‌و
ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زه‌ل بوو ده‌ستی بۆ
کارێک نه‌برد ۵ مایه‌ پوچ بوو
ئیفلاسی کرد هیچی نه‌ما.

أَبْلَطَ الدَّارَ: به‌مانا (بَلَطَ) دئی.

أَبْلَطَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانه‌که
زه‌ویه‌که‌ی شته‌وه ته‌پ و توژی
پێوه نه‌هیشته‌ گه‌پانندییه سه‌ر
ساخی و ره‌قایی.

أَبْلَطَ اللَّصُّ فَلَانًا: دزه‌که هیچی بۆ فلان
که‌س نه‌هیشته‌وه هه‌مووی برد.

بَالَطَ فِي أَمْرِهِ: له‌کارو باری خۆیدا زنده
رۆیی کردو زۆر تێکۆشا.

بَالَطَ فَلَانًا: وازی له‌فلانکه‌س هێناو
هه‌لات ۵ زۆرانبازی له‌گه‌ل کردو
چه‌مبه‌ره‌یان تێک وهره‌ینا ۵ شه‌ری
له‌گه‌ل کرد.

بَلَطَ: له رۆیشتندا ماندوو بوو.

بَلَطَ الدَّارَ وَالْأَرْضَ وَالْحَائِطَ: ره‌صیفی
کرد، رێکی خست.

پێری دره‌خته بخوریه‌گانه، له‌پێری
جۆره‌گانی نه‌و دره‌خته رۆنیکی
بۆنخۆش دهرده‌هێندری له‌ناوچه‌ی
(عین شمسی) قاهره‌ دهرۆی.

بَلَسَمَ: سه‌ری داخست، ده‌مو چاوی گرزو
مۆن بوو.

تَبَلَسَمَ: به‌مانا (بَلَسَمَ) هیه.

أَبْلَسَمَ: جۆره دره‌ختیکه (یان بلی پێری
نه‌و دره‌ختانه‌یه) که له‌لقو
قه‌ده‌گانیان بریندار بکری بنیشتو
لینجاییه‌که دهرده‌من بۆ بواری
پزیشکی سودی ئی وهرده‌گیری، نه‌م
جۆره دره‌خته به‌ زۆری له ولاته
گهرمه سێره‌گاندا دهرۆی ۵ دره‌ختی
داره به‌ن دار قه‌زوان له‌و پێرهمه‌.

أَبْلَسَنَ: نیسک.

أَبْلَسَفِيَّةٌ: رێبازیکی شیوعیه‌ پێی وایه
محاله‌ کۆمه‌لگا به‌کسه‌ر له‌ یاسای
سه‌رمایه‌داریه‌وه بازبدا بۆ یاسای
شیوعی، به‌ئکو پێویسته‌ قۆناغیکی
گواستنه‌وه‌و (انتقالی) هه‌بی تییدا
یاسای هه‌ره‌مۆزی په‌په‌رو بکری.

بَلَسَهُ مِنَ الْمَالِ: هیچی مال و سامان بۆ
نه‌هیشته‌وه هه‌مووی بۆخۆی برد.

بَالَسَهُ: هه‌لمه‌تی بۆ برد.

بَلَسَهُ: به‌مانا (بَلَسَهُ) دئی.

تَبَلَّصَ الشَّيْءُ وَلَهُ: به‌نه‌ینی داوای ئێکرد
به‌ نه‌ینی به‌داویدا گه‌را بۆنه‌وه‌ی
بیدوژێته‌وه.

أَبْلَاصِيٌّ: جه‌رپه‌یه‌که دوو قوڵفه‌ی

بَلَطُ أَذْكَ: په له پټكې له گوڼچكېدا
نازاري پټكې ياند.

تَبَالَطُوا بالسيف: به پټوه شهړه
شمشیريان كړدو بهرنگاري په كتر
بونوه.

الْبَلَاطُ: جوړه بهر دېكه زموې پې
دادمېوښري ديواړي پې رېك دمخري
ديكوري پې دكړي ۵ (بهردى حه لان
بهردى مېر مېر) جوړيكه لهو بهرده.
الْبَلَاطُ مِنَ الْأَرْضِ: زهوييه كى ساغو
رهق كه باران و لافاو ته پو توژي
پټوه نه هېښتې.

الْبَلَاطُ: پالنه خانې پاشاو دارو
دهسته كې.

الْبَلَطُ: بېرمنه، ناسنېكه، كارتېخېكه كارى
تيز كړدنه ووهو خړكردن و راسته و
باسته كړدنې پې نه نجام ددرې.

الْبَلَطَةُ: جوړه پاچېكه داروشتى
له ووجوړې پې دمېرې.

الْبَلَطِيُّ: ماسييه كه له پېړي (بولتيه كان)
به توپكلىكى برزانگى پان شانې
جهسته داپوښراوه ۵ له روباړي
نيل و هه ندې دهر پاچه مى صرداو
ناوه شيرينه كانى شامدا هه يه.

الْبَلُوطُ: دار بهر و دار وېل، (وېول)
دره ختېكى گه ورهيه قهد نه ستوره له
پېړي دره ختې بهر و او بيه، له كوڼستانى
كه لاله شينكايه تى ژوره.

بَلَطَحَ: له سهر پشت له سهر زهوى راكشا.
بَلَعَ الْمَاءَ وَالرِّيقَ - بَلَعًا: ناوه كې

خواردوه، تفى قوت دا.
بَلَعَ: به مانا (بَلَعَ) ميه.

أَبْلَعَهُ الشَّيْءُ: وايكرد بيا وكه شته كه
قوت بدات، تينى بؤ هينا به ژور
خواردنه تاله كې پې قوتدا.

أَبْلَعْنِي رَيْقِي: كه مېك موله تم بدمرې.
بَلَعَ الشَّيْبُ فِي رَأْسِهِ: پيرى له سهر و
رېشيدا دمر كه وت.

أَبْلَعَهُ: به مانا (بَلَعَهُ) دې.
تَبْلَعَهُ: به مانا (بَلَعَهُ) دې.
تَبْلَعَهُ الشَّيْبُ فِي رَأْسِهِ: پيرى له سهر ويدا
دمر كه وت.

الْبَالُوعَةُ: به لوعه ي ناو، (ك) بواليع
وباليع).

الْبُلْعُ مِنَ النَّاسِ: ژور خور ۵ (وسعه بَلْع)
مهنزليكه له مهنزله كانى مانگ.
الْبُلْعَةُ: قومه ناو ۵ وهجبه دمرمان.

الْبُلَاعَةُ: به لوعه ي ناو.

الْبُلُوعُ: حېبو دمرمانېك قوت بدرې ۵
زهر و حاجه تى پان و پوپ هر چى
تېي بهاوى قوتى ددها.

أَبْلَعُومُ وَالْبُلْعُومُ: رېرېه وى خوراك له
گه روودا ۵ رېرېه وى ناو له ناو زه ويدا،
(ك) بلاعم وبلاعم).

بَلَعَ الشَّجَرُ بَلْرُغًا وَبَلَاغًا: وهختى رنين و
جنينى بهر و بوومى دره خته كه هات ۵
(بَلَعَ الْفَلَام) كوپر كه بالغ بوو، پټكې يې.

بَلَعَ الْأَمْرَ: كار كه به كوتا گه يې.
بَلَعَ بِلَاغَةً: زمانى رهوان بوو قسه و وتارى

شیرین و خوش بوو دهگوترئ: (هر
بلغ وهي بلغة)، (ك: بُلغاء) ۵ وادهبی
دهگوترئ: (بُلغُ الكلام) هسهکهی
بهلیغ و رهوانه.

أَبْلَغُ الشَّيْءِ: نهوه شتهی گهپانده
شوئنی خوئی.

بَالِغٌ فِيهِ مَبَالِغَةٌ وَبِلَاغًا: ههولئ
تیکوژسانی تیدا کردو زندهرویی
لهههول و تهقهلاکانیدا کرد.

بَلَّغَ الشَّيْبَ فِي رَأْسِهِ: پیری لهسهر
دهرکهوت.

بَلَّغَ الْفَارِسُ: سوارهکه دهستی جلهوی
دریژکرد بۆنهوهی نهسپهکه زیاتر
غاریدا.

تَبَالَّغَ فِيهِ الْهَمُّ وَالْمَرَضُ: غهم و نهخووشی
نهو گهپشته نهوپهپی.

تَبَالَّغَ فِي كَلَامِهِ: بهزور ویستی زمان
رهوان بی و وتهکانی بهلیغ بن.

تَبَلَّغَ بكذا: ئیکتیضای پیکرد ۵ (تَبَلَّغَ
الشَّيْءُ) بهزور ناپهحهتی و ههولدان
بوئی پیگهیی ۵ کوئی نهدا تا
بهدهستی هیئا.

البلاغ: بی راگهپانندن و مکوو: (هذا بلاغ
للناس) یان نهوشتهیه که بههوییهوه
دهگهیه مهبهست ۵ دهگوترئ: (لی هذا
الأمر بلاغ) لهم کارمدا کیفایهته چیدی
بیویست نییه ۵ ههروا وشهی (البلاغ)
بریتییه له بلاوگراوهیهک بهپانییک که
دهخوئندرتهوهو خهک پیی دمران.

البلاغة: نهوهیه مهبهستهکه جوان
رابنوئنی و هسهکانیش کاریگهر بن ۵
لهلای زانایانی بهلاغه ۵ نهوهیه
وتارهکه لهگهل داخوازی حال و
مهقام یههک بگریتهوهو
رستهکانیشی فهصیح و رهوان بن.

البُلْغَةُ: نهوهیه پیداووستی جیبهجی
بکاو لیی زیاد نهبی ۵ جوړه
پیلاوئیکه له ولاتی مهغریب.

التَّبْلُغَةُ: چهبلئیکه له دۆلجه دهبهسزئ
تا دهگاته ناوی ناوبیرهکه.

البلوغ: بالقی ۵ پیگهپشتنی کوئنهندای
زاوئی له پیاوو ئافرهتدا.

الْمُبْلَغُ: سهرمنجام و کوئایی، دهگوترئ:
(بَلَّغَ مَبْلَغَ فلان، بلغ مبلغ الرجال)
نهندا زهیهک له مال و سامان.

السَّبْلُغُ: بهلقهم، تیکهلهیهکه له
تیکهلهکانی جهسته، ئیفرزاتییکه له
رئگهی قورگهوه دپته ناو دم.

بَلَّقَ السَّيْلُ الْأَحْجَارَ بَلْقًا وَبَلُوقًا: لافاوکه
بهردهکانی رادان.

بَلَّقَ الْبَابَ: دهرگاکی ههموو کردهوه.

بَلَّقَ الْفَرَسُ وَغَرَهُ بَلْقًا وَبُلْقَةً: نهسپهکه
بهلهک بوو توکی جهستهی پهلهی
رهش و سپی تیدان دهگوترئ: (هر
أَبْلَقَ وهي بلقاء).

أَبْلَقَ: خیمه، رهشمائی دروستکراو له
موو.

بَلَّقَ الرَّجُلُ: سهرسام بوو نهپزانی چی بکا.
بَلَّقَ الْفَرَسُ، بَلْقًا وَبُلْقَةً: بهمانا (بَلَّقَ) دی.

اَبْلَقَ الْفَحْلُ: نهسپهکه وهجهو نهوهکانی بهلهک بوون.

بَلَقَ ظَهْرَهُ بالسَّوْطِ: پشتی به گورزو شوپک دابری.

اِنْبَلَقَ الْبَابُ: دهرگاکه گرايهوه.

اِنْبَلَرْتُ لَوْثُهُ: رهنگی بهلهک بوو.

اَبْلَقُ: رهشو سپی له رهنگدا.

بَلَقَعَ الْبَلْدُ: ولات چۆن بوو هیچی تیدا نهما له دیاردهی ناوهدانی.

اَبْلَقَعُ: ولاتو زهوی خالی له ههموو شتیکی دیاردهی ژیان دهگوتری: (مکان بلقع) و (طریق بلقع)، (ك: بلاقع).

بَلٌّ مِنْ مَرَضِهِ بَلًّا وَبَلًّا وَبَلًّا: لهنهخۆشییهکهی چاک بووه تهندروستی هاتهوه باری جارانی. بَلُّ الرِّيحِ بَلًّا: بایهکه شهونمی لهگهژ خۆی هیئا.

بَلُّ الشَّيْءِ بِالْمَاءِ وَغَرَهُ بَلًّا وَبَلًّا وَبَلًّا: شتهکه شهونمی لییدا شهونماوی کرد.

بَلُّ الرَّجُلِ بَلًّا: پیاوهکه له کیشهو ململانیدا زمان پیسو و جنیو فرۆش بوو.

اَبْلُ الْعَرْدُ: چله دارهکه ناوی ل هاته خوار (اَبْلُ الْمَرِيضِ) نهخۆشهکه چاک بوو.

اَبْلُ فَلَانًا: ریکهوتی فلانی کرد بهشیوهی زمان پیسو و جنیو فرۆش.

بَلَّلَهُ بِالْمَاءِ: شهونماوی کرد.

اِبْتَلَّ: تهر بوو، فلان کهمس له نهخۆشییهکهی رهها بوو وهزعو حالی باش بوو.

تَبَلَّلَ: بهمانا (اِبْتَلَّ)یه.

اِبَالَةُ: شهونم و خیرو فهپ.

اِبَالُول: ناو (اِبَالَل) بهمانا ناوه ههرشتیک گهرووی بی تهربرکری.

اِبَالَةُ: شهونم (اِبَالَةُ) بهمانا (اِبَالَةُ)یه ههرو تازهمی

روخساری گهنجی دهولههمندی دوا ههزاری دهگوتری: (ريح بَلَّة) واته: بایهکه شیداره، تهری پیوهیه.

اِبَالَةُ: خیرو فهپ تهندروستی خۆشگوزهرانی دهمانرهوانی و قسه شیرینی.

اِبَالَةُ: گهنمه کوتاو (گهنم بیان زورات دهکریته ناوهوهو دهکوئیندری و دهخوری).

بَلَمَ بَلَمَةً: لیوی نهستووور بوو.

اِبْلَمَ الرَّجُلُ: پیاوهکه بی دهنگ بوو لهجی نهستووور بوو.

بَلَمَ: بهمانا (اِبْلَمَ)یه (اَلْاِبْلَمَ) لیج نهستووور.

اِبْلَامُ: لغاو، (ناسنیکه دهکریته دهمی نهسپهوه بۆ ژیر بارکردنی).

اِبْلَمَ: بهلهم (اِبْلَان): ههمام، گهرماو، ناتری گهرماو.

اِبْلَانَةُ: نهوکهسهی له گهرماودا خزمهت دهکا (ناتری گهرماو).

اَلْبَلَسْتُ: بهر دینکی روخامبیه وهن
 نهومنده قورس و پتمو نییه.
 بَلَّهْ بَلْهًا وِبلامة: عهقلی زمعیضو کهمه ه
 بی ناگای و کهم هوشی بهسهریدا زاله
 ه دهگوتری: (هر ابله و هی بلهه).
 تَبَالَه: خوئی بهبی عهقل و گیل
 نیشاندا.
 تَبَلَّه: بهمانا (بَلَّه) میه ه ریگای نی گووم
 بوو توشی ناخوشی بوو.
 اَلْبَلَّه: دهگوتری: (عیش اَبَلَّه) ژپانی
 خوش و ناز پهرومردمی، (شباب
 ابله) گهنجی نهقامی ناز پهرومرد.
 بَلَّه: (اسم فعل) فهрман دهگهپهنی، واته:
 وازی نی بینه.
 اَلْبَلْهَارَسِیا: نهخوشییه که تووشی
 ئادهمیزادو ئاژهل دهبی له کیسه
 خوینییهکاندا دهژی و دهچیته
 میزهلدانهوه، زانیهکی نهلمانی
 کهناوی (بلهارس) نهو فاپروسهی
 دژیومهتوه.
 بلاه بلوا وِبلاء: بهتافی کردهوه ه (بلاه
 السفر) سمفهروه که ماندووی کرد،
 برستی نی بری.
 بَلَّی الثَّرْبُ وِبلاء: کراسهکهی
 (پوشاکهکهی) رزی ه (بلی الدار)
 خانوه که ههوتاو شوپنهواری نهما.
 اَبْلَى فی الامر: ههول و تهقهلای تیدا داو
 زوری زیده رژی لهکارهکهی دا کرد.
 اَبْلَى فِلَانًا: فلانکسی بهتافی کردهوه ه

دهگوتری: (اَبلاه عذرًا) زوری
 عوزروبیانووی بوهینایهوه ههتارازی
 کرده (اَبلی الثرب) کراسهکهی کۆن کرد.
 بَالی فِلَانًا وِیه: زور گرنگی دایه
 فلانکسی.
 بَلَى الثَّرْبُ: کراسهکهی کۆن کرد ه (بلی
 السفر فِلَانًا) سمفهروه که فلانکسی
 ماندو کرد.
 اِبْتَلَاهُ: بهتافی کردهوهو ناسی.
 اَلْبَلَاءُ: ناخوشی و چورتمیکه تووشی
 ئادهمیزاد دهبی بۆنهوهی دهریکهوی
 تاجهند خوراکرو پشوو درنزه ه
 هسهول و تیکوشانی زورو
 لهرادبهردمر لهکاریک دا.
 اَلْبَلْی: بهمانا (البلاء) هاتووه.
 اَلْبَلْی: کهسیکه بهلای گهورهی
 بهسهردا هاتبی.
 اَلْبَلْیَّة: بهلا ه لهسهردهمی پیش نیسلام
 دا بهوحوشتردهش گوتراوه (اَلْبَلْیَّة)
 کهخاونهکهی مردبی و بردبیتیان
 لهسهر قهبرهکهی بهسبیتیانوه
 تامندار بۆتهوه.
 اَلْبَلْمُ: ژنی نهستوری عودو کهمان.
 بَنْجَه: بهنجی کرد.
 اَلْبَنْجُ: گیاهه که لهپیری گیاو گزی
 دهرمانه خواردنی ئادهمیزاد
 گیزدهکات، لهپیری بازنجانهکانه.
 اَلْبَهْدُ: نالای گهوره ه لهزاراوهی یاساناسان دا
 خالیکی تهواوو سهر بهخویه لهقانون.

اَلْبَنْدَرُ: شوپنى راوستانى گەمى لەمىنادا

بۆنەووى بارى لى دابگىرى پان لى

بارىكرى ۵ بەشارىكى گەورەش

دەگوتىرى گەھەندى گوندو

شارۋچكەى پىۋە بەستراپنەو.

بَنْقُ الشَّيْ: نەوشتەى كردە بوندوقى.

اَلْبَنْدُقُ: جۆرە درەختىكە لەپىرى

درەختە بتولىيەكانە، ھەندى جۆرى

دەروپىندىرىن بۆبەرەكەى، ھەندىكى

دەروپىندىرى بۆ جىوانكردنى باخو

رىگاۋ بان ۵ ھەروا (اَلْبَنْدُق) ناو

بۆگوللەو ساچمە لەقەبارەى دەنگە

بوندق دا لەشەپرو راوەشكارد

دەھاۋىژرى.

اَلْبَنْدَقِي: زىرى ولاتى بوندەقە ۵ (جۆرە

ئالتونىكە لەولاتى بوندوقەى ئىتالىا

دەردەھىندىرى).

اَلْبَنْدَقِيَّةُ: لولەپەكى ناو كلۆرە وەكوو

لولە تاپرو ساچمە زەن بوندقى

پى دەھاۋىژرى بۆراۋە پەلەومرو

نەو جۆرە شتانە ۵ ئامپىرىكى

ئاسنىنە گولەى رەصاصى پى

دەھاۋىژرى.

اَلْبَنْدُولُ: بەندۆل (بەندۆلى سەعات).

بنزھىر: لەولاتى مىصر بەلىمۆى ترش

دەگوتىرى.

اَلْبَنْزَرِيْن: بەنزىن (شلەمەنىيەكى

گىرگرتوۋە بەھۆى پالاوتنى نەوتەو

پەيدا دەپ، بەزۆرى بۆكارپى كىردى

نەومەكىنانە بەكاردى كەلەناوۋە

ئاگرەكەپان گەشەبەكەن بۆ زۆر

نەخۇشى كىم و زوخاۋى سودى

ھەپە).

اَلْبَنْسَلِيْن: دەرمانىكە ناھىلى جەراشيم

گەشەبەكەن بۆ زۆر نەخۇشى كىم و

زوخاۋى سودى ھەپە.

اَلْبَنْصَرُ: قامكى نيوان قامكى ناوۋىراست و

قامكە بچكۆلە.

اَلْبَنْطُ: پەكەپەكى دىبارىكراۋە لەزارەو

چاپ و چامەنى دا ئەندازەى

حەرفەكانى پى دىبارى دەكرى ۵

لەزاراۋەى بازارو بازارگانەكانى ولاتى

مىصردا بەشپەكە لەسەد بەشى

پارەى رىپال.

اَلْبَنْفَسَجُ: روۋەكىكى گولالو پە لەپىرى

(فىولا) بۆجوانى و بۆگولەكانى

دەچىندىرى، بۆنى خۇش و عەتراۋى

پە.

بَنْقُ عَمَلُهُ بَنْقاً: ئىش و كارى خۆى

بەشىۋەى رىك و پىك و پلان

بەرىۋەبىرد، دەگوتىرى: (بَنْقُ الْغُرْسِ)

بەرىز نەمامەكانى چەقاند.

بَنْكُ الْحَدَمُ: خزمەتچى پەكە نەپنى

پەكانى ناومالى بلاۋ كىردنەو

بۆخەلكانى دەرەوۋى خىزانى باس

كىردن.

تَبَنُّكَ بِالْمَكَانِ: لەوشپنە نىشتەجى بوو

جىگىر بوو، دەگوتىرى: (تَبَنُّكَ لِي

عَزَّ) لەعىزز و شكۆمەندى خۆى دا

راوۋەستا.

الْبَنَكُ: بانق؛ فەرمانگه يه که هه لده ستی

به پاره و مرگرتن و پارمەدان به چەند
شیواز مامەلە لەگەڵ خەلک دەکا.

بنکەوت: بریتییە لە و پارچە کاغەزانی

خەلک مامەلەیان پێدەکەن

لە شوێنی زیرو زیو ە وەکوو ئیستا

باوہ خەلک و حکوومەت زیرو زیو

پەزمەندە دەکەن و داڵدەن

لە جیاتی ئەوان دینار و لیرە و ریال و

تەمەن و دۆلار .. هتد بە شیوەیەکی

تایبەتی و نموونەیی چاپ دەکەن و

مامەلە ی پێ دەکەن.

البنکام: سەعاتی رەمەل.

بَنَ بِالْمَكَانِ بَنًا: لە شوێنە مایەو وەگری

بوو.

اِبْنَتِ الدَّابَّةَ: کارو بارکیشی

حوشترەکی ماندو کردو لە شوێنی

خۆی کەوت.

اَبْنَتِ السَّحَابَةِ: هەورەکی چەند رۆژیک

بارانەکی بەر دەوام بوو.

بَنَتِ الْمَاشِيَةَ: ئازەلەکی بەستەو

دایبەست بۆ ئەوێ قەڵەویی.

البنان: چاوہ قامک ە ناوی باخێکە لە

(الزهر).

البن: چینی بەزو پیو ە هەراکات ئازەلێک

قەڵەو بوو دەگوتری: (تراکب)

جسمها بنا علی بن: تەبەقە لەسەر

تەبەقە بەزو پیو لە جەستەیدا

سواری یەک بوو.

البن: دەنگی درەختێکە کە لە حەبەشەو

چەند شوێنیکی تر دەروێ، ئەو

دەنگانە دەبرژێن و دوا یی

دەها پردێن و شەرابی بەناگا

کەرەمیان لێ دروست دەکری، پێی

دەگوتری: (قاوہ).

الْبُنْيُ: جۆرێکە لە ماسی سپی بە زۆری

لەروباری نیل دا هەبە ە پشتی

زەردی مەیلەو زەیتونی یە، سکی

رەنگی زیوی یە، بالەکانی رەنگ

پرتە قالی مەیلەو سوورە، پێشەوێ

خرو دەمی بچکۆلە یە لە هەردو

تەنیشتی زەیدەیی یەک هەبە

بۆزێدە هەست کردن ە جەستە ی

زۆری چقل تێدان.

بَنَى الشَّيْءَ بَنَاءً وَبِنَاءً: دیوارەکانی

بەرز کردنەو.

بَنَى مَجْدَةً: شکۆمەندی و پیاوێتی خۆی

بەنیات نا.

بَنَى السَّفِينَةَ: کەشتی یەکی دروست کرد.

بَنَى بَرْجَتَهُ: ژنەکی گواستەو لەگەڵیا

چوو بەردە زاوو بۆ کۆنێیەو.

بَنَى عَلَى كَلَامِهِ: پشتی بە قەسەکی

بەست و شوێنی کەوت.

اَبْنَى فُلَانًا: دەسلەاتی پێدا بۆ ئەوێ

خانوەکی دروست بکا.

اَبْنَى بَرْجَتَهُ: ژنەکی گواستەو

لەگەڵیا دا چوو بەردە زاوو

بوکی یەو.

اَبْتَنَى: بە مانا (بنی) یە.

إِبْنَتِي الرَّجُلُ: نهو پیاوه کوږی بوون،
چهند کوږی کی ههیه.

إِبْنَتِي: خانوکه دړوست بوو ۵ (بو
مطاومعهی (بنی) هاتووه).

تَبْنِي الْجَسْمُ: جهستهی ټیکسمر او
گۆشتن بوو (ابنې فلاناً) فلانکس
فلانی کرده کوږی خوی.

اسْتَبْنَتِ الدَّارُ: خانوکه روخواو
پټوېستی به تازه کردنه وه ههیه.
الابن: مندالی نیږینه.

ابن العرب: پیاوی نازا ۵ (ابن الليل رابن
الطريق): دزو جهرده ۵ (ابن السبيل):
رټېوارو کاروانچی ۵ (ابن آری)
چهقل ۵ ههروا (ابن عرس) و (ابن
لبن) و (ابن محاض) ... هتد.

الابناء: کوږهکان، کوږگهل ۵ وچهو
نهوهی هۆزیکي فارس کهلهیه مهن
دا ژپاوه و لهگهل عهرېب دا ژنو
ژنخوازیان کردوه.

إِبْنُ: لؤغه ټیکه له (ابن) پیتی نونهکه
بهسهر و ژېرو بۆر دهخویندرېتهوه.

البانية: پهراسویهکه له پهراسوی سنگ
۵ بناغهی خانوو ۵ پهک قاجی نازهل
۵ دهگوترئ: (ألقي فلان برانيه) لهو
شوېنه مایهوهو جیگر بوو، داسکناو
چهسپا ۵ (ألقي البَلْدُ برانيه) ولاتهکه
خیرو بیږی خوی بهسهر
دانیشتوانهکان دا رشت.

البناء: خانوو بالهخانه، (ك: ابنية) په ۵

بهلاي نهو پیاوهکانهوه بریتیه لهوه
کۆتایی وشه پهک جۆر سهرو ژېرو
بۆری ههېو گۆږانی بهسهر دانیه،
ههرچهنده هۆکاری گۆږانیښ
ههېن.

البنایة: وهستاوی دیوار دانان ۵ خودی
بالهخانهو دیوارهکه.

البنات: کچ، مندالی مینیه، (ك: بنات).
بنات الصدر: غم و نارحعتی ۵ (بنات
الدهر) بهلاو چورتم ۵ (بنات النعش)
دوو کۆمهله نهستیرهن کۆمه ټیکیان
گهروهو کۆمه ټیک بجوک.

البناء: کهسیکه پېشهکهی وهستاوی
دیوارکردن بې.

البناء من الأحرار: رټکخراوو کۆمه ټیکي
نهیني بوون، پهپړه و پړوگرامینکی
وردی نساوخوی خویان ههبوو،
نهندامهکانیان زور هاوکاری
پهکتریان دهکردو بهتنگ پهکهوه
بوون ههرچهنده گهل و نهتهوهو
زېدو بنه مالهیان جیاواز بوو،
نه مانه لهسهدهی چوارددهم دا
رټکخراویکی توندو تۆلیان پټکهوه
ناو بهجیهان دا بیرو باومړی خویان
بلاو کردهوه، رټکخراوهکیان ناو نا
(الماسون) و پړوگرامهکیان بریتی
بوو له (ماسونیهت).

البنوة: چاوگی (ابن) ه واته کوږپهتی،
کوږبوون.

البنیان: دیوار، بناغهی دیوار.

بۆڭدراو رهنكى گۆڧا، رهنكى سىس
بوو.

بُهْتِ الرَجُلُ: بۆڭ دراو به به لگه سهرى
سورماو هيچى بۆنه گوترا ۵ قورنان
دمه فرموى: ﴿لَبِثْتُ الَّذِي كَفَرْتُ﴾.

بَاهَتْ فَلَانًا: به بوختان پى كردن
روبهروى فلانكس بووه ۵
ده گوتري: (فلان يياحت فَيَّاهَتْ)
فلاكس قسه ده كا هه مووى
بوختانه.

تباخت القومُ: خه لكه كه هه ندىكيان بۆ
هه ندىكيان بوختانى هه ليه ست.

الْبُهْتُ وَالْبُهْتَانُ: درؤى هه ليه ستراو.

الْبُهْتَةُ: به مانا (الْبُهْتَان) ۵.

بَهْتَرُ بَهْتَرَةً: درؤى كرد.

بَهَتْ إِلَيْهِ بَهْتًا: به رو گوشادى به وه به ره و
پىرى چوو.

الْبُهْتَةُ: روخوشى و جوان به پيره وه
چون ۵ گاي كىوى.

بَهَجَهُ الشَّيْءُ بَهْجًا: شته كه كه يف
خوشى به سهردا رزانده.

بَهَجَ الشَّيْءُ بَهْجًا وَبَهْجَةً: جوان و قه شهنگ
بوو، كه يفخوش و ته رده ماخ بوو
(بَهَجَ فَلَانٌ) كه يف خوش بوو، خوى
رازانده وه ۵ كه شاه وه جوان بوو.

أَبْهَجَتِ الْأَرْضُ: گزوكياكهى جوان خوى
نوانده رازايه وه ۵ (وَأَبْهَجَ فَلَانًا)
به مانا (بَهْجَةً) به.

بَاهَجَهُ: قسهى خوشى له گه ل كردو

الْبُنْيَةُ: ديوار، بناغهى ديوار، پيگهاتهى
ديوار، نه و به پكه رهى خراوته سهرهك
۵ (الْبُنْيَةُ) هه مانا مانا هه به.

الْبُنْيَةُ: هه رچى ديوار بى،
هه ركه ره سه بهك بكري به ديوار ۵
كه عبهى پىرؤز.

الْبُنْيَةُ: ريچكه و لاري كه له رنكيه
كه وه ده مبه وه.

الْمُبْنَاةُ: به مانا (البناء) ۵ حمصير يان
پارچه خيمه و لباديكه كه بازركان
كالاكانى خوى پى داده پؤشى ۵
(حروف المباني) نه و پيتانهى وشه
لى پيك دى.

بَهًا به بَهْنًا وَبُهْرًا: وه گرى بوو پيوه
راهات، نارموزى نزيك بوونه وه بوو
لى.

بَهَى به بَهْنًا وَبُهَاءً: وه گرى بوو به ديتنى
كه شاه به وه.

الْبُهَائِيَّةُ: تاقميكن درنزه پيهرى
ريبازى (الباهيه) ن له سهردهستى ميرزا
حسين كه نازناوى (بهاء الله) به،
دروست بوون ۵ لافى جيهانگه رى
لى دمه دن له پيرو باومرو ديندارى
دا، تارمايى بهكى ئايبينى
مه سيحييان پيوه دپاره.

بَهَهُ الشَّيْءُ بَهْتًا: شته كه سهرسامى
كرد توشى سهرسورمانى كرد.

بَهَتْ فَلَانًا بَهْتًا وَبَهْتَةً وَبُهْتَانًا: بوختانى بۆ
فلا نكهس هه ليه ست.

بَهَتْ الرَجُلُ بَهْتًا: پياوه كه به به لگه

بَهْرَتِ فَلَائَةُ النِّسَاءِ: فلان نافرمت
له جوانی دا بالا دمست بوو به سهر
هموو نافرمته کان دا.

بَهْرَ فُلانَ نَظْرَاءَةً: فلانکس هاو له کانی
خوی سهرسام کردو به سهریان دا
زال بوو.

بَهْرَ: هه ناسه برکی ی پی کهوت به هو ی
ماندو بوونه وه.

اِبْهَرَ: کهوته نیومړو ۵ ژنیکی جوان و
نه جیب زاده ی ماره گرد ۵ شتیکی
سه پری خسته ناراو ۵ ره وشت و
نه خلاقی گورا ۵ هر روزه و جوړه
هه نس و کهوتیکی هه یه ۵ دوی
هه زاری دهوله مهند بوو.

بَاهَرُهُ مِبَاهَرَةٌ رِبْهَارًا: شانازی
به سهر اکر د.

اِبْتَهَرَ: هه ناسه برکی ی پی کهوت ۵
به درو لای شتیکی لی دا.

اِبْتَهَرَ فِي الشَّيْءِ: زیدمړوی له شته که دا
کرد ۵ هموو توانای خوی تیدا
به تاقی کرده وه.

اِبْتَهَرَ: بؤ موطاوعه ی (بَهْرَةُ) هاتوو.
تَبَهَّرَ: روناکی کرد (تَبَهَّرَ الْإِنْسَاءُ)
زهره که پر بوو.

اِنْهَارَ النَّهَارُ أَوِ اللَّيْلُ: کات بوو
به نیومړو یان نیوده شو.

اِبْهَارُ عَلَيْنَا اللَّيْلُ: شومان درژ بوون.
الْاِبْهَرُ: جوړیکه له پهری بالنده ۵
پارچه زهوییه که لافاو نه یگریته وه.
الْاِبْهَرَانُ: دوشا ره که ده ماری سهرکی

شادمانی پی به خشی ۵ له جوانی و
راز او هیی دا بهرام بهری کرد
ده گوتری: (بَاهَجَتِ الْمَرْأَةُ تَرْتَبَهَا)
نافرمته که له جوانی و راز او هیی دا
هاوشانی هاو له که یه تی.

بَهَّجَ الشَّيْءُ: شته که ی جوان کردو
رازان دیه وه.

اِسْتَهَّجَ بِالشَّيْءِ وَلَهُ: به وشته ته او و
دلخوش بوو که یفی هاتی.

تَبَاهَجَ بفلان: به روخوشی و پیکه نینه وه
پیشوازی له فلان کرد.

اِسْتَهَّجَ بِهِ: به دیتنی که یف خوش بوو
که شایه وه.

المِبْهَاجُ: دلخوشکهره ۵ ښکایی هینه ر
بـؤ دل و دهر و، نـافرمتی
تازه پی که پیشوی جوان و راز او.

بَهْدَلٌ فِي مَشِيَتِهِ: به گورجی رویی، گوشتی
سهر سنگی و له رزه کهوت.

الْبَهْدَلُ: بیچوی که متیار ۵ بالنده یه کی
سه وزه.

الْبَهْدَلَةُ: بناغی مه مک ۵ پارچه
گوشتیکه له مل دا له ژور بینه قاقا.

بَهْرُهُ بَهْرًا وَبَهْرًا: ماندوی کرد تاتوشی
هه ناسه برکی ی کرد.

بَهْرُ الْإِنْسَاءِ: پری کرد (بَهْرُ الشَّيْءِ فُلَانًا)
نه وشته فلانکس سهرسام کرد.

بَهْرُ الْقَمَرِ النُّجُومُ: مانگ به پروناکی خوی
نه ستیره کانی داپوشین.

بَهْرَتِ الشَّمْسُ الْأَرْضَ: روناکی خور
هه موو زهوی داگرت.

خَوْنِ كِه خَوْنِ دَمَبَن بُو (أَذِين) ی
لای راستی دَل.

الْبَهَّارُ: هَمَرَشْتِيَك كِه جَوَان و
دره وشاومبِي ۵ پَه لَمَی سَبی لَمَنه سَب
دا ۵ گوْلَه بَه هَارَه كِه لَه و مَرزِی
بَه هَاردا دَمِرُو.

الْبُهَّارُ: كُوْل و بَار ۵ زَمَرَفِيَكِه و هَكُو و
مَه سِيَنه ۵ چُوْلَه كِه بَه هَه شَتِي ۵
جُوْرَه مَاسِيَه كِه لَه پِيْرِي (الْقَرْضِيَه)
دِرِيْزَه جَه سَتَه ی بَه تَوِيَكْلِي شَانَه
نَاسَايِي بِجُوك دَا پُوْشَرَاوَه.

الْبَهْرُ: فَه و تَان ۵ سَه رَسُوْرَمَان ۵ دَه گُوْتَرِي:
(بَهْرًا لَه) وَاْتَه: دَاوَه شَان و تِيْدَا چَوْن
بُو نَه و ۵ سَه ر سوْرَمَان بُو نَه و.

الْبَهْرُ: هَه نَاسَه بِرَكِي لَه بِمَر مَانْدُو بُوْن ۵ پَارْجَه
زَه و ی پَان و پُوْر (لِيْلَةُ الْبَهْرِ) شَه وِيَكِه
رَوْنَاكِي مَانْگ نَه سَتِيْرَه گَانِي دَا پُوْشِيْبِي.

الْبَهْرَةُ: نَاشْكِرَا ۵ دَه گُوْتَرِي: (فَعَلَ ذَلِكَ
بَهْرَةً) بَه نَاشْكِرَا نَه و ه ی كَرْد.

الْبَهْرَةُ: نَاوَه پَاسْتِي شَت ۵ پِيْرِي نَسَك
لَه شِيْعَه ی نِيْسَمَاعِيْلِيْن لَه خُوْر نَاوَا ی
هِيْنْدُو سْتَان و خَوَارُو ی پَاكِسْتَانِي
خُوْرَه لَات دَا دَهْزِيْن.

الْبَهْرَةُ: نَافَرَمَتِي رَه سَه ن و خَانَه دَان ۵
دَه گُوْتَرِي: (فَلَانَةُ بَهْرَةٍ فَهْرَةٍ).

بَهْرَجُ الشَّيْ: شَتَه كَه ی وَاَلِی كَرْد هَه مَو و
كَه س بَتَوَانِي سُوْدِي لِي و مَر گَرِي،
دَه گُوْتَرِي: (مَاءُ مَبْهَرَجٍ) نَاوِيَكِه هَه مَو و
كَه س دَه تَوَانِي بِجِيْتَه سَه رِي و بَه شِي

خَوْنِ لِي هَه لِيْنَجِي ۵ (مَكَانُ مَبْهَرَجٍ)
شَوِيْنِي گَشْتِي و هَه مَوَانِي ۵ هَه رَكَه سِي
بِيَه وِي دَه تَوَانِي بِجِيْتَه نَاوَا، (وَاْتَه
پَاوَان نِيَه).

بَهْرَجُ فَلَانًا: تَاوَانِي خِرَابَه كَارِي لَه سَه ر
فَلَانَكَه س لَابَرْد.

بَهْرَجُ الْكَلَامِ وَغَيْرُهُ: قَسَه كَه ی
بَه هَه لَبَه سَتَرَاو لَه قَه لَه م دَا.

تَبَهْرَجُ: بُو و بَه مَوْبَاح بُو هَه مَو و كَه س.
الْبَهْرَجُ: شَوِيْنِي گَشْتِي پَان شَتِي بَه رَه لَا
بُو هَه مَو و كَه س ۵ شَتِي بَه تَال و بِي
بِنَاغَه و نَاشَه رَعِي.

بَهْرَمُ الشَّيْ: بَه رَمَن گِي گوْلَه عَوْصَفُوْر (كِه
رَه نَكِي كِي سُوْرَه) رَه نَكِي كَرْد.

تَبَهْرَمُ: رَه نَكِي گوْلَه عَوْصَفُوْرِي كَرْت.
بَهْرَامُ: مَه رِيخ.

الْبَهْرَمُ: رَوَه كِي گوْلَه عَوْصَفُوْر ۵
كَه نِيْسَبَه تِي بُوْلَا دَه دَه ن دَه لِيْن (لَوْن
بَه رَمَانِي).

بَهْرَةُ بَهْرًا: مَسْتَه كُوْلَه ی لَه سَن گِي دَا ۵
بَه هِيْزُو زَه خَت پَالِي پِيُوْهِنَا پَاشَه و
پَاش كَشَانْدِيَه و ه.
اَبَهْرَةُ: بَه مَانَا (بَهْرَةُ) يَه.

بَاهْرَةُ الشَّيْ: پِيْشَبَرَكِي بُوْلَاشْتَه كِه
كَرْد.

تَبَهْرُتُ أَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ: زُوْرَشْتَم بَه دِي
هِيْتَاوْن.

بَهْسُ بَهْسًا: نَا زَابُو و، وَرَه ی بَه رَزَبُو و ه.

تَبِيْهَسُ: لَه رُوْيشْتَن دَا لَارُو لَه نَجَه ی كَرْد.

پیاوه خوځيان ناماده کړد بؤ شهرو
بهرامبهري بهقه لانگو گوچان.

البهش: روخساري گهشاوه ۵ دهموی تهرو

تازه ۵ (دهوم): جوړه میوه به که

له ولاتی میصرو هندی ولاتی تر

هه به (سهری وشه) (الدوم) بکه.

بهي بهصا: تینوی بوو (انبهصه عن کذا)

له وشته گیرایه وه.

بهمصل الرجل: پیاوه که ی روت کړد،

مال و سامانه که ی لی ستاند.

تبهمصل: روت بوو پوښاکي له بهر دا

نه ما ۵ جله گانی داکه نندن گردنی

به قومار.

بهمضه الحمل بهصا: باره که ی فورس بوو

برستی لی بری.

انبهمضه الحمل: به مانا (بهمضه) به.

التمهوض: که سیکه زیاد له توانای خو ی

نهرکی خرابیته سهر.

بهمط: فورس و گران و ناخوش بوو.

بهمط بهصا: باره که ی گران بوو برستی

لی بری (بهمط قرئه) به سهر

بهرامبهره که ی دا زال بوو.

انبهمط الحمل: باره که فورس بوو برستی

لی بری.

انبهمض حوضه: حه وزه که ی پرکړد.

الباهظ من الامر: کاری گران و

ناخوش و له توانادا نه بوو.

بهق بهقا: نه خوشی به له کی توشی پیستی بوو

دهگوتری: (هر انبق وهي بهقا)، (ك: بهق).

البهش: دهموی تهرو تازه؛ دهم میوه به که

به نه ندازه ی سیوکی گه وړه، پېستی کی

نه ستوری سوری هه به دره خته که ی

له پېری دره ختی خورمایه پی ی

دهگوتری: (شجرة الدوم).

البهش: شېر ۵ پیاوی نازا ۵

ناده میزادی لارو له نجه که هر ۵

دهگوتری: (رجل بهش وامراه

بهش)، (ك: بياهي).

البهشي: تاقمکن له خواری چه کان

شوین رې بازو بیرو بؤ چونی

نه بویه بهه سی کوپی هه میضه می

کوپی جابیر که وتون.. وتویانه

ثیمان بریتیه له دان پیانانی زانیاری

دهرباره ی خوداو په یامی پیغه مبه ر

(د.خ) و هلئ له گهل تاقمی (قه دهری)

به کان په کده گرنه وه له وه دا

که ده لئین: ناده میزاد بؤ خو ی

کرده وه ی خو ی به دی دین.

بهش بهصا: خو ی ناماده کر بؤ پیکه نین،

خه ریکه پی بیکه نی.

بهش الی الشئ وبه: شته که ی پی خوش

بوو، به ویستی نه و بوو.

بهش عنه: لی کولی به وه.

انبهمش: که یف خوش بوو دهم و جاوی

گه شایه وه.

تباهش الرجلان: هه ریه که له و دو پیاوه

کا کولی په کتریان گرت.

تباهش الرجلان بعصا ونهره: نه و دوو

لهجه ماوهره که هینا و گوئی نه دانی
هیچ رینوماپی و لی پیچینه ووی
له گهل نه کردن.

بَهْلُ الْأَرْضِ: دوی نه ووی زهوی به که ی تۆو
کرد ناوی تیگرت.

بَاهَلْ بَعْضُهُمْ بَعْضًا: خه لکه که کۆبووه
بۆ موباهله کردن و داوا کردنی نه وه
که خودا نه فرینی بکا له وانه یان
که سته مکارن له حه دیشی پیغه مبهردا
هاتوو ده فهرموئ: (من شاء باهله،
ان الحق معي). نه ووی ده به ووی و
ناماده به، شه پر نه فرینی له گهل
ده که م، بینگومان حه ق له گهل منه.

إِبْتَهَلَ إِلَى اللَّهِ: له خودا پاراپه وه، زۆری
دوعا کردن و نوزاپه وه.

إِبْتَهَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که شه پر نه فرینیان
کرد.

تِبَاهَلَ الْقَوْمُ: به مانا (ابتهلوا) دئ.

تَبَهَّلَ الْقَوْمُ: به مانا (تَبَاهَلُوا) دئ.

اسْتَبَهَّلَهُ: به مانا (بَهَلَهُ) دئ.

أَبْهَلَ: دره ختیکی بچوکی هه میسه
سه وزه ده شو بهیته دره ختی
عه رعه ر.

أَبْهَلَ: شتی به ره لا کرا و بی شوان و
سه ره پرشتیار و کوزراوی بی ریز و
دهشگوترئ (سَارَتْ عَلَى الْبَهْلِ) واته:
به رده ی حه یا و حورمه تی درپاند،
نه ونا فرمه سنوور شکینی کرد و
ته واو خۆی به ره لا کرد.

الْبَهْلُولُ: پیاوماقولی ریزدار که هه موو

الْبَهْلَقُ: نه خۆشییه که رهنگی سروشتی
بهیست لادمباو به له په له ی سپی تیدا
ده رده که ون.

الْبَهْقُ: به مانا (البهاق) ه.

تَبَهَّكَنْتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: ئافرته که
به نه سه پای و له سه ره خۆ رۆیی،
به ناز و فیزه وه هه نگاوی هه ئینا.

الْبَهْكُنُ: لاوی تازه پیگه پشتوی جهسته
نهرمو نیان و (امْرَأَةٌ بَهْكَنَةٌ) ئافرته ی
نهرمو شلو تازه پیگه پشتوو.

بَهْلُهُ بَهْلًا: ئیه مالی کرد، وازی لی هینا و
ده گوترئ: (بَهْلُ النّاقَةِ) وازی
له سه ره پرشتی کردنی له وهرانی
حوشتره که هینا و به ره لای کرد
بۆ خۆی به وهرئ.

بَهْلُهُ: نه فرینی لی کرد و له حه دیشی
پیغه مبهردا (د.خ) هاتوو ده فهرموئ:
(من رلي من أمور الناس شيئاً فلم
يعطهم كتاب الله فعليه بهله الله).

بَهْلٌ بَهْلًا: به بی کار و ئیش رۆیشت، بی
چه ک بوو چه کی نه ما و (بَهْلَتِ
الْمَرْأَةُ) ئافرته که بی وه ژن بوو
میردی نه ما و مندالیشی نییه.

أَبْهَلُهُ: به مانا (بَهْلُهُ) به و ده گوترئ:
(أَبْهَلَ الرَّاعِي رَعِيَّتَهُ) شوانه که
نازه له کانی ئیه مال کردن لی یان گهرا
بۆ خۆیان چۆن ده له وهرین و له کوئ
ده له وهرین کاری به سه ره یانه وه
نه بوو و یان فهرمان پره واکه وازی

رهوشتی جوانی تیدان ۵ پیاوی قسه
خویش و دم به پیکه‌نین و قسه
نه‌سته‌ق.
البهلران: پالەوان و یاریزان له‌جۆره
یاریه‌ك دا وه‌كوو رویشتن به‌سه‌ر
حه‌بلی رایه‌لكرادا.
أَبْهَمَ الْأَمْرُ: کاره‌كه لیل و نادیار بوو،
رون و ناشکرا نییه.
أَبْهَمَ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی چه‌واشه‌کردو
شیواندی راستیه‌کانی شاردنه‌وه.
أَبْهَمَ الْقِفْلَ وَغَرَهُ: قفله‌که‌ی داخست و
ناتواندری بکریته‌وه که‌س نازانی
بی‌کاته‌وه.
أَبْهَمَ فَلَاناً مِنَ الْأَمْرِ: فلانکه‌سی
له‌سه‌رکار لابردو له‌وئیشه‌ دووری
خسته‌وه.
تَبْهَمَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: ئیشه‌که‌ی لی شیواو
نالۆز بوو.
اسْتَبْهَمَ فَلَانٌ: فلانکه‌س کاره‌که‌ی
له‌سه‌ر تیکه‌ل و پیکه‌ل بوو.
اسْتَبْهَمَ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی لی شیواو لی
عاصی بوو.
اسْتَبْهَمَ عَلَيْهِ الْكَلَامُ: قسه‌کردنی لی‌عاصی
بوو زمانی گیراو هیجی بۆنه‌هات.
الإِبْهَامُ: قامکه‌ گه‌وره‌ی ده‌ست و قاچ.
الأَبْهَمُ: ناده‌میزادی بی‌ده‌نگو که‌م دوی
۵ بی‌زمان، نازه‌ل، گیانله‌به‌ر جگه
له‌ئاده‌میزاد.
البُهْمَةُ: به‌رخۆله چ نی‌ر ج می، (ك:
بُهَامُ).

البُهْمَةُ: به‌ردی ره‌قی لوس و پته‌و ۵
کاری نالۆزو ته‌مو مزای ۵ پیاوی
ئازاو سه‌رکه‌وتو که‌وا بکا
دوژمنه‌که‌ی هوی سه‌رکه‌وتنه‌کانی
نه‌زانی ۵ نه‌و شه‌وانه‌ی مانگیان
تیدا دهرناکه‌وی، (ك: بُهْمُ).
أَلْبَيْهَمُ: رمش ۵ (لیل بهیم) نه‌وشه‌وانه‌یه
له‌ئیاورپوه تابه‌پانی مانگیان تیدا
دهرناکه‌وی ۵ (لون بهیم) ره‌نگیکه
ره‌نگی تری له‌گه‌ل نه‌بی (یه‌که‌ره‌نگی
ساده‌بی) (موت بهیم) ده‌نگیکه
ره‌جعه‌و له‌رانه‌وی تیدانه‌بی.
الْبَيْهَمَةُ: هه‌موو گیانله‌به‌ریکی چوار
پی له‌وشکانی و دهریادا جگه
له‌دپنده، (ك: بَهَامُ).
أَلْبُهْمُ: نه‌وشته‌یه به‌هسته‌کان هه‌ستی
پی نه‌کری نه‌گه‌ر له‌هه‌ست پی‌کراوان
بی، بیروه‌وش نه‌پدۆزیته‌وه نه‌گه‌ر
له‌یواری عه‌قلکاری دا بی.
أَلْبُهْمُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: نه‌وشته‌یه
نیشانه‌یه‌کی پیوه نه‌بی پی‌ی جیا
بکه‌پنه‌وه له‌شتی تر.
أَلْبُهْمُ مِنَ الْأَجْسَامِ: بی‌ده‌نگو بی قسه.
أَلْبُهْمُ مِنَ الْكَلَامِ: قسه‌و رسته‌یه‌ك
ماناکی رون و ناشکرا نه‌بی.
أَلْبُهْمَةُ مِنَ الْأَسْمَاءِ: به‌لای
نه‌حویه‌که‌انه‌وه نه‌و ئیسمانه‌ن
به‌ته‌نیا بو‌خۆیان ماناکیان دیارنیه
وه‌کوو ئیسمی ئیشاره‌و ئیسمی
موصول و ضمه‌ره‌کان.

الْبَهْنَانَةُ: شاهرتی قالب سووکی قسه
خوش و لهسهرهخو.

بَهْنَسَ فِي مَشِيهِ: لارو لهنجهی کرد، خوئی
بادا.

تَبَهْنَسَ: بهمانا (بَهْنَسَ) یه.

اَلْبَهْنَسُ: شیر، (ك: بهانس) ه.

بِهَا الشَّيْءُ بَهَاءً وَبِهَاءً: شتهكه جوان بوو
قوز بوو (بها فلان) بالا دمست بوو
بهسهر فلان دا.

بِهَيَّ بَهَاءً وَبِهَاءً: بهمانا (بَهَاءً) یه.

بِهَيَّ الْبَيْتُ: مالهكه خالی بوو، خانوهكه
كهسی تپدا نهما.

بَهُوَ بَهَاءً وَبِهَاءً: شویندهكه بهر فراوان بوو.

أَبْهَى: جوان و قوز بوو (أَبْهَى الشَّيْءُ)

شتهكهی چۆل کرد دهگوتری: (أَبْهَى

الْبَيْتُ) خانوهكهی چۆل کرد (أَبْهَى

الْخَيْلُ) پشتی نهسپهكهی چۆل کرد.

بَاهَا: شانازی بهسهردا کرد.

بِهَيَّ الْبَهْوُ: نیشهكهی بهر فراوان کرد.

أَبْتَهَى: شانازی کرد.

تَبَاهَى الْقَوْمُ: خهلكهكه شانازیان

کردن ههريهكهيان بهجۆريك خوئی

ههلهمنایهوهو خوئی ههلهدكهيشا.

الْبَهْوُ: گوشادی و ويسعت لهههر شت دا

بِئ ۵ دهگوتري: (هو من بهر من

العش) لهگوزهرانی خوش دایه.

بَهُوَ الْبَيْتُ: پيش مال ۵ بهردمرگا ۵ شوینی

تابیهتی بهپیرهوه جوونی میوان،

(ك: أَبْهَاءً).

الْبِهَا وَالْبِهَاءُ: جوانی و شوخی و شهنگی

۵ دیمهنی جوان ۵ بریسکهی بویهو

بویهاخ.

بَاءَ بِالشَّيْءِ وَالِيَهُ بَوًى وَبَوَاءً: شتهكهی

گپراپهوه، گهپانهوه، بۆ لای گهپراپهوه

۵ قورئان دمفرموی: ﴿وَبَاوَرَا بِفَضْبٍ

مِّنَ اللَّهِ﴾ دهگوتري: (باء به والیه وعا

عليه) ههلی گرت، دانی پيدا نا ۵

درگاندی، (باء فلان بفلان): فلانكهس

له شوین فلان کوژراپهوه.

أَبَاءَ الشَّيْءِ: گپراپهوه، شتهكهی

گهپاندوهه بۆ شوینی خوئی

أَبَاءَ فَلَانًا مَنْزِلًا: شوین و جیگای بۆ

فلان ناماده کردو دایمهزراند.

أَبَاءَ فَلَانًا: فلانكهسی ههلهنا بۆ نهوهی

دان بهراستی پهكان دابن.

أَبَاءَ فَلَانًا بِفُلَانٍ: له تۆلهی فلانكهس

دا فلان کوژراپهوه

بَاوَاهُ: خویندهكهی فلان هاوشانی

خوینی فلان بوو

بَوًى الرَّجُلُ: پیاوهكه هاوسهری بۆ خوئی

پهپدا کرد

بَوًى فَلَانًا مَنْزِلًا: فلانكهسی له مهنزل دا

نیشهجی کرد.

بَوًى الْمَنْزِلَ: مهنزل و شوینی ههوانهوهی

بۆ نامادهکرد

بَارًا الْقَتِيلَانَ فِي الْقَتَاصِ: نهو دوو

کوژراوه له تۆلهدا هاوشان بون.

تَبَوًى الْمَكَانَ رِبَةً: نهو شویندهی کرده

نیشتمانی خوئی، تئیدا دابه‌زی و
جیگر بوو.

استبَاءُ الْمَكَانِ: به مانا (ئبؤا) هاتوو.

استبَاءُ فَلَانًا بِفَلَانٍ: فلان له شوینی
فلان کوژرایه‌وه.

الْبَاءُ: ماره‌برین، گریبه‌ستی ماره‌برین
و جوتبوون و (جماع).

الباءُ: گریبه‌ستی ماره برین و جوتبون
(جماع) و له هه‌دیث دا هاتوو و
ده‌فه‌رموی: (من استطاع منكم الباءة
فَلْيَتَزَوَّجْ) هه‌رکەسێ له ئیوه توانای
ژنه‌ینانی هه‌یه باژن بێنێ.

البؤاءُ: هاوشان، ده‌گوتری: (فلان براء
فلان) فلان هاوشانی فلانه له تۆله
ستاندنه‌وه‌دا و وه‌لام، ده‌گوتری: (براء
واحد) يه‌ك وه‌لام، ته‌نها وه‌لامێك.

البيئة: شوێن و ده‌ورو به‌ر، حال و و‌زع
ده‌گوتری: (بيئة طبيعية، بيئة اجتماعية،
بيئة سياسية).

المبءاءُ: مه‌نزل و شوینی چه‌وانه‌وه و
ده‌گوتری: (هر رحيب المباءة)
ده‌ست و دل فراوان و چاکه کارو
ناسراوه.

بَابٌ لَهُ بَوْبٌ: بوو به‌ده‌رکه‌وانی.

بَوْبُ الْبَابِ: ده‌رگای بۆ دروست کرد (بَوْبُ
الْكُتَّابِ) کتێبه‌که‌ی باب باب کرد.

تَبَوَّبَ الْبَابَ: به‌مانا (بَوَّبُهُ) دئی.

الْبَابُ: ده‌رگا، نه‌و شوینی له‌ یوه‌ی
ده‌جیه ناومان.

البَابُ مِنَ الْكِتَابِ: به‌شێك له
کتێبه‌که، گۆمه‌لێك مه‌سه‌له‌وه‌باس

که په‌یوه‌ندنه‌یان به‌یه‌کتره‌وه هه‌یه.

البابي: پالدان و نیه‌مه‌تدانه بۆ لای (باب)
هه‌روا ناوه‌ بۆ (الرید البابی) که
شاده‌مارێکی گه‌رمه‌یه له هه‌موو قه‌ناته
هه‌زمیه‌یه‌که‌نه‌وه خوینی بۆ دئی و تئیدا
کۆده‌یه‌یه‌وه‌وه ده‌جیه‌ نه‌و جهرگه‌وه
نه‌مجار له‌ یوه‌ دابه‌ش ده‌یه‌یه‌وه.

البابية: سه‌یرو سه‌مه‌ره و گروپێکی
به‌ناو موسولمانان زۆر شتی تازه
قه‌لاو بیده‌هه‌تیان خسته‌ته‌ نه‌و
ئاپینه‌که‌یان‌ه‌وه و له‌سه‌ه‌ده‌ی
سیانزه‌هه‌می زاپینی دا له‌ ولاتی
فارس گروپه‌که‌یان دامه‌زره‌وه و پال
میرزا علی محمد ده‌درێن.

البواب: پێشه‌ی ده‌رگا کردن.

البواب: ده‌رگه‌وان، پارێزمو چاودێری
ده‌رگا و نه‌و کونه‌ی له‌ نیوان ریه‌خۆله
گه‌وره‌و ریه‌خۆله‌ی دوانزه‌ گری دا هه‌یه.
البوابةُ: ده‌رگای سه‌ره‌کی با‌له‌خانه‌و
مزگه‌وت و نه‌و جوژه‌ شتانه.

البرتاسيوم: بوتاسیوم، (عونصورێکی
فلزی نه‌رمه).

البوتقةُ: بۆته، نه‌و نامیره‌یه‌ی ئالتونی
تئیدا ده‌توێننه‌وه.

بائةٌ بَوْنًا: ئی کۆلیه‌وه و ده‌گوتری: (بَاثَ
عَنهُ) وردوه‌ارو ته‌فرو تونای کرد
(بَاثَ الراب) گۆل و خۆله‌که‌ی
ده‌ره‌ینا و (بَاثَ الْمَكَانَ) زه‌ویه‌که‌ی

البائج: نارمقی ناوه‌وی ران و رمفیسکه
یان نارمقی هه‌موو جه‌سته‌یه.

البائجة: بۆ مئینه به‌گاردئ ۵ هه‌روا
به‌مانا پانتایی لبه‌لانه ۵ به‌لاو
ناخۆشی و چورتهم، (ك: بواج).

الباج: رنگای راست ۵ ده‌گوترئ: (جمل
الكلام باجاً واحداً) په‌ك مانای بۆ
رسته‌كه دیاری كرد ۵ (الناس باج
واحد) ئاده‌میزاد په‌كسانن،
جوداوازییان تیدانیه، (ك: أبواج).
باج بوجا: دهرکه‌وت ۵ (باج فلان بالسیر)
فلان‌کەس نه‌پنیه‌که‌ی ئاشکرا کرد ۵
ده‌گوترئ: (هو باج و بئرج).

باج خصنة: به‌رامبه‌ره‌که‌ی بۆ‌پداو
به‌سه‌ری دا زال بوو.

أباحه: دهری خست ۵ جه‌لالی کردو
ره‌های کرد ۵ ده‌گوترئ: (أباحه
الشیء) بپیری دا نه‌وشته ره‌وايه
بکری بخورئ.

استباحه: به‌لای زانایانی ئوصولی
فیقه‌ه‌وه حوکمیکه داخوازی نه‌وه‌یه
ئاده‌میزاد سه‌رپشکه له‌نیوان کردن و
نه‌کردنی دا.

الإباحية: ره‌هابوون له‌سنووری پاساو
ره‌وشت ۵ گروپێکن نه‌وه‌ره‌ت
ده‌که‌نه‌وه که ئاده‌میزاد توانای
نه‌وه‌ی هه‌بی خۆی بپاریزی له‌شته
نه‌ی له‌ کراوه‌کان و نه‌نجامدانی
فه‌رمان پی‌کراوه‌کان ۵ ملکا‌یه‌تی

هه‌که‌ندو گلی تری تیکرد.

أبائه: لئی کۆلییه‌وه: (أبائه عنه)
به‌هه‌مان مانا.
أبتائه: به‌مانا (أبائه) په‌ده‌شگوترئ
(أبائه عنه).

استبائه: دهرپه‌ینا، خسته‌یه ڕو ۵
ده‌گوترئ: (استبائه فلاناً) نه‌وه‌ی
له‌دمرونی فلان دا بوو وروژاندی.
باج البرق بوجاً وبوجاناً: بروسکه روناکی
دا یان جار دواجار روناکیه‌که‌ی
دوباره بۆوه.

باج فلان: دهمو چاوی گه‌شایه‌وه، پاش
نه‌وه‌ی روخساری چرچ و چرزا بوو
سه‌ر له‌نوێ ته‌پو تازه‌یی لێوه
ده‌رکه‌وته‌وه ۵ هاواری کردو قهراندی
۵ ده‌گوترئ: (هو باج وبواج): ماندو
بوو برستی له‌ بڕا.

باج فلاناً بائجة: فلان‌کەس پروسکه لئی دا
۵ به‌لای توش بوو ده‌گوترئ: (باجت
عليه بائجة) به‌لای به‌سه‌ر هات.

باج الشر الناس: شه‌پو نه‌گبه‌تی هه‌موو
خه‌لکی گرته‌وه.

بوج البرق: به‌مانا (باج) دئ ۵ (بوج
فلان): هاواری کرد.

انباج البرق: به‌مانا (باج) دئ ۵ (انباجت
البائجة) به‌لاناژل بوو ۵ ده‌گوترئ:
(انباجت عليهم البوائج) به‌لایان
به‌سه‌ردا باری.

تبوج البرق: به‌مانا (باج البرق) دئ.

- تاكه كەس رەت دەكەنەو ۋە داخوۋى
ئەو ۋەن مەكەپەتى ۋە ئافرەت ھەموانى
بى ۋەن ۋە مەردايتى نەمەن.
- الباحۋ: گۆرەپان، پانتاي ۋە خورماي
زۆر ۋە (باحۋ الماء): زۆرەنەي ئاۋ،
ئەستورايى ئاۋ.
- باخ بۇخا ۋە بۇرخا ۋە بۇخا: ھىدى بۇۋە
داسكنا.
- باخت النار، وياخ الحر والغضب والحمى
والحر: دامركايەو.
- باخ فلان: فلان ماندو بوو بېرىتى لى
بېرا، رقو قىنى نىشتەو.
- باخ اللحم: گۆشتەكە بۇنى كرد، بەكەلكى
خواردن نەما.
- أباخ النار: ئاگرەكەي كۆزاندەو ۋە (أباخ
الفتنة والحر) فېتنە ۋە شەپو
ئاشوبەكەي كۆزاندەو.
- أباخ عن نفسه من الظهية: مايەو
تاگەرما كز بوو، سېبەر داھات.
- الْبُخ: تېكەل بون ۋە بەسەرەكدا ترشان.
- البودقة: بۇتەي لەقالب دانى ئالتون.
- البوفية: ئايىنىكى بىرەبلاۋە
لەھىندوستان ۋە خۇرەھەلاتى دووردا
(بوۋى ھىندى) سالى (۵۶۴ پ.ز—
۴۸۲ پ.ز) داھېئناۋە.
- بَارَ الشَّيْ بَرَأَ وبارأ: شتەكە تېداچوو
فەوت ۋە بى نرغ بوو لەكاركەوت ۋە
بارت الأرض: زەمبەكە ئاۋەلدان نەبوو
ۋە پان بەمبەيى مایەو، بۇنەو
- لەسالى داھاتوودا زەرە بىرى.
بار العمل: كارەكە جېي خۇي نەگرت،
مەبەستەكەي نەپىكا، دەگوتى:
(هو بالر)، (ك: بۆر ۋەبۆر).
بَارَ الشَّيْ: بەتاقى كىردەو.
- أبار: فەوتاندى لەناۋى بىرد ۋە (أبارە)
بەمانا (بَارە) دى.
- البارياء: ھەسەر (الباري) بەمانا
(البارياء) دى.
- البارية: بەمانا (البارياء) دى.
- البوار: زەمى بەپار نەگىلدرايى ۋە زەرە
نەكرابى ۋە پان زەمبەك بە بەپارى
ھىلدرايىتەو ۋە بۇنەو لەسالى
داھاتوودا زەرە بىرى.
- البور: زەمبەك بەكەلكى ھىچ نەپە.
البورى: ھەسەر ۋە جۆرە ماسىيەكە
بەزۆرى لەنزىك گوندى بورەي
ۋەلاتى مىسر ھەپە.
- البورق: خۇنەكە زۆر بەناسانى لەناۋى
گەرەمدا دەتوتتەو بەلام لەناۋى
ساردا درەنگ دەتوتتەو.
- بَارَ بَرَأَ: لەشۇنەكە ۋە گوستىيەو ۋە بۇ
شۇنەكە تر.
- الباز: جۆرەكە لەھەلۇ بۇ راۋكردن
بەكارەدەھىندى، دواي نەو
لەسەر ئەوکارە رادەھىندى، (ك):
أباز، ويزان) ۋە.
- البوز: دەم ۋە دەورە بىرى دەم، (ك: أباز).
باسۋ بَرَأَ: ماچى كىرد.

بَاشَ الرَّجُلُ بَرَّشًا: پیاوهکه هاوکاری
 دمنگه دمنگو هاتو هاواری کرد.
 بَاشَ الْقَرْصُ: جه ماومرهکه زور بوو
 تیکیانوه هاویشته و دهستیان کرد
 به هاتو هاوارو قیره و ههرا.
 بَاشَ الشَّيْءُ: شتهکه ی تیکه لاوی شتی
 ترکرد.
 بَارَشُهُ: به شتیک ناماژه ی بؤکرد.
 بَرَّشًا: زوربون و تیکه ل به یه کتر بون.
 إِنْبَاشَ مَنْ كَذَا: قیزی له و جوړه
 شتانه کرده و.
 تَبَارَشًا: به ردو تیریان له یه کتر گرتن.
 تَبَرَّشًا: به مانا (بَرَّشًا) دئ.
 أَبْشَوْشٌ: کومه لیک خه لک تیکه و بهاون و
 بئین و بچن ه غه و غاو قیره و هاتو
 هاواریکهن، (ک: أَبْرَاشَ) ه.
 الْبَوْشِيُّ الْبَوْشِيُّ: ههزاری خیزان زور.
 بَاصٌ بَرَّشًا: دورکه و ته ووه و به ناخوشی
 به ی گه یشت.
 بَاصٌ فَلَانٌ: فلانکس هه لات و خوی
 هه شاردا.
 بَاصٌ فِي السُّبْرِ: زنده رویی کردو زوری
 هه ولدا زوو بگاته جئ.
 بَاصٌ فَلَانًا: پیش فلانکس کهوت و بوی
 دمرجوو ه به له ی لی کرد نه به یشت
 له کارمه و رد بیت ووه بزانی چونه.
 بَرَّوْشٌ: رنگی رون بووه ه (بَرَّوْشَ
 الْفَرَسُ) نه سپه که له مهیدانی
 غار کردن پیشکهوت.

إِنْبَاصٌ: ویک هاته ووه قه باره ی بچوک
 بووه.
 اسْتَبَاصَهُ: پیشی کهوت.
 الْبُؤْصُ: رهنگو و رخسار، (ک: أَبْرَاصُ).
 الْبُؤْصُ: به مانا (الْبُؤْصُ) دئ ه روه کیکه
 له روه که کانی زه لکاوه کان قهرمه باغ
 موعه ماهر له شیوه ی قه فه ژاژو
 جه ننگه ل دا، (ک: أَبْرَاصُ).
 الْبُؤْصِيُّ: جوړیکه له که شتی.
 بَاضٌ بَرَّشًا: دهم و چاوی جوان و رازیه ووه
 دوی نه ووه ی به له به له ی ره می
 پیوه بوون.
 بَاضٌ بِالْمَكَانِ: لهوشوینه مایه ووه و جیگیر
 بوو.
 بَاطٌ بَرَّطًا: دوی دمه لاتنداری و
 شکومه ندی زه لیل و داماو بوو،
 دوی دهوله مهنندی هه ژار بوو.
 بَوطٌ: روه کیکه له زه لکاوه قهرمه باغ و
 ناومدانکراوه کان دا هه به ه
 بَاعَ الرَّجُلُ بَرَّعًا: پیاوه که دهستی بلاو
 کرده ووه ه ده گوتری: (بَاعَ بِمَالِهِ)
 له مال و سامانی خوی به خشی و
 دهست بلاوی کرد.
 بَاعَ فِي سِرِّهِ: له رویشتنه که ی دا
 هه نگاوه کانی درئز کردنه ووه.
 بَاعَ الشَّيْءُ: شته که ی به بال پیواو
 مه زنده ی کرد ه هه روا ده گوتری:
 (بَاعَ الطَّرِيقَ) به هه نگاوی درئز
 رینگه که ی به ی.

بَوْعُ فِي سَمِيَّة: ههنگاوی درېزو خیرای
هاویشن.

اِنْبَاعُ: درېز بووه، دهگوتری: (انباعت
الحیة) مارهکه دوی نهووی پاپوکهی
بهستبوو خووی راست کردو خووی
درېز کرد بونهووی هیرش بهری.

اِنْبَاعُ الرَّجُلُ: پیاوهکه بازی هاویشن
(اِنْبَاعُ الْمُقَابِلُ مِنَ الصَّفِّ)
پیشمه‌رگهکه هیرشی برد ۵ (اِنْبَاعُ
لَهُ فِي السَّلْعَةِ) له‌مامه‌له کردنو
فروشتن دا چاو پوخی کرد.

اِنْبَاعُ الْمَاءِ: ناوهکه بوو به‌پرزو تکهو
بلاو بووه.

تَبَوْعُ: درېز بووه ۵ (تَبَوْعُ الرَّجُلِ)
پیاوهکه دهستی یارمندی درېز کرد
۵ (تَبَوْعُ لِلْخَيْرِ) بوخیرکردن و
به‌خشین به‌دلسوزی په‌وه لی برا.

البائع: کار ناسک، بیچوه ناسک ۵
فروشیار.

الباعُ: مه‌سافه‌ی نیوان هه‌ردو
به‌رده‌سته‌که رایان دیری بؤراست و
چه‌پ ۵ دهگوتری: (فلان طویل
الباع) واته بالای به‌رزه ۵ (وطویل
الباع في كذا) له‌وشته‌دا ده‌ست
رؤیشتوو بالاده‌سته‌و گه‌پیش‌توته
نه‌وپه‌ری سنور.

الباعة: به‌رده‌م دهرگا، به‌رده‌رگا ۵
(البوع) و (البوع) به‌مانا (الباع) دئ ۵
نپس‌قانیکه له‌دواقامکه گه‌وره‌ی

ده‌سته‌وه ده‌ست پی ده‌کا.
البواعُ: صیغه موباله‌غه‌یه.

أباعُ علي فلان: هیرشی ناره‌وای کرده
سهر فلان.

تَبَوْعُ: وروژاو هه‌لچو، تورپ‌بوو
دهگوتری: (تَبَوْعُ بِهِ الدَّمُ) خوینی
راساو زه‌ختی به‌رزبووه و مرد.

تَبَوْعُ الشَّرِّ: شه‌رو نازاوه که به‌ربلاو
بوو زور شوینی گرت‌وه.

تَبَوْعُ بَعْضِهِ: به‌سه‌ردوژمنه‌که‌ی دا زال
بوو.

البوغاءُ: گلو خوئل به‌گشتی ۵ گلنکی
هینده ورد که ده‌ستی بویه‌ری وه
حه‌واکه‌وی ۵ ناده‌میزادی خوینری و
هه‌تیو مچه‌و نه‌حمه‌ق ۵ بونی خویش.
بَاقُ بَرَقًا وَرُبًّا: فاسید بوو فه‌وتا ۵ گوم
بوو.

بَاقَتِ السفينة: که‌شتی‌یه‌که نقوم بوو.
باق الرجل: پیاوه‌که دروی کرد، فیتنه‌و
ناشوبی هی‌نایه ولاته‌وه، کیش‌ه‌و
نیزاعی خسته‌وه.

باق بفلان: به‌نه‌ینی سه‌رمات‌که‌ی
له‌فلان‌کس کردو له‌شوینیکی
نادیاره‌وه چاودیری کرد.
باقَتِ الداهيةُ فلاناً: فلان‌کس به‌لاو
کاره‌ساتی توش بوو.

باق فلاناً وعليه: غه‌دری له‌فلان‌کس کرد ۵
دهگوتری: (بالوا عليه) واته
که‌له‌کۆمه‌کیان لی کردو به‌ناحه‌ق

البُوقَةُ: تاو مبارانی به خورم و لیژمه،
(ك: بُوق، بوقات).

البُوقُ: زوپنا ژمن، که رهنا ئیدمر.

بَاكُ البَعِيرُ بَوَكَا وَبُورَكَا: حوشره که ههله و
بوو ه (باك الامر) کاره که تیكه و
چه واشه بوو.

بَاكُ فُلَانًا بَوَكَا: خوی تیهه نخوشاندو
پاله په ستوی له گه و کرد.

بَاكُ الْقَوْمِ رَاهِمَ: نه و کومه نه بیرو
بۆ چونه کانیان به بنهست گه پشت و
رینگه چاره ی کیشه که بیان
بۆ نه دۆزرایه وه.

بَاكُ الشَّيْءِ: نه خشکاری له شته که دا کردو
هه ئیکولی.

بَاكُ الْمَتَاعِ: کالاکه ی کړی.

بَاكُ عَيْنِ الْمَاءِ: ناوی کانیه که ی به داروشتی
وا شله فاند بۆ نه وه ی بیته دمر.

بَاكُ بُنْدَقَةِ الْمِسْكِ: پارچه میسکه که ی
له ناو دهسته کانی دا هه لگلو ف
بۆ نه وه ی بۆ نه که ی بلا و بیته وه ه
دهگوتری: (هو بالک)، (ك: بَوَك،
وَبَّيْكَ) (وهي بَانَكَة)، (ك: بَوَانَك).

بَارَكَهُمْ: به هو ی هاوسی به تی و هاوړیتی
یه وه تیكه لاویان بوو.

أَبَاكَ الْأَمْرَ عَلَيْهِ: کاره که ی لی چه واشه
بوو نه یتوانی رینگه چاره ی بۆ
بدۆزیته وه.

أَبَاكَ: دارخورمای گه وره و ره گه
داکو تراوی به هیز.

کوشتیان ه (باق الشئ) شته که ی دزی.

بَوُقٌ فِي الْبُوقِ: فوی به که پنا (زوپنا) دا
کرد.

بَوُقُ الْكَلَامِ: قسه کانی پازاندنه وه.

أَبَاكَ: به ته و ژم هه لقولا ه (أَبَاكَ عَلَيْهِمُ
الذَّمُّ) زه مانه ستمی لی کردن.

تَبَوَّقُ الرِّيَاءَ فِي الْمَاشِيَةِ: نه خۆشییه که
به ناو ناژوله کان دا بلا و بووه.

تَبَوَّقُ الرَّجُلُ: پیاوه که دروی کرد،
بوختانی هه لیه ست.

الْبَائِقُ مِنَ الْمَتَاعِ: کالای خراب و بی
نرخ.

الْبَائِقَةُ: به لاو کارمسات ه شهرو همرا،
(ك: بَوَائِق).

الْبَاقَةُ: دهسکیک له گیاو گز، سوائیک
له گه نه مه و وینجه و گوله گه نم و جۆ.
التَّبَوُّقُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: به هیزو ته و ژم،
دهگوتری: (هذا بُوقٌ مِنَ الْمَطَرِ) نه مه
تاو مبارانیکی به لیژمه و خورم و
به هیزه.

أَلْبُوقٌ: نامیریکی کلوره فوی پیداده کړی و
دهنگی لی دی وهگوو سمشال و بلوړو
زوپنا .. ه هند ه دهگوتری: (هذا بُوقٌ
لِفُلَانٍ) نه وه پروپاگه نده که مر فیلانه،
به ناروا مه دخی چاکه و پیاو ته نه و
دهکا، بوو ته زوپنا ژمنی خه لک ه
شتی به تال و بی بناغه و هه لیه ستراو،
شایه تی به درو ه که سیک نه ینی
نه پاریز، (ك: أَبَوَاق، وَبِقَان).

البوکاء: تیکهان بون.

البوکه: ئاده میزادی قسه خووش، قوز ۵
لارو له نجه که رو به فیر.

بال بۆلأ: میزی کرد، هه رچی میزی
ناو میزه ئدانى هه یه دهری کرد ۵
(هو بائل، وبۆلأ).

بال فلان: فلان گه رای خسته وه، مندالی
بوون.

بال الشخم: به زه که توایه وه.

آبالأ: میزی پی کرد ۵ میزی پی
به خودا کرد.

بۆل: به مانا (بال) هاتوو ۵ (بۆل)
به مانا (بال) دئ.

استبالأ: میزی پی کرد، وای لی کرد
میز بکا ۵ دهگوترئ: (استبال الطیب
المریض) پزیشکه که داوای میزی
نه خووشه که ی کرد بۆ پشکنین.

البال: حال و وهز ۵ شتی گرنگ و
به نرغ ۵ دهگوترئ: (أمر ذوبال):
کاریکی گرنگه و به هه ند وهرده گیرئ
۵ هه روا دهگوترئ: (فلان رخي البال،
ناعم البال): فلانکه س
گوزهرانخووش و دل ئارامه.

البال: هیوا و ناوات ۵ باج ۵ ماسی
سه رگه وهره.

البالة: شریف یان گوینییه کی گه وهره
به بهستان لۆکه و بۆشاک و شتی وای
تی دهاخنن و به تهل و قهید
ده پیچرته وه.

البۆل: نه خووشیه که نه خووشه که زۆر
میزده کا ۵ میزه چرکه.

البۆل: میز، شله مه نییه که گورچيله دهری
ده داو له میزه ئدان کۆده بیته وه
تاده یکاته دهره وه.

البۆلأ: که سیک زۆر میز بکا ۵ (البال)
نه ووشوینه ی میزه که ی لی وه
دهرده چی.

البۆلأ: هه رشتیک ببیته هۆکاری
میزکردنی زۆر وه کوو خواردنه وه ی
بیره و خواردنی شوتی ... هتد.

البۆلأ: نه وشته ی میزی تی ده کرئ ۵
ئاوده ست.

البۆمأ: کونده به بو، بالنده به که زۆر تر
به شه و دهرده که وئ، به نیشانه ی
نه گبه تی و شوم داده نرئ، به زۆری
حه زی له وێرانه و چۆله وانی به ۵
روخسارو رهنگی ناشیرین و دهنگی
ناخۆشه.

بالأ بۆلأ: له پیاوه تی مه ردا به تی دا
به سه ری دا بالأ ده ست بوو.

البان: جۆره دره ختیکه قه ده که ی مام
ناومندی به نه رمو شله که ئافهرتی
قیت و قۆزو جوانی پی ده شوبه یترئ
له بالآ به رزی و شله کی دا.

ألبران: کۆله که ی ره شممان، ستونی
خیمه، (ك: أبرنة، بون بون)

البون و البون: نیوانی دوشته دهگوترئ:
(بینهما بون بهید) مه سافه ی نیوانیان
دورو درێزه.

بَاهَ لَإِن بَوَاهَا: فَلَانَ جَارِزٌ بُوُو (باه
الحيوان) نَازِلُهُكَ كَزَبُوُو.
بَاهَ لَهُ بَوَاهَا: وَهَوَّشْ خَوَاهَاتِهِ وَهُوَ تَيُّ
كِهِي.

بَاهَ لَلَانَا: نَمَفَرِنِي لِمَفْلَانِكِهِس كَرْد.
اِسْتَبَانَ السَّيْلُ الشَّجَرَةَ: لَافَاوَهُكَ
دَرِخْتَهُكَ هِي لِهَشَوِيْنِي خَوِي
جَوَلَانْد.

اُسْتُبِيَةَ الرَّجُلُ: پَيَاوَهُكَ شَيْتَ بُوُو.
اَلْبَاهُ: مَارِهِرِين ۵ جَوْتَبُون ۵ (الباهة)
بِهِمانا (اَلْبَاهَةُ) دِي.

اَلْبُوهُ: بَالْتَدَمِيَهَكِهِ لِهَكُونْدِه بَهَبُو بَجَوَكْتَرُو
لَهُو دِهَجِي، هَروا بَه (باز) دِهَكُوْتَرِي
كِه پَهَرِي بَالَهَكَانِي هَه لُومَرِن.

اَلْبُوْهُ مِنَ الرِّجَالِ: پَيَاوِي لاوَاوِي
بِهَتِه مَاع وَتَرْزَل ۵ (البوهمة)
نَهو پَه پَرِيَه يَان نَهو خَوَرِيَه
بِه شِه دِهَكَرِي بُوْنَه وَهُوَ بَكْرِيَتِه
لِيَقِيَه نَاو شَوْشِه مَهْرَكِه ب ۵
هَروها نَهو پَه رُوُو پُوش وَ پَه لَاش وَ
خَوَلَه وَرْدِي بَا رَاي دِه دَا.

اَلْبُو: بِيْجُوهُ حَوْشَر ۵ بِيْستِي بِيْجُوهُ حَوْشَر
پَرْدِه كَرِي لِه كاو پُوش وَ پَه لَاش
لِه حَوْشَر كِه نَزِيك دِهَكْرِيَتِه وَهُوَ
بُوْنَه وَهُوَ شِيَر بَدَاو بَدُوشَرِي.

اَلْبَرِيَّة: بُوِيَه، مَادَمِيَهَكِهِ خَانُو دِه رِگاو
پَه نِه جِه رَمُو شَتِي وَاي پِي بُوِيَه دِهَكَرِي.
بَسَابَ لَسْلَانَ بِيْسَا: فَلَانِكِهِس جَوْگاي
هَه لِهَكَمِنْد.

اَلْبَيْبُ: جَوْگاي نَاو تَا دِه گَاتِه نِه سَتِيرو
حَهو زِهَكِه ۵ هَروها نَاوِه بُو نَهو
كُونَه ي لِه لاي خَوَارُو حَهو زِهَكِه
دِرُوسْت دِهَكَرِي بُوْنَه وَهُوَ نَاوَه كِه ي
لِيُوِه پَرُوَا بُوْدَمَرِه وَهُوَ.

اَلْبَيْبَةُ: بَه مانا (اَلْبَيْبُ) هَروا نَامِيَرِيَكِه
گِيَا طِيَباقِي تِيْدَا قَانِك دِه دَرِي
بُوْنَه وَهُوَ بَه دُوَكِه لِه كِه ي مِيْشَوَلِه
بَتِه كَمَنَه وَهُوَ.

بَات فَلَانَ بِيْتَا رَمِيْتَا رَمِيْتَا وَبِيْتَرَتِه:
فَلَانِكِهِس شَهو ي بَه سَه رِداها تَو
مايَه وَهُوَ، جَانُوسْتِي يَان نَه نوَسْتِي.
بَات الشَّيْ: شَهو ي بَه سَه رِدا تِيْپَه رِي ۵
دِهَكُوْتَرِي: (خَبَزْ بَالْت وَشَرَابْ بَالْت).
بَات فَلَانَ: فَلَانِكِهِس رُني هِيْنا ۵ (بات في
مَكَان كَلْدا) شَهو لِه وِشُوِيْنَه مايَه وَهُوَ.

بَات يَفْعَلْ كَلْدا: بَه شَهو نَهو كَارِه دِه كا.
اَبَاتِه: شَهو هِيْشْتِيَه وَهُوَ نِيْزَنِي نَه دَا.
بِيْتُ اَلْبَيْتُ: خَانُو ي دِرُوسْت كَرْد ۵
(بِيْتُ الشَّيْ) شَهو هِيْشْتِيَه وَهُوَ ۵
بَه شَهو دِرُوسْتِي كَرْد، شَهو پِيْلَانِي بُو
دَارِشْت ۵ شَهو نِيَاوِي كَرْدَنِي كَرْد ۵
پِيْغِه مَبْهَر (د.خ) دَه فِه رَمُو ي:
(لَا صِيَامَ لِمَنْ لَمْ يَبْتَ الصِّيَامَ).

بِيْتُ رَايَه: بِيرو بُوْجُونَه كِه ي لِه كِه وَو
بِيْزَنِك دَا.
بِيْتُ الْقَوْمِ: شَهو لِه نَاكاو هِيْرِشِي بُو
بَرْدِن وَ جَووَه سَه رِيَان زِيَانِي
پِيْگِه يَانْدِن.

الْبَيْوتُ: نهوکاره‌ی خاونه‌که‌ی گرنگی
په ددهاو شه ونخونی بۆده‌کا.
الْبَيْوتَةُ: نهو ددانه‌ن که‌ناکه‌ون.

بَسِیحٌ بِالْأَمْرِ: به‌نه‌ینی هه‌والی په
که‌یاند.

الْبَيْحَانُ: نهوکه‌سه‌ی نه‌ینی خو‌ی
ده‌درکینی.

بَادَ بَدَأً وَبَادَأَ وَبَرَدَأَ وَبِيدِرْدَةً: تیداچوو
کۆتایی په‌هات.

بَادَتِ الشَّمْسُ: خۆرناوابوو.

أَبَادَهُ: له‌ناوی برد، فه‌وتاندی.

الْبَيْدُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنی خراب.

الْبَيْدَاءُ: ساراو چۆله‌وانی، (ك: بید).

الْبَيْدَانَةُ: که‌ره‌کیوی.

بَيَدَ: نیسمه‌به‌مانا (غیر) هاتوو به‌مانا
(من أَجَلَ) یش هاتوو ۵ پیغه‌مبه‌ر
فه‌رمویه‌تی: (أنا الصَّحَّاءُ العرب بیدانی
من قریش و نشأت لی بنی سعد).

الْمُبِيدُ: فه‌وتینه‌ری جپو جان‌ه‌ور ۵
ماده‌یه‌که جپو جان‌ه‌ور ده‌کوژی و
به‌کتریاو جه‌رائیمه‌کان له‌ناوده‌با.

يَبْدُرُ الْخَطِيئَةُ وَنَحْوَهَا: که‌نمه‌که‌ی له‌سه‌ر
خه‌رمان دا کۆکرده‌وه.

الْبَيْدَرُ: خه‌رمان، کۆمه‌له‌ گه‌نمی
سورکراو دوا‌ی گێره‌کردن، (ك:
بیادر).

الْبَيْدَقُ: شاره‌زاو چاوسا‌غی رێبواران ۵
سه‌ربازی پیاده.

الْبَيْدَقُ: به‌مانا (البیدق) دی.

بَيْتُ النَخْلَةِ: لقو بۆب و چقل و
هه‌ژگه‌لی له‌دارخورماکه‌ له
کرده‌وه.

تَبَيَّنَتْ: بۆ موطاوه‌عی (بَيَّتَ) هاتوو.

تَبَيَّنَتِ الطَّعَامُ: خواردنه‌که‌ی به‌شه‌و
پیش نوستن خوارد.

تَبَيَّنَتِ الرَّجُلُ عَنْ حَاجَتِهِ: نه‌یه‌یشت
پیاوه‌که به‌شه‌و پیداو‌یستی خو‌ی
جی‌به‌جی بکا، بووه له‌مه‌په‌ر
له‌به‌رده‌می دا.

الْبَيَاتُ: نیومه‌شو، ده‌گوتری: (أَتَاهُمُ
الْأَمْرُ بَيَاتاً) له‌ناکاو له‌کاتی
نیومه‌شودا به‌لایه‌خه‌ی گرتن.

الْبَيَاتُ الشَّتْوَى: حاله‌تیکه‌ یارمه‌تی
روه‌ک و گیانه‌به‌ر ددها بۆئه‌وه‌ی
له‌هه‌رزێ ساردی زستان دا بتوانن
به‌هیدی و ئارامی هه‌لبکه‌ن.

الْبَيْتُ: خانوو مال، شوونی تیدا
حه‌وانه‌وه ۵ ته‌ختی مال ۵ که‌عه‌ی
پیرۆز، (بیت الله) : مزگه‌وت (بیت
الرجل) خیزانه‌که‌ی (بیت الشعر)
شیعری خاوه‌ن وه‌زن و قافیه‌ که‌پێک
هاتبی له‌سه‌درو عه‌جز (بیت
القصید) جوانترین دێری فه‌صیده ۵
مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌فسه‌و گه‌فت و
کۆ ۵ ده‌گوتری: (جاری بیت بیت)
جیرانه‌که‌م مالم به‌مائی‌ه‌وه‌یه‌تی،
(ك: آیات و بیوت).

الْبَيْتُ: بژیو (الْبَيْتَةُ) شیوه‌ی مانه‌وه، خانوو.

الْبَيْزَرِيُّ: نالای گه وره، (ك: بیارِق).

الْبِرْقَاطِيَّة: فه رمانپره وایی کردن
له رڼگه ی فه رمانبهره پله و پایه
به رزه کانه وه.

باز بیزاً و بیزراً: له ناوچوو فه و تا ۵ (باز
عنه) لعی لادا.

الْبَيْزَارُ: راهینه ری بالنده گوشت خورو
به چنک و دنوکه درنده کان له سهر
راوگردنی نیچیر ۵ و مرزپرو جوتیار،
(ك: بیازرة).

الْبِيْزَارَةُ: بۆمینه به کاردی ۵ عه صای
ئه ستور.

الْبِيْزَرُ: عه صای ئه ستور ۵ دارکوتی جل
شتن.

الْبِيْزَرَةُ: پێشه ی راهینانی بازو هه لۆو
ئه و جوړه بالندانه بۆ کاری
نیچیری.

بَاسٌ بَيْسًا: ته که ببوری به سهر خه لک دا
کردو ته زیه تی دان.

باضت الدجاجة و غيرها ببيضاً:
مړيشکه که هیلکه ی کرد ۵ یان
هه ربالنده هیلکه که رڼکی تر ۵
دهگوتری: (هي بائض)، (ك: بوائض).
باضت يده اُرجله: دهستی یا قاچی
هاوسا، لیری و هکوو هیلکه ی لئ
په یدا بوو.

باضت الأرض: زموی هه رچی روکی تیدا
بوو هه مووی و هه مرناو شین بوو.

باض السحاب: هه وره که بارانی باراند،

(باض الحر) گه رما تاوی سه ند.

بَاضَ العَرْدُ: شوپکه داره که وشک بوو ۵
(باض فلان بالمكان) فلانکه س له و
شوینه جڼگیر بوو (باض منه)
له بهری هه لات.

بَاضَ الْقَوْمَ: چوو ه په نای ئه و قه و مه وه ۵
ئه و که له ی له بیخ دهره ینا.

باض فلاناً: له سپیه تی رهنګ و روخساردا
به سهر فلانکه س دا بالآ دهست بوو
ئه و له فلان سپی پښت تر بوو.

أَبَاضَ الشَّيْئُ: شته که سپی بوو، (أَبَاضَ
الرجل والمرأة): ژن و پیاو که مندالی
سپی پښتیا ن بوون ۵ (أَبَاضَ الكَلأُ):
گیاو گزو له و مړه که وشک بوو په ری.
أَبْيَضَ الرجل والمرأة: ژن و مړده که سپی
پښت بوون.

بَاطِضَةٌ: له سپی پښستی دا شانازی
به سهر دا کرد ۵ به دهنگی به رز
روبه روی بووه.

بَيْضٌ: پوڅاکی سپی له بهر کرد (بَيْضُ
العَيْنِ) چاو بینایی نه ما.

بَيْضُ الشَّيْئِ: سپی کرد، شته که ی
به رهنګی سپی بۆیه کرد ۵ دهگوتری:
(بَيْضُ النحاس) به ماده ی قصدير
مه که ی روکش کرد ۵ (بَيْضُ
الرسالة ونحوها) نامه که ی (کتیبه
دهست نووسه که) ی پاکنووس کرده وه
۵ جارڼکی تر سه رله نوئ
ره مشنووسه که ی نووسیه وه.

اَبَاضٌ: کلاو خودی ناسنی لهسهر کرد.

اَبِیضٌ: سپی بوو ۵ دهگوتری: (اَبِیضُ الرَّجُلُ) دهمو چاوی گهش بووه، نیشانهی که یفخووشو شادی لی بهدمرکهوت.

اَبِیاضٌ: ورده ورده سپی بوو.

اَلْاَبِیضُ: نهوشتهی رنگی سپی تیدا بی هه مووی سپی بی ۵ زهو ۵ شمشیر ۵ دهگوتری: (وَجْهٌ اَبِیضٌ) رنگی روخساری جوانو بی گهرده پهلهو رهشایی پیوه دیارنیه ۵ (فُلان اَبِیضٌ): فلانکهس داوینیاک و ناموس پاریزه ۵ (مَرْتٌ اَبِیضٌ) مهرگی موفاجات ۵ مردنی له نکاو کهله و مپیش نه خووش نه بووی.

اَلْاَبِیضان: ناووشیر، ناوونان بهزو گهنجی.

اَلْبِیاضُ: رنگی سپی ۵ شیر ۵ ماسیه که لهروباری نیل دا ههیه، جهستهی هیج توپکلی پیوه دیارنیه دوو شتی شیوه بائی بهشتی پهوه همن ۵ کاغهمز ۵ دهگوتری: (اَلْبِیضاءُ) قهلهمو کاغهمز بوبینه ۵ پیستی بی موو ۵ زهو پهک ناوهدانی تیدا نه بی ۵ دهگوتری: (لَا یَزِیلُ سِوَادِی بِیاضَه) قهت منو نهو لیک جیانابینهوه.

اَلْبِیضاءُ: مینهی (اَلْبِیض) ۵ خور ۵

گهنم ۵ دیزه ۵ داوی نیچیر ۵ شهوی مانگه شهو ۵ واته نهو شهوانهی له نیواروه تابسه یانی مانگ بهدمره و میه ۵ که له مانگیك دا سنی شهو وادمبی ۵ (اَلکَبِیةُ البِیضاءُ) بهو پوله سهربازهی دهگوتری که کلاو خوده یان لهسهر کردوه ۵ (اَلْاَرْضُ البِیضاءُ) زهویهک گیای تیدانه بی ۵ (اَلحُجَّةُ البِیضاءُ) بهنگه ی بههیز ۵ (اَلبَدُ البِیضاءُ) نیعمه تی گهره ی بی ماندووبونو منهت ۵ دهگوتری: (کَلِمَةُ لِمَارْدٍ عَلٰی سِوَاءٍ وَلَا بِیضاءٍ) قسم له گهل دا کرد نه به خراپ نه به چاک وه لامی نه دامه وه ۵ (اَبَرُ البِیضاءُ) کونیهی ئاده میزادی رهش پیسته ۵ (اَمُ البِیضاءُ): دیزهیه.

اَلْبِیضَةُ: هیلکه ی بالنده ۵ کلاو خوده ۵ هاوسان و بهیدابوونی لو له ناو جهسته دا ۵ به مهرجی (لَر) که بشوبه یته هیلکه، وادمبی عهرهب ئافرمت دهبوبه یتن به هیلکه له سپیه تی جهسته یی و پاریزراوی دا.

بِیضَةُ الشَّیْ: بنه ماو بناغهی شت.

بِیضَةُ الْقِسْمِ: په ناو له خوگرتنو یارمه تیدانیان بۆنه وانهی هانا یان بۆده بن.

بِیضَةُ الدَّارِ: ناوهراسنی خانوو ۵ دهگوتری: (اَلرَّخْتُ بِیضَتُهُ) نهینیه که ی ناشرکرا بوو (فُلان بِیضَةُ الْبَلَدِ): فلانکهس پیاوماقولی شاره.

بَيْضَةُ الدِّيكِ: نهوشتهیه تهنها بهك چار رویدا.

بَيْضَةُ النَّهَارِ: روناکایی رۆژ.

بَيْضَةُ السَّنَامِ: دوگی حوشر.

بَيْضَةُ الصِّيفِ: گهرمای هاوین.

الْبَيْضَاءُ: وهستای سپیکاری ۵ که چ فروش ۵ هیلکه فروش.

المَبْيُضُ: تاقمیتکن له (الثَّوْبَةُ)

شوینکه وتوووی هاوه لانی (المقنع) ن ۵

نهم ناومیان له وه وهرگرتوووه که

جلی سپی له بهرده گهن ۵

به پیچ هوانهی نهوانهی له

عهباسیه کان که پۆشاک رهمیان

دهپۆشی ۵ ههروا هه رتاقم و گروپیک

ملکه چی خه لافهی عهباسی

نه بووین نه وناوهیان به سهردا

دابیریون.

بِطَرُ الدَّابَّةِ: سمی نازده که هی قه لاشته وه

بۆنه وهی تیماری بکا.

تَبَيَّنَ: به زۆره ملی خۆی کردوه به

هزیشکی نازدهل.

البِيطَارُ: هزیشکی نازدهل ۵ دهگوتری:

(هو عالم بيطار) زاناو شاره زابه

له چاره سه مرگردنی نه خۆشیه کانی

نازدهل دا، (ك: بياطير).

الْبَيْطَرُ: به مانا (البيطار) دی، (ك: بياطرة) به.

الْبَيْطَرَةُ: پيشه ی به پته رگاری میهنه ی

هزیشکی نازدهل.

بَاطُ بَيْطًا: دوا ی کزی و لاوازی قه له و بوو.

البَيْضَةُ: به تاییه تی ناوه بۆ هیلکه و گهرای میرو.

بَاعَهُ الشَّيْءَ رِبَاعَهُ مِنْهُ وَلَهُ بَيْعًا وَمَبِيعًا:

شته که ی هین فروشت.

بَاعَ عَلَيْهِ الْقَاضِي ضِعْفَهُ: دادوهر مالی کابرای

فروشت به بێ نهوه ی رازی بێ.

بَاعَ عَلَى يَسَعِ أَخِيهِ: خۆی خزانه ناو

مامه له ی فروشیار و کرپاره وه

بۆنه وه ی مامه له که یان تیک بداو

بۆخۆی ببیته فروشیار یان کرپار.

أَبَاعَهُ: شته که ی رانواند بۆ فروشتن.

بَايَعَهُ مَبَايَعَةً وَبِيعًا: گری بهستی

کرین و فروشتنی له گه لدا کرد ۵

بَايَعَ فَلَانًا عَلَى كَذَا: واده ی دایه و

گرێبهستی له گه لدا مۆر کرد بۆ

نه وکاره.

ابْتَاعَهُ: ماله که ی کر ی ۵ (ابْتَاغَ لَهُ)

ماله که ی بۆ کر ی.

ابْتَاغَ: به مانا (بیع) فروشرا، رهواجی

بوو.

تَبَايَعًا: گرێبهستی فروشتنه که یان مۆر

کرد.

اِسْتَبَاعَهُ: داوا ی لی کرد که ماله که ی

لی بکړی.

الْبَيْاعَةُ: کالو شت و مهك.

الْبَيْعُ: گۆپینه وه ی مالی نرخداره به مالی

نرخدار.

الْبَيْعَةُ: سه ره رشتی گردنی مامه له

یان گرێبهسته که ی.

الْبَيْعَةُ: عبادتخانه‌ی مہسیحیہ‌گان
(کہنیسہ).

الْبَيْعُ: ٹھوکہ‌سہی باش بزانی شت
بفرۆش ۵ دہلالی فروشتن.

الْبَيْعُ: فروشیار، مامہ‌ٹہ‌چی، لیزان لہ
فروشتنی شت دا.

بَاغَ الدَّمِ بَيْغاً: ہہ‌لچوو ہروزمی ہینا ۵
(باغ فلان) فلانکس تیداجوو.

تَبِيعَ الدَّمُ بفلان: زہختی بہرز بووہ تا
بہسہری دا زال بوو چاری بؤ نہکرا.

تَبِيعَ الْمَاءُ: ٹاوہکہ بہتہ‌وژم لہ‌شوینی
ہاتنہ‌دمرہ‌وی فیچقہ‌ی کرد،
ہہ‌ٹھولا.

تَبِيعَ اللَّيْنُ: شیرہکے‌ی زور بوو ۵ (بِيعَ
عليه الأمر) کارہکے‌ی لی شیوا.

أَلْبِيعُ: سوراہی لیو بہ‌ہوی ہہ‌لچون و
بہرزبونہ‌وی خوین.

بَيَّعَرُ: لہ‌شوینیکہ‌وہ گواستی یہ‌وہ بؤ
شوینیکی تر ۵ لہ‌لادیو ساراوہ

گواستیہ‌وہ بؤ شار ۵ ماندو بوو
پرستی لی برا ۵ فہوتاو تیداجوو ۵

فاسید بوو کہ‌لکی نہما ۵ دہگوتری:
(بَيَّعَرُ فِي مَالِهِ) بہ‌زویی مالو سامانی

خوی لہ‌ناوبرد ۵ زوربہ‌تہ‌نگہ‌وہ بوو
بؤ مال کوکردنہ‌وہ ۵ گومانی

لہ‌وشتہ بہ‌یداگردو سہ‌رسام بوو ۵
(بَيَّعَرُ الْفَرَسُ) ٹہ‌سپہکہ قاجی

پیشہ‌وی ہہ‌ٹنا نووکی سمی لہ‌زہ‌وی
چہ‌قاند (بَيَّعَرُ الْفَرَسُ فِي الْعَدُوِّ)

ٹہ‌سپہکہ لہ‌غاردان دا تیزرؤ بوو،
سہری بہرزو نہ‌وی دہکرده‌وہ.

بَيَّعَرَ الْمَكَانَ: ٹہ‌وشوینہ‌ی کردہ مہ‌نزل و
شوینی حہ‌وانہ‌وی خوی.

تَبِيعَرُ: جولا، (ك: يافر).

الْبَيَّعَرُ: دیزہ‌ی گہ‌ورہو بہ‌رہ‌راوان،
کولینہ.

الْبَيْعُ: وردہ‌گیاو گزی ناو قہفہ‌ژاژو
بیشہ‌لان و زونگاو ۵ کارتخی
دارتاش.

البيمارستان: خہ‌ستہ‌خانہ.

بَانٍ مِنْهُ وَعَنْهُ بَيْناً وَبَيِّنَةً: دورکہ‌وتہ‌وہ،
لی‌ی جیا بووہ ۵ دہگوتری: (بانت

المرأة عَنْ زوجها) ژنہ‌کہ
لہ‌میزدہ‌کے‌ی جیا‌بووہ لی‌ی

دورکہ‌وتہ‌وہ (بانت المرأة مِنْ زوجها)
ژنہ‌کہ لہ‌ریگے‌ی تہ‌لاقہ‌وہ

لہ‌میزدہ‌کے‌ی جیا‌بووہ ۵ (ہی بان).

بانت الفتاة: کچہکہ شوی کرد ۵ (بان
فلان): فلانکس سہ‌فہری کرد.

بانت النخلَةِ وَنَحْرُهَا: دارخورماکہ
زربہ‌رزو قوج بؤوہ.

بَانِ الرَّوْلَةِ بِالْبَانَةِ بِيْرًا: منداٹہ‌کہ خرایہ ژیر
سہ‌رہ‌رشتی ٹافرہ‌تہ تہ‌لاقدراوہ‌کہ‌وہ،

بہ‌تہ‌نہا بہ‌خیوی دہکا.

بَانِ الشَّيْءِ بِيَانًا: شتہکہ ٹاشکرا‌بووہ رون
بووہ.

بَانِ الشَّيْءِ: شتہکے‌ی ٹاشکرا کردو رونی
کرده‌وہ.

بَان الشَّيْ بِنَا: جِيَاي كَرْدوه لِي دَابِرِي
 ۵ دَهگوتري: (بَان صَاحِبَه)
 له هاوه له كه ي جِيَا بُووه لِي دَابِرَا.
 اَبَان: ناشكرا بُوو رون بُووه ۵ (اَبَان
 فِلَان) ههستي خُوِي دهر بَرِي نه وه ي
 ويستي بِيْلِي گوتِي.

اَبَان اِبْنَتَه: كچه كه ي خُوِي به شوودا.
 اَبَان وَلَسَه هَال: ماله كه ي (هه ندي
 له ماله كه ي) له قه به لِي كوپه كه ي كرد.
 بَايَنَه: لِي جِيَا بُووه وه جِيِي هِيشت ۵
 دُزايه تي كُردو پِيچِه وانِه ي
 نه و جولا يه وه.

بِيْن: ناشكرا بُوو رون بُووه ۵ دَهگوتري:
 (بِيْن الشَّجَر) دره خته كه چروِي كرد
 سه رمَتاي گه لَكه ي دهر كه وت.

بِيْن الْقَرْن: شاخِي نازه له كه دِياري داو
 دهر كه وت.

بِيْن الشَّيْ بِيْنَا رَتِيْبَانَا: شته كه ي
 ناشكرا كُردو روني كُردوه.
 بِيْن الْهِنْت: كچه كه ي به ميَرِدا.

تَبَانَا: نه و دو كه سه هه ريه كه يان
 به لايِه ك دا رُوِي و لِيَك
 دور كه وتنه وه ۵ دَهگوتري: (تَبَان
 مابينهما) لِيَك جِيَا بُوونه وه لِيَك
 دوور كه وتنه وه.

تِيْبَانِ الْفَلْطَان: نه و دو وشه يه
 هه ريه كه يان مانا به ك دمه خشي
 وه كوو دوو له فظِي (الانسان) و
 (الفرس).

تَبِيْن: بُو موطا و ده ي (بِيْن) ها تووه.
 تَبِيْن الشَّيْ: ناشكرا بُوو رون بُوو.
 تَبِيْن الشَّيْ: له شته كه ورد بُووه
 تابه ته واوِي مه سه له كه ي بُو رون
 بُووه دَهگوتري: (تَبِيْن لِي اَمْره)
 دلتِيابي له كار ه كه ي خُوِي دا په يدا
 كرد.

اَسْتَبَان: دهر كه وتو رون بُووه ۵ (اَسْتَبَان
 الشَّيْ): شته كه ي رون كُردوه ۵
 ناسِي، زَانِي.

اَلْبَان: جَوْرَه ته لَاقْدَانِيْكه كه پيا وه كه
 ناتوانِي زنه كه ي بخاته وه زِيَر
 نِيكا حِي خُوِي مه گه ر به گري
 به سَتِيكي تازوه دواي بَرِيني چهند
 قُوْناغ و هه بُووني چهند مه رجي:.

اَلْبَانَّة: مَال و سامانِيكه تاي به ت دهر كِي
 به يه كِي له كوپِي نه و ماله ۵
 له هه ندي و لَات و لاي هه ندي نه ته وه
 بَرِيته له و مَال و سامانه ي تاي به ت
 دهر كِي به كج له كاتي به شوداني دا.

اَلْبِيَان: به لَگه ۵ دهم و قسه ي ره وان و
 شيرِي ۵ قسه و باسِي: كه حه قيقه تي
 و مزع رون بكاته وه ۵ يان له دوتوِي
 خُوِي دا په ياميَك بگه يه ني ۵ عيلم و
 زان سَتِيكه به هُوِي زانِي و
 كار پِي كُردني نه و عيلم وه دمتوان ري
 يه ك مانا به چهند شِيوازي جِيَا جِيَا
 دهر بَرِي به شِيوه ي ته شَبِيهو مه جازو
 ئي سَتِيعاره و كِي نايه.

اَلْبِيَان: ئامِي رِيكي مَوْسِي قايه جاوه

الْبَيْتُ: بۆشايى نىوان زەوى و
ئەستېرەگان ۋە مەسافەى دوور تاجاۋ
ھەتەربىكا.

الْبَيْتُ مِنَ الْآبَارِ: بېرى پان و قول.
الْبَيْتُ: رون و ئاشكرا ۋە زەمانپەوان و
قەسەجوان، (ك: أَيْنَاءُ وَبَيْتَاءُ وَأَبْيَان).
الْبَيْتَةُ: بەلگەى رون و ئاشكرا.

بَاءَ لَهُ بَيْتًا: تىگەيى و سەرنجى راكىشا.
بَيْتًا تَبِيئًا: رونى كردهۋە، ئاشكراى كرد
ۋە كەيفخۇش بسوۋ پەلەى كرد
بۆبەدەستەينانى ئەۋشەى ھەزى
لى بوو شوپنى جوان و لەبارى بو
نامادەكرد.

الْبَيْ: كەسكە ھەتىۋ مچەبى و بى
ئەۋىل و ۋەۋىل بى ۋە كەسك
نەناسراۋ بى پى دەگوتى: (ھە
بن بى) ۋە ھەروا كەسك نەناسراۋ
بى پى دەلەين: (ھە ھيان بن بىان).

قامكى سى و رەشى ھەن بەپەنجە
لى دەدرى ۋە پى دەگوتى:
(پيان).

الْبَيَانُ: ئامپىرىكى مۇسقىپە گۇرانى
بېزى گەپىدە لەكۆلى خۇى دەنى و
بەدەست ھەلەدەسورپنى.

الْبَيَانِيَّةُ: گروپىكن لەشيعە توند
رەۋەگان شوپن رەبازو بىرو باۋەپى
بەپانى كورى سەمعانى تەمىمى
كەۋتون لە كۆتايى سەردەمى
خەلاۋەى ئەمەۋىپەگان دا پەيدا
بوون ئەۋەپان پال دەدرى كەدەلەين:
گيانى خودا نازل دەبىتە
سەرچەستەى ھەندى ئادەمىزادو
بەخوداپان لەقەلەم دەدەن.

بَيْنَ بَيْنَ: ھالەتەكە لەنىۋان دوۋشت دا ۋ
دەگوتى: (هذا الشيء ليس بجيد ولا
ردي ولكن بين بين).

الْبَيْنُ: بۇ دركاندى و ئىرانى و تەفرەقە
خۋازى و شوم و نەگبەتى
بەكاردەھىندى.

ت: پیتی سییمه له پیته گانی هیجاء ۵
دمبیته نیشانهی میننه وەکوو
(کاتب - کاتبه، کتب - کتبت) ۵
له گەل فەلدا به گراومیی به تیی
دریژ دمنووسری. له گەل نیسمدا به
خری دمنووسری ۵ پیشی
دمگوتری: (هائ التائیت) چونکه که
له سهری هه لوپسته دمکری وەکوو
پیتی (ه) دیته گوتن. جاری وا
دمبی ئەو جوړه (ت) خپانه بو
موبالغه به کاردهینرن (علامه) و
(لهامه). وا دمبی (ت) ی خپ دمکریته
نیشانهو جیاکردنهوی تاک و کو ۵
وەکوو (شجر) و (شجرة). (ت)
دمکریته پیتی سویند خواردن
له گەل دوو ناوی بهروردگارا
(الله) (ترب الکعبه).
تات تاتاه: (پیتی) تیی له هسهکانیدا زور
دوباره کردموه بههوی ههبوونی
عهبییک له زمانیدا ۵ خوی باداو
فیزی نواند خوی به نازاو نه بهرد
له قهلم دا.
تات الطفل: مندا له که کهوته گاکۆلکه
کردن.
التاء: کهسیکه له هسهکردنیدا زور
پیتی (ت) دوباره بکاتهوه.

تار علی العمل تاراً: بهردموام بوو له سهر
نیش کردن پاش نهوهی ماومه که
لئی دابرا.
اتار البصر: چاوی به دودا گتیرا (اتار
اليه البصر) چاوی تیرپرو لئی ورد
بوومهوه (اتار فلاناً بالعصا) به گۆچان
له فلانکەسی دا.
التار: جاریک، ماومه که، (ک: تر و
تار)
تار الجرح نازاً: برینه که گۆشتهوزونی
هینایهوه.
تار القوم فی الحرب و غيرها: لیک نزیك
بوونهوه.
تقی الوعاء ثاقاً: زهرفه که پرپوو ۵
دمگوتری: (تقی فلان) همرکاتی تیر
خۆراک بی، تیر ئاوبی، یان زور
کهیف خوشبی یان خهفه تبار بی،
یان رقی ههلسی.
تقی الصبی: مندا له که له کاتی گریانیدا
جار جار مه مکی دایکی دمگرت.
تقی الفرس: نهسه که نیشاتی پهیدا کردو
تیزرمو بوو ۵ له پهندی پیشیناندا
هاتوو دهلی: (أنت تقي وأنا مقي)
فکیف نفیق؟ نهتو زوو رقت
ههلسی و من زوو بگریم نیت چۆن
پیکهوه ههلبکهین؟

أَتَأْتِي الرِّعَاءَ وَغَرَهُ: زمره‌ک‌هی پرکرد ۵
(أَتَأْتِي الْقُرْسَ): ژنی که‌وانه‌ک‌هی زور
توند کرد.

أَلْمِثْسَانُ: ناده‌میزادی توو‌پ‌ه زوو
هه‌ل‌چوو ناماده بؤ شه‌پ.

أَتَامَتِ الْحَامِلُ: نافرته سک پرکه به
سک‌یک زیاد له مندا‌لیکی بوو.
ده‌گوتری: (هي مُثِم)

تَاءَمَّ الْقُرْسُ وَغَرَهُ: نه‌سپه‌که لی‌ک‌دان
لی‌ک‌دان بازی هاو‌یشت.

تَاءَمَّ آخَاهُ: له‌گه‌ل برا‌که‌یدا له‌دایک بوو
(دوو لانه‌یه).

تَاءَمَّ الشَّرْبُ وَغَرَهُ: قوماشه‌که به دوو
دمزو چنی (رایه‌ل و پۆپه‌ک‌هی لیک
جودا بوو).

التَّوَامُ: مرواری، صه‌ده‌ف.

التَّوَامِيه: درو مه‌رجان.

التَّوَهُّمُ: دوو لانه، مندا‌لیک له‌گه‌ل برای
یا خوشکی له‌دایک بووی.

التَّثِم: به‌مانا (التَّوَهُّمُ) ه (التَّوَهُّمُ) به‌مانا
(التَّوَهُّمُ) دی ۵ ده‌گوتری: (هما توأم)
(وهما توأمان)، (ك توأيم).

توأم النجوم و اللالی: نه‌و نه‌ستیره
مرواریانه‌ن که تی‌ک چر ژابن.

التَّوَهُّمَة: شتی‌که له که‌ژاوه پ‌چو‌ک‌تره
سه‌ق‌فی نیه نافرمت سواری ده‌بی.

الْمِثْنَامُ مِنَ النِّسَاءِ: نه‌و نافرته‌یه که
هه‌موو جارئ به‌سک‌یک دوو مندا‌لی
بین، (ك: متائم).

تَشَأَنَ الصَّيْدِ، وَلَهُ: داوی بؤ نی‌چیره‌که
نایه‌وه فیل‌ی لی‌کرد بؤنه‌وه‌ی نی‌چیری
ب‌کا ده‌گوتری: (تشاء فلاناً) فیل‌ی
له‌فلان‌ک‌ه‌س کرد.

تَشَأَنُ: به‌مانا (تشاءن) دی.

تَبَّ الشَّيْءُ تَبًّا وَتَبًّا وَتَبًّا: شته‌که
بر‌پایه‌وه، نه‌ما کو‌تایی هات.

تَبَّ فُلَانٌ: تیدا چوو به کوشت چوو هه‌وتا
خه‌ساره‌و مه‌ند بوو ۵ ده‌گوتری:
(تَبَّ يده تَبًّا له).

تَبَّ: لاوازبوو پیری‌وو داهیزا.

تَبَّ الْحِمَارُ وَغَرَهُ: گو‌ید‌ری‌ژه‌که پشتی
جده‌و بوو، برین‌داربوو.

تَبَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی بر‌پیه‌وه کو‌تایی بی
هینا.

أَتَبَّ اللَّهُ قَوْلَهُ: خودا هی‌زو توانای
که‌م‌کرده‌وه زم‌عی‌فی کرد.

تَبَّه: هه‌وتان‌دی ۵ مافی خوی نه‌دایه،
زیانی پی‌گه‌یان‌د ۵ دوعای لی‌کرد
گو‌تی یاخودا به کوشت چی.

تَبَّ سَبَّ الْمَشَاةِ الطَّرِيقِ: ر‌ب‌واره‌کان
ری‌گه‌که‌یان ته‌خت کرد به‌هوی زور
پیدا هاتو چۆ‌کر‌دنه‌وه.

استَبَّ الطريقُ: ری‌گاکه ناش‌ک‌راو دیاره
بؤ که‌سی‌ک پی‌یدا ب‌روا.

اسْتَبَّ الْأَمْرُ: نیشه‌که باری خوی
گ‌رتو ری‌ک که‌وتو دامه‌زراو
جی‌گیر‌بوو ۵ ده‌گوتری: (استَبَّ
الأمر والنظام) ناسای‌شو یاسا بالا

دهستن ۵ کاروباری هاو لاتیان
به شیوهی ناسایی دهرؤن.

تَبَّتْ: پیربوو ناده میزاده گسه که و ته
ساله وه.

التَّابُوتُ: نهو به غدان و سندوقه په که
که ل و په ل تیدا هه لده گیرئ ۵ به مانا
سینگیش دئ ده گوترئ: (ما اُزِدَعْتَ
تابوتی شیئاً ففقدته) هه ر شتیکی
خست بیتمه سینگمه وه نه فیه و تاوه
هه ر له به رمه و له یادم نه چو ته وه ۵
له ئامیری ناعوریشدا (تابوت) نهو
پارچه ئاسنه یا دار په که له بیر ه که
ئاوی پی هه لده هیجن ۵ له لای
میسریه کؤنه کان (تابوت) بریتی
بووه له سندوقیک له به رد یا له دار
دروستکراو لاشه ی مردووی تیخراوه
زور وینه و نه خشی تیدا کراوه که
رهنگدان ه وه ی بیرو باوهری
میسریه کان بووه دهر باره ی ژبانی
قیامت.

التَّابُوتُ: به مانا (التابوت) ه.

تَبَّرَ الشَّيْءُ تَبَرًا: شته که تیدا چوو فه و تا
(تَبَّرَ الشَّيْءُ) شته که ی فه و تانند
شکاندی له ناوی برد.

تَبَّرَ تَبَرًا وَ تَبَرًا: فه و تا له ناو چوو.

تَبَّرَ الشَّيْءُ: به مانا (تَبَّرَ) دئ.

التَّبَرُّ: ورده ئالتون و زیو پیش نه وه ی
بتوینریت ه وه و بکری به قالب یان
خشل.

التَّبَرِيرُ: شت: ده گوترئ: (ما أَصَبْتُ مِنْهُ

تَبَرِيرًا) هیچ شتی کم له و ده ست
نه که و تووه ۵ (هه ر له نه فیدا
به کار ده هیندرئ).

قَبَعَ الشَّيْءُ تَبَعًا وَ تَبَعًا وَ تَبَاعًا: شوین
شته که که و ت به دو نه و دا هات ۵
ده گوترئ: (قَبَعَ فُلَانٌ حَقَّهُ) داوای
مافی خو ی لیکرد ۵ (قَبَعَ الْمُصَلَّى
الامام) نو یژ خو ی نه کان شوین پیش
نو یژه که یان که و تن و ئیقتیدایان
پیکرد ۵ (و تَبَعَتِ الْأَغْصَانُ الرِّيحَ)
لقه داره کان له گه ل پایه که دا
شکانه و میان کرد.

أَتْبَعَتِ الْمَاشِيَةُ وَحُومَهَا: نازه له که بوو به
خاو هن بیچوو ۵ بیچوه که ی داوای
که و ت.

أَتَّبَعَ فُلَانٌ فِي كَلَامِهِ: فُلَانٌ كَسَّ لَه
قسه کانیدا دوو وشه ی هیئان په ک
کیشیان هه بوو وشه ی دووه میان
مانای په که میانی جه خت ده کرده وه
۵ جا وشه دووه مه که هه مان مانای
وشه ی په که م ببه خشی یان بی مانا
بی ۵ وه کوو (قسیم و سیم) (حسن
بسن).

أَتَّبَعَ الدَّالُّ عَلَى فُلَانٍ: خاو هن
قه رزه که ی هه و اله کرد بو سه ر
کابرایه کی تر.

أَتَّبَعَ الشَّيْءُ: شته که ی کرده تابع و
په یوه ست به نه وه وه، له و ی به ست و
به نه و یه وه هه ئواسی.

تَابِعَهُ مُتَابِعَةً وَتَبَاعاً: به دوی دا گه ږاو
لیی کولییه وه.

تَابَعَ فُلَانُ الْعَمَلَ أَوْ الْكَلَامَ: فلانکهس
سهرپهرستی کاره که ی کرد، باشی
چی به چی کرد، جوانی نه نامدا.

تَابَعَ بَيْنَ الْأُمُورِ: به به رده وای شوین
کاره کانی که وتو به ریک و پیکي
هه ولی نه نامدانیانی دا.

تَابَعَ فُلَانٌ بِمَالٍ لَهُ عَلَيْهِ: فلان داوای
ماله که ی خوی لی کرده وه.

تَابَعَ فُلَاناً عَلَى كَذَا: رزمه نندی
دمبرې بؤ فلان کهس له سهر فیسار
شت.

تَابَعَ فُلَاناً عَلَى الْأَمْرِ: یارمه تی فلان
که سی دا له سهر کاره که.

اتَّبَعَ الشَّيْئُ: به دوی شته که دا
رؤیشتو شوین پیی هه لگرت ه
ده گوتری: (اتَّبَعَ الْأَمَامَ) شوین
نیمامه که که وت وککو نه وی کرد.

اتَّبَعَ الْقُرْآنَ وَالْحَدِيثَ: به گوږه ی
فه رمووده ی قورثان و حه دیث
هه نس و که وتی کرد.

اتَّبَعَ فُلَاناً بِالْدِّينِ: داوای قهرزه که ی له
فلان کرده وه.

تَتَابَعَتِ الْأَشْيَاءُ: شته کان به زنجیره
به دووی په کدا هاتن ه ده گوتری:

(تَتَابَعَ الْفَرَسُ): نه سپه که ره وتی کرد
به شیوه ی که ی و سواره که ی
نه شه مزین هیج هه لبه زو دابه زی
نه کرد.

تَتَبَعَهُ: به یدوی له سهرخو به شوینیدا
گه ږاو هه ولی گه بیشتن به
حه حقیقه ت و واقعی دا.

اِسْتَتَبَعَهُ: داوای لیگرد شوینی که وئ.
الِاتِّبَاعِيَّةُ فِي الْأَدَبِ: رنبارز که لاسایی
رنبارزی شاعیره پيشو وه کان
ده که نه وه.

التَّابِعُ: شوینکه وتوو، خزمه تکار، هه ر
که سیک شوین په کیکی تر بکه وئ،
(ك: تَبِعُ، تُبَاعُ، تَبَعَةٌ، تَبِعَ) ه له
زارو وی نه حوییه کاندا تسابع
بریتیه له وشه په که ئیعرابی وشه ی
پیشووی و مرگری.

التَّابِعَةُ: بؤ مینه ی (التابع) به کار
ده یندرئ، (ك: تَوَاعٍ) ه ده گوتری:
(دولة تابعة لدولة أخرى) نه و ولاته
سهر به خو نیه شوینکه وتوو ی
ده وله تیکی تره.

التَّابِعِيُّ: نه و که سانه ن به موسولمانی
هاوه لانی پیغه مبه ریان دیتبن و به
موسولمانیش مردبن.

التَّبَاعَةُ: (تَبَاعَةُ الْأَمْرِ) سهر منجای کارو
نه و دمر نه نجامه ی لیی ده که ویتنه وه
ده گوتری: (لِي قَبْلِ فُلَانٍ تَبَاعَةٌ)
له لاهن فلان نه وه سته میکم لیی
کراوه.

التَّبَعُ: شوین که وتوو لاسایی که ره وه
ده گوتری: (هَرَبْنَعُ نِسَاءً) نه و پیاوه
ژنانییه لاسایی نافرمت ده کاته وه
یان زور شوین راو بؤچوونی نافرمت

دهگهوی ۵ بیجووی نازهل، (ك):
أَبَاعَ هـ.

التَّبْعُ: بهمانا (التابع) ه بؤ تاك و بؤ كؤ
بهكاردی، (ك أَبَاعَ).

التَّبْعُ: سیبهر ۵ ساژنی ههنگ، (ك):
بَاعَ وَبَاعَ وَتَبِعَ ۵ نازناوی
پاشاكانی یههمنه، (ك: تَبَاعَة) یه.

التَّبْعِيَّةُ: نهو به شتیک شوین کهوتووی
شتیکی تربی.

التَّبِع: بهمانا (التابع) ه ۵ خوینگرو تۆله
و مستین ۵ خزمهتچی داواکاری ماف ۵
گویرهکه، (ك: بِاعَ، وَبَاعَ وَتَبِعَ).

التَّبْعُ: توتن، له پئگی جگهره کیشان و
ههلمزینهوه بهکاردی.

التَّبْعِيْنُ: دهرمانیکه بؤ قه لاجؤکردنی
جرو جانهمر بهکاردی.

تَبَلَ فلاناً تَبلاً: تۆلهی له فلان کهس
کردهوه.

تَبَلَ الدَّهْرُ القَوْمَ: زهمانه بهلاو
کارهساتهکانی خوئی نارپاستهی نهو
کهل و نهتهویه کرد.

تَبَلَ الحُبَّ فلاناً: سۆزو خوشهویستی فلان
کهسی نهخوش خستوووه عهقل و
هۆشی لیستاندوووه ۵ دهگوتری: (هر
مبول و تبیل).

تَبَلَ الطعامَ: بههارات و زمرده چهوهو نهو
جۆره شتانهی له چیشتهکه کرد ۵
دهگوتری: (تَبَلَ كَلَامَهُ) قسهی
خۆش و نوکتهی تیکهل به

وتارهکهی کردو تامو خوینی تیکردو
ومیزی و ماندویستهی لهسهر

گوینگرهکانی لایرد ۵
اتَّبَلَهُ: بهمانا (تَبَّلَهُ) دئ ۵ (تَوَبَّلَ الطعامَ)
بهمانا (تَبَّلَهُ) دئ. دهگوتری: (تَوَبَّلَ
كَلَامَهُ).

التَّابِلُ: نهو دهرمان و هارپاوو تامانهی
تیکهل به چیشته دهگری، (ك):
توابل).

التَّبَالُ: فرۆشیاری دهرمانی کیشته و
زمرده چهوهو بههارات.
التَّبَلُ: دوزمنایهتی ۵ تۆله ستاندنهوه،
(ك: تَبَلَ).

التَّبَالُ: نهو تهپ و تۆزو وردهو خلتهو
ژمنگو چلگهیه که لهمهعدهن
ههئسدهومری لهکاتی کوتان و
سورکردنهومیدا.

التَّوَبَّلُ: بهمانا (التَّابِلُ) دئ، (ك: توابل) ه.
تَبِنَ تَبْنًا وَتَبَانَةً: تیگهیی و جوان له
کارهکانی وردبۆوه.
تَبِنَ الماشية تَبْنًا: گای کرده ئالفی
نازهلهکان.

تَبْنُ: بهمانا (تَبِنَ) دئ.
تَبِنَ فلاناً: دهرپیی کورتی لهپیی فلان
کهس کرد.

اتَّبِنَ: دهرپیی کورتی لهپیی کرد.
التَّبَانُ: کا فرۆش، (ك تَبَانَةٌ)
التَّبَانُ: دهرپییکی کورته دهگاته سهر
نهژنۆو شهرمگا دادهپۆش.

دهشگوترئ (سَلْعَة تاجرة) کالابه کی ره و اجداره.

التجارة: نهو کالو شتو مه کانه به که نال و گوڤان پی ده کړئ به مه به سستی قازانج.

الْمَتَجَرُّ: شوڼی بازارو بازارگانی کړدن ه دوکان ه دهگوترئ: (بلد متجر) ولایتیکه شوڼی بازارگانی کړدنه، شاریکه بازارگانی تیدا زوړو ره و اجه. أرض متجربة: خاکیکه بازارگانی زوړی تیدا ده کړئ، کالای زوړو بی شماری بو دهگوږزړیته وه، (ک: تاجر) ه.

تَحْتُ: ژر، پیچه وانه ی (فوق) سهره نه گهر نیسبه تی بو لابه دی دهگوترئ: (تحتی) و (تحتانی). الثَّغْتُ: گهنجی شیر دراوه، (ک: نحر).

تَحْتَعَه: جولانندی، رای و ه شانند. تَحْتَعَتِج: جولاً، بزوت، که و ته جمو جول.

التَّحْتَعَة: دهنکی جمو جول رويشتن ه ته قه ته ق و خر مه خر می رويشتنی کاروان و گاپان و نازه ل ه خشه و خشبه ی پیخواس.

التَّحْتَرِيَة: چینی زهوی که گاسنی جوتیار نایگاتئ، چینی خوار کینل دراوه که.

أَحْفَه: دیاری پيدا، دیاری بو نارد. إِحْفَه: به مانا (أَحْفَه) دئ.

الْتَّبْنُ: کا ه وردکراوی لاسکی گهنم و جو، که گیره ده کړئ و ورد دهبی ه به سوراخی یان قاپه ناوېک دهگوترئ که نریکه ی (۲۰) که س تیر ناوبکا، (ک: اُتبان).

الْتَّبْنُ: که سیکه د هست نه گریس بی و د هست له ه موو شتیک بدا.

الْتَّبْنِي: کابی، رنگ کابی ه دهگوترئ: (لُوبُ تَبْنِي) واته: رنگه که ی رنگی کاپیه.

الْمُتَّبِنُ: کادین، (ک: متابن) ه (الْمُتَّبَعَةُ) کادین.

التَّجَابُ: نهوی د هتویته وه له بهرده زیو نهو خلته و پلته ی لیی د ه مینیتته وه.

التَّجَابُ: عمره قی زیو که د هتکی له بهردی مه عدن.

تَجَرَّ تَجَرَّاً وَتَجَارَةً: خه ریکی کاری بازارگانی و نال و ونره ه کرین و فروشتنی نه نجامدا.

تاجر فلان فلاناً: بازارگانی له گهل دا کرد.

إِتَجَرَ: به مانا (تَجَرَ) دئ.

التاجر: نهو که سبه خه ریکی کاری بازارگانی و کرین و فروشتن و شاره زایی باشی له و بواره دا ه بهی ه عه رب به مه ی فروش ده لین: (تاجر)، (ک تَجَرَ، تَجَار، تَجَارَ).

التاجرة: بو میننه به کاردی ه

التَّحْفَةُ: عهنتیکه و نایاب ۵ ههر شتی

نرخسی فهنی و شوپنه واری
کۆنینه بیټ پئی دهگوتری: (تحفة).

المتحف: مۆزه خانه، شوپنی تیدا
هه لگرتنی شتی عهنتیکه و کۆن.

التَّحْتُ: کانتوری جل تیدا هه لگرتن،
سیسه می له سه ر نووستن ۵ جوڤه ی
مۆسیقارو گۆرانی بیژه کان.

التَّحْتَ: سبورهی قوتابخانه ۵ کورسی
له سه ر دانیشتنی قوتابی.

تَخْتَجُ تَحْتَخَةً: قسه گانی بی مانابوون له بهر
لانه به ته یی لئی حالی نه ده بووی،
وشه گانی و ده کوو پیویست بۆ دهرنه بران.

التَّخْرَوانُ: که ژاوه یه که دوو دهسکی
له پی شه وه دوو دهسک له دواوه
له شیوه ی داره مه یتدا به لام پانتره
دوو و لاخ هه لی ده گرن.

قَحَّ العَجین و غره: هه ویره که هه لات ۵ شل
بووه چونکه ناوی زۆر بوو.

قَحَّ فلان: نارم زووی خواردنی نه ما.
أَتَحَّ العَجین و غره: ناوی زۆر
له هه ویره که دا تا نه رم بۆوه شل
بۆوه.

التَّحُّ: هه ویری ترشاو، هه ویری شل.
تَحَذُ المال: مال و سامانی پیکه وه نا (تَحَذُ فلاناً
صديقاً) فلانی کرده هاوپی خوی.

تَاخَمُ الموضعُ الموضعُ: شوپنه که جیرانی
نه و شوپنه یه.

التَّخْمُ: سنورو په رژی نی نیوان دوو ملک

دوو ولات ۵ نیشانه ی ریگاوبان بۆ
ئه وه ی ریڤوار ریگا که ی لی تیک
نه چن، (ک: تخوم) ه.

تُذْرَجُ: بالنده یه که له پی پی په له وه ری
مریشک ناسا له ولاتی فارس دا
هه یه.

التُّنْرَةُ: بهرگریکردن ۵ دهگوتری: (هر
ذوئذرة) هیرش بهرو به دهسه لاته
به سه ر دوژمنه کانیدا.

تراجیدیا: تراژیدیا.

تراخوما: چاو هیشه.

تَرْبُ الشَّيْءِ تَرْباً: گلی خسته سه ر،
دهگوتری: (تَرْبُ الجلد) گلی خسته
سه ر پیسته که بۆنه وه ی دهباغ ببی.

تَرْبَ تَرْباً: گل و خۆلی ریکه وت ۵ (تَرْبُ
المكان) گل و خۆلی زۆر بوو.

تَرْبَ الریح: بایه که گل و خۆلی هیئا.

تَرْبَ فلان تَرْباً و مَثَرَةً: فلان کهس هه ژار که وت
۵ له دوعا کردندا دهگوتری: (تَرْبَت
پداه) توشی خه سار هه مندی بی.

أَتَرْبُ: مال و سامانی زۆر بوو،
دهوله مه ندبوو ۵ (أَتَرْبُ الشَّيْءِ) گلی
به سه ردا کرد، (تَارَبُهُ) هاوپی ته تی کرد.

تَرْبُ: به مانا (أَلَرْبُ) دی ۵ (تَرْبُ الشَّيْءِ)
گلی خسته سه ر شته که ۵ دهگوتری:
(تَرْبُ الكتاب): گل و خۆلی خسته
سه ر کتیبه که.

تَشْرُبُ: خوی له قوپو خۆلدا و مر دا،
قوپو چلپاوی پیوه نووسا

التَّرَابُ: نېسقانى سىنگ، له خوار قولگه
گهرندا.

التَّرَابُ: زهوى نهرمه لان ه همر جيپهك

له زهوى گلاوى و نهرمه لان بى.

التَّرَبُ: گل و خوئل ه لاسكى تهشى، نهو

شوېنهى رېسراوهكهى له سهر

هه لنده كړى.

التَّرَبُ: هاوته مهن (به زورى بؤ مييينه

به كاردى)، (ك: اتراب) ه.

التَّرِيَاءُ: گل و خوئل ه زهوى.

التَّرِيَّةُ: گل ه سروشتى زهوى ه

دهگوتري: (ارض جيدة الربة):

زهويپهكه سروشتى خاكهكهى باشه.

گوږ ه به شيك له رووى سهره وهى

زهوى نه وهى گاسنى جوتيار

دهيگاتى، (ك: تُرَب).

التَّرِيُّ: نهو كهسهى كاروبارى گورستان

به ريوه ببا.

التَّرِيَّةُ: گهنمى سوور، گوئه گهنم.

تَرَسُ الْبَابُ: دمرگاهى داخست.

التَّرِيَّاسُ: جوړه ئاسنيكه له ناووه

دمرگاي پى داده خړى ه جا سورگى بى

پاشكول بى، كيلون بى، (ك: ترايس) ه.

التَّرِيْسُ: جوړيكه له جرو جانه وهرو

حه شه راتى زور ورديلهن كه

گزوگياو رووهك داده وه شين.

التَّرِيْنُ: توريين، ناميريكه ه لده خوئل

بؤنه وهى هيزى ه هوا يان بوخار يان ناوى

به تهوژم بگوږى بؤ هيزيكي ميكانيكى.

تَوَقَّرَ: جهستهى شل بووه ه يان قسه كانى
نهرم و نيان بوو.

تَوَجَّ تَرَجًا: خوئ پهنهان كرد.

تَوَجَّ تَرَجًا: كارهكهى لى ئالوزبوو، نيشهكهى

لى شيوا.

تَرَجُ الثَّوبِ: قوماشهكهى به رنگى

سوور رنگ كرد.

التَّرُجُ: نارنج.

التَّرِيحُ: كه سيك نه عصاى به هيزى هه بى.

تَرَجَمَ الْكَلَامَ: كه لامهكهى رونكرده وه و

ناشكرى كرد.

تَرَجَمَ كَلَامَ غَيْرِهِ: له زمانيكه وه ناخاوتنى

په كيكي ترى وهرگيپا بؤ سهر

زمانيكي تر.

تَرَجَمَ لِفُلَانٍ: ژينامهى فلان كهسى نووسى،

باسكرد.

التَّرْجَمَانُ: وهرگيپ، (ك: تراجم،

وترجمة).

التَّرْجَمَةُ: ژينامه، ميژووى ژيان و

هه ئس و كهوتى ئاده ميزادېك.

تَوَجَّ تَرَحًا: خهفه تبار بوو، خيرو خوئى

كه م بوو.

اتَرَحَهُ: خهفه تبارى كرد.

تَرَحَهُ: به مانا (التَرَحَهُ) دى ه (تَسْرَح)

به مانا (تَرَح) هاتووه.

التَّارَحُ: هوكارى خه م و خهفه ت ه

دهگوتري: (ترحه التَّارَحُ).

التَّارَحُ: ژيانى كوله مهرگى ه لافاوى

كه م و پچر پچر.

گوڼچکې حوشرهکان توکی پڼوه نه ما.
 تَرَزْ فَلَانْ تَرَزْ: فَلَانکەسی خست، به
 زه ویدا دا.
 تَرَزْ اللّحمَ تَرَزْ: گۆشته کە ی وشکەل بوو
 بهزی تیدا نه ما.
 تَرَزْ الماءَ تَرَزْ: ناوکه بوو به سه هۆل.
 اترزه: وشکی کرده وه.
 التَّرَّازُ والتَّرَّاز: مردنی کت و پر، مهرگی
 ناگه هان موفاجات.
 التَّرْزِي: خهيات، جل دروو.
 تَرَسْ: به تیر و ځکه و تن مرد (اَلرَّس)
 به مانا (تَرَسْ) دئ ۵ (تَرَسْ) به مانا
 (تَرَسْ) هاتووه.
 التَّارِسُ: خاوهن تیر، تیر فروش.
 التَّرْسُ: تیرکەر نه و کەسه ی پیشه ی
 دروستکردنی تیره.
 التَّرَّاسُ: خاوهن تیر، تیر دروسکه ر.
 التَّرْسُ: تیر نه وه ی له شه پدا خۆی ئی
 ده پارێزری به مه تال و زری و
 سه نگه رو نه و جوړه شتانه، (ک:
 اتراس، تراس و ترسه و ترس).
 التَّرْسُ: (دووباره) ناوه بۆ سورگی،
 پاشکۆل کله دواوه دهرگای پی قائم
 ده کری و داخستنه کە ی پی پته و تر
 ده بی جاله ناسن بی یان له دار بی ۵
 له نامیردا ناوه بۆ پارچه ناسنیکی
 که وانسه ی داندار وه کوو مشار
 له شیوه ی قورسی سه عات یان
 ناعورو نه و شتانه.

اَلتَّرْحُ: له برین پېچیدا بریتیه له
 هه لدرین و کردنه وه ی برینیک که
 زور قوڼ نه بی.
 تَرُ العضوُ وغیره تَرًا و ترورًا: نه ندایکی
 جهسته ی ئی بووه برپاوه.
 تَرُ فَلَانَ عَنِ بِلاده: دوور که و ته وه،
 ده گوتری: (تَرُ عَنِ قومِه)
 له نه ته وه کە ی داپراو گۆشه گیر بوو.
 تَرُ الرجلُ: پیاوه که خۆی داپشت و جهسته ی
 پرپووه، نیسقانی تیراو بوو ۵ له برسا
 له شی داهیزاو برستی ئی بر ۵ (تَرُ
 الحِرانُ): نازه له که هه رچی له
 که ده یدابوو فپری دایه دهره وه ۵ (تَرُ
 العضوُ): نه ندایه کە ی برپیه وه.
 تَرُ نَرارةً: جهسته ی خۆی داپشت و
 تیکسمراو پته و بوو.
 اَتَرُ العضوُ: نه ندایه کە ی برپیه وه (اَتَرُ
 الشَّيْءِ) شته کە ی دوور خسته وه.
 الأتَرُ: کوری پچکۆله، (ک: اَتَارِ).
 التَّرُ: به نی ته ناف، که راده هیلدری و به
 ناستی نه و چینی دیوار راده به سترئ
 ۵ ده گوتری: (لَا يَمْنُكَ عَلَى التَّرِ)
 دمخه مه سه ر ریگای راست و بی
 کو سپ و ته گه ره.
 قَوَزْ تَرَزًا و ترورًا: وشک بووه چرچ بوو ۵
 ده گوتری: (تَرَزْ لَحْمُهُ) گۆشته ی
 جهسته ی وشکەل بوو رهق بوو.
 تَرَزْ فَلَانَ: فَلَان برسی بوو ۵ مرد ۵ (تَرَزْ
 أذْنا بَ الا بِل) به هۆی نه خو شیه وه

الْتَرَسَةُ: سوله حفاتى دهریا، کیسه لى ناو.
ناو.

الْمِثْرَاسُ: نهو کۆسپو ته گهرانه ن که له بهردهم پیشپهوی دوزمن دادمنرین بۆنه وهی نهتوانی بهمانانج بگا ه (ك: متاریس) ه به کوردی مهته ریز.

الْمِثْرَاسُ: نهو شته لى له ناوه وه دهرگای پى داده خری وه کوو سورگی و پاشکۆل، (ك: متاریس) ه.

قَرْصُ الشَّيْءِ تَرَاصَةً: شته که قایم کراو زهبت کرا ه (هو تارص و تریص) دهگوتری: (میزان تریص) تهرازوویه کی زهبت کراو و ورد خوینده و میه دزی و هزی تیدا ناکری ه له حه دیشی پیغه مبهردا هاتوو دهغه رموی: (لو وزن رجاء المؤمن و خوفه بمیزان تریص مازاد أحدهما على الآخر) واته: موسولمان نهو میه ترسو هیواى له خودا بهرامبه رین.

اتْرَصَهُ: قایمی کردو ریکی خست (تَرْصَةً به مانا (أترصه) دئ.

الْمِثْرَاسَات: رمی راست و تهعدیل کراو. تَرَصَهُ عَنْ قَصْدِهِ تَرَصًا: له ویست مه بهستی خوێ لایداو روی پى لهشتیکی ترکرد.

تَوَجَّعَ الْإِنَاءُ: قاپه که ی پرکرد (كِرَجَ إِلَى كَذَا) پهله ی کرد بۆنه وه.

اتْسَرَعَ الْإِنَاءُ: قاپه که ی پرکرد

بهرمیله که، گۆزه که، مه نجه له که ی پرکرد.

تَوَجَّعَ الْإِنَاءُ: دهرگا که ی داخست.

اتْسَرَعَ الْإِنَاءُ: زهرفه که پر بوو.

تَسَّرَعَ: پهله ی کرد ه دهگوتری: (تَسَّرَعَ إِلَيْهِ بِالْثَّرِ) پهله ی کرد بۆ شهر له گه ل کردنى.

الْأَتْرَعُ مِنَ السَّيْلِ: لافاوێك پراوپری شیوه که بى ه (سیر أترع) رۆیشتنى به په له.

الْتَّرَعُ مِنَ الْآيَةِ: قاپی پر له ناوو شتى وا.

الْتَّرَعَةُ: ده می جۆگا، لیواری جۆگه ی ناو، قه ناتى پان و به رفراوانى ناو بۆ ئاودیری یان بۆ هاتوچۆکردنى به له م ه دهرگای خانوو ه پلیکانه ی په یزه و قادرمه ه باغچه له شوینیکی به رزایی.

الْتَّرَاعُ مِنَ السَّيْلِ: نهو لافاو ه ی شیوه که پر بکا.

تَوَفَّ النَّبَات: گیاو گژو رووه که که تهرو تازه ناسک بوو، ئاودارو به ره ونه ق بوو.

تَوَفَّ فُلَانٌ: فلانکەس به ناز په روهردهو گوزهران خووش بوو (هو تَوَفَّ) ه فلان کهس له سه ر لیوی پیتکه و زنده گوشتیکی سروشتی هه به ه (هو أترف وهي ترفاء)، (ك: ترف).

اتَرَفَ فُلَانٌ: فلان سوربوو له سه ر بهغی و گومر ابوون و خراپه کاری.

تَرَكْ فَلَانْ تُرْكَ: فلان كهس ئافرهتییكى
كهس نهووستی ماره کرد ۵
ئافرهتییكى ماره کرد كهس داخواری
نهكردبوو.

تاركة البَيْعَ وَغِيهِ وَفِيهِ: صولحی له گه
کرد له سه ره وهی وازله معامه له كه
بِئْنَى ۵ (الْكَ الشَّيْ) به مانا
(تركه) دئ.

تتاركوا الأمر بينهم: وازیان له نیشه كه
هینا.

الترك: تاقمێكن له مهغوله كان ۵ به
تاكه كه یان دهگوترئ: (ترکی)، (ك):
أترك) ه.

التركة: هیلكه دواى نه وهی بیچوو هكه
لئ دپته دهر.

التركة: میرات ۵ نه و مال و سامانه
ئاده میراد دواى مردنی لئى جئ
دهمینئ (التركة) به مانا (التركة) دئ.

التریک: هیشوو خورما ۵ هیشوو ترئ
پاش نه وهی میوه كه یان لئ چنرا.

التریکه: گهوره كچی قههره خواز بیئى

نهكراو ۵ كچه عازمب كه له مالى
باوكیدا بهمینیته وه شوى بؤ نهكړئ ۵

پاشماوهی لافاو ۵ نه و داشكاندن و باج
كه مكرندنه وه به په كه سالانه

قهه مانگه ی باج و دهرامت بؤ نه و
كهسانه ی تووشى زهره و زیان بوون

برئ له باجه كه كه دهكاته وه، (ك):
ترانك، ترك، تُرك) ه.

أَتَرَفَ فَلَانًا: نازو نیعمه تی به سه ره فلان
دا رشت و به ناز په ره و دهه یكرد.

أَتَرَفَ النِّعْمَةَ فَلَانًا: نازو نیعمه تی وای له
فلان كهس كردوو له خوئی باپی بی.

تَرَفُهُ: به مانا (أترفه) دئ ۵ خوراك و
بژیوی باشی بؤ دهسته بهر کرد.

تَتَرَفُ: كهوته ناو نازو نیعمه ته وه.

اسْتَتَرَفَ: له خوئی باپی بوو طوغیانی
کرد له بهر دهوله مهندى خوئی له
خوگۆپا.

الترفة: نازو نیعمه تی ۵ شتى جوان و

ناسك كه پێشكهشی هاوه له كه تی
دهكه ی ۵ خواردنی خووش و به تام ۵

زنده گوشتيك كه به سه روشت
له ناوه پرستی لیوی سه روو پهیدا

بووبی ۵ په رداخ و گلاسیك ناوی بی
بخوریته وه، (ك: تُرَف).

الترفاس: زوربه ی جوړه كانی كارگ.

تَرَفًا فَلَانًا تَرَفًا: له گه ردنی فلانى دا ۵
به لاملی كیشا.

الترقوة: بینه قافا، ئیسقانیكه له نیوان

قورقورپاگه و سنگدا ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿كُلًّا إِذَا بَلَغْتَ

الترقي﴾.

تَرَكَ الشَّيْءَ تُرْكَاً وَتُرْكَاناً: شته كه ی وه لاناو

وازی لئ هینا ۵ دهگوترئ: (ترك المیت)

مالاً: مردوه كه مال و سامانی جیهیشت.

تركه یفعل كذا: وای کرد نه وه بكا ۵

(هو تارك و مزاك).

الْتَرَامُ: شه‌منده‌فهر.

تَرُمَسْ: خوی له‌شه‌رو نا‌زاوه شارده‌وه،
خوی په‌نادا.

الْتَرُمُسْ: دره‌ختیکه ده‌نکه به‌ریکی
زور تالی هه‌یه ۵ جوړه ترمزیکه
شتی سارد پان گهرم بۆماوه‌یه‌ک
تییدا هه‌لده‌گیرئ و سارد‌پیه‌که‌ی پان
گهرمییه‌که‌ی له‌ده‌ست نادات.

الْتَرُمُسَّةُ: ژیر زه‌مین، سه‌رداب.
ترمو‌جراف: لاپه‌رپیه‌که روبه‌ریکه به
ره‌می به‌پانی پله‌ی گهرمی له‌سه‌ر
ده‌اری ده‌کری و تۆمار ده‌کری.

ترمو‌متر: نامی‌ریکه پله‌ی گهرمی و ساردی
هه‌وای پی تۆمار ده‌کری.
قَرِهَ تَرْمَا: که‌وته ناو توپه‌هاته‌وه.
الْتَرَهْ: شتی به‌تال و پوچ.

الْتَرَهَّةُ: ساراو چۆله‌وانی، رێبازی
پچوک و لاری که‌له رێگای سه‌ره‌کی
ده‌بنه‌وه ۵ شتی پوچ و بی بناغه ۵
قه‌سی بی سوود و بی که‌ک.
قَرِي تَرْيَا: له کارکردندا ته‌مبه‌ل و له‌سه‌ره
خۆبوو، ته‌مبه‌لی کرد.

اتری: کاری به‌ک له‌دوای به‌کی
نه‌نجامدان، له‌نیوان کاره‌کانیدا
پشوویه‌کی دا.

الْتَرِيقُ: نه‌ومییه به‌شیوه‌یه‌کی
میکانیکی ناهێلێ ژهر له‌گه‌ده‌و
ریخۆله‌وه هه‌لېمزی.

تَسَعَّ الْقَوْمُ: به‌هۆی خۆیه‌وه خه‌لکه‌که‌ی
کرد به‌نۆکه‌س، واته‌ نه‌وان هه‌شت

بوون به‌خۆیه‌وه بون به‌نۆ ۵
ده‌گوترئ: نه‌و نۆیه‌می هه‌شت
که‌سه‌کانه.

تَسَعَّ الشَّيْءُ: نۆیه‌کی هه‌لگرت ۵ ده‌گوترئ:
(تَسَعَّ الْقَوْمُ) نۆیه‌کی ماله‌که‌ی ئی
ستاندن (تَسَعَّ الْحَبْلُ) حه‌بله‌که‌ی
کرد به‌نۆ به‌ش ۵ نۆلا.

اتَسَعَّ الْقَوْمُ: قه‌ومه‌که بوون به‌نۆ ۵
نۆ رۆژ حوشره‌کانیان چوونه سه‌ر
حه‌زه‌که بۆ ناو خواردنه‌وه (الْتَسَعَّ
الْعِدَدُ) ژماره‌که‌ی کرد به‌نۆ.

التاسوعاء: رۆژی نۆیه‌می مانگی
موحه‌ره‌م.

الْتَسْعُ: به‌شیک له‌نۆ به‌ش، (ک
اتساع)ه.

الْتِسْعَةُ: ژماره‌ی دوا ژماره هه‌شت و
پێش ژماره (ده).

الْتَسِيعُ: به‌مانا (التسعة).

تشرین: ناوه بۆ دوو مانگ له‌مانگه‌کانی
سال (تشرینی یه‌که‌م و تشرینی
دووهم، (ک: تشارین).

تَعِيبَ تَعْبًا: ماندوو بوو، برستی ئی بېرا،
توشی چورتم و نارچه‌تی بوو.

اتْعَبَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که نا‌ژه‌له‌کانیان
ماندوو بوون.

اتْعَبَ الْاِنْسَانُ وَالْخِيَرَانُ: وای کرد
ئاده‌میزاده‌کان، نا‌ژه‌له‌کان ماندووبین
۵ ده‌گوترئ: (اتْعَبَ رَكَابُهُ) په‌له‌ی ئی
کردن له‌رۆشتندا خیرا بپۆن.

تَفَتَّتِ الدَّابَّةُ فِي الرُّمْلِ: ولاغەكە، بېرۈكە قاچى
لە لىبەلانەكە چەقەين و حەوق بوون.

تَفْعَ فلان فی کلامه: فلان کس نه
 قسه کردندا زمانی گیراو هرچی
 کردی قسه‌کهی بؤ نه‌هات.
 تَفْعَ الشَّيْءِ: شته‌کهی راته‌کاندو به‌توندی
 خستییه جوئه.

تَتَفَتَّحْ فِي كَلَامِهِ: (تفتح في كلامه).
قُفْسٌ ثَغْسًا: هه لهن گوت و ره په وړو که و ته
سهر زه دی.

تَعَسَّ اللهُ فلاناً: خودا فلان كه سى
له ناو بردو فه وتاندى ۵ ده گوتري:
(هو تاعس وهي متعوس) ۵ پېغه مېر
(د.خ) فه رموو پته تى: (تَعَسَّ
عبدالدينار والدرهم) فه وتاوه به
هياك چوو ۵ نهو كه سى به ننده
دينارو دير هه م بى ۵ له پهندي
پيشيناندا هاتوو ده تى: (تَعَسَّ
العجلة) په له كردن فه وتينه ره ۵
په له كردن له ناوې برد.

اَنْعَسَهُ: فهُوَ تَانِدِي.

التَّغَسُّ: شہرو نہ گہتی ۛ دہشگوتری
(تَغَسَّالْه) خودا لہ ناوی بہری.

التَّعَلُّ: گہرمی فوریگی ہیئینجاوی.

قَفَبَ الشَّيْءُ ثَقْبًا: شتهکه عهیبو خهوشی
تیدا پهیدا بوو، گور او بۆگه نی کرد،
چلکن بوو، به هیلک جوو.

تَغَبَّ الحَيْرَانُ: نَازِلُهُ كَهَبِي زَمَانِهِ بَرَسِي
يُوُو.

اتَّقِبْهُ: عهدبَداری کرد.

تَفْتَحُ التَّكْلِمُ: قسه که ره که چونکه ددانی
که وتببون قسه گانی نه بیسران.

تفتیح کلامه: قسه‌کانی دووباره کردنه‌وه و
رونی نه‌کردنه‌وه.

تَفْتَحُ الضُّحْكَ: وېستی پيکه نینه کې
بشارتونه ده بوی نه کړاو له پرمه
پيکه نیني دا.

تَقَرَّ نُورًا: هه نقولا، هه لڙا، ده گوتري:
(تَقَرَّ السَّحَابُ وَالْعَرَقُ) هه ورهه

بارانی زۆری هه‌ڵپژاند، دهماره‌که
خوێنی زۆری ئی هات ۛ (تَغَرَّ الْقِدْرُ)
دیزه‌که مه‌نجه‌له‌که هه‌ڵچوو ۛ (تَغَرَّ
الْجُرْحُ) بڕینه‌که خوێنی ئی هات.

تَفْئِ ثَفْنًا: رَقِي هه ئساو سوور بۆوه.

التَفَنُّةُ تَفَنُّةُ الشَّيْءِ: وهرزو کاتی شت.

تَفْتَفَ: چلڪن ٻوو دواي ٺهه وي خاوين ٻوو.

تَقْتَفِ الرَّجُلُ: پیاوہ کہ قسمی ژنانی
وہر گرتن و حیکایہ تی ژنانی
کۆگردنہ وہ.

التفتیان: کہ سنک فسو رووداوی

نافرمان کویکاته وو گرنګمان پیدا.

تَفَثَ تَفْثًا: ریش تاشین و روڻ له خۇدانو

خو ئارايىشدانى واز لى ھېنا چاگن

بوو دهگوتری: (هو ئفت).

تَفْتُ الدَّمِ الْمَكَانَ: خَوِيْنَه كَهِي لَهو شَوِيْنَه

هه لسا.

التَّفَثُّ: نَهْوَ حَالٍ وَوَدْعُهُ يَهْ تَوْشَى

نیجرام بهستوی چه ج دهبی وهگوو

ئەۋەى وازلە رېش تاشىن و رۇن
لەخۇدان و خۇ ششتن دېنى.
اِسْفَعُهُ: سىۋىكى دايە ۋ دەگوتى:
(الْحَفَكُ مِنْ اِتْفَحَكَ).

التَّفَاحُ: سىۋ (جۆرەكانى سىۋ زۇرن).
التَّفَاحَةُ: واتە سىۋىك ۋ لە زانىارى
تەشرىحدا بە سەرى ران دەگوتى،
واتە ئەۋ ئىسقانە خەرى ناو
خەۋزى سمت ۋ دەگوتى: (ضرب
على تفاحتيه) لە ھەردوو تۇپى سمتى
دا.

الْمُتَحَفَّةُ: باغى سىۋ، (ك: متافح) ۋ.
اِتْفَرَ الطَّلْحُ: سەرەتاي چىروۋەى
خورماكە دەرگەۋت.
التَّفِرَّةُ: سەرەتاي پەيداۋونى روۋەك،
ئەۋ گىاۋگىزۋ گارك و شتانەى لەژىر
درەختدا دەرۋى.
التَّفِرَّةُ: ناۋمراستى لىۋى سەرۋ.
تَفَّ تَفًّا: تفى كرد، تفى لىكرد: (كَفَّفَهُ) پىيى
گوت: تَف.

التَّفُّ: چىكى ژىر نىنۋك ۋ لەكاتىكا
ئادەمىزاد شتىكى زېنە خرو پان
ھىزەۋن دەبىنى دەلى: (تَف)، (ك:
تِفْفَةً) ۋ.

التَّفَافُ: جۆرى ئەۋ روۋەكە گول
لوسەپنىانەن كەلە زەلكاۋدا
دەرۋىكىن ۋ لە مىصر پىيى دەلىن
(الْجَعْفَرِيض).

التَّفَافَةُ: تَف.

التَّفَافُ: پىۋى خۇپىرى و ناكەس بەجە.
التَّفَافُ تِفَانُ الشَّيْءِ: كات و ۋەرزى شت ۋ
دەگوتى: اِتْنِكَ تِفَانُهُ عَلَى تِفَانِهِ.

التُّفَّةُ: گىانلەبەرىكە بە ئەندازەى
پشیلەۋ لە پىرى پشیلەيە ھەر
گىانلەبەرىكى بۇ ھەلبەكەۋى نىچىرى
دەكاۋ دەپخوا جگە لە گۆشت ھىچ
شتىكى تر ناخوا.

تَفَّلَ تَفْلًا: تفى كرد (تَفَّلَ لى اُذْنَهُ) بە
گوپىدا چىرپاند سركاندى بە
گوپچكەيدا ۋ (تَفَّلَ المَاءُ) ناۋەكەى
لەناۋ دەمىدا ھىناۋ برد بۇى قوت
نەجوۋ.

تَفَّلَ تَفْلًا: بۇنى جەستەى گۇپرا ۋ
دەگوتى: (تَفَّلَ فلان) بۇنى خۇشى
لەخۇ نەداۋ جەستەى بۇگەنى كرد
ۋ دەگوتى: (هَر تَفَّلَ، هِي متفال).

التَّفَلَّةُ: بۇنى جەستەى گۇپى.
التُّفُّلُ والتُّفُّلُ: رىۋى پان بىچوۋە
رىۋى.

التُّفَالُ: تَف ۋ كەف.

التُّفُّلُ: بەمانا (التُّفَال) دى.

التُّفُّلُ: كەم ۋ دەگوتى: (ما اصاب منه
الا تَفْلًا) شتىكى كەم نەبى لەۋ
دەستى نەكەۋتوۋە.

الْمُتَفَلَّةُ: قاپىكە تفى تىدەكرى ۋ ۋەكوۋ
ئەۋەى بۇ نەخۇش دادەنرى تىۋو
بەلغەمى تى ھرى بدا، (ك متافل) ۋ.

تَفَنَّهُ تَفْنًا: دەرۋى كرد.

التكتيك: شارهزایی له دانانی پلانی
شهر له مهیدانی شهردا بۆ سوپا و
هیزی چهگدار.

تَك الرجلُ تَكَراً: پیاوکه نه حمه ق و
ناپیاو بوو، بوو به گالته چی خه لك
له ناوچوو، (هو تاك)، (ك: تَكْه).

تَك الشئ: شته كه ی بریه وه، لیکی
جیاكرده وه ه (تَك البطیخ و نغره):
پیی ليناو پلشانديه وه.

استتكَ التَّكَّةَ وبها: دوخینی له
دهرپیکه هه تکیشا.

استتكَ بالحریر: دوخینی له قوماشی
حه ریر دروست کرد.

التَّك: نه قهرمیه کی مؤسیقایه.
التَّكَّة: دوخینی دهرپ، (ك: تَكْه).

التَّكِيك: نه وکه سه ی هیج راو
بۆ چونیکی نه بی.

المِلك: نه وشته یه دوخینی پی له دهرپ
هه لده کیشری، (ك: ماک).

التَّكِيَّة: خانویه که تایبته ده کری بۆ
کۆبوونه وه و زیگری دهرپشان.

الثَّلب: خه ساریوون و فهوتان و تیدا
چوون ه ده گوتری: (تَبَّ له رتلب).

الترلب: بیچووی ماکه ری کیوی نه گهر
ته مه نی سالتیک بی ه جاشه کهر،

(ك: ترالب).

التَّلبائي: رابوونی دوو فک ره و
ویچونیانه که به سه ر دلی دوو که سی

له یه که جیا و له یه که دووردا
راده بووری له یه که گاتدا.

التَّفان: (تَفَان الشَّيْء): کات و وهرزی
شت.

التَّفَن: چلک و دژوینی.
تَفِه تَفْهًا و تَفْهًا و تَفَاهَةً: که م بوو بی نرخ

بوو ریسوا بوو.
تَفِه الرَّجُلُ: پیاوکه هیج و پوچ و نه حمه ق

دهرچوو، بی نرخ بوو.
تَفِه الطَّعامُ: خواردنه که بی تام و له زهت

بوو.
أَتَفَه في المطاء: له به خشش دا که م
به خش بوو.

أَتَفَتَه: قایم و پته و یکرد.
تَقَنَ أَرْضَهُ: ناوی له زهوییه که ی گرت

بوئه وه ی به پیت بی و خیر و فه پدا.
تَتَقَنَت البئرُ: بیر که قوپیکی لینجی بی

به ردی لی هاته دهر.
السُّقنُ: پیاوی عاقل و زیره که ه

ته بیعه ته و سروشت ه قوپی بی
به ردو چه و تیکه ل به قوپی شین

که له بنکی بیر دهرده یئر ه
باشماوه ی ناو و ته ره سوپات، کلس و

زهنگی قوپی لیته و گلێک ناو که ی
سه ری نه مابی و شه قار شه قار

بووی.
التُّقَنَةُ: کلس و ته ره سوپاتی ناو.

تَكَتَكَ الفرسُ: نه سه په که رویشته وه کوو
نه وه ی به سه ر ناگرو چقل و درکا پی

هه لینی.
تَكَتَكَ البطيخُ: پیی له کاله که که ناو

پلشانديه وه.

تَلَلْ: به گورجی رؤی، به زهخت و تۆپزی
جه له به نازه له که ی لیخوری.
تَلَلْ الشَّيْءُ: به تووندی شته که ی
راپسکاو.

تَلَلْ فلاناً: فلان که سی خسته قه له ق و
ناره حه تیه وه.

التلال من الرجال: پیاوی که ته و
گۆشتن و ده ست و قاچ نه ستور.

الثَّلَّةُ: هیزو توانا، توپکلی دار ده کړی
به قاپی ناو خواردنه وه، (ك):
تَلَلْ).

قَلَدَ الشَّيْءَ تَلَرْدُ: شته که کۆن بو و
(قَلَدَتْ ماشية فلان) نازه لی فلان
له لای خوی زاوزیان کرد و به
میرات بۆی مانه وه.

قَلَدَ الرجلُ بالمكان وفي القوم تَلَرْدُ:
پیاوه که مایه وه، جیگیر بوو،
نیشته جی بوو.
تَلَدَ: به مانا (کَلَدَ دئ).

اتَلَدَ الرجلُ: پیاوه که بوو به خاوه
مال و سامانیکی باش و ره سه ن و
ده گوتری: (مال تالَدَ و مال متلد
و خلق متلد) واته کۆن و له میژینه.

تَلَدَ الرجلُ: پیاوه که مال و سامانی
کۆکرده وه و لپی نه به خشی.

الثَّلَادُ: مال و سامانی کۆنینه و ره سه ن و
ساغ و بئ عه یب.

الثُّلْدُ: به مانا (الثَّلاد) دئ، (ك): تلرد
و تلاد ه.

الثُّلْدُ: بیچووی هه تۆ، (ك): اتلاد و تلاد).
الثُّلیدُ: به مانا (الثَّلاد) دئ و ده گوتری:
(امراة تلید) نافرته تی خاوه ن ره وشتی
به رز.

الثَّلْسُكوبُ: نامیریکه شتی دوور نزیك
ده خاته وه به کار ده هیندری بو
دیاری کردن و زانیسی چۆنیه تی
نه ستیره کان.

قَلَعَ الانسان والحیوان قَلْعاً و قَلْعاً: ناده میزاده که
سه ری دهره نیا له په نا شتی که وه که
خوی له په نایا مه لاس دابوو و ده گوتری:
(قَلَعَ راسُهُ و قَلَعَ راسُهُ).

قَلَعَ الرجلُ قَلْعاً: پیاوه که ملی دریز بوو،
بالای به رز بوو و ده گوتری: (قَلَعَ
عنه)، (هو اقلع وهي تلعاء).

قَلَعَ الرجلُ: به مانا (قَلَعَ) ه هاتوو و
ده گوتری: (قَلَعَ عُنْقُهُ).

اَقْلَعَ الحیوانُ و الانسانُ: به مانا (قَلَعَ)
هاتوو.

اَقْلَعَ الرجلُ: پیاوه که ملی دریز کرد
(اَقْلَعَتِ المرأةُ الحسناء): نافرته
جوانه که سه ری به رز کرده وه
بۆنه وه ی ته ماشا که ره ان چاویان پی
بکه وئ ده گوتری: (هي مُقْلَع).

تَقْلَعُ في مَشْيِهِ: له رۆیشتن دا ملی
دریز کرد و سه ری به رز کرده وه.

تَقْلَعُ في مشیه: به مانا (تَقْلَعُ) هاتوو و
تَقْلَعُ السبعی: ملی دریز کرد بو

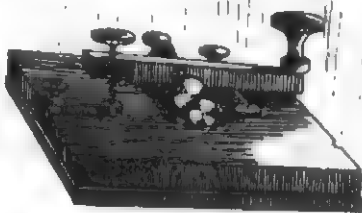
راستبونه وه و هه ستان.

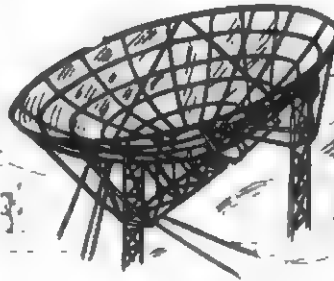
ترمومتر كجولي

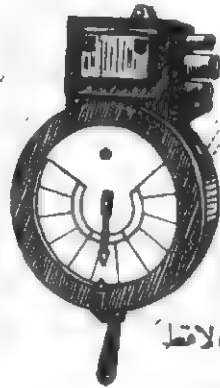
ترمومتر زئبقي

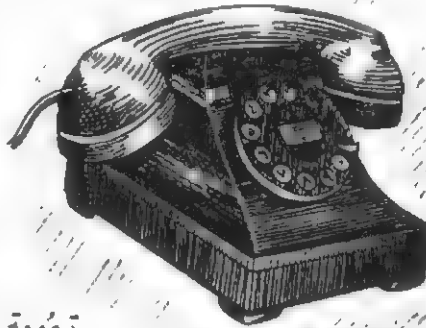
جهاز تليفراف مرسل

راديو تلسكوب

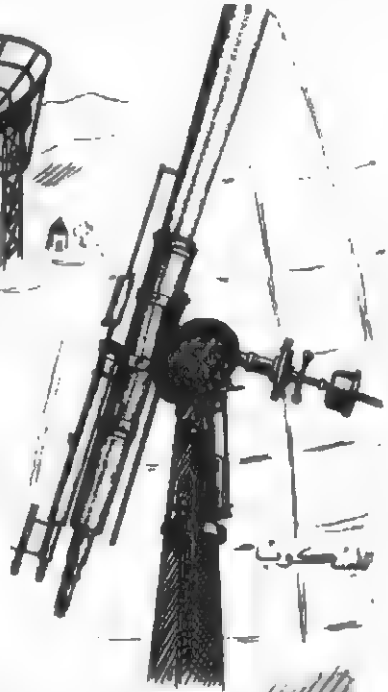

جهاز تلفراف لاقط

ترمومتر زئبقي

تلفون

تليسكوب

تلفون يستعمل في السفن

تلفزيون

تَلْفِزِیون: ئامپریکە دەنگ و رەنگ
دەگوێزێتەووە بەهۆی مەوجەکانی
کارمابایی.

التلفون: تەلەفون ە ئامپریکە دەنگ
دەگوێزێتەووە لە شوێنیکەووە بۆ
شوێنیکێ تر.

تلك: ئیسمی ئیشارمێ بە بۆ تاکی مێنە
دوور.

قل فلان تلاً: فلانکەس کەوتە خوار.

قل الماء العرق وغرهما: ناوەکە دڵۆپە
دڵۆپە هاتە خوارەووە داچۆرا.

قل فلاناً تلاً: فلانکەس بە عەرزی داداو
خستی، گوشتی ە رەپەو روو بەسەر
دەمدا خستی ە قورئان دەفەرموی:
﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَكَلَّ لِلْجَيْنِ﴾.

قل الناقة: حوشرەکە ییخدا، بەسەر
ئەژنۆدا خستی.

قل الماء: ناوەکە دڵۆپە دڵۆپە پالۆت ە
ناوەکە بەسەردا هەژپشت.

قل الشيء في يد فلان: شتەکە خستە
دەستی فلان کەسەووە ە شتەکە
دایە دەست فلان ە دەگوتری: (هر
متلول وتليل).

أتل الماء وحره: بەمانا (تله) دی.

تله: خستی، گوشتی.

التلال: گومرا، دەگوتری: (الضلال ابن

التلال) لەکاتی کە بتهوی زێدەرۆیی

بکە لە دەربڕینی گومراپی

پەکیکدا.

تتلع فلان: سەری بەرز کردەووە بۆ
هەلسان ە پیشکەوت.

تتلع للامر: کارمەکی دیاریکردو چوو
بنج و بناوانی.

استتلع للخبر: چوو بنج و بناوانی
هەوالەکە.

التلعة: تەپۆکە، ئەوێ لەزەوی بەرز
بوویتەووە، شوێنی هەژپزانی ناو لە
بەرزاییەووە بۆ نزماپی ە دەرایی
دۆل و شیو.

التلغراف: بروسکە.

تلف تلفاً: فەوتا، تیکچوو، لەکارکەوت ە
دەگوتری: (هو تلف وتالف).

اتلفه: فەوتاندی، لەکاری خست ە
دەگوتری: (ألف مأل) بە
دەستبلاوی مال و سامانی خۆی
لەناوێرد ە دەگوتری: (فلان مخلف
متلف) فلان کاسبکاری چاکەو
دەست و دل فراوانە.

التلفة: گردو بانوی قایم و دژ.

المثلأف: فەوتینەر و مال و سامان
سەرکەر، (ك: متالف) دەگوتری:
(فلان مخلاف متلاف: مخلف متلف).

اتلأف: چاوی میمیە ە سارایەکی
کاکێ بەکاکێ کە زۆرجار
ئادەمیزادی تیدا تووشی مەرگ ببێ،
(ك: متلف) ە.

التلف: بەمانا (الملاف) دی، (ك: متالف).

الملفة: بەمانا (ألتلف) دی، (ك: متالف).

الثَّلَاة: گومرای: دهگوتری: (جاء بالضلالة والتلالة).

الثَّل: نهو گردو گردو لکانه نه که لهناسستی روبرو هری زهوی دهو روبه ریان بهرزترین ه لهکیو نزمترین، (ک: تلال وتلرل وائلال) ه. الثَّل: چنراویکه تیوهی را نهو دیوی ببینری.

الثَّل: تهپی ه تهروپری، شیدار.

الثَّلَة: چاوگه و پهکجار دهگههین ه راکشان و تلاوتل کردن ه توپکلی درهختی خورما که دهکری به نامیری ناوخوانده وه.

الثَّلَة: چاوگه و شیوه دیاری دهکا ه ته مبهلی ه حال و وزعیکی ناله بار. الثَّلَى: مهپی سه ربراو.

التلزل: همرشتیک بهناسانی کونترول نهکری.

التَّلِيل: گهردن، مل، (ک: اَبَلَة و تَلَل و تلایل).

المِثْل: بههیزو توانا ه رمبی چه فیندراو ه نادمیزادی خاوهن برپست و هیز، یان نازهلی بههیزو توانا.

المثلول: نهوکهسهی به سروشت تیکسمر اوو پتهو بی.

الثَّلِيْسَة: تیلایس، تیپه، شریف، جهوال و خهراری گهوره.

الْتَلَام: همر درزو هملسپرنیک لمزمویدا بکری و مکوو خمتی جوتو گا، (ک: تَلَم) ه.

التَّلْم: بهمانا (التلام) دی، (ک: اَتلام).

التَّلْم: جوتیار، سهپان و وهرزیر ه نالتون چی، موشه دههپی دریز که نالتونچی بهکاری دههپین ه شاگردی نالتونچی.

التلمود: کؤمه لیک تهعلیمات و دابو نه ریتی ناپینی جوله که به که دهماو دم له ماله کانیا نه وه گپردراو ته وه. تَلَمَدَ لفلان وعنده: لای فلان کهس بوووته شاگرد.

التَّلْمِيذ: خزمه تکاری مامؤستای ناپینی یان پیایو گه وره و شارهزا لهفه و زانستدا ه قوتابی زانست ه وهل لهم رؤزگارمدا تایبه تکاروه به قوتابی پچوک که له قوتابخانه کاند دهرس دهخوینن، (ک: تلامذ و تلامیذ).

تَلَه تَلَهًا: فهوتا، لهناوچوو ه (تَلَة لفلان) سه رگهردان بوو، کهوته دلته راوکیوه ه عهقل و هؤشی لهدهستدا بههؤی ترس یان غهم و پهزاره وه یان بههؤی عیشق و سؤزه وه ه دهگوتری: (رجل تَالِه العقل) پیایو که عهقلی نیه، (ک: تَلَه) ه (رجل تَالِه الشیء) پیایو شت لیگوم بوو یان شت لهبیرچؤوه.

تَلَه: عهقلی نهماوه ه دهگوتری: (هر متلوه و متلوه العقل).

اَتَلَه الشیء: شتمکی فهوتاند، (اَلَلَة لفلان) فلانکسی سرگهرفلن کرد ه عهقل و هؤشی برده.

اَتَلَّهٗ فَلَانًا الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی له‌بیر فلان
که‌س برده‌وه لئی گوومکرد.

تَلَّهٗهُ الهمُّ أو الخوفُ أو العشقُ: غه‌مو
به‌زاره یان ترسو بیم یان عه‌شقو
خۆشه‌ویستی سه‌رگه‌ردانی کردوه
عه‌قل و هۆشی برده‌وه.

اِتَّلَّهٗ: سه‌رگه‌ردان بوو دله راوکیی
تووش بوو.

تَلَّهٗ: به‌مانا (اِلَّهٗ) دئ.

اَلْمَتَّلَهٗ: بیابانی سامناک و فه‌وتینه‌ر،
(ک: مَتَّالَهٗ).

تَلَا تُلْرَ: شوینی که‌وت ۵ دواکه‌وت ۵
بیچوووه نازده‌لیکی ک‌ری.

تلا فلاناً: شوین فلان که‌س که‌وت له‌ئیش و
کاردا.

تلا الابلَ و غیرها: حوشره‌ک‌ه‌ی پاونا،
ده‌ریکرد (تلا فلاناً) وازی لی‌هینا،
ده‌نگی لی داب‌ری، ریسواپکرد.

تلا الكتابَ و غیره تلاوةً: خویندیه‌یه‌وه (تلا
الكتاب والسنة) پابه‌ندی ناوه‌روکی
قورئان و حه‌دیت بوو به‌گویره‌ی
نه‌وان ره‌فتاریکرد.

تلا الخَبَرَ: هه‌والی دا، نه‌وه هه‌واله‌ی
راگه‌پاند.

تلاه تَلِيًا: شوینی که‌وت.

تَلِيَ تَلِيًا: دواکه‌وت ۵ (تَلِيَ من الشهر
والذَّيْنِ و غیرهما) به‌شیک له‌مانگ
یان له‌فه‌رزه‌که‌ ماوه.

اَتَلَّتِ المرضعُ: ژنه شیرده‌ره‌که

منداله‌ک‌ه‌ی له‌کاتی له‌شیر
به‌رینه‌وه‌یدا شوینی که‌وت ده‌گوترئ:
(هي مثل ومثلية)، (ک: مَتَالِ).

اَتَلَى فلاناً: پيش فلان که‌وت و پاش
خۆی دا.

اَتَلَى الشَّيْئُ شَيْئًا: نه‌وه شته‌ی شوین
نه‌وه شته‌ خست.

اَتَلَى الشَّيْئُ: شوینی شته‌که که‌وت و
له‌نه‌ستۆی خۆی گرت.

اَتَلَى فلاناً على فلان بحق: فلان که‌سی
حه‌واله‌ی سه‌ر فلان کرد بو
وه‌رگرتنی حه‌قه‌ک‌ه‌ی.

اَتَلَى الشَّيْئُ ومن الشَّيْئُ: هه‌ندیک‌ی
له‌وشته هینشته‌وه.

تالاه نى عَمِلِهٖ: شوین فلان که‌وت
له‌کارو کرده‌وه‌دا، هاوبه‌شی کرد،
بوو به‌شه‌ریکی.

تالی فلاناً الْمُغْنِي: گۆرانی له‌گه‌ل
گۆرانی بیژه‌که‌دا گوت به‌ده‌نگیک‌ی
نزم‌تر، یان به‌ده‌نگیک‌ی جوداواز.

تَلَّى: راست بووه بو نه‌نجامدانی نوێژ ۵
نه‌زره‌ک‌ه‌ی خۆی به‌جی هینا ۵
که‌وته گیانه‌لاوه‌وه ۵ مرد.

تَلَّى الشَّيْئُ: شوین نه‌وشته که‌وت.

تَلَّى الشَّيْئُ شَيْئًا: نه‌وشته‌ی خسته‌ دوا
نه‌وشته ۵ ده‌گوترئ: (تَلَّى الفريضة
نافلةً) به‌شوین نه‌نجامدانی فه‌رزا
سوننه‌تی کرد ۵ له‌دوا به‌جی
هینانی فه‌رز سوننه‌تی نه‌نجامدا.

تَتَالَتِ الْأُمُورَ وَالْأَشْيَاءَ: روداو دهکان
به شوین به کدا هاتن، شتهکان ریزبوون.
تَتَلَى: شوینی کهوت ۵ مال و سامانیکی
زوری پیکه وهنا.

تَتَلَى حَقَّهُ حَتَّى اسْتَفَاه: به شوین مافی
خوی دا گهراو وازی لینه هیئا تا
ومرگرت.

تَتَلَى الشَّيْءَ: ههندیکی له شته که
هیشته وه ۵ دهگوتری: (تَتَلَى حَقَّهُ
عند فلان) بریکی له ههقه کهی لای
فلان هیشته وه.

اِسْتَتَلَى: داوای دلتیایی و زهمانه تی
کرد.

اِسْتَتَلَى فَلَانًا: داوای له فلان کهس کرد
شوینی بکهوئ ۵ قورنانی بۆ بخوینن
۵ مۆله تی داو وای لیکرد شوینی
بکهوئ. داوای له فلان کهس کرد
کارتی زهمانی بداتی، مۆله تی داو
وای لیکرد کارتی زهمانی پییدا.
اِسْتَتَلَى فَلَانًا شَيْئًا: فلان کهسی به دوو
شته کهدا نارد.

التَّالَى: بهشی دووهم له (قضیه شرطیه)
به لای مه نطیقییه کانه وه.

التَّلَى: باقی ماندهی قهرز یان شتی تر.
التَّلَاءُ: بریتییه له ضه مانه تیک
له شتیک دهنووسراو ده درا به ریبوار
بۆ نه وهی کهس ریگیری نه کا.

حه واله کردنی قهرز یان شتی تر.
التَّلَاءُ: به مانا (التَّلَى) دئ ۵ به مانا
حه واله کردنیش دئ.

التَّلُّرُ: ههرشتیک دوا شتیک بکهوئ ۵
بیجووی ئاژه ل کاتی که له شیر
ده بریتیه وه وه به شـــــوین
داپکه که به وه به.

التَّلُّرُ: ههر کهسی که شوینکه وتوو بی و
بۆخوی سه ره به خۆ نه بی.

التَّلَّى: کهسی که زور سویند بخوا ۵ زور
ده و نه مه ندب.

التَّلِيَّةُ: به مانا (التَّلَى) دئ ۵ دهگوتری:
(وقع كذا تَلِيَّةً كذا) نه وه کهوته
پاش نه وه وه.

التَّوَالَى: سمت و پاشوو ۵ بۆهی نه سپ و
حوشتر قاجی دواوه و کلک ۵ (کلک و

پاشوو) ۵ له که ژاوه و نه ستیره بهشی
دواوه ۵ یان بهشی دواوهی خیلای
کۆچهر ۵ تاکه کهی (تال) و (تالیة).

تَمَبَاك: توتنیکه دهگریته نیگره له وه بۆ
کیشان.

تَمَّ الكَلَامُ: قسه کانی به پیتی (ت) ی یان
(میم) کۆتایی بی هیئا.

تَمَرَهُ تَمَرًا: خورمای ده رخوارددا.

تَمَرَتِ نَفْسُهُ بِكَذَا تَمَرًا: نه وشته ی به لاوه
خۆشبوو.

اَتَمَرَ الرُّطْبُ: به رسیله که بووبه
خورمای گه پیوو پیگه یشتوو.

اَقَمَرَتِ النِّخْلَةُ: دارخورما که خورمای
پیوه بوو.

اَتَمَرَ فَلَانٌ: فلان کهس خورمای زور
بوو.

اَتَمَرَ فَلَانًا: خورمای دمرخواردی فلان
کەس دا.

تَمَرَ الرُّطْبَ وَالنَّخْلَ: بەمانا (اَتمَر) دئ.

تَمَرَ الرُّطْبَ: خورما تەرپەگەى وشک
کردەو، مشتاخى ناپەو.

تَمَرَ اللَّحْمَ: گۆشتەگەى پارچە پارچە
کردوو وشکی کردەو.

تَتَمَرُ: خورمای خوارد (تَمَرَ الرُّطْبَ)
روتابەگەى وشک کردەو.

تَتَمَرُ اللَّحْمَ: گۆشتەگەى پارچە پارچە
کرد.

التَّامِرُ: خاوەن خورما.

التِّمَارِيُّ: درەختیکە لە درەختى نەبە
دەچى.

التَّمَرُ: بەرى دارخورما بە
وشکەو مەبووی.

تُمَر و تُمَران: جۆرەکانى خورما.

التمر الهندي: بەرى درەختیکە لە
بېرى (القرينة) لە ولاتى

گەرمە سێردا دەرۆى ە بەرەگەى
بەگەلکى خواردن دئ و بژێو، بۆ

حالتى قەبزیوون و گیرانى گەدە
نەرمکەرەو مە ە شەرابى لى دروست

دەکرى و مزرۆ خۆش و بەسوودە ە
پى دەگوترى: (الحُمُر).

تمر الحناء: گۆلە خەنە.

التَّمَارُ: خورما فرۆش.

التَّمَرُ: باندەمەکی جوان و شیرین
روخسارە لە چۆلەگە بچوکترە،

زۆرى حەز لەخواردنى خورمايە.

التِّمَسَاحُ: گیانلەبەرێكى (بەرمائی)یە

لەبېرى خشۆکەکانە لەشیوێ

کەمتیاردايە جەستە و قەبارەى زل و

زەبەللاحە، کلک درێژو قاچ کورتە،

لەسەر پشتى و سەرى و کلکى چقلى

تیزوو پتەوى پێوون وەکوو هى

کيسەل.

تَمَكَ السِّنَامُ تَمَكًا وَتَمُوكًا: دوگی

حوشترەگە بەرزبوووە درێژبوووە

دەگوترى: (تَمَكَتِ الناقة) حوشترەگە

دووگەگەى بەرزبوووە ە (تَمَكَ البُناء)

بالەخانەگە بەرزبوووە بڵندبوو

هەروا دەگوترى: (تَمَكَ شَرَفُ فلان)

کەسایەتى و شەرەفى فلان نەوى

کردوو بەرزبوووە ە (تَمَكَ الحُسْن)

جوانییەگەى تەواو بوو گەپشتە دوا

پەلەى شۆخ و شەنگى.

التاميك: قەبۆچكى دوگی حوشتر:

حوشتریک دوگەگەى زل بى، (ك):

توامك).

التَّامُولُ: روەكێكە وەكوو كۆلەگە، پان

روەكێكە بۆنى خۆشە، وەكوو روەكى

لۆبیا دەرۆى، تامى وەكوو تامى

قەرەنڤول وایە دەجورئ و بۆنى

هەناسە خۆش دەکا ە لە ولاتى

عوومان زۆرە.

قَمَّ ثَمًا وَثَمَامًا: تەواو بوو، پتەوو بەهێزبوو

ە دەگوترى: (قَمَّ خَلْقُهُ) خۆى

داپشت و كامل بوو.

تَمَّ عَلَى الْأَمْرِ تَمًّا: به رده وام بوو له سهر
کاره که ه (كَمْ الْعَيْنُ عَنْهُ) به نوشته
چاو هزاری له سهر لابرده.

اتَمَّتِ الْحَامِلُ: نافرته سک پرکه کاتی
مندالبوونی نزیك بووه ه مانگ و
روژی سکپری ته و او کرد (هي مَتْمٌ).

اَتَمَّ النَّبْتُ: رووه که که به رزبووه
گونه کانی دهرکه وتن.

اَتَمَّ اللَّعْمُ: مانگ بوو به مانگی شهوی
چوارده و خشت بوو خوی رازنده وه.

اَتَمَّ إِلَى مَرَضٍ كَذَا: بۆلای فلان شوین
چوو کردی به نامانچی خوی.

اَتَمَّ الشَّيْءُ: شته که ی ته و او کرد.

اَتَمَّ فُلَانًا: پاچی دابه فلان بیلی دابه
فلان.

تَمَّ عَلَى الْجُرَيْجِ: برینداره که ی کوشت.

تَمَّ عَلَى الْجَنْدِ وَالطَّلَابِ: سمر بازو
قوتابیه کانی سه رزمیر کردن
بۆنه وهی بزانی ژماره یان جهنده و
کی ناماده وه کی نادیاره.

تَمَّ الصَّبِيُّ: نوشته و جادووی به سهر
منداله که وه کرد.

تَتَامَ الْقَوْمُ: خه لکه که هه موویان هاتنو
ته و او بوون.

اِسْتَمَّ الشَّيْءُ: شته که ی ته و او کرد.

اِسْتَمَّ النِّعْمَةَ بِالشُّكْرِ: داوی کرد

به شوکرو سوپاس نیعمه ته کانی

ته و او بکا.

اَلتَّيْمَةُ: ته و او کهر، همر شتیک شتیکی

تری بی ته و او بی.

اَلتَّامُّ: ته و او ی شت ه (ليلة التمام) شهوی

چوارده له مانگی هه مه ریدا که مانگ

خشت دهبی و کامل خوی دهنوینی و

دهبیته (بدر) دهگوتری: (بدر تَمَّ).

لیل التمام: دریزترین شه و له سالدا

که شهوی په لدا به.

اَلتَّامَةُ: باقی مانده ی شت ه (تَمَامَةُ

الشَّيْءِ) ته و او کهری شت.

اَلتَّمُّ: شتی ته و او ه پاچ ه بیل و پیمه ره،

(ك: تَمَّ تَمَّةً).

اَلتَّمُّ: نه و شته ی کامل و ته و او بی.

تَعْيِم: خیلکی عه رهن له خیله کانی

ولا تی نه جد.

اَلتَّمِيَةُ: نوشته و دوعایه دهگریته مل

بۆ بهرگری له چاو هزار، (ك: تَمَائِم).

اَلتَّمُّ: کوتای دهماری ناوک.

تَمَوْز: مانگی دهی حیسابی سوپانی و

مانگی حه و تی رؤمی.

قَمَّ اللَّحْمُ وَاللَّبَنُ وَغَوَّهَا تَمًّا وَغَاهَةً:

گۆشته که یان شیرکه بۆگه نی کرد،

که لکی نه ما.

اَلتَّمَّاهُ مِنَ الْمَاشِيَةِ: نه و نازه له به که

دوی دوشین شیرکه ی دهبزپکی.

قَتَا بِالْمَكَانِ تَرَاءً اَوْتَاءَةً: له و شوینه مایه وه

ه دهگوتری: (تَنَّا عَلَى الْأَمْرِ وَلِيهِ)

به رده وام بوو له سهر کاره که ی و

تییدا گارابوو.

اَلتَّابُولُ: روه کی که له پیپی فولفول،

گه لاکه‌ی ده‌جورئ پیئ ده‌گوترئ:

کوله‌که هیندی.

التَّيْبَالُ: کورت، (ک: تابل و تابله) میه.

التَّيْبَالَةُ: به‌مانا (التَّيْبَال) دئ.

التَّنْبُلُ: ته‌مبه‌ل و ته‌ومزه‌ل.

التَّنْبُولُ: به‌مانا (التَّيْبَال) دئ.

تَنْتَلَتِ الْبَيْضَةُ: هیلکه‌که پیس بوو،

که‌لگی نه‌ما خوینی تیکه‌وت.

تَنْتَلُ الرَّجُلُ: پیاوه‌که چلکن بوو دوا‌ی

نه‌وه‌ی خاوین بوو. دوا‌ی‌نه‌وه‌ی به

عاقل و زیر ده‌هاته پیش چاوو

خوی نه‌حمه‌ق کرد.

التَّنْثَالُ: کورت، (ک: تابل) ه ه (التَّنْثَالَة)

به‌مانا (التَّيْبَال) دئ.

التَّنْثُلُ وَالتَّنْثِيلُ: به‌مانا (التَّنْثَال) دئ.

تَنْتَنَ: وازی له دوسته‌کانی هیناو که‌وته

که‌ل خه‌لکانی تر.

التَّنْثَنَةُ: ناشقه‌بندی‌که چهند جورئکی

هه‌یه نافرمان بؤ جوانی به‌سهر

جله‌کانیاندا ده‌یدورون.

التَّنْثُوبُ: دره‌ختیکه له پی‌ری دره‌ختی

سنه‌وبهر.

التَّنْجُجُ: جوره دره‌ختیکه له پی‌ری

سنه‌وبهره‌کان.

تَنْخَ بِالْمَكَانِ تَنْخًا: لهو شوینه‌مه‌یه‌وه،

ده‌گوترئ: (تَنْخَ عَلَى الْأَمْرِ رَلِيه)

له‌سهر نه‌و کاره به‌رده‌وام بوو تییدا

هال بوو.

تَنْخَ تَنْخًا: تووشی به‌دخو‌راکی بوو گه‌ده‌ی

ترشاو ته‌بیعه‌تی تیکچوو خه‌ریک

بوو بر‌شینه‌وه.

اَتَنْخَهُ الطَّعَامُ: زورخوری تووشی

توخمه و ئینته‌لای کرد.

تَانَخَهُ فِي الْحَرْبِ وَفَرَمَهَا: وره‌ی

به‌رزکرده‌وهو له‌شه‌پدا دامه‌زراوی

کرد.

تَنْخَ بِالْمَكَانِ: به‌مانا (تَنْخَ) دئ.

التَّنَاقِبُ: ته‌نووور دروستکه‌ر.

التَّنَوَّرُ: فرنی نان تییدا بر‌ژاندن

ته‌ندوووری نانکردن، (ک: تنانیر).

التَّنْسُ: یاری تینس، یارییه‌که له‌نیوان

دوو‌که‌سدا ده‌کری له نیوانیاندا

شه‌به‌که‌یه‌ک هه‌یه و تۆپه ریشه‌که

له‌نیوان هه‌ردوو‌کیاندا ده‌هاوی‌زری

به‌شتیکی تابه‌تی.

التَّنُوفَةُ: ساراو بیابانی‌ک که بی‌ئاوو بی

هاو ده‌نگ بی، (ک: تائف).

التَّنُوفِيَّةُ: به‌مانا (التَّنُوفَة) دئ.

التَّنْكَةُ: ته‌نه‌که، زهره‌فیکه له صه‌فیج ه

جورئکی تری حه‌وجوشیکه قاوه‌ی

تییدا ده‌کوئیندرئ.

التَّنُومُ: دره‌ختیکه به‌رداره به‌ره‌که‌ی

به‌زوری ناسک و نوماعه ده‌یخون.

أَتْنُ: دورکه‌وته‌وه، (أَتْنُ الْمَرْضُ الصَّبِيُّ)

نه‌خوشی نه‌یه‌یشت منداله‌که گه‌شه

بکا.

تَانُ يَنْتَهُمَا: به‌راوردی کرد

له‌نیوانیاندا، به‌یه‌کی گرتن و

به‌رامبه‌ری کردن.

الْتَّنْ: هاوشان و بهرامبهر، كهس، (ك: اتان)ه.

الْتَّنِنْ: گيانله بهر يكي نهفسانه ييه هم
بپرؤو خشو كه هم بالداره، چنگي
گيانله بهري شيري هميه، بالي
هه لؤي هميه، كلكي ماري هميه ه
لهه ندي له ولاتان دمكرتته
ره مزتيكي نه ته وه يي له قاچ و
دهستيدا چوار نينؤكي تيزو ريك
هميه نينؤكي پي نجه م له له يي
دهستيدايه ه سهرى توكنه ه ماري
گه وره، نهؤديها.

قُه لُه: لاساي كردنه وهى دمنگي كه ه تيرا
خوپر يني خوشتره، بانگ كردنى
سه گه.

تَهْتَه: له هسه گانييدا (لُه لُه)ى دوو باره
كرده وه به هؤي زمان تور ييه وه ه
له چوار چيو ي شتى به تال و بوچندا
سوړاپه وه.

الْتَهَاتَه: هه رشتيك بييناغه و توپره ات
بي.

الْتَهْتَه: تاكه كه ي (كهايه) ه يان زمانى
تور بي و كه م له قسه ي حالي بي.

الْتِيْهُور: شه پؤلى بهر زبوه وهى دهر يا ه
نيوان سهرانسهرى كي نوو دؤل و لاي
خواروويان ه ههر شوئي نيك بي دهشت
بي ه ههر شوئي نيك به هؤي گيزه لوكه و
زريانه وه لافاوه زيخ و لى تي دا بهيدا
ببي ه پياوي سهر گهر داني خاوهن ترو
فيز، (ك: تياهر، تياهر).

تَهَمَ اللَّيْنُ وَاللَّحْمُ تَهْمًا: گؤشته كه بو كه ي
كرد، شيره كه بزركاو بو يي كرد،
(كِهَمَ الرَّجُلُ): پياوه كه بو يي
ناخؤشى ليها ت ه نه توانايي و
ته مبه لي لي دياريدا.

تَهَمَ الْبَعِيرُ: خوشتره كه له وه يي پاوانه كه ي
به لاهه خو ش نه بوو بؤزؤ بوو ه
تووشى نه خو شى (حه رور) بوو كزو
لاوازي بوو.

تَهَمَ الْحَرُّ: گهرما تاوي ساندو هه وا ي
شه مال كه م بوو.

أَتَهَمَ: هاته ولاتي تيهامه (أَلَهَمَ الْبَلَدَ)
شاره كه ي بي ناخؤش بوو ناو و
هه واكه ي بي نه كه وت.

تَاهَمَ: هاته ولاتي تيهامه.

تَتَهَمَ: به مانا (كاهم) دي.

تِهَامَةُ: زه وي ولاتيكي نزمانيه،
كه وتؤته نيوان كه ناري دهر يا و
كيوه كاني حيجاز به لاي يه مهن دا،
(ك: تهايم)ه.

الْتَهْمُ: نهو زه ويه ي رووي له دهر يايه.

الْتَهْمَةُ: شاري تيهامه ه گومان.

الْمِثْهَامُ: نهو كه سه يه زور هاتوو چوي
شارو ولاتي تيهامه بكا.

قَابَ تَرْبَةً وَمَتَابًا وَتَابَةً: له تاوان په شيمان
بؤوه.

قَابَ اللَّهُ عَلَى عَبْدِهِ: خودا يارمه تي بهنده كه ي
خؤي دا بو توبه كردن و وازه ينان له
گونه، (العبد تائب) (والله تواب).

استتابه: داوای توبه کردنی لیکرد.

الثَّوْبَةُ: دان پیاوانو په شیمان بوونه ووه وازهینان له تاوانو سوربوونه له سمر نه ووه که له داهاتوودا ناگه پرته ووه بډسهری.

توت: په کهم مانگی سالی قیبطی په کانه.

التَّوت: جینسی درختیکه که له پېړی (القراصیة) په بډ مهبستی سوود و مرگرتن له بهر هکسی دمړیندږی و به ځیو دهکړی، بهر هکسی خڅراکی ئاده میزاده، سوود له که لاکه شی و مرده گړی ۵ کرمی ئاوریشمی پې به ځیو دهکړی ۵ جوره کانی زورن.

التوتیاء: بهر دیکه د هار پږی و دهکړی به کل و چاوی پې دمړیږی.

المُتَوَتَّةُ: زهوییه که درختی تووتی زور ئی هه بیت.

تَرْجَه: تاجی له سهر کرد ۵ رهشی کرده ووه، (تَرْج) بډ موطا ووهی (تَرْجَه) دی.

التاج: خاومن تاج ۵ دهگوتری: (امام تاج) واته پېشه وایه کی خاومن تاج.

التَّاجُ: جوره کلاوئیکه دهخرپته سهری پاشاو مهلیکه کان بهروالمت له زېرو جهواهراتو شتی بهنرخي تر دروست دهکړی، (ک: تيجان) و (أتاج) ه.

التَّاجِي: شاپرگو دهماری تاجی ۵ که دهماری که له شیوهی تاجدا تمغزییهی دل دهکا.

التَّوَجُّعُ: له زانیاری رووه ک دا توپکلی ناووه دی گوله.

التَّوَجُّعُ: پارچه یه که له توپکلی ناووه دی گول.

تَّاجَ لَه الشَّيْءُ تَرْجًا: بډی دهسته بهر بوو بډی هه نسور.

تَّارَ الْمَاءُ تَرًّا: ناوکه رهوان بوو، جاری بوو. قیو الرَّجُلُ: تار لیددا.

أُتِرَ إِلَيْهِ الرَّمْيُ: جهند جاریک تیره که ی بډ ناراسته کرده ووه دهگوتری: (أُتِرَ إِلَيْهِ النِّظَرُ) دوباره سهیری کرده ووه.

تَارِه: جار له دواچار بډی گه پاپه ووه سهیری کرده ووه.

التارة: کات و زمان.

التَّوَرُّ: سهیرو نماینده له نیو گهل و نه ته ووهدا ۵ قاپیکه ئاوی تیدا دهخورپته ووه، (ک: أثار) ه.

التَّوَرَّة: نامه ی ناسمانی که بډ جهزرتی موسا نیردراوه و تایبه ته به بهنو ئیسرا ئیلییه ووه.

التَّوَرَّة: ئاخرتی خزمه تچی و کاره کهر که بهناو شهیدا یان دابگه پړی.

تَافَ بَصْرَهُ تَرَفًا: هه میشه سهیری نه وشته ی کرد.

تَافَ بَصْرَهُ عَنْهُ: چاوی ئی لادا و چیدی سهیری نه کرد.

التافة: عهیب ۵ زنده ۵ پیویستی ۵ دواکه و تن.

التَّوْفَةُ: بهمانا (الثالثة) دئ ۵ بهمانا
تاوان و ههله دئ.
تاق تَوْقاً و تَوْقَاناً و تَوْقاً و تِيقَةً: حمزی
لیکرد، سۆزی بۆیوو.
تاق الی الشئی تَوْقَاناً: ویستی نهوشته
بکات.
تاق علیه: سوربوو لهسهر رِیک و پِیک
کردنی نهوکاره و چاکسازی له
نیشهکهیدا.
تاق منه: لئی ترسا ۵ (تاق من المرض) له
نهخۆشییهکه چاک بووه.
تَتَوَّقُ الی الشیئ: حمزی لهوشته کرد.
قَالَ تَوْلًا: چارهسهری سیحرو جادووکهی
کرد.
قَالَ بِهِ: تیشکا، ئازارو مهینهتی
پینگههیندرا.
التَّال: بېچوووه ههنگ، پوره ههنگ.
الثَّلَّة: سیحرو جادو، موروئکه ئافرمت
بهکاری دههینئ بۆئهووی لای
میردهکهی خۆشهویست ببئ.
الثَّلَّة: بهمانا (الثَّلَّة) دئ ۵ بهلاو
کارهساتی سامناک.
الثَّرِيلَةُ: کۆمهتیک ئادهمیزاد بهمالو
خانوو مندا لهکانیانهوه.
تَرَمُ الصَّبِيُّ: گوارهی لهگوئی مندا لهکه
کرد.
التَّرَمَّة: گوارهی گول گهوره ۵ دانهی
لونلوی پچکۆله کهله زیو دروست بکری
۵ هیلکهی نوعامه، (ک: تَرَم و ترم)ه.

أُمُ ثُومَةٍ: به صهدهف دهگوترئ.
تَارَنَ الصَّيْدَ لَهُ: چاوبهستی له
نیچیرهکه کرد، جارِیک لهه لاوه بۆی
جوو جارِیکتر لهولاوه بۆی هات.
الثَّرَنَة: ماسیهکی گهورهیه، وادهبی
شەش مهتر درئژدهبی گۆشتهکهی
بهتازدهبی و بهخوئ گراوی دهخوری
۵ وادهبی لهناو رۆن زهیت دا سوور
دهکریتهوه.
قَاهَ فِي الْمَافَاةِ ثُومًا وَتُومًا: رِیکای ئی گووم
بوو.
تَاهَ فِي الْأَرْض: بهناو زهوی دا رۆیی
بهسهر گهردانی ۵ لهناوچوو ۵ خوئی
بهزل زانی ۵ عهقل و هوئی
تیکچوو.
تَوَهَّ: رِیکای ئی گووم کرد ۵ فهوتانندی
۵ سههرگردانی کرد.
الثَّوَّة: سههر ئی تیکدهر ۵ دهگوترئ:
(فَلَاةٌ ثَوَّة)، (ک: أتواه).
الثَّو: تاک، تمنیا ۵ دهگوترئ: (وَجَّةٌ مِنْ
خَيْلِهِ بِالْفِ ثَوٍّ) واته بهههزار کهس:
بهههزار تاک ۵ دهگوترئ: (جاء تَوًّا)
راستهوخو هاتو هیج پئچ و پهناي
نهکردن ۵ گوریسیک که
پتهوییهکهی دوو چهندانه ببیتهوه.
الثَّوَّة: ساتیک لهشهو یان له رۆژ.
تَوَّى البَعِيرُ تَيًّا: بهداخ حوشرهکهی نیشانه
کرد.
تَوَّى الْمَالُ تَوًى: مالهکه بهغیرچوو هیوای
گهپانهوهی ئی ناکری.

تَوِيَّ الْاِنْسَانُ: نادهمیزاده که لهناوچوو
فهوتا.

اَتَرِي مَالَهُ: مال و سامانه که ی
به فیر و داو فهوتاندى.

التَّوِي: داخیکه سور دهگرتته وه به
رانى نازه که یان به ملی یان به
گوینچه پدا دهنرى ه لهسر شیوهی
سهلیبه.

التَّوَاءُ: به مانا (التَّوِي) دئ.

الْمَتْرَاءُ: شوئنی به هیلاکچوون و فهوتان
ه هۆکاری فهوتان هر بۆیه
دهگوترئ: (الشَّحْ مَتْرَاء) به خیلی
فهوتینه ره.

تِي: نیسمی نیشارمیه بۆ تاکی مینیه.

تَاح لَه الشَّيْءُ نَحَا: شته که بۆی
دهسته به ربوو.

تَاح لَه الْأَمْرُ: به سهر کاره که ی بالا دهست
بوو ه (تَاح فِی مَشِیْتِه) لارو لهنجهی
کرد.

اَتَاحَهُ: نه ندازه ی گرت و خۆی بۆ
ناماده کرد.

التَّيَّعَانُ وَالتَّيَّجَانُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاوئکی
وابه خۆ لهشت هه لدهه قورتینئ و
لهناکاما تووشی به لاو کاره سات
دهبی ه که سیکه تووشی زۆر کاری
گه و رهو سامناک دهبی ه به نهسپی
خۆشپه ویش دهگوترئ.

التَّيَّاحُ مِنَ الْخَيْلِ: نهسپیکه له رویشتندا
سهر کهش و خاومن نیساته خۆ
به ملایو به ولادا دهدا.

الْمِثْيَاحُ: بیاوئ که زۆر عه جول و جم و
جولگه ربی، خۆ تیهه لقووتین بی
خۆ لهو کارانه هه لقووتینئ که هیچ
په یوهندیان به وه وه نییه ه هر
وابه کاری مه زنده کراویش دهگوترئ.
الْمِثْيَاحُ: که سیک خۆ له کاری لابه لاو شتی
وا هه لقووتینئ که په یوهندی
به وه وه نییه نیتر دهکه ویتته
ناوکیشه و سهر نیشه و جورتمه وه ه
هه روا به نهسپی سه رکهش و
ته یاحیش دهگوترئ.

الْتَّيْدُ: هیدی و هیمن ه دهگوترئ:
(تَيْدُكَ يَا هَذَا) له سهر خۆبه په له
پهل مه که ه دهگوترئ: (تَيْدُكَ فَلَانًا)
له گه ل فلان کهس هیدی و هیمن به.
الْتَّيْرُ: نیرگه ه نهو داره نهستوورمیه
که نه مسهرو نهوسه ری دهخرتته
سهر دیوارو نه مجار لایه کی داره کان
دهخرتته سه رنه و.

الْتَّيَّارُ: جم و جوئیکی سه رانه سه ربیه له
ناوی دهریا لوشه کاندایا به رپه وی
هه لکردنی جو ره کانی (با) کاریگه ری
تیده که وی ناوی گهرم دمبا بۆلای
ناوه سارده کان و به پیچه وانه وهش ه
ته وژمی هه لپزانی ناو له
به رزاییه وه به ره و خوار ه دهگوترئ:
(لُرس تَيَّارُ): نهسپیکه له رویشتندا
وه کوو شه پۆلی ناو دپروا ه هه روا
سه رگه ردانی به فیزو تر زل ه له
زانستی سروشتدا: سه یالیکی

که هر مایه له هه باره ی کارمبا
که یه نه ردا دیوو ده چی.

قاز ئیزا ویزانا: توندو پتمو بوو (تاز السهم
لی الریمه) تیره که له که وانه که دا
وه له رزهو جمو جوو کهوت.
تاز فلانا تیزا: به سمر فلان که سدا بالا
دهست بوو.

تایزه: به سهریدا بالا دهست بوو.
تئیز فی مشیته: له روشتندا هه لبه زو
دابه زی کرد.
تسن تس: دهر کردنی نیریه قهریه و
تیرا خو پینه تی.
تاس الجدی تیساً: بیچوه بزنه که بوو به
نیرییه قهره.

تیس العنز تیساً: بزنه که شاخه کانی
وه کوو شاخی نیریه کیوی لیها ت له
دری زیدا.

تایسه: پالنه به ستوی دا.
تیس قرسه: جوانو نه سه به که ی راهیناو
ژنرباری کرد، (تیس فلانا عن کذا)
رهدی دابه وه و سه کانی پوچ
کردنه وه.

تتایس الماء: شه پۆل دهریا که شه ره
قوچیان کرد.

استئیس العنز: بزنه که وه کوو نیریه
قهری لیها ت.

التیسس: نیرینه ی بز و ناسک و
حه یوانه کیوی نه گهر ته مه نی له
سائیک تیپه ری، (ک: تروس واتاس

والئس وتیسه) ه (لحیه التیس) ریشه
نیری: گیایه که ره گه کانی
ده کوو تندرئ و ده خوری.

المثوساء: کۆمه لی نیریه قهره کان.
تاع الجمد و لحره ثعاً و ثعاً و ثعاً:
به سته نه که و سه هۆنه که توایه وه و
رقی.

تاع الماء و لحره: ناوه که به سمر زه ویدا
بلا و بووه.

تاع الدّم والقی: خوینه که یان رشانه وه که
هاته دهر.

تاع السنبل: سونبوله که هه ندیکی وشک
بووه و هه ندیکی به ته ری مایه وه.

تاع بالشی: نه وشته ی به دهستی خو ی
گرت.

تاع الی الشی: حه زی له وشته کرد (تاع
الی فلان): به له له فلان که س کرا و
به دردا ه (تاع السمن و لحره)
رۆنه که ی به پارچه نانیک هه لگرت.
تاع الطریق: ریگا که ی بری.

أتاع فلان: فلان که س رشابه وه، (أتاع
قیت و دته): خوینه که یان
ره شه که ی هی نایه دهری ه (أتاع
القی): خواردنه که ی هی نایه وه.

تابع علی السر: پری به شه پدا کردوو
به به له بوو بۆ هه لگیرسانی.

تبع بالشی: شته که ی به دهست گرت.
تبع السمن: رۆنه که ی تواند وه و ره وان
بوو.

تَتَايَعُ الْجَمَلُ فِي مَشِيَّتِهِ: حوشرەكە لە
رۆڤشتن دا شانەكانى خۆى
جولاندن.

تَتَايَعُ السَّكْرَانُ: سەرخۆشەكە خۆى تى
فەپنا.

تَتَايَعُ فُلَانٌ: بە سوربوونەو بەرەو
پىرى شەپچوو ھەزى ئى بوو.

تَتَايَعُ فِي الْأَمْرِ: لەكارەكەدا رۆچوو،
نەلاحى زۆرى كرد.

تَتَايَعُ لِلْقِيَامِ: خۆى نامادەكرد بۆ
ھەلسان.

الْأَتْيَعُ: ئەو كەسەى پەلەبكا بۆ
ئەحمەقى و نەقامى ە (الأتيع من
الأمكان) ئەو شوپنەپە تپاويلكە
بەسەرپا رابورئ.

الْتَّاعَةُ: كلؤ فرؤ (كلؤ فرؤى گەورە).
الْتَّيْعُ: ئەو شلەمەنىيەپە كەبەسەر
زەويدا رەوان ببئ.

الْتَّيْعَةُ: چل سەر بزن و مەپ، ئەندازەى
زەكات (نەيسابى زەكات).

الْتَّيْعُ: ئەو كەسەى پەلە بكا بۆ شەپو
نازاو.

الْتَّيْعَانُ: بەمانا (التيع) دئ.
الْتَّيْفُورُ: گرانبەتا نەخۆشەپەكە
گواستراو، واته نەخۆشەپەكە لەم
نەخۆشەو دەگوپزرتەو بۆ
پەكەكى تر.

الْتَّيْفُوسُ: تاپەكە (نەخۆشەپەكە) پەلەى
گەرمى جەستە بەرز دەپیتەو،

جارجار نەخۆشەكە بئ ھۆشى
بەسەردا دئ ە ھەندئ پەلە لەسەر
پیتست دروست دەكا.

قيل: روهكەكە لەپېپرى (الخبازية) پە لە
لاسكەكەى ھەبل و گوپنى دروست
دەكرئ.

تام ئېمأ: گۆشە گىرېوو وازى لەخەك
ھينا.

تام الهوى والحبیب فلانأ: عەشق و سۆزو
خۆشەوېستى دئ و دەروونى
فلانكەسى داگرت و كردى بەپەندەى
خۆى و عەقل و ھۆشى برد.

أقامأ: مەپىكى سەرپىرى.
تَيْمَسُ الْهوى والحبیب: عەشق و
خۆشەوېستى و دلدارى، عەقل و
ھۆشى بردوو ە (أقامأ) بەمانا (أقام)
دئ.

الْتَّيْمُ: كۆپلە ە بۆپە عەرەب دەلین:
(تيم الله، تيم اللات).

الْتَّيْمَاءُ: سارای پان و پۆپ، دەگوترئ:
(أرض تيماء): ساراو چۆلەوانىيەكى
كوشندەو بەھىلاكبەرە ە ناوېكەشە
بۆ ئەستىرەى (الجزء).

الْتَّيْمَةُ: مەپىك لەمالەو بەخىو
بكروئ و شىرەكەى لەمالەو بەدوشروئ
ە نوشتەو مىروى شىن بۆ دەفعى
چاوەزار ە مەپىك لەكاتى
برسىاپەتیدا سەر بېردرئ ە ھەر
مەپىك لە چل سەر زياتر بئ.

التين: ھەنجىر.

التين الشوكي: ههنجیری دړکاوۍ
(شهوکۍ).

التیان: ههنجیر فروش.

المتانة: زهویبهک ههنجیری زوړبۍ.

الْمُتَيْنَةُ: بهمانا (المتانة) دۍ.

تاه تَيْهًا وتِيهَانًا: فيزو لوتبهرزۍ نواند.

تاه في الأرض: ريگای ټی گوومبوو،
بهسهرگردانی روښت.

تاه بَصْرُهُ: بهردهوام سهیری نهوشتۍ
کرد.

تاه بَصْرُهُ عنه: چاوی ټی ههلبوارد.

أَتَاهُ: ريگای ټی گووم کرد.

تِيَهَهُ: بهمانا (أَتَاهُ) دۍ.

تِيَهه الشيء: شتهکهۍ ټی گووم بوو.

تِيَهه نفسه: خوۍ سهرگردان کرد.

الآتیه (بلد آتیه): ولاتيکی نه دوزراوميه

کهس شارهزای نابۍ.

الْتِيَه: ساراو بيابانيک نيشانهۍ تيدا

نهبن ه دهگوترۍ: (ارض تيه)
زهویبهکی سهر گهردانکه ره.

الْتِيَهَاء: بهمانا (الْتِيَه) دۍ.

الْتِيَهَان: من الرجال: پياوی نازاو چاو
نهترس.

الْتِيَهَان من الجمال: وشتری سهر رهق که
لغاو نه دا.

الْتِيَهَان: پياوی نازا واته بهمانا (تیهان)
دۍ.

المتاهة من الأرض: بهمانا (الْتِيَه) دۍ.

الْمُتِيَهُ من الأرض: بهمانا (الْتِيَه) دۍ.

المتيه من الرجال: پياوی زوړ گوومړاو
سهر ټی شيواو.

التیوقراطية: جوړنکه له یاسای بهرنيوه
بردن که فرمانبردها دسه لاتۍ
نابینۍ و دونیایۍ هه بی.

تخت

تخفة

تفوة

تيرس

تسجرة

توتياء

تاج

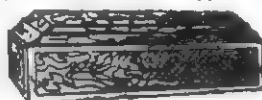
تاج العمود

تشان

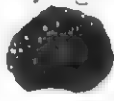
تنورة

تايت

مواش

تورفس

تويج

نرس

تنور

تبل

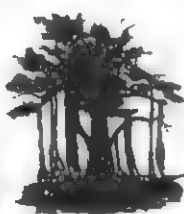
ترسمان

تنوب

تبي

نبي السحال

نعايف

توت الارض

تويجه

تريج

نيل

نعاخ

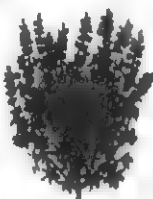
تنيك

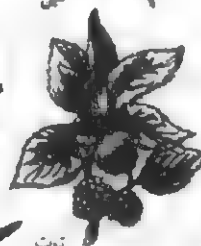
تيفت

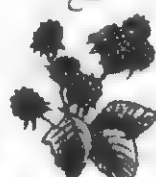
تنيج

تيرس

توت

توت العليق

نايع

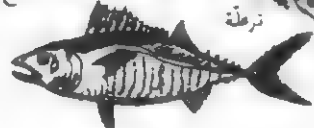
تدرج

تعاخ

ترةطة

تن

اثناء: پیتی چوارمه له ریزبهنندی
پیتهکانی هیجا.

تثاءب: باویشکی دا.

تثأب: به نهقهست باویشکی دا
لیکولینهوی له هوالهکدا نمنجام دا.

الثواب: باویشک، جم و جولتیکی
دموچاوه بهیخ نیختیار لهکاتی
لهش داهیزان و تهملهئی و
خه وهاتندا توشی ئادهمیزاد دی.

الاثاب: درهختیکه له شیوهی درهختی
ههنجیر دا، لهشیوو دۆلمکانی بادیه دا
دمروئ.

ثأب الغضب: رق و کینهکمی نیشتهوه
(ثأباً عن الشيء) ههولیدا نهو شته
دهسته بهریکا دواپی بۆی دهرکهوت و
وازی ئی هیئا ه (كثأباً) بۆ
موطاومعهی (ثأباً) هاتووه.

ثأب منه: لئی ترسا.

كَيْدُ النَّبْتِ وَالْمَكَانِ كَيْدًا، رومکهکه یان
شوینهکه شهوماوی بوو.

كَيْدَتِ اللَّيْلَةُ: شهومکمی سارد بوو (كَيْدُ
الإنسان) ئادهمیزادهکه سههما
خوردمبوو (كَيْدُ الْفَخِيزِ)، سمتی خپ
کردن و بهگۆشت پېر بوونهوه.

الثأد: سههما ه شهوتم ه خاک ه رومکی
تمرو تازمو ناسک.

الثأد: ناهرمتی گیل و نهحمق.

الثأد: ناهرمتی گۆشتن و قهلمو.

ثَارُ الْقَيْلِ وَبِهْ ثَارًا، تۆلهی کوژراومکمی ستاند ه
دمگوترئ، (ثَارَ الثَّارَ)، فریای
تۆلهستاننمهکه کهوت ه (ثَارَ الْقَاتِلَ)
تۆلهی له بکوژمهکه کردموه ه (ثَارَ بفلان)
رازی بوو تۆله له فلان بسیننمهوه ه
دمگوترئ، (ثَارَ حَيْمَةَ وَحَبِيبَةَ) بکوژی
خزمهکمی کوشتهوه ه (مَثُورٌ وَمَثُورٌ
مِنْهُ): تۆله لیسهنراومیه ه (مَثُورٌ وَمَثُورٌ
بِهْ) تۆله بۆکراومیه.

أثَارَ: فریای تۆله ساندنمهکه کهوت.

إثَارَ: بهمانا (أثَارَ) دی.

استثار: هانی بر دوای کرد تۆلهی
خزمه کوژراومکمی بۆ بسیننمهوه.

الثأر: کهسیکه ههموو ههول و
تهقه لایهکی بهاته گهر بۆ تۆله
ستانننمهوه له بکوژ.

الثأر: خودی نهو خویننهکی که
ومردمگهرئ ه بکوژی خزم.

الثأر المييم: نهو تۆلهیهیه یان نهو
خویننهیه که بۆ خویننگرمهکه دهسته
بهمر بوو پیی رازی دمبی و
دادسههکنی و وازدینئ، (ك: أثارَ
وئارات) وا دمبی ههزمکه سوک
دمکری دمبیته (ئارات).

ثَالِ لَه المرضُ: نه خوځشى بالوکه ی توش بوو.

تَثَالَل جَسَدُهُ: بالوکه له سهر جهسته ی دمرکه وت.

التَّزَلُّوْلُ: بالوکه، بلوځی بچوکی ره قو خرپه خرمن له سهر پیست په یدا دهن به نه ندازه ی نوکو و بچوکر، (ک: تالیل) ه.

ثَائِي الخرزُ ثَائِيًا: میرومه کی کون کرد، دهگوتری: (ثَائِي الْأَدِيم) پیسته کی کون کرد.

ثَائِي الخرزُ ثَائِيًا: نیوان کونی میرومه کان هه لوه شاو ثاوه لا بوو، کوونه که فراوان تر بوو.

الثَّائِي والثَّائِي: پیوه چوون لیک هه لوه شان ه زمعیف بوون، شوینه واری برین، دهگوتری: (رَاب الثَّائِي وَرَقَّة) شوینی برینه کی ساپز کردو گوشته رزیومه کی لی بووه.

إِثْبَاجُ السَّاءِ وغره: گوزه که ، کونده که ، نه نه که که پر بوو

إِثْبَاجُ الرَّجُلُ: پیاوکه هه لوه و کته بوو گوشته کی داچوړا.

ثَبَّ ثَبًا: له سهر نه ژنډ دانیشته وهگوو چوون بو ته حیات دادمیشی.

ثَبَّتْ ثَبَاتًا وَثَبُوتًا: جینگیر بوو، دهگوتری: (ثَبَّتْ بِالْمَكَانِ) تنیدا جینگیر بوو.

ثَبَّتَ الْأَمْرُ: کاره که راست دمرچوو چه سپا.

ثَبَّتَ ثَبَاتًا وَثَبُوتًا: دامه زراو

خوړاگر بوو ه دهگوتری: (فلان ثابت القلب) فلان نه کهس دل دامه زراوو وره بهرزه (فلان ثابت القدم).

أَثَبَتَ الْجِرَادُ: کولله که کلکی له زهوی چه قاند

أَثَبَتَ الْأَمْرُ: کاره کی چه سپاندو ریکی خست.

أَثَبَتَ الْكِتَابُ: کتیبه کی تۆمار کرد (أَثَبَتَ الْحَقُّ) به لگی راستی خسته پرو.

أَثَبَتَ الشَّيْءُ: نهو شته ی به ته واو متی زانی راستییه کی پیکا.

أَثَبَتَ فَلَانًا: فلان نه که سی به ندر کرد، قورنان دمفه رموی: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ ۖ﴾ ه له جیروکی وتوژی قورمیشدا دمرباره ی پیغه مبه ر هاتووه (اذا اصْبَحَ فَاتَّبِعْهُ بِالْوَتَائِقِ).

ثَبَّتَ الشَّيْءُ: به مانا (أَثَبَتْ) دی.

ثَبَّتَ فَلَانًا: له کاتی ته نگانه دا وره ی فلان نه که سی بهر ز کرده وه له سهر مه به ست و نامانجی خو ی جینگیری کرد ه قورنان دمفه رموی: ﴿يَثَبُّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾.

ثَبَّتَ فِي الْأَمْرِ وَالرَّأْيِ: له سهر خو بو کاره که چوو په له ی له نه نجامدانی دا نه کرد.

اسْتَثَبَتْ فِي الْأَمْرِ وَالرَّأْيِ: به مانا (ثَبَّتَ) دی.

الثَّبَات: له گل و گۆکه وتن، دهگوترئ: (داء ثبات) دمردیکنه ئادهمیزاد له گل و گۆدهخا.

الثَّبَات: نهو حهبل و پهتهیه بارو بارگه نهی پئ دمه سترئ زین و کورتانی ولاغی پئ قایم دهکری.

الثَّبَات: پیاوی ئازای وره بهرزو خۆراگرو چاونه ترس ۵ ئاقله نهندی راستگۆو خاوهن وادهو پهیمان ۵ دهگوترئ: (فلان ثبت الخصومة) واته له کاتی کیشه و شه پش زمانی هه له ناکاو قسهی ناشیرینی ئی نابیسترئ.

الثَّبَات: به لگه و دهلیل ۵ په پهمیه ک به لگه ئیدا تۆمار بکری.

ثُبْتُ الحَدَث: نهو دهفته رو پهراوهیه که ریوایهت و مهتنی نهو حه دیثانهی ئیدا تۆمار کراوه که حه دیث گیره وه که ریوایهتی کردوون، هه روا ناوی مامۆستاکانیشی ئیدا تۆمار کراوه ۵ پیپرستی کتیب ۵ (رجل ثبت): پیاویکه پرواپیکسراوه، قسه کانی و مرده گیرین، (ک: اثبات) ۵.

المُثَبَّت: که لامیتی موثبه ته نه فی نییه. رجل مُثَبَّت: پیاویکه نه خوشی له قاجی خستوو له سه رجی که وتوو.

ثَبَّحَ الرَّجُلُ ثُبْحاً وَثَبَّحاً: پیاوه که له سهر نوکه په نهجی قاجه کانی هه لئروشا.

ثَبَّحَ السَّلَامَ وَالْخَطَّ: قسه و نووسینه کانی تیکه ل و پیکه ل کردو رونی نه کردنه وه.

ثَبَّحَ ثُبْحاً: ناوقه دی نه ستور بوو، دهگوترئ: (هُوَ الثَّبَّحُ، هِيَ ثُبْحَاءُ)

ثَبَّحَ الرَّاعِي بِالْعَصَا: شوانه که گۆچانه کهی خسته دوا خۆیه وه و هه ردو دهستی خستنه سهری.

الثَّبَّحُ: ناوقه دی شت که نه ستور بی و بهرز بیته وه، (ک: ألباح) ه ۵ هه ره باره و په دهگوترئ: (ثَبَّحَ الْبَحْرُ وَثَبَّحَ الصَّدر وَثَبَّحَ الظَّهر) ۵ هه روا ناوه بوو بالئدهیه که که شوانه دهنالین.

الثَّبَّحَةُ: مام ناوهندی له نیوان باش و خراپدا.

إِثْبَجَرَ الرَّجُلُ: پیاوه که هه لسه مینه وه به شوکا له کاتی ترسانیدا.

ثَبَّرَ فلان ثَبْرًا وَثَبْرًا: فلان کهس فه وتاو له ناو چوو ۵ قورنان دهفه رموی: ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثَبْرًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبْرًا كَثِيرًا﴾.

ثَبَّرَ الشَّيْءُ: شته کهی له ناو برد (ثَبَّرَ فلاناً): ناھومیدی کردو دهری کرد.

ثَبَّرَ عَنِ الشَّيْءِ: لهو شته حه بسی کردو نه بهیشت دهستی بیگاتی ۵ دهگوترئ: (هو مَثْبُور) ۵ قورنان دهفه رموی: ﴿وَأَنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾.

ثَبَّرَ الْبَحْرُ: دهریا شه پۆلی هاویشته. ثَبَّرَتْ عَلَى الْأَمْرِ: بهردهوام بوو له سهر کاره که وازی ئی نه هیئا.

ثَبَّرَ عَنْ الْأَمْرِ: لهو کاره‌ی مہنہ کرد و نہیہشت خہریکی بی.

ثَابِرُوا فِي الْحَرْبِ: تیکرا ہیرشیان بردو شان بہشانی پہکتر جہنگان.

الْثَّيْبَارُ: دہگوتری: (ہر علی ثبار امر) نہو لہسہر چاودنیری فہرمان و حوکمہکانیہتی.

الْثَّبْرَةُ: جَوْرَه گلیکے وہکوو قسَل واپہ، لہ نیوان دوو توئی چینہکانی زہوی دایہ ہ ہرکاتی رہگی دار خورما گہیشہ نہو توپڑہ دہوستی و چی دی روناجی. ہ ہہروا ناوہ بو عہمباراوئیک لہ کیودا ناوی زوری تیدا کؤدہبیٹہوہ.

ثَبَّطَ عَلَى الْأَمْرِ ثَبَّطًا: لہسہری وہستاو نہیتوانی جیدی ہہنگاوینی ہ دہگوتری: (ثَبَّطُهُ عَلَى الْأَمْرِ) لہسہر نہو کارہ وہستاندی.

ثَبَّطَ فَلَانًا عَنْ الشَّيْءِ: فلانہکہسی دہستہ وہسان کردو ہیواشی کردہوہ، تہمبہل و تہوہزلی کرد، لاوازو قونگرانی کرد نہیتوانی کارہکہ نہنجام بدا ہ قورنن دہفہرموی: ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ﴾.

ثَبَّطَ: مؤلہتی داو چاودہروانی کردو گرو گرفت ہاتنہ پیٹی.

ثَبَّتَ الْعَيْنُ ثَبَّاتًا: چاوہکہ فرمیسی ہاتنہ خوار (ثَبَّتَ النَّهْرُ) چہمہکہ لیوان لیو بوو لہ ناوو ناوہکہی بہخیرایی پندا روی.

ثَبَّنَ الثَّوْبَ: فہراغی کراسہکہی

نوشتاندهوہو دوری.

ثَبَّنَ فِي الثَّوْبِ: ہندیکی لہ کراسہکہی

ہہلدایہوہ بہدہستی گرتی و کردی بہ بہرکؤش و ہندئ شتی تیکرد.

ثَبَّنَ الثَّوْبَ: شتہکہی کردہ بہرکؤشہکہیہوہو ہہلی گرت.

اَثْبَنَ فِي ثَوْبِهِ: لہ کراسہکہی بہرکؤشی دروست کرد.

الْثَّبَانُ: نہو بہشہی لہ کراسہکہ دہکری بہ بہرکؤش و شتی تیدا ہہلدہگری.

الْثَّبْنَةُ: نہو سوزگی و سہلہو بہچنہیہکہ میوہی تیدا ہہلدہگری.

الْثَّبِينُ: بہ مانا (الْبَيَان) دی.

الْمَثْبُتَةُ: کیسہیہکہ ٹافرت ناوینہو ٹامیری ناراپشی خوی تیدا ہہلدہگری.

ثَبَّى الشَّيْءَ ثَبَّيًّا: شتہکہی کؤکردہوہ.

ثَبَّى الْمَرْءَ: پیاوہکہ پابہندی پلانی باوکی بوو شوین پیی نہوی ہہلگرت.

ثَبَّى الْجَمْعَ أَوْ الْجَيْشَ: خہلکہکہ پان جہیشہکہی پؤل پؤل کرد.

ثَبَّى الْمَالَ: پاریزگاری مال و سامانہکہی کردو کؤی کردہوہ، گہشہی پی کرد.

ثَبَّى الشَّخْصَ: چہند جار وہصف و نہنای نہو شہخصہی لہ ژپانی دا دوبارہ کردہوہ.

ثَبَّى اللَّهُ النِّعَمَ لِلشَّخْصِ: پەروردگار نازو نیعمہتی خوی بہسہر نہو شہخصہدا رشت.

الثَّبَةُ: كَوْمَه‌ل و پَیْرَتِك ۵ به‌تابیه‌تی
كَوْمَه‌لَتِك سوارچاك، (ك: يُون،
ثبات) ۵ له قورئاندا ده‌فرموی:
﴿فَانْفِرُوا ثَبَاتٍ اَوْ اَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾.

ثَمَّ بَا فِي بَطْنِهِ ثَمًّا: نه‌وی له سکیدا بوو
دهری هاویش.

ثَمَّ الْحَرْزُ: مورووه‌که‌ی شکاندن له‌که‌لکی
خستن.

اِثْتَمَ: بُو موطاومعه‌ی (ثَمَّ) هاتووه.
اِثْتَمَ الرَّجُلُ: پیاوکه به وته‌ی ناشیرین
دهمی کرایه‌وه.

تَعَثَّمَ: به‌مانا (اِثْتَمَ) دئ.
تَعَثَّمَ الشَّرْبُ: کراسه‌که‌ی دپا شیتال
شیتال بوو.

تَكْتَمُ اللَّحْمُ: گۆشته‌که داپزاو هه‌لومری.
الثَّيْ: توپکله‌خورماو خورمای خراب،
ورده‌کاو خشتو خۆل و خاشاک ۵
هه‌موو شتیک که ده‌کوترئ و ورد
ده‌کری.

الثَّاتَا: توپکلی خورماو خورمای
خراب.

ثَجَّجَ الْمَاءُ: ناوکه ره‌وان بوو هه‌لپژایه
خواری.

ثَجَّ الْمَاءُ ثَجْجًا: ناوکه ره‌وان بوو هه‌لپژا.
كَجَّ الْمَاءُ ثَجًّا: ناوکه‌ی رۆیانندو
ره‌های کرد.

الثَّجَّاجُ: ناوی به‌خوپه‌م هه‌لپژاو
له‌به‌رزاییه‌وه، قورئان ده‌فرموی:
﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾.

الثَّجَّةُ: باغو باخچه‌یه‌ک هه‌وزی ناوی
تَیْدَابِن و شوینی وای تَیْدَابِن ناویان
تَیْدا په‌زمه‌نده بکری ۵ چال و
چوئیلیه‌ک بارینی باران به‌خوپه‌م
دروستی بکا.

الثَّجْوَجُ: به‌مانا (الثَّجَّاج) دئ ۵
ده‌گوترئ: (عین ثجوج).

الثَّجِيجُ: لالار ۵ ده‌گوترئ: (اکتظ
الرادى بشججه).

المِثْجُ مِنَ الْمَطَرِ: به‌مانا (الثَّجَّاج) دئ ۵
وتار بیژی ده‌م و گفت جوان و
شیرین و قسه ره‌وان ۵ (الحسن)
ده‌رباره‌ی نیبنو عه‌باس ده‌لئ: (انه
كان مِثْجًا).

ثَجَّرَ التَّمْرَ ثَجْرًا: خورماکه‌ی تیکه‌لاو به
تله‌به دۆشاوی خورمای کال و
نه‌که‌ه‌یو کرد.

ثَجَّرَ الشَّيْءُ ثَجْرًا: شته‌که نه‌ستووو پان
بوو ۵ ده‌گوترئ: (هه‌لجر و الهجر).

ثَجَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی پان کرده‌وه،
به‌رفراوانی کرد ۵ ده‌گوترئ: (لی لحمه
تثجير): له گۆشته‌که‌ی‌دا نه‌رمییه‌ک هه‌به.

الْأَجْرُ: تیری نه‌ستوری بِنک کورت، (ك:
لَجْر).

الثَّجْرُ: شتی نه‌ستووو پان (خه‌به‌لۆسه).

الثَّجْرَةُ: ناوه‌پاستی شت ۵ ده‌شتاییه‌کی
نزم له زه‌وی (چالایی) ده‌وروبه‌ری
قوئکه‌ی گهردن ۵ په‌له په‌له گیای
لیره‌وه له‌وی.

الْجَبْرُ: تَلْبَهی همرشتیک که بگوشری
و هکوی تَلْبَه شوکی تری.

الْجَبْرُ: له خه پیزمران نهو جوره
خه پیزمرانه به که ناوه که ی کلوری.

جَبَلٌ تَجَلًا: گه دهی گه وره بوو، ورگی
داچوراو شوپ بؤوه.

تَجَلَّتِ الزَّادَةُ: کونده که کشاو به رفراوان
بوو (هو اَجَلٌ وهی تَجَلَاء).

تَجَلَّ الشَّيْءُ: شته که ی گه وره کرد
قه باره ی بی دا.

الْأَجَلُ مِنَ اللَّيْلِ وَالرَّوَادِي: ناوه پاست،
به شی زوری شه وه که، به شی زوری
دوله که.

تَجَمَّهَ تَجْمًا: خیرا سهرفی کردو پالی
پنوه نا ه گه پاندیپیه وه.

تَجَمَّهَ تَجْمًا: به گورجی گه پاپیه وه.

الْجَمَّ: (الْجَمَّتِ السَّمَاءُ) ناسمان به خورهم
بارانی باراندو به ردهوام بارانی باراند.

تَجَمَّتِ السَّمَاءُ: به مانا (الْجَمَّتِ) دئ.

تَجَمَّعَ: دمنگی گریوو قرخه قرخی هات.

التَّجَمُّعَةُ: دمنگی که گرو ناخوشه.

تَجَنَّ تَجَنُّةً وَتَجَانَّةً: نه ستورو رهقو
نه کله و مت بوو دهگوتری: (هو تَجَنُّ).

التَّجَنُّ فِي الْأَمْرِ: زنده رهوی له کاره که دا
کرد، دهگوتری: (التَّجَنُّ فِي الْعَدْوِ)

زنده رهوی کرد له شه پرکردن و
زیانگه یانندن به دوژمن.

التَّجَنُّ فِي الْأَرْضِ: زنده رهوی کرد
له شه پرکردن له گه ل دوژمنه کانی دا.

التَّجَنُّ فَلَا تَأْمُرُ: گه له کومه کی له
فلانه که س کردو به سهری دا زال
بوو ه دهگوتری: (التَّجَنُّ الْهَمُّ وَالْمَرَضُ
وَالْجَرَاخُ).

التَّجَنُّ الشَّيْءَ مَعْرِفَةً: نهو شته ی
به ته وای زانی و به باشی بوی
ناشکرا بوو.

اسْتَجَنَّ مِنْهُ الشَّيْءُ: به مانا (التَّجَنُّ) دئ
ه دهگوتری: (اسْتَجَنَّ مِنْهُ النَّوْمُ
وَالْمَرَضُ وَالْأَعْيَاءُ).

التَّجَنُّ: لهش داهی زران و ته مبه لئ و
قونگرانی به هوی نوستنه وه یان
ماندو بوونه وه یان نه خوشی.

التَّجَنُّ: به مانا (التَّجَنُّ) دئ

تَدَقَّ الطَّرُّ لَدُنَّا: بارانه که به خورهم

هه لپزاو باری ه دهگوتری: (تَدَقَّ

السُّحَابُ): هه وره که بارانی
به خورهمی باراند.

تَدَقَّ الرَّوَادِي: شیوه که ناوی پیدا جاری

بوو. (تَدَقَّ بَطْنُ الشَّاةِ): ورگی

مه پرکه ی هه لدری.

تَدَقَّ الْحَيْلُ: نه سپه که ی به ره لا کرد.

إِن تَدَقَّ بَطْنُهُ: ورگی داکهوت، شپور بؤوه.

تَدَمَّ الْأَبْرِيْقُ: چاپالئیوی له سهر
مه سینه که (قوریه که) دانا.

التَّدَامُ: چاپالئیو (پالئیوم).

تَدِنَ اللَّحْمُ لَدُنَّا: گوشته که بونی گؤرا.

تَدِنَ فُلَانٌ: فلان که گوشتی زور بوو

قه لهو بوو، قورس بوو.

ثَرْبٌ: شته‌کە‌ی له‌ کە‌ئک خست و تیکە‌ن
به‌شتی تری کرد

ثَرْبٌ فَلَائِئاً، وعلیه: لۆ‌مه‌ی فَلَائِئکە‌سی
کرد به‌ تاوانه‌کانی له‌کە‌داری کرد
قورئان دمه‌رموی: ﴿لَا تُثْرِبْ
عَلَيْكُمْ﴾

الثَّرْبُ: به‌زو بیویکی ته‌نکه‌ گه‌ده‌و
ریخۆ‌ئه‌ه‌کان داده‌پۆ‌شی، (ک: ائرب
وئروب).

ثَوَّرَ لِي الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی زۆ‌ر تیک هه‌ئداو
تیکه‌لاوی کرد
ده‌گوتری: (ثَوَّرَ فِي
الْأَكْلِ وَالْكَلَامِ وَهُوَ ثَوَّرَ).

ثَوَّرَ الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی ته‌فرو تونا کرد.
الثرثار: زۆ‌ر بلی، که‌سیکه‌ زۆ‌ر هسه‌بکا
به‌بی پئویست

ثَرَدَ الثَّجْبُ ثَرْدًا: نانه‌کە‌ی که‌رت که‌رت
کردو به‌شورباو ته‌ری کرد (نانه‌کە‌ی
تیگوشی) ئاشپه‌زه‌که‌ پئی ده‌گوتری:
(ئارد) نانه‌که‌ (مئروود) یان (ئرید) به‌
کوردی (تیگۆ‌شاو یان تریت).

ثَرَدَ الذَّبِيحَةُ: ئاژه‌له‌کە‌ی به‌ به‌رد یان
ئیسقان یان شتیکی کول سه‌ریبری،
گیانی ده‌رجواند به‌بی نه‌وه‌ی
قورگی هه‌ئبری.

ثَرَدَ الثَّرْبُ: کراسه‌کە‌ی له‌خم هه‌ئکیشا
ره‌نگی کرد (عائشه خ)
ده‌گێ‌په‌ته‌وه، ده‌ئ: (فَأَخَذَتْ خِمَاراً
لَهَا قَدْ ثَرَدَتْ بَزْغِفَانِ).

ثَرَدَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانه‌که‌ که‌م باری

ثَدَنَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ گۆ‌شتی زۆ‌ر بوو،
قه‌ئه‌و بوو
گۆ‌شته‌کە‌ی داچۆ‌را (هر
مُثَدَّن).

ثَدَّتِ الْمَرَأَةُ: ئافه‌مه‌که‌ گۆ‌شتن بوو
قه‌ئه‌و بوو به‌شیومه‌کی ناخۆ‌لا.

ثَدَّ ثَدْرًا، ثَدْرًا: ته‌ری کرد ئاورشیینی کرد.
ثَدِّي ثَدِّي: ته‌ری بوو
ئافه‌مه‌که‌ مه‌مکی گه‌وره‌ بوو،
ده‌گوتری: (هي ثدياء).

ثَدَّاهُ: خۆ‌راکی پێ‌دا، شیرێ مه‌مکی
ده‌رخوارد دا.

الثَّدْيُ: به‌رز بوونه‌وه‌ی دو مه‌مه‌که
له‌سه‌ر سینگی پیاو یان ژن
به‌ سروشت مه‌مکی ئافه‌مه‌ شیرێ تێ‌دا
کۆ‌ ده‌بیته‌وه‌ وه‌کوو چۆ‌ن گوانی
ناژه‌لو هه‌ندی گیانه‌به‌ری تری
شیرده‌ر شیر له‌گوانیان دا کۆ‌
ده‌بیته‌وه، (ك: أَثَدَّ وَثَدِي).

ثَرَبَهُ كَرِيْسًا: سه‌ره‌زنشتی کردو
به‌تاوانه‌کانی له‌کە‌داری کرد.

ثَرَبَ الْمَرِيضُ: کراس و پۆ‌شاکێ له‌به‌ر
نه‌خۆ‌شه‌که‌ داکه‌ند.

أَثَرَبَ الْكَبِشُ: به‌رانه‌که‌ پیوو به‌زی
زۆ‌ر بوو

أَثَرَبَ فُلَانٌ: فَلَائِئکە‌س به‌خشش و
عه‌طای که‌م بوو
به‌شوین
به‌خشینه‌که‌یدا منه‌تی کرد.

أَثَرَبَ فَلَائِئاً: لۆ‌مه‌ی فَلَائِئکە‌سی کرد
به‌هۆ‌ی ناواته‌کانیه‌وه‌ له‌کە‌داری کرد.

که مېک زهوی رشانندو وهستایه وه.

ثردت شفته: لیوی قه لشت قه لشت بوو.

ثرد الرجل من المعركة: پیاوکه به

برېنداری له شه پرکه هاته دهر و

گیانی تیدا مابوو.

اثره الحبز: به مانا (ثرده) دئ.

الثره: بارانی که م نمه باران.

الثرید: تیگوشاو (نانی وردکراو بکریته

ناو شورباوه) که فی مه ی و شهراب.

المثراد: نامیریکه نازهلئ پی

دهگوژریته وه..

المثرده: کاسه و قاپی تیگوشاو (تشریب).

ثُر السائل ثراً و ثروراً: شله مهنیه که ی زور

بوو لیشاوی هینا ۵ دهگوژری: (ثرت البئر

و السحابة والعين) ناوی بیرکه زور بوو،

هه ورکه به خورم بارانی باراند، چاو

فرمیسی زوری هه لپشتن.

ثُرَت الشاة والناقة: مه پرکه حوشرکه

شیری زور بوو.

ثُر الطعنة: برینه که خوینی زور لی

هات.

ثُر الشئ: شته که ی وردکردو له ناوی برد

دهشگوژری: (ثرت السحابة ماءها):

هه ورکه بارانه که ی رزاند.

ثُر المكان: شوینه که ی ناو رشین کردو

شئ دار بوو

الثر من الخيل: نه سپی خوشر و بهراپه ر.

الثرعة: پهرو پۆلی ملی که له شیر

الثرعامة: که پرو کوخیلکه ی رمه وان و باخه وان.

ثُرْمَه ثُرْمًا: به ده می کیشاو ددانی

شکاند، له ریشه وه ددانی دهره ی نا.

ثُرْم ثُرْمًا: ددانی شکا ۵ له بنه وه دهره ات ۵

(هر اثرم): ئه و پیاو ددان که له

ددان شکاوه (هی ثرماء) بو ژن. له

حه بیثدا هاتوو ده ئی: (نهی أن

یضحی بالثرماء)، پیغه مبه ر (د.خ)

نه هی کردوو که نازهلئ ددان که ل و

ددان دهره اتوو بکریته قوربانی.

الثرْمَه: به مانا (ثرمه) هاتوو.

إِثْرَمَ: بوو به ددان که ل.

إِثْرَمَ ثْنِيْتَه: هه ندئ له ددانی شکا و

که ل بوو.

الأثرم: له عیلمی (عروض) دا ئه وه یه

قه بض و خه رمی تیدا کو بیته وه.

الأثرمان: شه و و روژ، زه مانه و مردن.

ثُرْمَد الطعام: خواردنه که ی به خرابی

ناماده کرد نه یزانی چاکی لیئی.

ثُرْمَل الطعام: خواردنه که ی به جوانی و

رېک و پیکي نه خوارد ده ست و

په نجه ی خو ی تن هه لکیشان.

ثُرْمَل عَمَلَه: کاره که ی به خرابی نه انجام دا

دئسوژی و ده ست ره گینی تیدا نه کرد.

الثرْمَلَة: دپله ریوی ۵ چالایی ناوهرستی

لیوی سه ره وه.

ثريوم: عونصوریکی فلزییه رهنگی

سه نجابییه.

ثُر المال ثراء: ماله که گه شه ی کرد

زیاد بوو.

ثريا القرم نظراء هم: نهو كومهل و تاقمه
بهسهر هاوشانه گانياندا سهر كه وتن
له ژماره و دهوله مهنديدا بالادهست
بوون.

ثري المطر الرب ثريا: باران زهويه كه
تهرو شيدار كرد.

ثري الامر فلانا: نهو كاره فلانه نكسي
تهمب خواردو كرد لهسهر رهقي
خوي وازي هينا.

ثري ثراء: مال و ساماني زور بوو (هر ثر
و ثري و ثروان).

ثري بكذا: مال و ساماني بهو شته زور
بوو، له خهلكي بن ناتاج بوو.

ثري الارض ثري: زهويه كه شئي هينا به ووهو
نهرم بوو، (هي ثري و ثريا).

ثري بالشئ: بهشته كه كهيف خوش بوو.
اثرى: دهوله مهندي بوو.

اثرى الارض: زهويه كه گلي زور بوو.
اثرى المطر: بارانه كه زهويه كه شيدار
كردو شهونمي ني پهيدا بوو.

اثرى ما بين الرجلين: نهو دوو پياوه
پهيوهندي دوستايه تيبان بهردهوام بوو.
ثري الرجل: پياوه كه دهستي لهسهر گل
دانا.

ثري فلانا: فلانكه سي ناو پرژن كرد.
ثري الله القوم: پهروهر دگار نهو
قهومه ي زور كرد

ثري الرجل المال: پياوه كه مال و
سامانه كه ي زور كرد.

الثري: زهوي ه شهونم ه گل ه
بهخشش.

الثناء: زور بووني مال و سامان.

الثروة: زوري مال و سامان و زوري
ثاده ميزاد ه پيغه مبههر (د.خ)
فهرومويه تي (ما بعث الله نبيا بعد
لوط الا في ثروة في قومه).

الثروة (في علم الاقتصاد): ههر مال و
سامانيك بكريته ملك و نرخدار
بن و چنديه تي ديار بن.

الثروة القومية: كومهلي هيزه بهرهه
هينهره كاني دهولت.

الثريا: كومهليك نهستيره له شكلي
كهله گادا خو دهنوين وشه ي النجم
بومته ناو بزيان ه جوره گلؤپيكي
كاره باش هبه بي دهگوتري: (ثريا).

المشاة: زور كهر، دهگوتري: (هذا مشاة
للمال) نهوه مال و سامان زور دهكا.

ثعب ثطا و ثطوطا: موي ريشي يان موي
بروي تهك بوو ه ورگي گهوره بوو،
جمو جولي كه م بوو (هوط).

ثطا الصبي ثطا و ثطاة: منداله كه
بهته سپاي ي كه م ههنگاي هه ثينا
ه دهگوتري: (هو يمشي الثطا) نهوه
وهكو مندان دهر واه.

ثعب الماء والدم و غوما ثعباً: فيجقه ي به
ناوه كه يان بهخوينه كه كردو جاري
بوو ه پيغه مبههر دهر رموي: (يجي
الشهد يوم القيامة و جرحه يثعب دماً).

إِنْتَعَبَ الْمَاءَ وَالْدَّمَ وَفَوَّهَ: ناوهکه رؤی،
 فیچمه‌ی گرد ۵ خوینه‌که هه‌لرژا.
 إِنْتَعَبَ الْمَطْرُ: باران به‌خوهرم باری.
 الْأُتْعُوبُ: هه‌رشله‌مه‌نییه‌ک به‌ته‌وژم
 برپا به‌سهر زه‌ویدا.
 الثُّمْبُ: شوینی پێدا رؤیشتنی ناو له‌ناو
 شیودا، ریزه‌وی ناو، (ک: ثعبان).
 الثُّعْبَانُ: ناویکی گشتی به‌بۆ هه‌موو
 گیانه‌به‌ریکی خَشَوْتُ دَرِيزُ بِي وَ بِي
 قاج بی.
 ثَعْبَانُ السَّمَكِ: جوړیکه له‌پیری
 خَشَوْتُ که‌کان.
 الثُّغْبَةُ: جوړیکه له‌سهر مازه‌له‌یان
 قوژی پێیده‌گوتری (سام ابرص)
 سه‌رو ملی سه‌وزه، چاوی
 ده‌ریه‌ریون، توشی هه‌رکه‌سیک بی
 دهم ده‌کاته‌وه ۵ له‌گازنده
 ژه‌راواییه پیسه‌گانه ۵ هه‌ر
 شوینیکی بگه‌زی زور به‌زه‌حه‌ت
 چاک ده‌بیته‌وه، (ک: ثعب) ه
 الثُّعُوبُ: سفرا، تیکه‌له‌یه‌که جه‌سته
 ده‌ری دهدا، جوړه‌کانی زورن.
 الثُّعْبُ: هلو‌سک، شوینی ناو‌پیدا رۆیشتن
 له‌حه‌وزو عه‌مباراو، (ک: ثعاب).
 ثَقَّعَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که له‌قسه‌کانیدا پیتی
 (ث) ی زور به‌کاره‌ینا، زمان فسک
 بوو ۵ چه‌ند جارێک به‌ک له‌دوای
 به‌ک رشایه‌وه.
 الثُّغْغُ: لوتلوو ۵ سه‌ده‌ف ۵ خوری
 سوور.

ثَعَجَرَ الْمَاءُ وَلَحَوْهُ: ناوه‌که‌ی به‌سه‌ردا رشت ۵
 ناوی رشت.
 الثَّعَجَرُ الْمَاءُ وَالْمَطَرُ وَالْدمْعُ: ناو هه‌لرژا،
 باران هه‌لرژا فرمیسک دابارین ۵
 ده‌گوتری: (الثَّعَجَرَتِ الْعَيْنُ دَمْعاً
 والسحابة قطراً).
 الثَّعَجَرَتِ الْجَفْنَةُ: مه‌نجه‌له‌که په‌ربوو له
 تربت ۵ مه‌نجه‌له‌که روناوه‌که‌ی
 له‌سه‌ره‌وه رزاوه ۵ بیره‌که په‌ربوو
 ناوه‌که‌ی سه‌رپژی کرد.
 الثَّعَنَجَرُ: لافاوی گه‌وره ۵ ناوه‌پاستی
 ده‌ریا ۵ پیغه‌مبه‌ر له‌حه‌دیث‌یکدا
 ده‌فه‌رموی: (يَحْمِلُهَا الْأَخْضَرُ الثَّعَنَجَرُ).
 الثُّغْدُ: خورمای تازه‌په‌یگه‌یشتوو، نه‌و
 هیشوه خورمایه‌ی سه‌رانه‌ری
 په‌یگه‌یشتبی و ژه‌ره‌وی به‌رسیله‌بی ۵
 پاهله‌ی ته‌پو تازه ۵ که‌فو رۆن ۵
 ده‌گوتری: (لَرَى ثَعْدً)، هه‌روا
 ده‌گوتری: (مَالَهُ ثَعْدٌ وَلَا مَعْدٌ) نه‌که‌م
 نه‌زور هیچی نیه.
 ثَعِرَ ثَعْرًا: پستی بالوکه‌ی زور لی په‌یدا
 بوو ۵ شوین هه‌واله‌کان که‌هوت و
 له‌گێڕانه‌وه‌که‌پاندا درۆی کرد.
 الثَّعَرُ: به‌دوو هه‌واله‌کان داجوو
 له‌گێڕانه‌وه‌میان دا درۆی کردن.
 الثُّعْرُ: نه‌و شله‌مه‌نییه‌که له‌دره‌ختی
 (السَّمَر) ده‌چوړی وکوو بنیشت،
 که‌له‌دارمه‌بن ده‌چوړی، نه‌و
 شله‌مه‌نیه داجو‌پاوه ژه‌هریکی
 کوشنده‌یه، نه‌گه‌ر بکریته‌چاوه‌وه

نَازَارِيكِي وَايَ لِيْ پَهيدا دَهكا
دَمِيكوژِي، (ك: اُئعار).

نَعْرَرُ الْأَنْفُ: لوت شَهقار شَهقار بوو ۵ له
لوتى دا پيتكه پيتكهى سبى لِي
پهيدا بوو.

الشَّعَارِيرُ: قَهئشان و شَهقار بونيكه لهناو
لوتدا پهيدا دمبى ۵ رَهوكيكه وهكوو
هيليون دهجى.

الشُّعْرُورُ: پياوى كورته بالاى نهستور
(كولهبنه) ۵ دهنكى سبى كه لهلوتدا
پهيدا دهبن ۵ جوړه كالهكيكى مهيلهو
درېژه، (ك: ئعارير) ۵ له حهدينى
پيغه مبهردا هاتووه دهئ: (يُخرجُ قُومَ
مِنَ النَّارِ لِيَنْتَبِهَ كَمَا تَنْتَبِهُ النَّعَارِيرُ).

نُعِطَ الْمَاءُ وَاللَّحْمُ نُعْطًا: ناوهكه ، گوشتهكه
تامو بونيان گؤرا.

نُعِطَ الْجِلْدُ: پيستهكه بؤگهنى كردو شَهقار
شَهقار بوو.

نُعِطَ الشَّفَةُ: ليوهكه ههلاوساو قَهئشا (هر
نُعِطَ وَهِيَ نُعِطَةٌ) ۵ هيلكهكه پيس
بوو پيى دهگوتري: (نُعِطَةٌ).

نُعِطَةٌ: شكندى و وردى كرد.

النَّعِيطُ: ورده لمبو ورده گل كه (با)
دهيهئنى و له پهناو پاساردا كؤ
دهبيتتهوه.

نُعْ نَعًا: رشايهوه.

اَنْشَعَ الْقَيْنُ مِنْ فِيهِ: رشوله دهمى به
تهوژم دمرجوو

اَنْشَعَ الدَّمُ مِنَ الْأَنْفِ وَالْجُرْحِ: خوئين له

لوتى يان له برينهكه دمرجوو.

نُعِلْتُ اسْنَانَهُ نُعْلًا: ددانى سوارى
پهكبوون و كهوتنه سهريهك ۵
دهگوتري: (هي ئعلاء)، (ك: نُعْل).

نُعِلَ السِّنُّ: ددانى نَارِيك و بِيك بوون.

نُعِلَ ذَاتُ الضَّرْعِ: ژمارهى گوانهكانى زياد
له ناسايى بوون.

اَنْعَلَ الْقَوْمَ عَلَيْنَا: خهئكهكه پيچهوانهى
مهبهستو ويستى ئيمه جولانهوه.

اَنْعَلَ الْأَمْرُ: كارهكه ناؤوز بوو واي ليهات
نازانري چؤن چارهسهرى بكرى.

اَلْأَنْعَلُ: كهسيكه ددانى سوارى پهك
بووبين و ددانى رِيك نهبن ۵ پياويكى
كهورهو ناودار كه زؤر پياوهتى لِي
بووهشيتهوه، (ك: اُئاعل).

نُعَالُهُ: عهلهمى جنسه بؤريوى ۵ ترى
ريويه ۵ لهومرى وشك.

النُّعْلُ: ددانى زنده كه له پشت ددانه

ناساييهكهوه هاتبى. گوانى زنده له
گواندينى حوشرو نازهئى شير دهرى
تر ۵ نادهميزادى بهخيل و چروكى
ههتيومچه ۵ گيانلهبهريكى بچكولهيه
كرميك له ههوزو بهرميلى ناودا
پهيدا دمبى كه بؤگهن دهكاو پيس
دمبى، (ك: ئعلول) ۵.

النُّعْلُولُ: ددانى زنده ۵ گوانداريك
گوانى زندهى ههبن ۵ پياوى توپرهو
تهوسن، (ك: ئعاليل) ۵.

النُّعْلُولُ مِنَ الْغِيُوشِ: كه ژمارهى
تاكهكانى زؤر بى ۵ گيانلهبهرى

گواندار که گوانی زنده‌ی هه‌ب.

الْمَعْلَةُ: خاك و ولاتيك رېوى زورې،
(ك: ماعل).

تَغْلَبَ المَكَانُ تَغْلَبَةً: نه‌و شوینه رېوى زور
بووه.

تَغْلَبَ الرجلُ: نه‌و پیاوه ترسنوك بوو
وهكوو رېوى رفتارى كرد هر
خوهه لكیشان و فرت و فیلې هه‌بوو
تَغْلَبَ الرجلُ: به‌مانا (تَغْلَبَ) دى.

التَّغْلَبُ: پېړى گيانله‌به‌رى رېوى ناسايه،
وهكوو نمونه دپارى دهكرئ بؤ فرتو
فیل ۵ قه‌راخى رمب خوار تیزاږى
نووكه‌ى ۵ به‌چكه كه له‌دایكى دابېړئ
۵ پلوسك و شوینى دهرچوونى ناو
له‌حه‌وزو عه‌مباراو، (ك: تعال) ه.

التَّغْلَبَةُ: دېله رېوى ۵ نه‌خوشییه كه
تووكى جه‌سته و قزى سهر
بروتینیته‌وه.

التَّغْلَبَانُ: نیره رېوى ۵ پیاوى نازاو
زیره‌ك و لیها‌توو.

التَّغْلَبِيَّةُ: باز هاویشتنى نه‌سپه
به‌شیوه‌ى رېوى.

تَغْلَبَ الشَّاةُ وَاخْرَاهَا تَغْلَبًا: مه‌ره‌كه‌ى سهرېړى
۵ حوشتره‌كه‌ى سهرېړى.

تَغْلَبَ الرجلُ بالرمح: به‌رمب له‌پیاوه‌كه‌ى
داو بریندارى كرد.

تَغْلَبَتِ اللُّثَةُ بالدم: پوكه‌كه خوینى ئى
هات، خوینى به‌ربوو.

التَّغْلَبُ: هر شتېك توندبى و بتوینته‌وه
وهكوو سه‌هۆل، رۆن، ناسن، زيو ۵

ناوى پاشماوه‌ى لافاو كه له‌چال و
چویندا ده‌مینیته‌وه له سنبه‌رى
کيودا بى، (ك: انخاب و ثغبان) ه

تَغْلَغَ الطفلُ في الشيء: منداله‌كه پيش
نه‌وه‌ى ددانى بېروئن به پوكه‌كانى
نه‌و شته‌ى گه‌ست، پيى رۆگه‌زى.

تَغْلَغَ المتكلم كلامه ولى كلامه: قسه‌كه‌ره‌كه
قسه‌كانى به‌ره‌وانى نه‌كرد ۵ زمانى
تيكه‌ل پيكه‌ل بوو، ياساى
قسه‌كردنى رېك و پيک نه‌بوو.

تَغَرَّ الجدارُ وَاخْرَاهُ تَغَرًّا: كه‌لینيكي
له‌دپواره‌كه‌دا كرد.

تَغَرَّ فلاناً: ددانه‌كانى فلانى شكاندن (تَغَرَّ
سینه) ددانى كي‌شا.

تَغَرَّ الغلامُ تَغَرًّا: ددانى پيشه‌وه‌ى منداله‌كه
كه‌وتن

التَّغَرَّ الغلامُ: منداله‌كه ددانى هه‌وت

ساله‌ى كه‌وتن ۵ نبراهيمى نه‌خه‌ى

ده‌ئى: موسولمانانى پيشوو واپان پى
باش بوو (ان يعلموا الصبي الصلاة

إذا تَغَرَّ): منداله‌كانيان في‌رى
نويژېكه‌ن كاتخ ددانى هه‌وت

ساله‌يان ده‌كه‌وت.

التَّغَرُّ: كه‌لینيكيه له‌سهرانسهرى

كي‌وه‌كاندا به‌دى دى ۵ شوینيكيه

ترسى نه‌وه هه‌بى دوژمن لتيه‌وه

هیرش بئنى ۵ بؤیه به‌وشاره‌ى

ده‌كه‌ويته سهرده‌ريا ده‌گوترئ:

(تَغَرَّ)، (ك: تَغَرَّ) ه

التَّغَرَّةُ: كه‌لین، كه‌ل، به‌نده‌ن ۵

كهله به مری کټو ۵ قولکه ی گهردن.
 نَغِمَ اللَّوْنُ نَغْمًا: رهنګه که سپی بوو وه کوو
 گوټی دره ختی ثوغام.
 نَغِمَ الْكَلْبُ: سه ګه که هاریبوو زیانه
 خرؤبوو.
 انْغَمَ الْوَادِي: دۆله که دره ختی ثوغامی
 لئ پړوا.
 انْغَمَ الرَّأْسُ: موی سهری ومکوو گوټی
 دره ختی ثوغام سپی بوو.
 انْغَمَ الطَّعَامُ الْاَكِلَ: خؤراکه که بخؤرمکه ی
 توشی قه له وی و ته مبه لئ کرد.
 نَاغَمَهَا: سهر زمښتی کرد.
 الثَّغَامَةُ: دره ختی که به رکه ی و
 ګوله که ی سپین له به رزایی کټوه کان
 دهرپوئ ۵ که وشک دهبی زیاتر سپی
 دهبی، (ك: نَغَام) ه.
 نَغَتِ الشَّاةُ وَنَحَرَهَا نَغَاءً: مهرکه باراندی.
 انْغَى الشَّاةُ وَنَحَرَهَا: مهرکه ی والی کرد
 باره بار بکا.
 الثَّاغِي: مهر ۵ ده ګوتړی: (ماله تاغ ولا
 راغ) نه مهری هیه نه حوشر ۵
 هیچی نییه.
 الثَّاغِيَّة: مهر، ده ګوتړی: (ماله تاغیه ولا
 راغیه) نه مهری هیه نه حوشر.
 نَفَا الْقِدْرُ نَفْسًا: هه لچونی مهنجه له که ی
 دامرکانده وه، ګوله که ی شکانده وه.
 النُّفَاةُ: دمنکه خه رده ل.
 نَفَدَ التُّوبَ وَغیره: ناواخنی له پؤشاکه که
 کرد.

الثَّغَايِدُ: ناواخنی که و او چاکه ت ۵
 هه وری سپی که ههنډیکیان
 ده که ونه سهر ههنډیکیان.
 انْفَرَّ الدَّابَّةُ: ولاغه که ی به پالوه که ی
 به سته وه، له دواوه لئی خوری،
 دم ګوتړی: (انْفَرَةُ بَيْعَةٌ سَوَاءٌ).
 انْفَرَّ الدَّابَّةُ: له دواوه ولاخه که ی لئ
 خوری.
 اسْتَنْفَرَ ثَوْبَهُ، ربه: داوینی کراسه که ی کؤ
 کرده وه و له ناوړاستی خؤی قایمی
 کردو به به پشتینه که یه وه به سستی
 خؤی ناماده کرد بؤ زؤرانبازی.
 اسْتَنْفَرَتِ الْحَالِضُ: په رڼه کی پانی
 له نیو پانی خؤی رابردوه
 به پشتینه که یه وه به سستی وه، له
 حه دیت دا هاتووه: (أَنَّهُ أَمْرُ
 الْمُسْتَحَاضَةِ أَنْ تَسْتَنْفِرَ) پیغه مبه ر
 فهرمانی به نافرمتی بی نوپز کرد
 که په رڼه که به ناوړانی خؤیان
 بهرنو به پشتینه که یانه وه قایمی
 بکن ومکوو دایبی.
 النُّفْرُ: قایشیکه له لای دواوه ی زین
 شه ته که دهری و به بن کلکی
 ولاغه که دا دهری و له هه ردوو
 سهره وه به زینه که یه وه به
 ګورتانه که یه قایم ده کړی، به ګوردی
 پئی ده ګوتړی پالو.
 النُّفْرُ: بؤ درنده و خاوه ن جنگ و
 نینؤک: زټیه (فهرجییه تی)، (ك:
 النُّفُورُ وَنُفَارُ).

الثَّنْبَرِيُّ: قونچکی دمنکه خورما،

نه وشته ی په پوهندی ناوکه

خورما که و قونچ که که

ده سته بهر ده کات ه نه و لقه

دار خورما په که دواى رنين

چنينی هيشوه خورماکان هندی

دمنکه خورما وه کوو پاشه روك

به سهر دره خته که وه دهمینه وه،

(ك: ثفاریق) ه.

ثَقْلُ الْمَاءِ رُغْرُهُ ثَقْلًا: قوپاوو خه ستایی

ناوکه ژیر که و ت و ناو و صافه که

سهر که و ت.

ثَقْلُ الرَّحَى: که و له ناردی بؤ ناشه که

راخست له خوار بهر دناشه که وه

که و له که ی راخست بؤ نه وه ی

نارده که بچینه سهر ی.

ثَقْلُ الشَّيْءِ: په کجار نه و شته ی بلا و

کرده وه، په رته وازه ی کرد.

أَثَقَلَ الْمَاءُ رُغْرُهُ: به مانا (ثَقْلًا) د ی.

ثَاقِلُ الْقَوْمِ: خه لکه که گه یشتن به

خوار ده مهنیه که.

ثَقْلُ الرَّحَى: له خوار بهر دناشه که وه

که و له نارده که ی راخست.

ثَثَقِلَ الشَّيْءُ: شته که ی وه کوو که و له

نارد له خوار خویه وه راخست.

ثَثَقِلَ فَلَانًا عَرَقَ سَوْءٍ وَبِهِ عَرَقُ سَوْءٍ:

ده ماریکی خرابی تیدا بوو به هو ی

نه و دهماره خرابیه وه نه خلاقی

جوان و سه خاومت و به خشنده ی

له ده ستدا.

ثَثَقِلَ فَلَانًا: سهر فلانه که س که و ت و

به سهر ی دا زال بوو

ثَثَقِلَ الْمَصَارِعُ قِرْنُهُ: پاله وانه که

هاوشانه که ی خوی بؤر داو ژیر

خویدا.

الثَّاقِلُ: نه و که و له په نه و پارچه

قوماشه په له ژیر بهر دناشی ناشدا

له کاتی باراش هاپندا راده خری بؤ

نه وه ی نارده که ی له سهر کؤ ببیته وه

ه له حه دیتدا هاتوو و ده فرموی:

(وَتَدْلُهُمُ الْفَتْنُ دَقَّ الرَّحَى بِثِقَالِهَا):

فیتنه و ناشوب به سهر یان دا د مپاری و

دمپانکوتی وه کوو چؤن ناش هپاری

خوی ده کوتی و به سهر

که و له ناشه که دا دای د مپاری نی ه

بهر دناش و ده ستاری ژپروی ناش،

(ك: ثَقْلًا).

الثَّقَالُ مِنَ الدُّوَابِّ وَغَيْرِهَا: پیروی

ته مبه ل ولاغی گرانپړ ه که

به زه پیر و زنگ نه بی رانه په پری.

الثَّقَلُ: نه و که و ل و قوماشه په له ژیر

ده ستارو بهر دناشدا راده خری له کاتی

هپینی گمنم و جؤدا ه نه و خشت و

خوله په له ژیر ناودا کؤ د مپیته وه ه

تلپه شوک و تلپی ههر شتیک

بگوشری ه له لای عمر مبه

سارانشینه کان به خوار دنیك

ده گوتری: شیرو ماست نه بی ه

وه کوو دانه و پله و نان و خورما ه

پیغه مبه ر فهرمووی: (من كان معه

ثَقُلْ لِّلْمُصْطَلِحِ هَر كَه سَيِّك
 دانه و پلای هه به پان نانی هه به پان
 خورما با خواردن ناماده بکا.
 ثَفُنْتُ يَدَهُ ثَفْنًا: دهستی هاوسان و وازی
 له کار کردن هیئا.
 ثَفُنْتُ الدَّابَّةَ: ولاغیه که بندهستی و نهو
 شوینیه دهگه و پته سهر زهوی له کاتی
 پالکته و تن و پیخدانی دا نهستور بوو
 خاراو رهق بوو.
 اَلْفَنَ الْعَمَلُ يَدَهُ: کار کردن دهستی
 خاراندن و پیستی بهری دهستی
 نهستور کردو وشکی کردهوه.
 ثَانِيَ الرَّجُلِ: خوی له پیاوه که نزیک
 کردهوه و هاو پیه تی کرد تا نهینی
 نیشو کاره گانی زانی و له نیازو
 مه به سته گانی حالی بوو.
 الثَّفِيفَةُ: نه مژنو، نهو به شیه له جهسته ی
 ولاغ له کاتی پالکته و تن و پیخدانی دا
 دهگه و پته سهر زهوی و دهخاری و
 نهستور دهی ۵ به عهلی گوری حوسهین
 دهگوتری: (ذو الثَّفِيفَاتِ) چونکه
 ناوچه وانی به هوئی سوژده بردنی زوره وه
 خاراوو رهق بوو بوو.
 ثَفَاءٌ ثَفِيًّا: به شوینی داهات، شوینی کهوت
 (ثَفَاءُ الْقَوْمِ) خه لکه کهی دهر کرد.
 اَلْأَنفَى الْقِدْرُ: سئ کوچکی بو
 مه نهجه لکه ناماده کرد.
 ثَقَبَتِ النَّارُ ثَقْبًا وَثَقَابَةً: ناگره که
 هه لگیر سا، کلپه ی کرد.
 ثَقَبَ الزُّنْدُ وَغَوَّهَ: چه رخه که، نهستییه که

بریسکه ی ئی دهر کهوت.
 ثَقَبَ الْكَوْكَبُ وَغَوَّهَ: نهستییه که روناکی
 دا، تاریکی شهوی کونکرد.
 ثَقَبَ الذِّكْرُ: باسه که دهنگی دایه وهو
 مه شهو ربوو
 ثَقَبَتِ الرَّائِحَةُ: بۆنه که بلاو بوو وهو
 مونجی دایه وه
 ثَقَبَ رَأْيَهُ: رایه که ی په سهند بوو،
 مه به سته که ی پیکا.
 ثَقَبَ الْعَرْدُ: په له داره که ناوی تیچوو نهرم بوو.
 ثَقَبَ النَّاَقَةُ: حوشره که شیر ی زور بوو.
 ثَقَبَ الشَّيْءُ ثَقْبًا: شته که ی کونکرد دراندی.
 ثَقَبَ الشَّيْءُ وَاللُّوْثُ: نهو شته ی دره و شایه وه
 سوراپی زور بوو سوره لگه را.
 اَثَقَبَ النَّارُ: ناگره که ی هه لگیر ساند
 (اَثَقَبَ الزُّنْدُ) چه خماخه ی ئی داو
 پریشکی دهر کهوت.
 ثَقَبَ الْعَرْدُ: داره که ناوی هه لمزی ناوی تی
 زییا.
 ثَقَبَ الطَّائِرُ: بالنده که له هه وادا بهرز
 بوو وهو بؤ حه وا.
 ثَقَبَ النَّارُ: ناگره که ی هه لگیر ساندو خوئی
 کرد.
 ثَقَبَ الشَّيْبُ فَلَانًا وَفِيهِ: فلانه که س پیری ئی
 دهر کهوت ۵ دهگوتری: (ثَقَبَ الشَّيْبُ
 الشُّفْرُ): پیری له مووه گانی
 جهسته ی دیاری دا.
 اَثَقَبَ: به مانا (اِثْرَقَ) دی ۵ کونی کرد
 دراندی.

تَثَقَّبَ: به هوئی رزین و بئ که لک بوونی
دراو هه لوهری.

تَثَقَّبَ النار: ناگره که ی هه لگر ساند.

الاثقوب: به و که سه ده گوتری: خو
له هه موو شتیک هه لقورتین

الثقاب: دهنکه شقارتیه که ناگری پی
ده گرتیه وه.

الثقَب: کونی نه مدیوادیو، (ك: اَنْقَب
و ثقوب و اَنْقَاب).

الثَقْبَةُ: به مانا (الثقب) دئ، (ك: ثَقْبٌ) ه.

الثقابة: نامیری که بو کونکردنی شت
به شیوهی کونی که وانه بی (دربل).

الثقوب: به مانا (الثقاب) دئ.

المثقب: رنبازی گه وره که خه لکی
به هوئی پیدارپوشتنی زور به

پیاوه پوهی دروستی ده که ن.

المثقاب: نامیری که ددانی تیزی پیچاو
پیچی به قه راغه کانیه وه هه ن بو
نه نجامدنی کونی که وانه بی.

المثقب: نامیری کونکردن ه رنبازی
نیوان کوفه و مه که، (ك: مثاقب).

ثَقِفَ ثَقْلًا: زهره ک و وریا بوو.

ثَقِفَ الحِل: سرکه که تیزی و ترشییه که ی

زیاد له نه ندازه بوو زمان ده سوتین

ه (ثَقِفَ العلم والصناعة) زانیاری و

پیشه سازی چاک فیروبووه به جوانی

نه نجامیان ددها.

ثَقِفَ الرجل في الحرب: له شهرا فریای
پیاوه که کهوت.

ثَقِفَ الشيء: فرسه تی له وشته هینا ه
قورئان دهفه رموی: ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
تَقِفْتُمُوهُمْ﴾

ثَقِفَ الحِل ثَقَافًا: به مانا (ثَقِفَ) دئ.

ثَقِفَ فلان: فلانه که س لیها توو کارامای
ده رجوو.

ثَقِفَهُ مثاقفة رثاقًا: کیشه ی له گه ندا کردو

به چه ک بهرام بهری کرد ه به گالتیه و

سوحبت به رب بهر هکانی کرد بو نه وهی

دهری بخا که لیها توو کارامایه.

ثَقِفَ الشيء: خواری و ناراستییه کانی

له و شته راست کرده وه ریکی خست.

ثَقِفَ الانسان: ناده میزاده که ی بهر ورده

کردو ته ربیه ی داداو فیتری زانستی

کرد.

ثَقِفُوا: نه و کومه له په کتریان فیتری

زانین و دهست رهنگینی کرد.

ثَقِفَ: بو موطاوعه ی (ثَقِفَ) هاتوو

ده گوتری: (ثَقِفَ على فلان وفي

مدرسة كذا).

الثقافة: زانین و زانیاری و کارامایی

لهفه نه کاندا.

الثقافة: نامیری که له دار یان له ناسن

رمبی پی راسته و پاسته ده گرین،

چالایی که لکه کانی پی راست

ده گرینه وه، (ك: اِثْقَفَ و ثَقِفَ) ه.

الثقافة: یاری کردن به شمشیر.

ثَقَلَ الشيء بيده ثَقْلًا: شته که ی به دهست

هه لسه نکاندو کیشه که ی دیاری کرد

و(أَثَقَلَهُ الْمَرْضُ فَلَانًا): سواری شانی
 بوو به سهری دا زال بوو.
 ثَقَّلَهُ: قورسی کرد (ثَقَّلَ الحَرْفَ فِي
 الْكَلِمَةِ): پیته که ی قورس کرد له
 وشه که داو ته شددی خسته سهر.
 ثَقَّلَ عَلَى فَلَانٍ: له سهر فلان که س گران و
 ناخوښ بوو.

ثَقَّلَ عَلَيْهِ: به قورسای خوی خوی
 خسته سهر
 ثَقَّلَ عَنِ الْأَمْرِ: له کاره که دا ته مبه لی
 نواندو قونگران بوو زوو نه نجامی
 نه دا.

ثَقَّلَ إِلَى الْمَكَانِ: له و شوینه پالی
 لی دایه وه و پیی راهات و تییدامایه وه.
 الثَّقَلُ: به مانا (ثَقُلَ) دئ ه قورن ان
 دمهر موی: ﴿ثَقُلْتُ إِلَى الْأَرْضِ﴾.

اسْتَقْلَلَ الشَّيْءُ: شته که قورس بوو
 اسْتَقْلَلَ فِي نَوْمِهِ: خه وی لی که و توو
 خه وی خوښ بوو
 اسْتَقْلَلَ فَلَانًا: فلان که سی بهرزا قورس
 له هه لاه دا.

الثَّقَلُ: قورس ه که سی که نه خوښی
 له جینی خستی.

الثَّقَالُ: قورس، (ك: ثَقُلَ) ه.
 الثَّقَالَةُ: نه و شته قورس هیه ده خریته
 سهر کوم ه لی په روه کاغه زی
 سهر میز له فهران که کاند ا بو
 نه وه ی په رت و بلا و نه بنه وه.

الثَّقَلُ: ثَقُلَ الشَّيْءُ: قورسای شت و کیښی ه
 باری قورس ه ههرشتیک له سهر دل

ه (ثَقُلَ غَيْرُهُ فِي الْوِزْنِ) له کیښدا
 له که سانی دی قورس تربوو،
 نه و شته له شتی تر قورس تربوو.
 ثَقُلَ ثَقَالًا وَثِقَالَةً: پارسه نگی درایه وه،
 قورسایه که ی له وی تر زیاتر بوو.
 ثَقُلَ الْأَمْرُ: کاره که زور گران و ناخوښ
 بوو.

ثَقُلَ الرَّجُلُ: پیاو که عاقل و دامه زراو بوو.
 ثَقُلَ الْمَرِيضُ: نه خوښه که نه خوښییه که ی
 تینی بو هی ناو کوشنده بوو.
 ثَقُلَ يَدُهُ، ثَقُلَ سَمْعُهُ، ثَقُلَ لِسَانُهُ: دهستی،
 گوڼچکه ی، زوبانی کزو لاواز بوو
 و ه کوو پیویست کاریان نه کرد.

ثَقُلَ عَنِ حَاجَتِي: له کاره که ی مندا ته مبه لی
 کرد.

ثَقُلَ الشَّيْءُ أَوْ الْأَمْرُ عَلَى النَّفْسِ: نه نفسی
 نه و شته پان نه و کاره ی به لاوه
 ناخوښ بوو.

ثَقُلَ الْحَامِلُ: نافرته که سکپه په که ی
 دیارید او دهر که و ت.

ثَقُلَتِ النَّبَاتُ: روه که که لاسکه کانی
 تی راو بوون.

الثَّقَلَتِ الْحَامِلُ: نافرته که سکپه په که ی
 دیارید او دهر که و ت (هي مثقل)
 قورن ان دمهر موی: ﴿ثَقُلْنَا أَثَقَلْتُ
 دُعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾.

الثَّقَلُ فَلَانًا: کولیکی گران ی له کولی
 فلان که س نا ه ده گوتی: (أَثَقَلَهُ
 الْغُرْمُ) و(أَثَقَلَهُ الْوِزْرُ) و(أَثَقَلَهُ السُّومُ)

الْمُتَّقِلَةُ: نهو ئامیره‌ی زهوی پی
 ده‌گوتریته‌وه‌و ده‌به‌سیورتیه‌وه.
 تَكِيلُ الرَّكْدِ أَوْ الْحَيْسِبِ تَكِيلًا وَتَكْلًا:
 منداڵه‌که‌ی یان خۆشه‌ویسته‌که‌ی
 له‌ده‌ست داو بۆی گریا (به‌زۆری بۆ
 ئافه‌رت ده‌گوتری) ۵ له‌ رسته‌دا به‌م
 جوړه‌ فه‌رقی نیرینه‌و مینینه
 ده‌کری ۵ بۆ پیاو ده‌ئیی (هر ئکل
 وئکلان)، بۆ ئافه‌رتیش: (هی ئاکله
 وئکلی) ۵ له‌ میانه‌ی دوعاکردن له
 په‌کیک ده‌گوتری: (تکله‌ أمه‌).
 التَّكَلَّتِ الْمَرْأَةُ: ئافه‌رتیه‌که‌ به‌رده‌وام بوو
 له‌ گریان و شین و رۆژدا.
 أَتَكَلَّهَا اللَّهُ: خودا منداڵه‌که‌ی ئی
 ستانده‌وه.
 التَّكَلُّ: له‌ده‌ستدانی خۆشه‌ویسته.
 التَّكْرُلُ: نهو ئافه‌رتیه‌ی شین بۆ منداڵه
 مردوو ده‌که‌ی بکا.
 التَّكْنَةُ: لیواو سوپای جه‌نگاو مران ۵
 شوین جه‌وانه‌وه‌ی سوپا، (ک: تَکَنَ
 وئکنات).
 قَلَبَ الشَّيْءُ ثَلْبًا: ده‌لاقه‌ی له‌شته‌که‌ کرد
 کونی تیکرد.
 قَلَبَ ثَلْبًا: په‌خنه‌ی له‌ فلاڤه‌که‌س گرت به
 که‌م بایه‌خی دانا.
 قَلَبَ الْمَتَاعَ: کالاکانی هه‌له‌وه‌گێرکرد
 قَلَبَ جِلْدُهُ ثَلْبًا: پێستی وێک هاته‌وه‌ تیچوو
 قَلَبَ الْقَدَمَ: قاچه‌که‌ قلیشی تیکه‌وت
 قَلَبَ الثَّرْبَ: پۆشاکه‌که‌ چلکن بوو.

گران بچ وه‌کوو فه‌رزو تاوان و نه‌و
 جوړه‌ شتانه، (ک: اَتَقَالَ) ۵ (اَتَقَالَ
 الأرض) نه‌وه‌ی له‌ناو سکیدا
 جه‌شاردراوه ۵ قورئان ده‌فه‌رموی:
 ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾.
 الثَّقُلُ: کالاو شت و مه‌ک ۵ شتی
 به‌نرخ و عه‌نتیکه‌و گرنگ:
 پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: (أَنَّى تَارَكَ
 فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَعَرَّتِي).
 الثَّقَلَانُ: به‌ره‌ی ئاده‌میزادو جندۆکه ۵
 قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿سَتَفْرُغُ لَكُمْ
 أَيُّهَا الثَّقَلَانِ﴾.
 الثَّقَلَةُ: قورسای ۵ ئالۆشی و نارێک و
 پێکی ته‌ندروستی جه‌سته ۵ کالاو
 شت و مه‌ک.
 الثَّقِيلُ: قورسو گران، (ک: ثَقْلَاءُ
 وَثِقَال) ۵ جوړتیکشه‌ له‌ ده‌نگ و
 ئاوازی گۆرانی.
 الْمُثْقَالُ: نه‌ندازه‌یه‌کی زۆر بچ‌ووک
 (مِثْقَالُ الشَّيْءِ) نه‌وه‌نده‌ی شته‌که
 له‌کێشدا ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ له‌ زاراوه‌ی
 کیش و ته‌رازودا کیش و جه‌ندیه‌تی
 مینقال دره‌همیک و سی به‌ش له
 جه‌وت به‌شی دهره‌همیکه‌ (۷/۳)،
 (ک: مِثْقِيل) ۵.
 مِثْقِيلُ: نه‌رک و خه‌مو خه‌فه‌ت ۵
 ده‌گوتری: (الْقَى عَلَيْهِ مِثْقِيلَهُ) نه‌رک و
 خه‌مو خه‌فه‌تی خسته‌ سه‌رشانی.

قَلْبَ الرَّجُلِ: پیاوه که به عهیبو له که
تۆمه تبارکرا، ژینامه ی خۆی پی
ناشیرین کرا ۵ (الْقَلْبُ وَاللِّبُّ)
عه پیدار.

الْمِثْلُ: ره خنه گر، عه پبگر.

الْمِثْلَةُ: عه پبو له که، (ک: مثال).

قَلْتُ الْحَبْلَ وَخَصْرَهُ: حه بله که ی سی لۆ
کرده وهو بای داو کردی به حه بلیکی
نه ستوری پتهو.

قَلْتُ الْعَمَلَ: سی جار کاره که ی نه نجام
دا.

قَلْتُ الشَّيْءَ: سییه کی شته که ی وهرگرت
۵ دهگوتری: (هو ملوث).

قَلْتُ الْأَنْثَيْنِ ثَلَاثًا: سییه که ی ته واو کردو
بوو به سی راست.

أَقَلْتُ الشَّيْءَ: شته که سییه کی مایه وهو
دوبهش له سی بهشی رۆی.

أَقَلْتُ الْقَوْمَ: قه ومه که بوون به سی
پیرو تاقم.

أَقَلْتُ الْحَامِلَ: ئافره ته سکپه که
مندالی سییه می هینا، سییه م
زارۆکی بوو (هی مثلث).

أَقَلْتُ الشَّيْءَ: شته که ی کرد به سی
بهش.

قَلْتُ: سییه مجار هات.

قَلْتُ الْبُسْرَ: هیشوه خورما که سییه کی
بوو به خورمای روطابو شیرین.

قَلْتُ الشَّيْءَ: شته که ی کرده سی بهش ۵
سی جار دابهشی کرد.

قَلْتُ الشَّرَابَ: شه رابه که ی کولاند تا
دوبهش له سی بهشی رۆی.

الثالوث: نهو شته ی له سی پیک هاتبی.

الثالوث الأقدس: سی نو قنومی
سه ره کی مه سحییه کانه (بساوک و

کوپو مه ربه م).

ثَلَاث: سی سی، دهگوتری: (جاء القوم
ثَلَاثًا) واته سی سی هاتن ۵
(الثلاثة): سی شه ممه.

الثلاثة: سی ۵ بو فی رینه دهگوتری:
(ثلاثة) بو مینه (ثلاث).. (ثلاثة
رجال وثلاث نساء).

الثلاثون: سی، (سی جار ده).

الثلاثي: نهو شته ی نیسه بت بدری
بو لای (ثلاثة) ۵ هه رشتیک له سی

بهش پیک هاتبی ۵ دهگوتری: (رسم
ثلاثي، تقسيم ثلاثي، كلمة ثلاثية).

الثُلُثُ وَالثُّلُثُ: بهشیک له سی بهش، (ک:
أثلاث).

خط الثلث: جو ریکه له خه تی عه ره بی،
قاعیده ی یاسای خۆی هه به.

الثُّلُثُ: جاری سییه م ۵ لهو شتانه ی
دوباره ده بیته وه، (ک: أثلاث) ۵

دهگوتری: (حسب الثلث) نه گهر
نه خوشه که عاده تی وابوو

نه خوشییه که ی بو دهگه رابه وه له
روژی سییه م.

مَثَلث: سی سی، دهگوتری: (جاءوا
مَثَلثًا) سی سی هاتن.

الْمُلْتَسْتُ: روبه‌ریکه سح هیلای راست

دهوری دمدن ۵ شه‌رابیکه نه‌ومنده

کولای تا دوبه‌شی رؤیشتی

تَلَجَ الماءُ ونحوه ثلرجا: ناوکه سارد بوو.

تَلَجَ صدره: رازی بوو دلتیا بوو.

تَلَجَ الماءُ وَغیره ثلجاً: به‌فرو سه‌هولی

خسته ناو ناوکه‌وه.

تَلَجَ السماءُ الْقَوْمُ: ناسمان به‌فرو به‌سمر

نهو هه‌ومه‌دا باراند.

تَلَجَ الماءُ ثلجاً: ناوکه سارد بوو.

تَلَجَ نفسهُ بالشيء: نه‌فسی به‌شته‌که رازی

بوو (تَلَجَ قَلْبُهُ) دلی رازی بوو چونکه

یه‌قینی په‌پداگرد.

التَّلَجَتِ السَّاءُ: ناسمان به‌فرو باراند.

التَّلَجَ الرجلُ: پیاوکه به‌ناو به‌فردا

رؤیشت.

التَّلَجَ فلاناً: فلانکه‌سی دلتیا‌کردو

متمان‌هی ته‌واوی پی داو که‌یف

خو‌شی کرد.

الثلاجي: شتی زور سپی رنگ ۵

ده‌گوتری: (نصل ثلاجي) ناسنیکي

سپی رنگه.

الثلجُ: سه‌هول (ناوی به‌ستوو)، (ك:

للوج).

الثلج: سه‌هول فروش.

الثلجة: نامیری ناوساردکردن و شوینی

تی‌دا هه‌لگرتنی خو‌راک و

پاریزیکردنی له خراپوون.

الثلجة: شوینی سه‌هول.

تَلَجَ الحيوانُ ثلجاً: ناژه‌له‌که توراندی.

تَلَجَ ثلجاً: جه‌سته‌ی ریخاوی بوو پیس

بوو.

تَلَجَهُ: پیسی کرد، ریخاوی کرد

به‌پیسایی ناژه‌ل پیسی کرد.

تَلَجَ الحيوانُ والصَّبِيُّ: ناژه‌له‌که، مندا‌له‌که

پیسایی شلی کرد توراندی.

تَلَجَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌ریخ و پیسایی

پیس کرد، ریخی تیه‌ه‌سوو.

التَّلَجُ: ریخ و پیسایی شل، چ هی

ناده‌میزاد بی چ هی گیانله‌به‌ری تر.

تَلَجَ الرأسُ ونحوه ثلجاً: سه‌ری بریندار کرد

هرنجاندی.

تَلَجَ المطرُ والريحُ والرَّطْبُ والبُسرُ: باران و

بای به‌هیز له خورما گه‌پیوه و له

خورما نه‌گه‌پیوه‌کانی دا وهراندی

برینداری کردن.

تَلَّ الكَثِيبُ ثلجاً: گلی ته‌پولکه‌که‌ی

دا‌روخاند.

تَلَّ الدَّارُ: خانوکه‌ی روخاند

تَلَّ عَرَشُهُ: ده‌سه‌لاتی لی ستاند،

له‌فه‌رمان‌ره‌واپی خست.

تَلَّ الرِّعاءُ: هه‌رچی له قاپه‌که‌دا بوو له

زهرفه‌که‌دا بوو بردی.

تَلَّ ثللاً: فه‌وتا له‌ناو جوو.

تَلَّ أَسْنَالُهُ: ددانه‌کانی که‌وتن ۵ ددانی

هه‌لوم‌رین.

أَكَلَ الرجلُ: پیاوکه مه‌رو مالاتی زور

بوو، خوری زور بوو.

اَكْلُ فَمُهُ: ددانی كهوتن.

اَكْلُ الشَّيْءِ: شته‌كه‌ی روخاند.

اَثْلُ البناء: بیناگه روخا.

اَثْلُ النَّاسِ عَلَيْهِ: خه‌ئك له‌سه‌ری كو بوونه‌وه.

اَثْلُ البناء: باله‌خانه‌كه روخا.

اَثْلُ الثَّرَابِ: ته‌پو تۆز هه‌لساو له‌گه‌ئ ره‌شه‌با رۆی.

الثَّلَّةُ: خوری ه ده‌گوتری: (فلان كثر الثَّلَّةُ) فلانكس جه‌سته توكنه ه جه‌له‌به مه‌روپزن ه نه‌و گله‌ی دهرئی له‌بیرو كۆمه‌ئ ده‌كری، (ك: لئال) ه.

الثَّلَّةُ: كۆمه‌ئيك ئاده‌میزاد ه قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿ثَلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَثَلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾.

الثَّلَّةُ: به‌هیلاگچون.

ثَلَمَ الْجِدَارَ ثَلَمًا: درزیک شه‌به‌قیکی له‌دیواره‌كه كرد.

ثَلَمَ الْإِنَاءَ: قاپه‌كه‌ی شكاند، قه‌راخی قاپه‌كه‌ی شكاند ه ده‌گوتری: (ثَلَمَ لِي مَالَهُ وَلِي عَرْضُهُ) مال و ناموسی له‌كه‌دار بوو.

ثَلَمَ السَّيْفَ: شمشیره‌كه‌ی كول كرد وای لیکرد شت نه‌بړی.

ثَلِمَ الشَّيْءُ ثَلَمًا: نه‌و شته درزی تی بوو کونی تی بوو ه ده‌گوتری: (ثَلِمَ الرَادِي) واته قه‌راغه‌کانی روخانه ناو شیوه‌كه‌وه.

ثَلِمَ الطَّرِيقَةُ: رێگاكه هه‌ئكه‌ندرا ه (ثَلِمَ السَّكِينُ): کپرده‌كه تیزایی نه‌ماو كول

بوو ه (ثَلِمَ الرَّجُلُ): پیاوه‌كه بی عه‌قل و گه‌وج بوو سروشتی ناشیرین و نه‌قام بوو.

ثَلَمَهُ: به‌مانا (ثَلَمَهُ دَيْ) ه (إِثْلَمَ) به‌مان (کلیم) دئی.

إِثْلَمَ الْقَوْمَ عَلَى فُلَانٍ: له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه خه‌ئكه‌كه بو فلانكس هاتن و لی خړپوونه‌وه.

ثَلَمَ: بومطاومعه‌ی (ثَلَمَ) هاتوو.

الْثَلَمُ: به‌لای زانیانی عه‌روژه‌وه لرتاندنی (ف) بیه له (فَعْلَن).

الثَّلْمَةُ: نه‌و شوینه‌یه درزی تی بووه‌و شه‌قی بردوو.

ثَمًا الْخُبْزُ ثَمًا: نانه‌كه‌ی وردکرد ه (كَمَا رَأَسُهُ) سه‌ری قرنجاند.

ثَمًا الطَّعَامُ: خواردمه‌نییه‌كه‌ی فری‌دایه ناو رۆنه‌كه‌وه.

ثَمًا فَلَانًا: چه‌وری دهرخواردی فلانه‌كه‌س دا.

ثَمَّمَ فُلَانٌ: فلانكس له‌قه‌سه‌کردندا زمانی گیراو نه‌یتوانی قسه‌بکا.

ثَمَّمَ الشَّيْءَ: شته‌كه‌ی جه‌پ‌اندو به‌ته‌وژم رایته‌کاند

ثَمَّمَ قِرْكُهُ: قاری له‌هاوشانه‌كه‌ی گرتو به‌سه‌ری‌دا زال بوو

ثَمَّمَ نَصْلَ السَّيْفِ وَنَحْرَهُ: تیره‌كه‌ی دولاهی‌نایه‌وه.

ثَمَّمَ الْإِنَاءَ: قاپه‌كه‌ی داپۆشی.

ثَمَّمَ الْعَمَلَ: کاره‌كه‌ی چه‌واشه‌کرد به‌باشی نه‌نجامی نه‌دا.

ثُمَّ فَلَانًا: فَلَانَه كَه سِي رَاگرت له نیش
 بُو نه وهی پشوبداو بجه ویته وه ۵
 دهگوترئ: (ثُمَّ مَرَا بِنَا سَاعَةً):
 سه عاتیک وازیان پی له نیش هی ناین
 بُو نه وهی بجه ویتنه وه.
 ثُمَّ عَنْ الشَّيْءِ: له نه نجامدا نیشه که ی
 راو هستاو وازی لی هی نا.
 الثَّمَامُ: که سیکه دوژمنه که ی بُو پربداو
 بیشکینئ.
 الثَّمَمُ: سهگ، سهگی راو (سهگ جوړو
 رهنګو قهباره ی زوړ هه یه).
 ثَمَجَ الْأَشْيَاءَ ثَمَجًا: شته کانی تیکه لاو کردن.
 الثَّمَجَ الثِّيَابَ وَغَيْرَهَا: پُو شاکه که ی
 نه خشانند گول و نه خشى تیدا
 کردن و رهنګاو رهنګی کرد.
 الثَّمِجُ: نه و که سه یه ده ست رهنګین پی
 له پراویز دروست کردن بُو کراس و
 عه باو نه خشانندیان.
 ثَمَدَ الْمَاءِ: ناوکه که م بوو.
 ثَمَدَ الْمَكَانَ: شویننه که ی ناماده کرد وه کوو
 چه وزو عه مباراو بُو نه وهی ناوی
 تیدا کُوبیتنه وه.
 ثَمَدَ الْمَاءِ: ناوی له زه وهی په یدا کرد ۵
 زوړ به ی ناوکه به فیر و چوو.
 ثَمَدَ النَّاقَةَ: حوشره که ی دوشی.
 ثَمَدَ فَلَانًا: هه رچی مال و سامان هه بوو
 له فلانکه سی ستاندو هیچی بُو
 نه هیشته وه.
 ثَمَدَ الْمَاءِ: ناوکه که م بوو، دهگوترئ: (ثَمَدَ

فَلَانًا): فَلَانَكِه س نیشات و چه و
 جوئی که م بوو.
 الثَّمَدُ: به مان (کَمَدَه) دئ.
 الثَّمَدَ الْعَيْنَ: چاوی رشت به کله سو بجانئ.
 الثَّمَدُ: چوو ه سهر گُولاو که ه ۵ (الثَّمَدُ الْمَاءِ)
 به مانا (کَمَدَه).
 اسْتَثَمَدَ الْمَاءَ: به مانا (کَمَدَه) دئ.
 اسْتَثَمَدَ فَلَانًا: داوی خیرو چاکه ی
 فلانکه سی کرد.
 الإثْمِدُ: جوړه کانیکه ماد میه کی بلوری
 رهنګ قصصیری هه یه رهق و ناو
 هه لَوَته ۵ ورد ده کړئ و دهگوترئ و
 چاوی پی ده پُرئ.
 الثَّمَدُ: ناوی که م و راو هستاو که ناوی
 تری نه یه ته سهر و ناویشی لی نه پوا ۵
 شوینیک ناوی تیدا کُوبیتنه وه و
 وه کو چه وزو عه مباراو.
 الثَّمَدُ: به مانا (الثَّمَدُ) دئ.
 ثَمَرُ: هُوَ زَيَّنَ لَهُ عَمْرَبَهُ دَوَابِرًا وَهَكَانَ
 که چه زه تی صالح پیغه مبه ریان
 بوو، به هُوَ تاوان و سهر پیچییان
 خودا سهر له بهر له ناوی بردن.
 ثَمَرُ الشَّجَرِ ثَمَرًا: دره خته که میوه که ی
 ده رکه وت.
 ثَمَرُ الشَّيْءِ: شته که ی پیگه پی و کامل بوو ۵
 دهگوترئ: (ثَمَرُ مَالٍ) ماله که ی زوړ بوو.
 ثَمَرُ لَه: میوه ی بُو کُ کرده وه
 الثَّمَرُ الشَّجَرُ: دره خته که ی گه پشته کاتی
 بهر گرتن.

أَثْمَرَ الْمَالُ: مَالٌ وَ سَامَانَهْ كَهْ زُورٌ بُوو.

أَثْمَرَ الْقَوْمَ: مَيوَهْ دَمَرْخوَارْدِي
قَهْومَهْ كَهْ دَا.

كُتِرَ الشَّجَرُ: بَهْ مَانَا (كُتِرَ) دِي.

كُتِرَ اللَّبَنُ: مَاسْتَهْ كَهْ رَوْنَهْ كَهْ ي
دَمَرْكَهْ وَت.

كُتِرَ مَالُهُ: مَالٌ وَ سَامَانَهْ كَهْ گَهْ شَهْ پِيْدَا.
الاستثمار: بَهْ كَارَهْيَنَانِي مَالٌ وَ پَارَهْ بُول لَه
پَرُوژَهْ ي بَهْ رَهْ هَمْهِيْنَان دَا بَهْ يَهْ كَيْك
لَه بَوَارَهْ كَانِي بَهْ رَهْ هَمْهِيْنَان.

الثَّامِرُ: لَوْبِيَا.

الثمرة: بَهْ رِي دَمَرْهَخْت.

الثمرة من الشيء: سَوْدُو قَازَانْجِي نَهْ وَشْتَه ۵
دَهْگوتَرِي: (خَصْنِي فَلَان بَهْمَرَه قَلْبَه)
خَوْشَه وَيَسْتِي خَوِي بُوْتَهْرَخَان كَرْد، (ك:
كُتِرَ وَكُتِرَ وَنَمَار وَنَمَارَه) ۵ قُورْشَان
دَهْفَهْرَمُو: ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ﴾.

ثَمَارُ الْمَالِ: نَهْ وَ بَهْ رُو بَوْمَهْ يَه لَهْ كَاتِي
وَمَرْزَهْ كَانْدَا دِيْتَه بَهْ رَهْ هَمْ.

الثمير: بَهْ مَانَا دَرَهْ خْتِي بَهْ رَدَار دِي ۵
(ابن ثَمِر) شَهْ وِي مَانْگَهْ شَهْ وَه.

ثَمَغَ الْأَلْوَانِ ثَمَغًا: رَهْ نْگَهْ كَانِي تِيْكَهْل كَرْد.

ثَمَغَ الْكُوبَ وَنَحْوَهُ: بَهْ تِيْرو تَهْ سَهْلِي
كِرَاسَهْ كَهْ ي رَهْ نْگ كَرْد.

الثَّمِيغَةُ: بَرِهِنْدَار بُووْنِي پِيْسْتِي سَهْر،
قِرْنَجَانْدِنِي گُوْشْتِي سَهْر تَاسَهْر نِيْسَقَان.

ثَمَلٌ ثَمَلًا وَثَمَلًا: مَایَهْ وَ جِيْگِر بُوو ۵
دَهْگوتَرِي: (ثَمَلٌ فِي دَارَه) لَهْ خَانَهْ وَكَهْ دَا
مَایَهْ وَه (ثَمَلٌ الْمَاءُ فِي الْحَوْضِ) نَاوَهْ كَهْ لَهْ

حَهْ وَزَهْ كَهْ مَایَهْ وَه.

ثَمَلٌ الشَّيْءِ ثَمَلًا: شْتَهْ كَهْ ي هِيْشْتَهْ وَه
دَایِپُوْشِي، شَارْدِيْپِيَهْ وَه.

ثَمَلٌ الطَّعَامِ: خَوْرَاكَهْ كَهْ ي رِيْكَ وَ پِيْكَ كَرْد.

ثَمَلٌ فَلَانًا: هَهْ لَسَا بَهْ نِيْش وَكَارِي فَلَانْكَهْ س وَ
سَهْ رَهْ پَهْ رَشْتِي كَرْد.

ثَمَلٌ الْإِنَاءِ: بِنْكَرِي قَایِپَهْ كَهْ پِيْشِي خَوَارْدَهْ وَه.

ثَمَلٌ ثَمَلًا: شَهْرَابْ كَارِي تِيْكَرْدُو سَهْ رَخَوْش
بُوو.

ثَمَلٌ إِلَى كَذَا: مَهْ يَلِي بُوْ نَهْ وَشْتَه كَرْدُو
خَوْشِي وَيَسْت (هَو ثَمَلٌ).

أَثْمَلُ الْمَكَانِ: شَوِيْنَهْ كَهْ خَوْش وَ سَازْكَار

بُوو، دَنْگِرِيو وَ نَادَهْ مِيْزَاد زُوو وَ دَهْگِرِي

دَهْ بِيْ وَ دَلِي ي دَهْگِرِيْتَهْ وَه
بُوْتِيْدَا مَآنَهْ وَه پَهْ سَهْنَدِي دَهْ كَا.

أَثْمَلُ اللَّبَنِ وَنَحْوِهِ: شِيْرَهْ كَهْ تُوِيْكَهْ ي زُور بُوو.

أَثْمَلُ الشَّرَابِ فَلَانًا: شَهْرَابَهْ كَهْ

فَلَانَهْ كَهْ سِي سَهْ رَخَوْش كَرْد ۵
دَهْگوتَرِي: (أَثْمَلَةُ النَّعَاسِ): هَهْ نَهْ وَز

لَاو وَ پَالِي كَرْد.

أَثْمَلُ الْإِنَاءِ: بِنْكَرَهْ كَهْ ي هِيْنَایَهْ دَمَرِي وَ

خَوَارْدِيَهْ وَه.

ثَمَلٌ الشَّرَابِ: شَهْرَابَهْ كَهْ ي هَهْ لَقُورَپَآند
هَهْ تَا سَهْ رَخَوْش بُوو.

أَثْمَلُ الشَّرَابِ فَلَانًا: شَهْرَابَهْ كَهْ

فَلَانْكَهْ سِي سَهْ رَخَوْش كَرْد.

تَكْمَلٌ: بُوْ مَطَاوَعَهْ ي (تَمَلٌ) يَه.

تَكْمَلُ الشَّرَابِ: شَهْرَابَهْ كَهْ ي هَهْ لَقُورَپَآند،

هَهْ لِي لُوشِي.

الْجَمَلُ: په ناو به هاوار هاتوو ۵
 نه بوتالیب له مه دحی پیغه مبه را
 دهئ: (رأبض یستقي الغمام بوجهه
 - جمال الیامی عصمة للأرامل).

الْجَمَالُ: ژمهري پالیوراو

الْجَمَالَةُ: بهرماوهی بنکی پیاله شهرابو
 شلمه منی تر ۵ به لغ و قهوز ۵ (ك):
 مثال ۵.

الْجَمَلَةُ: به مانا (الجمالة) دئ ۵ خوری یان
 پارچه قوماش له روڼ هه لکیشری و
 شتی پی چه ور بکری، (ك: ثَمَل).

الْجَمَلَةُ: به مانا (الجمالة) دئ ۵ باله
 خانه په که فهرشی تیدا راخرابی و
 هه موو هوکاری تیدا حه وانه وه و
 خوشی ژپانی تیدا دسته بهر بووبی
 ۵ بهر بهستی ناو، بهنداو ناوه که
 بهندبکا، (ك: ثَمَل و ثَمِل).

الْجَمَلَةُ: شوینیکه نامادده کړی بؤ ناو تیدا
 کؤکردنه وه (عه مباراو)، (ك: مَکَامِل).

الْجَمَلَةُ: شیر پالیونیک قاپنیکه به کاردی
 بؤ پالاوتنی شیر.

ثَمُ الشَّيْ ثَمًا: به پرووهکی شه مام باراستی.
 ثَمُ يَذَّة: به پرووهکی شه مام دهستی مه سح
 کرد.

ثَمُ الشَّيْ: شته که ی ریک خست
 ثَمُ الطَّعَامُ: خواردمه نییه که ی خوارد
 به جاک و خراپیه وه.
 ثَمَّتِ الدَّابَّةُ النَّبَات: پیروکه به دهم

روه که که ی هه لکیشا.

ثَمُ الْعَطْمُ: نیسقانه که ی دهر خست.

الْثَمُ: کزو لاواز بوو (الْثَمُ علیه) له سهری
 کؤ بونه وه

الْثَمَامُ: روه کی که له پیږی (نه رجیلی)

مه ترو نیونیک بهر زده بیت ه وه
 لقه کانی پروچرن، خونچه کانی
 گوئی شوږده بوون و به پدهستن ۵
 بویه دهگوتری: (هو منك على طرف
 الثمام) واته: نزيك و به پدهسته
 به ناسانی دهستت دهیگاتی ۵
 هه روه ها دهگوتری: (الغريق يتشبث
 بالثمام) نه وه که سهی خه ریکه بخنکی
 نه گهر دهستی بگاته روه کی
 ثومامهش دهستی پی دهگري.

ثَمُ: حهرشی عطفه بؤ ته رتیب به کاردی،
 وا دهبی (تیبی خپ) به
 کؤتاییه که به وه ده لکیندري
 دهگوتری: (ثُمَّ ثَمَّت).

ثَمُ: ناوه بؤ شوینی دوری ناماژه بؤکراو
 به مانا (هناك) دئ ۵ وه کوو قورنان
 دهغه رموی: ﴿وَأَرْزَلْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ﴾.

الْثُمَّةُ: چه پکک باوه شیک له گیای
 ثومام، (ك: ثَمَم).

الْثُمَّةُ: پیږی که نهفت، دهگوتری: شیخ
 ثَمَّة، (ك: ثَمَم).

الْثَمُ: سهری ناوک (نهو شوینهی
 پر دراوه له ناوک)، (ك: مَکَام).

الْثُمَّةُ: به مانا (الْثَمَم) دئ.

ثَمَنَ الشَّيْءِ ثَمْنًا: ههشت په کی شته که ی
برد.

ثَمَنَ الْقَوْمَ وَغَيْرَهُمْ ثَمْنًا: ههشتم که سی
قهومه که ی بوو.

ثَمَنَ الشَّيْءِ ثَمَانًا: شته که نرخ ی بهرز بووه،
گران بوو (هو ثمین)

الْثَمَنُ الْقَوْمُ: قهومه که بوون به ههشت.

الْثَمَنُ السِّلْعَةُ: کالا که نرخ ی بهرز بووه.

الْثَمَنُ الشَّيْءُ: نرخ ی بؤ شته که ی دانا.

الْثَمَنُ فُلَانًا، وَفُلَانٌ سِلْعَتُهُ: نرخ ی
کالا که ی دابه فلان.

ثَمَنُ السِّلْعَةِ: مهزنده ی نرخ ی کالا که ی کرد.

ثَمِنَ الشَّيْءُ: بؤ نهو شته ههشت کۆله که و
پایه ی بؤ دانا.

الْثَمَنُ: نرخ و به هایه که که کرپارو

فروشیار بهرمزاهندی و مری ده گرن ه

جانرخ بی یان کالایی، (ک: اثمان) ه.

ثَامَتُهُ فِي السِّلْعَةِ: له نرخ ی کالا که داما مه نه ی

له گهل کردو موناقه شه ی کرد.

السُّمَيْنُ: به نرخ ه به مانا (السُّمْنُ) دئ،

ده گوتری، (هذا ثَمَنُ ذَاكَ وَثَمِينُهُ)،

(ک: اثمان) ه.

الْثَنْدَرَةُ: گۆمه مکی پیاو ه قهراخ لوت ه

پیشی لوت، (ک: ثناد) ه.

الْغَنَطُوبُ: شیشه ئاسنی که لقه

دارخورماو شتی وای پی کون

ده کری بؤ دوستکردنی قهفهس و

کورسی چه پهر.

اَثْنَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که گیامرده لهو

گهنده گیای زور بوو

اَثْنَتِ الْهَرَمُ: لادیواره که هه پهمه که لاواز
بوو تیک روخا.

ثَنَنَ: گهنده گیای خوارد له ناو پۆش و
گیا مرده له دا له و مپرا.

ثَنَنَ الْفَرَسُ: ولاحه که باری قورس بوو
خهریک بوو ورگی بگاته زهوی.

الْثَّنُ: گیاشکه له ی کهم هیزو گهنده گیای

که نه شو نمای نه بی، (ک: ثنان).

الْثَّنَةُ: لای خواروی گهنده ی ولاح ه

تالئاله موی پاژنه قاجی ولاح که

خهریکه له زهوی بدا، (ک: ثنن).

ثَنَى الشَّيْءُ: شته که ی دوو لؤ هیناپه وه

هه نندیکی به سهر هه نندیکی داداپه وه

(ثَنَى صَدْرَهُ عَلَى كَذَا) سنگی خوی

به سهرداداو دایپۆشی ه قورئان

دهغه رموی، ﴿أَلَا أَنهَم يَثْرُونَ

صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخَفُوا مِنْهُ﴾.

ثَمَنٌ فُلَانًا عَنْ كَذَا: فلان که سی والیکرد

واز له فلان شت بیئ.

ثَمَنٌ عَنَانَ فَرَسِهِ: لغاوی ئه سپه که ی

باداوه، جلّه وی توندکرد بؤ نه وه ی

نه هیلی ئه سپه که خیرا برپا.

ثَنَى عَنَانَهُ عَنَى: روی ئی و مرگی پرام.

ثَنَى فُلَانًا عَلَى وَجْهِهِ: فلان که سی به ری

خویدا نارده وه هیچی بؤ نه کرد.

ثَنَى عِطْفَهُ: لوتبه رزی نواندو خوی

بهزل زانی ه قورئان دهغه رموی:

﴿ثَانِي عِطْفِهِ يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾.

ثَنَى فُلَانًا: بووه دووه م که سی فلان که س.

اثنى الحيران: نازدهكه ددانى كهوتو
بوو به دوو سائه.

اثنى على فلان: باسى فلانكهسى كرد
به باشو پياومتپيهكانى خستنهرو.

ثنى الشيء: شتهكهى كرد به دوو.

ثنى فلاناً: به مانا (ثنى) هاتوو.

ثنى بالامر: كارمكهى خسته دوا كارىكى تر.

ثنى الكلمة: نيشانهى تهئنيهى به
وشهكهوه نا.

ثنى الحرف: دوو خالى خسته
سهرپيتهكه.

اثنى الشيء: شتهكه به سهر پهكدا
ههئدراپهوه ههئدىكى كهوتهر سهر
ههئدىكى.

اثنى الشيء: به مانا (اثنى) دئ.

اثنى في مشيئه: له رويشتندا لارو
لهنجهى كردو خوى بادا.

ثاكر عليه: باسى پياومتىو
مهرداپهتييان كرد.

ثنى: به مانا (اثنى) دئ.

ثنى في صدره كذا: دلّه راوكيى كردو دوو
دل بوو له نهنجامدانى كارمكهدا.

استثناء: له ياسا گشتييهكه چهرتى
كردو برپاره گشتييهكه نهپكرتهوه

ه قورشان دمفهرموى: ﴿إِذْ أَسْمُرَا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ. وَلَا يَسْتَثْنُونَ﴾.

الاثنان: ناوى ژمارهى دووه بؤ نپرينه.
يوم الاثنين: رۆزى دوو شهمه.

الاثنان: ناوى ژمارهى دووه بؤ ميينه.

اثناعشر: دوو ژمارهى تيکه لکراون (۲+
۱۰)، دهگوترى: (جاء اثناعشر رجلاً).

اثناعشرة: دوو ژمارهى ليکدراون

(اثنان + عشرة) بؤ ميينه بهكاردي

دهگوترى: (جاءت اثناعشرة امرأة).

الاثناعشرى: ريخولهى دوانزه گري
ريخوله بهگشتى.

الثانوي: شتيك كه له دوا شتى

پلهپهكهوه بي دهگوترى: (امر

ثانوي) واته نهوه كارىكى پله دووه

زور گرنگ نيه.

التعليم الثانوي: قوناغيكه بؤ

خونامادهكردن بؤ چونه ناو

زانكوه.

الثانية: چركه، به شيكه له شهصت

بهشى دهقيقه، (ك: ثوان).

الثاني من الاشياء: نهو شتهپه

دوولايه نهبي.

الحكم الثاني من الاشياء: برپاريك دوو

كۆمهل دهرپان كردبي.

المعاهدة الثانية: پهيمانپكه له نيوان

دوو گه لدا به سترابي.

الثنى: به مانا (اثنى) هاتوو ده كارپك

دوجار نهنجام بدرئ

الثناء: پيؤمهندي ولاخ؛ زنجيرپكه ههر

سهرهى دهكرپتسه قاجپيكي

ولاغكهوه، (ك: اثنيه).

ثَنَاءٌ: دوو دوو، دهگوترئ: (جاؤوا ثناءً)
دوو دوو هاتن.

الثَّنِيَّة: مانه و پیه کانن په پیره و کاری
مانی که بر وایان و ابووه دوو خودا
همن (خودای خیره خودای شه)
بهرونکی و تاریکی ناماژمیان بؤ
دهکن.

الثَّانِي مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتیک دوو جار
مندالی ببئ ۵ مندالی دووهم.
الثَّانِي مِنَ الْجَبَلِ وَالْحَيَّةِ وَالْحَوْمِ: که خوارو
خپج ببئ و دولاو سی لابییته وه.
الثَّانِي مِنَ الْجَبَلِ وَالرَّوَادِي: نرمایی و چال و
چوئله کانن کیوو دؤل.

الثَّانِي مِنَ الثَّرْبِ: نه و مبه دوولؤ بکریته وه
له قهراخه کانیه وه هه لیدریته وه ۵
دهگوترئ: (مضى ثْنِي مِنَ اللَّيْلِ)
سهعاتیک له شهو رقی، (ك: اثناءه)
۵ دهگوترئ: (جاء في اثناء الامر)
واته: له ناموندی کاره که دا هات.

الثَّنِيَّة: هر چه یوانیک که لبهی
کهوتبن، (ك: ثناء وثنان).

الثَّنِيَّة: دادنیک له چوار که لبهی پیشه وه
(دوو ددانی خوارو دوو ددانی سهره)
۵ ریبازی ناوکیوو که ۵ دهگوترئ:
(فلان طلاع الثَّانِيَا) فلانکهس نازاو
به جهرگو و چاونه ترسه، خو بؤ
ناخوشی و چورتم راده گری ۵ هه وئ
دهدا پیاوتمی بکاو کاری مهردانه
نه نجام بداو ناوو شورمت بؤ خوی
دهسته بهر بکا.

الاستثناء: شتی چه رتکراو ۵ دهگوترئ:
(هر ثْنِي) واته: دلسؤزی من و
دؤستی په سه ندرام.

الثَّنِيَانُ: ناده میزادی ببئ هه لویست و ببئ
راو بؤ چون ۵ شوئنکه و تهی کهسانی
دیکه و ماستا و چی.

الثَّنَانِي: نه و نایه ته قورنانیانیه
دهخوئندرئ و دوو باره دهگریته وه.

الثَّنِي مِنَ الْأَرْتَارِ: نه و ژپیهی دواژپی
په که مبه ۵ دهگوترئ: (جاء القرم
مثنی) قه و مکه که دوو دوو هاتن.

الثَّنَوِي مِنَ الشَّعْرِ: نه و مبه ههر دو
شیرمه که قافییه که بیان سهره واکه بیان
په ک بیت ببئ ۵ هه روا ناوه بؤ دیوانی
مه ولانا جهلال الدین رومی به زمانی
فارسی له بواری (تصرف) دا.

ثَابَ ثَوْبًا وَثَوْبَانًا: گه پرایه وه (ثاب الى الله)
تؤبهی کردو بؤلای خودا گه پرایه وه.

ثَابَ الْمَاءُ: ناوکه له چه وزدا کؤ بووه.

ثَابَ مَالُهُ: ماله که ی زؤر بوو، کؤمه ل بوو

ثَابَ الْقَرْمُ: قه و مکه که به شوئین په کتردا
هاتن.

الثَّابَةُ: گه پاندپییه وه، گپرایه وه.

أَثَابَ فَلَانًا: ریزی له فلانکهس ناو
ریزنلینانی بؤ دیاریکرد ۵ قورنان
دهفه رموی: ﴿فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا
جَنَاتٍ تَجْرِي...﴾ ۵

ثَابِيَّةٌ: بؤی گه پرایه وه ۵ لمرزو تاکه ی بؤ هاته وه
۵ دهگوترئ: ﴿ثَابِيَّةُ الصَّبْحَةِ وَثَابِيَةُ الْمَرْضِ﴾.

(رجل طاهر الثوب) پیاویکه
داوینپاک و بی عهیب و خهوشه).

ثوب الماء: نهو پیستهیه کۆرپه‌ئه له
مندالسدانی دایکی دا تیییدا
دهمینیتیهوه تا له‌دایک دهیب ۵ تۆپه
قوماشیکه به‌ئهندازه‌ی جودا جودا.
الثواب: کراس فروش.

الشیب: ئافرمتیکه کج نه‌بی ۵ کجینی
نه‌مای.

المکاب والمثابة: خانوو مال و په‌ناو
شوینی حه‌وانه‌وه ۵ قورئان
ده‌فرموی: ﴿وَرَادُ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً
لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا﴾ ۵ کۆمه‌لگای ئاده‌میزاد
۵ پاداش.

المثوبة والمثوبة: پاداش ۵ قورئان
ده‌فرموی: ﴿لَمْثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
خَيْرٌ﴾.

قَارَ لَوْرَانَا وَكُورَا وَثُورَةً: رابه‌پئی و وروژا،
په‌رت و بلا و بۆوه ۵ ده‌گوتری: (ئار
الدخان والغبار و ئار الدم بفلان و ئار
به‌الخصبة و ئار به‌الشر والقضب و ئار
الماء من بين كذا): به‌تموژمی ئاوه‌که
هه‌لقولا ۵ (و ئار به‌الناس) خه‌لکه‌که
هیرشیان بۆ کردو له‌دهوری گرد
بوونه‌وه.

أشاره إشارة وئارا: وروژاندی، بلاوی
کرده‌وه، په‌رته‌وازه‌ی کرد، قورئان
ده‌فرموی: ﴿فَأَكْرُنْ بِهِ نَقْعًا﴾.

أثار الأمر: کاره‌که‌ی خسته به‌رباس و

ثوب: گه‌راپه‌وه ۵ بانگی کرد، بانگ لی
کردنه‌که‌ی دووباره کرده‌وه.

ثوب الصلاة: بانگه‌وازی کرد بۆ
به‌جیهینانی نوێژ ۵ دوا
ئه‌نجامدانی فه‌رزه‌کان نوێژی
سوننه‌تی کرد.

ثوب: به‌کراسه‌که‌ی ئاماژه‌ی کرد بۆ
ئه‌وه‌ی ببیندری:

ثوب فلان: ریزی له‌فلانکه‌س ناو
موکافه‌ئهی دایه‌وه

ثوبه عمله: له‌سه‌ر کرده‌وه‌که‌ی پاداشی
دایه‌وه ۵ قورئان ده‌فرموی: ﴿مَنْ
لَّوْبُ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾.

ثيبت المرأة: ئافرمته‌که بی‌هوژن بوو، بی
میرد مایه‌وه.

ثوب: خۆی ته‌رخان کرد بۆ خێرو
چاکه.

ثيبت المرأة: ئافرمته‌که بی‌هوژن بوو.
استثابة: داوا پاداشی لی کرد.

الثائب: نه‌و بایه به‌هیزمیه پیش
بارینی باران هه‌لده‌کا.

ماء ثالب: نه‌و ئاوه‌یه که شه‌پۆلی
ده‌ریا ده‌په‌وای بۆ فه‌راغو له‌چال و
چوێل دا ده‌مینیتیه‌وه.

الثواب: پاداش ۵ به‌خشش ۵ قورئان
ده‌فرموی: ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ﴾.

الثوب: پۆشاک ۵ هه‌ر شتیک ئاده‌میزاد
بی‌کاته پۆشاک خۆی ۵ ده‌گوتری:

لَيْكُؤْلَيْنَهُوْهُوْ گَرَنگى پى دا ۵ بۇيە لە
ئەئەردا ھاتوو: (أَلْيَرَا الْقِرَّانَ فَاَنْ لِّه
خَيْرِ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ): لە قورئان
تيفكرنو ورد ببنهوه بيخهنة
بەرياسو لَيْكُؤْلَيْنَهُوْ بىگومان خىرو
چاكەى پىشىنانو ئەوانەى لەوهدوا
دېنە كۆرى ژيانەوهى تىدايە.

ثَاوِرَةُ مِثَارَةٌ وَثَوَارًا: قەلەمبازى بۇيەو
پەلامارى دا.

ثَوْرُهُ: بەمانا (أَثَارُهُ) ھاتوو.

تَثَوْرٌ: بەمانا (ثَار) ھاتوو.

تِثَارًا: قەلەمبازى يەكتر بوونو
پەلامارى يەكيان دا.

استثارة: بەمانا (أَثَارُهُ) ھاتوو.

التَّوْرُ: كەلەگا، (ك: ثيران) ۵ بورجىكە
لە بورجەكانى ناسمان.

الثَّوْرَةُ: شۆرشو راپەرىن دژى دەسلەت
۵ راپەرىن و بەرخودانە لەلایەن
جەماومرەوہ بۆ بەدەيھىنانى
گۆرپانكارى بنەپەتتى لە بارودۆخى
سیاسى و كۆمەلەيەتیدا.

الْمَثَوْرَةُ: زەويپەك زۆرى كەلەگا ئى
ھەبن، (ك: مئاور) ۵.

ثَالٌ ثَوْلًا: شىتتى ئى دەرکەوت وەلى زۆر
بەزمقى نا ۵ گىل و نەقام بوو.

ثَالُ الشَّيْءِ: شتەكەى ھەلپژاندو ترساندى.
ثَوْلٌ ثَوْلًا: جەواشە بوو، شىتتىيەكەى تىدا

بەرجهستە بوو ۵ دەگوترى: (ھەر
أَثْرٌ وَهِيَ ثَوْلَاءٌ)، (ك: ثول).

أَثَالٌ: ھەلپژاو پائى پىوھنرا، رادرا.
أَثَالٌ عَلَيْهِ النَّاسُ: خەلك لىي
كۆبوووەو لە ھەموو لایەكەوہ
ھاتنە سەرى.

أَثَالَتْ عَلَيْهِ الْأَفْكَارُ: زۆر بىرو بۆچونى
جياجىياى بۆپەيدا بوو نەيزانى
بەكامەيان كاريكا (وَأَثَالَتْ عَلَيْهِ
الْعِبَارَاتُ) وشەو رستەى جۆراو
جۆرى بۆ ھاتن نەيزانى كامەيان
بلى و كامەيان بنووسى.

تَثَوَّلٌ: بەمانا (أَثَالٌ) دى.

الْأَثْوَلُ: گىل و خىر تىدا نەبوو،
تەمبەل و خوڭپرى و ھىچ لەدەست
نەھاتوو ۵ دەگوترى: (شَيْخٌ أَثْوَلٌ مِنْ
شَيْخٍ أَثْوَلِهِ).

الْثَّوْلُ: كۆمەلى ھەنگ (پورە ھەنگ).

الْثَّوْمُ: سىر، گىايەكە لەپىرى
(زەنبەقىيە) نزيكەى دوو سى
بست بەرز دەيىتەوہ، بىكەكەى
لەزەوى دا پەگ و پىشەى بارىكى
ھەيە ۵ بۆنىكى كەسكونى ناخۆشى
ھەيە، لەئامادەكردنى خواردەمەنىدا
بەكاردەھيىنرى، ھەروا لەبوارى
پىشكىشدا بەكار دەھيىنرى.

الْثَّوِينِي: ئاردە كە دەكرىتە ژىر

گونتكه هه وير بۆ ئەو ەى بىرى
بەنان.

ئوى بالىكان رلىه ئواء؛ لەو شوئنه جىگىر
بوو ماىه وه قورئان دەفەر موى؛
﴿وَمَا كُنْتَ تَارِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ...﴾
الئوى بالىكان؛ لەو شوئنه ماىه وه
تئيدا نىشتە جى بوو.

ائوى فلان بالىكان؛ فلانكەسى لەو
شوئنه جىگىر كرد.
ئواء بالىكان؛ بە مانا (الواء) دى.

تگواء؛ داواى لىكرد كە لە خانووتكىدا
نىشتە جى بكا.

الثاية؛ شوئنى تئيدا كردبوونە وه
چەند بەردىك دەخريئە سەرىك
بۆ نىشانەى كوپرە پىگا لەكئوو
كەژدا ە بۆ ئەو ەى رىبوار شارەزا بى
ە خىمەىكە لە چەند چلە دارو
كراس و پەرۆ دروست دەكرى.

الشرة؛ تەپۆلكە و گردۆلكە ە جارى وا
دەبى لەسەر ئەم جۆرە تەپۆلكانە
چەند بەردىك دەخريئە سەرىك

بۆ نىشانەى تولەرى شوىنى چۆل
الئوى؛ نىشتە جى جىگىر بوو ە ميوان،
(ك: ائرىاء) ە ەودەو مائىك
ئامادەكرابى بۆ ميوان، (ك: ائرىة) ە.
الئوى؛ بۆ مئىنە بەكار دى، (ك:
ئوابا) بە.

المشوى؛ مەنزل و شوئنى حەوانە وه
تئدا مانە وه ە قورئان دەفەر موى؛
﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾
أبو مشوى؛ خاوەن مال.

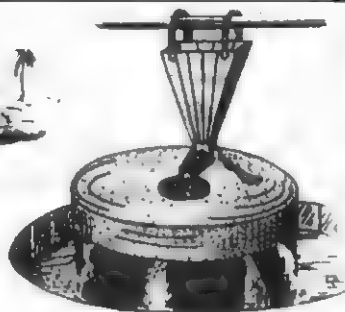
أم مشوى؛ ئافرەتى خاوەن مال و
لئىسراوى ناوماى (ربة البيت).

تُيِّبَتِ الْمَرْأَةُ؛ ئافرەتەكە بئوژن بوو.
تُيِّبَتِ الْمَرْأَةُ؛ ئافرەتەكە بئوژن بوو.
الئىب؛ ئافرەتەكە كچىنى نەماى.

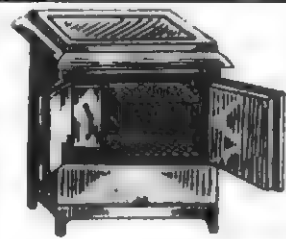
الئىل؛ گىياھەكى تەمەن درىژە، بەسەر
زەويدا بلاو دەبئتە وه ەندى شوئى
پئى دەئىن (زمىج).

مطاب البشر

مطال

مطحة

مفرد

مثلث متساوي الأضلاع

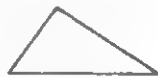
مثلث متساوي الساقين

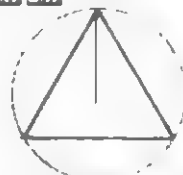
مثلث قائم الزاوية

مقياس

مثلث منفرج

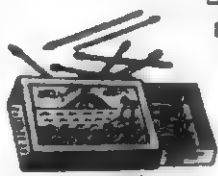
طريقة رسم مثلث متساوي الأضلاع

مقياس

مقياس عشري

مقياس

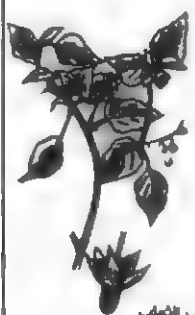
مقياس

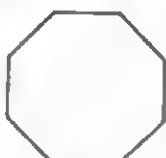
مقياس

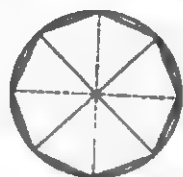
مقياس

مقياس الشماع

مقياس

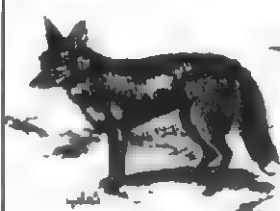
طريقة رسم مقياس

مقياس

مقياس ولصامها

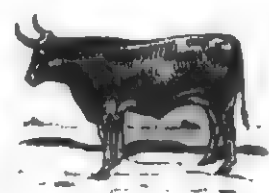
مقياس

مقياس

مقياس

مقياس

جیم: پینجھم پیتی ریزبہندی پیتھکانی
 سہجایہ.

الجازولين: جورىكه له بهرهمهكانى نهوت.

جِي جِي: بانگکردنی خوشتره بۆ سهر
ناو.

جَا جَا الابل: بهوتنی (جی جی) ہ بانگی
 حوشرہ کہی کرد بُو ناو خوارندنہ وہ.
 الجؤ جوؤ: شوینی بهیه کگه پشنتی سهره
 ئیسقانی سینگه ۵ پِیشی کهشتی،
 لهفه رماپشتیکی نیمامی عه لیدا
 هاتووہ دهلی: (کائی انظر الی مسجد
 کجؤ جوؤ سفینه او نعامة جاشة)، (ک:
 جآ جی).

جَابَ جَابًا: گله سورمه‌ی فروشت ۵ ماں و سامانی بیکه و دنا.

الْجَابُ: گلہ سوریکہ پہنگی پی
 دھکری ۛ ناوک ۛ ٹادہ میزادی دھمو
 چاو گرژ ۛ کھرہ کیوی ۛ شیر.
 الْعَائَةُ: بؤ مینہ بہ کاردی.

جَابَةُ الْبَطْنِ: نِيَوَانْ نَاوَكْ وَ يەر.
جَاثْ بِحَمْلِهِ: بَهْقُورْسِي بَهكُوتْ لَه كَه يَه وَه
تَوَانِي بَرُوا.

جَاثَ الرَّجُلُ: پیاده که هه‌واله‌کانی
گواسته وه (هو جَاثَ وَجَاثَ).
جَثَّ جَاثًا: به ته‌میه‌نی هه‌ل‌سایه سه‌ریی

که شته قورسه کمي هه لگرت زور
بمه زحمهت هه لسا به سه ری.

جُثَّ جُثًّا: ترسا، (هو مجرث)، پیغمبر
(د.خ) درباری جارتک بینینی
جوہرائیل دمہرموی: (فجُثَّ منه
فرقا).

أَجَاكُ الْمِثْلُ: كَوَالَمَكِه مَانَدُووی کَرِدو
بِرِستِی ئِی بِرِی.
إِنْبَاتُ النَّخْلِ: دَرِهَخْتِه خُورِمَاکِه
کِهوتِه سَمِر زُهوِی.

المجذّر: گۆلکه‌له‌ی مانگای کیوی، (ک: جاذر).

جَارَ جَارًا وَجُورًا: دمنگی بهرز کردموه ۵
دهگوتری: (جَارَ الْبَقَرُ) مانگا که
بۆراندی ۵ (جَارَ الى الله) هاوارو دادو
هیغانی بۆلای خودا کرد لایه وهو
پاراپه وه ۵ له قورئاندا دهفهرموی:
(إِذَا هُمْ يَجَارُونَ) ۵ پیغه ممبر
(د.خ) دهفهرموی: (كَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَى
مُوسَى لَه جُورًا إِلَى رَبِّهِ بِالْتَّلْبِيَةِ).

جَارَ النَّبْتِ جَارًا: رمومکه که دریځ یوو،
یمرز یوو.

جَارَ الْأَرْضِ: زموږ په که گز وگیا که ی باډی
 کړدو بهر زبوو موه.
 جِنَر جَارًا: له سنگی دا گیر، پارو مکه،
 ناو مکه له سنگی دا گیر.

جَأْفَةُ: ترساندی، (هر مُجَاف)، دهگوترئ:

(رجل مُجَاف): پیاویکی ترسنوکه.

اجْتَأَفَ: خستی، بهزهوی دا دا.

إِلْجَأَتْ الشَّجَرَةَ: درهخته که له رهگهوه
هه لکه نندرا.

جَيْئَلُ: که متیار ه نهم وشهیه وایاوه (ال-ی)
ناخریته سمر ناگوترئ: (الْجَيْئَلُ).

جَيْئَلَة: که متیار.

الْجَيْئَلُ: همرشتیک که تهو زمبه لاج بی.

جَای علیه جَایاً: گهستی.

جَای الشَّيْءِ جَواً و جَایاً: بهندی کرد ه

گلیدایه وه ه بهستییه وه ه له پهنی

پیشیناندا هاتوووه دهئ: (أَحَقَّ

لَا يَجَای مَرْغَةً): گیل و نهقامیکه تف

لهدهمی دا ناووستی، واته: ناتوانی

نهئنی له دئی خویدا بهئلیته وه.

جَایِ الْكَرْبِ: کراسه کهی دوری و ریک و

پیکی کرد.

جَایِ السَّقاءِ وَالْثَغْلِ: کونده کهو نهعله کهی

پینه کرد.

جَایِ الْقِدْرِ: سهکولکهی بؤ منهجه لکه دانا.

جَایِ النَّمِّ: پاریزگاری مهرو مالاته کهی کرد.

جَایِ الْفَرَسِ وَخَمره جَای وَجْزَوْه:

سوراییه کهی مهیلوه لیل بوو،

دهگوترئ: (کبیه جَاَوَاء): که تیبه

یه ک رهنک لیل و ژمنگاوییه.

أَجَای الْقِدْرِ: سهکولکهی بؤ منهجه لکه

دانا پارچه پیستیک یان شتیکی لهو

جؤره دهخریته ژیر منهجه لکه وه.

الْجُزَارُ: رشانه وهو سکچون که توشی
ناده میزاد دهبی.

الْجَارُ: له پیاوان مه بهست پیاوی که تهو

جوارشانه یه ه له باران: بارانی زؤرو

به خوړده و لیژمه یه ه له گزوگیا:

روهکی تهرو تازهو ناسک و تیر ناوه.

الْجَاثِرُ: شت له بین گیران و به ناخوشی

قوتسدانی خوارده مه نییه ه

جوزانه وهو خوران و په پیدابوونی

ترشاییه له قورگدا.

جَنَزَ بِالْمَاءِ جَزاً وَجَزاً: قورگی به ناو گیرا،

ناوی له بین گیرا، (هر جَنَزَ وَجَنَزَ).

أَجَازَ: له بین گیراند، وای لی کرد

خؤراکه که له قورگی بگیری.

جَاشَتْ نَفْسُهُ: خه م و ناره حهتی، ترسو

بی می روله زیدی بوو.

جَاشَ إِلَیْهِ: روی تیکرد.

الْجَاشُ: نهفس یان دل، دهگوترئ: (هر

رابطُ الْجَاشِ): دل قایم و وره بهرزه،

له تهنگانه دا خؤراگرو پشو دریزه.

الْجُشُوشُ: سینگ ه پیاوی که تهو

جوارشانه یه ه به شتیکی شهو یان

کؤمه لیک خه لکه.

جَأْفَةُ جَافاً: به عهرزی دادا، خستی،

ترساندی.

جَافَ الشَّجَرَةَ: له رهگو پیشه وه

دره خته کهی هه لکه نند.

جُفِ الرَّجُلُ جَافاً وَجُفَافاً: پیاوه که ترسا ه

برسی بوو.

الْجِسَاءُ: پارچه پیستیکه یان پارچه
قوماشیک یان دارنکی تهخت
دهخړته ژېر مهنجه له وه، (ك: جناة).

الْجُنُوءُ: پینه.

جَبَّ السِّيفَ وَالْبَصَرَ جَبًّا وَجَبُوءًا:

شمشیر هک کول بوو نه پېرې، چاو
کژبوو نه پېښی.

جَبَّ عَنِ الشَّيْءِ: لټی ترساو خوی
شارده وه.

جَبَّ عَلَيْهِ: گوزو گومبته لټی دهرکه وت ۵
له حه دېښی ئوسامه دا هاتوو ده لټ:
(لَمَّا رَأَوْا جَبُّوا مِنْ أَخِيهِمْ).

جَبَّاتُ الْغِيَةِ: مار هک به نه سپای کشاو
خوی شارده وه.

جَبَّاتُ الْأَرْضِ: زهوییه هک فاجکی زور
بوو.

أَجَبًا عَلَيْهِمُ: له به رزاییه وه به سهری دا
روانین

أَجَبًا الزَّرِيعَ: به روبرو می کشتو کانه هک
شیندرو کرد، پټش نه وهی به ره هک
پې بگا فروشتی، خواردی.

أَجَبًا الشَّيْءَ: شته هک شارده وه،
ده گوتړی: (أَجَبًا مَالَهُ): مال و
سامانه هک له لټېر سراوانی زهکات
کو کردنه وه شارده وه.

الْجَبُّ: عه مباراویکه له کڼودا ناوی تیدا
کو دمېته وه، (ك: أَجَبْتُ، جَبَّاءُ).

الْجُبَّاءُ: فارچک، کارگ ۵ تهخته داری فاقپاپ
۵ تهخته په هک ده کړته بنکی نه عل.

الْجُبَّاءُ: نافره تی مه مکى قیت بووېن.
الْجُبَّاءُ: ترسنوک (الْجُبَّاءُ) به مانا (الْجُبَّاءُ)
دی.

جَبَّ جَبًّا وَجَبَّابًا: برې، کو تایی پې دټن

۵ ههر له مانایه وه په هک پیغه مېهر

(د.خ) دهغه رموی: (الإسلام يجب

مأقبله) واته: ئیسلام هه موو دابو

نه ریتیکى پټش خوی له کوفرو

بی دینى هه لاجوده کاو ناپانه ټلی.

جَبَّ الْخَصِيَّةُ: گونی دهره ټنا ۵ (جَبَّ فُلَانًا)

به سهریدا زال بوو.

جَبَّ التَّخْلُ: درهختی خورماکى

موتور به کرد توده کى به سهردا

پشت.

جَبَّ الْبَعِيرُ جَبًّا: حوشر دوگه کى

پوکایه وه برپایه وه (هر أَجَبُ، هى

جَبَّاءُ)، (ك: جَبَّ) ۵ ده گوتړی: (امراة

جَبَّاءُ) نافره تیکه سمتى نین، گوشت

به رانیه وه نیه، یان سنگ و مه مکى

گه وړه نین.

أَجَبَّ اللَّبَنُ: ماسته هک روئى لى وه دی

هات، روئى هه بوو.

جَابَ جَابَةً وَجَبَّابًا: به سهرى دا زال بوو،

ده گوتړی: (جَابَ لِي الْقَرَى)

له میواندارى و سه خاومت دا له و

باشتر بوو ۵ (جَابَتِ الْمَرْأَةُ صَاحِبَتَهَا):

نافره ته که له جوانیدا زال بوو

به سهر دهسته خوشکه کېدا.

جَبَّ: به گورجى روئى فاجاندی ۵

له حه ديثنك دا كه (مورق)
ريوايه تي كردوو دهئ: (التمسك
بطاعة الله اذاجب الناس عنها كالكار
بعد الفار).

جبب الفرس: به نه كي قاجي نه سپه كه
تانه زنوي بوو.

اجتب: جبه ي له بهر كرد (اجتب
الشئ) شته كه ي بريه وه.

انجب: بو موطاووه هاتوو، ده گوتري:
(جببته لانجب).

تجاب الرجلان: نهو دوو پياوه زن
به زن يان كرد هه ريه كه يان خوشكي
نهوي ترياني ماره كرد.

الجباب: گراني كوشنده و قاتو قري
(الجباب) به مانا (الجباب) دئ ه شتي
بن نرخو بن بايه خ ه شتيكه
ده كه وئته سه رماستاوي شيري
حوشتر وهكوو رونه كه ره ده جي.

الجب: بيري ناو كه پان و پوپ بن، (ك:
اجباب ، وجباب وجبة).

الجبالية: پيرنكن له موخته زيله كاني
به صره، كه ريه ره كه يان نه بو عه لي
موحه ممه دي كوري (عبد الرهاب ي
جوبائيه سالي ۲۰۲ ك مردوو
نيسبه تي نه بو عه لي بولاي كوندي
جوبه يه كه هه ريميكه له خوزستان.

الجه: كه وايه كي ناو داماني قول فش و
فول، په خه كه ي سه رله بهر
له سه ره وه بو خواره وه گراوويه،

له سه ر پو شاكه وه له بهر ده كرى.
الجه: زري ه نه ملاو نه ولاي چاوه يان
بروكانيه تي ه بو خانوو: ناو پرستي
يه تي بو شير و رمب: كالانه كه يه تي ه
هه روا ناوه بو نهو شوينه ي قاج و ران
پيك ده كه يني، (ك: جيب وجباب) ه.

الجبوب: زهوي رهق و پته و گل و خول.
الجه: ناو پرستي ريگه.

الجهت: هه رشتيك جگه له خودا
به رستشي بو بكرى ه كاهين و
كوئه وه ناني ساحيرو جادوباز، خودي
سيحره كه ه قورنان ده فهرموي:
(يؤمنون بالجن والطاغوت).

ججب: قه له ويوو (ججب الرجل):
پياوه كه به مهبه ستي خودا به رستي
به جيهان دا گه را.

تجبجب: دولچه ي ناوتيدا خواردنه وه ي
حوشتر ي په يدا كرد.

الجبجبة: قاپي كه ديزه يه كه: گوشتي
كو تكو تگراوي تي ده كرى و تييدا
ده كوئي ندرى و ده كرى ته قاو رمه و
له سه فهرو كاروان كردندا ده كرى ته
تيشوو، (ك: جباب).

الجبجبة: به مانا (الجبجبة) دئ ه
زه رفيكي چه رمينه (دولچه يه كه)
حوشتر ي تييدا ناو ده درى ه
زه نبيله يه كي چه رمينه گلي تييدا
ده گوپزرتيه وه، (ك: جباب) له
حه ديثي عوروه دا هاتوو دهئ: (ان

مات شیء من الابل لخذ جلدہ لاجعلہ
جبابب ینقل فیہا).

الجُبْنَانَةُ: نهو شوینہیہ چہک و
تہقہ مہنی تیدا ہلہدہ گری.
جَبَدَ الْعَبُّ جَبْدًا: تریکہ بۆلہکانی بچوک
بوون و وشکەل بوو.

جَبَدَ الشَّيْءُ: شتہکەى بۆلای خۆی
راتہکاندو کیشی کرد ۵ لہ حەدیثی
پینگە مہردا ہاتووہ دمفہرموی:
(لَجَبَدَنِي رَجُلٌ مِنْ خَلْفِي): لہدواوہ
پیاویک پۆشاکەکەمى راتہکاندو
بۆلای خۆی کیشی کردم.

اجْتَبَدَ: بەمانا (اجتذبہ) دئ.

انجَبَدَ: بەمانا (انجذب) دئ.

جَبَرَ جَبْرًا وَجَبْرًا: چاک بۆوہ چاکى کردوہ،
رێکی خست، وای لێ کرد بجیتہوہ
شوینی خۆی یەک بگریتہوہ،
دەگوترئ: (جَبَرَ الْعَظْمُ الْكَسِيرُ).
جَبَرَ جَبْرًا وَجَبْرًا وَجَبْرًا: چاکى کردوہ،
شەبکەو موشەمماى لێ بەست.

جَبَرَ الْفَقِيرَ وَالْأَتِيمَ: پێویستیایى خۆى بۆ
هەزارەکە یان بۆ هەتیوہکە دابین کرد.
جَبَرَ عَظْمَهُ: نیسقانەکەى بردوہ شوینی
خۆى و لەمافو شەپکەى پێویستی
لێ پێچا.

جَبَرَ مَافَقْدَهُ: بارتەقاي نهو شتەى لہ
دەستى داوہ (لەکیسی چوو)، پێى
بەخشى.

جَبَرَ الْأَمْرَ جَبْرًا: کارەکەى رێک خستەوہو

هەلى سەنگاند.

جَبَرَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکەسى ناچارکرد

نەوکارە نەنجام بدا.

اجْبَرَهُ عَلَى الْأَمْرِ: بەمانا (جَبَرَهُ) دئ.

اجْتَبَرَ الْعَظْمُ: بەمانا (جَبَرَ) دئ.

اجْتَبَرَ فَلَانٌ: دواى هەزارى دەولەمەند

بوو دارايیەکەى گەشەى کرد.

إِجْتَبَرَ الْعَظْمُ: بەمانا (جَبَرَ) دئ.

تَجَبَّرَ: فیزی کردو خۆى بەزلزانی.

تَجَبَّرَ الْعَظْمُ الْكَسِيرُ وَالْفَقِيرُ وَالْأَتِيمُ:

بەمانا (جَبَرَ) هاتووہ.

تَجَبَّرَ الشَّيْءُ: شتەکە خەریکە بارى

خۆى بگریو رێک بکەوئ ۵

دەگوترئ: (تَجَبَّرَ النَّبْتُ وَالشَّجَرُ):

روەکەکە درەختەکە دواى سیس

بون و لاوازی ناھیکیان تیگەرپایەوہ

سەرلەنوئ سەوز بوونەوہ ۵ (تَجَبَّرَ

الْكَلْبُ): لەومەرکە گزوغیاکە دواى

نەوہى مەرۆ مالأت خواردو بویان

سەرلەنوئ هەلئیدایەوہ شین بووہ.

تَجَبَّرَ الْمَرِيضُ: نەخۆشەکە بارو دۆخی

تەندروستی بەرەو باشى دەروا

خەریکە چاک ببیتەوہ.

تَجَبَّرَ فَلَانٌ: فلانکەس هەندئ لەو مال و

سامانەى لەدەست دابوو دەستى

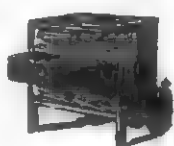
کەوتەوہ ۵ (تَجَبَّرَ الرَّجُلُ مَالًا):

پیاوہکە مائى دەست کەوت.

اسْتَجَبَّرَ الْفَقِيرُ: هەزارەکە بەھوى

باربوکردنى خێرخوازان وەزعی

ئابوری باش بوو.

جارور أو حرار

حبة

حبس أو حبهة

جراب

جرارة

مجرد

حبة

خردان

حرس

جبة

محدار

محداف

جسر

جخش

جرموق

جوع

جديلة

جرة

مجرقة

حرن

مخز

جبارة

جربان

جرجير

جراب

جزمة

مينة

جريس

مجنس

جزر

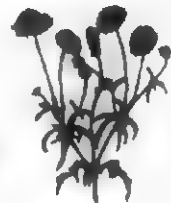
جلد

جاروش

جلر

جرينة

جند

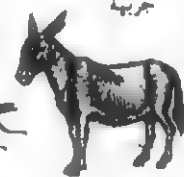
جزي

ذات الاجرس

جرادة

جخش

جدحد

جواجو

استَجْبَرَ فلاناً: زنده رهوی کرد
له چاکه کردن و یارمه تیدانی
فلانکەس و زۆر ههولێ دا کهم و
کوپی ههزاره که چاره سه ربکا.

الْجُبَّارُ: ته که ببور کردن و خۆبه زلزانین
الْجُبَّارُ: به فیر و چوون، خوین و برینیکه
توله ستاننده وهی تیدا نیه، قهره بوو
ناکریته وه، دهگوتری: (حرب جبار)
خوین و هرگرتن و تۆله ستاننده وهی
تیدا نییه ۵ به مانا (بی تاوانی)
هاتوو، دهگوتری: (أنا منه جَبَّارٌ) ۵
ههروا له پیش ئیسلامدا ناو بوو بۆ
روژی سێ شه ممه.

الْجَبَّارُ: کاری هه ئه به ستنه وهی ئیسقانی
شکاو، وه ستایی و ده ست رهنگینی
له و بواره دا ۵ ههروا ناوه بۆ ئه و
شه پکه و له قاف و موشه مهایه
ده خریته سه ر برینه که و شوینه
شکاوه که وه، (ک: جبار).

الْجَبَّارُ: ناوی که له ناوه جوانه کانی خودا ۵
به مانا خۆبه زلزان و فیز که ههاتوو ۵
بالادهستی چه وسینه ره وهی بی به زمی،
دهگوتری: (قلب جبار) دلکی بی
رحم و بی به زمییه، په ندو نامۆزگاری
هه ئناگری، (ک: جبار) ههروا ناوه بۆ
دره ختی خورما که به رز ده بیته وه و
له وه دا نامینی دهستی بگاتی.

الجبر: ئه و که سه یه زۆر بی به زمی و
بی و سه ر ره ق و خود په سه ندبی.
الجبر: پیاوی ئازاو به جه رگ، ئه و

شه پکه ی ئیسقانه شکاوه که ی پی
هه ئه به سترینه وه، (ک: جبار) ۵.
ومذهب الجبر: ئه و رێباز و بیرو
بۆ چونه یه په یه وه کارانی پێیان وایه
به نده کان ناچارن له سه ر کردن
کاره کانیان و بۆ خۆیان هه یج
ده سه لاتیکان تیدا نیه.

علم الجبر: به شی که له به شه کانی
زانستی ریاضه (ماتماتیک).

الجبري: نرخ دانانی ته و زمی،
دیاری کردن به های کال له لایه ن
ده سه لاتی قهرمان په و او نابی به هه یج
جۆری که له و نرخه لایه مین.

الجبرياء: شکۆمه ندی و کیر یاء.

الجبريَّة: ته که ببور و خۆبه زلزان ۵
رێبازی ئه وانه یه پێیان وایه که
هه رچی دپته سه ر رێ ئاده میزاد
له ژیا نیدا له ئه زه لدا بۆ دیاری
کراوه و به نده هه یج ده سه لاتیکی نیه
له ئه نجامدانی کاره کانی دا.

الجبروت: قارو قه هر.

الجبروت: ئه و شه پکه و له قاف و
موشه مهایه که له سه ر ئیسقه
شکاوه یه.

جبريل: فرشته ی نیگا هینان، هه روا،
دهگوتری: (جبریل) جیرین.

جَبَسَ العظم الكسب: ئه ندامه ئیسق
شکاوه که ی گرته که ج.

تَجَبَّسَ فِي مشيته: له رو یشتن دا خۆی
باداو فیزو نازی کرد.

الأجْبَسُ: پیاوی لاوازو ترسنۆك.

الْجَبَّاسُ: ئەو كەسەى جیبس دروست
دەكا ۵ لەفافو گەچەكە ئامادە دەكا
بۆ تیگرتنى لەشۆژنە شكاوەكە ۵
كەچ فرۆش ۵ سروشت و شك و
تەبیات توندو روشت ناشیرین.
الْجَبَسُ: گەچ، كەرەستەى بیناو بیناسازی
۵ ماددەبەكە لـه كیریاتی
(كالیسیوم) ی هاپاو وردكراو ۵ پیاوی
وشك و رمزا گران، پیاوی لەنیم و
گیل و فشهكەر ۵ بیچوو و ورج، (ك:
أجباس و جبرس).

جَبَلُ اللَّهِ الخَلْقُ جَبَلًا: خوداوهند
دروستكراوانى بەدیھێنانو.
جَبَلُهُ عَلَى كَذَا: لەسەر ئەوە رای هینا،
دەگوترئ: (جبلت القلوب على حب
من احسن اليها).

جَبَلُ الشَّيْءِ: شتەكەى توندو پتەوكرد ۵
(جبل فلاناً على الشئى والأمر):
فلانكەسى لەسەر فلان شت و فلان
كار راهیناو وای ئى كرد پابەندى
بى و لێى لاندەدا.

جَبَلٌ جَبَلًا: كە تەو زەبەللاح بوو، نافولاو
نەكلەوت بوو (هر جَبَلٌ وَجَبَلٌ).

أَجْبَلٌ: بەرەو كۆو رۆیى ۵ كۆیۆكى توش
هات ۵ بیری هەلەكەندو گەبشتە
دەمارە خاكی پتەو ۵ دەگوترئ: (أَجْبَلٌ
الشاعر): شاعیرەكە قسەى بۆ نەكراو
نەیتوانى هەستى خۆى دەرپێرئ.

أَجْبَلُ فلان: فلانكەس لەكارەكەیدا تی
شكاو سەرکەوتونەبوو ۵ چروك و
دەست هوجاو بوو بەخشش و
عەطای نەبوو.

أَجْبَلُ فلاناً: فلانكەسى بە چروك و
بەخیل بینی.

أَجْبَلُ فلاناً على الشئى والأمر:
فلانكەسى لەسەر فلان شت و
فلانكار راهینا.

جَابَلٌ: لە كۆوێكە نەهاتە خوار، كەوتە
كۆو لەوئ نیشتهجئ بوو.

جَبَلَةٌ: برپیهو وە دولەتى كرد.

تَجَبَلٌ: چوو و كۆو ۵ (تَجَبَلُ فلان مال
فلان): فلانكەس هەموو مالى
فلانكەسى بۆخۆى برد.

الْجَبَلُ: نەتەو، كۆمەلێك لە ئادەمیزاد،
گۆرەپان، (ك: أَجْبَلٌ وَجَبَلٌ).

الْجَبَلُ: گەل و نەتەو، كۆمەلێك
ئادەمیزادى زۆرو زەبەندە.

الْجَبَلُ: بەمانا (جَبَلٌ) دئ ۵ درەختى
وشكەو و بوو.

الْجَبَلُ: هەر شتێك لەروبهرى زەوى بەرز

بێتەو وە لە بەرزایى گردۆلكەو

تەپۆلكە تێپەرپەكا، (ك: أَجْبَلٌ وَجَبَلٌ

وَأَجْبَالٌ) ۵ دەگوترئ: (فلان جبل)

فلان خۆگرو چەسپاوە هیچ شتێك

ناى لەرزىنى ۵ ریش سپى نەتەو وە

پیاو ماڤوڤ ۵ زاناو لیها توو.

أَبْنَةُ الْجَبَلِ: مار ۵ بەلاو كارەسات،

خودى شتەكە دېتە كاپەو، ھىچ
 ھېزىكى دەرەكى كارى تى نەكا.
 الْجَبِيلُ: كۆمەللىك ئادەمىزاد ۋە پىاوى
 دەم ۋە چاۋ ناشىرىن ۋە رىزاگران.
 الْجَبِيلُ: ھۆزۈ خىل ۋە سىرۈشت.
 الْجَبَالُ: نەكلەمەت ۋە دەگوتى: (امراة
 مجال) ئافرىتى جەستە زەبەلاخ ۋە ئاقۇلا.
 جَبْنٌ جَبْنًا: ترسا لە شتلىك كە شىاوى ئى
 ترسان نىيە.
 جَبْنٌ جَبْنًا وَجَبْنًا وَجَبَانًا: بەمانا (جَبْنٌ) دى
 ۋە (ھو جىن ۋە جىبان ۋە ھى جىن ۋە جىبان)
 ۋە دەشگوتى: (ھى جَبَانًا).
 أَجْبَنُهُ: بەترىنىۋى لەقەلەمدا ۋە واى ئى
 كرد بىرسى.
 جَبْنُهُ: بەترىنىۋى ھىساب كرد، واى ئى
 كرد بىرسى.
 أَجْبَنُهُ: بەمانا (أَجْبَنُهُ) دى ۋە شىرەكەى
 كرد بە پەنىر.
 تَجَبُّنُ اللَّبْنِ: شىرەكە ۋەكوو پەنىرى لىھات.
 التَّجَبُّنُ: لە زاراۋەى پىزىشكاندا گۆرۈنى
 ئەنسىجەى داھىزاۋو كىرمۇل بۇ
 پارچەپەكى ھەۋىر ئاساى رەنگ
 گەنى، يان رەنگ زەردىكى كال لە
 پەنىر بچى.
 الْجَبَانُ: ترىنىۋى پىچەۋانەى ئازاۋ
 نەبەرد.
 جَبَانُ الرَّجُلِ: روتەنك، بەھەپاۋ شەرم
 جَبَانُ الْكَلْبِ: مېۋاندارو سەخى
 سىرۈشت، (ك: جَبْنَاء).

دەنگدانەۋە، دەگوتى: (ما أنت الا
 كابة الجبل مهما يُقْلُ يُقْلُ): تۆ ۋەكوو
 دەنگدانەۋەى شاخ ۋەھى ھەرچى
 بگوتى دەپىلىتەۋە، ئەمە
 بەكەسىك دەگوتى كە
 شۈنكەۋەتى خەلك بى ۋە ھىچ راۋ
 بۇچۈنى نەبىن ۋە جەمەتەتى
 (نەشمەدو بىلا) بى!!
 الْجَبَلَةُ: زەۋى قاپم ۋەتە ۋە كە پاچۈ
 قوللىك كارى تى نەكەن ۋە ھىزو
 توانا ۋە سىرۈشت ۋە ھەپ ۋە عار ۋە
 دەم ۋە چاۋ ۋە پىستى دەم ۋە چاۋ.
 الْجَبَلَةُ: بەمانا (الْجَبَلَةُ) دى ۋە گەل ۋە
 نەتەۋە ۋە كۆمەللىك ئادەمىزاد ۋە لە
 زانىستى ژياندارى دا مادەپەكى
 لىنجى پىكھاتەپەكى موعەقەدى
 كىمىاۋىپە ئەم ماددەپە بنەماۋ
 ئەساسلىكى سىرۈشتىپە بۇ
 گىئالەبەرو دەرخت ۋە روھ.
 الْجَبَلَةُ: پىكھاتەى شت ۋە سىرۈشتى شت ۋە
 گەل ۋە نەتەۋە ۋە كۆمەللىك ئادەمى.
 الْجَبَلُ: نەتەۋە ۋە كۆمەللىك ئادەمىزاد ۋە
 قورئان دەفەرمۇى: ﴿وَلَقَدْ أَضَلُّ
 مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا﴾.
 الْجَبَلُ: بەمانا (الجبل) دى.
 الْجَبَلَةُ: دروستكردن ۋە پىكھاتە ۋە نەتەۋە
 ۋە قورئان دەفەرمۇى: ﴿وَأَلْقُوا الَّذِي
 خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأُولِينَ﴾.
 الْجَبَلِيَّةُ: جەم ۋە جۈلى سىرۈشتى ۋە ئەم
 جەم ۋە جۈلەى بەھىزى سىرۈشتى

الْجَبَّانُ: ساراو بيايان ۵ گۆرستان.

الْجَبَّانَةُ: به مانا (الْجَبَّانُ) دى، (ك: جباين).

الْجُبْنُ: شىريك توند بووبى بوبىته په نىر به نىكه وليكه يه كى تايبه تى.

الْجُبَيْن: به شىك له ناوچه وان پشتى

زولف لاي راستو لاي چه پى

ناوچه وان همرچه نده له كنىبى

نه حمه ديدا ده لى: (جه بين و

جه بهه) ته ويله.

الْمُجَبَّنَةُ: همرشتىك پياو هه لىنى بۇ

رژدى و چرۆكى، ده گوتري: (الولد

مَجَبَّنَةُ): منداڭ واده كا باوك و دايك

رژدى له ژيانى خوياندا بكن.

جَبَّهْهُ جَبَّهْهْ: به ناوچه وانى خوى كىشا ۵

به شتىك روبه روى بووه وه كه پى

ناخوش بوو ۵ پىويستياتى بۇ جىبه جى

نه كرد به ناومىدى گىرپايه وه.

جَبَّه الشَّيْءِ فَلَانًا: شته كه به شيوه يه كى

چاوه پروان نه كراو توشى فلانكه س

بوو به بى نه وهى خوى بۇ ناماده بكا.

جَبَّه الْمَاءِ: چووه سهر ئاوه كه بۇ

ئاوخواردنه وه وه لى جامى ئاوى ئاو

خواردنه وهى لى نه بوو.

جَبَّه جَبَّه: ناوچه وانى پان بوو روخسارى

شىرين بوو (هر اجبه رهي جهاء).

جَبَّه: ريسواى كردو سهرى پى شوپر كرد.

اجْتَبَه الْمَاءِ وَغَيْرُهُ: تامى ئاوه كهى پى

ناخوش بوو بۇى قوت نه چوو.

الْأَجْبَه: شىر: بۇيه نهم ناوهى لى نراوه

چونكه ناوچه وانى پانه.

الْجَابَه: بالنده يان نازهل كىوى كه توشى

ئاده ميزاد دى و روبه روى ده بىته وه

نه وىش ره شىبىنى لى به دى ده كا.

الْجَبَّةُ: ترسنوك.

الْجَبَّةُ: ناوچه وان (نىوان دو نه برؤو

قزى پيشه سهر)، (ك: جباه) ۵

به كۆمه لىك ئاده ميزاد ده گوتري

رىكخراو و تاقم و پىرپىك پىكهاتى

بۇ ده سته به ركردى خىر يان

ره وانندنه وهى شىر له گه له كه يان.

جَبَّه الْقَوْمِ: ريش سپى و رابه رى نه ته وه

۵ (جَبَّه الْقَبِيلَةِ أَوِ الْمَدِينَةِ): پياو ماقولى

هؤز يان هى شار ۵ (جَبَّه الْأَسَدِ):

چوار نه ستىرهن و نىه شىر يان لى

دىته بهرچاوو ده يهم مهنزلى مانگه ۵

له زاراوهى مۇسيقادا: به شى لاي

ژوروى كه مانجه يه كه به شكلىكى

حه له زؤنى خوى دهنوئى.

جَبَّه الْخَرَجِ وَالْمَالِ جَبْرًا وَجَبَاةً: خه راجى

كۆكرده وه.

جَبَّه الْمَاءِ: ئاوه كهى له هه وزدا له

عه مبارودا كۆ كرده وه.

جَبَّي جَبَّي: به مانا (جَبَّ) دى.

جَبَّي: به سه رده مدا ره به و رو كه وته

سوحده ۵ هه ردوو ده ستى خسته

سهر نه ژنؤى و چووه رو كوع.

اجتباہ: هه لى بزاردو كردى به دؤست و

خوشه وىستى خوى ۵ قورئان

ده فهرموى: ﴿وَكَلَّكَ يَجْتَبِيكَ﴾

رُبُكُ ۵ به مانا هه لبه ستن دئ	جُثْ: ترسا.
وهكوو له قورناندا هاتوو: ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَآيَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا﴾.	اِجْتَثْ: دابرا، له ريشه وه هه لکه ندرا ۵ (اِجْتَثْ الشئ) شته که ی بری هه لی گهند.
الجابی: نهو که سه ی پاره ی خه راج و فه رمانگه و نهو جوړه شتانه کوډه که توه، (ك: جباة) ۵ به مانا کولله ش دئ.	اِنْجَثْ: دابرا، کو تای ی هات ۵ هه لکه ندرا.
الجابية: بؤ مینه به کاردئ ۵ حه وزیک عه مباراوێک ئاوی تی بکری، (ك: جواب) ۵ قورنان دمفه رموی: ﴿وَرَجَفَانُ كَالْجَوَابِ﴾.	اَلْجَثْ: که ره شان ۵ شانه هه نگوین ۵ هه رشتیک تیکه ل هه نگوینه که بووبی له باله هه نگو هه نگ ی مردو.
الجبا: ئاوی گوکراوه ی ناو حه وزو عه مباراو ۵ فه راخی گلینی بیرو حه وزی ئاو، (ك: اجباء).	اَلْجُثْ: هر به رزاییه که له زهوی جیا بووبیته وه که میک له روبه ره که ی به رز بووبیته وه وهکوو ته پۆلکه.
اجثال الشعر والريش: قژه که فش بووه، قژ بوو.	المِجْثُ: لاشه، (ك: جُثْ واجنات).
اجثال الطائر: بالنده که پهرو بالی خو ی فش کردنه وه.	اَلْجَثِيَّةُ: پوره هه نگ، (ك: جَثْ).
اجثال النبات: روه که که به رز بووه و لیک هالا.	اَلْمُجَثْ: په کی که له به حره کانی عه روز، هر له سه رده می عه باسییه کانه وه شاعیران به وه راهاتون شیعه رده کانیان به زوری له سه ر نه م کیشه وتوو.
اجثال فلان: فلان که سه رقی هه لساو خوی ناماده گرد بؤ شه ر.	المِجْثُ: به مانا (الجنات) دئ.
اجثال الشئ: شته که رانویندرا.	جَثَجَثَ البرق: بروسکه که دریزه ی کیشا.
جَثَ النحل جَثًا: هه نگه که ویزه ی هاتو دمنگی دایه وه.	تَجَثَبَتِ الشعرُ والنباتُ: مووه کان روه که کان زورو پر بون.
جَثَ الشئ: شته که ی هه لکه ند ۵ برپه وه.	تَجَثَبَتِ الطائر: بالنده که خوی راوه شانند.
جَثَ القمل: هه نگوینه که ی به که ره شانه وه دمه رینا، شانه هه نگوینه که ی هه مووی بری و دهری هینا.	اَلْجُثَاثُ: قزو موو ۵ گزوگیای پر وچر. اَلْجَثَاثُ: به مانا (الجنات) دئ ۵ گیاهه که له دمه شتا ده پوی گوله که ی زهردو بـوونی خو شـه.

جَثَلَتْهُ الرِّيحُ جَثَلًا: رهشهبایه که بردی و
فرپاندی.

جَثَلَ الشَّجَرُ وَالنَّبَاتُ وَالشَّعْرُ جَثَالَةً وَجَثُولَةً:
درهخته که رووه که که قژه که دریز
بوو تیک هالا.

الْجَثَالَةُ: گهلای هه لوهریوی درهخت.
الْجَثَلَةُ: میروه رهشهی گه وره، (ك):
جَثَلٌ).

الجاثلیق: به لای هه ندی تاقم و پیری
مه سیحیه خوره لاتیه کانه وه
پیشه وای نوسقوف و که شیشه کانه،
(ك: جنالقة).

جَثَمَ الْحَيَوَانُ وَالانْسَانُ جَثْمًا:
گیانله به ره که یان ئاده میزاده که
وه گری شوینه که ی خوی بوو
به جیتی نه هیشت، به زه ویه که وه
نوساو دلی بر وای نه دا جیتی بیلن و
(فأصبحوا في دراهم جاثمين).

جَثَمَ صدره بالأرض: سنگی به زه ویه که
نوسا.

جَثَمَ الطعام على المعدة: خوارده مه نییه که
له سر مه عیده قورس بوو.

جَثَمَ الليل: شهو بوو به نیوه شهو.

جَثَمَ العذق: به رسیله خورما که گه وره
بوو.

جَثَمَ الزرع: گزو گیاه که له زه وی به رز
بووه وه ستا.

جَثَمَ فلان الراب وغره جثما: فلان که س
گله که ی گرد کرده وه.

جَثَمَهُ: به ندی کرد هه تا مرد و
نیشانه یه کی دا کرد و تیری تیگرت و
له هه دیخی پیغه مبه ردا هاتوو و
دمفه رموی: (نهی عن المجثمة)
پیغه مبه ر (د.خ) نه هی کردوو و
له وه ی مه ریک بزنی که مریشکی که و
بکری به نیشانه و به ردی تی بگری.
تَجَثَّم الطائر أنشأ: بالنده نیره که
سواری میینه که بوو.

الجاثوم: موته که و کابوس.
الجُثَامُ: به مانا (الجاثوم) دی.
الجثامة: گیلی گه و ج که هه رگیز
پیاهوتی ئی نه وه شیت وه و ته مبه لی
ته وه زه لیکی وه ها که هه رگیز
نایه وی جولمبکا و موته که
الجُثَمُ: موته که.

الْجُثْمَانُ: لاشه و جهسته، شه خص و
که سایه تی
الْجُثْمَةُ: ته پوژکه، گردوژکه.

الْجُثْمَةُ: ته مبه ل و ته وه زه ل که هه رگیز
مه یلی جم و جولی نیه و موته که.

جَثَا جَثْرًا وَجَثْرًا: له سر نه ژنوی دانیش

و یا له سر سه ره په نجه ی راوه ستا و

ده گوتری: (هو جاث) و قورنان
دمفه رموی: «وَتَرَى كُلُّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً»،

(ك: جِثِي وَجِثِي) و قورنان

دمفه رموی: «ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّ لَهُمْ خَرْلَ

جَهَنَّمَ جِثًا» به قیرانه تیک (جِثِيًا)

خویندر او مته وه.

جثا الإبل ونحوها جسراً: حوشره گانی
کۆکردهوه.

جائی فلان فلاناً: فلانہ کہس بہتہ نیست
فلانہ وہ دانست.

جائی رکبتہ الی رکبتہ: ئەژنۆی بە
ئەژنۆیەوہ نوساند.

جِئَاہُ: بہ مانا (أجٹاہ) دی۔

تَبَاثُرًا مُجَآئِئًا وَجْهًا: لَه كَاتِي كَيْشَه وَ
دَهْمَه دَهْمِي دَا بُوِيَه كَتَر هَه نَسَانَه سَه رِي،
بَان هَه نَسَانَه سَه رُحُوك بُوِيَه كَتَرِي.

الجناء: پاداشت، نه‌ندازه، هینه ۵
ده‌گوتری: (عددهم جناء مئة).

الْجَنَاءُ: به مانا (الْجَنَاءُ).
الْجُثْرُ: کومہ لہ گل، گڑ، جہستہ، پشکو
ناگر، (ک: جُنَى وَجُنَى).

جَجَجَج: په‌لې كړدو به‌گورجې بؤ
كاره‌كه چوو ۵ شانازی به‌پياو
ماقوڼو گه‌وره پياوانى
نه‌ته‌وه‌كه‌په‌وه كړد.

جَمَعَتُ فُلَانًا: فلان ثافرمت پیاو
ماقولنکی کهم وپنهی لی بووه.

جَجَجَ فلان: فلانکس سه‌روم‌ریه‌گانی
خویشانی هه ژمارکردن ۵ گه‌پانه‌وه‌و
پاشه‌کشه‌کردن ۵ ده‌گوترئ: (حسوا
نَمَ جَجَجُوا): هه‌لمه‌تیاں ببردو
پاشان گه‌رانه‌وه.

جَجَجَجَ عَنْ الشَّيْءِ: وازی له شته که هیٚناو
دواکه وت.

الْجَعْبَاحُ: گھورہ پیاو و سہرو مرو

به خشنده و خاومن که ره.
الحُخُخُ: به ران.

جَعَدُ جَعَاً: رایکیشایه وه، رای خست

أَجَعْتُ السَّبْعَةَ وَالْكَلْبَةَ: درنده که یان

سہ گہکھ ناوس بوو سکی زل بوو

نزيك بوو بزي و بيچوي ببي ۵

دهگوتری: (اَجَعْتُ الْمَرْأَةَ) نافرمتہ کہ

دوگيان بوو، سكى گه وره بوو نزيك

بہو مندائی بیبی ۵ لہ حدیثی

پیغمبرِ خدا ہاتھ وہ کہ تہ شریفی

(مَرْءٌ بِامْرَأَةٍ مُّجَحَّ فَسَّالٌ عَنْهَا) به لای

نافره‌تیکی دووگیانی نزیك منداڤ

بووندا تیپه‌ری پرسپاری گرد نه‌مه

کئیہ؟ عہہ رزیان کرد نہ مہ

که نیزه کی فلانکه سه.

الْبَحْثُ النَّبَاتِ عَلَى الْأَرْضِ: كَيَاوَكُزْه

که به پاش داجووه، بهرز نه بووه،

به سهر زهوی دا بِلّو بووه.

الْجَعَّةُ: درختی که به سحر زهویدا

بلاو بیته وهو بهرز نه بیته وه.

جَعَدَ الْأَمْرَ رَبِّهِ جَعْدًا وَجَحُودًا: وَيُپْرَای

زانیاری به‌شته‌گه ره‌تی بکاته‌وه‌و

بروای پی نہ کا ۵ لہ قورٹاندا

دمفہ رموی: (وجحدوا بہا

وَاسْتَيْقَنَتْهَا).

جَعَدَ فلاناً **حَقَّهُ** وَ**بِحَقِّهِ**: نینکاری مافی

فلانکەسی کردو دانی پێانەنا.

جَعَدَ جَعْدًا: خَيْرُ بِيْرِ كَهْمُ بُوو لَهْبَهْر

نه‌بوونی یان به‌هۆی چروکی و رزديیه‌وه

هـ (هو جَعِدْتُ، أَجْعِدُ وهي جعدهاء).

جَحَدَ الْعَامُ: سالتی کی کهم باران بوو (جَحَدَ
الْأَرْضَ) زهوی وشک هه لآت و بی
خیرو بیرو بوو ه (جَحَدَ النَّبَاتَ) گزو
گیاکه کهم بوو بهرده وام نه بوو
(جَحَدَ الْعِشِشَ): ژپانی تهنگو
کوله مهرگی بوو.
أَجَحَدَ: مال و سامانه کهی به فیرو روئی ه
خیرو بیرو کهم بوو.
أَجَحَدَ فَلَانًا: فلانکه سی به پرژدو چرؤک
له قه له مدها.
الْمَجْهُودُ: نینکاری کردن ه (لَا مَ الْجُحُودَ)
له زاراهوی نه حویپاندا بهو (لَا مَ) ه،
ده گوتری بجیته سهر فیعلی
موضاریعی نه فی کراو وه کوو
دمه رموی: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَأَنْتَ فِيهِمْ) و (لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ).
جَحَدَرُهُ: خستیه سهر زهوی و تیکیه وه گلاند.
تَجَحَدَرُ: ترپل بوو تیکه وه گلا ه
(تَجَحَدَرُ الطَّائِرَ) بالنده که کهوته
جم و جول و فپی.
الْجَحْدَرُ: پیایو کورته بالآ، (ك):
جحادر) ه.
جَحَدَلُ فَلَان: فلانکه سی دوی هه زاری
دهوله مهنده بوو.
جَحَدَلُ الْمَالِ وَغَيْرِهِ: مال و سامانی
کو کرده وه ه (جَحَدَلُ الرِّعَاءِ)
زهر فیه کهی پر کرد.
جَحَدَلُ فَلَانًا: فلانکه سی خسته سهر
زهوی، یان که له بجیهی کرد.

جَحَدَلُ الدَّابَّةِ: ولاغه کهی به کری گرت.
الْجَحْدَلُ وَالْجُحْدَلُ: مندانی قه له وو
تیکسمراو.
جَحَرُ الضَّبِّ وَغَرَهُ: سوسه مار، بز مژه که
چووه کونه وه.
جَحَرُ الْحَيْرَانِ: نازه له که دواکه وت (جَحَرُ
الْخَيْرِ) خیر دواکه وت.
جَحَرُ الْعَامُ: ساله که بی باران بوو ه (جَحَرُ
عَيْنِهِ) چاوی به قول چون.
جَحَرُ الْحَيْرَانِ: نازه له کهی کرده ناو
کونه که به وه.
أَجَحَرُ الْقَرْمُ: نه ته وه که کهوتنه گرانی و
نه بوو ونیه وه.
أَجَحَرُ الْعَامُ: ساله که بارانی نه بوو.
أَجَحَرُ الضَّبِّ: سوسه مار کهی خسته
کونه که وه ه ده گوتری: (أَجَحَرَتِ
السَّنَةُ النَّاسَ): ساله که خه لکه کهی
خسته ژپانیکی کوله مهرگی و
نه بوونی بزپویه وه.
أَجَحَرُهُ إِلَيْهِ: ناچاری کردو په نای بی
برده بهر فلان
أَجْتَحَرَ جُحْرًا: ژوری بنیانتنا، کردی
به شوینی تیدا حه وانه وه
أُتَجَحَرُ: چووه ناو کونه وه، چووه کولانه وه.
تَجَحَرُ: به مانا (الْجَحَرُ) دی.
الْجُحْرُ: چالیکه، کولانه به که، کونیکه
دمعباو گیانله بهری بجوک ده بکه نه
شوینی تیدا حه وانه وهی خوین،
(ك): جُحُور، أَجْحَار، حِجْرَة).

الْمَجْرُ: سالی بچ بارانی و گرانی و
ژیانتالی.

الْمَجْر: په ناو پاسارو شوینی تیدا
حه وانه، (ك: مجاحر).

جَحَشَ عَنْهُ: لیسې گۆشه گیربوو، تهنه
كهوت (هو جاحش وجحش).

جَحَشَ الْجِلْدَ: پیسته که ی روشاند، برینداری
کرد، له حده پشدا هاتوو دهلی: (سقط
من فرس فجحش شقة) له نه سپه که
كهوته خواره وه لایه کی روشا.

جاحش عن نفسه و غیره مجاشة
وجعاش: بهرگری له خوئی و غه پری
خوئی کرد شه پری کرد، ده گوتری:
(فلان يجاحش عن خيط رقبة)

فلانكس بهرگری له گیانی خوئی
دهكا ه له حده پشی پیغه مبهردا
دهرباره ی شایه تیدانی
نه ندامانه کانی جهسته له روژی
قیامه تدا هاتوو دهلی: (بعدا لكن
وسحقاً فمكن كنت أجاحش).

جاحش القوم: پالنه په ستوی
کۆمه لکه کی داو قهره باقی کردن.
جاحش الأمر: دهستی له کاره که
وهر داو ریک و پیکي کرد.

الجحش: جاشه کهر، (ك: جعاش) ه
که سیک له راو بۆچوونی خوئی لانه دا
پیی ده گوتری (هو جحش وحده).

الْمَجْشَة: جاشولکه که ری می ه
گورزه په ک خوری یان مو له باسک

دمرها لئیندری و دهرپسری، (ك:
جحاش) ه.

جَحَطْتُ عَيْنَهُ وَجَحَظًا: چاوی زهق بوو،
چاوی دهرپه پری (هی جاحظة وهر
جاحظ)، (ك: جحظ) ه.

جَحَظَ اليه عمله جحظاً: سه بری کردو
خراپه کانی پی نیشان دان.

جَحَظَ: چاوی تی بری (جَحَظَ اليه
بصره) چاوی تی بری.

تَحَاطَ في كلامه: له قسه کردنی دا
لاسای جاحیطی کرده وه (جاحظ)
زانایه کی عهرمه خه لکی به صرايه
ناوی عه مری کوپی به حره و سالی
(۲۵۵هـ) مردوو ه.

الجاحظة: گلینه ی چاو.

الجاحظية: تاقمیکن له زانایانی عیلمی
که لامو به موعته زیله به ناوبانگن
جاری واهه په پائیان ددهن به
جاحیطه وه.

الْجَاطُ: دهرپه پینی گلینه ی چاو:
دهور و بهری گلینه ی که ه گلینه
چاوی زهق.

جَحَفَ فلان مع فلان جَحَفًا: فلان له که ل
فلان مه یلی په کتریان کرد، روی
تیکرد.

جَحَفَ الشيءُ: توپکلی له شته که دامالی ه
شته که ی هه لگرت و بردی.

جَحَفَ الكرة من وجه الأرض: به نامیری
سه وله جان توپه که ی فراند.

جَحَفَ الشَّيْءُ بِرَجُلٍ: شتهكهی به قاج هیئاو

برد بؤ نه وهی بیهائی

جَحَفَ الرَّجُلُ: پیاو هکه سکی چو، تووشی
نه خووشی سکچون بوو.

جَحَفَ الشَّيْءُ: شتهكهی هه لگرت و رای دا.

جَاحَفَ الرَّجُلُ بِهِ: پاله به ستوی داو
وه گیری هیئا.

جَاحَفَ عَنْهُ: بهرگری ئی کرد.

أَجْعَفَ بِهِ: بردی ۵ زوری هه وئ دا زیانی
بی بگه به نی.

أَجْعَفَ بِهِمُ الْفَقْرُ: هه زاری هیچی پی

نه هیشتن هه موو مال و سامانی

فه وتاندن ۵ نیامی عومهر له باره ی

زه کاته وه به عه دی گوت (أَمَّا فَرَضْتُ

لِقَوْمٍ أَجْعَفْتُ بِهِمُ الْفَاقَةَ) زه کاتم

داناوه بؤ که سانیک هه زاری پرستی

ئی برهین

أَجْعَفَ بِهِمُ فُلَانٌ: فلانکهس زیاد له توانا

نه رکی خسته سهرشانیان

أَجْعَفَ مَاءُ الْبُئْرِ: ناوی بیره که ی

هه ئینجا.

أَجْتَعَفَ الْكُرَةُ مِنْ وَجْهِ الْأَرْضِ: تۆپه که ی

فراند.

أَجْعَفَ الشَّيْءُ: شته که ی ئی ستاند.

تَجَاحَفُوا الْكُرَةَ بَيْنَهُمْ: تۆپه که یان

له نیوان خویندا هیئاو برد، به

سه وله جان له یه کتریان فراند ۵ له

حه دیثدا هاتوو دئی: (خَلُّوا الْعِطَاءَ

مَا كَانَ عِطَاءً فَإِذَا تَجَاحَفْتَ قَرِيشَ الْمَلِكِ

بَيْنَ فَرَلِضْرَه).

تَجَاحَفُوا فِي الْقِتَالِ: به گۆچان و عه صاو

شمشیر په لاماری یه کتریاندا.

الْجَحَافُ: سکچون به هو ی زور خواردنی

شتیکه وه ۵

مَرَّتْ جَحَافٌ: نه مان ی هه موو شتیک ۵

(سِل جَحَاف): لافاوئیک هه موو

شتیک رادا.

الْجَحْفَةُ: پارچه یه که له رۆن ۵ جوړئیک

له سکچوون پاشماوه ی ناو به

قه راخی حه وزه که وه ۵ پر به مستی

ئاده میزاد له خوړاک و شتی تر ۵

جینگا یه که له نیوان مه که وه

مه دینه دا.

جَعْفَلُهُ: خستی و تیری تیگرت

تَجَعَّفَلُ الْقَوْمُ: خه لکه که کۆبونه وه

الْجَعْفَلُ: سوپای زورو قه ره بائغ، (ك:

جَحَافِل)

الْجَحْفَلَةُ: به گیانله بهری سمداری وه کوو

گوئدرئزو نه سپ و هیستر ده گوترئ،

(ك: جَحَافِل).

جَعْلُهُ جَعْلًا: به زه وی داو خستی.

جَعْلُهُ: زیدره وی کرد له به زه ویدا دانی

دا زور به توندی خستی.

الْجَحَالُ: زه هری کوشنده.

الْجَحْلُ: هه رشتیک که ته و زبه للاح بی ۵

بائنده ی حیرباء یان جوړئیک له

حیرباء ۵ شای هه نگ، (ك: جَحْوَل

جَحْلَان).

جَحَمَ النارَ جَحْمًا: ناگره‌کهی کرده‌وه.

جَحَمَ الرجل عَينَه: چاوی کردنه‌وه و
نافوچینه‌وه ۵ ده‌گوترئ: (عین
جامحه).

جَعَمَتِ النارَ جَعْمًا وَجُعْمًا: و
ناگره‌که زور بوو پهره‌ی سه‌نده‌وه
بلیسه‌ی‌دا.

جَعَمَتِ العینان: و پرای گه‌ورمه‌ی
چاوه‌کان سوراییان زور بوو ۵ (هر
أَجَحَمَ وهی جَحَماء)، (ك: جَحَم).

أَجَحَمَ عنه: وازی ئی هینا ۵ (أَجَحَمَ
الرَّجُلَ وَغیره): خهریک بوو پیاوه‌که
بفه‌وتینئ.

جَعَمَهُ بعینه: چاوی تی برین و زوری
سه‌ر کردو چاوی ئی لانه‌دا.

تَجَاعَمَ: ته‌نگی پی هه‌لچنراو که‌وته
ته‌نگانه‌وه ۵ به‌خه‌م و خه‌فه‌ت و
رژدی و چروکی خو‌ی خواره‌ده‌وه و
ناوسکی هه‌لقرجا.

تَجَعَّمَ: به‌مانا (تَجاحم) دئ.
الجاحم: بشکو ناگری زور گه‌ش و زوو
هه‌لگیرساو ۵ شوینی زور گه‌رم
(جاحم الحرب) ناو جه‌رگه‌ی شه‌ر ۵
گه‌رمه‌ی جه‌نگ له‌په‌ندی پیشیناندا
هاتوو (بین الرغيف و جاحم التنور).

الجمام: نه‌خوشیه‌که توشی چاوی
ئاده‌میزاد ده‌بیچ چاوی ده‌هاوسی ۵
هه‌روا دهرده‌یکه سه‌گ ده‌یگری
دهرده سه‌گی پی ده‌گوترئ،

چاره‌سه‌ری نه‌وه‌یه ناو جه‌وانی
سه‌گه‌که داخ ده‌که‌ن.

الْجَحْمَةُ: ناگری بلیسه‌دار قرچه‌قرج
که‌رو سامناک (الْجَحْمَةُ) به‌مانا
(الْجَحْمَةُ) دئ.

الْبَحِيمُ: به‌مانا (الْجَحْمَةُ) دئ ۵ ناویکه
له‌ناوه‌کانی دۆزه‌خ ۵ قورئان
ده‌فه‌رموی: ﴿قَالُوا ائْتُوا لَهُ بُنْيَانًا
فَأَلْقَاهُ فِي الْبَحِيمِ﴾.

الْجَحْمَرُشُ مِنَ النساء: نافه‌رتی که‌ته‌و
زه‌لام ۵ پیره‌ژنی به‌سالاجو ۵ و شتری
به‌سالاجو، (ك: جَحامه).

جَحَنَ جَحْنًا: پیداو‌یستی مال و منداله‌کانی
ده‌سته‌به‌ر نه‌کرد جا یان له‌به‌ر
هه‌زاری یان له‌به‌ر رژدی.

جَحِنَ جَحْنًا وَجَحَانَةً: خوراکه‌کهی خراب
بوو، توشی به‌دخو‌راکی بووه،
گه‌شه‌کردنی زور سسته ۵ (هر
جَحِنَ) نه‌و کورته بالا‌یه ۵ له‌په‌ندی
پیشیناندا هاتوو ده‌لی: (عجب من
ان یحیی من جَحِنَ خَيْرَ) زور سه‌یره‌و
جیگیای سه‌رسوپرمانه که‌خی‌ر
له‌کورته بالا‌ ده‌ست بکه‌وی.

أَجَحَنَ عَلَى عیاله: به‌مانا (جَحَنَ) دئ.
جَحَنَ: به‌مانا (جَحَنَ) دئ.

الْجَحْنُ: شه‌تله‌گیای تینوی لاواز.
جَحَا بِالْمَكَانِ جَحْرًا: له‌و شوینه‌مایه‌وه
(جَحَا الشَّيْءُ): له‌بیخ شته‌کهی
دهره‌ینا.

اجْتَمَعَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ی له بیخ
دهره‌ینا.

جَحَا: پیاویکه زور رودای سه‌یری پال
ده‌رین و بۆ پیکه‌نین ده‌یانگیږنه‌وه
ناوه‌ک‌ی (أَبْرَ الْفُصْنِ دَجَيْنَ بَن
ثابت)ه.

جَحَّ بِرَجُلِهِ جَحَاً: به‌قاجی ته‌پو توژی
به‌ریاکرد.

جَحَّ فِي صَلَاتِهِ: له‌سوزده‌دا گه‌ده‌ی له رانی
حیاکرده‌وه دوو بایی له‌که‌له‌ک‌ی
خوی دوور خستنه‌وه ه له‌حه‌دیتدا
هاتوو ده‌لی: (أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَجَدَ
جَحَّ).

جَحَّ بِرَجُلِهِ جَحْوًا: به‌قاجی ته‌پو توژی
به‌ریاکرد

جَحَا الْكَوْزُ: گۆزه‌ک‌ی قَلَب‌ کرده‌وه.

جَعَى الشَّيْخُ: پیره‌میږده‌که پستی کۆم
بوو.

جَعَى الرَّجُلُ فِي سَجُودِهِ: پیاوه‌که
له‌سورژده‌ک‌ی‌دا هه‌ردوبایی
له‌که‌له‌ک‌ی دوور خستنه‌وه.

جَعَى عَلَى الْمِجْمَرِ: له‌سه‌ر ئاگردانه‌که
بوخاری په‌یداکرد ه له‌به‌رده‌وامبوون
له‌سه‌رکاره‌ک‌ی وازی هیناو لای دا.

جَعَى اللَّيْلُ: شه‌وه‌که رۆی ه (جَعَى النَّجْمُ)
نه‌ستیرمگان به‌رمو ئاوابوون رۆبیشتن.

جَعَى الْكَوْزُ: گۆزه‌ک‌ی لارکرده‌وه.

جَعَى الْكَوْزُ: گۆزه‌که لاریبووه ه (كَجَعَى
الرَّجُلُ عَلَى الْمِجْمَرِ): پیاوه‌که له‌سه‌ر

ئاگردانه‌که بوخاری دروست کرد.

جَدَبَ الْمَكَانُ جَدْبًا: شوینه‌که وشك بووه

چونکه ناوه‌ک‌ی ئی لادرا ه نه‌و ناوه‌ی

له‌وه‌پیش ده‌هاته سه‌ری لئی برا.

جَدَبَ الشَّيْءُ: ره‌خنه‌ی له شته‌که گرت و
زه‌می کرد.

جَدَبَ الْمَكَانُ جَدْبًا: به‌مانا (جَدَبَ) دئ ه
(هو جذب وجدة وجذوب).

أَجَدَبَ الْمَكَانُ: شوینه‌که وشك بوو ه

ده‌گوتری: (أَجَدَبَتِ السَّيَّةُ) سائه‌که

قات و قری بوو (أَجَدَبَ الْقَوْمُ):

نه‌ته‌وه‌که توشی به‌لای گرانی و قات و

قری هاتن ه له‌په‌ندی پیشیناندا

هاتوو ده‌لی: (مَنْ أَجَدَبَ إِنْتَجَحَ).

أَجَدَبَ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌ک‌ی به‌وشکی و

بی ناوی بینی.

أَجَدَبَ فَلَانًا: فَلَانْک‌ه‌سی له‌و شوینه‌ دانا

به‌لام دئی نه‌یگرت و پیی خویش

نه‌بوو هه‌رچه‌نده زه‌وییه‌که

به‌پیت و به‌ره‌ک‌ت بوو.

جَادَبَتِ الْأَبْلُ الْعَامَ: سأل سائی گاران‌ه

حوشتر نه‌بوو، وشك بوو

له‌وه‌ر نه‌بوو وای لینه‌ات حوشترمگان

چیلکه‌و چه‌وئلی له‌وه‌ری کۆنیان

ده‌خوارد و پوش و په‌لاشی په‌ناو

پاساریان ده‌خوارد.

تَجَدَّبَهُ: به‌ناخووشی زانی و پیی ناخویش بوو.

الْأَجَدَبُ مِنَ الْأَمْكَنَةِ: زه‌وی وشك که

ئاوی بۆ نه‌یه و بارانی ئی نه‌باری،

(ك: جُدَب).

المَجْدَابُ: زهوييهك كه چاوه پروانی
نه وهی ليناكړئ بهر ووبووم
دانه وئلهی ئی بهرهم بهيئرئ، (ك):
مَجَادِب).

اجْتَدَتْ: گۆړی دپاريكرد، ههلی كهنه
الْجَدَتْ: گۆړ، (ك): اجداث) ه قورئان
ددهرموي: ﴿لَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾.
الْجَدَجْدُ: زهوی تهختی سهخت.

الْجُدْجُدُ: گيانله بهر يكه وهكوو كولله
به شهو دهجړيوينئ ه بالوكه يهك
له چاو بيته دهر، (ك): جَدَا جَد).
جَدَحَ السَّرِيقَ وغيره في الماء وغره جَدْحًا:
قاومه كهي تيكه لاوی ناو كړدو
تيكي هه لدا به كه وچكي دوقافه.
جَدَحَ الشَّرَابُ: شهرا به كهي به كه وگير
تيك هه لدا.

جَدَحَهُ: به مانا (جَدَحَهُ) دي.
الْمَجْدَحُ: تهخته دار يكه به سهره كه يه وه
دوو پارچه داری تيگگير او پيوه
به يوه ست كراوه ه ماستاوو شهرا ب و
نهو جوړه شتانهی پي تيك
هه لده درئ، (ك): مجاديج) ه.

جَدَّ جَدًّا: گه ووهو شكومه نده ه قورئان
ددهرموي: ﴿وَأَلَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبَّنَا مَا
الْخَدَّ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾.

جَدَّ في الأمر: كوششي كړد هه وئى دا.
جَدَّ الشَّيْءُ جَدًّا وجدادا: شته كهي بر يه وه ه
دهگوترئ: جَدُّ الثَّغْلُ: بهری دږ

خورماكه ی ئی كرده وه، هيشوده كانی برين.
جَدَّ بالشَّيْءِ جَدًّا: پيی گهيی.

جَدَّ اللَّدِيَّ والضرع جددًا: مه مكه په پان
گوانه كه وشكي كړد شيری تيدانه ما
ه دهگوترئ: (جَدَّتْ الشَّاةُ وغوها:
مه ركه شيری كه م بو گوانه كانی
وشك بوون، (هي جَدَّاءُ)، (ك): جُدَّ).
جُدَّ: بهختو شانسی هه بوو (هو مجدود).

أَجَدُّ فلان: فلانكه س كه وته هه وئدان و
تيكوشان و گرنگی دان به كاره كانی ه
ريگای دهشتو راستی گرته بهر ه
(أَجَدَّ في الأمر) له كاره كه دا دلسوژی
نواندو كوششي كړد.

أَجَدَّ الطريقُ: ريگا كه تهخت بوو،
كو سپو ته گهری تيدانه مان.
أَجَدَّ النخلُ: خورماكه كاتی رنينی هات.
أَجَدَّ الشَّيْءُ: شته كهي هينا يه دی و
به ره می هينا.

أَجَدُّ ثوبًا: كراسی تازهی له بهر كړد ه له
پهندي پيشيناندا هاتووه: (أَبْل
وأجدُّ وأحمد الكاسي) پوښاك كوڼ
دهكه م و تازه له بهر دهكه م و سوپاسی
خودا دهكه م.

أَجَدُّ السَّيْرِ: په لهی كړد له روښتندا.
أَجَدُّ أمره: كيښه و نيزاعی له گه لدا كړد.
جَدَّدَ الشَّيْءُ: شته كهي تازه كرده وه
دهگوترئ: (جَدَّدَ العهدَ) په يمان و
به ليني تازه كرده وه.

جَدَّدَ ثوبًا: كراسه كهي به تازه يی له بهر كړد.

تَجَدَّدُ الضَّرْعُ: گوانه که شیرى له بهر
رؤیى، شیرى تیدانه ما.

إِسْتَجَدَّ الشَّيْئُ: شته که تازه بووه وه.

إِسْتَجَدَّ الشَّيْئُ: شته که ی په یدا کردو
تازه ی کرده وه.

الْأَجْدُ مِنَ الْأَعْوَامِ: وشکه سال، سالی بى
بارانى.

الْأَجْدَانُ: شه وو رؤژ.

الْمَادَّةُ: ناوهرپاستى رڼگا و شه قامه پړئ،
رڼگای سهره کی، شه و رڼگایه ی
توله رڼی دینه وه سهر، (ک: جَوَادَ).

الْمَدَادُ: کاتى رڼینى خورما.

الْمَدَادَةُ: تڼک هالان و تڼک چپرژانى لقو
پوږی دارخورما و شتى تر.

الْجَدُّ: باوکی باوک (باپیر) باوه گه وړه
باوکی دایک، (ک: أجداد وجدود
وجودة) ۵ رزق و رؤژى ۵ پله و
پایه و رڼزى لای ئاده میزاد ۵
قهراخى چه م و روبار ۵ شانسو
به خت ۵ له پهنډى پښیناندا هاتو وه
(جَدَّكَ يَرْعَى نَعْمَكَ) شانسو به ختت
چاو دڼرى نيعمه ته کانت دهکا.

جَدَّ الحِنْطَةِ: روهمکيکه شکل و شپوهى له هى
گمنم دهچى ۵ دهلڼن: شه م رووه که
له بنه پرتدا گمنم بووه و گوړانى
به سهردا هاتو وه.

الْجِدُّ: روبهرى زهوى ۵ که نارى روبار
مه و پهرى شته دمگوتري: (فلان
محسن جدًا)، (هذا خطر جد عظيم).

الْجُدُّ: لایه کی شت ۵ قهراخى روبار.

الْجُدُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی خاوهن شانسو
به خت، (ک: جُدُون).

الْجُدُّ: زهوى ته خت و بى که ندو له ند.

الْجُدَاءُ مِنَ الْأَبْلِ وَالْغَنَمِ: شه و حوشتر و
مهړه یه گوږى برابى.

الْجُدَاءُ مِنَ السِّنَنِ: شه و ساله یه که م
بارانبى.

الْجُدَادُ مِنَ الْمَفَاوِزِ: شه و دشت و سارایه یه
بى ئاوبى.

الْجُدَادُ: ههرشتيک تیکهالئ و باو هس
به په کدا کا له لق و پوږی دهرخت و
له گوش و حه بل.

الْجُدَّةُ: که نارى روبار ۵ به شیک له شت
که رهنکی جیا بى له به شه کانی تر ۵

دهگوتري: (جُدَّةُ السماء) و (جُدَّةُ

الْجبل) ۵ قورئان دمه رموى: ﴿وَمِنْ

الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ

أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ﴾ ۵ ههروا

دهگوتري: (جُدَّةُ الحمار): به زورى

شه و په ئه ی جهسته ی گوڼدرڼز که

رهنکی جیادمبى دهکه وڼته پشته.

الْجُدَّةُ: روبهرى زهوى ۵ مله وانکه یه که

دمکرتنه ملئ سهگ، (ک: جُدَّة).

الْجُدِّيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی به به خت و
شانسو.

الْجُدِّيُّ: روبهرى زهوى، (ک: أَجْدَةُ
وَجُدُدٌ وَجُدَد).

الْجُدِّيُّ: فلان: شه وو رؤژ.

الجديدة: بؤ مئینهیه.

جديدتا السرج والرّجل: نهو لبادو

قوماشه نهرمهيه به بهرى زينهكه

يان كورتانهكه وه دهلكيئري.

المَجْدَدُ من الثياب: نهو پؤشاكهيه

خهتى جيا جياى تئدابن.

جَدْرُ الجَدْرِ في البدن جَدْرًا: ئاولهكه

لهجهستهى دهركهوت.

جَدْرُ النَّبْتِ: روهكه كهسهرى له خاك

دهرهينا سهرمتاي به هار.

جَدْرٌ عُثْق الحمار جَدْرًا: ملى گوئدرئزهكه

هاوسا.

جَدْرُ الرَّجُل: پياوهكه خؤى پال ديواردا،

خؤى له په ناديواركه شاردهوه.

جَدْرُ الشَّيْءِ جَدْرًا: ديوار (شوراي) بؤ

شتهكه كرد.

جَدْرٌ جَدْرًا: ئاوهلهى توش بوو.

جَدْرٌ ظَهْرُهُ: پشتى ئاولهى ئى دهركهوت.

جَدِرَتْ يَدُهُ: بههؤى كارگردنه وه دهستى

بلؤقيان كرد.

جَدْرٌ بَكَدَا وَلَهُ جِدَارَةٌ: شياوى نهوويه،

جيئى خؤيهتى نهووه بؤ نهو بئ

(هر جدير)، (ك: جدراء).

جَدْرُ النَّبْتِ: روهكهكه سهرى

دهرهينا.

جَدْرٌ: ئاولهى توش بوو (هر مجدور).

أَجْدَرُ النَّبْتِ: بهمانا (جَدْرٌ) دئ

دهگوترئ: (أَجْدَرَتِ الْأَرْضُ)

زهويهكه گياى ئى روا.

أَجْدَرُ الشَّجَرِ: درهختهكه بهرو

بوومهكهى دهركهوت به نهندازهى

دهنكه نؤك دهبئ.

جَدْرُ النَّبْتِ: بهمانا (جَدْرٌ) دئ.

جَدْرُ الْبِنَاءِ: بالهخانهكهى رابهست.

جُدِرَ: ئاولهى ئى هات، توشى

نه خؤشى ئاوله بوو (هُوَ مُجَدَّرٌ).

أَجْتَدَرَ الجِدَارُ: ديواركهى ههئچنى.

الجِدَارُ: ديوار، (ك: جَدْرٌ)، له قورئان دا

هاتووه: ﴿أَوْ مِنْ رِزَاءِ جُدْرٍ﴾.

أَلْجَدْرُ: ديوار، (ك: جدران) ه بناغهى

ديوار ه لهحهديشدا هاتووه دهئى:

(اسْقِ أَرْضَكَ حَتَّى يَبْلُغَ الْمَاءُ الْجَدْرَ)

زهويهكهت ئاوبده تا ئاوهكه دهگاته

ديوارى سياجهكه ه يان بناغهى

ديواركه.

أَلْجَدْرُ وَالْجَدْرُ: هاوسانيكه له قورگدا

پهيدا دهبئ ه يان بههؤى لئيدان و

بريندار بوونهوه پهيدا دهبئ.

أَلْجَدْرُ: دهنگى نهو مادهيهى كه

خورماى پئ موتوربه دهكرئ ه

تهويلهوا ئاغهئى مهرو بزن.

أَلْجَدْرِيُّ: نه خؤشيهكه پئسته لهم

نه خؤشهوه دهگوئزئتهوه بؤ هى

تر، پئستهكه بلؤق بلؤق دهوستئ و

كئيم دهكاو دوايى تؤيكلهكهى رهق

ههئدى.

أَلْجَدِيرُ: شوئنيك به دهورئدا ديوار

دهكرئ.

الجديرة: ناغهن و گه وړ که به وشکه
که له ک بکړی ۵ سروشت.

المجدار: دار ناوه، دانانی بالتویه ک یان
هرشتیکی تر له ناو کشتوکالدا
هه لدمدری بؤ نه وهی درندهو
گیانله بهران سلی لی بکه نه وه.

المجدرة: زهوییه کی ناوه لاوی ۵ شیاوو
لایه ق ۵ دهگوتری: (هذا الامر مجدرة
لذلك) و (مجدرة منه) شیاوی نه وهیه.

المجدرة: شیاو ۵ دهگوتری: (انه
لمجدور ان يفعل كذا) نهو شیاوی
نه وهیه فلان کاریکا.

جدس الأثر جدوساً: له نهو روداوه یان
نهو باسهی کوئییه وه.
جدس الشيء: شته که وشک بووه وه رهق
هه لتهاتو پتهو بوو.

جدس الأرض: زهوییه که به به یاری
مایه وهو به کشتوکالو نه مام تیډا
چه قانندن ناوه دان نه کرایه وه (هر
جادمس وهي جادسة)، (ك: جواديس).

جدعه جدعا: لوتی بری، یان لایه کی
لوتی بری ۵ له پهندي پیښیناندا
هاتووه (لأمر ما جدع قصير أنفه)
به نهموونه دهیندریته وه بؤ کاریک
هوکاره کی شاردراو هی.

جدعه: به ندي کردو خستیه چوار
چیوهی به نديخانه وه.

جدع عماله: پیډاویستی ژبانی مالو منډالی
که م کردهو، به باشی به خپوی نه کردن.

جدع الصبي: خوراکي خرابی دا به
منداله که.

جدع جدعا: نه ندامیک له نه ندامه کانی
جهسته ی برېدرا (هر أجدع وهي
جدعاء)، (ك: جدع).

جدع الغلام: منداله که خوراکه کی خراب
بوو.

أجدعه: به مانا (جدع) دی ۵ (جدع
فلاناً): به فلانکه سی گوت لوتت
به برین چی.

جدع الثبات: رووه که کی هه لپاچی
ریکی خست، وه چهی کردو وشکه لی
کرد.

تجادعا: نهو دوو که سه دزایه تی
یه کتریان کردو که وتنه
به بره ره کانی یه کتری.

الجداع من الکلا: له وهر و ناخی قورسو
خراب.

الجدعة: شوینی برینی نه ندامی
جهسته که، نهو به شهی ماوته وه له
نه ندامه برپاوه که.

جدف الطائر جدفاً و جدوفاً: بالنده که
فری، باله کوریله کانی بؤ دواوه
جولاند.

جدف الرجل لي سيره جدفاً: پیاوه که
له روښتنه کی دا بالی هاوېشتن،
دهستی هینان و بردن.

جدفت المرأة: نافرته که هه نگاوی
کورتی هه لپا، له روښتنه شه قواوی
پانی نه هاوېشتن.

جَدَفَ الظُّبْيُ: ناسکه که بازی کورتی دا.

جَدَفَ الحَادِي: گورانی بیژي حوشرهگان
(خودیه خونیه کهه) له کاتی

گورانییه کهدا دهنگی نووسا.

جَدَفَ السَّمَاءُ بِالثلج: ناسمان به فری
باراند.

جَدَفَ المَلَاخُ السَّفِينَةَ وبالسَّفِينَةَ:

که شتییه وانه که که شتییه کهی به

سه وانه که لیخوری

جَدَفَ الشَّيْءُ: شته کهی بری، برپییه وه لیی
کرده وه.

جَدَفْتُ يَدَهُ: دهستی برپییه وه (فلان

مجدرف علیه عیشه): فلانکهس ژپانی

کوله مهرگییه، ژپانی تهنگی ههیه.

أَجْدَفُوا: گرد بوونه وه کردپانه هاوارو
دهنکه دهنک.

جَدَفَ بالنعمة: کوفرانی نیعمه متی کرد

ناشکوری کرد (پیغه مبهه (د.خ)

فهرموویه متی (لأَجْدِفُوا بنعمة الله)

به رامبهه نیعمه ته گانی خودا

ناشکوری مه کهن.

الأجدف: کورته بالا.

الجداف: ناووه لکیش نامیریکه ناوی

پي بهرز دهگریته وه بؤ زرعات و

کشتوکال (ناعور).

الْجَدَفُ: شهرابی دانه پوشر او، پان

هر شتییک ده می زمره کهی قه پات

نه گرابی (خشتوخال و کهفو

تلپی له شهراب گیرابی و فری درابی

ه گۆر ه کویه کهی (أجداف) ه.

الْجَدَفَةُ: جهلهب ه دهنگو و خشبه و

خرمه و ته پی کاتی راگردن.

الْمَجْدَافُ: بائی بالنده، سه وئی

به له مه وان (داریکی دریزه، به لای

سهریه وه شه پکه داریکی پان ههیه،

که شتی پی لی ده خوپردی.

جَدَلَ الغلام وولد الظبية وغيرها جدولاً:

منداله که هیژی پهیدا کرد سهرپی

که وت و دوی دایکی که وت.

جَدَلَ الشَّيْءُ: شته که پته و بوو.

جَدَلَ الحَبْلَ جدلاً: پته کهی باداو گشتی کرد

زور تیک بالندرا ه دهگوتری: (رجل

مجدول الخلق): پیاوکی توندو توله

(حارية مجدولة الخلق) که نیزه کیکی

نه ندان جوان و ریک پیکه.

جَدَلَ الرجل: پیاو ده کهی خست و به زهوی

دادا ه له ده مه ده می و کی شه دا

به سهریدا زال بوو ه دهگوتری: (هو

جدل ومجدل ومجدال).

جَدَلَ الشَّيْءُ: شته که باش به ستر او توندو

قایم و قول گرا، پته و بوو (هو

أجدل وهي جدلاء) ه دهگوتری:

(ساعد أجدل) و (ساق جدلاء) و (درع

جدلاء)، (ك: جدل).

أَجْدَلَتِ الظبية: ناسکه که بیچو وه کهی

له ته کدا رقی.

جَادَلَهُ مجادلةً رجداً: کی شهی له که لدا

کردو موناقه شهی کرد ه فورشان

دمفه رموئ: ﴿وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ﴾.

جَدْلُهُ: کوشتی، خستی، شهیدی کرد
(الْمُجَدِّلُ) شهیدکړاو.

إِجْتَدَلَ الْغُلَامُ: منډاله که گوره بووه
له گهل دایکیدا دمړوا.

إِجْدَلْ: شهید بوو کوزرا ۵ (بؤ
مطاوعه یه).

تجادلا في الأمر: نیزاعیان بهرپاکرد
که وخته کیشو نیزاعه وه.

تَجَدَّلَ: کوزرا، شهید بوو (بؤ
مطاوعه یه).

الْأَجْدَلُ: بازو ههئو، (ك: أجادل) ۵ له
حه دېشدا هاتوو دمفه رموئ: (بهری
هری الأجادل) وه کوو ههئو
دادپته شت.

الأجدلي: به مانا (الأجدل) دئ.

الْجَدَالُ: خورما که دهنکه کانی
سه وزدمېن و خړوکه دمېن.

الْجَدَالَةُ: زهوی، پان زهوییه که لی وردی
تیدا بئ.

الْجَدَالُ: نهو که سهی خورمای کالو
نه گه بیو دمفروشی ۵ نهو که سهی
کوتر له قهقه سدا بهند دها.

الْجَدَلُ: رېبازنکی موناغه شهو دمه دمېنیه
له نیوان دولایه ن و زیاتردا
هریه که پان به لگه ی خوی دپنیته وهو
دمیه وئ به لگه ی بهرامبهری پوچ
بکاته وه، له لای زانا مه نطقیه

موسولمانه کان بریتیه له قیاس و
بهرامبهریکردنیک که پیکدی له شتی
سه لئندراوو مه شهوړ.

الْجَدَلُ: نه نداسی جهسته ۵ نیسقانی ساغ،
(ك: أجدال و جدول) ۵ له هه دېشی
عائیشه دا هاتوو دمفه رموئ:
(العقبة تُقَطَّعُ جدولاً لا یكسرهما
عظمك).

الْجَدَلُ: به مانا (الجدل) دئ.

الْجَدَلَةُ: دمسکه وان ۵ نهو نامیره ی
له ناو شتیکی قولدا له ناو سندو لدا
شتی بئ ورد ده کړئ.

الْجَدَلِي: نهو که سهی نیسبه ت به
جیدال و موناغه شه بدرئ ۵ له لای
زانا پانی عیلمی مه نطیق نهو
که سهیه جه دهل به کار دپنئ ۵
هه رواناوه بؤ کوترنیک تازه بهرو
بالی لئ هاتبن نه توانئ باش بفرئ.

الْجَدَلِيون: نه وانه ی که له جه دهل و
دمه دمه ی دا به ناوبانگن وه کوو
سه و هه سلطانیه کانی یونان
موعته زیله کانی موسولمانان.

الْجَدِيلُ: هموساری توندو پته و له چهرم
پان له موو ۵ ریشمو میش تهرن.

الْجَدِيلَةُ: قهقه زنیکه له دار دروست
ده کړئ بؤ کوتر و کهو ۵ هوزو
عه شیرمت ۵ ناوچه ۵ حال و رېبازو
بیرو بؤ چون ۵ ده گوترئ: (رکب
جديلة رایه): په پرهوی بؤ چون و
عه زیمه تی خوی کرد.

المجادلة: له زانستی دان و سان و گوشتو گۆدا،
مونا قه شهو دمه دمه مېيه بۇ دهر خستنى
راستى و بۇردانى بهرام بهر.

المجدل: باله خانه ي بهر ز، (ك: مجادل) ه.
المجدام: بنكى لقه دارخورما.
المجدامة: نهو گوته گهمه ي ورد
نه كرابي.

المجدامية من النخل: نهو دهر خسته
خورما به به كه لقو پۇپى زور بن.
المجمة: (المجدامة) نافرت و پياوى
كورت به بالا، (ك: جدم) ه توپكى
سهره وى دهنكه دانه وئله.

المجدل: جۇگاي ناو (جۇگه و جۇبارىكى
بجوكه له زه وى هه لده كهندرى بۇ
نه وى ناوى پيدا بهرى بۇ ناو دېرى
زراعت و باغ ه چمند هيليكى راست
بكيشرين و نه و جا به چمند هيليكى
تر بهر درين بۇ نه وى چمند
خانه به كى چوار گۆشه پيك بى
نهمجار له ناو چوار گۆشه كاندا شتى
مه به ست بنووسرى دهمگوترى:
جه دوهلى زهر ب، جه دوهلى كار،
جه دوهلى حسياب، جه دوهلى دهرس.
جدا فلانا و عليه جدوا و جدا: به شى فلانى
دا، داوى خيرو سوودى ئى كرد.

جداه جديا: داوى سوود و نه فعى ئى كرد.
اجدى الشئى: شته كه سوودى هه بوو.
اجدى فلان: فلان باران لىي دا، به باران
تهر بوو.
اجدى الجرح: بهر نه كه خوونى ئى هات.

اجدى عنه: بى ناتاجى كرد ه
پيدا و بىستيه كانى بۇ دابىن كرد
اجدى فلان: به شى فلانكه سى دا.

جدى الرجل والسرّج: ژنر زين و
به شته مالى بۇ ولاغه كه ي دروست
كرد، به مه به ستى پاريزگار ي كردنى
پشتى ولاغ قوماشيكى نهرم
ده خريته ژنر زين و كورتانه وه.

اجتداه: داوى بارانى كرد ه داوى
به خشش و عطاى لى كرد.

استجداه: به مانا (اجتداه) دى.
الجادى: كوله، كه هه وئ و كۆشش ده كا
بۇ ده ستكه و تنى هه موو شتيك بۇ
نه وى بىخوا.

الجادى: زمعه ران.

الجاديا: به مانا (الجادى) دى.

الجداء: به خشش و عطا ه بارانى گشتى ه
له كاتى دوعا كردنى پيغه مبهر (د.خ)
بۇ بارىنى باران فهرمووى: (اللهم
اسقنا غيثاً غداً وجداً طبعاً) ه
ده گوترى: (خير فلان جدا) خيري
فلانكه س گشتيه بۇ هه موو كه سه.

الجداء: ده وئله مهندى و سوود و قازانج.

الجداء: نه ندازه ي حيسابى زهر ب،
ده گوترى ه (جدا لثله لى ثلاثة تسعة):

ناكام و نه ندازه ي سى چار سى نويه.

الجداية: نىرو مى له بىنجوى ناسك كه
گه پشته شش مانگو به ره و ژوور،
(ك: جدايا).

الْجَدَايَةِ: بَهْمَانَا (الْجَدَايَةِ) دَى.

الْجَدْنَى: بَارَانِى گُشتى ۵ به خَشَش ۵
دهگوترى: (شَغَلَتْنِى النِّفْقَةُ عَلَى عِيَالِي
عَنِ الْإِفْضَالِ عَلَى غَيْرِي).

الْجَدْنَى: كَيْسَكِه نَيْر ۵ كار، بِيْجَوِى بَزَن،
(ك: أَجْدَى، جَدَاء، جَذِيَان) ۵ بَوْرَجِيكى
ناسمانه له تهنِشت بَوْرَجِى دهلو.

الْجَدِيَّةُ: پارچه قوماشيك له زُيْر زَيْن و
كورتان دهكړيته پِشتى ولاغ.

الْجُدِيُّ: تهستيريكه نزيك قيبله به
تهستيرهى قيبله بهناوبانگه.

الْجُدِيَّةُ: خوڼى رهوان ۵ رهنكى دهمو
چاو ۵ پارچه ميسك ۵ ناوچه ۵ زُيْر
زَيْن و زُيْر كورتان.

إِجْدَارُ النَّبْتِ: رووهكهكه روا وهلى بالاي
نهكرد.

إِجْدَارُ فُلَانٍ: فَلَانَكِهس هه لساپه سهر
چوكان بُو جنيودان.

جَذَبَ الشَّهْرُ جَذْبًا: زوربهى مانگهكه
رؤى.

جَذَبَ الشَّيْءُ: شتهكهى دريژكړدهوه ۵
له شوڼى خوڼى لايذا.

جَذَبَ الْمَاءُ مِنَ الْإِنَاءِ: به دهم ناوهكهى
هه تلوشى له جامهكهوه.

جَذَبَ الرُّضِيعُ: شيرهخورهكهى له شير برپيهوه.
جَذَبَ فُلَانٌ حَبْلَ وَصْلِهِ: فَلَانَكِهس پهتى

په پوهندى نيوان خوڼى و خرمو
دوستى پچراند.

جَذَبَتِ الْمَرْأَةُ خَاطِبَهَا: ناهرمتهكه

خوازبڼى كهرهكهى خوڼى جوابكرد
داواكهى رهنكړدهوه.

جَذَبَتِ النَّاقَةُ وَالْإِثْنَانُ لِبَنِيهَا مِنْ ضَرْعِهَا
جَذَابًا: حوشترهكه يان ديلهكههرهكه
شيرهكهى هه لگړتهوه، شيرى نه دا ۵
(هي جاذبة وجاذب)، (ك: جواذب)
و (هي جذوب)، (ك: جذاب).

جَذَبَ الشَّيْءُ: له شوڼى خوڼى شتهكهى
لادا.

جَذَبَ فُلَانٌ الشَّيْءَ: له سهر شتهكه
كيشهى له گهل فلانكِهس دا كرد.

اجْتَذَبَ الشَّيْءُ: كيشهى له گهلدا كرد.
اجْتَذَبَ: دريژ بووه (بُو مطاوعه يه).

إِجْذَبَ الْقَرْمُ فِي السَّيْرِ: خه لكهكه
په له يان كرد له رويشتندا.

تَجَذَّبُوا الشَّيْءَ: كيشه يان تيذا كرد.
تَجَذَّبَ الشَّيْءُ: شتهكه دريژ بووه.

تَجَذَّبَ اللَّبَنُ: شيرهكهى خواره دوه.
الْجَاذِبَةُ: له زانستى رووهكناسيذا

رووهكيكه رونيكي بونخوشى لى
دهردى، گه لاکه شى ده جورى ۵

له زانستى ماتماتيك دا بريتييه له
هيژنيك كارد هكات ه قه بارميهكى

خاو من جول ه له سهر ناستيك و
خيراييهكى عه مودى پي ددها.

الْجَاذِبِيَّةُ: حاله تيكه به هوڼى هيژى
كيش نندپيه وه قه بارميهكه

قه بارميهكى تر كيش دهكا.
الْجَذْبُ: له زارواهى صوفيان دا دياردهو

حاله تيكه به سهر نه فسي

ئادەمیزاددا دى بەھو ھۆپەھو دىل ئاگاي
لە و مزەو حالى خەلق نامېنى و
پەپوھندى دەکا بە عالەمى بالآو ۵
بەلای ئەفلاتونەھو (جەزبە) خىرو
بىرى بالآپە ۵ ھەندى لە صوفىيەکان
دەلېن: برىتپە لە سۆزو وەجد ۵ لە
زانستى رياضەدا (جەزب) برىتپپە لە
ھېزىك بەھۆى ئەو ھېزەھ قەبارمەك
كار دەکاتە سەر قەبارمەكى تر بەبى
ئەھوى لە نىوانياندا پەپوھندىپەكى
ناشکرا ھەبى.

الجَذْبَةُ: دلى خورما، پىوى خورما، (ك):
جَذَبَ وَجَذَابُ).

الجَذْبَةُ: پارچە، (ك): جَذَابُ).
الجُذَابُ: خواردەمەنىيەكە لە گۆشت و
برنج و شەكرو بوندوق دروست
دەكرى.

المَجْذُوبُ: لە زاراھى صۆفیاندا
كەسێكە حەق كېشى كردبى بۆ
خزمەت خۆى و بەھرەو شكۆمەندى
خۆى بەسەردا رشتبى بەبى
ماندوبوون و خەلوەكېشان ئەو
بەھرمەپە دەست كەوتبى.

جَذَّ جَذًا: شكاندنى، برپەھو، دەگوترى:
(ھو جَذِيذٌ وَجَذُوزٌ) ۵ قورئان
دەفەرەموى: ﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ﴾.

جَذَّ الْجَبَلَ وَجَذًا الشَّيْءَ: حەبلەكەى برى
لېكى جياكردەھو.

جَذَّ التَّخْلَ جَذًا وَجَذَاذًا: ھېشووھ
خورماكانى ھەلپىن و چىنىنى.

جَذَّ: بەمانا (جَذَّ) دى.

جَذَّ الْقَوْمَ: داواى لە نەتەھەكەى كرد
شوینى بکەون بەلام کەسیان
بەگوتیان نەکردو بەپىر
بانگەوازیپەكەھو نەچوون.

الْجَذَّ: برپەھو، شكا، دووگەرت بوو،
كەرگەرت بوو ۵ (بۆ مطاوعەپە).

تَجَذَّ: برپەھو و شكا (بۆ مطاوعەپە).
الْجَذَاذُ: برپاھ، شكینراو و گەرت و پەرت
كراو، قورئان دەفەرەموى: ﴿وَجَعَلَهُمْ
جَذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ﴾.

الْجَذَاذُ: بەمانا (الجَذَاذ) دى.

الْجَذَاذَةُ: وردە پارچە، ئەو پارچانەى لە
برپن و برپنەھوى شتىك پەيدا دەبن
وھكوو پارچە كاغەزو پارچە مقەباو
پارچە قوماش. ۵ بەردە وردەى زېر،
پارچە وردەى زىو ۵ ئەو پارچە
ومرەقانەى كە وردە زانیارى كاتيان
لەسەر تۆمارە تا دەخړنە سەر
حىساب پان دەخړنە ناو دەفتەرى
سەرەكى نووسینەھوى باسەكە، (ك):
جَذَاذُ).

الجَذَاءُ: ددانى شكاو ۵ دەگوترى: (بەد
جَذَاءٌ و (رحم جَذَاءٌ) دەستى برپا.

الجَذَّةُ: پۆشاكىك جەستەداپۆشى ۵
دەگوترى: (ما عليه جَذَّةٌ) كراسىكى
لەبەردا نىپە لەشى داپۆشى.

الْجَذِيذُ: پارچەپەك لە كەلو پەلى بى
كەلكى شكاو و ھېزى دراو، (ك): جَذَاذُ).

الْمَجْدُ: لایه کی کلچوک، (ك: مَجَادِه).
 جَنْدَرُ الشَّيْءِ: جلدراً: له بئخ دمری هیئا.
 أَجْدَرُ الشَّيْءِ: به مانا (جَدْره) دئ.
 اِنْجَلَرُ: برپایه وه، کوتایی هات.
 الْجَدْرُ: بنه چهو بنه ماو بناغهی هه موو شتیک.
 جَنْدَرُ النَّبَاتِ: نهو رهگو ریشه به زه ویدا
 رۆده چیو خۆراک و مرده گری.
 جَنْدَرُ الْعَدَدِ: له ژماردها بهو ژماریه
 دهگوترئ: زمری خۆی یان زمری
 هیزی دووه می دهگری ۵ بۆ نمونه
 جهزری (۱۰۰) سه د ژماره (۱۰) به ۵
 جهزری (۲۵) ژماره پینجه، جهزری
 ژماره (۵) دوجار زمر بگری (۱۲۵)
 سه دو بیستو پینجه.
 الْمَجْدِرُ: له گیانله بهرو رووهکا،
 بیکهاته به کی (عضوی) زۆر وردو
 باریکه ۵ ریشاله کلۆرئکه که پرکه
 له رووهکا پیوهی په یوهسته یان
 دهمار له گیانله بهردا.
 المَجْدَرُ: له زانستی ریاضه دا نهو
 نه ندازه به به که دهکوتنه ژیر
 نیشانه ی جه زه وه.
 جَدْعُهُ جَدْعاً: شیلا، دهستی پندا هیئا،
 (جَدْعُ الدَّائِئَةِ) نازه له که ی له
 شوینیکی بن له وهر به ندرکرد.
 جَدْعُ الرَّجُلِ عِيَالَهُ: پیاوه که خیرو بیری
 خۆی له مال و مندا له که ی گرتوه.
 جَدْعُ بَيْنَ الْبَعْرَيْنِ: هه ردوک حوشره که ی
 به په تیک به سه ته وه.

أَجْدَعُ الْفَصِيلُ وَغَيْرُهُ: حوشره که بوو
 به جه زه وه، واته: له چوار
 سالییه وه پئی نایه پینج سالییه وه.
 تَجَادَعُ: خۆی به خه مبار نیشان دا.
 الْجَدْعُ مِنَ الرِّجَالِ: گه نجیک تازه
 پینگه یشتب ۵ له حوشریشدا
 نه وه به چوار سالی ته واو کردب و
 چوبیته سالی پینجه مه وه ۵ له
 ولاخه به زه ره شه ولاخدا نه وه به
 دوو سالی ته واو کردب، ته مه نی
 چوبیته سالی پینجه مه وه ۵ له
 مهرو بزندا نه وه به: هه شتو نو
 مانگی ته واو کردب ۵ دهگوترئ:
 (أَعَذْتُ الْأَمْرَ جَدْعاً) کاره که م
 گیرایه وه بۆ سه ر حالته پیشووی و
 سه ر له نوی دهستم پی کردوه.
 أَمُ الْمَجْدَعِ: به لاو کاره سات ۵ رۆزگارو
 زه مانه ۵ شیر.
 الْجَدْعُ: قه دی دار خورماو قه دی دره ختی
 تر، (ك: أَجْدَاع، جَدْوَع).
 الْجَدْعُ: په رتو بلاو ۵ دهگوترئ: (ذَقَبَ
 الْقَوْمُ جَدْعَ مِلْعٍ) واته: به هه موو
 لایه کدا په رتو بلاو بوونه وه.
 الْمَجْدَعُ: هه ر شتیک بناغه و بنه مای
 نه بی و جیگر نه بی.
 جَدَفَ الْإِنْسَانُ فِي مَشْيِهِ وَالطَّائِرُ فِي طَيْرَانِهِ
 جَدْفًا: واته: په له ی کرد ۵ (جَدَفَتِ
 الْمَرْأَةُ): نافره ته که له رۆیشتندا
 هه نگاوی کورتی هه ئینا.

جَذَلَتِ السَّمَاءُ: ناسمان به مفری باراند.

جَذَفَ الشَّيْءَ: شته که ی برپیه وه.

أَجَذَفَ: په له ی گرد ه (كَجَذَفَ) به مانا (انجذف) هاتووه.

الْمَجْذَافُ: (مَجْذَافُ السَّفِينَةِ): سه و له ی لیڅوپړنی که شتی، (ك: مَجْذِيفُ).

جَذَلَ الشَّيْءُ جَذُولًا: شته که راست بؤوه خو ی گرت ه ده گوتړی: (جَذَلَ للقرم یحاربهم) له قه و مه که راست بؤوه و شپړی دژکردن.

جَذَلَ جَذَلًا: که یف خو شبوو (لهو جَذِلًا و جَذَلَانٌ وهی جَذَلٌ)، (ك: جَذَالِي، جَذَلَانٌ).

أَجَذَلُهُ: که یف خو شی گرد.

أَجْتَذَلَ: که یف خو ش بوو.

تَجَاذَلُوا: نه و کومه له خه لکه رفیان لیک هه لگرت و دژایه تی په کتریان کرد.

اسْتَجَذَلَ: راست بؤوه خو ی گرت.

الْجَذَلُ: قه دی دره خت بنکی شت دوی لیڅونه وه ی لقه کانی ه له حه دیث دا هاتووه ده لی: (یَبْصُرُ أَحَدُكُمْ الْقِلْدِي لِي عَيْنَ أَخِيهِ وَلَا يَبْصُرُ الْجَذَلَ فِي عَيْنِهِ) په کیك له نیوه پوشکه له چاوی برا که ی دا ده بینن وه لی بره دار له چاوی خو ی دا به دی نا کا ه هه روه ها ده گوتړی: (عَادَ الشَّيْءُ إِلَى جَذَلِهِ) شته که هاته وه سر بنه مای خو ی ه هه روه ها به مانا سه ری کیو

هاتووه ه به مانا نه و درکه شاخ و دوندانه ی لی به رز بوونه وه هاتووه ه هه روه ها ناوه بو بره دار یك ده چه قینری بو نه وه ی وشتری گپړی خو ی پیڅورینن ه ده گوتړی: (أَنَّهُ لَجَذَلٌ حِكَاكٌ) نه وه بره داری خو پیڅوراندنه ه هه روا ده گوتړی: (فَلَانٌ جَذَلٌ إِيْلَ أَوْ غَنَمٍ) فلانکس به باشی حو شتر یان مه پرو بزن به خپو ده کا، (ك: أَجْذَالُ، جَذَالُ، جَذُولُ) ه.

جَذَمَهُ جَذْمًا: برپه وه، (هو مَجْذُومٌ و جَذِیمٌ).

جَذِمَتْ يَدُهُ جَذْمًا: دهستی برپه وه، یان په نجه کانی نه ماون ه (هو أَجْذَمٌ وهی جَذْمَاءٌ)، (ك: جَذَمٌ) ه.

جَذِمَ: نه خو شی داپزانی توش بووه واته: گولی، (هو مَجْذُومٌ).

أَجْذَمَ يَدَهُ: دهستی برپه وه.

أَجْذَمَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له وشته هیئا.

أَجْذَمَ عَلَيْهِ: سور بوو له سر نه و شته.

أَجْذَمَ السَّيْرَ: به په له رویشته.

جَذَمَهُ: برپه وه.

إِلْجَظَمَ: بره داپه وه.

الْجَذَامُ: گولی، نه خو شپیه که گوشت و پیستی

ناده میزاد دادرزی و هه لدمورئ.

الْجَذَامَةُ مِنَ الزَّرْعِ: نه و پنچک و پرزو

پاله یه که له پاش درویننه

دهمینیتته وه.

الْجَذْمُ: بَنَهُ مَا وَنَهَصَلَ، دَهْكَوْتَرِي: (جَذْمُ

الشجرة وَجَذْمُ القوم) بَنَى دَرَهْخَت،

بَنِيْجَهِي نَهْتَهووه ۵ (جَذْمُ الرجل)

هَوَزُو عَهْشَرَهْتِي پِيَاو ۵ لَه

هَهَرْمُوودَهِي پِيْغَهْمِبَهردا هاتووه (لَمْ

يَكُن رَجُلٌ مِّن قَرِيْشٍ اِلَّا لَهْ جَذْمٌ بِمَكَّة)

هَهَمُوو پِيَاوِيْكي قُوورَمِيْش

بَنِيْجَهَكَهِي لَه مَهَكَكَهووه بُووه.

جَذْمُ الْاَسَان: بَنَى دَدَان ۵ پُوَك ۵ (جَذْمُ

الْخَالِط) بَنَاغَهِي دِيَاوَرُو كَهَلَاوَه، (كَ:

اَجْدَام، جَلْدَم).

الْجَذْمَةُ: جَوْمَكَهِي دَهْسَت.

الْجَذْمَةُ مِنَ الشَّيْءِ: پارچه پَهَك بَهْشِيْكَ

لَهْشَت بِيْرَدِيْو بَنَكَهَكَهِي بَمِيْنِيْتَهووه

۵ دَهْكَوْتَرِي: (رَأَيْتُ مَن يَدُهُ جَذْمَةٌ

حَب).

الْمِجْذَامُ: نَهو كَهْسَهِي كِيْشَهْكَان پَهْكَالَا

دَهْكَاتَهووه ۵ دَهْكَوْتَرِي: (رَجُلٌ مِجْذَامٌ)

پِيَاوِيْكَه كِيْشَهْكَان پَهْكَالَا دَهْكَاتَهووه ۵ زُوو

خَزْمَاهَهْتِي تِيْكَ دَدَاو پَهْپُوَهْمَنْدِيْپَهْكَان

دَهْپَچِرِيْئِي ۵ هَهروا دَهْكَوْتَرِي: (رَجُلٌ

مِجْذَامٌ الرُّكْضُ لِي الْحَرْبِ) پِيَاوِيْكَه

لَهْشَهردا گُوْرَجُو گُوْلَه.

الْمِجْذَامَةُ: بَهْمانا (مِجْذَامٌ) دِي.

الْمَجْذَمُ: بَهْمانا (اَلْمَجْدَمُ) دِي.

جَذَا جَذَرًا وَجَذَرًا: جِيْگِيْرِيْوُو رَاوَهْسَتَا.

جَذَا الرَّجُلُ: پِيَاوَكَه لَهْسَهَر نَهْزُنُوِي دَانِيْشَت

۵ لَهْسَهَر پَهْنَجَهِي قَاچِي رَاوَهْسَتَا.

اَجْنَى الْقَيْصِلُ: بِيْچُوَهَكَه لَه دُوْگَهَكَهِي

دا زُوْرِي چَهوْرِي هَهْلَگَرْتُووه.

تَجَادَى الْقَوْمُ اَلْحَبَرَ: نَهو كُوْمَهْنَه

دَارَهْمَان لَهْبَن بَهْرَدَهَكَه گِيْر كَرْدُووه

بُوْنَهووهِي لَهْشُوْئِيْئِي خُوِي لَآيِبَهْرَن.

اَجْتَرَدِي: رَاسَت بُوُووهووه، رَاوَهْسَتَا ۵

لَهْمَالَهووه مَآيَهووه دَهْرَنَهْچُوو ۵ لَهْگَهْل

خِيْل كَهووتو لَهْخِيْزَانَهَكَهِي دَآبِرَا ۵

گَهْرَدَن كَهْچ بُوو.

اَلْجَاذِي: دَهْسَت كُوْرَت ۵ (الْجَاذِيَةُ): بُوُو

مِيْئِيْنَه بَهْكَارْدِي ۵ هَهروهها

حَوْشَرِيْكَه كَه بِيْچُوِي دَهْبِيْ شِيْرِي

كَهْم بِي.

اَلْجَذَاءُ: بَنَى دَرَهْخَتِي گَهووره.

اَلْجَذَوُ: پَشْكَوِي ئَاگَرِي بَلِيْسَهْدَار، (كَ:

جِذَاءٌ وَجَذَا) ۵ لَه قُوْرئَان دَا هَاتووه:

﴿لَعَلِّي آتِيْكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ

النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُّوْنَ﴾ ۵ هَهروهها

دَهْكَوْتَرِي: (جَذْوَةٌ شَرٌّ): فَلَانَكَهْس

ئَاگَرِي شَهْرَه (ئَاگَرِي بَن كَآيَه).

اَلْجَذِي: بَنَهْمَا ۵ بَنَاغَه.

اَلْمِجْذَاءُ: (مِجْذَاءُ الطَّائِرِ): دَهْمْدُوْكي بَالْنَدَه.

جَرَدٌ عَلَى الشَّيْءِ جُرَاءٌ وَجَرَاءٌ: پَهْلامَاري

نَهْوَشْتَهِي دَا ۵ (هَر جَرِيْئِي)، (كَ:

جُرَاءٌ وَاجْرَأَيْ).

جَرَاءٌ: هَهْلِيْنا.

اَجْتَرَأَ عَلَيْهِ: بُوْزِيْبوو.

تَجَرَأَ: بُوْزِيْ بُوو.

اَلْجَرِيْئَةُ: گَهرو ۵ چُوْلَهَكَه گَر ۵ تَهْلَهو

دَاو بُوُو گَرْتَنِي بَالْنَدَه.

الْجَرِيَّةُ: گهرو.

الْجَرِيَّةُ: نافرمتی بوئر ۵ تهلهو داو بو

دېنده (ژورېكه له بهرد دروست

دهكړئ، بهردېك دهخړته سهر

دېواری دمرگاکه ی و پارچه گوشتېك

له ژووره کهدا داده نړئ که دېنده که

ده چي ته ژووره وه دم دهکاته

گوشته که بهرده که بهرد دهبيته وه

دمرگاکه دهگړئ.

إِجْرَاشُ: جهسته ی بهرو ته ندروستی

گه پاپه وه دوی نه وه ی بې هیزو

لاواز بوو.

إِجْرَاشُ الْإِبِلُ: حوشره که سکی پر بوو

قهلهو بوو.

الْجُرَائِضُ: شیر ۵ نه گهر بو حوشر

به کار هیندرا مه بهست حوشری

گه ورو به هیزه، (ك: جرائض).

جرافیت: کانیکی خه لوزی ناسینه ماده ی

قهلهم رهصاصی ئی بهرهم

ده هیندری.

الْجَرَانِيسُ: بهردېکی رهقو رنگاو رنگه،

عه مودو کوله که ی ئی دروست دهکړئ ۵

گرانیت، کاشی گرانیت.

جَسْرَبَ جَرَبًا: توشی گهرو گولی بوو

خروخوی تیکه وت، (هر أجرب وهي

جرباء)، (ك: جراب وجرې)

جَرِبَ السيفُ: شمپیره که ژهنگی هیئا.

جَرِبَهُ تَجَرِبًا وَتَجَرِبَةً: چهند جارېك په ك

له دواپه ك به تاقی كرده وه خستیه

ژېر نه زمونه وه.

رجل مجرب: پیاوړکی به تاقی كراوه

له کاره کانیدا (رجل مُجَرَّب) پیاوړکی

به تاقی كهره و میه، رووداوه کانی

بینیوه و پیان دا تیپه پړوه دهزانی

کاره کان چوئن.

التجربة في العلم: بریتیه له

نهمونگه ریپه کی رېك و پېك شیوه په کی

تا بهستی و له رېگه ی نه خشه و پلانیکی

د اړېژراوه وه بو دهر خستنی ناکامو

گه پشتن به نامانجیکی دپارېکراو.

الْجِرَابُ: ههمبانه نه و شته ی تی شووی

تی دهکړئ، (ك: أجربة و جُرب) ۵.

الْجَرَبُ: نه خو شیبیه کی پیسته پیی

دهگوتری گه پری.

الْجُرَابُ: که شتی به تال.

الْجَرِيَاءُ: مینینه ی (أجرب) ۵

زهویه که هیچ سه وزایی تییدا

نه پړئ، بهرو بومیکی تییدا نه بی.

الْجِرْيَانُ: گیرفانی کراس ۵ کالانی

شمپیر، تیژی شمپیر.

الْجَرِيَّةُ: شوینی کشتوگاډ ۵ چه رمیکه

له سهر لیواری بیر داده نړئ بو

نه وه ی ناوه که ی سهر پړژنه کا، پان

دهخړته ناو جوگاوه بو نه وه ی

ناوه که بهرزو نرمی تییدا ب.

الجرباء: بای شه مالی سارد.

الْجَرِيْبُ: شوینی کشتوگاډ ۵ پیوهریکه

به نه اندازدی چوار قه فیز به کوردی

پیی دهگوترئ: ته غار ۵ چه وو بهرد

گلی تیکه ل بې، (ك: أجربة و جُربان).

الْجُرَيْبُ: له زانستی نه حیادا توکلایکه
له سهر شیوهی قولکه قولکه له
پیستی نازهدا.

تَجَرَّتْ الرَّجُلُ: پیاوهکه ویک هاتهوه، له
شوینی خوئی دانیشت ۵ له
بهرزاییهوه بهربووه.

تَجَرَّتْ الشَّيْءُ: زوربهی زوری شتهکهی
برد.

اجْرَنْتُمُ الْقَوْمَ: خه لکهکه کزبونونهوه
له شوینیکا جیگیربون.

اجْرَنْتُمُ الرَّجُلُ: پیاوهکه له بهرزاییهوه
کهوته خوار

الجرثومة: بنه ما ۵ نهو پهردهیهی له لای
بنی زمانه وهیه له کاتی شت
قوتدانداناهیلی خواردنه که بجیته
بوری هه ناسه وه ۵ نه وگل و خولهیه
که له دهوروبه ری بنکی دمرخته ۵
گونده میرو ۵ جورثومه له زانستی
نه حیادا به شیکه له زیاندار یان
روه که بگونجی زیاندارکی تریان
روه کیکی تری لی بهرهم بی ۵
وهکوو هیلکوکهی زینده وهر دهنکه
تومی روهک.

جَرَجَتِ الْإِبِلُ الْمَرْعَى: حوشره که
پاوانه کهی خوارد.

جَرَجَ جَرَجًا: دلهراوکی و پهله پهلی پی
کهوت ۵ هاتوجوی کرد هه لاسورا.

جَرَجَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که رهق بوو.

جَرَجَهُ: توشی فهلهقی و دلهراوکیی کرد.

الْجُرْجَةُ: کیسه په که له پیست دروست

دهکری لای خواروی پانو پوره
دهمی تهسکه تیشووی تی دهکری،
(ك: جُرَج) ۵.

جَزَجَ الْبَعِيرُ: حوشره که له گهروی خویدا
دهنگی دووباره کردهوه نامازهی
به ناره حهتی خوئی کرد ۵ (هر
جرجار و جرجر و جراجر)

جَزَجَ الْمَاءُ: ناوه که قله قلهی کرد ۵
دهگوتری: (جرجر الشراب لی
أَخْلَقَ).

جَزَجَتِ النَّارُ: ناگره که لرفه لرفی هات
۵ دهنگی لیوه هات.

جَزَجَ الشَّرَابُ: شهرا به کهی قوم قوم
خوارددهوه په که له دواپهک.

جَزَجَ فَلَانًا الشَّرَابُ: قوم قوم ناوی
به قورگی فلانکه سدا کرد په که له دوا
په که ناوه که قوتته قوتتی هات.

الْجَرَجَرُ: کلور، (ماء جراجر): ناویک زور
خوره خوری بی.

الجرجار: دهنگی هه وره تریشقو و گۆله
گۆلی هه ور.

الْجَزَجَرُ: جهنجر؛ نامیریکه دوی دروینه
دانه ویلهی پی له پوش و په لاشه کهی جیا
دهکریته وه ۵ کرشه کهی پی ورد دهکری.

الجرجر: دانه ویلهیه که له پی پی رهقه کانه
ومرزانه له شوینی ناوو هه وای مام
ناوه منیدیدا دهروئی.

جَزَجَ الطعام: خواردمه نییه کهی هه موو
خوارد، (جَزَجَ الشَّرَاب) هه موو
شهرا به کهی خوارددهوه.

جَرَجَمَ الرجل: بپاوه‌ک‌ه‌ی خست به زه‌ویدا
جَرَجَمَ البیت: خانووه‌ک‌ه‌ی هه‌لوه‌شانند،
روخاندی.

تَجَرَّجَمَ: بۆ موطاوه‌ک‌ه‌ی (ج‌ر‌ج‌م)
هاتوو.

تَجَرَّجَمَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ که‌وته خواره‌وه
(ت‌ج‌ر‌ج‌م فی الاکل والشرب) زۆری ئی
خواردو خواردوه‌وه

تَجَرَّجَمَ فِي مكانه: له‌شوینی خۆی وێک
هاته‌وه‌وه دانیشته.

جَرَّحَهُ جَرْحًا: برینداری کرد (هو وهي
ج‌ر‌ی‌ح) بۆ نی‌رو می، (ک: ج‌ر‌ح‌ی).

جَرَّحَهُ بِلِسَانه: ج‌ن‌ی‌وی بی دا دزی دوا.

جرح الشاهد: شایه‌ته‌ک‌ه‌ی ره‌د‌ک‌رده‌وه
پ‌ی‌ی رازی نه‌بوو.

جرح الشيء: شته‌ک‌ه‌ی به‌دهست هیناو که‌س‌بی
کرد (قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي
يَتَوَلَّوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾
نه‌وه‌ی به‌روژ کردوتانه (فلان يَجْرَحُ
لعماله) فلان‌ک‌ه‌س کاس‌بی بۆ مال‌و
مندالی ده‌کا.

جَرَحَ جرحًا: ج‌یر‌ا‌ح‌ه‌ی توش بوو شایه‌تی‌و
ری‌وایه‌ته‌ک‌ه‌ی ر‌ه‌ت گ‌رایه‌وه.

جَرَّحَهُ: زۆری بریندار کرد.

جَرَّحُوهُ بِأَنْيَاب وَأَضراس: ج‌ن‌ی‌ویان بی
داو ره‌خنه‌یان لی‌گ‌رت.

اجترح الشيء: شتی خرابی نه‌ن‌جام دا
تاوانی کرد (قورئان ده‌فه‌رموئ:
﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾

استجرح الشاهد: شایه‌ته‌ک‌ه‌ شیاوی نه‌وه
بوو تانه‌ی ئی بدرئو شایه‌تییه‌ک‌ه‌ی
ر‌ه‌ت ب‌ک‌ر‌ی‌ته‌وه (ده‌گوت‌رئ: (ک‌ن‌رت
ه‌ل‌ه‌ الاحادیث واستجرحت):
حه‌د‌ی‌شه‌کانی ره‌خنه‌یان ئی ده‌گ‌یر‌ئو
راسته‌کانی که‌من.

الجراح: کاس‌ب‌کار: ده‌گوت‌رئ: (فلان
ج‌ار‌ح أهله) فلان‌ک‌ه‌س کاس‌ب‌کاری
مال‌و مندالی خۆیه‌تی

الجراحة: ده‌ست، ق‌ا‌ج (سه‌گ و تازی و باز
که‌ بۆ راو‌گ‌ردن راه‌ن‌ی‌د‌ر‌اب‌ن
قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مَنَّ
الْجَوَارِحِ مُكَلِّينَ﴾.

الجراحة: ب‌ر‌ی‌ن (میهنه‌ی ئی‌س‌ک
رایه‌ستنه‌وه (به‌ش‌یک‌ه‌ له‌ زانیاری
ته‌ند‌روستی که‌ پ‌ز‌ی‌ش‌ک عه‌مه‌لیات
ده‌کا.

الجرح: برینداری جه‌سته، هه‌ل‌د‌ر‌انی
پ‌ی‌ست، (ک: ج‌ر‌و‌ح).

جَرَدَهُ جَرْدًا: روتی کرده‌وه، تو‌پ‌ک‌ئی
سه‌ره‌وه‌ی لا‌ب‌ر‌د، س‌پ‌ی‌ گ‌رد
ده‌گوت‌رئ: (ج‌ر‌ده من ثوبه)
پ‌ۆ‌ش‌اک‌ه‌ک‌ه‌ی ئی د‌ا‌ر‌نی.

جَرَدَ الْجُلْدُ: موو تو‌کی پ‌ی‌سته‌ک‌ه‌ی ئی
کرده‌وه پ‌ی‌سته‌ک‌ه‌ی س‌پ‌ی‌ کرد.

جَرَدَ الجراد الأرض: کولله بیتان هه‌ر‌ج‌ی
له‌سه‌ر پ‌وی زه‌وی هه‌بوو له
شیناو‌م‌ردو د‌م‌غ‌ل‌و دان هه‌مووی
خوارد هی‌ج‌ی نه‌ه‌ی‌شته‌وه.

جَرَدُ الزَّرْعُ: کشتوکالنه که کولله ی پیوه بوو
(هو مجرود) (أرض مجرودة): زهوی و

زاری کولای ۵ کولله ی زوره.

جَرْدَةٌ: روتی کردو توپکلی له سهر لایرد
۵ دهگوتری: (جَرْدُ فلان الثوبَ ومن
الثوب): کراسه که ی له بهر داگه ند.

جَرْدَةُ الْكِتَابِ: نامازهو نیشانه کانی
له کتیبه که کرده وه.

جَرْدُ الْجِلْدِ: پیسته که ی که ندو مووه کانی
لِی کردنه وه.

جَرْدُ السَّيْفِ مِنْ غَمْدِهِ: شمشیره که ی له
کالان دهرینا.

جَرْدَةُ الْقَطْطِ الْأَرْضِ: بی بارانی و قاتو
قپی زهوی روت رمقه ن کرد.

إِجْرَدَ مِنْ ثِيْبِهِ: پۆشاک ی له بهر دا نه ما
روت و قوت بوو.

إِجْرَدَ الْإِبِلُ مِنْ أَوْبَارِهَا: حوشره که
کولکی پیونه نه ما هه مووی لِی
هه لوه ری.

إِجْرَدَتِ السَّنْبِلَةُ: گوله گهنم له قهف
دهرچوو.

إِجْرَدَ الثَّوْبُ: کراسه که ی کۆن بوو.

إِجْرَدَ شَعْرَ الْفَرَسِ: توکی نه سپه که
کورت بوو.

إِجْرَدَ فِي سَيْحِهِ: له رۆپینه که پدا په له ی کرد.

إِجْرَدَ بِه السَّيْرِ: رۆپیشتنه که ی درپژهی
کیشاو په ری پدا.

إِجْرَدَ الْفَرَسُ: نه سپه که له حه له به
دهرچوو.

جَرَدُ السَّيْفِ مِنْ غَمْدِهِ: شمشیری له کالان
دهرکیشا.

جَرَدَ الْقَطْنُ: په مۆکه ی هه له جکرد،
پاکیکرد.

جَرَدَ الْقَوْمَ: داوای له خه لکه که کرد سوالی
لِی کردن به شیان نه دا پان
به ناره زایی شتیکیان پدا.

جَرَدَ مَا فِي الْخِزْنِ أَوْ الْخَانَتِ: سه رزمیری
ش—تومه کی ناوکه نجینه وه
حانووته که ی کردو نرخه که ی
دیاری کرد.

جَرَدَ جَرْدًا: توك به جهسته په وه نه ما
هه مووی هه لوه ری دهگوتری: (هر
أجرد)، (ك: جَرْدٌ) ۵ له حه دپسدا
هاتووه: نه هلی به هه شت (جرد
مردمکحلون).

جَرَدَ الْمَكَانُ: نه و شوینه شینایی تیدا
نه ما، دهگوتری: (سماء جرداء):
ناسمانیکی بی هه ووه.

جَرَدَ شَعْرَ الْفَرَسِ: توکی نه سپه که کورته و
ته نکه ۵ (فرس أجرد) نه سپی توك
کورت.

جَرَدَ الرَّجُلُ: نه و پیاوه به هوی زور
خواردنی کولله پیستی لیری لِی
په پدا بوو.

جَرَدَ الثَّوْبُ: کراسه که ی کۆن بوو.

جَرَدَ الشَّهْرُ أَوْ الْيَوْمُ: مانگ ته و او بوو رۆژ
کۆتایی هات ۵ (هر أجرد وجريد).

جَرَدَ: به هوی کولله خواردنه وه سکی ژانی کرد.

تَجَرْدٌ مِنْ ثَوْبٍ وَعَنْهُ: روت بوو پۇشاکی
له‌بەر نه‌ما.

الْأَجْرَدُ: (فُرس أَجْرَد) ئەسپى خۆشپەرە
پیشپەرە ۋ (لبن أَجْرَد) ماستەکه
توئىزى لەسەرنیە ۋ (قلب أَجْرَد)
دَل و دمرۆنى بىخ غەل و غەش.

التَجْرِيدُ: روتکردنەوه ۋ لىق
ومرگرتنەوهى دەسەلات.

الجارود: سالى گرانى و قات و قىرى.

الجارودية: تاقىكى شيعە مەزەبى
زەيدى و توند رەون؛ خۇيان پال
(أبو الجارود زىادى كوپى المنزرى
هەمەدانى) دەدەن.

الجرادُ: كۆللە، (جرادة) بۇ تاكى نىرو
مىيان بەكاردى.

الجرادةُ: توئىكىلى ئىكراوه.

الجرءاء: مەينەى (الأجرء) ۋ (صخرة
جرءاء) بەردى لوس و سواوه ۋ (نالة
جرءاء) خوشترى زۇرخۇر.

الْجَرْدُ مِنَ الْأَرْضِ: ساراپەكى پان و پۇرى
بىخ گياوو گز.

الْجَرْدُ: مەتال ئەو شتەپە

لەشەرداخۇى پىخ لەجەكى دوژمن
دەپارتىزى ۋ پاشماوهى مال و سامان.

الْجَرْدَةُ: بوردهى كۆن (عەباكۆن) ۋ
پەروى رزىو.

الْجَرْدُ: چەتە، رىگرىك كە رىبواران
روت بكاكەوه ۋ مزگەرا
سپىكەرەوهى حاجەتى مس.

الْجَرْدُ: خوشترى زۇرخۇر

الجريدة: لىق دارخورماكه توئىكلەكهى ئى

بكرىتەوه ۋ باقى ماندى مال و
سامان، دەفتەرو تۆمارگەى خۇراك و
بژىوى سوپا كە لە ديواندا
هەلەدەگىرى ۋ رۇژنامەپەكى
رۇژانەپە هەوال و روداوەكانى
ناوهوهو دەرۆى ولاتى تىيدا
تۆماردەگىرى، (ك: جرالده).

الْمَجْرَدُ: شوئىنى لۆكە پاككردن.

الْمَجْرَدُ: ئەوشتەى بەزەين هەستى
پىدەگىرى نەك بەجەواسەكان.

جَرْدَةُ الطَّعَامِ وَعَلَيْهِ: خۇراكەكهى

هەموو خوارد ۋ بەدەستى راستى
خواردى و بەدەستى چەپى خەلكى
ئى دور خستەوه ۋ (هر جردبان)
لەپەندى پىشپاندا هاتووه (لا تجعل
شمالك جردباناً) بەكەسىك دەگوتىرى
كە خۇپەرسىت بىو و هەر
بەرژەوهندى خۇى مەبەست بى.

الْجَرْدُ: نانى ئەستور (خەپلە) ۋ
كولپىرە.

الجردلُ: سەتال، (ك: جرادل) ۋ.

جَرْدَمَ فُلان: فلانكەس پەلەى كرد ۋ
زۇرى قسەكردن.

جَرْدَمَ فِي الطَّعَامِ: بەمانا (جردب)
هاتووه.

جردم الستين: لەتەمەنى شەصت سالى
تىپەپى.

جردم ما في الاناء: هه رچی له قابه که دا
هه بوو خواردی.

الْبَرْدَةُ: کولله یه که سهری سه وزو
ره شه.

جَرَدَتِ الْقَرْعَةُ جَرْدًا: برینه که ی شیوا
هه وی کرد.

جَرَدُ الْفَرَسِ: نه سپه که توشی نه خووشی
هاوسانی شاره گی پاشوی بوو.

أَجْرَدُهُ إِلَى الشَّيْءِ: ناچاری کرد په نا بو
نه و شته به ری.

أَجْرَدَ فُلَانًا: فلانکه سی دهره ی ناو
ناچاری کرد په نا بو شوینی تر
به ری.

جَرَدَ الشَّجَرَةَ: لقو پوپی دره خته که ی کرد
ه هه لپاچی ه ده گوت ری: (جَرْدَةُ
الدَّهْرِ) زه مانه له بوته ی داوه.

الأَجْرَدُ: فه یزمن، قاجی خوارو خبیج
پی ششه و میان ته سک و دواپان پان.
الْجَرْدُ: هاوسان و نه ستور بوونی شاده ماری
پاشوی ناژه ل.

الْجَرْدُ: جرج (مشکی گه وره)، (ك: جَرْدَان).
الْجَرْدَةُ: زه و یه که مشکی زو ری.

جَرَتِ الْمَاشِيَةُ جَرًّا: ناژه له که به رویشته وه
له وهری خوارد.

جَرَتِ الْحَامِلُ: ئافهرته دوو گیانه که ماوه ی
سک پرپوونه که ی درنزه ی کی شا.

جَرَّ النَّاقَةُ: سواری حوشره که بوو له کاتی
له وهرانی دا.

جَرَّ الْإِبِلَ: هیندی هیندی حوشره که ی ل

خوری.

جَرُّ الْفَصِيلِ: سهری زمانی بیچووه که ی
قه لاشته وه بو نه وه ی شیری دایکی
نه خوا.

جَرُّ الْخَيْلِ الْأَرْضِ بِسَنَابِكِهَا: نه سپه که
به قاجی کاری له زه و یه که کرد ه
سمکولی کرد.

جَرَّ عَلَى نَفْسِهِ جَرِيدَةً: تاوانی نه انجامدا.
أَجَرْتُ الْبَيْتَ: بیره که ناوه که ی که می
کرد زور داچوو بو قولایی.

أَجَرَّ الْبَعِيرَ: ریشمه ی حوشره که ی
خسته سهر ملی حوشره که و
به ره لای کرد ه (أَجَرَّ الْفَصِيلَ)
بیچووه که ی راکیشا.

أَجَرَّ لِسَانَهُ: قسه کردنی ل قه دهغه کرد.
أَجَرَّ فُلَانًا الرَّمْعَ: رمبکی له فلانکه س
دا رمبه که ی تیدا جیه یشت.

أَجَرَّ فُلَانًا أَغَانِيَهُ: گورانیه که ی فیری
فلانکه س کرد، به دهنگی بو ی
ده گوت ئهمجار به دهنگی ترو
شیوازی تر بو ی ده گوته وه.

أَجَرَّ فُلَانًا الدِّينَ: قه رزه که ی بو
فلانکه س دوا خست.

جَارَهُ: ماتلی کرد، دهستی دهستی پی
کرد.

جَرَّهُ (وَبِه): راپکی شا، کی شی کرد.
انجر: راکیشرا.

اجتر البعير: حوشره که کاویزی کرد
(اجتر الشيء) شته که ی راکیشا.

إِسْتَجَرُ الْفَصِيلُ عَنِ الرِّضَاعِ: بِيْجُووهكه
قومىكى شير مژى و راوهستا.

إِسْتَجَرُ لِفْلَان: ژېربارى فلانكهس بوو.

استَجَرُ الشَّيْئِ: شتهكهى راكيشا

الْأَجْرَان: ئادهميزادو جندوكه
دهگوتري: (جاء بجيش الأجرين).

الْجَارَةُ: رڼگای سهر ئاو و رڼباز بؤ سهر
كانى و بير.

الابِل الْجَارَةُ: حوشترى بارهه لگر و له
حه دپندا هاتووه: (لا زكاة في الابل
الجاراة) حوشترى بار زهكاتى لى
ناكهوئ و دهگوتري: (لا جارة لى في
هذا) هيچ بهرزه و هندیبه كم له
نيشدها نيبه كيشم بكا بؤى.

الجارور: چه ميكه لافاو ههلى درئ.

الْجَرَارَةُ: ميهنهى جهړه دروستكردن.

الْجَرَّ: (هلم جرأ) قسه يه كه دهگوتري: بؤ
درېزه پيدانى شتهكه و بهر دهوام
بوونى دهليى سالى يه كه م نهوه بوو
نهوه رويدا ههروا پيدا بړؤ و
ههروهها وشهى (الجر) ناوه بؤ
حه بليك هه و جاپو مژانى پى ليك
قايم دهكرين و (حه بلى جهرمبابه).
نَحْرُ: چالاپيه كه له زهوى و له زاروهى
نه حوياندا جوړه ئيعرابيپكه
(بزوينيپكه).

الْجَرَاء: خاترو خوئش و دهگوتري:
(لعلت هذا من جرألك).

الْجَرَارُ: سوپاى زؤر و جهنجهر

دروستكهر و هستاى جهنجهر و
ئوتوموبيليكه شتى تر راده كيشي.

الْجَرَارَةُ: دوپشكيكى زهردى كاپيه
پيستړين ژارى ههيه.

الْجَرَّةُ: جهړهى ئاو له گل دروست دهكرئ
سهرى تهسكو بنى پان و ته له يه
بؤ گرتنى ئاسكو دهعباى لهو شيوه و
ئاوپكه حوشتر لهسكى خؤى دهرى
دپنى و جارپكى تر قوتى ده داتهوه.

الْجَرَّةُ: كومه ليك ئادهميزاد له شوپنيك
بار دهخه ن و دواپى دهرؤن.
كيسه يه كه بؤ نازله لى كاوپزكار وهكو
مه عيلى ئادهميزاد وهايه و نهو
خؤراكه يه كه حوشتر لهگه دهى خؤى
دهرى دهپنيپته وهو كاوپزى
دهكاتا وهو نه مجار سهر له نوئ قوتى
ده داتهوه و له پهندي پيشيناندا
هاتووه دهلى (هو لا يكمظم على جرته)
واته نهپنى خؤى ناپاريزئ.

الْجَرَّةُ: دولك: دارپكه لاي سهره وهى
دوفاقيكى ههيه ئاسكى پى دهگپئ و
كلگيرپكى ئاسنينه لاي خواروى
كونكونه، گهنم و جوئ تپده كړئ و
دهخريته دوا نامپري زهوى كيلان
بؤ نه وهى ورده ورده دانه وپلته كه
بكه وپته ناو زهوييه كيلندراوه كه وه.

الجرور من الدواب: نهو ولاغو نازله يه
چه موش و سهركهش بى و ههروا
ناوه بؤ بيريك ناوه كهى زؤر
رؤچوبى ناوه كهى داكه و تپى.

الْجَرِيرُ: حەبلىكه شتى پى راده كيشرى،
(ك: اَجْرَةٌ).

الْجَرِيرَةُ: تاوان و گناه ۵ لەپەندى
پيشيناندا هاتوو (الجريرة تشرك
العشيرة) ئەم پەندە بەمەبەستى
هەئنان بـ ۵ ئەمجامدانى
هاريكاريكردنى يەكترى ئى دەرئى ۵
بەمانا خاترو خۇيش هاتوو دەلى:
(فعلت هذا من جريرتك) واتە: لەبەر
خاترى تۆ ئەم كارەم ئەنجامدا.

المَجْرُ: دېرەك ، دېنگە.

الْمَجْرَةُ: كۆمەلە ئەستېرە.

جَرَزُ جَرَزًا: بەخېرايى خواردنەكەى
خوارد.

جَز الشَّيْ: شتەكەى بېرپەوه، لەبېخى
دەرھيئا.

جَزَّ الشَّجَرَةُ وَجَرَزَ الْعَدُوُّ: درەختەكەى
لەبېخ دەرھيئا دوژمنى دوابراو كرد.

جَزَّ الجَرَادُ الْأَرْضَ: كۆللە بېتان هەموو
شىناومردى سەرزهوى خوارد

جَزَّهَ الزَّمَانُ: زەمانە لەبېخى دەرھيئان.

جَزَّ فَلَانًا بِالْشِّم: جنىوى پېدا.

جَرَزَتِ الْأَرْضَ: زەويپەكە بوو
بەسوتەمەرو شىنايى پېوه نەما.

جَزَّ جَرَاةً: زۆر خۆر بوو يان بەخېرايى
نانى خوارد.

أَجْرَزَتِ الْأَرْضَ: زەويپەكە بوو
بەسوتەمرو.

جَزَّ الْقَرْم: ئەو قەومە كەوتنە ولاتىكى

روتو بى كشتوكاڤ.

جَرَزَتِ النَّاَلَةُ: حوشترەكە لاواز بوو.

تھارزا: ئەو دوو كەسە خراپەكاريان
لەگەن يەكتر كرد.

الجارز: ئافرەتى نەزوك (سعال جازز)
كۆكەى توند.

الجارزة: (أرض جاززة) زەوى وشكو
سوتەمەرۆو رەقەن.

الجُرَزُ مِنَ السِّوْف: تىغى بېرندە ۵
شمشېرى تىز ۵ (الجرز من الأبل):

حوشترى زۆر خۆر.

الجرز: سالى وشكو بى باران.

الجرز: بۆساكى ئافرەت لەخورى و موو
پېستى مەر ۵ فەرو.

الجُرَزُ: زەوى روتو سوتەمەرۆو بى
شىناومرد ۵ لەقورئاندا دەفەرموى:

هَآرَلَمْ يَرَزَا أَلَا نُسُوقُ الْمَاءِ إِلَى
الْأَرْضِ الْجُرَزِ ۵ هەروەها ناوہ بۆ

كۆلەكەى ئاسن (شىلمانى ئاسن).

جَرَسَ الطَّائِرُ جَرَسًا: پالندەكە دەنگى لىوہ
هات.

جَرَسَ الْكَلَامُ: گۆرانى گوتو قسەى كرد.

جَرَسَتِ الْبَقَرَةُ وَلَدَهَا: مانگاكە
بېچووہكەى لستەوہ.

جَرَسَ النَّحْلُ نَوْرَ الشَّجَرَةِ: هەنگەكە گوتى
درەختەكەى لستەوہ بۆ ئەوہى

هەللى ئى وەرگرى.

جَرَسَ الثَّوْرُ الْبَقَرَةَ: كەلەگاكە بە
شاخەكانى لە مانگاكەپەوہ ژمنى.

جَرَسَ الدَّهْرُ فَلَانًا: زه مانه فلانكهسى له
بۆته داوه.

ناقة جَرَسَتْ: حوشترىكى رام كراوه بۆ
بارو بۆ سوارى.

الجارس: زۆر خۆر.

الجَرَسُ: دهنك يان نزمتر له دهنك واته:
سرتة.

الجَرَسُ: جولوه دهنك: ئامپىرىكه له مس
يان شتىكى لهو جۆره، كلۆربى كه
بيجولئىنى، پارچه پهكى بچوكى
تيدايه لئى دهدات دهنكى ئى دى.

الجَرَسَةُ: هه ره شه كردنو به سهر دانه پاندى
به كه سىك كارىكى خراپى كردى.

جَرَسُهُ جَرَسًا: سېى كرد، توپكله كه ئى
كرده وه ۵ خوراندى ۵ دهگوترى:
(جَرَسَ راسه بالمشط): سهرى به شانته
خوراند تا هه موو چلك و
كپژده كه ئى وروژاند.

جَرَسَ الْجِلْدَ: پېسته كه ئى سووه وه بۆ
ئه وه ئى لوس بېى.

اجترش لعياله: كاسبى بۆ مال و
منداله كه ئى كرد.

اجترش الشئى: شته كه ئى دزى.

الجَرَأَةُ: نهو خشت و خولته په له كاتى
خواردن دا هه لده وهرى.

الجَرَشُ: دهنگىكه له ئاكامى خواردنى
شتى رهق و زبردا پهيدا دهى.

الجَرَشَى: دمرون، دل و دمروون.

الجريش: دانه وئله كه رت و بهرت كراو،

هپارو ۵ (رجل جريش): پياوئىكى وره
به رزو كاراو ئى هاتووه.

جريشام: (قانون جريشام لى الاقتصاد
السياسى) ياسا په كه ئه وه
دهسه پېنى: كه پاره ئى قه لئ پاره ئى
باش له بازار وهدهر دهنى.

جَرَسَتْ جَرَسًا: خنكاندى (جَرَسَ فلان
بريقه جرسًا): قوتى دا.

جَرَسَ بَرِيْقَةً جَرَسًا: به ناره حه تى و
خه فه ته وه قوتى دا ۵ له قورگى
گىرا.

جَرَسَ عَلَيْكَ رَيْقَةً: به رقه وه تفه كه ئى
قوتدا.

جَرَسَ بِنَفْسِهِ: خه ريكبوو خوى بخنكيئى ۵
(هو جريش)، (ك: جَرَسَى).

أَجْرَسَتْ بَرِيْقَةً: له خه مو ناره حه تى دا
تف له قورگى گىرا.

الجَرَأُ: حوشترى گه وه ۵ يان دهم
خواربوونى كاتى مردن كه

مردو وه كه ده مى داده چه قى ۵
له په ندى پيشيناندا هاتووه: (حال

الجريش دون القريض): له كاتى
ناخوشى و تهنگانه دا نهك له كاتى

شاپى و كه يفخوشيدا.

جَرَعَ الْمَاءَ جَرْعًا: ئاوه كه ئى قوت دا.

جَرَعَ الْحَبْلُ جَرْعًا: لاپه نيك له هيزه كان
زال بوو به سهر هيزه كانى تردا.

جَرَعَ الْمَاءَ رَغْرَةً جَرْعًا: ئاوه كه ئى خواردو وه ۵
(جَرَعَ الْفَيْطَ): رقى خوى خواردو وه.

أَجْرَعُ الْحَبْلَ وَالرَّيْ: ههندی له هیزه که ی زیاد کرد.

جَرْعَةُ الْمَاءِ: ناوی دمرخوارددا ۵ دهگوتری: (جَرْعَةُ غُصَصِ الْفَيْظِ): جار له دواجار رق و کینی خوی خوارددهوه. أَجْرَعُ الْمَاءِ: ناوده که ی قوت دا بهناچاری قومقوم خوارددیهوه ۵ له قورئاندا دمفه رموی: ﴿يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَاذُ يُسِيقُهُ﴾ ۵ دهگوتری: (تَجَرَّعَ غُصَصَ الْفَيْظِ): رقی خوی جار له دواجار خوارددهوه.

الْأَجْرَعُ: زهوی رمقه لآن و درکاوی، واته: چهوو گل تیکه لاوی و سهخت بی و شیناومردی تیدانه بی، (ك: أجارع) ۵. الرجماء: زهوی رمقه لآن و سوتهمه رو، (ك: جَرَعَات) ۵.

الْجَرَعَةُ: به مانا (الأجرع) دی، (ك: جَرَع). الْجُرْعَةُ مِنَ الْمَاءِ: قومه ناویك پر به دم، (ك: جَرَع).

جَرَفَ الْإِنْسَانَ جَرَفًا: ئاده میزاد خواردنی زوربوو.

جَرَفَ الشَّيْءُ: هه موو شته که ی رادا یان زوربه ی رامالی.

جَرَفَ السَّيْلُ الرَّادِي: لافاو قه راغی شیوه که ی خوارد.

جَرَفَ الدَّهْرُ الْقَوْمَ: زهمانه ئه و قه ومه ی به هیلاک برد.

جَرَفَ الطِّينَ: خۆله که ی مالی

جَرَفَ السَّيْعَ: به داخکردن حوشره که ی

نیشانه کرد.

أَجْرَفَ الْمَكَانُ: ئه و شوینه لافاوی به هیز

لئی داو شته گانی رامالی.

أَجْرَفَ الرَّجُلُ: پیاوه که حوشره گانی له گیای زوردا له وهراند.

جَرَفَهُ، أَجْرَفَهُ: هه موویان به مانا (جَرَفَهُ) دی.

إِنْجَرَفَ: هه موو شته گان رادران ۵

(الجاروف): ئامیری که که ناسه گانی

شارهوانی به کاری دینن بۆ مائیینی

جاده و کۆلان.

الْجُرَافُ: ئه و شته یه هه موو شتیك رادا و

له ناوی به ری ۵ دهگوتری: (سیل

جَرَّاف)، (موت جَرَّاف).

رَجُلٌ جَرَّاف: پیاوی زور خور.

الْجَرَفُ: مال و سامانی زور له هه موو

جۆریك ۵ پاوانی جهنگه لاوی.

الْجُرْفُ: لاشیو که له خواریه وه ناو هه لی

کۆلیبی ۵ بن هه لۆل بوبی.

الْجُرْفُ: به مانا (الْجُرْف) دی ۵ قورئان

دمفه رموی: ﴿وَعَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ

فَالْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ﴾، (ك:

أجراف، جروف) ۵.

الْجُرْنَةُ: نیشانه یه که له جهسته ی

حوشتر و ئازده ئدا.

الْمِجْرَنَةُ: ئامیری داخکردن ۵ (بنان

محرف) دهست و په نجه یه ک خواردنی

زور هه لگری.

الْمِجْرَنَةُ: به مانا (المِجْرَف) دی.

جَرَمَ جَرْمًا: تاوانی کرد ۵ دهگوتری: (جَرَمَ

نَفْسُهُ وَقَوْمُهُ، وَجَرَمَ عَلَيْهِمْ): تاوانی

وَجَرَمُهُ).

نهنجامدا.

جرم الصوت: بهرزی دهنګ.

جَرَمَ فُلَانٌ لِأَهْلِهِ: کاسبی بؤ مال و مندائی

الْجَرَمُ: تاوان.

خوی کرد.

الْجَرَمَةُ: خورمای نهگهپیو که نی

جَرَمَ الرَّجُلُ: پیاوهکهی هه لئا بؤ..

دهگرتیه وه ۵ نهو کۆمه له خه لکهی

جَرَمَ الشَّيْءُ: شته کهی برپیه وه.

خورما دهچنن.

جَرَمَ النَّخْلَ وَغَوَّهَ جَرَمًا وَجَرَامًا:

الْجَرِيمُ: خورمای چنراو، خورمای

خورماکهی چنی، میوه کهی چنی.

وشکه ل ۵ نهو شتهی دهنکه خورمای

جَرَمَ النَّخْلَ وَالتَّمْرَ: کاتی چینی خورماکه

پن دهگوتری ۵ تاوانی گه وره.

هات.

الْجَرِيْمَةُ: به شیوهی گشتی کاریکی

جَرَمَ السَّنَةِ: سالی ته او کرد.

ناشایستهی وهایه که سزای له سهربی

اجترَمَ لِأَهْلِهِ: کاسبی بؤ مال و مندائی

۵ به مانا کاسب و تیکۆشهر هاتوو ۵

کرد (اجترَمَ الشَّيْءُ) به مانا (جَرَمَهُ)

دهگوتری: (فلان جریمه امله) فلان

دئ (اجترَمَ اللَّذْبَ) تاوانی کرد.

کاسبکاری مال و مندائی خۆیه تی.

تَجَرَّمَ: ته واو بوو، به سهرچوو

جَرَمَزَ: ویک هاته وهو به سهریه کدا

دهگوتری: (تَجَرَّمَتِ السَّنَةُ) ساله که

که وته وه ۵ روی نی و مرگیاو خوی نی

ته واو بوو.

گیل کرد ۵ دهگوتری: (جَرَمَزَ عَنْ

تَجَرَّمَ عَلَيْهِ: تاوانیکی پالدا که نهی

الجواب) له وه لامدان وه هه لات و

کردوه.

خوی نی گیل کرد.

جَرَمَ: دهگوتری: (لَا جَرَمَ) هیچ شکی تییدا

اَجْرَمَزَ: به مانا (جرمز) دئ ۵ دهگوتری:

نیه، (لَا جَرَمَ لَأَيِّنْ).

(اَجْرَمَزَ الْعَامَ) ساله که وها بوو باران

الْجَرَامُ: دهنکه میوه، ناوکی میوه، دهنکه

که وته ناوه پراستییه وه ۵ له نه وه له وه

خورمای وشک.

نه باری.

الْجَرَامُ: غرام، به شیک له هه زار به شی

تَجَرَّمَزَ: کۆپوو، (تَجَرَّمَزَ اللَّيْلُ) شهو

کیلۆیه ک.

رابورد (تَجَرَّمَزَ عَلَيْهِمْ) به سهرپاندا

الْجَرَامَةُ: نهو خورمایانسهی له کاتی

که وته خوار.

لیکردنه وهی هیشوه کان ده که ونه خوار

الْجَرَامِيْزُ: دهست و قاچی ئاده میزاد ۵

۵ خورما وشکه ل و خورمای خراب.

دهگوتری: (جمع جَرَامِيْزَةٍ) خوی

الْجَرْمُ: جهسته، قه باره، (ك: أَجْرَامُ وَجُرُومُ

کۆکرده وهو گوپی گرت و ویستی باز

بدا ۵ له حەدیثی عومەردا هاتووہ:
(أنه كان یجمع جرامیزه وینب علی
الفرس) ۵ ھەروا دەگوترئ: (أخذ
الشئی بگرامیزه) شتەکەیی ھەموو
وەرگرت.

الْجُرْمُوزُ: حەوزیکە لەناو حەوشە یان
لەناو باخو لەبەرزییە وەییە ئاوی
لەبەر دەروا بەملاو بەولادا، (ك):
گرامیزە ۵ بیرى ھەئەنراو ۵
خانوو ی بھوو ۵ بیچوہ گورگی
نێر.

الجرمقانی: تاکی (الجرامقہ) یە
نەتە وەییەکی غەیرە عەرەبێ
لەسەر تائی ھاتنی نیسلا مەدا
دابەزیوئە ناو موصلەوہ.

الجرموق: گۆرەوی ۵ (خرفف) کە لەسەر
خوففی تر لەبێ کرایی.

جَرْنُ جَرُونًا: بەو کارە راھاتو باری پێوہ
گرت ۵ دەگوترئ: (جَرْنُ الْکِتَابِ):
کتیبەکە کۆن بوو.

جَرْنُ الْحَبِّ: دانەوێڵەکەیی ھارپی.

أَجْرَنَ الْحَبُّ أَوْ الثَّمَرُ: دانەوێڵەکە یان
خورماکەیی خستنە سەر خەرمان.

جَرْنُ السَّوْطِ: شوپەکەکی نەرم کردوہ.

أَجْتَرَنَ: خەرمانی دروست کرد ۵
شوینەکەیی کردە خەرمان.

الْجَارِنُ: رینگای کوێر بووہ ۵ ئامێرو
کالای بەکار ھاتوو پەککەوتە.

الْجِرَانُ: دھوی ناوہوہی ملی حوشترۆ

نازەلی تر، (ك): أَجْرِكُ وَجُرْنُ
ھەوہا بەمانا دَل و دەرون دئ
دەگوترئ: (ألقى فلان علی هذا الأمر
جَرَانَهُ): دَل و دەرونی خۆی بەوکارە
راھیناو باری پێوہگرت ھەروا
دەگوترئ (ضرب الإسلام بجرانه):
نیسلام جیگیر بوو چەسپا ۵ لە
حەدیثی عائیشەدا ھاتووہ: (حتى
ضرب الحق بجرانه): ھەتا حەق بە
قورسایى خۆی خۆی چەسپاند.

الْجُرْنُ: ئەو شوینەیی دانەوێڵەیی تێدا گیرە
دەگرت و اتە: خەرمان یان شوینی
وشک کردنەوہی میوہ واتە: مشتاخ.

الْجَرِينُ: خەرمان ۵ مشتاخ.

جَرَه، جَرَهْد، أَجْرَهْد: بەپەلە رۆیی.

الْجَرَهْدُ وَالْجُرَهْدُ: بەپەلە رۆیشتو.

جَوَى أَجَرَى أَجْرَاءُ:

أَجَرَتِ الشَّجَرَةُ: میوہکەیی خەرپە کەبوو.

أَجَرَتِ الْكَلْبَةُ: دێلە سەگەکە بیچوی

بوون، ترمکی.

الْجِرْوُ: ھەموو شتێک بەساوایی تەنانەت

ھەنارو ھەنجیرو کالەکیش: وەل

بەزۆری ناوہ بۆ توتکە سەگ ۵

بیچووہ شیر.

الْجِرْوَةُ: مینەیی (الجرور) مێہ ۵ حوشتری

کورتە ۵ ھەروا بەمانا رامبون و

خوپیوہ گرتنە.

جَوِي الْفَرَسُ وَغَرَهُ جَرِيَانًا: ئەسپەکە لە

رۆیشتندا رەوتی خۆی وەرگرت.

جرت السفينة والشمس والنجوم جرياً:
رؤيشت.

جری الماء ونحوه جریاً وجریاناً: ناوهکه
هه لږږا، خپرا رؤی، لوس رؤی.
جری الوادی قَطْمٌ علی القرى: په نډیکه ئی
دهدرئ بؤ روداوئیک که زور سامناک
بئ، شتیک له سنور تڼپه پری بئ.
جری إلى کذا: بؤ لای فلانکهس، بؤ فلان
شوئ، جوو.
جری له الشئ جریاً: نهو شتهی بؤ
به رده وام بوو.

جری فلان مجری فلان: حالو ومزعی فلانکهس
ومکوو حالی فلانکهسی ئی هات.
أجرى الماء: ناوهکهی به رداپه وه رؤیاندی.
أجرى السفينة: که شتیپه کهی رؤیاند.
أجرى فلاناً فی حاجته: فلانکهس ناردی بؤ
نیشی خوی ۵ وتو وئزی له گه ل کرد.
تجاروا فی الحديث: وتو وئزیانکرد،
چه له حانیان کرد.
تجاروا فی أمرانهم: له گه ل هه و او
نارمزوی خویاندا په کانگیر بوون.

استجراه: داوای رؤیینی ئی کرد.
الإجریا: شیوه و سروشت ۵ دهگوترئ:
(الکرم من جریاه): دهست و دل
فراوانی له سروشت و ره وئتی داپه،
به شپکه له ره وشت و پیکهاتهی.
الجری: رؤیشتن ۵ دهگوترئ: (لرس ذو
أجاری): نه سپیکه جوړه ها شیوه
رؤیشتنی هه په.

الاجریا: به مانا (الاجریا) دئ.
الاجریة: ره وشت و سروشت.

الجارى: به های وهخت، نرخى رؤزانه ۵
(الحساب الجارى) ریکه و تن
نامه په که له نیوان دوو لایه ندا بؤ
سنوردانان له نیوان مافو نهرکی
هر دولایه ن داو دیاریکردنی
ته صفیه ی حیساب له کو تاپیدا.

الجارية: که نيزهک، چه تیو، نافرتهی
کو یله با پیرئزنیش بئ ۵ با ۵ خوړ
۵ که شتی ۵ قورئان دهغه رموی:
﴿وَحَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ﴾.
الجرى: باى صه با.

الجراء: خاترو خواپش؛ دهگوترئ: (من
جرائك فعلت كذا) له بهر خاتری تو
فلانکارم نه نجامدا.

الجرایة: مندالی، ته مه نهی پچوک،
دهگوترئ: (جارية بينة الجرایة):
که نيزه کیکه دپاره منداله ۵ به مانا
(وهگالهت) پش دئ.

الجرایة: وهگالهت، بریکاری ۵ حیسابی
به رده می موچه ی موچه خوړان، (ک:
جرايات).

الجرایات: له زانستی (اقتصاد) یاساو
رئسایه که نه ندازه ی کالای سهرف بوو
دیاری دهکا بؤ هه مو که سیک ۵
(بطاقات الجرایات) له زانستی
(اقتصاد) دا چه ند کارتیکن نه وه دیاری
دهکا که هه رکه سه چه ند کالاکرئ.

الْجُرْيَاءُ: ره‌وشتو سروشت.

الْجُرْيُ: وهكيل ۵ بؤ تاك و كؤو نيرو من

به‌كاردئ ۵ هه‌روا به‌مانا (نيردراو) دئ

۵ به‌مانا (كرئكار) پش دئ، (ك: اُجْرِيَاء).

المجرى من النهر: ده‌راوى چه‌مو روبار

۵ له‌شيعردا برىتييه له‌بزوينسى

پيتى (ره‌ويى ره‌ها) ۵ له‌زاراوه‌ى

نه‌حوپياندا برىتييه له‌حالات و

چؤنيه‌تى كؤتايى وشه‌و نه‌حكامى

نه‌و حالات و چؤنيه‌تيانه.

الجرىال: رهنكو و بؤيه‌ى سور.

جَزَاتِ الْاِبْلِ جَزْأً وَجَزْأً: حوشره‌كه

له‌جياتى ناو به‌شئ و ته‌رى قنياتى

كرد.

جَزْأً بِالشَّيْءِ: به‌و شته قنياتى كرد.

جَزْأً الشَّيْءِ: نه‌و شته‌ى دابه‌شكردو

به‌كسان پارچه‌پارچه‌ى كرد.

أَجْزَا الْقَوْمِ: خه‌لكه‌كه حوشره‌كانيان

دابه‌شكرد.

أَجْزَاتِ الْمَرَأَةِ: نا‌فره‌ته‌كه مندائى

ميينه‌ى بوون.

أَجْزَا الشَّيْءِ فَلَانًا: شته‌كه‌ى به‌شى

فلا‌نكه‌سى كرد.

أَجْزُ مَخْرَجٍ: كرنه‌كى گونجاوه‌ كىفايه‌ته.

أَجْزَا الْاِبْلِ: له‌جياتى ناو شتى شيدارو

ته‌رى دابه‌ حوشره‌كانى.

أَجْزَا السَّكِينِ: ده‌سكى بؤ كيرده‌كه دروستكرد.

أَجْزَاً مِنَ الشَّيْءِ جَزْأً: به‌شيكى له‌و شته

بؤ خؤى برد.

أَجْزَا الْحَاقِمِ فِي أَصْبَعِهِ: نه‌لقه‌ى له‌په‌نجه‌ى

خؤى كرد.

جَزْأً: به‌شبه‌شى كرد.

جَزْأُ الْاِبْلِ: به‌مانا (أَجْزَا الْاِبْلِ) هاتووه.

جَزْأُ الشَّعْرِ: به‌مانا (أَجْزَاهُ) دئ.

جَزْأُ السَّكِينِ: به‌مانا (أَجْزَاهُ) دئ.

إِجْتَزَاً به: كىفايه‌تى بوو.

الْجَارِئَةُ مِنَ النَّحْلِ: نه‌و دره‌خته

خورمايه‌يه ناودانى پئويست نه‌بئ

الْجُزْأُ: به‌شئك له‌شت ۵ نه‌و مادهميه‌يه

شته‌كه‌ى لئ پئك دئ ۵ (جوزئى

لايتج‌زئى): به‌لاى زانا‌پانى

موته‌كه‌ليمينه‌وه نه‌و كه‌رته‌يه

نه‌وه‌نده بچوك بوت‌وه‌وه قبوولى

كه‌رت كردن نه‌كا.

الْجُزْأَةُ: بنكى كلك ۵ ده‌سكى كيرد ۵

دارئكه توله‌ميؤى له‌زه‌وى پئ بلند

ده‌كرئته‌وه.

الْجُزْئِي: شتئك نيسبه‌ت بدرئ بؤلاى

جوزء ۵ جوزئى راسته‌قينه نه‌وه‌يه

ته‌صه‌ور نه‌كرئ هاوبه‌شى هه‌بئ ۵

وه‌كوو عه‌ل، حه‌سه‌ن.

جِزْئِي يُضْأَلِي: نه‌وه‌يه له‌خؤى

ره‌هاتر هه‌بئ وه‌كوو ئاده‌ميزاد

كه‌به‌شئكه له‌مه‌فه‌وومى حه‌پوان

وه‌لئ بؤ خؤشى نه‌فرادى هه‌ن.

جَزَحَتِ الطَّبِيبُ جَزْأً: ئاسكه‌كان

چوونه‌وه ناو لانه‌ى خؤيان.

جَزَحَ لَان: فلا‌نكه‌س به‌پير نيشى

خؤيه‌وه جو چاوهروانى نه‌كرد.

الْجُزَارَةُ: سهرېږېځی خوشتری سهرېږاو که
دهدرئ به کابرای قهساب له حیاتی
خوشر سهرېږینه که ۵ له همدیځی
پیغه مېهردا هاتوو دهر باره
قوربانئ دمفرموی: (لا أعطی منها
شیئاً فی جزراتها) هر واده گوتری
(لرس ضخم الجزارة) نه سپیکي
دهست و پهل قهوییه دهمار
دهماراوییه).

الْجَزْرُ: نازل سهرېږین ۵ کشانه وهی
شه پؤلی ناوی دهر یا به وهی
کاریگری فراهه کانییه وه.
جَزْرُ السَّابِغِ: نهو گوشته یه که درنده که
دهخوا ۵ یان نهو گوشته ی له بهری
دهمینیتیه وه ۵ نهو زهوی و
شوینانه یه که نزیك دهریان و
درنده ی تییدا دهزی و شه پؤلی
دهریا که نایانگاتی.

الجزور: نهو خوشتریه به که لکی
سهرېږین بی.
الجزیره: نهو پارچه زهوییه ناو
دهوری بداو ناوه که دای نه پؤشی،
(ك: جزائر، جَزْرٌ) ه.

الْمَجْزَرُ: شوینی نازل سهرېږین، (ك: مجازر).
الْمَجْزَرَةُ: به مانا (الْمَجْزَر) دی، (ك:
مجازر) ه.

جَزْرُ النَحْلِ وَخَوْرُهُ جَزْراً: دارخورما که کاتی
نه وهی هاتوو ميوه که ی بکریته وه.
جَزْرُ النَّخْلَةِ جَزْراً وَجَزْراً: خورما که ی
کرده وه.

جَزَخَ له: به خششی باشی پیدا ۵ به بی
پرس کردن به که س به خششی دایه.
جَزَخَ الشَّجَرَةَ: دره خته که ی راوه شانند بؤ
نه وهی که لاکه ی بومری.
جَزَوَ الْمَاءَ عَنِ الْأَرْضِ جَزْراً: ناوه که رؤجوو،
حه وقی خواردموه ۵ ده گوتری: (جَزَزَ
الْبَحْرُ وَالنَّهْرُ): ناوه که ی هه وق بوو.
جَزَرَ الشَّيْءَ: شته که ی برپیه وه.

جَزَرَ الْجَزْرَ: کوشتییه که ی سهرېږی (هر
جازر، جزار، جزیر) ده گوتری: (جَزَرَ
الْعَسَلُ) ههنگوینه که ی بری.
جَزَرَ النَّخْلَ جَزْراً وَجَزْراً: خورما که ی برپیه وه.
أَجَزَرَ السَّيْعَ: خوشتره کاتی نه وهی هات
برپدیتیه وه واته کولکه که ی برپدیتیه وه.
أَجَزَرَ النَّخْلَ: خورما که کاتی ی کردنه وهی
هات ۵ ده گوتری: (أَجَزَرَ الشَّيْخُ):
پیره میرده که زور به سالاجوو کاتی
مردنی هاتوو.

أَجَزَرَ فَلاناً: مهریکی دا به فلانکه س بؤ
سهرېږین ۵ له همدیسا هاتوو:
(بَعَثَ بَعْثاً لِمُرُوا بِأَعْرَابِيٍّ لَهُ غَنَمٌ
فَقَالُوا اجْزُرْنَا).

أَجْزَرَ الْجَزْرَ: کوشتی یه که ی سهرېږی.
أَجْزَرَ الْقَوْمَ جَزْراً: کوشتی بؤ
خه لکه که سهرېږی
إِنْجَزَرَ الْبَحْرُ وَالنَّهْرُ: شه پؤله که یان
کشانه وه.

الْمِجْزَارَةُ: میهنه ی قهسابی، کاری حه یوان
سهرېږین.

جَزَّ الصُّوفُ جَزًّا: خوربیه‌ک‌ه‌ی برپیه‌وه.

أَجَزَّ التَّمْرُ جَزْزًا: خورماکه وشک بوو.

أَجَزَّ النُّخْلُ ونحوه: به‌مانا (جَزَّ) دئ.

أَجَزَّ الْقَوْمُ: کاتی برپینه‌وه‌ی مه‌پرکانیان هات.

أَجَزَّ التَّمْرُ: خورماکه وشک بوو.

إِجْزَّ الصُّوفُ ونحوه: به‌مانا (جَزَّة) دئ.

إِسْتَجَزَّ التَّمْرُ وَالصُّوفُ: خورماکه،

خوربیه‌که: کاتی برپینه‌وه‌و

لیکړدنه و میان هات.

الْجَزَّازُ: کاتی دروژنه‌و برپینه‌وه‌ی

خوری و لیکړدنه‌وه‌ی میوه.

الْجَزَّازُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: نه‌و شته‌یه

لیکړاومته‌وه ۵ نه‌وه‌ی زیاده‌یه‌و

له‌کاتی برپینه‌وه‌دا هه‌لده‌ومرئ.

الْجَزَّازَةُ: به‌مانا (الْجَزَّاز) دئ.

الْجَزَّزُ: خوری بېرداوه‌و لیکړاوه.

الْجُزَّةُ: به‌رگن: به‌رگی کاوې له‌ساتیکدا ۵

له‌په‌نددا هاتووه (رب جزءً علی شاة

سوء).

الْجَزَّزُ: نه‌و خوری و موو کولک و

به‌رگنه‌یه له‌ ناژه‌ل ده‌کړېته‌وه.

الْجَزْدُ مِنَ الْغَنَمِ: نه‌و ناژه‌له‌یه خوربیه‌ک‌ه‌ی

لی کرابیت‌ه‌وه، (ک: جزائر).

الْمِجَزُ: مقه‌ست، برینگ نامیری ناژه‌ل

برپینه‌وه، (ک: مَجَاز) ه.

جَزَعَ الْحَبْلُ: گوریسه‌ک‌ه‌ی له‌ ناوهرپسته‌وه

دوکه‌رت کرد.

جَزَعَ السَّوَادِي: دۆله‌ک‌ه‌ی بېری له‌باری

پانیه‌وه.

جَزَعَ لَهُ مِنْ مَالِهِ جُزْعَةً: له‌مالی خوی

به‌شیک‌ی بؤ بردا.

جَزَعَ جُزْعًا وَجُزْعًا: خوی بؤ به‌لاکه

نه‌گرت و هاوارو دادو فیغانی کرد

به‌صه‌برو خوگر نه‌بوو.

أَجْزَعَهُ: هه‌لینا بؤ گریان و هاوارکردن و

صه‌بر نه‌گرتن.

جَزَعَ الْبُسْرُ وَالرُّطْبُ: خورماکه نال و بۆلی

تیکه‌وت ۵ هه‌ندیکی گه‌یی.

جَزَعَ الْحَوْضُ: حه‌وزه‌که چۆرپکی ناو تیدا

ماوه.

جَزَعَ التَّوِي: دهنکه‌کانی پیک کیشان هه‌تا

شوینی لیکنده‌که‌یان سپی بوو

دهنکه‌کان خالخال بوون و وازی لی

هینان.

جَزَعَ فَلَانًا: غه‌م و نارپه‌حه‌تی له‌سه‌ر دل

لابرد.

اجتزعه: پارچه پارچه‌ی کرد.

الْهَجَزُ: له‌ناوهرپسته‌وه که‌رتی کرد ده‌گوترئ:

(الْهَجَزُ الْحَبْلُ وَالْهَجَزُ الْعَصَا).

تَجَزَعَ الشَّيْءُ: شته‌که که‌رت بوو.

تَجَزَعَ الْبُسْرُ وَالرُّطْبُ وَغَيْرُهُمَا: خورماکه

نال و بۆلی تیکه‌وت هه‌ندیکی گه‌یی.

تَجَزَعَ السَّيْفُ وَالسَّهْمُ وَغَيْرُهُمَا:

شمشیرکه شکا.

تَجَزَعَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خه‌لکه‌که نه‌و شته‌یان

به‌شبه‌ش کرد ۵ له‌ حه‌دیت دا هاتووه:

(لَتَفْرُقَ النَّاسُ إِلَى غُنَيْمَةٍ لَتَجْزَعُوهَا).

- الْجَزَاعُ: نیرگه.
 الْجَزَاعُ: گیاییه که نازدهن دهکوزی.
 الْجَزْعُ: جوری که له عمیق ۵ هیلای بهرامبرو
 که وانهی رهنکاو رهنکی تیدان ۵
 قولای شیو ۵ ناومپستی شیو.
 الْجَزْعَةُ وَالْجَزْعَةُ: به شیک له شهو ۵ قهده
 دار (بنکی درهخت).
 الْمَجْرَعُ مِنَ اللَّحْمِ: نهومیه رهش و سپی
 تیکه لای بی.
 الْمَجْرَعُ مِنَ اللَّحْمِ: نهومیه بهزو گوشت
 تیکه لای بی ۵ نه گهر و متهری عود
 بی، نهومیه هندی له و متهرکان
 باریک و هندیکیان نه ستورین.
 جَوَفٌ لَهُ فِي الْكِيلِ وَلِحْمُهُ جَزْفًا: زوری بو
 پیوا.
 جازف: شته کهی فروشت نازانی
 پیوانه و کیشانی چونه.
 جازف بنفسه: خوی خسته خه تهره وه.
 جازف فی کلامه: به بی تی فکرین قسه
 کرد.
 اجْتَزَفَ الشَّيْءُ: به گو تره کاری شته کهی
 کری.
 الْجَزَافُ: کالایه که نه بزانی به پیوان
 چهنده نه به نه ژماره.
 الْجَزَافَةُ: به مانا (الْجَزَاف) دی.
 الْجَزْفَةُ: پارچه یه که لهشت ۵ دهگوتری:
 (جَزْفَةٌ مِنَ النِّعَمِ وَجَزْفَةٌ مِنَ الشُّغْرِ):
 جه له به نازدهنیک ۵ پارچه یه که له مو.
 جَزَلُهُ جَزَلًا: به پییه وه ۵ له حه دپشه کهی
 خالیدی کوپی وه لیددا هاتوو دهلی:
- خالید که جو بو شکاندن بی (العزی)
 ۵ (لَجَزَلَهَا بَالْتَيْنِ) کردی به دوو پارچه.
 جَزَلَ الْبَعِيرُ: جدهوی حوشره که برینی لی
 بهیدا بووه چاک نابیتته وه.
 جَزَلَ الرَّأْيُ: راو بو چونه که پوچ و بی
 که لک بوو.
 جَزَلَ جَزَالَةً: گه وره و به نرخ بوو.
 جَزَلَ اللَّفْظُ: وشه که کاریگه ربوو.
 جَزَلَ فَلَانٌ: فلانکس بوو به خاوهن رمئی
 به سنده جوان.
 أَجَزَلُهُ: به مانا (جَزَلُهُ) دی.
 أَجَزَلَ لَهُ الْعَطَاءُ: به خششی چاک و باشی
 بو دپاری کرد.
 استجزله: داوای به خششی لی کرد.
 الْجَزَالُ: لی کردنه وهی هی شووی خورما.
 الْجَزَلُ: شتی به نرخ و زور له همرشتیک
 بی ۵ داری گه وره و وشک ۵
 له حه دپشدا هاتوو: (اجمعوا له
 حَطْبًا جَزَلًا) ۵ ههروهها به مانا
 سهخت و به خشنده هاتوو.
 الْجَزَلُ مِنَ الْكَلَامِ: قسهی رهوان و فه صیح و
 پیر مانا، (ك: جَزَال).
 الْجَزَلَةُ: پارچه یه که دودان، مهشکه.
 الْجَزَلَةُ: پارچه، (ك: جَزَل) له حه دپشدا
 هاتوو له بهاری ده جاله وه دهلی:
 «يَضْرِبُ رَجُلًا بِالسِّيفِ لِقِطْعَةٍ جَزَلَيْنِ».
 جَزَمَ جَزْمًا: خواردنیک خوارد تیر بوو، له
 شهو و رژی کدا به کجار نانی خوارد.
 جَزَمَ عَلَيْهِ: لی بی دمنگ بوو ۵ سوور بوو

له سهر نه نجامدانی ۵ ترسا ۵
 نه یتوانی نیشه که نه نجام بدا.
 جَزَمَ الامرَ: بتمانهی تیدا پهیدا کرد.
 جزم الیمین: سویندی خواردو کاره که ی
 رو یاندو گه رانه ووی تیدا نیه.
 جَزَمَ علیه بکذا: له سهر خوی چه سپاند،
 بهر عوده ی بوو.
 جزم النخل: خورما که ی مه زنده کرد، هر
 به سه رنج دانی، نه ندازه که ی دیاری
 کرد.
 جزم الكلمة: کۆتایی فیعله که ی زنده دار کرد،
 پیتی لی قرتاند.
 جزم علیه وعنه: به مانا (جَزَمَ دئ).
 اجْزَمَ النخل: بهر و بوومی باخه
 خورما که ی کړی.
 اجْزَمَ الشيءَ: شته که ی بر پیه وه.
 اجْزَمَ جِزْمَةً من المال: هندی کی
 له مال که هه لگرت.
 الجَزْمُ: له زار او وی نه حویپاندا بر پیتییه له
 زنده دار کردن پیتی کۆتایی فیعلی
 موضوعان یان کرتاندنی پیتی کۆتایی.
 الجَزْمُ: به شیک له خورما یان شتی تر.
 الجزمة: ژمه خواردن.
 الجزمة: پارچه ۵ (الجزمة من الحيوان)
 جهله به ناول له (ده) به ره و ژوور.
 الجزمية: ریبازی کی فلهسه فییه پشت به
 هیزی عقل دمه بستن بؤ گه یشتن
 به مبهست.
 جزى الشيء جزاءً: شته که ی بهس بوو

پتو پستی به هیچی تر نه بوو ۵
 قورئان دمه رموی: ﴿وَأَقْرَأْ يَوْمًا لَّا
 تُجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ ۵
 ده گوتری: (جزی مجزی فلان):
 له شوینی فلان که س جیگیر بوو.
 اجازه: پاداشتی دایه وه ۵ سزای دا.
 تجازی الدین: قهرزه که ی دایه وه، یان
 قهرزه که ی و مرگرت وه.
 الجزاء: پاداش ۵ سزا.
 الجزاءُ به مانا (الجازی) دئ ۵ له پهن دی
 پیشیناندا هاتو وه ۵ ده لی: (جزاء
 سمنار) نه م پهنده بؤ که سیک
 ده گوتری: له حیاتی خرابه کاری
 چا که ی بهرام بهر بکا.
 الجزية: سمرانه؛ بره پارمیه که فهران پره وی
 نیسلامی وری ده گری له هندی
 له وانه ی موسولمان نابن له حیاتی نه و
 خزمه تگوزاری پیه پیشکه شیان ده گری ۵
 قورئان دمه رموی: ﴿حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
 عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾، (ك: جزى و جزى
 و جزاء).
 جَسًا جَسًا وجسوءًا وجسأة: وشک بووه ۵ رهق
 بوو، زبر بوو، ده گوتری: (جَسًا الثبتُ،
 جَسأت يده من العمل، جَسًا الماءُ).
 جَسًا الشيخُ: پیاوه پیره که گه یشته کۆتایی
 ته مهنی، (هر جاسی).
 الجاسى في الرياضة: (جسم جاسي):
 جهسته په که مه سافه گۆرانکاری نه خاته
 نیوان پارچه حیوا و زیه کانی وه.

- الجاسياء: رهقوون و پتهوی.
جَسَدُهُ جَسَدًا: له جهستهی دا.
جَسَدُ الدَّم: خویننه که وشک بوو.
أَجَسَدُ الثَّوْبِ ونحوه: بهرمنگی زعفران
کراسه که ی بویه کرد ۵ له حه دیثی
ئهبو ذمردا هاتوو دهائی: (أَنْ أَمْر
أَنَّهُ لَيْسَ عَلَيْهَا أَثَرُ الْجَسَدِ).
جَسَدُ الثَّوْبِ: بهمانا (أَجَسَدُهُ) هاتوو.
تَجَسَّدَ: بۆ موطاوعه ی (جَسَدٌ) هاتوو.
الْجَسَادُ: خوینی پیس ۵ زعفران ۵
ههرشتیک رمنگی زور سور یان زمرد
بی.
الْجُسَادُ: نازاریکه له جهسته دا هه مووی،
یان هر له سکدا.
الْجَسَدُ: جهسته ۵ قورنان دهفه رموی:
﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا﴾: له خوار.
الْمَجْسَدُ: پۆشاکیک زور به جهسته وه
بنووسی.
الْمَجْسَدُ: دهنگیکه له سهر شیوهی ناوازو
گۆرانی قهباره ی خو ی و مردمگری.
جَسَرَ جُسُورًا وَجَسَارَةً: نازابوو، نازابه ۵
چاونه ترس، بی په روا ئهرکی
سهرشانی ئه نجام دا.
جَسَرَ الْقَوْمَ: ئهو قهومه پردیان رابه ست.
جَسَرَ فُلَانٌ عَلَى الشَّيْءِ: فلانکس پرکیشی
ئهو شته ی کرد.
جَسَرَ الرِّكَابُ الْمَغَازَةَ: کاروانچییه کان
ساراکه یان پری.
اجْتَسَرَتِ الرِّكَابُ الْمَغَازَةَ: بهمانا (جسرتها)
- دئ ۵ دهگوتری: (اجْتَسَرَتِ السَّفِينَةُ
الْبَحْرِ): کهشتیه که دهریا که ی پری.
تَجَسَّرَ: بی په رواکاره که ی ئه نجامدا ۵ ملی
خو ی بهر زکردموه خو ی هه ئپری بۆ
ئهو ی چاوی له شته که بی.
تَجَسَّرَ عَلَيْهِ: خو ی به سهردا رانواندو
لوتشکینی کرد ۵ په لاماری دا
تَجَسَّرَ لَهُ الْعَصَا: به گۆچان بۆی چوو.
الْجَسْرُ: پرد، ههرشتیک به سهریدا
بپه پته وه ۵ که ناری جوگا ۵
ههرشتیک بکه وپته نیوان دوو
زهویه وه، (ك: أَجْسَرَ وَجَسُورًا).
الْجَسْرُ: ئه ندامی گه وره ی جهسته.
الْجَسْرَةُ: بۆ مینه ی (أَلْجَسْر) به کاردی ۵
که نیزه کی دهست و پهل قهوی و
گۆشتن.
جَسَّ الْأَرْضَ جَسًّا: پپی له زهوی نا.
جَسَّ الْخَبَرَ: له هه واله که ی کۆنیه وه
تاووتوئی کرد.
جَسَّ الشَّيْءَ يَدًا: دهستی له شته که دا
بزانی چیه و چۆنه.
جَسَّ الشَّخْصَ بَعِيْنَه: زور به وردی سه پری
ئهو کابرایه ی کرد بۆ ئهو ی بزانئ
کۆنیه و خهریکی چیه.
اجْتَسَّهُ يَدًا: بهمانا (جَسَّهُ) دئ.
جَسَّ الْإِبِلَ الْكَلَأَ: حوشره که ده می بۆ
له وهره که برد منه ی کرد.
تَجَسَّسَ الْخَبَرَ: بهمانا (جَسَّهُ) دئ ۵ قورنان
دهفه رموی: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ﴾.

جَشَاَ الْبَحْرُ: دمريا ناوهكهی بهرزبووه.

جَشَاَ اللَّيْلُ: شهو تاريك بوو.

جَشَا الرَّحْشُ: درنده كيوييهكه راهپړی و بازی دا.

جَشَا الْعَدُو: دوژمن راهپړی بومان هات.

جَشَا الْقَرْمُ: نهو قه ومه له ولاتیکه وه گواستيانه وه بڼ ولاتیکي تر.

جَشَا عَلَى نَفْسِهِ: له خوږيا دلتهنگ بوو.

جَشَا عَنِ الطَّعَامِ: تیري له خواردنه مهنیهكه خواردو پېش چاوی كهوت.

جَشَا عَلَيْنَا النِّعَمَ: نازو نیعمه تمان بڼ پهیدا بوو.

جَشَاتِ الْمَعْدَةُ: به مانا (جَشَات) دئ.

إِجْشَاتِهِ الْبَلَادُ: ناوو هه وای نهو ولاته ی پی نه كهوت.

تَجَشَّاتِ الْمَعْدَةُ: به مانا (جَشَات) دئ ۵

ده گوتري: (كَجَشَّ الرَّجُلُ): پیاووهكه

په قی هیناپه وه ۵ له پهندي

پېشياناندا هاتوو ده لئ:

تَجَشَّاَ لِقَمَانٍ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ: لوقمان به بی

نه وهی تیر بڼ په قی هیناپه وه نه م

پهنده بڼ كه سيك ئی دهر دئ لافى

ره وشتيک ئی بداو تيیدا نه بڼ.

تَجَشَّاَ الْفَجْرُ: له کاتي بهر به پاندا با

هه لی کرد.

الْجَشْنَى: زور ۵ كه وانه په کی سوك

كه زور بله رېته وه.

الْجَشَاءُ: دمنگيکه له دمدم دېته دمره وه

له کاتي تیر خواردندا، به کورتی

په هدا نه وه، قېر قېنه.

الْجُشَاءُ مِنَ الْبَحْرِ وَاللَّيْلِ وَغَيْرِهَا: پان

پيوهنان، راکشان.

الْجُشَاءُ: به مانا (الْجُشَاءُ) دئ ۵

هه لکردنی با له بهر به پاندا.

الْجُشَاءُ وَالْجُشَاءُ: كه سيك زور غه مو

خه فتهت بخواو ناخو نؤف بكا.

جَشَبَ جَشْبًا: نه ستور بوو، زبر بوو.

جَشَبَ الطَّعَامُ: خواردنه كه بڼ پيخور بوو.

جَشَبَ الْحَبُّ: دانه وېله كه ی هاری کردی به برویش.

جَشَبَ شَبَابُهُ: كهنجيه تی خو ی بهری کرد.

جَشَبَ الشَّيْءُ وَالطَّعَامُ وَغَوْرُهُ: به مانا

(جَشَبَ) دئ.

جَشَبَ الرَّجُلُ: خواردن و خوراکی زبرو

كه م و کوپ بوو ۵ له حه ديښدا

هاتوو: كه پيغه مېهر (دخ) (كان

ياكل الْجَشِبَ مِنَ الطَّعَامِ).

جَشَبَ جَشْرَةً وَجَشَابَةً: به مانا (جَشِبَ) دئ.

جَشَبَ الْكَلَامُ: قسه كه ی وشك و بی تامو

زبر بوو.

الْجُشْرُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی نافولا ی كه ته.

الْمِجْشَابُ: جهسته گه وره ی نافولا.

الْمِجْشَبُ: پیاوی كه ته و نازا.

الْمُجْشَبُ: ناده ميزادی ژيان زبرو

ده ستکورت.

جَشَرَ الصَّبْحُ جُشْرًا: به يانی دهر كه وت

به يانی گزنگی دا.

جَشَرَ الدَّوَابُّ جُشْرًا: نازه له كه له

پاوانه كه دا مایه وه.

جَشَرَ عَنْ أَمَلِهِ: له خزم و خویشی خوئی
دوورکه و تهوه.

جَشَرَ الدَّوَابَّ: ئازله که ی بردن بؤ
له و مرگا ۵ له نزیك ماله وه
له و مراندنی.

جَشَرَ الشَّيْءَ: وازی له شته که هینا.

جَشَرَ الْإِنَاءَ جَشَرًا: قاپه که، مهنجه له که
پیس بوو

جَشَرَ السَّاحِلَ جَشَرًا: قهراخ دهریا که
قورپه که ی رهق هه لئات وه کوو بهرد
رهق بوو.

جَشَرَ الرَّجُلَ وَالْبَعِيرَ: پیاوه که یان
حوشتره که توشی کۆکه به کی وشک
بوون.

جَشَرُهُ: وازی لی هینا.

جَشَرَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی به تال کرد.

جَشَرَ الدَّوَابَّ: به مانا (جَشَرَ) دئی.

تَجَشَّرَ: بؤ مطاوعه ی (جَشَرَ) دئی.

تَجَشَّرَ بَطْنُهُ: سکی هه لاوسا.

الْجَشَارُ: ئازله ی بهرله بؤ کوئی ده چی
بچی.

الْجَاشِرِيَّةُ: نیومرؤ ۵ بهر به میان ۵
خواردنه وه له بهر به یاندا ۵ دهگوتری:
(شربة جاشریه، و شربت الجاشریه).

الْجَشَارُ: کۆکه، یان سینگ خوران و
نیخه نیخ ۵ دهنگ گری.

الْجَشَرُ: بهردیکی زهره له دهریادا له چه وو
صه دهف پیک دئی.

الْجَشَرُ: به مانا (الْجَشَرُ) دئی ۵ ههروهه

ئازله ئیکه له پاوان ده له وه مرئی و
ناگه به ته وه بؤ ماله وه ۵ یان
کۆمه ئیک ناده میزاد له له وه مرگا دا
بمیئنه وه نه به نه وه بؤ مالی خو پری
۵ کۆمه ئیک ناده میزادی خو پری
ناکس به چه ۵ دانه ویله ی به هار ۵
تویکلی دهنگه گهنم ۵ سو.

الْجَشَرَةُ: به مانا (الْجَشَار) دئی ۵ کۆکه و
هه لامهت.

الْجَشَارُ: خاومنی ئازله ی وه ها که له کیوو
که ژ ده له وه مرین.

الْجَشِيرُ: تیردان، که شکۆل ۵ هه مبانه ۵
جه و آل و هۆری گه و ره.

الْمِجَشَرُ: هه وزیک که ناوه که ی
به که لکی خواردنه وه نه به له بهر
پیس و پۆخه لی، (ک: مجاشره).

جَشَّ الْقَوْمُ جَشًا: خه لکه که رویشتن به
کۆمه ل و به به له.

جَشَّ الْحَبُّ: دانه ویله که ی کرده بر ویش ۵
(هر مجشوش و جشیش).

جَشَّ الْخِيَوَانُ وَغَيْرَهَا بِالْعَصَا: له ئازله که ی
دا به گۆجان.

جَشَّ الْبَاكِي دَفْعَةً: گریاوه که فرمیسی
هه لومران.

جَشَّ الْمَكَانَ: شوپنه که ی مالی و پاکی
کرده وه.

جَشَّ الْبَرَّ: بیره که ی له قور و لیته
پاک کردموه.

جَشَّ الصَّرْتُ جَشًا وَجَشَةً: دهنگی گری
بوو دهنگی زل بوو.

أَجَشْتُ الْأَرْضَ: گیاو گزه که ی لَئِكَ هَالَو
تَیْکَچِرْزا.

إِجْتَشَّتِ الْأَرْضُ: به مانا (أَجَش) دئ.
الْجَشَشُ: دنگی که وره و گر.

الْجَشُّ: شوینی رقه لَان و به ردای.

الْجَشُّ مِنَ الشَّيْءِ: ناوهرستی شت.

الْجَشُّ: به مانا (الْجَشُّ) دئ ۵ به شیک
له شهو، (ك: جشاش).

الْجَشَاءُ: زهوی دهشت و نه رمله لَان که

به رده وردهی تیدابن به که لکی

نه و مدئ دره ختی خورمای تیدا

برویندرئ ۵ سپل، له حه دیشی نیبنو

عه بباسدا هاتوو دهفرموی: (ما

أَكَلَ الْجَشَاءُ مِنْ شَهْوَتِهَا، لَكِنْ لَيْعَلَمْ

أَهْلُ بَيْتِهَا أَنَّهَا حَالِل).

الْجُشَانُ: به مانا (الجش) دئ.

الْجُشَّةُ: کۆمه لَئِكَ ناده میزاد به کۆمه لَان

به ره و شوینی لَئِكَ دهرؤن.

الْجُشَّةُ: به مانا (الْجُشَّة) دئ ۵ دنگی

به هیز ۵ دنگیک له لوته و به تده دهر

به مه یله و گنی.

الْجُشِيشَةُ: به مانا (الجشیش) دئ ۵

شتیکه گوشت یان خورمای

دهخرنقه سهرو دهکوئیندرئ له

حه دیشدا هاتوو که پیغه مبه ر

(د.خ) (أَزْلَمَ عَلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ

بِجَشِيشَةٍ).

الْجَشُّ: به مانا (الْجَشُّ) دئ، (ك:

مجاش) ه.

جَشَعَ جَشَاءً: ته مای زور بوو هه لپه ی کرد ۵

دادو فیفانی کرد له نه نجامی له ده ستدانی

خوشه و یستی دا ۵ ترسا ۵ له حه دیشی (ابن

الخصامة) دا هاتوو دهفرموی: (أَخَافُ

إِذَا حَضَرَ قِتَالُ جَشِيعَتِ نَفْسِي فَكُرِهْتُ

الْمَوْتَ) ۵ کۆیه که ی (جشاعی، وَجْشَاءُ،

وَجْشَاع) ه.

تَجَاشَعُوا الشَّيْءَ: له و شته کۆبوونه و ده

چه پاویان کرد.

تَجَشَّعَ عَلَيْهِ: زور به خه میه و ده بوو سور

بوو له سه ر نه نجامدانی.

الْجَشِيعُ: نه و که سه یه مال و سامان

کۆده کاته و ده لیی نابه خشی دلی

بروانادا شتیکی لی زایه بکا ۵ به مانا

(شیر) پش هاتوو.

جَشِمَ جَشْمًا: فه له و بوو، قورس بوو، (هر

جَشَمَ وَجَشِيم).

جَشِمَ الْأَمْرَ جَشْمًا: به نابه دل نه و کاره ی له

نه ستؤ گرت ۵ (هر جاشم و جشوم).

أَجَشَّمُهُ أَمْرًا: کاریکی خسته سه رسانی.

جَشَّمُهُ أَمْرًا: به مانا (أَجَشَّمُهُ) دئ.

تَجَشَّمُ الْأَمْرَ: به مانا (جَشِمُهُ) دی.

تَجَشَّمُ فَلَانًا بَيْنَ الْقَدَمِ: له نیوان نه و گهل و

تاقمه دا رئ و شوینی نه ویان گرت به ر.

الْجُشْمُ: قورسای، دهره می ته زوئرو

ساخته چی، (ك: جُشْم)

الْجُشْمُ: قورسای ۵ ده گوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ

جُشْمَةً) ۵ هه روه ها به مانا سینگو

به راسوش دئ.

جَشِنَ جَشْنًا: فه له و بوو، زمه للاح بوو.

الْبُشْنَةُ: بالندهی بچوک.

جَمُّ لِي الرِّبَاطِ جَمًّا جَمِصًا: ناخ و نوخی
کرد له بهر شهته کدانی توندی پی و
په یومندی پیته وه.

جَمُّصَ الْجُرُؤ: بیچووه گورگه که
چاوه کانی کردنه وه و گیرانی.

جَمُّصَ النَّبْتِ وَالْتَمَرُ وَالزَّهْر: روهک،
خورما، گول سهره تایان دهرکه وت
گلوكیان کرد.

جَمُّصَ الْبِنَاءِ: باله خانه که چکاری
کرد.

جَمُّصَ الْإِنَاءِ: قاپه که ی پرکرد.

الْجَمُّصُ: گه ج ۵ جوړیکه له که ره سهی
خانوو دروستکردن.

الْجَمَّاصُ: گه چکار، نه و که سهی
که چه که بهرهم دین ۵ فروشیاری
گه ج.

الْجَمَّاصَةُ: نه و شوینه ی گه چی لی به کار
ده یندری.

الْجَمِصِيَّةُ: روه کی که له پی پی
قه رهنه لی.

جَمُّ لَانِ جَمًّا: فلانکه س به شیوه ی
فیزه وه هاتوو چۆی کرد.

جَمَّضَ عَلَيْهِ بَكْلًا: نه و شته ی خسته سهر.

جَمَّضَ: بازیکی توندی هاوشت.

جَمَّضَ عَلَيْهِ: به مانا (جَمَّضَ) دی.

الْجِيْضِيُّ: روشتنی که جوړه له نجه و لارو
خو بادانیکی تیډایه.

جَعَبَ الْجَعْبَةُ - جَعَبَ جَعْبًا: تیردانی
دروستکرد، پرېسکه ی دروستکرد

جَعَبَ الشَّيْءُ: شته که ی کو کرده وه، هه لی
گیراپه وه.

جَعَبَ فَلَانًا: فلانکه سی خسته سهر زهوی ۵
(جَعَبَ) هه مانا مانای هه په

الْجَعَبُ: بؤ موطا و معه ی (جَعَبَ) دی.

الْجَعَابَةُ: دروستکردنی تیردان و
فیشه کدان حیرفه و میهنه ی جوعبه
دروستکردن.

الْجَعْبَةُ: تیردان، فیشه کدان، (ك:)
جَعَابَ ۵.

الْجَعْبُ: نه و که سه په خه لك به زهوی
ددا به لام که س ناتوان ۵ نه و بخاته
سهر زهوی.

الْجَعْبُوبُ: کورته بالی ناشیرین، لاوازی بی
هیزی بی خیر و فیر، (ك: جمایب) ۵.

جَعْبَرًا: به عهرزی دادا خسته سهر
زهوی ۵ پیاله ی لیو نه ستوری
کوله بنه ی وها که هیشتا ریک و
پیک نه کرابی.

الْجَعْبِي: کورته بالی ناشیرین و
نه کله وموت.

تَجَعَّنَ: ویک هاته وه کو بووه وه.

الْجَعْنُ: قه دی درهخت و رووهک، (ك:)
جَعَان ۵.

الْجَعْنَةُ: ترسۆکی ته مبهل، (ك: جَعَان) ۵
(جَعَجَ الْجَمَلُ): حوشره که خر مه

خرمی روشتنی زیادی کرد.

جَفَجَ الرِّحَى: ناشه که تهقه تهقه لی هات
۵ جهقه نه ی لی دا ۵ له په ندی

بیشیناندا هاتوو دهلی: (أَسْمَعُ
جَمْعَةً وَلَا أَرَى طَحِينًا) به که سیك
دهگوتری به قسه هیچی
نه هیشتبیتوه هیج کرده و مشی
نه بی: (هر جمعاع).

جَفَجَعَ الْمَكَانَ: لهو شوینه دانیشته به
شیومه کی دله راوکی و نادنیایی.
جَفَجَعَ به: ناره حه تی کرد، جاپزی کرد،
دمری کرد، پهنی پی دا.
جَفَجَعَ الْأَبْل رِبَهَا: حوشره کانی جولاندن
بؤ نه وهی پیخیان بدا یان بؤ نه وهی
بیانکا ته ته ویله وهو دایانبا.

جَفَجَعَ الْجَدْرُ: کوشتی په که ی سهربری.
تَجَفَجَعَ: بؤ مطاوعه ی (جَمْع) هاتوو
ه خوی به نه رز دادا خوی له گل و
خول و مرده تلاوتلی کرد له بهر نازار
یان فی لیهاتن یان لیدان.
الْجَمْعُ: شوینی ته نگه بهرو ناخوش و
رهقه و به رده لان ه به ندینخانه ه
ناوو ههوا په که ناده میزاد نه توانی
خوی تیدا بگری و ژبانی تیدا به سهر
به ری ه شوینی شهرو ههرا.

أَلْجَفَجَعَ: شوینی ته نگه بهرو ناخوش و
به رده لان، شوینیک له زهوی چال
بووبی.

جَعَدَ الشَّعْرُ وَغیره جَعْرَدًا وَجَعَادَةً: قَزَى
کۆیوو و تیکباهه لدره ه قزی کورت
بووه ه دهگوتری: (جَعَدَ الْخَدُّ)
کولمی جرجی تیکه وتن.
جَعَدَ الشَّعْرُ وَغیره: موو مگانی کۆکردنه وه.

جَعَدَ الشَّعْرُ وَغیره: به مانا (جَعَدَ) دئ.
الْجَعَادَةُ: (أَبْرَ جَعَادَةً): ناوی گورگه،
کونییه ی گورگه.

الْجَعْدُ: خپ، دهگوتری: (وَجْهَ جَعْدٌ) دهم و
چاوی خپو که م گوشته (بَعِیرَ جَعْدٌ)
حوشریکی کولکنه، ههروهه به مانا
پیای خراب و دهست قوچاویش دئ
ه دهگوتری: (لِلان جَعَدَ الْبَدِين) و
(جَعْدَ الْأَنَامِل) ه (رَجُلَ جَعَدَ الْقَفَا)
ههتیو مچه و ناکهس به چه.

الْجَعْدَةُ: دانه ویله به کی خورسکه (أَبْرَ
جَعْدَةً) ناوی گورگه.

جَعَرَ جَعْرًا: ته بیاتی وشک بووه ه (هو
مجماع): له حه دیشی نیمای
عومه ردا هاتوو دهلی (إِنِّی مَجْعَارُ
الْبَطْن).

جَعَرَ السَّيْحُ وَكُل ذِي مِخْلَبٍ: درنده که
پیسایی گرد یان ههر درنده به کی
چنگو نینوگدار بی.

تَجَعَّرَ: حه بله که ی له پشستی خوی
شهته ک داو چوووه ناو بیر ده که.

الْجَاعِرَةُ: کونی پاشه وه (قَنَک) گوو
پیسایی هه موو درنده به که ه لاسمت
که به سهر راندا دهروانی ه
(جَاعِرَاتَان) لاسمه کان، کلوته کان.

جَعَارٍ: ناوی که متیاره ه (أَمْ جَعَار)
کونییه ی که متیاره.

الْجَعَارُ: جه بلیکه که سیك دهرواته ناو
بیر له پشستی خوی شهته کی ده داو

سهره‌کەى تری بە دەست پیاویکی
 تروەمیه یان لە سینگیك بە سترەو
 بۆ ئەوێ کابرای بیرەوان نەكەوتتە
 خوار هەروا ناوێ بۆ داخ و
 نیشانە‌کردنی ئاژەل لە‌کلۆتی دا.
 الجَعْفَرُ: قشەل ٥ گوو پێسایى درەندەى
 خاوەن چنگ.

الجمرأ: كونی پاشەوێ.

الجمران: (أبو جمران): قالونجه ٥ (ام
 جمران): بازو هەلۆ ٥ لە‌لای
 میصرییه‌ گۆنە‌كان پەیکەرێكە بۆ
 حەشەرمیه‌كى رەشكەلە لە‌پیری
 خەنافیسە‌كان میصرییه‌كان
 بە‌پیرۆزیان داناو، پاشان تە‌میمەو
 نوشتە‌یان پێدا کردووە.

الجمرأ: ئەو دابەری و نە‌خش و
 شوێنکاریه‌ کە حەبلە‌کە لە‌ناو
 قە‌دى کابرای بیرەوانی دە‌کا کە
 دە‌چیتە ناو بیرە‌کەوێ ٥ جۆیه‌ك
 قە‌صە‌بە‌کەى ئە‌ستوربى، گۆلە‌کەى
 گە‌ورە بێ دە‌نكە جۆیه‌کە درێ‌زو
 گە‌ورەو سبى بێ.

الجمرأ: كونی پاشەوێ ٥ جۆرە
 پارێیه‌كى مە‌داڵانە بە‌دوانیان
 مە‌داڵێك هە‌لە‌گرن.

الجمرأ: كونی پاشەوێ.

الجمرر: جۆرە خورمايه‌كى بچوكى بى
 كە‌لكە ٥ دە‌عبايه‌كى بچوكە.
 جَعَسَ جَعْسًا: دابهینا، هینایه‌ کایه‌وێ.
 تَجَعَسَ: بە‌مانا (جَعَسَ) دى ٥ قە‌سەى

ناشیرینی کردن و جۆینی دا.
 الجَعَسُ: زبَل و زَال سهرەنگیویك.

الجَعِيسُ: كە‌تەو زە‌لام

الجَعْسُوسُ: كۆلە‌بنه‌و ناشیرین ٥ بێ
 رە‌وشت و نە‌كلە‌ومت ٥ (بۆ نی‌رو مێ
 بە‌كاردی)، (ك: جعاسیس) ه.

أَلْجَعَشَمُ: مام ناو‌مند، (ك: جعاشیم) ه.

أَلْجَعَشَمُ: كورتە‌ بالای شان و مل قە‌وێ
 گە‌ردە‌پ، (ك: جعاشیم).

الجُعْشِيضُ: روو‌ه‌كێكە سالانە‌یه‌، بە‌كالی
 دە‌خوړی. بې‌وانه‌ وشەى (التِفَافُ).

جَعَطَ عليه جَعَطًا: لە‌ژێر كۆنترۆلی ئە‌ودا
 نە‌ماو یاخى بوو كارو بارى خۆى
 بە‌شێ‌وه‌یه‌كى تر دامە‌زرانده‌وێ.

جَعَطَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانكە‌سى لە‌و شتە
 گێ‌رپایه‌وێ پالی پێ‌وه‌نا.

جَعَطَ جَعَطًا: رە‌وشتی ناشیرین بوو، رقی
 هە‌لسا.

اجَطَ الرجلُ: پیاو‌ه‌كە هە‌لات و بۆى
 دە‌رچوو.

اجَطَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: شتە‌كەى لە‌سەر
 فلانكە‌س لابرد.

جَعَطَ عليه: بە‌مانا (جَعَطَ) دى.

أَلْجَعَطُ: كە‌تەو زە‌لام، لوتبە‌مرزو
 خۆ‌بە‌زلزان لە‌خۆ‌رازى و لە‌خۆ‌بایى

بوو ٥ لە‌ حە‌بە‌شدا هاتووێ: (ألا
 أنبكم بأهل النار كل جَطِ جَعَط).

جَعَّ فلان جَعًا: فلانكە‌س گلى خو‌ارد.

جَعَّ فلانًا: گلى تی‌گرت گلى پى دادا.

جَعَفَهُ جَعْفًا: هه‌لی گێڕایه‌وه هه‌لی
که‌ند.

جَعَفَ لَلانَا: به‌ عمرزی دادا، مالی به‌زموی دا.
أَجَعَفَهُ: خستی.

اجْتَعَفَ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌که‌ی هه‌لکه‌ند.

إِجْعَفَ: بۆ مطاوعه‌ی (جَعَفَ) هاتوووه.

الْجَعِفَ: رامانه‌ر ده‌گوتری: (سیل جاعف)

لافاویکی وه‌هایه هه‌موو شتیک

راده‌دا.

الْجَعَفَانُ: به‌مانا (جاعف) دئ ٥

ده‌گوتری: (سیل جعاف).

أَجْعَفَ: که‌م، ده‌گوتری: (ماعنده من المتاع
الاجعَف).

الْجَعْفَرُ: چه‌م، روبار ٥ حوشریک شیری
زۆر بی، (ك: جعافیر).

أَجْعَفَرِيَّة: تاقمێکن له‌شیعه‌ی ئیمامی،

شوێنکه‌تووی چه‌غه‌ری صادقه‌ن ٥

هه‌روه‌ها پێڕێکن له‌ موخته‌زیله‌کان.

أَلْجَعْفِيلُ: جینسی گبیانیکه‌ لای خواروی

به‌ناو روه‌ك و دره‌ختی تردا بلآو

ده‌بیته‌وه‌و تیانیانده‌هالێ

ته‌راییه‌که‌یان ده‌مژێ له‌ میصر پێی

ده‌لێن: (هالوك) به‌ گوردی خۆمان

ره‌نگه‌ تێرپه‌ بی.

جَعَلَ: (جَعَلَ اللهُ الشَّيْءَ): خودا ئه‌و شته‌ی

دروسته‌کرد ٥ له‌ قورئاندا هاتوووه

ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ

وَالنُّورَ﴾: تاریکی و روناکی

به‌ده‌یه‌ناون، به‌مانا پاشگویی خستن

دئ ٥ ده‌گوتری: (لم أجعل حاجتك

وراء ظهري) ئیشه‌که‌تم پاشگویی

نه‌خستوووه.

جَعَلَ الْقِدْرَ: مه‌نجه‌له‌که‌ی به‌ جیعال

له‌سه‌ر ئاگره‌که‌ داگرت.

جعل للعامل: بۆ کریکاره‌که‌ کرێی

دیاریکرد.

جَعَلَ: ده‌ستی پێکرد ده‌گوتری: (جَعَلَ

يفعل كذا).

جَعَلَ الْمَاءَ جَعْلًا: ئاوه‌که‌ قالۆنچه‌ی زۆری

تیکه‌وت یان زۆری قالۆنچه‌ تیدا

مردار بوونه‌وه‌.

جَعَلَ الْغُلَامَ: منداڵه‌که‌ کورته‌ بالآو قه‌له‌و

ده‌رچوو

أَجَعَلَ الْقِنْرَ: مه‌نجه‌له‌که‌ی به‌ جیعال

داگرت.

جَعَلَ لَلانَا وله: کرێی بۆ فلانکه‌س

دیاریکرد.

جاعله مجاعلة وجعالا: کرێی بۆ

دیاریکرد.

اجْعَلَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی دروست کرد،

ده‌گوتری: (اجْعَلَ في الخشب سريرا)

له‌دارو ته‌خته‌ قه‌ره‌وێله‌ی

دروسته‌کرد.

تجعلوا الشَّيْءَ: شته‌که‌یان له‌ناو

خۆیاندا به‌شکرد.

الْجَعَالُ: نه‌وکرێ و پاساوه‌یه‌ له‌بری

کاروهرده‌گیری یان به‌رتیله‌ هه‌روه‌ها

نامێرێکه‌ مه‌نجه‌لی پێ له‌سه‌ر ئاگر

داده‌گیری، ده‌ستگه‌، (ك: جُعِل).

جَعَمَ: ته‌ماعی زۆر بوو، زۆری
هه‌لپه‌کرد.

الجُعَامُ: دهرديکه تووشی حوشر ده‌بی.
الجُعْمُ: برسیه‌تی.

الجُعْمِي: ئاده‌میزادی به‌ته‌ماع و
چاوبرسی و به‌هه‌لپه‌ بو مال
په‌یداکردن.

الجُعْمُ: ته‌ماعکار له‌شتیک که ته‌ماعی
تیا به‌کار نایه ۵ ژنی برسی.

الجُعْمُ: برسی ۵ چاو چنوکیک هه‌رچی
ببینی چه‌زی ئی ده‌کا بیخوا.

المَجْمَعُ: به‌ناگا، (ك: مجاعم).

جعا الجعة جعراً: بیرهی دروستکرد.

جَعَا البَغْرُ وَاغْرَهُ: قشلی کۆکرده‌وه تا بوو
به‌کۆمه‌لیکی گه‌وره.

الجعة: بیرهی دروستکراو له‌گه‌نم و جۆ.

الجَعْفُو: قۆر ۵ نه‌وه‌ی کۆبکرتیه له قشیل و
ته‌پاله‌ تا ده‌بیته کۆمه‌لیک.

الجَفْوُ: به‌مانای (أَلْجَعَةُ) دی.

أَلْجَفْوُ: بیچوی نه‌عامه، (ك: جعاول) ۵.

الجغرافية: زانیارییه‌که تییدا لیکۆلینه‌وه

ده‌گه‌ری دهر‌بارهی دیارده

سروش‌تییه‌کانی روبه‌ری زه‌وی،

باسی کێوه‌کان دۆله‌کان

داره‌ستانه‌کان ده‌شتاپیه‌کان،

گیانله‌به‌رانی مالی و کێوی ۵ باسی

ئاده‌میزده‌کان، هه‌روه‌ها باسی

دیارده ئاده‌میزادییه‌کانیشی تییدا

ده‌گه‌ری.

الجَعَالَةُ: نه‌و کرێیه‌یه یان به‌رتیله که
له‌جیاتی کارکردن ده‌ری، (ك: جَعَالِل).

الجَعَالَةُ: به‌مانا (الجَعَال) دی، (ك:
جَعَالِل) ۵.

الجَعْلُ: به‌مانا (الجَعَالَة) دی، (ك: جَعول) ۵.

الجَعْلُ: گیانله‌به‌رتیه که وه‌کوو خونفوسه له
شوینی شیدارو دماویدا ده‌زی.

الجَعْلُ مِنَ النَّاسِ: ئاده‌میزادی کۆله‌بنه‌ی
ره‌ش و زۆر بلێ و نیزاعکار.

الجَعْلَةُ: دارخورمای کورت که ده‌ست
نه‌یگاتی.

الجَعِيلَةُ: به‌مانا (الجُعْلُ) دی.

جَعَمَ الرجلُ جَعْمًا: پیاوه‌که ته‌ماعکاریبوو
زۆری هه‌لپه‌کرد.

جَعَمَ إِلَى الطَّعَامِ: ئاره‌زۆی بو خۆراکه‌که
په‌ره‌ی سه‌ندو زۆری چه‌ز ئی کرد.

جَعَمَ البَعِيرُ: ده‌مه‌ستی له ده‌می حوشره‌که
کرد قه‌پالی بو له‌هیج ناگیرێ.

جَعِمَ الرجلُ جَعْمًا وَجَعَانَةً: به‌مانا (جَعَمَ) دی.

جَعِمَتِ الإِبِلُ: حوشره‌که هیچی ده‌ست
نه‌که‌وت بیخوا نیسقانی کرۆشتن.

جَعِمَ: قسه‌ی زه‌رو ناخۆش بوو، ده‌نگی
گه‌و زپ بوو.

أَجَعَمَ المكانُ: شوینه‌که گزوگیاکه‌ی
خوراو ته‌واو بوو.

أَجَعَمَ القَرْمُ: نه‌و قه‌ومه حوشر و
مالاتیان توشی دهر‌دبووه.

أَجَعَمَ الشَّيْءُ: نه‌و شته‌ی له‌بیخ
ده‌ره‌ینا.

جَفَا الزُّبْدُ جَفْرًا: کمه که به مرز بوو.

جَفَا الْقِدْرُ: مهنجه له که له کاتی کوئین دا
کمه که ی فری دا.

جَفَا الرَادِي غَاءَةً جَفْنًا: شیوه که خشت و
خوئی خوئی فری داو هه موی رامالی.
جَفَا الْقِدْرُ والرَادِي: خشت و خوئی و
خاشاکی مهنجه له که یان هی
شیوه که ی لایرد.

جَفَا الرَّجُلُ: پیاوه که ی به زه وی دا دا
ته راحی کرد.

جَفَا الْقِدْرُ: مهنجه له که ی سه ره نقون کردو
به تالی کرد ۵ له حه دیشدا هاتوو: (انه
حرم الحمر الاهلیه فجفروا القدر):
پیغه مبه ر (دخ) گوشتی که ری مالی
یاساغ کرد، ئیتر خه لکه که
مهنجه له کانیاں سه ره نقون کردن.

جَفَا الْبَقْلُ وَالشَّجَرُ جَفْنًا: له بیخه وه
روه که کان و دره خته کهانی
هه لکه نندن و فرپی دان.

جَفَا الْبَابُ: دهرگاکه ی داخست.

أَجْفَاتُ الْأَرْضِ: خیری و بیتری زه وی
رؤیی و تیدا چوو.

أَجْفَا الرَادِي وَالْقِدْرُ: خوئی و خاشاکی
شیوه که یان مهنجه له که سه رکه وت و
سه ر پیژی کرد.

أَجْفَا الْقِدْرُ الزُّبْدُ بِهِ: مهنجه له که که ف و
چلکی خوئی دهردا.

أَجْفَا الرَّجُلُ: به مانا (جَفَا) دئی.

أَجْفَا مَاشِيَتُهُ: به لیخوپین و رنگا برینی
زورو نالف پی نه دان، نازه له کهانی

خوئی ماندو کردن.

أَجْفَا الْبَابُ: به مانا (جَفَا) دئی.

أَجْفَا الْبَقْلُ وَالشَّجَرُ: به مانا (جَفَاهُمَا) دئی.

أَجْفَاءُ: نه وه که ف و خشت و خوئی و
خاشا که به لافاو یان مهنجه له دهری
دهدا ۵ قورئان دهغه موی: ﴿فَلَمَّا الزُّبْدُ
لَيَّزَتْهُ جَفَاءً﴾ ۵ هه روا و شه ی
(جَفَاء) به مانا که شتی خالی دئی ۵

هه روه ها پیژیکسی ری پره وی
موخته زیله کانن ۵ دهگوتری: (نبذه

جَفَاءً) گوشه گیری کردو له ناو
هاورپیانی خوئی و دهری نا.

أَجْفَتُ: ئامیریکی عه مه لیاتی پزیشکییه
دوو دهسکی هه به.

جَفَجَفَ الثَّوْبُ الْجَدِيدُ وَنَحْوَهُ: کراسه تازه که
خزی و خشه ی هات ۵ کراسه که
وشک بۆته وه هه ندی شه ی تیدا
ماوه.

جَفَجَفَ الْمَرْكَبُ: کاروانه که به ری که وت
خرمه خرمی قاچه کانیاں ده بیسترا.

جَفَجَفَ النِّعَمُ: نازه له کهانی به توندی
لیخوپین که وتنه گورگه لوقه.

جَفَجَفَ الْمَاشِيَةُ: نازه له کهانی کوکرده وه ۵
حه وقی کردن.

تَجَفَّجَفَ الطَّائِرُ: باننده که خوئی فش
کرده وه ۵ به سه ر هیلکه کهانی دا

کرکه وت و بالی به سه ردا هینان.

أَجْفَافُ: شیوه و پۆشاک.

أَجْفَفَ مِنَ الْأَرْضِ: چالایی ناو زه وی چالی

قولى پان و پۇر ۵ رەشەبى بەھىز
كەبەسەر ھەرشىكىدا بېرۋا وشكى بكا
۵ نافرەتى زۇر بلىۋ چەقەچەناۋ.

جَفَخَ جَفَخًا: بەخۇى نازى و تەكەبورى
کرد، (ھو جفاخ).

جَاغَهُ: خۇى بەسەردا بادا، شانازى
بەسەردا کرد.

جَفَرُ جَفَرًا: وازى لەئاۋ فرېندان ھىئاۋ
جىماعى بۇ نەكرا.

جَفَرُ الْجَدِي: كارىلەكە يان بەرخۆلەكە زل
بوو ورگى گەورە بوو.

جَفَرُ مِنَ الْمَرَضِ: لەنەخۆشىيەكەى رزگارى
بوو چاكبۆۋە.

أَجْفَرُ: بەمانا (جَفَر) دى ۵ گوم بوو ۵ بۇنى
جەستەى گۇرا ۵ كەلەكەى پان بوون.

أَجْفَرُ عَنْهُ: وازى ئى ھىئا تەركى کرد.
أَجْفَرُ الرِّكِيَّةِ وَغِيهَا: بىر يان ھەرشىتىكى

لەو جۆرە بى پان و پۇرى کرد.
أَجْفَرُ: لە ئاۋ فرېندان و جىماعەکردن
كەوت.

تَجَفَّرَ: بۇ مطاوعەى (جَفَر) ھاتوۋە.
أَجْتَفَرَ الْجَفَرُ: خۇى دارىشت قەلەو بوو

واتە: كارىلەكە يان بەرخۆلەكە
گۆشتى گرت قەلەو بوو، تواناى
لەۋەرخواردنى پەيدا کردو پىۋىستى
بەخواردنى شىرى داپكى نەما.

اسْتَجَفَرَ: بەمانا (كَجَفَر) دى.

الْجَفَرُ: كارىلە يان بەرخۆلەكە پى بگاۋ
ورگى پان بىى ۵ منداڭ كە گوشتن

بىىۋ ورگ پەيدا بكا ۵ بىرى ئاۋ كە
پان و پۇرىىۋ ئەم لاۋ ئەۋلاى
بەبەرد ھەلئەچىنراى، (ك: أجفار،
جيفار، جُفْرَة) ۵.

ھەروھەئاۋە بىۋ كَتَيْبَتِكَ كە
ئىمامى عەلى پان جەعفەرى صادق:
روداۋى داھاتوۋى پىشېبنى کردوۋەو
لەو كَتَيْبەدا تۆمارى کردون.

علم الجَفَرِ: زانىارىيەكە دەربارەى
پىتەگان لەروى ماناپانەۋەو
ئامازەکردنىيان بۇروداۋى رۇزگار.

الجَفْرَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: ناۋەپراستى شت يان
زورىيە شت ۵ يان چالى كەۋانەيى
گەورە ۵ درزى دېنگەۋ كۆلەكە كە
لەزەۋى دا جەھىندرابان ۵ ناۋەۋەى
سىنگ، (ك: جفر، جفار).

الجَفْرِ: تىردان، يان كەشكۆلئىك لەتىردان
گەۋرەتربى لە پىست يان لە دار
دروستىكرابى ۵ لەپەندى پىشېناندا
ھاتوۋە (لېس لى جفىرە غىر زىندىن)
بە كەسىك دىگوترى: خىروپىرى
بۇ كەس نەبى.

الْجَفْرِ: بەمانا (الجفیر) دى.
الْجَفَرُ مِنَ الطَّعَامِ: جۆرە
خواردەمەنىيەكە ھىسىزى
جىماعەکردن لەو كەسەدا كەم
بكاتەۋە كە دەپخوا.

الْجَفَرُ: نەسپ و حوشترى ورگ زل ۵
يان ھەر گيانلەرئىك كە كەلەكەى
پان و گەورە بن.

جَفَسَ مِنَ الطَّعَامِ جَفَسًا وَجَفَاسَةً:
خواردهمه نییه که ی پئیش جاو کهوت
ئارمزوی ناکا.

الْجَفَسُ مِنَ النَّاسِ: پیاوی خراب و بهد
له گه ئ نه وه شدا هیچی له بارانه بی و
خوئری و ته مبه ئ بی و پیاوی
که ته و زه به لاج و وشک ته بیات.
جَفَشَ جَفْشًا: کۆی کردموه که مێک گۆشی.
جَفَشَ النَّاقَةَ: به سه هری په نجه کانی
حوشتره که ی دۆشی.

جَفَّطَ جَفْطًا: پرپرکرد.
إِجْفَاطًا: به هوی نه خوئشی یان نه و
زه به ری پئی کهوت خه ریکه به ری و
وا له گیانه لاودایه.

إِجْفَاطُ الْجَيْفَةِ: لاشه که هاوسا.
الْجَفْطُ: چه بلی که شتی.

الْجَفِيطُ: کوژراوی هه لاوسا.
جَفَّ الشَّيْءُ جَفًّا وَجَفَافًا: وشک بووه.
جَفَّ الرَّجُلُ: پیاوه که بی دمنگ بوو
ورته ی نه کرد.

جَفَّ الشَّيْءُ جَفًّا: شته که ی کۆ کردموه.
جَفَّ الشَّيْءُ تَهْفِيفًا وَتَهْفَانًا: شته که ی
وشک کردموه.

جَفَفَ الْإِنْسَانُ أَوْ الْفَرَسَ: زړیی
له بهر کرد، یان شتیکی خسته
سه رپشتی نه سه په که ی بۆ نه وه ی
بیپاریزی له بریندار بوون.

اجْتَفَّ مَا فِي الْأَنَاءِ: هه رچی له هاپه کهدا
بوو خواردییه وه.

تَجَفَّفَ: بۆ مطاوعه ی (جَفَفَ) هاتووه.
تَهَفَّفَ الطَّائِرُ: بالنده که خوی فش کردموه
ه به سه ر هیلکه کانی دا خوی کرپرکردو
باله کانی به سه ردا دان.

التَّجَفُّافُ: نه و شته یه شه پرکه ر له به ری
ده کاوه کوو زری، هه روا سه رجل و
شیوه کورتان و زینیکه ده خرته
سه رپشتی و لاغه به رزه بۆ نه وه ی
له بریندار بوون بیپاریزی، (ك):
تجالیف) ه.

الْجُفَّافُ: نه وه ی وشک بیته وه له و
شتانه ی وشک ده کرینه وه.

الْجُفَّانَةُ: نه و گیا و گزه ی وه کوو
چه شیشه وایه و بلا و ده بیته وه.

الْجَفْفُ: زهوی وشکی رهقه لان ه
پیداویستی.

الْجَفْ: کۆمه ئێک ئاده میزاد.

الْجَفْ: شتی کلۆر ه نه و په رده یه ی به سه ر
جروزه ی خورماوه هیه ه دۆنچه ی
به نه ندازه ی نیوه دیزه یێک بی ه
پیره میرد ه ته پۆلکه زهوی نه زۆر
رهق نه زۆر نه رمه لان بی ه
کۆمه ئێک ئاده میزاد ه که سایه تی
هه موو شتی.

الْجَفَّةُ: کۆمه ئێک ئاده میزاد ه دۆنچه ی
بچوک که دیزه یه ک پرپکا.

الْجَفِيفُ: گیای وشکه وه بوو پۆش و
په لاش.

الْمُجَفِّفُ: ماده یه کی زمیتی لینجه له
که تان یان له خه شخاش دهر و ست

دهكړئ نهمجار كه مېك
له خوښكراوى مه غښسى ټيكه
دهكړئ نهمجار رهنكى زهيتى ټيكه
دهكړئ بؤ نه وهى زوو وشك بېته وه.
جَفَلْ جَفْلًا: هه لات، هه لسله ميبه وه هه لات
ه به گورجى روى ه جاز بوو ترسا ه
دهگوتري: (فلان جافل القلب).
جَفَلْ الشَّعْرُ: هزه كه ژاكاو ټيكلوون.
جَفَلْ الْفِيلُ: فيله كه پيسايى خوى توردا.
جَفَلْ الشَّيْءُ جَفْلًا: شته كهى رامالى و
رايدان دورى خسته وه.
جَفَلْ الْبَحْرُ السَّمَكُ: دهر يا ماسييه كانى
هه لدايه كه نار.
جَفَلْ الرِّيحُ السَّحَابُ: با هه وره كانى رادان.
جَفَلْ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: نهو شتهى لهو
شته دور خسته وه.
جَفَلْ الطَّيْرَ وَغَيْرَهُ: بالنده كهى تهره كرد.
جَفَلْ فَلَانًا: روښتو په لوى كرد.
جَفَلَهُ: دهرى كرد ه راي مالى ه (الْجَفَلُ)
بؤ مطاوعه (جَفَلَهُ) دئ.
تَجَفَلْ: بؤ مطاوعه (جَفَلَهُ) هاتووه.
تَجَفَلْ الدِّيكُ: كه له شيركه خوى فش
كرده وه په روتوكى گهردنى راست
بوونه وه.
الْأَجْفَلُ: كومه لټك ناده ميزاد ه دهگوتري:
(دعاهم الاجفل) هه موو ناده ميزاد ه كانى
بانگ كردن بؤ نانخواردن.
الْأَجْفَلَةُ: به مانا (الاجفل) دئ.
الْإَجْفِيلُ: نهو كه سهى له هه موو شتيك

دهترسج.
الْجَفَلُ: زورينه له هه موو شتيك.
الْجَفَالَةُ: به مانا (الاجفل) دئ.
الْجَفَلُ: ترسنوك: كه سيكه له هه موو
شتيک بترسج ه هه وري باراناوى ه
جوره ميرويه كه رهش و گهره.
الْجَفَلُ: شياكهى فيل.
الْجَفَلُ: كومه لټك ناده ميزاد.
الْجَفَلَةُ مِنَ الشَّجَرِ: دره ختيكه گه لاي
زورى بى ه خورى بپاوه.
الْجَفُولُ مِنَ النِّسَاءِ: پيره زن و نافرمتى
به سالا چوو.
الْجَفِيلُ: خورى زور ه نهو سهره ترانندن و
هه لپاچين و قونار كړنه په كه له
رووهك و زرعات دهكړتته وه كاتى
زور پړو چر دهبئ.
جَفَنَ الطَّعَامَ جَفْنًا: خوراكه كهى خسته ناو
ته شته كه وه (ناو قصعه كه وه).
جَفَنَ نَفْسَهُ عَنِ الشَّيْءِ: خوى له
خرابه كارى گيرايه وه.
جَفَنَ: تهشت (سوښنه) دى دروست كرد ه
سوښنه په كى پيشكه شكد، خوراكي
تيدابوو ه دهگوتري: (إِنَّمَا لَجَفْنُ لَكَ)
وهره لامان سوښنه بؤ دروست دهكړين.
تَجَفَنَ: خوى پالدايه خيلى جوفنه، خوى
به په كى لهو هوزه حيساب كرد.
الْجَفْنُ: پيلوى چاو ه له په ندى پيشيناندا
هاتووه (انه لشديد جفن العين)
به كه سيك دهگوتري: كه بؤ شه و به

خه بهری نازابی و به شه و گم بنوی
 ه کالانی خه نجه رو شم شیر، (ك):
 أَجْفَنُ أَجْفَانُ جُفْنٍ).
 جَفْنُ الْمَاءِ: هه ور.

جفنا رغیف: هه ردوو دیوی کولیره.
 الْجَفْنَةُ: تهشت، سوئنه ه بیری پچوک، (ك):
 جَفَان، جَفْن (ه ه قورشان دهمه رموی):
 ﴿وَرَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ﴾ ه له زانستی
 کیم یادا به قاپیک ده گوتری:
 له سواله تی چینی دروست ده کری بۆ
 گهرم کردنی شت به گاردی.
 جَفَا الشَّيْءَ جَفَاءً وَجَفْرًا: ته ره بوو
 دوور که وته وه ه رهق بوو.

جفا فلان: فلانکس ته بیاتی توندو تیزی
 بوو، رهوشتی ناشیرین بوو.
 جفا الشَّيْءَ علیه: شته که ی له سر قورس بوو.
 جفا الشَّيْءَ: شته که ی دوور خسته وه توپی دا.
 جفا فلاناً وعلیه: روی له فلانکس
 وهرگپراو دمنگی ئی دابری.
 جَفَا الْبَقْلَ: له رهگو ریشه وه ره که ی
 هه لکه نند.

جفي الْبَقْلَ: ره که که ی دور خسته وه.
 جفي فلاناً: خستی.

أَجَفَتِ الْأَرْضُ: زهویه که خپرو بیتری
 نه ما وه کوو که فو خاشاکی سر
 لافاو بی سووده.

أَجْفَى الْمَاشِيَةِ: نازه له کانی ئی خو پین بی
 ره حمانه راوی نان.

جالى الشَّيْءِ: شته که ی دوور خسته وه.

اجْتَفَأَ: به مانا (جفاه) دی.
 تَهافى: بۆ مطاوعه ی (جالاه) دی ه
 (تجافى عنه) لیى دور که وته وه.

تَهافى في سجوده: له کاتی سوژده بردندا
 قو له کانی له که له که و ورگی و له پانی
 دور خسته وه.

اسْتَجَفَأَ: به وشک ته بیاتی له قه له مدا.
 الجافى في علم الرسم: نهویه وینه که
 به پیچه وانه ی سروشتی خو ی
 بخری ته بهرچاو ه وه کوو نه وه
 نمونه که نه رم بی وینه که وایی ته
 بهرچاو که رهق و ته قه.

الْجَفَاءُ: نهو که فو خشت و خاله یه
 مه نجه ل یان لافاو به ملایو به ولای
 خویدا ده بهاوی.

الْجَفَايَةُ: که شتی به تال.
 جَلَبَ جَلْبًا وَجَلْبًا: هه راو هوریای بهرپاکرد.
 جَلَبَ الْجَرْحُ: برینه که گوشته وه زونی
 هینایه وه و قمتماغی به ست.

جَلَبَ الدَّمُ: خوینه که وشک بۆ وه.
 جَلَبَ علیه: تاوانی کرد ه (جَلَبَ لَاهِلِهِ):

کاسبی بۆ مال و مندالی خو ی کرد.
 جَلَبَ الشَّيْءَ: شته که ی له شوینیکه وه
 گواسته وه بۆ شوینیکی تر ه
 له په ندی پیشیناندا هاتووه: (رب
 أَمْنِيَةَ جَلَبْتُ مِنْهُ): زۆر هیواو ناوات
 هیه مردن دینى.

جَلَبَ فلاناً: هه ره شه ی له فلانکس کرد
 به سزادان و گه له کۆمه کی لیکردن.

جَلَبَ عَلَى الْفَرَسِ: که می نه سپه که می
هیواش کرده و بؤ نه و می بازی بذا.

جَلَبَ الشَّيْءُ جَلَبًا: شته که کؤ بو و ده.

أَجْلَبَ الْقَوْمُ: هؤ زه که کؤ بو نه و ده
که له کؤ مه کیان کرد.

أَجْلَبَ الْمَرْحُ: به مانا (جَلَبَ) دئ.

أَجْلَبَ الدَّمُ: خوینده که وشک بو و ده

أَجْلَبَ فُلَانٌ لَاهِلَهُ: کاسبی بؤ مال و
منداتی خوئی کرد.

أَجْلَبَ عَلَيْهِ: کؤ بو و ده له سهری.

أَجْلَبَ الرَّجُلُ: هه ره شهی لی کرد
به سزادان و گه له کؤ مه کی لی کرد.

أَجْلَبَ: یار مه تی داو کؤ مه کی پی کرد.

أَجْلَبَ الشَّيْءُ: به په روی ته رسته که می
داپوشی.

أَجْلَبَ عَلَى الْفَرَسِ: له نه سپه که می توژی
هیواش کرده و بؤ نه و می بازی پی بذا.

جَلَبَ الْقَوْمُ وَالرَّعْدُ وَالْغَيْثُ: خه که که،
هه وره که، بارانه که: دنگیان لی هات.

جَلَبَ عَلَى الْفَرَسِ: به مانا (جَلَبَ) دئ.

الْجَلَبُ: بؤ موطا و دهی (جَلَبَ) هاتو و ده.

تَجَلَبَ: به شوین له و هری خو شدا گه را.

اسْتَجَلَبَ الشَّيْءُ: داوای کرد نه و شته می
بؤ بینن.

الْجَالِبَةُ: به لاو کار مسات، (ک: جواب).

الْجَلَبُ: جه له ب: کؤ مه له خوشتر یان ره شه
ولاخ و مهرو زن که دم برین بؤ فروشتن

هه وره ها کالو شتی تر که به کؤ مه ل
بیری بؤ فروشتن، (ک: اجلاب) ه.

الْجَلَبُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: به مانا په رده می نه و

شته می که له گه لیا ده گوتری ه

له گه ل ش ه و دا به مانا

تاریکی به که به می ه ده گوتری: (جَلَبَ

اللیل) ه هه رو و ها به مانا هه وری

گه وال گه وال و چرو پره بابی

بارانیش پی، (ک: اجلاب) ه.

الْجُلْبَانُ: هه مبان به که کیفیکه له

پیست دروست ده گری بؤ نه و می

شمشیری ناو کالانی تیدا هه لگیری ه

یان سوار شمشیر و پندا و یستی به کانی

ده خاته ناوی ه ره کیکی و مرزی به له

پی پی (قورنی به) تو و ده که می ده خوری.

الْجُلْبَانُ: به مانا (الْجُلْبَانُ) دئ ه هه رو و ها

به مانا (جه له بجی) دئ.

الْجُلْبِيَّةُ: نه و تو یکله به له کاتی

چاک بو نه و می بریندا ده که و پته سهر

برینه که ه پیستی کی ته ره ده خری ته

سهرشت بؤ نه و می ناو ده که می هه لمزئ و

وشک بیت ه و په له هه ور ه په له

په له می له و ه پرگا ه روژ گاری ناخوش و

کار مسات وای (ک: جَلَبَ) ه.

الْجَلَابُ: ناوی گولاو.

الْجَلْبِيَّةُ: هه رشتیک له دهره و می ولاته و ده

به پندرئ بؤ بازر گانی پی کردن ه

خو شتر نه گهر باری لی بنری، (ک: جلاب)

جلاب ه.

الْجَلِيْبُ: شتی هی تراو، بؤ (نیرو می)

ده می.

الْجَلِيْبَةُ: شتی هی تراو.

جَلْبَبَةٌ: جلیبایی له بهر کرد.

تَجَلَّبَبَ: بُو مطاوعه‌ی (جلبب) هاتوو.

الْجَلْبَابُ: کراس ۵ کراسی ناودامان،

جزداشه ۵ سه‌ریوش ۵ که‌وا ۵ بالئو

۵ عه‌بای ئافرمت، (ك: جلابیب)ه.

جَلَجَلَ السَّحَابُ وَالرُّعْدُ: هه‌وره‌که گرمه‌و

له‌ره‌ی کرد.

جَلَجَلَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که زه‌نگه‌که‌ی

جولاند.

جَلَجَلَ الْفَرَسُ: نه‌سه‌به‌که حیل‌ه‌ی خوش

بوو گری تیدانه‌ما.

جَلَجَلَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی جولاند له‌ناکامی

جولاندنه‌که‌ی‌دا ده‌نگیک‌ی به‌هیزی

لیهات ۵ نه‌و شته‌ی تیکه‌ل به‌شتیک‌ی

تر کرد له‌ناکامی تیکه‌لاو بوونه‌که‌دا

ده‌نگیک‌ی که‌وره‌ی ئی په‌یدا بوو ۵

زه‌نگی به‌شته‌که‌وه به‌ست ۵

شته‌که‌ی له‌بیژنگدا.

تَجَلَجَلَ: بُو مطاوعه‌ی (جلجله) دئ ۵

ده‌گوترئ: (تَجَلَجَلَ الْقَوْمُ لِلْسَفَرِ):

خه‌ئکه‌که که‌وتنه جم‌و جول بُو

سه‌فه‌ر.

الْجَلْجَلُ: ده‌نگی به‌هیزی بئ گری و گۆل

۵ منائی روح سوکی وریا له‌نیشی

خویدا.

الْجَلْجَالُ: ده‌نگی به‌هیز

الْجَلْجَلَانُ: کونجی که له توئیکله‌که‌ی

داهه‌پیش دروئنه‌کردنی ۵

دانه‌وئله‌ی گزنیزه ۵ ناخی دل.

الْجَلْجَلُ: زه‌نگی بجوک ۵ کاری که‌وره‌و بجوک.

الْمُجَلْجَلُ: پیاوی نازاو ره‌کابه‌رو

زیره‌ک و به‌ده‌مو پل ۵ سه‌رمان‌په‌وای

به‌هیز ۵ پیاوی ریک و پیک و

نه‌جیب زاده.

الْمُجَلْجَلُ: وه جاخزاده و نژاد پاک و

خاوین و پالفته.

جَلَحَ الْحِوَانُ النَّبْتَ وَالشَّجَرَ جَلَحًا:

نازه‌ئه‌که ره‌که‌که‌ی خوارد

دره‌خته‌که‌ی خوارد ۵ سه‌ره‌ته‌رزه‌و

سه‌رانسه‌ره‌که‌ی خوارد.

جَلَحَ جَلَحًا: نه‌ملاو نه‌ولای سه‌ری توکی

پئوه ماوه ۵ توکی سه‌ری له‌و

دو‌جینگه‌په‌دا کۆبۆته‌وه.

جَلَحَ السَّوْمُ: رۆژه‌که سامناک بوو زۆر

ناخۆش و پر کاره‌سات بوو.

جَالَحَهُ: به‌ر به‌ره‌کانی کرد لئس

هه‌لگه‌راپه‌وه ۵ (جَالَحَهُ بِالْعِدَاوَةِ):

دزایه‌تی خو‌ی بُو ناشکرا کرد.

جَلَحَ الذِّلْبُ: دپله گورگه‌که بیچوی بوو.

جَلَحَتِ السُّنَّةُ: ساله‌که هه‌موو

سامانه‌که‌ی برد.

جَلَحَ فُلَانٌ: فلانکه‌س رۆیشت

به‌خیرایی.

جَلَحَ فِي الْأَمْرِ: له‌وکاره‌دا هه‌ررای خو‌ی

په‌سه‌ند ده‌کاو به‌هسه‌ی که‌سی تر ناکا

۵ له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بوو.

جَلَحَ عَلَى الْقَوْمِ: هیرشی کرده سه‌ر نه‌و

قه‌ومه‌و پیشره‌وی کرد.

جَلَحَ الْحِوَانُ النَّبْتَ وَالشَّجَرَ: به‌مانا

(جَلَحَهُ) دئ.

جَلَخَ المرسى ونحوها: تیزی کرده‌وه.
 اَجَلَخَ: بئ هیئز بوو، ئیسقانی جه‌سته‌ی
 پۆلکان توانای هه‌ئسانی نیه ۵ له‌کاتی
 سوژده بردندا قۆلی بلاوکردن.
 اَجَلَخَ: لافاوی شت رادهر ۵ شیوی قول.
 اَجَلَخَ: به‌رده هه‌سان ۵ به‌ردی جه‌قۆ
 تیزکردنه‌وه.
 اَجَلَخَ: دهنگی ئاو خوهره‌خوپی ئاو.
 جَلَدَ جَلْدًا: له‌پێستی دا ۵ به‌پێست لێی دا.
 جَلَدَتِ الحیة فلانًا: ماره‌که
 به‌فلانکه‌سیه‌وه دا.
 جَلَدَ به الأرض: پێسته‌که‌ی به‌زه‌وی کیشا.
 جَلَدَ فلانًا علی الأمر: به‌زۆر ئه‌و کاره‌ی
 به‌فلانکه‌س کرد.
 جَلَدَتِ الأرض: زه‌ویه‌که‌سه‌هۆلبه‌ندانی
 تیدا په‌یدا بوو.
 جَلَدَ جلادةً وجلودةً وجَلْدًا: به‌هیئز بوو ۵
 له‌سه‌ر ناخۆشی خۆی گرت ۵ (هر
 جَلَدَ) کۆیه‌که‌ی (اجلاده).
 اَجَلَدَ: به‌مانا (جَلَدَ) هاتوو.
 اَجَلَدَ فلانًا الیه: وایکرد فلان په‌نا به‌ری
 بۆ فلانکه‌س و موحتاجی بئ.
 اَجَلَدَ: به‌مانا (جَلَدَ) دئ.
 جَلَدَهُ بالسيف ونحوه جالدةً وجلادًا:
 به‌شمشیر لێی دا ۵ له‌په‌ندی
 پێشیناندا هاتوو: (لولا جلادی غنم
 تلادی) نه‌گه‌ر به‌رگری نه‌بوا به‌ خۆم و
 مال و سامانه‌که‌میان ئی ده‌ستاندم.
 جَلَدَ الشيءَ: شته‌که‌ی به‌پێست داپۆشی

اَلْأَجْلَحُ: ئازهلئ کۆل، چه‌هوانیک شاخی
 نه‌بئ ۵ بانیک سیاجی نه‌بئ ۵
 که‌ژاوه‌یه‌که‌ سه‌ری نه‌بئ، (ک:
 أجلاح)ه.
 اَلْأَجْلِیحُ مِنَ النبت: ئه‌و گیاو گزه‌یه
 سه‌ره‌که‌ی خورابئ.
 اَلْجَالِحَةُ: ئه‌و په‌رژو په‌رو گلۆک و تۆوه‌یه
 که‌ له‌ رووه‌ک و دره‌خت هه‌لده‌ومرئ
 به‌هۆی ره‌شه‌باوه.
 اَلْجَلَاخُ: لافاوی به‌هیئز که‌ هه‌موو شتیک
 راده‌مالئ.
 اَلْجَلْعَاءُ: ئازهلئ کۆل (بئ شاخ) ۵
 گوندیک شوره‌ی نه‌بئ زه‌وی بئ
 دره‌خت، (ک: جُلُح)ه.
 اَلْجَلْعَةُ: شوینی کۆبونه‌وه‌ی قز
 له‌سه‌ردا.
 اَلْمَجَالُحُ: شیر.
 اَلْمِجْلَاخُ: سائیکی گرانی که‌ هیچ مال و
 سامانیک ناهێلئ، (ک: مجالِح).
 جَلَخَ بفلان جَلَخًا: فلانکه‌سی خست
 به‌زه‌وی دا دا.
 جَلَخَ السيلُ الوادي: لافاوه‌که‌ قه‌راخه‌کانی
 شیوه‌که‌ی دابری و پری کرد.
 جَلَخَ الشيءُ: شته‌که‌ی درێژکرده‌وه ۵
 توێکله‌که‌ی ئی دامالئ.
 جَلَخَ فلانًا بالسيف: به‌شمشیر هارچه‌یه‌کی
 له‌جه‌سته‌ی فلانکه‌س بپری و لێی
 کرده‌وه.
 جَلَخَ الشيءَ: به‌مانا (جَلَخَهُ) دئ.

پټوهندانهن که هه‌ئدهستن به‌کاری
لټدان و گوشتنی نه‌وانه‌ی دژی
ناغاگه‌یانن ۵ پټست فرۆشی.

المجلید: سیخوار.

المجلد: شوړك، گورز ۵ پارچه‌یهك
پټست یان په‌رو که ئافره‌تی شین و
شه‌پۆرکه‌ر پټی له‌خۆده‌دا.

المجلد: به‌مانا (المجلاد) دئ، (ك: مجالد) ۵.

المجلد: جه‌سته‌ی بئ گوشت ۵
جه‌سته‌یهك پټستی به‌ ئیسقانه‌وه

نووساوه‌ گوشتی پټوه نه‌ماوه.

المجلد: (حیران مجلد): ئاژه‌ئیکه له
لټدان ناترسی.

المجلد: پته‌و توندو سه‌خت ۵
به‌ردوشاخ ۵ وه‌ستا ۵ ره‌به‌ن.

المجلد: زه‌وی ره‌قو پته‌و ۵ به‌ردو شاخ.
اجلوز: رۆیی و په‌له‌ی کرد له
رۆیشتنه‌که‌ی‌دا.

اجلوز المطر: تیپه‌ری و کاتی دواکه‌وتنی
بارینی باران به‌رده‌وام بوو.

اجلوز به‌ السی: رۆیشتنه‌که‌ی به‌شیوه‌ی
خیرایی به‌رده‌وام بوو.

جلز في الأرض جلزاً وجليزاً: به‌خیرایی رۆیی.
جلز الشيء جلزاً: شته‌که‌ی پټچایه‌وه‌و
توندی کرد.

جلز الشيء إلى الشيء: خسته‌ی پالی.

جلز الشيء بالشيء: نه‌و شته‌ی به‌م شته
به‌ست.

جلز على الأمر نفسه: له‌سه‌ر نه‌نجامدانی
کارکه‌ ووه‌ی به‌رخۆ‌دا.

۵ ده‌گوترئ: (هذا الكتاب في مجلدین
ولي مجلدین).

جلد الذبيحة: گوشتیه‌که‌ی که‌ولکرد ۵
پټسته‌که‌ی ئی دامالی.

اجتلدوا بالسيوف ونحوها: به‌شمشیر
لټکیان راکټشا.

اجتلد ما في الاناء: هه‌رچی له‌قاپه‌که‌دا
بوو خوارده‌وه‌و.

تجالدوا بالسيوف ونحوها: به‌مانا
(اجتلدوا) هاتووه‌و.

تجلد: بۆ مطاوعه‌ی (جلده) هاتووه‌ ۵
خۆراگری و ئازایه‌تی خۆی رانواند ۵
خۆی به‌ئازاو نه‌به‌رد نیشاندا.

الاجلد: زه‌وی ره‌قو سه‌خت.

التجاليذ: (تجاليذ الانسان): کۆنه‌ندامی
جه‌سته‌ی ئاده‌میزاد.

الجلد: پټست، (ك: اجلاد ، جلرد)،
ده‌گوترئ: (لټس فلان لفلان جلد
النمر): فلانکه‌س دژایه‌تی خۆی بۆ
فلان دهرخت.

الجلد: شتیکه‌ له‌ په‌رۆ پال دروست
ده‌کری له‌سه‌ر شیوه‌ی بټچوه‌ حوشر
حوشره‌که‌ی پټ هه‌ئده‌خه‌له‌تټن بۆ
نه‌وه‌ی شیر بدا.

الاجلد من الإبل والغنم: نه‌وه‌یه نه‌بیچوی
هه‌به‌ن نه‌شیر، (ك: اجلاد، جلاد).

المجلد: پارچه‌یهك له‌ پټست.

جلد الرجل: هۆزو عه‌شیره‌تی پیاو.
الجلاد: جه‌لاب؛ نه‌و یاساوان و ده‌ست و

جَلَزَ فِي الْأَرْضِ: به مانا (جَلَزَ) دى ۵ (جَلَزَ الشَّيْءَ) به مانا (جَلَزَ) دى.

جَلَزَ الشَّرْطِي: پۆلیسه که به هیواشی هاتو چۆی کرد.

الجَلَزُ: هه رشتێک به سه ر شتیکی تر دا خوار بکړیته وه و تیه و ی بپیچړی.

الجَلَزُ: باز نه یه که ده کړیته لای خواروی ده سکی رمبو و شمشیره وه.

الجَلَزُ: پیاوی که ته و ئازا: دره ختی بندوق ۵ پۆلیس.

الجَلَزُ: پۆلیس، (ک: جلاوړه) ۵.

الْمَجْلُزُ: پیاوی گۆشتن و شان و مل قه و ی ۵ راهه سهند و ئاقل.

جَلَسَ جُلُوساً: دانیشته ۵ (جلس الطائر): بانده که هه ئنیشته.

جَلَسَ الشَّيْءُ: شته که مایه وه.

جَلَسَ لَان جُلُوساً: فلان که س هاته شو ئینکی به رزایی و پته و ۵ ده گوتری: (جلس السحاب): هه وره که به ره و به رزایی رۆبیشتن.

أَجَلَسَهُ: دای نیشاند.

جَالَسَهُ: له گه ئی دانیشته (هو محال، جلس) ۵ ده گوتری: (هو جلس نفسه) نه گه ره له خه ئک گۆشه گیر بوو.

تَجَالَسُوا: خه ئکه که هه ندیکیان له گه ئ هه ندیکیان دانیشتن.

اسْتَجَلَسَهُ: داوای لیکرد دابنیش.

الْجَلَسُ: ئافهرتێک دانیشی له چه وشه و به رده رگا و جیی نه هیل ۵ ئافهرتی

رمزان و خاوهن ره وشته ۵ شتی نه ستورو درێژ و پته و ۵ شه رایی کۆن، (ک: اجلاس، جلاس).

الْجَلَسُ: هاو نشین، گیلی تینه گه پستوو.

الْجَلَسَةُ: یه ک دانیشتن، کۆبوونه وه ی کۆمه ئێک خه ئک بۆ قسه کردن و

بریاردان له سه ر پرۆژه یه ک ۵ دانیشتنه که به کراوه دادنه ئی نه گه ر

رێگا هه بوو هه موو که س ئاماده ی بی، به داخوا و حسیب ده کړی نه گه ر

تایبه ته بو بۆ نه ندامه کانی نه و کاره و سه ریه و حیزبو لایه نه.

الْجَلَسَةُ: که سێک زۆر دانیشتی

الْجَلَسِي: ده ور به ری گلی نه ی چاو.

الْجَلَسَانُ: گولی سبی، یان گولی هه ئوه ریو.

الْجَلَسُ: هاو نیشین ۵ زۆر دانیشته.

الْمَجْلَسُ: شو ئنی دانیشتن ۵ کۆمه ئێک ئاده میزادی تایبه تی بۆ تیروانین و

لیکۆئینه وه و بریاردان له سه ر شتی.

مجلس الشعب: یانه و نه نجومه نی گه ل.

مجلس العمرم: یانه و نه نجومه نی گشتی.

مجلس الاعیان: نه نجومه نی پیران.

جلسین: شله مه نییه کی لینج و له زگه ییه تامی شیرینه و بی ره نگه.

جَلَّاشُ: جوړیکه له خوراک، شیرینی ئی دروست ده کړی.

جَلَطَ الرَّجُلُ جَلَطًا: درۆی کرد ۵ سو ئندی خوارد.

جَلَطَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شته‌کهی لهو شته دامالی، روتی کرد ۵ کوشتی به‌کهی کهولن کرد ۵ سه‌ری تاشی ۵ شمشیره‌کهی روت کرد له کالان دهری هینا.

تَجَلَّطَ الدَّمُ: خویننه‌که له‌نیو دهمارمکاندا یان له دهمروه خه‌ست بووه.

اجْتَلَطَ: پاشقولی دا، دزی.

اجْتَلَطَ مَا فِي الْأَنَاءِ: چی له‌قاپه‌که‌دا بوو خواردییه‌وه: ده‌گوتری: (اجْتَلَطَ الْأَنَاءُ): قاپه‌کهی خوارده‌وه.

انْجَلَطَ: بۆ موطاوعه‌ی (جَلَطَ) هاتووه.

انْجَلَطَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: نهو شته لهو شته روت بووه.

الْجَلَطَةُ: باقی مانده‌ی ماست له‌قاپدا ۵ پارچه‌یه‌ک له‌خوین.

جَلَعَ جَلْعًا: بی شه‌رم و حه‌یاوو قسه‌ی ناشیری‌نی کرد.

جَلَعَتِ الْمَرْأَةُ: نافه‌رته‌که خۆی سفور کردو خۆی بۆ بیگانه‌و نامه‌حرهم دهرخست.

جَلَعَ الشَّيْءُ: شته‌کهی دهرخست، ناشکرای کرد.

جَلَعَ الثَّوْبَ: کراسه‌کهی داکه‌ند.

جَلَعَ جَلْعًا وَجَلَاعَةً: به‌مانا (جَلَعَ) دئ ۵ به‌مانا هه‌لگه‌رانه‌وهو دهرکه‌وتن دئ ۵ به‌مانا دهم داپچرین و کلبه‌تیزکردنه‌وه دئ.

جَلَعَتِ الشَّفَتَانِ: لیوه‌کان هه‌لقرجان و به‌کنه‌که‌وته‌وه ۵ ده‌گوتری: (جَلَعَ

الْفَمُ - وَاللِّسَّةُ): لیوه‌کان هه‌لگه‌رانه‌وهو بوکه‌کهی دهرکه‌وت.

جَالَعَ: به‌مانا (جَلَعَ) دئ ۵ جَالَعَتِ الْمَرْأَةُ: به‌مانا (جَعَلَتِ الْمَرْأَةُ) دئ.

جَالَعَ فَلَانًا: کیشه‌ی له‌گه‌ل فلانکه‌س کرد به‌شیوه‌ی ناشیرین ولامی دابه‌وه.

انْجَلَعَ: بۆ مطاوعه‌ی (جَلَعَهُ) هاتووه.

تَجَالَعُوا: به‌مانا کیشه‌یان تیکه‌وت و به‌کتریان به‌جوین داشت له‌کاتی دابه‌شکردنی مال و ساماندا یان له‌کاتی خواردنه‌وه‌دا یان له‌کاتی قورمارکردندا.

الْجَلِيعُ مِنَ النِّسَاءِ: نهو ژنه‌یه له‌لای می‌رده‌کهی خۆ دانه‌پوشی ۵ له حه‌دپنی پیغه‌مبه‌ردا هاتووه: (جليع على زوجها حصان من غيره).

جَلَفَهُ جَلْفًا: به‌مانا رامائین و رادان دئ ۵ سپی کردو توپکلی لی دامالی گروی پیسته‌کهی لی کرده‌وه ۵ له بیخ دهری هینا و هه‌لی که‌ند.

جَلَفَ الذِّبْحَةَ: کوشتییه‌کهی گرو پیسته‌کهی که‌ند.

جَلَفَ الْجَلَّافَ: سه‌ری کۆلینه‌و کۆبه‌کهی لا‌برد.

اجْلَفَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که سه‌رقابی کۆلینه‌و کوپه‌کهی دوور خسته‌وه.

جَلَفَ الدَّهْرَ فَلَانًا: زمانه مال و سامانی بی نه‌ه‌یشت.

اجْتَلَفَهُ: به‌مانا (جَلَفَهُ) دئ.

تَجَلَّفَ: بۆ (مطارعة) ى جلف دى ۵ كزو
لاواز بوو.

الْجَالِفَةُ: ئەو سائەيە سال و سامان
بىھوتىنى ۵ برىنىك گۆشتەكە
بدېرى و نەگاتە ناوھە.

الْجَلَّافُ: قوپر ۵ (جلاف الدن); ئەو
قوپرەيە دەمى كۆلىنە و كوپەي پى
سواغ دەدرى ۵ بىخىل و چروك،

گىل و ئەحمەق ۵ كوپەي بەتال ۵
جەستەي بى سەر ۵ كوشتىيەك
ناوسك و سەرۈپى پاككرايى ۵ نانى

ئەستورى بى پىخۇر، خەپلە و
كولىرە رەقە ۵ لە ھەدىشى
عوسماندا ھاتوۋە: (كل شى سرى

جلف الطعام وظل ثوب وبیت يسر
لفضل)، (ك: أجلاف، أجلف جلوف).
الْجَلْفَةُ: چاۋگى وشەي (جلف) ھە. ۵

پەكجار دەگەيەنى.
الْجَلْفَةُ: ئەو شتەيە سى كرايى كەۋل
كرايى تۈيكلى لى كرايىتەۋە.

جَلَفُ الْقَلَمِ: ئەو شوپنەيە كە دادراۋە
لەقەئەمەكە.

الْجَلِيفُ مِنَ الرِّجَالِ: پياۋى چروك، (ك:
جلفاء) ۵.

الْجَلِيفَةُ: بەمانا (الجلولة) دى ۵ بەمانا
(الجلولة) ش دى.

جَلَفَطَ السَّفِينَةَ: لەۋھى كەشتىيەكەي
لىك بەستە و درزەكانى بەقىروشتى
ۋاپەر كىرەۋە ۵ لە ھەدىشى عومەردا
ھاتوۋە: (لا أحمل المسلمين على أعواد

نجرها النجار وجلفظها الجلفاظ)

الْجَلْفَاظُ: ئەو كەسەيە نيوان و درزى تەختە
دارەكان پىر دەكاتەۋە بە قىروشتى ۋا
كون پىران دەكا، (ك: جلافة).

الْجَلْفَقُ: ئەو ئاسن و دارەيە لەملاو
لەۋلاي پەيىزە ۋا ئالدرمە
دەجەسپىنرەن بۆ ئەۋەي كەسيان لى

بەرنەبىتەۋە (مەجەھەرە).

جَلَقَ الشَّيْءَ جَلَقًا: پەردەي لەسەر لادا
(جَلَقَ رَأْسَهُ) سەرى تاشى.

جَلَقَ الْحَصَنَ: بەمەنجەنىق ئاگر باران و
بەردبارانى قەلاگەي كىرد.

جَلَقَ الْحَصَنَ: بەمانا (جَلَقَ) دى.

تَجَلَّقَ: پىكەنى بەجۇرىك كە دوا
خىنى ناۋدەمى دەرگەۋت.

الْجَلَّاقَةُ: تۈزقائىك، دەگوتى: (ما عليه
جَلَّاقَةُ لَحْمٍ): تۈزقائىك گۆشتى پىۋە

نەماۋە.

الْجَلَّاقَةُ: ئەو كۆنەندامانەي ئادەمىزاد
پىكەنىنىيانى پى ئەنجام دەدا.

جَلَقَ: ناۋىكى كۆنى شارى دىمشە.

الْجَلَقُ: دانەۋىلەيەكە ۋەكۈۋ گەنم ۋايە
لەۋلاتى يەمەن دەرۋى.

الْجَوَالِقُ: جەۋال، (ك: جواليق
وجوالقات) ۵.

الْجَوَالِقُ: بەمانا (الجوالق).

الْمَجْلِيقُ: مەنجەنىق ئامرىكى شەرە
بەردى پى ھەلدەدرى بۆ شوپنى

دوور، (ك: مَجَالِق) ۵.

جَلَّ عَنْ مَوَظِنِهِ جَلالاً: دەرچوو له ولاتی
خوی.

جَلَّ الشَّيْءُ جَلالاً: زۆربهی شته‌که‌ی
وهرگرت.

جَلَّ الدَّابَّةُ: جلی خسته سهرپشتی
ولاغه‌که.

جَلَّ الْجِلَّةُ: هه‌لی گرت‌وه‌و کۆی کرد‌وه‌و.
جَلَّ الدَّابَّةُ الْجِلَّةُ: ولاغه‌که ک‌شپ‌لو شیاکه‌ی
خوارد.

جَلَّ الشَّيْءُ عَلَيْهِ: رایک‌یشاو چنی.

جَلَّ جَلالاً وَجَلالَةً: گه‌وره‌و شکو‌م‌ه‌ند
بوو، (ك: أَجَلَةٌ أَجلاء): هه‌روا به‌مانا
ته‌مه‌ن درێزی دئ ۵ به‌مانا (قال بوو
ئه‌زم‌وون و ته‌جره‌به له‌بێژنگی
داوه) ۵ به‌مانا: (پاك و بێگه‌ردو
به‌رزو پیرۆزه).

أَجَلُ فُلانٍ: فلان گه‌وره‌و بوو، هێزی
په‌یدا کرد.

أَجَلُ فُلاناً: فلانی به‌گه‌وره‌و داناو رێزی
لێگرت ۵ به‌پیاویکی گه‌وره‌ی بینی.

أَجَلُ الشَّيْءِ: گشتگیری کرد ۵ هه‌موانی
بوو ۵ له‌ دو‌عای نوێژه بارانه‌دا
ده‌گوتری: (وابلاً مُجَلَّلاً): بارانی
د‌لۆپه‌ گه‌وره‌و گشتگیر.

جَلَّ الدَّابَّةُ: جلی له‌ ولاغه‌کرد.

اجْتَلَّ الْجِلَّةُ: به‌مانا (جَلَّها) دئ ۵ (اجتَلَّ
الدَّابَّةُ الْجِلَّةُ) جلی له‌ ولاغه‌که کرد.

تَجَالَ فُلانٍ: فلان‌که‌س که‌وته‌و سائه‌وه
پیربوو.

تَجَالَ عَنْهُ وَعَلَيْهِ: خۆی به‌ به‌رز گرت‌و
خۆی به‌زل زانی.

تَجَالَ فُلاناً: فلان‌که‌سی به‌گه‌وره‌و داناو
رێزی لێ گرت.

وَتَجَالَ الشَّيْءُ: زۆربه‌ی زۆری شته‌که‌ی
ورگرت.

تَجَلَّلَ بِهِ: خۆی پێ داپۆشی ۵ (تَجَلَّلَ
الشَّيْءُ) زۆربه‌ی شته‌که‌ی وهرگرت ۵
إجلال: خاترو خواپش، ده‌گوتری:

(فعلت کذا من إجلالك)، (ومن أجل
إجلالك): ئه‌و ئیشه‌م له‌به‌ر خاتری
تۆ نه‌نجامدا.

التَّجَلُّ: به‌مانا (إجلال) دئ ۵ هه‌م به‌مانا
(الجلال) دئ ۵ ده‌گوتری: (هم قوم
ذوئجلّة) و (فعلت هذا من تجلّك).

المجالة: کۆمه‌ئه‌ خه‌ڵکێ که‌ تازه
هاتب‌نه‌ ولاتیك ۵ ئیستا هه‌ر به‌وشه
عه‌ره‌به‌یه‌که‌ ناوزه‌د ده‌کری،
ده‌گوتری: (جالية کذا).

المَجَلال: به‌مانا خاترو خواپش دئ ۵
ده‌گوتری: (فعلت کذا من جلالك):
ئه‌وه‌م کرد له‌به‌رخاتری تۆ.

المَجَلال: زۆرینه‌ی هه‌موو شتیك.

المَجَلال: په‌رده، کۆی (جَلّ) ۵ (الجلال)
کۆی (جليلة)یه.

الْمَجَلّ: سه‌رح‌لو په‌شمه‌ك و خیمه‌یه‌ که
ولاغی پێ داده‌پۆشری، (ك: جلال،
إجلال) ۵ هه‌روا به‌شیرای که‌شتی
ده‌گوتری ۵ ئه‌و‌کاته‌ کۆپه‌که‌ی

(جُلُورُ، أَجَلال) ۵ لاسکی روہک

قہدہگہیہتی کاتی گوئہگہی پیوہ
نہمیئ ۵ گولی (عُرْفُ الدیک) ۵.

الْجُلُ: بہمانا (الْجُلُ) دی ۵ لہ ہہموو
شتیک زوریئہو زوری دہگہیہنی ۵
لہ خانوو: دیوارو ھۆدہکانی
دہگہیہنی ۵ ہہروا بہمانا خاترو
خواہش دی، دہگوتری: (فعلت کذا
من جُلُک).

الْجِلُّ: گہورہو مہزن ۵ پیچہوانہی (الدِقْ)
دی ۵ لہ حہدیثدا ہاتووہ: (اللہم
اغفر لی ذنبی کلبہ دِقہ وجلبہ)
ہہرواناوہ بؤ قہدو لاسکی روہک
کاتی گوئہگہی لی دہگریئہوہ.

الْجَلُّ: شتی گہورہو کاری مہزنو پیروز ۵
لہ ہہمان کاتدا بہمانای
پیچہوانہش دی ۵ واتہ: شتی
بچوک و بی نرخ.

الْجِلَّةُ: نامیریئکہ بؤ خورما لیگردنہوہ.
الْجُلِّي: کاری ناخوش و چورتمو
تہنگانہو بہلای گہورہ لہ پہندی
پیشیناندا ہاتووہ (لا یُدعی لِلْجُلِّي
الْاِخوہا) کاری گہورہو ھرگی گران
دہخریئہ نەستوی پیاوی خوی.

الْجَلَاءُ: بہمانا (الْجُلِّي) دی.

الْجَلَاءَةُ مِنَ الْمَاشِيَةِ: نەوہیہ قشیلو
شیاکہ بخوا.

الْجَلِيل: ناویئکہ لہ ناوہ جوانہکانی خودا
۵ لہ زانیاری فہلسفہدا بہ شتیک

دہگوتری: لہ سنوور تیپہری کردبی
لہروی رھوشت و فہنن و فیکرہوہ ۵
دہگوتری: (منظر جلیل رائع).

الْمَجَلَّةُ: پہراو، گؤفار کہ زور لایہنی
زانستی تیدا تۆمار دہکری ۵ لہ
بواریک لہ بوارہکانی فہنن و
نەدہبدا کہ مانگانہو و مرزانہو
سالانہ دہردہچن، نەک رۆژ نامہی
رۆژانہ، (ک: مِجال مجلات) ۵

جَلَمَ الشَّيْءُ جَلْمًا: شتہگہی بریہوہ تاشی.
جَلَمَ الشعر والصوف: موو خوریئکہ بہ
برینگ بریہوہ.

جَلَمَ الحِیْران: گۆشتی سہر ئیسقانی حہیوانہ
کوشتیئہگہی داتاشی و لیئ کردہوہ.

اجْتَلَمَ الحِیْران: کولک و مووہگہی بہ
برینگ لہ نازہلکہ کردہوہ.
الْجَلَامَةُ: نەو خوری و موو کولک و
بہرگنہیہ لہ حہیوان کرابیئہوہ.

الْجَلَمُ: برینگ، مانگی پەکشہوہ.

الْجَلَمَانُ: لہسہر کیئشی (لَعْلان) ۵ نەو
مقہست و برینگہیہ خوری و مووہگہی
بی دہپردیئہوہ، (ک: جِلَام) ۵.

الْجَلْمُ: بہزی ورگو ریخۆلہ.

الْجَلْمُدُ: بہرد ۵ پیاوی نازاو مہرد ۵
دہنگ گہورہ ۵ جہلہبہ حہیوان ۵
نازہلی بہتہمہن، (ک: جِلَامِد) ۵.

الْجَلْمُدُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی نازاو
بہجہرگو چاونہترس.

الْجِلْمِدُ: بہردی گہورہ لہناوی کەمدا.

دهنکه کهی دهرهاتبی و به ماست یان
به رۆن تیکه ل بکری.

الْجِلْبِيَّةُ: خورما ناوکه کهی دهرهاتبی و
به ماست یا به رۆن تیکه ل بکری ۵
شوینیک له خپکه بهرد
پاککرا بیته وه.

جَلَهَز: چاو پوښی لهو شته گردو
شاردپه وه، دهیزانی له کوښه و چی
دهکا خوی لی بن ناگاکرد.

الْجُلَاهِقُ: قورپی خپری لوسکراوی سواوه،
که لاگلینه، نهو بوندوقه ی پیی
دههاوینزی، (ک: الجلاهق) ه.

الْجُلْهُمُ: روه کیکه له پیړی نه بگه کانه.
الْجُلْهُمُ: بهردی گه وره تاوینره بهرد، (ک:
جلاهیم).

الْجُلْهَمَةُ: په کیك له لیواره کانی روباره،
(ک: جلاهیم).

الْجُلْهَمَةُ: به مانا (الْجُلْهَمَةُ) دئی. توندو
تیزی و چورتم ۵ پلان و نه خشه.
الْجُلْهُمُ: کومه لی زور.

جلا القوم عن الوطن ومنه جلاء وجَلُوا:

خه لکه که له برسان یان له ترسان
نیشتمانیان جی هیشت ۵ قورشان
دمه رموی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ
عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَفَدَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا﴾.

جلا الأمر جلاء: کاره که ناشکرا بوو
دهرکه وت.

جلا فلان عينه: فلانکس چاوی خوی رشتن.
جلا بثره: پوښاکه ی خوی فری دا.

الْجَلْدَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زهوی بهرده لان ۵
که بو پیاو به کار هینرا ۵ به مانا
نازاو نه بهرده ۵ هه روا به مانا
(مانگا) ش دئی، (ک: جلامد).

الْجُلْمُودُ: به مانا (الْجَلْمُدُ) دئی، (ک:
جلامید) ه ۵ ده گوتری: (القی علیه
جلامیده) واته قورسای خوی خسته
سهر.

جَلَمَتِ الْقُرْسُ: که وانه که ی به تیلعه
سیرم پتچا.

الْجِلْمَاقُ: نهو سیرمه و چهرمه په که وانی
پی بیچری، (ک: جلامیق) ه.

الْجِلْمَقُ: خپوهت، (ک: جلامیق) ه.

الْجِلْنَارُ: گولی دره ختی هه نار.

جَلَّهَ الرَّجُلُ جَلْهًا: پیاوه که ی له کاریکی
گرنگ و ترسناک گیرپاوه

جَلَّهَ الشَّيْءُ: شته که ی ناشکرا کرد.

جَلَّهَ الْبَيْتُ: خانووه که ی والی کرد بی دهرگاو
به رده و به نجه ره بوو (هر مجله ره).

جَلَّهَ الْعَمَامَةُ: میزهره که ی له پیښه سهری
به رز کرده وه.

جَلَّهَ جَلْهًا: ناوچه وانی پان و گه وره بوو
موی پیښه سهری به رده و دواوه
هه لدرانه وه ۵ یان هه پیښه سهری
موی لی نه روا.

الْأَجَلُ: که له گای بی شاخ.

الْجَلْهَةُ: بهردی گه وره ی خپ ۵ گه په ک و
هوبه ی قه ووم ۵ که ناریک له دوو
که نار ی روبار ۵ خورمایه ک

جَلَا العَدُوَّ أَوْ الْجَدْبُ الْقَوْمَ عَنْ أوطانهم:
دوژمن یان گرانی و قاتو قری نهو
قهومهی له زیډو نیشتمانی خوځیان
دهرپه پړاند.

جَلَا النَحْلَ جَلَاءً: دوکه لای به سهر
ههنگه لانه که دا کرد قانگی دان بو
نه وهی ههنگوینه که بپړی.

جَلَا السِّيفَ وَالْفِصَّةَ وَالْمَرْأَةَ وَغَوَّهَا جَلَوًّا
و جَلَاءً: مشت و مالی کردن ژمنگو
چلکی نی دامالین ه دهگوتری: (جلا
بصره بالكحل): چاوی به کل رشتن.

جَلَّتِ الْمَاشِطَةُ الْعُرُوسُ عَلَى بَعْلِهَا: نافرته
بوکپرازینه ره وه که بوکه که ی رانواند بو
زاواکه، وای کرد چاوی پی بکه وئی به
راز او هی و جوانکراوی.

جَلَا الزَّوْجَ عُرُوسَه: زاواکه سه پیری
بوکه که ی کرد به راز او هی.

جَلَا الزَّوْجَ عُرُوسَه وَصِيفَةً أَوْ غَيْرَهَا جَلَوًّا:
زاواکه کاره که ریکی پیشکesh به
بوکه که ی کرد له کاتی رازانه وه و
خو جوانکردندا.

جَلَا الْأَمْرَ جَلَاءً: شته که ی ناشکرا کرد،
په رده ی له سهر کاره که هه لگرت.

جَلَا فَلَانًا الْأَمْرَ جَلَوًّا: شته که ی بو
فلانکس ناشکرا کرد.

جَلَا فَلَانًا وَعَنْهُ الْأَمْرُ: غم و خهفته ی له
دلی فلانکس دهر کرد.

جَلَّى السِّيفَ وَالْفِصَّةَ وَغَوَّهَا جَلِيًّا وَجَلَاءً:
ژمنگو و چلکه که ی نی کردنه وه و
مشت و مالی کردن.

جَلِيَتِ السَّمَاءُ جَلِيًّا: ناسمان هه ساو بوو
هه وری پیوه نه ما.

جَلِيَتِ اللَّيْلَةُ - وَالْجَبْهَةُ: شه و دريژ بوو ه
ناوچاوانی پان بوو، موی
پیشه سهری پاشه کسه پان کرد.

جَلَّى الرَّجُلُ: پیاوه که قزی پیشه سهری
به ره و دوا هه لدرانه وه گردبونه وه
پان هه قزی پیشه سهری نه پوان
ناوچه وانی باش دهرکه ووت
دهگوتری: (هو أجلى، وهي جَلَوَاءُ)،
(ك: جُلِّ).

أَجَلَى الْقَوْمَ عَنِ الْمَكَانِ وَمِنْهُ: خه لکه که
لهو شوینه دهرپه پین له ترسان یا
له بهر قاتو قری.
أَجَلَى النَّاسُ عَنِ الشَّيْءِ: خه لکه که لهو
کاره سات و چورتمه رزگاریان بوو.

أَجَلَّى يَعْدُو: په له ی کردو روشت.
أَجَلَّى الْجَدْبُ أَوْ الْعَدُوَّ الْقَوْمَ عَنِ مَكَانِهِمْ:
قاتو قری پان دوژمن نهو گهل و
نه ته وه پهی له شوینی خوځیان
دهرپه پړاند.

أَجَلَّى عَنْهُ الْأَمْرُ: خه م و خهفته ی له دل
دهرهاو پشت ه له کاتی پارانه وه بو
نه خوځش دهگوتری: (أَجَلَّى اللَّهُ عَنْهُ) خودا
نهو نه خوځشییه له جهسته ی دهرپه وئی.

جَالَيْتَهُ بِالْأَمْرِ: کاره که ناشکرا کرد.
جَلَّى الْفَرَسَ تَجْلِيَةً: له رمبازیدا نه سپه که
پیش که ووت.

جَلَّى الْبَازِي: هه لکه که سهری بهرز کرده وه
نه مجار روانی.

جَلِيَّ بَصْرَه: چاوی تیږې و سهری گرد
وهکوو چوڼ هه لَو بُو نیچیری خوی
دهر وانی.

جَلِيَّ عَنْ نَفْسِه: بیرو رای خوی دهرېږی.
جَلِيَّ النَّهَارُ الظُّلْمَة: رُوژ تاریکی رادا، رهمالی.
جَلِيَّ الْأَمْرِ وَالْهَمِّ عَنْه: کاره کهی له سهر
لا برد ه خفه تی له دل دهر کرد.

جَلِيَّ الْقَوْمَ عَنْ أَوْطَانِهِمْ: نهو نه ته وهی له
نیشتمانی خوځیان و دهرنا
جَلِيَّ فُلَانٍ عَرُوسَه وَصِيفَةً أَوْ غَيْرَهَا: زاواکه
کاره کهرئک یان دیاری تری
پیشکه شوی بوکه که کرد له کاتی
خوړازاندنه وهدا.

اجْتَلَى الْقَوْمُ عَنْ الْمَوْضِعِ: نهو نه ته وه
لهو شوینه دهرچوون و بلا و میان
لیکړد.

اجْتَلَى الْجَذْبُ أَوْ الْعَدُوُّ الْقَوْمَ عَنْ مَوْضِعِهِمْ:
گرانۍ یان دوژمن نهو قه و مهی
له شوینی خوځیان دهرپه راند.

اجْتَلَى الْعَرُوسُ عَلَى بَعْلِهَا: بوکه کهی بُو
زاواکه رانواند به نارایشکراوی
نیسانی دا.

اجْتَلَى الشَّيْءُ: سهری شته کهی کرد.
اجْتَلَى الْعَرُوسُ بَعْلُهَا: میړد که سهری
زنه کهی خوی کرد له کاتی کا
راژندرايووه.

اجْتَلَى السَّيْفُ: شمښه کهی مش و
مال کرد.

اجْتَلَى الْعِمَامَةُ: میژره کهی بهر زکړد وه
له سهر ناچه وانی لای برد.

اجْتَلَى الْعِمَامَةُ عَنْ رَأْسِه: میژره کهی
له سهری کړد وه.

إِجْلَى: بُو موطاوعه ی (جلاه) هاتووه.
تَجَالِيَا: نهو دووه به نه ینی په کتریان
زانی و لیک ناشکرا بوون.
تَجَلَّى الشَّيْءُ تَجَلِيًّا: بُو مطاوعه ی (جلاه)
هاتووه.

تَجَلَّى الصَّقَرُ: هه لَو که چاوی نوهانندن و
پاشان کړد نیه وه بُو نه وهی
چاوه کانی باش ببینن.

اجْلُوْى: له ولاتی که وه رویی بُو ولاتی کی تر.
الأجلى: روخسار جوان (ابن الأجلۃ)
شیره ه پیاو ماقول و گه و ره پیاو ه
به یانی ه کارو شتی ناشکرا.

الجالية: نهو که سانه ی له ولاتی خوځیان
دهرچون و که و توونه ولاتی کی تر ه
کو مه لیک ناده میزاد که له ولاتی کی
تازدها زیان به سهر دهبه، نهو
ولاته تازمه له بهر په تدا زیدو
نیشتمانی نهوان نییه. هه روا وشه ی
(الجالية) به نه هلی زیمه ش
دهگوترئ ه هه روا به هه موو که سیك
دهگوترئ که سه رانه یان لی
به سندرئ، با له زیدو نیشتمانی
خوځیاندا مابنه وه.

الجالا: کل ه (ابن جلا): پیاو ماقول:
که سیك ناسراوین و خه لکی ریژی لی
بگرن، شوین جینگه ی دیارین به
په نجه ناماژهی بُو بکری.
الجلأ: کاری ناشکرا ه شایه ت و به لکه

ناوچاوانی درېژه.

الْجُمْبَارُ: جوړه پارېپه کی وهرزسه.

جَمَجَم فلان: فلانکس قسه که ی خوی رون

نه کړدوه همرمینګه مینګی بوو.

جَمَجَم کلامه: قسه کانی به توپکل کردن.

جَمَجَم الشَّيْءُ لِي صدره: شته که ی له دلی

خوی داهېشته ووه ناشکرای نه کړد.

جَمَجَم فلاناً: فلانکس به هیلک برد.

تَجَمَّجَم فلان: به مانا (جَمَجَم) دی.

الْجَمَجَم: شتی ژېر پې دراو.

الْجُمُجُمَة: نیسقانی سهر که میشکی

له خو گرتووه به مانا (سهر) دی

ئاده میزاد سهر وک خیل و

فهرمانېروا وه چاخزاده پیا له ی

ئاو خوارنده ووه که له دار دروست

کرابی وه کوو (کاسه) نامیری

پیوانه وه کوو قسناخ هه وچار

بیری که له زهوی هه لؤل و خراپدا

لی بدری، (ک: حُمَجُم، جَمَاجِم)

جَمَحَ الفرسُ جَمَحاً وجرحاً وجماحاً:

ئه سپه که سهر که ش بوو به ویستی

خاومنه که ی رهوی نه کړد، (ک:

جوامح وجماح) ه.

جَمَحَ الرجلُ: پیا ووه که ههر به قسه ی خوی

کړدو شوین هه واهه ووه سی خوی

که وت (هر جامح وجموح).

جَمَحَتِ السفينة: که شتیپه که له رېرهوی

خوی لای داو که شتیپه وانه کان نه یان

توانی کونترولی بکه ن.

له دادګادا کله سوبحانی کاتی

روناکی روژ، ده گوتړی: (ما اُقت

عنده الا جلاء يوم).

الجلاء: کل (کله سوبحانی) له حه دیثی

نوممو سه له مه دا هاتووه: (کرهت

لِلْمَجْدِ أَنْ تَكْتَجِلَ بِالْجَلَاءِ).

جلاء فلان: نهو کونیه و نازناو په که

ده بیته نیشانه ی رېژ لیگرتنی.

الجُلُورَة: رازاندنه ووهی بـوك

نه و دیارپه په زاوا دمیدا به بـوك.

الْجَلِيَّةُ: هه والی راست، راستی رووداو.

الْمَجَالِي: شوینی روتانه ووهی سهر نهو

شویندی له سهر تووکی پیوه نه مای، که

زوربه ی کات پی شه سهر ده گرتی ووه.

الجلوكوما: نه خوشیپه که نیشانه که ی

نه و په فشاری خوین له ناو چاودا

پهیدا ده ی.

جَمِيَ عَلَى فلان جَمّاً: رقی له فلانکس

هه لسا (هر جی).

جَمِيَ الفرسُ: په له سپیه که ی جهسته ی

درېژ بووه (هر اجما)

تَجَمَّ القرمُ: قه ومو خویش کؤبوونه ووه.

تَجَمَّ فلان في ثيابه: خوی کؤکرده ووه،

خوی گر موله کړد.

تَجَمَّ عَلَى الشَّيْءِ: خوی به سهر شته که

دا داو دایپوشی.

الجماء: که س.

الجماء: به مانا (الجماء) دی.

الْمُجَمَّ فرس مُجَمّاً: نه سپیه که په له سپی

جَمَدَتِ النَّاقَةُ أَوَالشَّاءُ: حوشره که یان
مه‌رکه شیرى کهم بوو

جَمَدَتِ الْأَرْضُ: زه‌ویه‌که بارانى ئى
نه‌بارى.

جَمَدَتِ السَّنَةُ: سائه‌که بى باران بوو
وشکه سال بوو بارانى تیدا نه‌بارى.

جَمَدَ فُلَانٌ: فلان‌کس دس قوچاو بوو
ده‌گوترى: (جَمَدَتِ كَفَّهُ): ده‌ست
قوچاو بوو، (فهر جامد و جامد
الکف).

جَمَدَ حَقَّ فُلَانٌ: مافى فلان چه‌سپا.

جَمَدَ الشَّيْءُ جَمْدًا: شته‌کهى برپیه‌وه.

أَجَمَدَ فُلَانٌ: فلان‌کس که‌وته مانگی
(جُرمادى) پیه‌وه ۵ به‌خیلى و

چروکيه‌کهى پهرى ساند ۵ خيرو
بیرى کهم بوو ۵ مافى فلان چه‌سپا.

جَمَدَ الْمَاءُ وَالسَّائِلُ: نزيك بوو ناوه‌که
یان شله‌مه‌نییه‌که بى به‌ستى.

الْجَمَادُ: سنوورى نیوان دوو پارچه
زه‌وى یان دوو خانوو، (ك: جوامد) ه.

الْجَمَادُ: به‌شى سییه‌م له بونه‌ومردا.

جَمَادُ: به‌ده‌ست قوچاوو چروک
ده‌گوترى: بى زه‌مکردنى

به‌پیچه‌وانه‌ی (خَماذ) بى مه‌دحکردن
به‌کاردى.

الْجَمْدُ: سه‌هول.

الْجَمْدُ: به‌مانا (الْجَمْدُ) دى ۵
گردؤلکه‌یه‌کى ره‌قه‌لان و سه‌خت،
به‌ردو شاخ، (ك: أجامد جماد) ه.

جَمَعَتِ الْمَغَارَةُ بِالْقَوْمِ: بیابان و سارابه که
به‌هوى دوورى و به‌ره‌راوانییه‌وه نه‌و
هوزهى به‌هیلک برد.

جَمَعَ فُلَانٌ إِلَى كَذَا: فلان‌کس په‌له‌ی کرد
بى فلان شت.

جَمَعَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ زَوْجِهَا: ژنه‌که له‌ماله‌وه
به‌رق هه‌لساوى هاته‌وه ده‌ره‌وه
رؤیشته‌وه بى مالى باوانى به‌بى
رازى بوونى می‌رده‌که‌ی.

الْجَمَاعُ: تیروکه‌وانى بى سه‌رتیره،
شتیكى سه‌رخه‌ پى فی‌یرى
تیرهاو‌یزى ده‌بى ۵ تیریکه‌ قورى
له‌سه‌ره‌که‌ی ده‌درى ده‌هاو‌یزرتیه
بالنده‌و شتى وه‌ها، (ك: جمایح).

الْجَمْعُ: گیانله‌به‌رى ناو سه‌ده‌ف.

جَمَعَ جَمْعًا: لوتبه‌رزى نواندو خوى
به‌زلزانی و شانازى کرد ۵ (هو جامخ
و جمرخ و جمیخ و جَمَاح، (ك: جَمَخ).

جَمَعَ الصَّبِيُّ: منداله‌که بازى هاو‌یشت.

جَمَعَ الصَّبِيانُ بِالْكِعَابِ: منداله‌کان یاریان
به‌تۆپه‌له‌کرد.

جَمَعَ الْخَيْلَ وَالْكِعَابِ: نه‌سپه‌که‌ی تاودا
تۆپه‌که‌ی هاو‌یشت.

جَمَعَهُ: شانازى به‌سه‌ردا کرد.

جَمَدَ الْمَاءُ وَالسَّائِلُ جَمْدًا: ناوه‌که به‌ستى
شله‌مه‌نییه‌که ره‌ق بوو

جَمَدَتِ عَيْنُهُ: چاوى بى فرمیسک بوو
فرمیسكى کهم هه‌لومراند. (فه‌ی
جامدة وجود).

أَجْمَدُ: گردۆلکه‌ی ره‌ق و سه‌خت له
زه‌وی، (ك: جِمَادِ رَاجَدِه).

جُمَادِي: په‌كێكه له‌مانگه عه‌ره‌بیه‌كان
دوو مانگ هه‌ن ناویان (جُمَادِي) په
(جُمَادِي په‌كه‌م) و (جُمَادِي دووهم).

جُمَادِي: به‌رۆژانی زستان ده‌گوتری:
چونكه له‌و رۆژانه‌دا ئاو ده‌بیته
سه‌هۆل و ده‌بیه‌ستێ ٥ له‌په‌ندی
پێشیناندا هاتوو ده‌لێ: (شه‌را ربيع
كُجُمَادِي الْبُؤْس) به‌كه‌سێك ده‌گوتری
كه له‌هه‌موو حاڵێكدا ئاخ و ئۆف بکا
له‌خۆشی و ناخۆشی دا ئه‌و هه‌ر
زاكه‌ی بێ، ده‌گوتری: (ظَلَّت الْعَيْنُ
جُمَادِي) چاوه‌كان بێ فرمێسكن.

الْجُمَادُ: (سيف جُمَادُ): شمشیرێکی
برێنده‌یه.

جَمَرُ الْقَرْسُ جَمْرًا: به‌پێونده‌وه
ئه‌سه‌په‌كه بازی دا.
جَمَرَتِ الدَّابَّةُ: وڵاغه‌كه بازی هاوپیشت و
به‌گورجی رۆیی.

أَجْمَرُ الْقَوْمُ: قه‌وم و خۆپش کۆبوونه‌وه.
أَجْمَرُ الْفَرَسُ: به‌مانا (جَمَر) دێ.
أَجْمَرَتِ اللَّيْلَةُ: شه‌وه‌كه به‌رده‌وام
مانگه‌شه‌و بوو.

أَجْمَرُ ثَوْبُهُ: پۆشاکه‌کی گۆلاو پۆژین کرد.
أَجْمَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئا‌فره‌ته‌که‌ فزه‌کانی
له‌باشه‌ سه‌ری دا‌کۆ‌کرده‌وه‌و له‌ دواوه
تون‌د به‌ستی و به‌ری نه‌دانه‌وه‌.
أَجْمَرُ الرَّجُلُ شَعْرَهُ: پیاوه‌که‌ فزه‌کانی

کردنه‌ گۆدله‌و کا‌کۆ‌ل.

أَجْمَرُ الْأَمْرِ بَنِي فَلَانٍ: ئه‌و کاره‌ هه‌موو
خێلێ فلانی گرت‌ه‌وه‌.

أَجْمَرُ الْخَيْلِ: ئه‌سه‌په‌که‌ی لاوا‌زکرد وای ئی
کرد ورگی بچوک بووه‌.

أَجْمَرُ الْجِمَارِ الْخَفَّ وَالْغَاثِرُ: کرۆکی دارخورما
سمی وڵاغه‌کانی پته‌و کرد.

جَمَرُ الْقَوْمِ: خزم و خۆپش کۆبوونه‌وه.
جَمَرُ الْحَاجِّ: حاجی ره‌ج‌می شه‌یتانیان کرد.

جَمَرُ الرَّجُلِ: پیاوه‌که‌ کرۆکی
دارخورما‌که‌ی ب‌ری ٥ ده‌گوتری:
(جَمَرُ الرَّجُلِ النَّخْلُ): پیاوه‌که‌
دره‌خته‌ خورما‌که‌ی ب‌ری.

جَمَرَتِ الْمَرْأَةُ: به‌مانا (أَجْمَرَتِ) دێ ٥
ده‌گوتری: (جَمَرَتِ شَعْرَهَا): قژی
له‌باشه‌ سه‌ری به‌ست.

جَمَرُ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی کۆ کرده‌وه‌.
جَمَرُ الْأَمِيرِ الْجَيْشِ: پاشا سوپا‌که‌ی
کۆکرده‌وه‌ له‌به‌ره‌کانی جه‌نگ دا
دایمه‌زناندن و نه‌یه‌پیشت بکه‌رێنه‌وه
بۆ مائه‌وه‌.

جَمَرُ اللَّحْمِ أَوْ الْخُبْزِ: گۆشته‌که‌ یان
نانه‌که‌ی خسته‌سه‌ر پشکۆ ناگر.
جَمَرُ الثَّوْبِ: کراسه‌که‌ی بوخار پۆژین کرد.
أَجْمَرَ بِالْجَمْرَةِ: به‌ گۆلاو‌پۆژین
پۆشاکه‌که‌ی رشاند.

تَجَمَّرَ الْقَوْمُ: خزم و قه‌وم کۆبوونه‌وه‌.
تَجَمَّرَ الْجَيْشُ: سوپا‌که‌ له‌به‌ره‌ی جه‌نگدا
قه‌تیس ما.

استَجْمَرَ الْقَوْمُ: قومەكە كۆبۈنۈنە.

استَجْمَرَ الرَّجُلُ: بىاۋەكە بە بەرد خۇي پاك كرده.

الجامور: كروكى دار خورما ناۋەروكى ۵
تاكەكەي (جامورة) ۵ ھەروا ناۋە بۇ
گۆر ۵ بۇ سەر.

الْجَمَارُ: كۆمەل ۵ جەلەب جەلەب ۵
دەگوترى: (عَدَّ فُلان ابله جماراً).

الْجَمَارُ: بەلای جولەكەۋە رافەي
(الْمُنَى) يەۋ تەۋاۋەكە رىيەتى.

جُمَارَى: ھەموو: دەگوترى: (جاء القرم
جُمَارَى): قومەكە ھەموۋيان
بەكۆمەل ھاتن.

الْجَمْرَةُ: پشكۇ ئاگر ۵ لە پەندى پېشىناندا
ھاتوۋە (لَوَلَّتْ لَمْرَةٌ لِقَالَ جَمْرَةٍ) بۇ
كەسنىك دەگوترى: ھەرلایەنى
دزايەتى بگري ۵ ھەروا ناۋە بۇ بەردە
وردكە ۵ بەزورىش ناۋە بۇ ئەۋ بەردە
وردانەي حاجيەكەن رەجمى شەپتانى
پى دەكەن ۵ تارىكى شەۋ كەبگاتە
ئەۋپەرى ۵ گەل ۵ نەتەۋەپەك
يەكگرتوۋ بن ۵ كەسيان لى تەرنەبىۋ
لەگەل كەسى تر پەيمانەستو
سوئندخۇر نەبن ۵ دەگوترى: (هم
جَمْرَةٌ) ئازاۋ نەبەردو داکۆكيكەرن
لەۋلات و خىل ۵ نەتەۋە ۵ بەمانا رقى
تورەپيش ھاتوۋە لە پەندا دەلى:
(إهرق على جمر ماء) ئاۋ بکە بەسەر
پشكۇ رقى تورەپيتدا.

الْجَمَارُ: ناۋەروكى دارخورما تاكەكەي
(جمارة) ۵ لە پەندى پېشىناندا
ھاتوۋە ۵ (جَمَارَةٌ تَزْكُلُ بِالْهَلَسِ) بۇ
مال ۵ سامان دەگوترى: يەكك
بەنارەحتى كۇي دەگاتەۋە دۋايى
دەپتە ميرات بۇ ئەبلەۋ نەزان ۵ لە
زانستى رۈەكناسى دا بەناۋەروكى
رۈەكەكە دەگوترى.

الْجَمْعُ: كۆمەلگەي گەل ۵ نەتەۋە ۵ لەقز
ئەۋەي كراۋە بە كاكۇل ۵ گودلە.

ابن جهم: شەۋى زۆر تارىك ۵ مانگى
يەكشەۋەي ون.

ابنا جهمير: شەۋو رۇز.

الجمية: زولف كە دەۋندىتەۋە.

الْمَجْمَرُ: مقەلى، ئاگردان ۵ ئەۋ شتەي
پشكۇ ئاگرى تىدا دادەنرى ۵ ئەۋ
دارە عودەي دەسۋوتى بۇن
بلاۋدەكاتەۋە، (ك: مجامر) ۵.

الْمَجْمَرُ: بخور؛ بخورد.

الْجَمْرُكُ: گومرگ وشەپەكى (توركى) يە
بە ەرمبى پى دەگوترى: (مكس).
جَمْرُ الْفَرَسِ وَغَوْرَهُ جَمْرًا وَجَمْرَى: ئەسپەكە
بە گورگە لوقە رۇيى، رۇيشتەكەي
نزيك بوۋ لەراكردن ۵ بازى دا.

جَمْرُ الْإِنْسَانِ: بەپەلە رۇيى.

جَمْرُ فُلان فِي الْأَرْضِ: رۇيى بەناۋ زەۋيدا.

جَمْرُ فُلان بِهِ: گالتەي پىكرى.

الْجُمْرُ: باقى ماندى لاسكى ھىشۋە
خورما، (ك: أجاز وجوز).

الْجُمُزَةُ: نهو لاسكو سهره لقو پۆپه كه
دانه وئله كه ی پۆمیه.

الْجُمَازُ مِنَ الدَّوَابِّ: ولاغی خوشپو
به راپه.

الْجُمَازَةُ: جبهه كه له خوری
دروستكرابن هۆله كانی تهسك بن ه
له حه دیتدا هاتوو كه پئغه مبه
(د.خ): (توضاً فضايق عن يديه كما
جَمَازَةٌ كانت عليه).

الْجَمَازَةُ: نامیرێكه بۆ سواربوون و شت
گواستنوه له شیوهی عه ره بانه دا
نه سب رای دهگیش.

الْجُمَيْزُ: جۆره دره ختیكه میوه كه ی
دهشوبه ئه ته هه نجیر.

الْجُمَيْزِي: به مانا (الْجُمَيْزُ) دئ.
جَمَسَ السَّمْنُ وَخَوَّه جَساً وَجَوْساً: رۆنه كه
رهق بوو، بهستی.

جَمَسَ التَّبْتُ: رووه كه كه ناسکی و
تازمییه كه ی نه ماو رهق بوو ه له
حه دیتدا هاتوو له ئیمامی
عومه ریان پرسی ده رباره ی مشکێك
بكه وئته ناو رۆنه وه، له وه لامدا وتی:
(ان كان جامساً أَلْقِي ماحوله واكل،
وان كان مائعاً أريق كله).

جَمَسَ السَّمْنُ جُمُوسَةً: به مانا (جَمَسَ) دئ.
الْجَامُوسُ: گامیش ه ره شه ولاغیكه
له مانگا گه وره تره به خپو ده كری بۆ
جوت و بۆ شیردان.
الْجُمَاسِيَّة: دهگوتری: (ليلة جماسية)

شه وئکی سارده ناو دمیبه ستی و
دمبی به سه هۆل.

الْجُمَسَةُ: ناگر.

الْجُمَسَةُ: خورمای وشك ه خورمای تازه
پئگه یشتوو ی كه شیرین نه بووبی و
نه رمیش نه بووبی ه جه له به
حوشتر، (ك: جُمَسٌ) ه.

جَمَشَ نبات الأرض جَمَشاً: گیاو گزی
زه وپییه كه ی دورپییه وه.

جَمَشَ رَأْسَهُ: سه ری خوی تاشی ه
دهگوتری: (جَمَشَ شَعْرَهُ).

جَمَشَتِ النُّورَةُ الشُّعْرَ: داڤوو ده كه
مووه كانی هه موو لیكردنه وه.

جَمَشَ الْجِسْمَ: جهسته ی سوتاند.

جَمَشَ الضَّرْعَ: به سه ری په نه جه گوانه كه ی
دۆشی.

جَمَشَ الْمَرَأَةَ: دلدار ی له گه ل نافرته كه
کرد ه یان یاری له گه ل کرد ه (هر
جامش و جَمَاش) دهشگوتری:
(جَمَشَتِ الْمَرَأَةَ).

جَمَشَ الْمَرَأَةَ: به مانا (جَمَشَهَا) دئ.

الْجُمُوشُ: داروی مولیکردنه وه ه
دهگوتری: (سنة جموش) سالیكه گیاو
گزی هیج نه هیشته وه.

الْجُمِيشُ: داروی روتین ه وه ه شوینیک
گیای لی نه پروی.

جَمَعَ التفرق جمعاً: شته كانی کۆکردنه وه.

جمع الله القلوب: خودا دل ه كانی په كدیگیر کردن
ه (هو جامع و جموع).

جَمَعَ الْقَوْمَ لَاعْدَائِهِمْ: نهو قه ومه خوځيان
حازر كرد بؤ شهر له گهڼ دوزمن ه
قورشان دمغه رموي: ﴿إِنَّ النَّاسَ قَدْ
جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ﴾.

جَمَعَ أَمْرَهُ: برپاری له سهر کاری خوځيدا.
جَمَعَ عَلَيْهِ ثِيَابَهُ: پوځا کهه له بهر کرد.
اجْتَمَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که په کيان گرتو
رای خوځيان کرد به يه ک.
اجْتَمَعَتِ الْأَرْضُ: زهويپه که روتايه وه بئ
گياوگډ بوو.

اجمع القدر: مه نجه لکه کولی هه نچوو
اجمع المتفرق: شته بلا و بووه کانی
کوکړده وه.

اجمع الأمر: کاره کهه توندو تۆل و پته و
کرد ه له قورشاندا هاتووه ﴿فَأَجْمِعُوا
كَيْدَكُمْ لِمِ الْأَثَرِ صَفَا﴾ ه

اجتمع الأمر وعليه: برپاری له سهردا نيازی
خوی په کالاکتاه وه ه له حه دپسدا
هاتووه (من لم يجمع الصيام من الليل فلا
صيام له) که سيک شهو برپاری به
رؤزو بوون نه داو نيهت نه هيئن
رؤزوی دروست نيبه.

اجتمع الشيء: شته کهه حازر کرد ه
وشکی کرده وه کزر بووه.

اجتمع فلاناً: فلانکهه و دگری خوی کرد.
اجتمع الابل: به کو مه ل حوشتره کانی ئ
خوپن.

اجتمع المطر الأرض: بارانه که به سهر
زهويدا باری و ناو رهوان بوو زهوی

ره قو نه رمی گرته وه.

جَامَعَ الْمَرَأَةُ: کاری سهرجی له گهڼ
ژنه که دا کرد.

جَمَعَ فَلَانًا عَلَى أَمْرٍ كَذَا: له گهڼ فلاندا
رايان په کی گرت.

جَمَعَ النَّاسُ: خه لکه که ناماده ی
نه نجامدانی نوؤزو مه راسیمی
جومعه بوون.

جَمَعَ الدَّجَاجَةُ: مريشکه که هیلکه کانی
له سکی خوځيدا کوکړده وه.

جَمَعَ الْمُتَفَرِّقُ: شته بلا و کانی کوکړده وه.
اجتمع: بؤ مطاوعه ی (جمعه) هاتووه.

اجتمع الرجل: ريشی پرېووه، گه پشته
تۆپه لاکي گه نجيپه تی.

اجتمع الماشي: پياده که په له ی کرد له
رؤيشتندا ه لهره وشت و و صفی
پيغه مبهردا هاتووه (كان اذا مشى
مشى مجتمعاً).

تجمع: هه ندئ له شته کان پاليان دايه
پال شته کانی تر.

استجمع: به مانا (تجمع) هاتووه ه
ده گوتري: (استجمع القوم): له
هه موو لايه که وه خه لکه که
کوځيو ونه وه.

استجمع السيل: لافاو که له هه موو
لايه که وه کو بووه وه ه ده گوتري:
(استجمع الرادي): له هه موو

لايه که وه لافاو هه لسا: هيچ شوينیک
نه ما لافاوی ئ هه لته ستی.

استَجَمَعَ البَقْلُ ونحوه: دانه و پله که وشک
بووه.

استجمع للجری ار الرثوب: خوی گیف
داو خوی ناماده کرد بؤ رۆیشتن یان
بؤ بازدان.

استجمع الرُّجُلُ: پیاده که گهشته پلهی
کاملی و هیزو توانا.

استجمع له أمره: هه موو کاره
دلخوشکهره گانی بؤ دهسته بهر بوو.

اجتمع: ناویکه بؤ تهئیدو
جه ختکردنه وهی هه موانی به کاردی
ه دهگوتری: (جاء القوم أجمعهم)
(باجمعهم).

الاجماع: یه کدیگی بیوون و ریکه وتنی
کۆمه ئیکی تایبهتی یان هه موو
کهس له سه ر کاریکی تایبهتی، نه م
یه کگرتنه ده بیته به لگه له سه ر
برپارو حوکه مه که ه فوقه های
موسولمانه کان وشه ی (اجماع) کورت
هه ئیدین له ها ورا یی
موجته هیده کان له چه رخی کدا،
له سه ر کاریکی ئایینی و به بنه
مایه ک له بنه ماکانی ته شریع
ده ژمیردی.

الاجتماع: زانستی کۆمه لایه تی: زانیاری
زانستی که باس له دروستبوون و
گه شه کردنی کۆمه لانی ئاده میزاد
ده کا ه سروشت و قانون و یاسای
کۆمه لایه تی باس ده کا و
دیارده گانیان ده خاته بهر

توئزین هه وه لی کۆلین هه وه ه
ده گوتری: (رجل اجتماعي) پیایو یکه
به گۆره ی پێداویستییه گانی ژیا نی
کۆمه لایه تی هه لئس و که وت ده کا و
زۆر تی که ل به جه ما وهر ده بی.

الجامع: ناویکه له ناوه جوانه گانی خودا
ه مزگه وتیک که نوێزی هه ینی تیدا
ئه نجام بدری ه ده گوتری: (مسجد
الجامع) (أمر جامع): کاریکه گرنگه و
خه لک له سه ری کۆده بیته وه ه
له قورئان داهاتووه: ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ
عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ
يَسْتَأْذِنُوهُ﴾.

کلام جامع: ده ق و قسه یه که وشه گانی
که م و مانا گانی جوان و زۆرن ه (قذر
جامع) مه نجه ئی گه و ره.

الجامعة: زنجیری که ده ست و مل پیکه وه
ده به ستی ه کۆمه لیک کۆلیزو
په یمانگای خویندن و زانستین
ئاداب و زانیاری یان تیدا
ده خویندری و ده گوتری ته وه.

قدر جامعة: مه نجه ئی گه و ره ه (جمعته م
جامعة) کاریکی گه و ره کۆی
کردونه وه ه (کلمة جامعة) مانای
زۆر هه لده گری و وشه که بؤ خۆی
کورت ه ه له چه دیشدا هاتووه
په یغه مبه ر فه رموو یه تی: (أوتیت
جوامع الکلم) قسه ی به پیزو پر مانا
فیر کراوم.

مجمرة

مجرول

مجهر

مجزوز

جامع

جيب

جمد

جوانح

جناح

خفيف

جلز السنان

جمجمة

مطح

مجاوب

جفت

جفت

منهجن

جام

جهاز مرسل

مجر

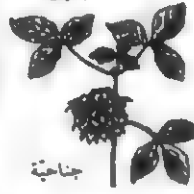
جناك

جلية

جفيل

جناحية

جنطيان

جفن

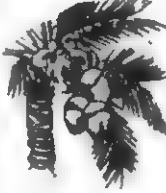
جار النهر

جلبيان

جمدة

جوز المسد

جلهيس

جوز القومل

جلكي

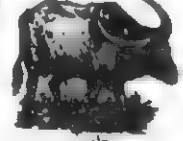
علم

جندلب

جل

جاموس

جمل

جمل البحر

الجماع: كۆكەرەۋەى ھەموو شتىك كە
لەبنە ماپەك داکۆ دەبنەۋە ۋەكۈۋ
قەدى دار كە ھىزى ھەموو لقو
پۆپەكانى تىدا كۆ دەبىتەۋە ۋەكۈۋ
كە كۆمەئىك شت كۆپكاتەۋە ۋەكۈۋ
دەگوترى: (الخمير جماع اللم) ۋە
ھەروا دەگوترى: (هذا الباب جماع
هذه الأبواب)، (فلان جماع لبنى فلان)
ھەموو خزم ۋەكەس ۋە كارەكانى لىي
كۆدەبنەۋە، گوى لەبىرو راكانى
دەگرن ۋە بەقسەى دەكەن.

قندر جماع: مەنجهئىكى گەۋرە ۋە پان ۋە
پۆرە، مەپىكى تىدا جىگە دەبىتەۋە
ۋە ھەروا دەگوترى: (استأجر الأجير
جماعاً وجماعة) كرىكارى بەكرى
گرت ۋە ھەموو ھەفتەپەك كرى
خۇى داپە.

الجماعة: ژمارەى زۆر لە ئادەمىزاد لە
درەخت ۋە روۋەك ۋە كۆمەئىك
ئادەمىزاد كە پەك مەبەست كۆيان
بكاتەۋە.

الجماعية: لەزاراۋەى ئابورى سىياسىدا،
برىتنيە لە رىبازىكى سۆشپالىستى،
ئەۋە دەجەسپىنى كە سودى
بەروپوم ۋە بەرھەم دەبى بۆ دەۋلەت
بى ۋە ملكاپەتى تاپبەت ۋە تاك
نەمىنى تەنيا مالى دانراۋ بۆ سەرف
گردن دەبى لەچار چىۋەى
ملكاپەتى تاپبەتى دا بىمىنى ۋە
(المعاهدة الجماعية): پەيماننامەى

نىۋان زىاد لە دوو دەۋلەت
دەگەپەنى.

الجمع: كۆمەل، كۆپۋەكان ۋە سوپا ۋە
دارخورما بپرى لە دەنكىك نەزانرى
صنفەكەى چىيە، ۋەجىبە
خورماپەكى تىكەلە لەچەند
جۆرىك كە پەسند نەبن، لەزگە ۋە
كەتيرەى سور ۋە لەزاراۋەى زانستى
رىياضى: برىتنيە لە كۆكردنە
چەند ژمارەپەك ۋە (يوم الجمع):
رۆژى قىيامەت (يوم جمع) رۆژى
عەرەفە.

ايام جمع: رۆژانى كە حاجىيەكان لە
ساراي مينا دەمىننەۋە.

الجمع والجمع: پىكەۋە بە ھەموۋى
دەگوترى: (ضربة بجمع يده) يان
دەگوترى: (اعطاء جمع الكف) پىر
بەمشتى شتى پىدا ۋە ھەروا
دەگوترى: (أخذ بجمع ثيابه) پىر
بەكراسەكەى ۋەرگرت ۋە ھەروا
دەگوترى: (أمرهم بجمع) كارەكانيان
ھەموۋى بەنەئىنيە ۋە ھەروا
دەگوترى: (ذهب الشهر بجمع)
مانگەكە ھەموۋى تىپەر بوو.

الجمعاء من البهائم: ئەۋ مالات ۋە
ھەيوانانەپە كە جەستەپان ساغ بى
ھىچ بەشىكى لەجستە نەبۋبىتەۋە
ۋە كە بوخوشتر بەكارى مەبەست
خوشترى پىر.

جماء: شەپكە بۆ گشتگىرى ۋە

هه موانى به كار دئ دهگوترئ:
(جاءت القيلة جمعاء) هۆزه كه
هه موويان هاتن.

الْجُمُعَةُ: كۆمه ن و دهسته و پيپر ۵
دهگوترئ: (جُمعة من تمر) چنگيك
له خورما ۵ به مانا ئولفهت و وهگر
بوونى يه كتر دئ: دهگوترئ: (آدم
الله جُمعة ما بينكما).

الْجُمُعَةُ وَالْجُمُعَةُ وَالْجُمُعَةُ: رۆزى هه ينى
ئه و رۆزه ي نيوان پينج شه ممه و
شه ممه له رۆزانى حهفته دا.

الْجُمَاعُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: بنكه و
سه رجه مسهرى هه مو و لسق و
پۆپه كان ۵ هه رشتيك كۆببيته وه و
چه ند شتيك پال بدرينه لاي چه ند
شتيكي تر ۵ كۆمه لگايه كي تيكه ل
له چه ند هۆزو بنه ماله ي جيا حيا ۵
(جُمَاعُ الْجَسَدِ) برهتتيه له سه ر
۵ (جُمَاعُ الرِّيَا) ئه و كۆمه له
ئه ستيرمه كه پيى دهگوترئ: كۆ.

الْجُمُعِيَّةُ: كۆمه ليك يه كده گرن بۆ
مه به ستيكى تابه تي و بيرو هزيكي
هاوبهش له نيوانياندا ۵ وهكو و
(الْجُمُعِيَّةُ الْخَيْرِيَّةُ الْإِسْلَامِيَّةُ)، (الْجُمُعِيَّةُ
التَّشْرِيعِيَّةُ)، (الْجُمُعِيَّةُ الْعِلْمِيَّةُ)

الْجَمِيعُ: كۆبوه وه ۵ دهگوترئ: (حي
جميع) خياليكي كۆبوه ومهن ۵ (رقوم
جميع) قه وميكي گردوكۆن ۵ (ورجل
جميع): پياويكه تيكسمر اوو به شان و

شه و كه ته (هو جميع الرأى) ئه و پياوه
راپه سئدو بيرو بۆ چون زيرانه يه
(جميع السلاح): كۆكه ره وه ي چه ك ۵
(ناقة جميع) حوشتر يكه له سكي دا
بيچوو هه يه، هه روه ها وشه ي (جميع)
به مانا سوپايه ۵ هه م بۆ ته ئكي دو
گشت گيرى به كار دئ دهگوترئ:
(أخذت حقى جميعه).

الْمَجْتَمَعُ: شويني كۆبوه ونه وه ي ۵
كۆمه لگاي ئاده ميزاد.

الْمَجْتَمَعُ: شويني كۆبوه ونه وه ۵ ئه و
خه لكانه ي كۆبوه ونه وه واته:
ئه وانه ي كۆبوه ونه وه گه يان پي ك
هيناهه ۵ شويني به يه ك گه يشتنى
دوو شت يان زياتر وهكو و (مجمع
البحرين) ۵ هه روا ناوه بۆ ده زگايه ك
كه گرنگى به لايه نى زمانه وانى يان
فه نن و ئه ده مبو زانست و زانيارى
بدا، (ك: مجامع ه).

الْمَجْمَعَةُ: شويني كۆبونه وه.
الْمَجْمَعَةُ: وتاريكى ريك و پي ك كه كه مو
كوپى تي دا نه بى.
المجموع: كۆ ۵ ئاكامى ليكدانى چه ند
ژمارمه ك.

جَمَلَ الشَّيْءِ جَمَلًا: له شته بلا وه بووه كان
ئه وه ي كۆ كردۆته وه.

جَمَلَ الشَّخْمِ: به زو پيوه كه ي توانده وه.
جَمَلَ جَمَالًا: شيوه رو خسارى جوان بوو
۵ ره وشت و ئه خلاقى جوان بوو

(فهو جميل)، (ك: جملاء) (وهي جميلة)،
(ك: جمائل).

أَجْمَلَ: حوشره گانی زور بون ۵ (أَجْمَلَ لي
الطلب) به جوانی داخواییه که ی خوی
گه یاند ۵ له همدیسدا هاتووه: (أَجْمَلُوا
لي طلب الرزق فان كلاً ميسر لما خلق له).
أَجْمَلَ الشَّعْمُ: به زوپیه که ی تواندوه.
أَجْمَلَ الشَّيْنُ: نهو شته ی له بلاوه
بوهکان کۆ کردهوه.

أَجْمَلَ الحِساب: ژماره گانی حیسابی
کۆ کردهوه.

أَجْمَلَ الكلامَ: قسه که ی به کورتی
رانواندو شته که ی دهربری،

أَجْمَلَ الصَّنِيعَةَ: کرداره که ی جوان
نه انجام داو رازاندیه وهو زوری کرد.
جَامَأَهُ: به جوانی هه لئس و که وتی
له گه لئدا کـردو به به پیر
داخواییه گانی وهو چوو.

جَمَلُهُ: جوانی کردو نارایشی دا ۵ له
دوعاو پارانه وهدا دهگوتری: (جَمَلَ
الله عليك): خودا جوان خاصت بکاو
له دلی خه لکی دا شیرین ببی.

جَمَلَ الأميرُ الجيشَ: فه رمانپه وا
سوپاکه ی له به ره ی شهره یشته وه ۵
مانه وه ی سوپای دریژ کردهوه.

أَجْمَلَ: به زوپیه ی خوارد ۵ خوی پی
چه ورکرد.

اجتمَلَ الشعْمُ: به زه که ی تواندوه.
تَجَمَّلَ: بۆ مطاوعه ی (جَمَلُهُ) هاتووه ۵

خوی جوان کردو به ته که للوف
جوانی به سهر خویدا هینا ۵
دهشگوتری: (تَجَمَّلَ الفقيرُ):
هه ژارمه که پیوی خوارد.

اسْتَجَمَلَ الشيءَ: شته که ی به جوان
له قه نه مدا.

الجمالُ: جه نه به حوشر له گه ل شوان و
بارو بارگه نه که ی دا.

رجل جامل: پیاویکی خاومن حوشر.

الجَمَالُ: به لای فه یله سو فه گانه وه
صیفه تی که له شته گاندا ده بیندری و
دل خۆش ده کاو ره زامه ندی وه دی
دینئ.

علم الجمال: به شیکه له به شه گانی
فه لسه فه باسی جوانی و
نه نندازه گانی جوانی و بیرۆکه و
تیوری جوانی ده کا.

الجَمَالُ: که سیك شتیک زور جوان بی له
جوانی دا بی وینه بی.

الجَمَالِيُّ مِنَ الابل والناس: که ته و
دهست و پل فه وی و تی کسمرا و و
جهسته ته واو.

الجَمَلُ: حوشری گه ووه ۵ له و حوشره
گه ورانه هی وایان هه یه دوو دوگی
هه یه ۵ له په ندی پیشینان دا
هاتووه: (ما استر من قاد الجَمَل):

که سیك حوشر لی بخورئ خوی بۆ
ناشیردرپته وه به که سیك دهگوتری:
کارنیکی ناشکرا بکاو نه شیردرپته وه
۵ هه روا دهگوتری: (وتخذ الليل

جَمَلًا شەۋى گىردوۋە بە خوشترو
سوارى بوۋە بەكەسىك دەگوتىرى:
ھەر بەشەۋ ئىشەكانى بكاۋ بەشەۋ
كەم بىخەۋى (ك: جَمَلٌ وَاجَالٌ وَجَمَالٌ
وَاجْمَلٌ وَجَمَالَةٌ....)

الْجَمَلُ: خەبلى ئەستور ۵ ماسى ۵ جۈرە
ماسى يەكە.

الْجَمَلُ: كۆمەللىك ئادەمىزاد.

الْجَمَلَاكَةُ: بولبول.

الْجُمْلَةُ: كۆكەرەۋەى ھەر شىك، كۆى شت،
دەگوتىرى: (أَخَذَ الشَّيْءَ جُمْلَةً وَبَاعَهُ
جُمْلَةً) واتە: بەكۆ نەك پارچە پارچە.
الْجُمْلَةُ: لەلای زاناينى بەلاغەۋ
نەخوپىيەكان رستەپەكە موسنەدو
موسنەدو ئىلەپپى تىدابى موبتەداۋ
خەبەرى لەخۆگرتى.

الْجَمْلُونُ: ھەلاشىكى كەۋانەپپە لە
شىۋەى دوگى خوشترداپە.

الْجَمَالُ: خاۋەنى خوشتر، شۋانى خوشتر،
(ك: جَمَالَةٌ).

الْجَمَالُ: زۆر زۆر جوان و قەشەنگ.

الْجَمَلُ: خەبلى ئەستور.

حِسَابُ الْجَمَلِ: جۆرىكە لە حىساب و ھەژمار
لەبەرەمبەر ھەر پىيتىك ژمارەپەك
دادەنرى بەشىۋەى (أَجَدَ هُز).

الْجُمَيْلُ: بولبول.

الْجَمُولُ: ئاھرىتى قەلەۋو گۆشتىن ۵ ئەۋ
كەسەى بەز دەتۈنپىتەۋە.

الْجُمَيْلُ: بەزى تۋاۋەى كۆپۈۋە.

الْجُمَيْلُ: بولبول.

الْمُجْمَلُ مِنَ الْكَلَامِ: رستەى كورت ۵
لەزانپارى رەسمدا شىۋەپەكە گىرگى
دەدا بەلەپەنى شىۋەكە.

جَمٌّ جَرَمًا: كۆپۈۋەۋە، زۆر بوۋ ۵
دەگوتىرى: (جَمَّتِ الْبُتْرُ): بىرەكە
ئاۋەكەى داكەۋوت رۆچۈ بەتاپبەتى
دۋى ئاۋلى ھەلگۆزتن.

جَمُّ الْفَرَسِ وَغَيْرِهِ جَمًّا وَجَمَامًا: ئەسپەكە
پشۋى داۋ خەسايەۋە ھىزى
پەيداكردەۋە.

جَمُّ الْعَظْمِ: گۆشتى زۆر بوۋ (جَمُّ الْفَرَسِ
جَمَامًا): ئەسپەكە نەپەرىۋ تۋۋەكەى
تىدا كۆپۈۋە.

جَمُّ الْأَمْرِ: كارەكە نىزىك بوۋەۋە كاتى
ھات.

جَمُّ الْإِنَاءِ وَالْمِكْيَالِ وَالْخَوْمِ: قاپەكەى
پىركرد ھەتا لەسەرىپەۋە رزا.

جَمُّ الرَّجُلِ جَمَّتِ الْمَرَأَةُ: گۆشتىيان زۆر بوۋ
قەلەۋ بوۋن.

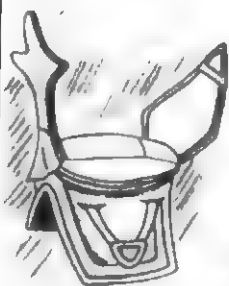
جَمُّ الْكَبْشِ وَالنَّعْجَةِ وَالْخَوْمِ: بەرانەكە يان
نەپەكە كۆل بوۋن شاخيان نەپوۋ

۵ لە پەندى پىشپىناندا ھاتوۋە دەلئ:
(عِنْدَ النَّطَاحِ يَغْلِبُ الْكَبْشُ الْأَجَمَ)

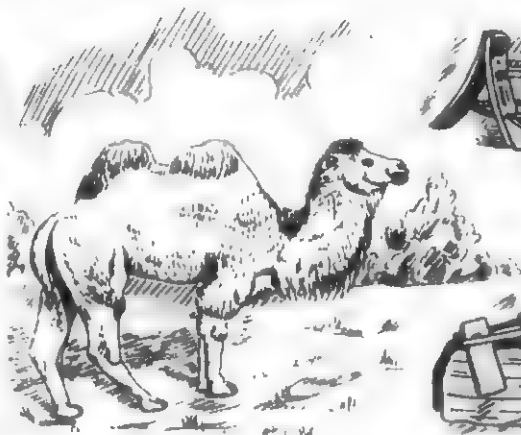
ئەم پەندە بۆ كەسىك ئى دەدرى كە
ھاۋەلەكەى بەسەردا زال بېسى

بىسەھۋى ئامادەباشىۋ
خۆجازركىرنەۋە ۵ دەگوتىرى: (جَمَّ

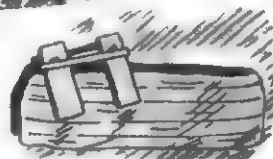
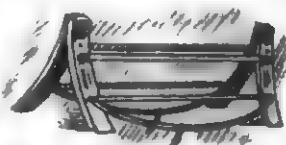
الرَّجُلُ): پياۋەكە بەبى رەمب (بىن
چەك) چوۋە گۆرپەپانى جەنگەۋە.

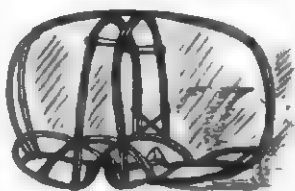
رجل (الطارق - الحرائر)

رجل

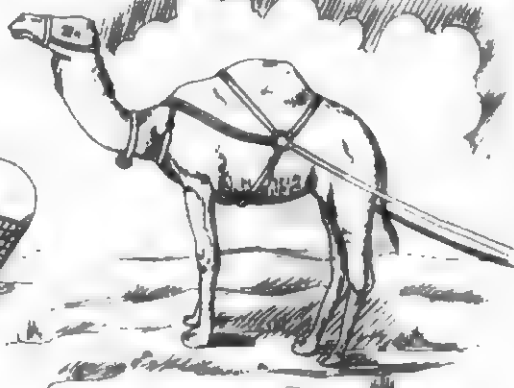

رجل حرائري

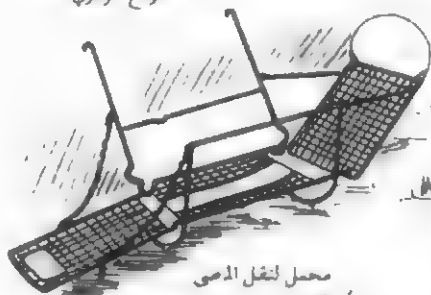

هودج حرائري

حمل ذو سائب

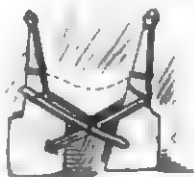
جمال الحراة (القطر التوسمي)

محمل لنقل المص

شكال أو حقال

رجل آسيري

رجل آسيري

هودج (اولاد سليمان)

رجل طارق

هودج

جَمُّ البَنَاءِ: بَالِهَ خَانَهَكِه بَهْمِی بَارَكُون و
سوئ بان بوو.

جَمُّ السَّطْحِ: سَهْرَبَانَهَكِه بَهْمِی سِیَیَاج و
شورا بوو

أَجَمُّ الْإِنْسَانِ وَالْفَرَسِ وَغَرَمَا:
نَادَهْمِیزَادَهَكِه یَان نَهَسَبَهَكِه
پَشوویان داو ماندوو بوونیان نهما.

أَجَمُّ الْأَمْرِ: کَارَهَكِه نَزِیک بووو کاتی
خوی هات.

أَجَمَّتِ الْحَاجَةُ: پِیوِیستییه کِه هاته
پیشه وه.

أَجَمُّ الْفِرَاقِ: کاتی لَیْک جِیَابوونه وه هات.
أَجَمُّ الْمَاءِ وَغَرَمَا: وازی له ناوه کِه هَیْنا
کُوبووه وه.

أَجَمُّ الْإِنْسَانِ وَالْفَرَسِ وَغَرَمَا: نارامی
پیدان ه دهگوتری: (أَجَمُّ نَفْسُک)،
(أَجَمُّ فُلَان لِسَانَه مِنْ الْکَلَامِ).

جَمُّ النِّبَاتِ: روه کِه له خوکِه وتو
پهل و پوی کردن.

جَمَّعَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته کِه فزه کانی
کُزکردنه وه کورتی کردنه وه بُو
نه وهی و هکوه پیاو بجی.

جَمَّعَ شَعْرَهُ: پیاوه کِه فزه کانی کُزکردنه وه و
کاکوله کانی رَک خست له حه دیشدا
هاتووه: (لَقَنَّ اللَّهَ الْجُمُوعَاتِ مِنَ
النِّسَاءِ) پهروردگار نه فرینی له و
نافرمتانه کردوه کِه فزبان
کُزده کنه وه له پاشه سهریان
دهیان بهستن.

جَمَّعَ الْإِنْسَاءَ وَالْمِکْيَالَ: قاپه کِه و

پِیوره کِه ی پړ کرد.

تَجَمَّعَ النَّبْتُ: روه کِه له خوکِه وتو
پهل و پوی کردن.

استَجَمَّ: کُوبووه، زور بوو.

استَجَمَّتِ الْأَرْضُ: زهوی گیاو گزی روا.

استَجَمَّ الْإِنْسَانُ وَالْفَرَسُ وَغَرَمَا: به مانا
(أَجَمَّ) دئ.

استَجَمَّ الْبِشْرُ وَاسْتَجَمَّ الْفَرَسُ وَاسْتَجَمَّ
نَفْسُهُ: پشوی دایه و ماوه یه ک لئی

وهستا تا وه کُز بکه ویته وه.

الْجَمَامُ: پشودان و ئستیراحه ت.

الْجُمَامُ: پړکردنی قاپ و مهنجه ل و شتی

وا ه مهنجه لَیْک یان ته نه کِه و پیه و

فَسَاغَیْک کِه دوی تی کردنی شته کِه

به سه ریوه و پړئی.

الْجَمُّ: زورینه زور له هه موو شتی ک ه

فُورْتَان دمه فرموی: «وَلْجَبُونُ الْمَالَ

حَبًا جَمًّا».

الْجَمُّ مِنَ الشَّيْءِ: زورینه له شت، (ك: جَمَام

وجرم) دهگوتری: (جَمُّ الْغَفِيرِ، الْجَمُّ

الْغَفِيرِ) کُومه لئ زور.

الْجَمُّ: زورو کُوبووه وه له هه موو شتی ک ه

نه گهر بُو قاپ و ئامیری پِیوانه

به کارهات به مانا پړو سه ریژه.

الْجَمَاءُ: هیلکه ی سه ر، کاسه سه ر،

که لله ی سه ر.

الْجَمَانِي: کُوبووه وهی فزی پیشه سه ر ه

فزی زورو دریز کِه به سه ر شان دا

په خش بوین.

الْجَمَّةُ: مَيِّنَه‌ی (الْجَمَّ) ه.

جَمَّةُ الْبَئْرِ: نَه‌و‌میه ناوه‌که‌ی داکه‌وتبئ

دوا‌ی نه‌و‌ی ناوی ئی هه‌لگوازرا.

جَمَّةُ السَّفِينَةِ: نه‌و شوپنه‌یه که

له‌شوینی بزمارو رهباطه‌کانییه‌وه

ئاو ده‌تکی و تیی‌دا کۆ ده‌بیته‌وه ه

ده‌گوترئ: (جاءوا لي جَمَّةً):

به‌کۆمه‌ل هاتن داوا‌ی خوین ده‌که‌ن.

الْجَمْرُومُ: زۆرو کۆبووه‌وه له‌هه‌موو

شَتِیک، گیاو گزی زۆر، روه‌ک و

ده‌ره‌ختی چرو پری ترکه‌ روی

زه‌وییه‌که داپۆشن ه ده‌گوترئ ه (بئر

جَمْرُوم)، (فرس جَمْرُومُ العَدُو):

ئه‌سپنکه له‌ریش‌تندا ده‌مه‌یی و

به‌رده‌وام باز ده‌هاوی.

الْجَمِيمُ: زۆرو کۆبووه‌وه له‌هه‌موو

شَتِیک ه گیاو گزی زۆر ه روه‌ک و

ده‌ره‌ختی چرو پری که‌زه‌وییه‌که

داپۆشی.

الْجَمَّ: شوینی راوه‌ستانی ئاو ه سنگ ه

ده‌گوترئ: (فلان واسغ الْمَجَمَّ)

فلان‌که‌س سنگ فراوانه‌ به‌هیچ

شَتِیک رقی هه‌لئاستی به‌

پنجه‌وانه‌وه ده‌گوترئ: (فلان ضَيَّقَ

الْمَجَمَّ) فلان‌که‌س ته‌نگه‌ تیزیه‌ زوو

توره‌ ده‌بی، (ك: مَجَامَ) ه.

الْمَجْمَةُ: هه‌رش‌تیک راحه‌ت و

که‌یف‌خۆشی بیئ.

الْجَمَّانُ لوتلوه: ده‌نگه‌ مورو له‌زیو

دروست ده‌کری له‌سه‌ر شیوه‌ی

لوتلوه ه هه‌روا پیستیکی چن‌دراو و

به‌راویز بۆ کراو به‌ میروی رهن‌گا و

رهن‌گ ئافه‌رت ده‌یکاته‌ ملی خۆی،

نیوان گه‌ردن و مه‌مکی داده‌گری.

جَمَهَرُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی کۆ کرده‌وه ه

له‌سه‌ر گۆره‌که‌ گلی کۆ کرده‌وه.

جَمَهَرُ الْكَلَامِ: قسه‌که‌ی کورت کرده‌وه.

جَمَهَرُ لَه‌ الْحَبَسِ وَالْيَه‌ وَعَلِيه‌: هه‌والی

جه‌ماوهره‌که‌ی پێدا ه پان هه‌والی

هه‌ندی له‌جه‌ماوهری پێدا و

راستییه‌کانی ئی شاردنه‌وه.

تَجَمَهَرَ عَلَيْهِ: ده‌ست‌دێزی کرده‌ سه‌ر ه

(تَجَمَهَرَ النَّاسُ) جه‌ماوهره‌که‌ گرد

بۆوه‌وه.

الْجَمَاهِرُ: که‌ته‌و زه‌به‌لاح، (ك: جماهر) ه.

الْجَمُهْرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: زۆرینه‌ ه لمب و

جه‌وی کۆمه‌ل بوو، زوربه‌ی

جه‌ماوهر، (ك: جماهر) ه (جماهر

الناس): پیاو ما‌هولان.

الْجُمْهُورِي: پال‌دراو بۆ‌لای جه‌ماوهر

(الحُكْمُ الْجُمْهُورِي) نه‌وه‌یه‌ کارو

باری ده‌وله‌ت به‌ده‌ست که‌سانیکه‌وه

بی‌گه‌ل هه‌لئان بژێری له‌سه‌ر داب و

نه‌هریتیکی تاپه‌ته‌ی ه گه‌ل و

نه‌ته‌وه‌کان سه‌ره‌ک کۆماریک بۆ

ماوهریه‌کی دیاری‌کراو بۆ خۆیان

هه‌ل‌ده‌ب‌ژێرن ه هه‌رواناوه‌ بۆ

شه‌رابیک له‌تری دروست ده‌کری و

سه‌رخۆش‌که‌ره.

الْجُمْهُورِيَّةُ: ده‌وله‌تیکه‌ حاکمه‌یکی

به سهر سنگی دابروانن.

الْمَجَنَّا: تیرو کهوان.

الْمَجَنَّا: چائی گۆږ، گۆږیچه

جَنْبَ فُلانٍ فِي بَنِي فُلانٍ جَنَابَةٌ: فلانکەس

له ناو خێلی فلاندا نیشته جی بوو

به غه ریپی.

جَنْبَ الرِّيحِ جَنْبًا: ههوا له باشوره وه

هاتوو ههوا له باشوره دهجی.

جَنْبَ اليه جَنْبًا: ئارمژووی کردو ههزی ئی

بوو دیدهنی بکا.

جَنْبَ الشَّيْءِ: لێی دوورکه و ته وه ۵ دووری

خسته وه ۵ پالی پێوهنا، لاتهنیشتی

ههنگاوت، خاترو خواپشی نهگرت

رێزی لێهنا.

جَنْبَ البعير: لاتهنیشتی حوشتره کهی داخ

کرد.

جَنْبَ الْبَيْتِ وَخَوِهُ جَنْبًا: به کهرتو گلی بۆ

خانوه که هیناو دایه پۆشی ۵ یان

خێرو بیری زۆری به سهردا رشت.

جنب الأرض: به کهرتو یان به مائمال

زهوپییه کهی رێک خست و تهختی

کرد.

جنب الفرس أو الأسير جَنْبًا: کیشایه لاهو

که نارگیری کرد.

جَنْبَ فُلانٍ الشَّيْءِ جَنْبًا وَجَنْبًا وَجَنْبًا: دووری

خسته وه ۵ قورئان دهوهرموی:

﴿وَأَجْتَنَّبُنِي رَبِّي أَنْ لَعَبْدَ الْأَصْنَامِ﴾.

جَنْبَ جَنْبًا: دوورکه و ته وه ۵ هاواری

لاکه له کهی کرد ۵ به لادا سوڤا له

هه لێزێراو له لایه نه که له وه یان

له لایه نه بهر له مانه وه بهر پێوهی دهبا

بۆ ماوه یهکی دیاریکراو.

الْمَجْمَهْرُ: توندو تۆل و دامه زراوو

جهسته رێک و پێک.

مُجْمَعَاتُ الْعَرَبِ: جهوت جامه ی

عه ره بین هه شاعیرانی چینی

دوو ده من و له دوا (الْمُعَلَّقَاتُ السَّبْعَةُ)

له سه ره کۆبونه وه.

تَجَمَّسَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: که سایه تی و

قه باره و چه ندییه و چۆنییه ت بۆ

هه موو شتێک ۵ له تکه شاخ و درکه

شاخ ۵ گرێ و لوو هاوسان

له جهسته ی ئاده میزاد.

الْجُمَاءُ: به مانا (الْجُمَا) دێ ۵ (الْجُمَاةُ)

به مانا (الْجُمَاءُ) دێ.

جَنَّا جُنْرًا: خۆی کۆم کرده وه مه یلان

بوو ۵ خۆی به سه ردا کوشمه له کرد

۵ دهگوتری: (جَنَّا فِي عَذْرُو) خۆی

نه وی کردو به گورجی رۆی.

جَنَّى: (جَنَّا) شانه کانی به سه رسنگی دا

ده پروانن پشته کۆم بۆته وه.

جَنَّا الْكَبْشَ وَخَوِهُ: به رانه که

شاخه کانی به ره و باش هه لکه پرانه وه

۵ (هر اجنا وهي جناء).

اجنأ عليه: به مانا (جنأ عليه) دێ.

اجتنأ عليه: به مانا (جنأ عليه) دێ ۵

(جانا عليه) به مانا (جنأ عليه) دێ.

تجانأ عليه: به مانا (جنأ عليه) دێ.

الأجنأ: پشت کوڤ: که سه یکه شانی

اجْتَنَبَ الشَّيْئَ: لهشته که دوور کهوته وه
خوی پاراست.

اجْتَنَبَ الْفَرَسَ وَغَرَهُ: نهسپه کهی دوور
خسته وه.

اجْتَنَبَ الشَّيْئَ: لئی دوور کهوته وه

تَجَنَّبَ: لهشی پیس بوو.

تَجَنَّبَ الشَّيْئَ: له شته که دوور کهوته وه
دهگوترئ: (هو مُتَجَنَّبٌ له) نمو خوی
لهو شته دور دهگئرئ.

اسْتَجَنَّبَ: لهشی پیس بوو.

الْأَجْنَبُ: بیگانه له خزمایه تی دا، یان
لهزیدو نیشتماندا ه شتیک رام نه بی.

الْأَجْنَبِي: بیگانه، دهرمکی ه دهگوترئ:
(هو أجنبی فی هذا الأمر) نهو لهو
کاره بیگانه یه وه دووره نایزانئ وه
ناگای لی نیه ه کهسیک مافی
نهوهی نه بی رهگه زنامه ی نهو ولاته
ومربرگئرئ، (ك: أجانب) ه.

الْجَانِبُ: لاتهنیشتی ناده میزادو هی تریش
ه نه ملا، نهولا، ناوچه ه بهردمرگای
مال ه هوبه وه گهړهك، (ك: جوانب) ه
هه ندیکیان دهگوترئ: (إنه أَمْشِغُ
الْجَوَانِبِ) فلان لوتبه رزو خو به زلزانه
ه غهړیب ه نهو کهسه ی گهردن که چ
نه بی.

الْجَنَابُ: دهوړوبهر، دهگوترئ: (مُروا

یسرون جَنَائِه) پئیان بلئ: با

به دهوړی فلاندا برؤن ه بهردمرگای

مال یان گهړهك وهوبه، دهگوترئ:

تینواندا دولاها ته وه، گر مؤله بوو
(جَنِبَ الیه): نارمزووی لای نهوی

کردو کهوته دله راوکیوه.

جَنِبَ الرِّيحَ: به مانا (جَنِبَ) دئ.

جَنِبَ فلان: فلانکس لهشی پیس بوو.

جَنِبَ جنابة: دوور کهوته وه ه نريك بووه ه

لهشی پیس بوو ه (جَنِبَ): هاواری

لاکه له کهی کرد ه رمه با لئی دا بای

وهشت تیکی دا ه دهگوترئ: (جَنِبَ

القومُ أَر الزرعُ).

أَجَنَّبَ: دوور کهوته وه. (أَجَنَّبَ عنه) لئی

دور کهوته وه ه لهشی پیس بوو.

أَجَنَّبَ فلاناً الشَّيْئَ: نهو شتانه ی له

فلانکس دوور خسته وه.

جَانِبُهُ: لایه نگیری نهوی کرد، یان بؤ

بشتگیری نهوی رؤیی ه دوری

خسته وه ه له پهنندی پیشیناندا

هاتووه (قد جانب الررض وأهري

الجرل) له باخو گوستان دوور

کهوته وه نامرزووی ولاتی

سوته مهرویه تی.

جَنِبَ القومُ: نهو هوزه شیریان برپه وه وه

که م بوو.

جَنِبَ العامُ: ساله که نه هات بوو.

جَنِبَ الْفَرَسَ أَر الشَّيْئَ: دووری

خسته وه.

جَنِبَ فلاناً الشَّيْئَ: شته کهی له فلانکس

دوور خسته وه.

اجْتَنَبَ: لهشی پیس بوو.

(أَنَا فِي جَنَابِ فَلَانٍ) مَنْ لَهْ زُورِ
چاودېری فلاندام و لهوږیه و
دیوه خانای نه و دام و ههروا
دهگوتری: (فلان رحب الجناب،
خصیب الجناب) دهستو دل فراوان و
سهخی سروشته و مهردو نه بهردو
پیاوه، (ك: أجنبیه) و.

الْجَنَابُ: نه خوښی و (ذات الْجَنَابِ)
نه خوښییه که توشی پهردهی
سییه کان دهی.

الْجَنَابُ: دژایه تی و نازاوه و دل نازاردان
و دهگوتری: (فلان جُ في جَنَابِ قَبِيحِ)
فلان زور توندېرو بوو له نازاردانی
خه لك و كاری ناشیریندا و ههروا
دهگوتری: (لرس طوع الجناب)
نه سپیكي سهرنهرمو و جلمو خوښه.
الْجَنَابُ: پارییه کی منالانه (دوو منال
بهرامبر بهیه که همرهیه که یان ههولی
نه و ددها بهرامبرمه کی نه یگری).

الْجَنَابُ: به مانا (الْجَنَابِي) دئ.
الْجَنَابَةُ: لهش پیسی، حالتی که به سهر
پیاوو نافرمت دا دئ له ناکامی
جوتبون یان ناوواتنه وه به بیج
جوتبون و دهگوتری: (اغتسل من
الجنابة) غوسلی لهش پیسی له خوږی
دهرکرد و به مانا (نزيك، نه و لاو
نه ملا) دئ، دهگوتری: (مرزاً يسرون
جنابيه) پټیان بلی به نزیکی نه و دا
برون به لای نه و دا تیپه رن و

له نه ملای نه و دوه برن و (وقعدوا
جنابتيه) له نزيك نه و
دانیشتن. الْجَنَابُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ:
ته نیشته و نه ملا و نه ولای شته که و
لایه نيك و بهرامبر و دهگوتری:
(هذا قليل في جنب مودتك) (ماذا
فعلت في جنب حاجتي) له قورئاندا
هاتوو دهغه رموی: ﴿يَا حَسْرَتِي عَلَى
مَا فَرَّطْتُ فِي جَنَابِ اللَّهِ﴾، (ك:
جنوب، اجناب) و.

جار الْجَنَابُ: نه و جیرانه ی مالی به مالی
توو نووسای و (الصاحب بالجنب):
نه و کهسه ی به جهسته لیت نزيك
بی، هاوړنی سهغه رت بی.
الْجَنَابُ فِي السَّبَاقِ: نه و دیه پیشرکی که ر
له ته که نه سپه که ی دا نه سپیكي تر
وه کوو په دگ ناماده بگا، بؤ نه و ی
نه گمر نه سپه که ی شکستی هینا
خیرا نه سپه که ی تر به کار بین و
کورت و کوته بڼه.

الْجَنَابُ: دور و قورئان دهغه رموی:
﴿قَبُضْتُ بِهِ عَنِ جُنُبٍ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ﴾ و به مانا (نزيكيش) دئ و
خرم بیته جیرانت.

جار الْجَنَابُ: هاوړنی سهغه رت و نه و
کهسه ی پابه ندی و یسته کانت نه بی
و نه و کهسه ی توشی حالته ی لهش
پیسی بی.

الْجَنَابَةُ مِنَ الشَّيْءِ: لایه نی شته که و
نزيك و نه ملا و نه ولای شته که و

گۆشەگىرى و خۇپارىزى ۋە لە
 ھەدىشدا ھاتووہ: (علیکم بالجنبۃ
 فانھا عفاف) تابۇتان دەگىرى
 گۆشەگىرى ھەلپزىرن چۈنکە
 دەبىتە مایەى دەست و داوئىپاکى ۋە
 ھەروا بەدرەختىك دەگوتىرى:
 گەلادار بى و ھاوینان سەوزبى ۋە ئەو
 گىاو گزەى لەنیوان درەخت و
 رمەھکدا دەپۇئى.
 الْجَنَبَةُ: لای شت و نزىكى شت.
 الْجَنَبَةُ: ئەو گەسەپە خۇى لەخەلکى تر
 دەبارىزى.
 الْجَنَابُ: ھاوپى ھەمناھەنگ و ھاودەم.
 الْجَنُوبُ: لای پىچەوانەى باکور واتە:
 باشور ۋە بايەك گە لەولایمەو بى.
 الْجَنِيبُ: ئەو ئەسپەى بۇ قەرەغ رى
 كىش دەگىرى.
 الْجُنَابُ: لغا و شل و سەرنەرم ۋە كەسىك
 پان ولاغىك لە رۇيشتندا بلەنگى ۋە
 بىگانەو غەرىب ۋە جۆرىكە لە
 خورماى باش، (ك: جُنُب) ۋە.
 الْجَنِيبَةُ: ولاخى كىشكراو ۋە لايار
 بەتەنىشتى حوشترەو ۋە بەھەردو
 تاپەكان دەگوتىرى: (جنىبتان)، (ك:
 جنائب) ۋە دەگوتىرى: (فلان لقاد
 الجنائب بين يديه) فلا نكەس بارو
 بارگەنە لە پىشەو دەپوا.
 الْمَجْنَبُ: خىرو شەپى زۇر.
 الْمِجْنَبُ: بەمانا (الْمَجْنَب) دى ۋە كەرتو

(دېپراو ھەلدەن) ۋە نامىزىكە ھەكوو
 خاكەناز ددانى نىە لای خواروى زۇر
 تەنگ و تىزە ۋە زەوى پى تەخت
 دەگىرى، گلى پى بەرز دەكرىتەو
 بۇبەھىزكردى دەورو بەرى جۇگا
 ئاو ۋە كەوان ۋە پەردە ۋە سنوورى
 نىوان دوو دەولەت.
 الْجَنَبَةُ من الجیش: لایەكى سوپا (جا
 راست پان جەپ) ۋە ھەر دوولای
 سوپا پىيان دەگوتىرى: (مَجْنَبَتَان) لە
 ھەدىشدا ھاتووہ دەفەرموى: (انہ
 صلى الله عليه وسلم بعث خالد بن
 الوليد يوم الفتح على المجنة اليمنى
 والزبير على المجنة اليسرى).
 جَنْثٌ: خۇى پال خىزانى تردا، خۇى
 كىردە كوپو نەوہى خەلکى تر ۋە
 دەزووى لەسەر شت ھەلكرد
 بەجۆرىك شتەكەى شارەدو
 بالئەدەكە بالى خۇى بلاوكردەو
 ھەلئىشت.
 الْجَنْثُ: لوغەتىكە لە وشەى (جنس) ۋە پان
 جۆرە زمان لالیيەكە، (ك: جنث
 و جنوٹ).
 الْجُنْشِيُّ: ئاسنگەر ۋە حوشتر خنكىن
 زرى ۋە شمشىر ۋە جۆرىكىشە لە
 ناسنى باش، (ك: أجناث) ۋە.
 الْجُنْجُنُ وَالْجِنْجِنُ: ئىسقانى سنگ، (ك:
 جناجن) ۋە.
 الْجُنْجُنَةُ وَالْجِنْجِنَةُ: بەمانا (الْجُنْجُنُ) دى.

الْجُنْجُونُ: به مانا (الْجُنْجُونُ) دى، (ك):
جَنَاحِيْنُ) ه.

جَنَاحٌ جَنَاحاً وَجَنَاحاً: خواربووه دهگوترى:
(جَنَاحٌ اِلَهِ وَجَنَاحٌ لَهِ) به لای نهوى دا
تاشى، قسهى نهوى په سندر د ۵
شوین نهو كهوت.

جَنَاحُ الْإِنْسَانِ وَالْبَعِيرُ: به سهر په كدا كهوت
۵ مه په لانی كرد .

جَنَحَتِ السَّفِينَةُ: گه شتيه كه گه پشته
ته نكاو شانی داداو به زه وپيه وه
نووساو له قورچه قى و رويشتنى بؤ
نه كرا.

جَنَاحُ الطَّائِرِ: بالنده كه باله كانی لِيَكِ دان.
جَنَاحُ الرَّجُلِ: پياو كه پابه ندى فه رمان بوو.
جَنَاحُ اللَّيْلِ: شهو راشكا به رهو كوتایی روى.
جَنَاحُ الْحَيَوَانِ فِي سِرِّهِ: نازه له كه له كاتی
رويشتندا به هوى په لهو خپرا
رويشتنه وه ملى بؤ پيشه وه
درز كړد.

جَنَاحٌ فَلَانٌ عَلَى مِرْفَقَيْهِ: فلانكه س خوى
خسته سهر هردوو نانیشكى و
له زهوى قايهى كرد ۵ پان خستنيه
سهر سهرين.

جَنَاحٌ عَلَى الشَّيْءِ: روى له شته كه كرد
به هردوو دهستی خه ريكيه تی و
خوى به سهر دا شوړ كړد وته وه.
جَنَاحٌ أَنْ يَأْكُلَ كَذَا: به لایه وه تاوان بوو
نهو شته ناوا بخوا.

جَنَاحُ الطَّائِرِ جَنَاحاً: له شه قهى بالی داو فري
۵ بالی خوى شكاندنه وهو لِيَكِي دان.

جَنَاحٌ: بالی شكا.

اجْتَنَحَ الشَّيْءُ: شته كهى خوار كرده وه.

جَنَحَهُ: بالی بؤ دروست كردن.

جَنَحَ الْمَخَالِفَةُ: بپرپاری دا سهر پېچيه كهى
شياوى سزادان بؤ.

اجْتَنَحَ الْإِنْسَانُ: په راسوى شكان.

اجْتَنَحَ الرَّجُلُ عَلَى رَحْلِهِ: پياو كه له سهر
ولاغه كهى هه ردوك نانیشكى دادان

۵ خوى خسته سهر هه دوو دهستی ۵

له هه دپندا هاتووه كه پېغه مېهر

(د.خ) نه خوځ كه وتووه پاشان

تَوَازَنَ نَازَرُهُ كَهى له سهر سوك بووه

(له اجتنح على أسامة حتى دخل

المسجد) قورسايى خوى خسته سهر

نوسامه جووه ناو مزگه وته وه.

اجْتَنَحَ فِي السَّجْدِ: قورسايى خوى خسته

سهر له پى دهستی و نانیشكى له زهوى

به رز كړده وه له كه له كهى خوى

دوورى خستنه وه به جور ك نانیشكى

وهكوو بال دهاتنه به رچاو.

اجْتَنَحَ الْحَيَوَانُ فِي سِرِّهِ: هه پوانه كه له

رويشتندا شوینی كهوت.

اجْتَنَحَ الشَّيْءُ: شته كهى خوار كرده وه

دوولای هینا په وه.

تَجَنَحَ: بؤ (مطاوعه) (جَنَحَهُ) هاتووه.

تَجَنَحَ فِي السَّجْدِ: به مانا (اجتنح) هاتووه.

اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ: شه وداها.

الْجَانِحَةُ: په راسووه كورته كان كه

له سنگه وه نزيكن.

الْجَنَاحُ: بال (ئەو ئەندامەى بالئەندە پێى دەفپێ ە دوو بال ە قۆل ە بن ەنگل ە لاتەنیش ە (جناح القصر و جناح البيت) لایەك لەبالەخانە لایەك لەخانوو ە كۆمەلێك لەشت ە (جناح الرحى) دوولای بەرداش ە (جناحا النصل) تیزاییەكانى ە (جناحا العسكر) دوولای سوپا (جناحا الوادى) ئەم بەرو ئەو بەرى شیو ە دەگوترى: (فلان لي جناح فلان) فلانكەس لەژێر چاودێرى و سەرپەرشتیاری فلان دایە. جناح السفر: لەسەر سەفەر ە دەگوترى: (هو على جناح السفر) خەریكە سەفەربکا ە (ركب جناحي الطائر) ولاتى جى هینشت ە (ركب جناحي نعامة) بە لیپرانهووە خەریكى كارەكەپەو زۆر گرنگى پێ دەدا ە (هو لي جناحي طائر) لەدلەراوکی و راریى دایە (خفض له جناحه) گۆی لە مستى بوو گۆی رادیریەتى ە لەقورئاندا هاتوووە: ﴿وَإِخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ ە (فلان مقصود من الجناح) فلانكەس دەستەووەسانەو هیچی بۆ ئەنجام نادرى ە پەكێكە لە لایەنەكانى یارى تۆبى پێ ە كە پێك دێ لە یانزە.

الْجَنَاحُ: تاوان ە مەیل كردن بۆ تاوان و گوناھ ە ەلگرتنى خەم و خەفەت ە كۆمەلێك لەشت ە ەروا دەگوترى: (انا

اليك جناح) تامەزروم بۆ دیدارتان. الْجَنَاحِيَّةُ: پیرێكن لە شیعه توندردووەكان؛ شوونكەوتەى عەبدوللای كۆى موعاوییهى كۆرى عەبدوللای كۆرى جەعفەرى (ذى الجناحين) ن.

الْجَنُحُ: لا ە ئەملاو ئەولا ە چاودێرى ە بەشێك لەشەو ە تاریكى شەو ە دەورو بەرى رێگا.

الْجَنُحُ: تاریكى شەو.

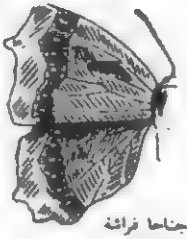
الْجُنُحَةُ: تاوانیکە شیاوی ئەومیه ئەوێ ئەنجامى داوہ سزا بدري.

الْمَجْنُحَةُ: پارچە پێستیکە لە پێشەوێ بار دادەنري کاروانچی لەسەر رادەکشى، (ك: مجناح).

جُنْدُ الْجُنُودِ: سەربازەكانى كۆكردهوہ (جُنْدُ فُلَانًا) فلانكەسى كرد بەسەر باز.

تَجَنَّدَ: سەربازى دامەزاندن ە سەربازى پەيداكردن.

الْجُنَادِيّ: قوماشێك كە لە دیوار بدري و دیواری پێ دابیوشرى ە هەشتێك راخەربێ یان پێخەف بێ ە لەحەدیشى سالدایا هاتوووە دەلى: (سرنا البيت بجنادي أخضر) دیواری مالهگەمان بە قورماشێكى سەوز دابیوشتیو ە ئەبو ئەیبوب هاتە ژوورەوہ بینى و بەپەلە رۆپە دەرەوہ، چونكە پێى ناخۆش بوو كە ئەو قوماشە لە دیوار دراوہ.

جناح فراشة

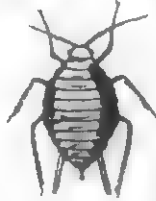
جناح بصوب

جناح طائر

ملقحة (بها)

أرغفة (٤)

بقعة (٥)

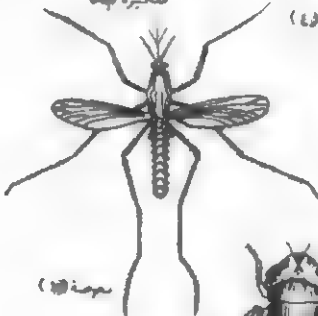
جناح خفاش

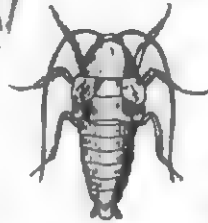
زير (٦)

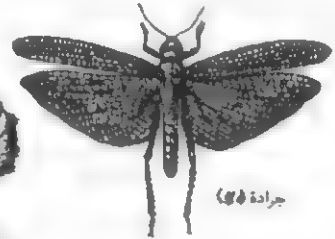
لاحسة السكروفي

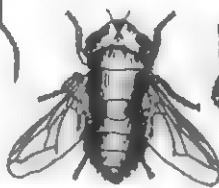
بعوضة (٧)

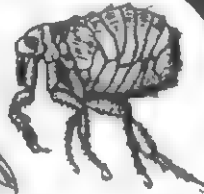
منبت وردان (٨)

جرادة (٩)

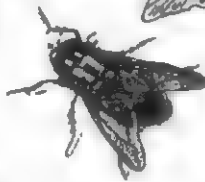
مقر (١٠)

برصوت (١١)

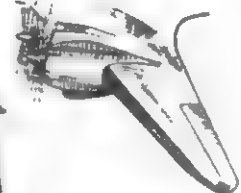
نائف الأذن (١٢)

ذئابة اللحم (١٣)

دودة بيضاء (١٤)

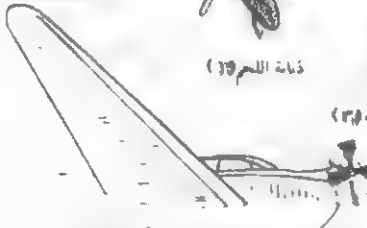
جناح طائرة بأربعة محركات

مدراء الدودة البيضاء (١٥)

برقانة الدودة البيضاء (١٦)

جناح طائرة بمحرك واحد

جناح طائرة ملقوطة

جناح وصنمحات : ١٦ ذوات الجناحين ١٥ مستشفيات الأجنحة ٣٤ منقحة الأجنحة - ١٦ تصفية الأجنحة

أَلْجَنْدُ: سهربازی، یارمه تیدرو دهست و پیوهند، (ك: أجناد و جنود).

أَلْجَنْدُ: زهوی رهمه لانو سخت ۵ بهردیکه له قور دهچی.

الْجَنْدِي: يهك سهرباز.

الْجَنْدِيَّة: ياسای سوپا.

أَلْجَنْدُبُ: جوړه کولله يه که دمنگی

(سپړه سپړی) ئی دئی و باز دهاوئی و

دهفری، (ك: جَنْدِب) ۵ له پهندي

پیشیناندا هاتوو دهئی: (وَصْرُ

الْجَنْدُبُ) کاره که به بنبه ست گه یی و

کیشه که قورس بوو.

أَمْ جَنْدُبُ: به لاو کاره سات، سته و تاوان

۵ له پهندا هاتوو دهئی ۵ (رکب أَمْ

جَنْدُبُ): واته تاوانی کردو سته می

نه جامدا ۵ (وقع بام جندب) غه دری

کردو غه پیری بکوژی کوشته وه.

جَنْدَرُ الثَّوْبُ: پۆشاکه که رهونه فی جاران

بؤ هاته وه له ئوتوی دا، مش و مائی

کرده وه.

جَنْدَرُ الْكِتَابِ: به قه لاه به سهر وشه کال و

کوژاوه گاندا هاته وه توخی کردنه وه

بؤ نه وه ی بخویندرینه وه.

الْجَنْدَرَةُ: نامیریکی دارینه یه پۆشاک

پئ له و توو ددری و چرچ و لۆچی

پیراست دهگریته وه.

الْجَنْدَالُ: شتی گه وروه پته وو به هیز،

(ك: جَنْدَال) ۵.

أَلْجَنْدَلُ: شوینیکه له رڼه روی روباردا

به هوی زور به سه را رویشتنی

ئاوه که به ردو شاخه که پته و دهن

له پهندي پیشیناندا هاتوو (جندلان

إِصْطَکَا) ۵ به دوو هیزی پته و

ده گوتری: که به گزیه کدا بچن، (ك:

جَنْدَال) ۵.

جَنْوَ الشَّيْءِ جَنْراً: شته که ی شارده وه ۵ کوی

کرده وه.

جَنْزَ المِيتَ: مردوو هگی خسته سهر

داره مهیت.

الْجِنَازَةُ: داره مهیت ۵ مردو ۵ یان داره مهیت و

مردوو هگی نه وانه ی له گه لی دا ده چن

بؤ سهر قه بران و کفن و دفنی ده که ن ۵

شَتِیکَ له سهرشانی جه ماور ناخوش

بی و خفه تی پئ بخون ۵ ده گوتری:

(مُزِبٌ حَتَّى تُرِكَ جِنَازَةٌ) نه و منده ی ئی

درا تا به مردویان خست (طعن لی

جِنَازَتَه) واته مرد.

الْجِنَازِي: نه و که سه ی له پیش

جه نازه که وه دپروا و قورنان یان

ذیکرو ته هلیله ده خوینئ.

الْلَّحْنُ الْجِنَازِي: سودو ذیکری که له

پیش جه نازه که وه ده خویندری.

جَنَسَتِ الرُّطْبَةُ جَنْساً: خورما که

هه مووی تی کړا گه یی.

جَانَسَهُ: چوو ه پیری نه وه وه، خوی

وه کوو نه و ئی کرد.

جَنْسَ الْأَشْيَاءَ: هه موو تاکه گانی وه کوو

یه که لی کسردن کردنی به یه که

جَنَفٌ، جَنَفٌ جُنْفًا: لا خواربوو، سته می کرد ۵ دهگوتری: (جنف علیه، وعنه) لایدا (جنف فیه) سته می کرد.

جَنَفٌ جَنَفًا: به مانا (جَنَفٌ) دئ ۵ لهقورئاندا هاتوو دهفه رموی: (فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسَى جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ) ۵ پشتی کوم بؤوه.

أَجْنَفٌ: به مانا (جَنَفٌ) دئ. أَجْنَفٌ فَلَا سَأْ: له به پاره گه ی فلان دا سته می به دیکرد.

جَائِفٌ الْقَوْمُ: خوی له گه له گه ی تهره کردو لیان دوور که و ته وه.

تَجَانَفٌ: لایدا، له ریگای راست کلابوو ۵ لهقورئاندا هاتوو دهفه رموی: (فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ).

تَجَانَفَ عَنْهُ: لی لادا، (تجائف له والیه) بؤی لادا.

تَجَانَفَ فِي مَشِيَّتِهِ: له رؤیشتندا خوی باداو فیزی کرد.

الْأَجْنَفُ: که ته و زبه للاح ۵ دهگوتری: (قدح أجنف) پیاله یه کی نه ستور.

الْجُنَافَى: نه و که سه ی له رؤیشتندا خوی بادهدا فیزو لوتبه رزی دهنوئتی.

الْمِجْنَفُ: سته مکار (خضم مجنف) رکابه ریکی سته مکاره.

جَنَفَهُ: به قوچه قاپنی به (مه نه نیق) به ردی تیگرت ناگر بارانی کرد.

جینس و پیپ پالیدان به ره گه زو جینسی خویانه وه.

تَجَنَسَ: بؤ مطاوعه ی (جَنَسٌ) هاتوو.

تَجَانَسًا: له ره گه زدا خویان وه کوو به ک لیکرد.

الْجَنَاسُ: له زاراه ی به لاغیاندا نه وه یه دوو وشه یان دوو رسته له هه موو پیته کانیاندا یان له زور به یان دا

وه کوو به ک بچن و مانایان جوودابی. الْجِنْسُ: بنه ماو ره گه زو جؤر ۵ له زاراه ی

مه نتیقه کانیاندا نه وه یه ده لاله ت بکا له سر زؤر شت که جؤره کانیان جوداواز بن وه کوو (حه یوان) که ره گه زیکه زؤر جؤری وه کوو (ئاده می زاد) و (ئه سپ) و

(ره شه ولاخ) و زؤر جؤری تری گیانله بهر ده گزیته وه ۵ به یه گه گه پشتنی نیرو می له باره ی سیکسه وه.

الْجِنْسِيُّ: پالندراو بؤلای (جینس) له زاراه ی یاساو قانوندا په یوه ندیه کی یاسایه تاکیک ده به ستیتته وه به ولاتیکه وه، واده بی په یوه ندیه که راسته هینه و بنه ره تییه، واده بی لاوه کییه و به هوی شتی تره وه نه و هاولاتی بوونه به ده ست ده یندرئ.

الْجِنْسِيَّةُ: صیفه تی که به ئاده می زاده وه ده لکی له روی په یوه ندی و گه پانه وه ی بؤ نه ته وه و گه لیک.

الْجَنَسُ: ماسیه که له نیوان رهنگی سپی و رهنگی زهردا.

الْجَنَسُ: شتی ره سه ن و ساغله م.

من سكان حرة كربت

من سكان أوروبا الوسطى

أنسجي

شيخ قوري

هندستاني

شيخ لاني

شيخ عزلي

بريدي

قوي

من سكان فراكيش

من الطوارح

مفري

من سكان البيت

سبي

زكي

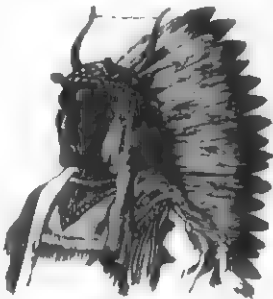
من سكان الكونغو

من هود أميركا

باساي

رئيس قبيلة من حمر الحلود

من سكان حرر فلبين

من قبيلة موي (جياتنام)

من سكان هيه

من سكان صومالي

من سكان أستراليا سدائير

جَنَّةُ: به مانا (جَنَّةُ) دى.

الْجَنُّ: نهوانهى سهر و گارى مهنجه نيق

ده كه نه ۵ نه و بهردانهى به

مهنجه نيق ده ها و يزرين.

الْمِنْجَنِيْقُ: (الْمِنْجَلِيْقُ): مهنجه نيق، (ك:

منجنيقات، منجاق، منجانيق).

الْجَنُّكُ: تمبور، ناميرى كى گورانى و موسيقابه.

جَنُّ جَنَّا: خوى چه شاردا.

جَنُّ اللَّيْلِ جَنَّا وَجَنُونا وَجَناناً: شه و

تاريكى هينا ۵ تاريكى داهات ۵

ده گوتري: (جَنُّ الظَّلامِ) تاريكايى

شه و چرو پرتو بوو.

جَنُّ عليه، جَنُّ الشَّيْءِ: شته كهى داپوشى ۵

له قورناندا هاتوو ده فهرموى: (فَلَمَّا

جَنُّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْنَهَا).

جَنُّ الْمَيِّتِ: مردو كهى كهفن كرد ۵

مردو كهى خسته ناو گوردهو.

جَنُّ جَنَّا وَجَنُونا وَجَنَّةُ وَمَجَنَّةُ: شيت بوو،

عه قلى له ده ست دا، بؤ زنده رهوى

له و مانايه دا ده گوتري: (جَنُّ جُنُونُهُ).

جَنُّ بِهِ وَمَنه: سهرى لئى سورماو سهرنجى

راكيشا و اى لئ هات بؤى شيت بوو.

أَجَنُّ: به مانا (جَنُّ) دى.

أَجَنُّ الشَّيْءِ عَنه: شته كه خوى چه شاردا.

أَجَنُّ الْمَرْأَةَ جَنِيناً: نافره ته كه مندالى

كهوته سكهوه.

أَجَنُّ الشَّيْءِ: شته كهى چه شاردا، شتيكى

بؤ دانا داپوشى.

أَجَنُّ الْمَيِّتِ: مردو كهى داپوشى ۵ له

چه ديتدا هاتوو: (وَلَّى دَفَنَ رَسُولَ

اللَّهِ وَاجْتَنَاهُ عَلَى الْعَبَاسِ).

أَجَنُّ اللّٰهَ فَلاناً: خودا عه قلى و ناوه زى

له فلانكه س ستاندهوه.

أَجَنُّ الشَّيْءِ صَدْرُهُ: شته كهى له سنگى

خوى دا شاردهوه.

جَنَّتُهُ: به مانا (أَجَنَّتُهُ) دى.

أَجَنُّ: خوى چه شاردا.

تَجَانُّ وَتَجَانُّ: خوى به شيت نيشاندا ۵

ده گوتري: (تَجَانُّ عَلَيْهِ).

تَجَنُّنٌ: بؤ مو طارعهى (جَنَّتُهُ) دى ۵

ده شگوتري: (كَجَنُّنَ عَلَيْهِ).

اسْتَجَنُّ: خوى چه شاردا، ويستى خوى

چه شاربدا.

التَّجَنُّنُ: شيوه قسهى جندو كه، نه وهى

جندو كه ده بئين ۵ ده گوتري: (هو

ينطق بالتجنين): به شيوهى قسهى

هه له قو مه له قو بى مانا قسه ده كا ۵

كهس تئى ناكا ده لئى جى.

الْجَانُّ: جندو كه ۵ قورنان ده فهرموى:

﴿لَمْ يَطْمِئِنُّوا إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ ۵

جؤره ماريكه چاو ره شو رهنگ

زهر دو قه باره گه وره ۵ قورنان

ده فهرموى: ﴿فَلَمَّا رَأَوْا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا

جَانٌّ وَلَّى مُذْبِرًا﴾، (ك: جَنَانٌ وَجَوَانٌ)

۵ له چه ديتدا هاتوو ده لئى: (ان

لبيها جناناً كثيراً).

الْجَنَانُ: له هه موو شتيكدا ناو سكيه تى

۵ دل ۵ له په ندى پيشيناندا هاتوو

دهئى: (اذا قرَحَ الجنانُ بكت العينان)
 ۵ ھەروا بەمانا كارى نەيتى ھاتووە
 ۵ شتى شىردراوہ.

جَنَانُ النَّاسِ: كۆمەلى ئادەمىزاد كە
 ئەوانىمى دەگەونى نە ئاۋەو
 دادەپۇشرىن.

جنان الليل: تاريكى شەوى زۆر تاريك.
 الْجَنُّ: پىچەوانەى ئادەمىزاد كە رەگەزى
 جندۇكە دەگىرتەۋە ۵ تاكەكەى
 (جَنَّى) يە ۵ دەگوترى: (بات فلان
 ضيف جن بكان خال لا أنيس به).

الجنّ من كل شئ: سەرمتاۋ دەستە گولى
 شت ۵ نىشاتۋ ھىزى شت.

جنّ الشباب: ھەرمتى لاۋەتى ۵ گەنجىيەتى.
 جنّ النبات: گولۋ چىرۋى روۋەك.
 جنّ الليل: بەمانا (جنانە) دى.

الجنّ: پەردە، گۆر، كىزى ۵ شىردراوہ ۵
 مردو، (ك: أجنان).

الجنّة: باخو بىستان ۵ بەمەرجى
 درەختى تىدا بى ۵ بەتابىيەتى
 درەختى خورماۋ دارى ميو ۵
 بەھەشت ۵ ئەو شوپنەى رۆزى
 قىيامەت خودا پىداۋان دەچنە ناۋى،
 (ك: جنان) ۵.

الجنة: شىتى ۵ قورئان دەفەرموى: ﴿أَمْ
 بِهِ جِنَّةٌ؟﴾ ۵ ھەروا بەمانا جندۇكەش
 ھاتووہ ۵ قورئان دەفەرموى: ﴿مِنْ
 الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ۵ كۆمەلى جندۇكە ۵
 لە ھەموو شتىكىدا جۆرە بەھىزو بە

تواناۋ كاملۋ بى خەۋشەگەى.
 الْجُنُون: نەمانى عەقلى ئاۋەز، يان
 نەخۇشى ۵ شىۋانى عەقلى.

الجنين: گۆر ۵ شتى ھەشاردراۋ
 داپۇشراۋ ۵ مىندال لەۋ كاتەيدا كە
 لەسكى داپكىيايەتى ۵ بەلەى
 پزىشكەكانەۋە بەۋ زارۋلەيە
 دەگوترى: كە لە مىندالدىن داپە تا
 تەمەنى دەگاتە كۆتايى ھەفتەى
 ھەشتەم، لەۋە بەۋلاۋە پىى
 دەگوترى: (حمل) ۵ لە زانىارى
 (أحياء) دا بەيەكەم روۋەكى پەيدا
 بوۋ لە دەنگە تۆم دەگوترى زىندو
 لەسەرمتاۋ مۇترىبە بوۋنى تادىتە
 ژيانى سەر زەۋى، (ك: أجنة، أجنن).

الجنينة: پارچە قوماشىكە ئافرىت لە
 شان و مىلى خۇى دەئالئىنى.
 المجنّ: مەتەل ۵ دەگوترى: (قَلْبَ فلان
 مَجْنُونٌ): فلانكەس ھەياۋ شەرمى
 تىكاۋ ئەۋى ناشى كىردى ۵ يان
 دەگوترى: دوزمنايەتى بگىرتە بەر
 لەگەل يەكىكىدا يان لەگەل كۆمەلئىك
 ۵ ھەروا بەمانا گەردن بەند دى.

المجنّة: مەتەل، (ك: مجان) ۵.
 المجنّة: شىتى ۵ شوپنى خۇ ھەشاردان
 ۵ زەۋىيەك جندۇكەى زۆرى ھەبى،
 (ك: مجان).

المجنون: شىت، كەسىك عەقلى
 لەدەست داپى، (ك: مجانين).

الْمَجْنُونَةُ: دارخورمای زور بهرزو قوج،
(ك: مجانين).

جَنَى جنایة: تاوانی نهجامدا دهگوترئ:
(جنى على نفسه) و(جنى على قومه).

جنى الذنب على فلان: کیشی کرد
بؤنه نهجامدانی تاوان و خراپه کاری.

جَنَى الثمرة ونحوه: میوه که ی چنی.
جنى جَنِيًا: میوه که ی له شوینی خوی
لیکرده وه.

جَنَى الثمرة لفلان، وجنى الثمرة فلاناً جنى
الذهب: کوی کرده وه، (ك: جناة
وجنّاءة).

جَنَى جَنِي: پستی درپهړی و سنگی چووہ ناووه
دهگوترئ: (هر أجنى وهي جنّاءة).

أَجْنَى الثمر: کاتی چینی میوه که هات.
أَجْنَى الشجر: درخته که میوه ی
په یادبوو، میوه چن دهستی کرد به
میوه چنین.

أَجْنَى الأرض: زهوییه که شتی چنراوی
زور بوو.

أَجْنَى الله الماشية: په رومردگار گیاو گزی
بؤ نازه له کان رواند.

أَجْنَى الله ثلاثاً الثمر: خودا هیزی
چینی میوه ی دا به فلان.

جانی علیه: داوای کردنی تاوانیکی
له سمر تومار کرد که نه پکړدبوو.

اجتنى الثمرة ونحوها: میوه که ی چنی.
اجتنى المسأل: ههنگوینه که ی
کوکړده وه.

اجتنى ماء المطر: چووہ سهر ناوی
بارانه که و لئی خوارده وه.

تَجَنَّى عليه: دهست دریزی کرده سهر،
دهگوترئ: (تجنى عليه جنایة).

تجنى الثمرة ونحوها: میوه که ی چنی.
الجانى: نهوکه سیه خورما موتوربه
دهکا ده کاسبکار.

الْجَنَى: ههر بهروبومیک له درخت
لیکړتیه وه ده په ندى پیشیناندا
هاتووه (هذا جَنَى وخياره فيه) به
که سیک دهگوترئ: بهرزه وه ندى
هاو له که ی پیش بهرزه وه ندى خوی
بخا ده هروا به مانا قارچک دئ ده ناوه
بؤ له وهر، بؤ ترئ، بؤ خورمای تهر و
گه پيو که پیی دهگوترئ: روتهب ده بؤ
ههنگوین، بؤ زېر، (ك: أجنى وأجناة).

الْجَنَايَة: له زاراوہی قانوندا به تاوانیک
دهگوترئ شیاوی سزادان بی یان به
نیعدام یان به حه بیس و زیندانی
هه تا هه تایی یان ماوه یه کی
دیاریکراو، (ك: جنایا).

أَجْنَى: ههر میوه یه که تازه له
درخته که چنرابی.

الْجَاهِبُ: ناشکرا دهگوترئ: (أناه جاهباً)
به ناشکرا هات بؤلای.

الْجَهَبُ: دهم و چاوی گرزو ناشیرین و رها
قورس.

الْمَجْهَبُ: بی حه یاو نابرو تکاو، (ك:
مَجَاهِبَة).

الْجَهْبَازُ: ره‌خنه گری شارم‌زاد لیزان به
نه‌ینی کاره‌گان، (ک: جهابذة).

الْجَهْبَلُ: سهر گه‌وره ۵ به سالاجوو ۵
بیره‌میرد.

الْجَهْبَلَةُ: نافرمتی ناشیرینی ره‌زا گران.
جَهَثَ جَهْثًا: ترسو و رق‌ه‌لسان یان
که‌یف‌خو‌شی و ته‌پ ده‌ماخی وای
لی‌کرد سه‌نگینی خو‌ی له ده‌ستدا،
(هر جامه‌ت رهی جه‌تان).

جَهَجَ الْأَبْطَالُ: پال‌ه‌وانه‌گان له مه‌یدانی
جه‌نگدا ده‌ستیان کرد به هه‌له‌له
کی‌شان چه‌ه‌چه‌هه.

جَهَجَ بِالسَّبْعِ: چغه‌ی له درنده‌که کرد
بو‌ئه‌وه‌ی واز‌بینی ۵ له چه‌دب‌ثدا
هاتوو ده‌لی: پیاو‌یکی ه‌و‌زی
نه‌سلم گورک په‌لاماری رانه
مه‌ره‌که‌ی داو مه‌ری‌کی برد (فَجَهَجَ
الرجل).

جَهَجَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ی له هه‌موو شت‌یک
گیر‌پایه‌وه.

تَجَهَّجَ الْأَبْطَالُ: پال‌ه‌وانه‌گان له
مه‌یدانی جه‌نگدا هه‌له‌له‌یان کی‌شا.

جَهَّدَ جَهْدًا: گر‌نگی جید‌بیه‌ت ۵ له‌قور‌ناندا
هاتوو: ﴿وَأَنفَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾
۵ به‌مانا تی‌کو‌شان و هه‌ول‌دان بو
گه‌یشتن به مه‌به‌ست هاتوو ۵ توشی
چورت‌م و نار‌ه‌حه‌تی بوو.

جَهَّدَ بفلان: فلان‌که‌سی به تاقی کرده‌وه.
جَهَّدَ فلانًا: فلان‌که‌س نار‌ه‌حه‌تی تووش
بوو ۵ به چه‌خته‌وه داوای لی‌کردو

نیل‌حاحی لی‌کرد.

جَهْدُ الدَّائِيَّةِ: زیاد له توانای و لا‌غه‌که باری
لینا، یان ری‌گای پی‌بری.

جَهْدُ الْمَرْضُ أَوْ التَّعَبُ أَوْ الْحَبُّ: نه‌خو‌شی یان
ماندو بوون یان دل‌داری لا‌وازی کرد.

جَهْدُ اللَّبَنِ: ماسته‌که‌ی کرده ماستاوو
هه‌موو رو‌ن و چه‌ور‌بیه‌که‌ی لی‌گرت.

جَهْدُ الطَّعَامِ: چه‌زی له خو‌اردنه‌که کرد ۵
زو‌ری لی‌خوارد.

جَهَّدَتِ الْمَاشِيَةُ الْمَرعى: ناز‌ه‌له‌کان زو‌ریان
له له‌مو‌پی پا‌وانه‌که خو‌ارد.

جَهَّدَ الْمَالُ: مال‌ه‌که‌ی دابه‌ش کرد هه‌مو‌ی
ته‌خشان و په‌خشان کرد.

جَهَّدَ النَّاسُ: خه‌ل‌که‌که توشی قات و ق‌پی بوون.
جَهَّدَ الْعِيشُ جَهْدًا: زیان ناخو‌ش و پ‌ر
چورت‌م بوو.

أَجْهَدُ: که‌وته نی‌سو ناخو‌شی و
کاره‌ساته‌وه ۵ بوو به خا‌ومنی

ولا‌غی‌کی زه‌عی‌فو لا‌واز.

أَجْهَدَتِ الْأَرْضُ: زه‌وی‌یه‌که فشه‌ن بوو
به‌رز بو‌وه.

أَجْهَدَ لَه الطَّرِيقُ وَالْحَقُّ: ری‌گای راست و
حه‌ق دهر‌که‌وت.

أَجْهَدُ الشَّيْءُ: شته‌که تی‌که‌لاو بوو.

أَجْهَدُ الشَّيْبُ فِيهِ: خیرا پ‌ر‌بوو، پ‌ری
به خیرایی به جه‌سته‌یدا بلا‌و‌بو‌وه.

أَجْهَدُ الْعَدُوُّ عَلَيْهِ: دوز‌من به ته‌وا‌ومتی
رق و قینی خو‌ی دهر‌خست.

أَجْهَدَ فلان في الأمر: فلان‌که‌س له
ئیشه‌که‌دا نی‌حتیاتی کرد.

أَجْهَدُ لَهُ الشَّيْءُ وَالْأَمْرُ: شته‌ک‌ه‌ی خسته ژبړ دمستی ۵ کارم‌ک‌ه‌ی پځ سپارد.

أَجْهَدُ فَلَانًا: به مانا (جَهْدُهُ) دئ.

أَجْهَدُ الدَّابَّةَ: ماندوی گرد ۵ ده‌گوتړئ:

(أَجْهَدُهُ عَلَى أَنْ يَفْعَلَ كَذَا): زمختی

لیکړد به‌توېزی نه‌و کاره‌ی پیکړد.

أَجْهَدُ مَالَهُ: مال و سامانه‌ک‌ه‌ی دابه‌ش

کړدو هم‌مووی سهرف کړد.

أَجْهَدُ الطَّعَامُ: نارمزوی خواردنه‌ک‌ه‌ی کړد.

جَاهِدَ الْعَدُوَّ مُجَاهِدَةً وَجِهَادًا: شه‌ری

له‌گه‌ل دوژمن کړد.

اجْتَهَدَ: نه‌وی له توانایدا بوو نه‌نجامی

داو دریغی نه‌کړد.

تَجَاهَدَ: به مانا (اجته‌د) هاتووه.

الاجتهاد: له زاراوه‌ی فوقه‌هاو شهرع

زاناندا هه‌ول‌دان و توپژینه‌وه‌ی

شهرعزانه، لی‌کول‌ینه‌وه‌و به‌راورد

کړدنې به‌لگه‌و دمه‌ک‌انه بو‌نه‌وه‌ی

بگاته نه‌وه‌ی رای بو دروست بځ

له‌سهر برپارېک دهر‌باره‌ی

قه‌ضییه‌ی‌ک‌ه‌ی شه‌ری.

الْجِهَادُ: زه‌وی ده‌شتایی و ته‌خت جا

گیاو گزی لی روا‌بځ یان نا ۵ هه‌روا

به مانا ساراو چول‌ه‌وانی دئ ۵ به مانا

زه‌وی رمقه‌لان و پته‌ویش دئ ۵

له‌حه‌دیشدا هاتووه ده‌لځ: پی‌نغه‌مبه‌ر

(د.خ) دمه‌هرموی: (نَزَلَ بِأَرْضِ

جِهَادٍ) ۵ هه‌روا به مانا به‌ری

دره‌ختی نه‌راک دئ.

الْجِهَادُ: له زاراوه‌ی شهرع زاناندا

بریتیی‌ه له شه‌پرکړدن و به‌گزا

چونه‌وه‌ی نه‌و ناموس‌ولمانانه‌ی که

له نه‌ه‌لی زممه‌نن.

الْجِهَادُ: به مانا کورته‌ی شت و پوخته‌ی

شته ۵ ده‌گوتړئ: (جِهَادُ الْأَمْرِ)

پوخته‌ی کار.

الْجِهَادُ: ماندو بوون و ناخو‌شی ۵ کوتایی و

مه‌به‌ست ۵ تواناو وزه ۵ ده‌گوتړئ:

(جِهَادُ جَاهِدٍ وَجِهَادُ الْبَلَاءِ) ۵ خیزانی

زور و هه‌ژاری ۵ له زاراوه‌ی

فه‌لسه‌فه‌دا: هه‌ر هه‌ول و تی‌کوشانی‌ک

زینده‌وه‌ری‌کی عاقل‌مه‌ند نه‌نجامی

بدا به جه‌سته یان به تی‌فکرین و

وردبوونه‌وه.

الْجُهَيْدُ: به مانا (الْجُهْدُ) دئ ۵

ده‌گوتړئ: (لَأَبْلُغَنَّ جِهَيْدِي مِنْ هَذَا

الْأَمْرِ).

الْمُجْتَهِدُ: نه‌و شهرع زانه‌یه که

هه‌رچی توانای خو‌ی هه‌یه

ناراسته‌ی مه‌سه‌له‌یه‌کی ده‌کا

بو‌نه‌وه‌ی برپارې‌کی له‌سهر بدا

له‌گه‌ل شه‌ری خودادا بگونجی ۵

پی‌ویسته موجه‌ه‌ید چه‌ند

مه‌رجیکی تی‌داین نه‌مجار ده‌توانی

نی‌جته‌اد بکا.

المجهود: وزه‌و توانای به‌کاره‌ینراو.

جَهَرَ الشَّيْءَ جَهْرًا: شته‌که دهر‌که‌وت ۵

دهری خست، ناشکرای کړد.

جَهَرَ بِالْكَلامِ وَغَرَّه: قسه‌ک‌ه‌ی راگه‌یاند ۵

له‌قورن‌اندا دمه‌هرموی: (وَأِنْ تَجْهَرُ

بِأَقْوَلٍ لِأَلِهٍ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى) ۵

دهشگوترئ: (جَهْرَ الْكَلَامِ): قسه‌کهی

راگه‌یانند به دهنگی به‌رز.

جَهْرَ الشَّيْءِ: به‌بئ پهرده چاوی پیکه‌وت ۵

نامادهی کردو مه‌زنده‌ی کرد.

جَهْرَتِ الشَّمْسُ فَلَانًا: خور چاوی فلانی

تیگداو نه‌ببینی.

جَهْرَ الْأَرْضِ: به نه‌شارمزیی ریگا‌کهی

بری.

جَهْرَ الْجَيْشِ وَالْقَوْمِ: له‌پیش چاوی سوپاو

خه‌لکه‌که زور بوون.

جَهْرَ الشَّيْءِ فَلَانًا: نه‌وشته له‌پیش چاوی

فلانکس زور گهورمبوو ۵ روخسارو

جوانی سهرنجی راکیشا ۵ له وه‌صفی

پیغه‌مبه‌ردا گوتراوه: (مَنْ رَأَه

جهده) ههرکه‌سئ چاوی پسئ

بکه‌وتایه سهرنجی راده‌کیشاو لیئ

سهرسام دهبوو.

جَهْرَ فَلَانِ الْبُئْرِ: فلانکس بیره‌کهی له

قوپو لیته پاک کرده‌وه ۵ ناوی ئ

هه‌لینجا ۵ هه‌لی کهند تا گه‌یشته

ناو.

جَهْرَ السُّقَاءِ: مه‌شکه‌کهی هه‌ژاندو

رؤنه‌کهی ئ دهره‌ینا.

جَهْرَ الْقَوْمِ: به‌ناکاو له به‌رمبه‌یاندا

به‌سهریدا دان و غافلگیری کردن.

جَهْرَ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ جَهْرًا: چاوی به تیشکی

خور تیک جوون و هیچی نه‌ببینی.

جَهْرَتِ الْعَيْنُ: چاوی زهق بوو ۵ چاوی

دهرپه‌ری، تَوَزَّيْكَ خَيْلٌ وَهَيْجٌ بوو.

جَهْرَ الْفَرَسِ: نه‌سپه‌که سپیاتییه‌کهی

هه‌موو ناوجه‌وانی گرته‌وه.

جَهْرَ الْإِنْسَانِ جَهْرَةً وَجَهْرًا: جهسته‌ی پسئ

گه‌یی و خوی قایم کردو روخساری

جوان بوو ۵ (هو أجهر وهي جهراء).

جَهْرَ الصَّوْتِ جَهْرَةً وَجَهْرًا: دهنگی به‌رز

بووه.

جَهْرَ فَلَانٍ: فلانکس جهسته‌ی ریک و پیک

بوو خوی دارشت ۵ روخساری

جوان و شیرین بوو ۵ (هو جَهْر).

أَجْهَرَ: رایگه‌یانند، دهری خست.

أَجْهَرَ بِالْكَلَامِ: قسه‌کهی دهرخست،

ناشکرای کرد.

أَجْهَرَ فَلَانٍ: فلانکس به دهنگ گه‌وره

ناسراوه ۵ یان مندالی جوانی بوون.

جَاهَرُهُ بِالْعَدَاوَةِ: دهست پیشخه‌ری کرد

له دوژمنایه‌تیدا.

جاهره بالأمر: کاره‌کهی له لا درکاند.

جَهْرَ فَلَانٍ: فلانکس دهنگی

به‌رز کرده‌وه.

جَهْرُ الْحَدِيثِ: قسه‌کهی ناشکرا کرد.

تَجَاهَرَ فَلَانٍ: فلانکس دهری خست که

چاوی زه‌عیفه.

اجْتَهَرَ الشَّيْءُ: به‌بئ پهرده شته‌کهی

بینی.

اجْتَهَرَ الْجَيْشُ وَالْقَوْمُ: به‌مانا (جَهْرَهُم) دئ.

اجْتَهَرَ فَلَانًا: له چاو فلانکس دا زور

گه‌وره‌بوو، جوانی روخساری

سهرنجی راکیشا ۵ دهگوترئ: (اجْتَهَرَ

الْبُرْ: بیرمکەى لہ قورپو لیتہ پاک

کردەوہ ۵ ناوی ئی دەرھینا.

الْجَهَّارُ: بە ئاشکراو عەلەنى ۵ دەرگوترى:
(لَقِيَهُ نَهَاراً جَهَّاراً).

الْجَهَّارُ: ماومپىك لہ رۆزگار ۵ سالتىكى
تەواو.

جَهْرُ الرَّجُلِ: شىوہو روخسارى پياوہكە ۵
دەرگوترى: (ما احسن جَهْرَةً).

الْجَهْرَاءُ مِنَ الْأَرْضِ: زەويپىەكى پان و
پۆرپو بى دارو درەخت بى گەردو
شىوو دركە شاخ ۵ بانووى سەر
دەشت و بان.

الْجَهْرَاءُ مِنَ الْقَوْمِ: كۆمەل و پىرو
تاقمیان ۵ پياو ماقول و ریش
سپىيان.

الْجَهْرَةُ: ئەوہى ئاشکراو ديار بى ۵ بى
پەردەو دابۆشەر بى ۵ قورئان
دەفەر موى: ﴿لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى
نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾.

الْجَهْرُ: پياوى نازاو چاو نەترس.

الْجَهْرُ: دەرەشاوہ ۵ دەرگوترى: (وجہ
جَهْرٍ) روناكايى روخسارى ديارە.

الْجَهْرُ مِنَ اللَّبَنِ: ئەو ماستەى لەگەل
ناوہكە تىكەل نەبووبى بە كلۆبى
ماپىتەوہ.

الْجَهْرَةُ: (جَهْرَةُ الْإِنْسَانِ): لاينە
ئاشكراكانى ئادەمیزاد.

الْمِجْهَارُ: ئەو كەسەى سروشتى وابى بە
دەنگى بەرز قسە بكا ۵ ھەروا ناوہ

بۆ موکەبەرەو مىکرۆفۆن.

الْمِجْهَرُ: مىکرۆسکۆپ، (ك: مجاهر).

الْمِجْهَرُ مِنَ الْأَصْرَاتِ: دەنگىكە زەبىزەبىە
ھەبە لەگەل ئەو دەنگە زەبىزەبىە
دوو وەتەرى دەنگى لە گەرودا زەبىزەبە
بەرىك و پىك دېننە گاىەوہ.

جَهْرٌ عَلَى الْجَرِيحِ جَهْرًا: پەلەى کرد لہ
کوشتنى برىندارەکو زوو لەناوى برد.

أَجْهَرَ عَلَى الْجَرِيحِ: بەمانا (جَهْرٌ) دى ۵
لە ھەدىشى ئىبىنو مەسعود دا
ھاتووہ دەلى: (أَنَّهُ أَتَى عَلَى أَبِي جَهْلٍ
وَهُوَ صَرِيحٌ فَأَجْهَرَ عَلَيْهِ).

جَهْرَةٌ: جىازىبەكەى بۆ ئامادەکرد ۵
قورئان دەفەر موى: ﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ
بِجَهَّازِهِمْ﴾.

تَجَهَّرَ لِلْأَمْرِ: خۆى بۆ کارەكە ئامادە کرد.
الْجَهَّازُ: پىنداوېستى کاروان و بارو
بارگەنەو ئەو کالابەى بە
کاروانەكەبە.

الْجِهَّازُ: پىنداوېستى ھەموو کارىك پىئى
دەرگوترى: (جَهَّاز). دەرگوترى: (جهاز
العروس، جهاز الجيش، جهاز الميت) ۵
لە زىندوا (جَهَّاز) يان (جَهَّاز)
ئەوہىە ئامپىرىكى جەستە ئەرکىكى
تايبەتى و گرنگ ئەنجام بدا وەکوو
(جهاز التنفس) (جهاز الهضم) ۵ ھەروا
بە مەكىنەى ئامپىرىك دەلىن: كە
كارىكى تايبەتى پى ئەنجام بدرى
وەکو (جهاز التقطير، جهاز البخير) ۵

ههروا به کۆمه ئێک خه ئک
دهگوترئ: کارێکی تایبهتی و گرنګ
نه نجام بدهن و دکوو (جهاز الدعاية)
(جهاز الاستخبارات، جهاز
الاجاسوسية).

الْجَهِيْزُ: دهگوترئ: (صوت جَهِيْزُ):
دهنگیکه په له بهی تیدایه.

فِرْس جَهِيْزُ: نه سپیکی قالب سوکه ۵
(فِرْس جَهِيْزُ الشَّدَّ) نه سپیکه گورج و
گۆل و بهرپه پره.

الْجَهِيْزَةُ: گورګ ۵ ورج، بیجوو ورج.
جَهِيْزَةُ: ناوی ئافره تیکه هه موو قسه ی
وتار بیژو قسه که ره کانی گه له که ی
بری و کیشه که ی په کالآ کردوه؛
نه وه بوو کۆمه ئێک خه ئک کۆ
بوو و نه وه بۆ صولج و کوژاندنه وه ی
خوینێک له پرپکا ئافره تیک که ناوی
(جهیزة) بوو هاته ژوره وه وتی
بکوژه که له لایه ن خزمی کوژراوه که
کوژرایه وه؛ نسیتر خه ئکه که به
یه کتریان گوت (قطعت جهیزة قول
کل خطیب).

جَهَشْتُ نَفْسُ جَهَشَانًا وَجَهَشًا وَجَهْرَشًا:
جولا په وهو خه ریک بوو له پر مه ی
گریان بدا.

جَهَشَ الصَّبِيُّ اِلَى اُمِّهِ: مناله که بۆلای
دایکی روانی و له پر مه ی گریان ی دا
۵ له هه دیثدا هاتوو ده لئ:
پیغه مبه ر (د.خ) له حوده ی بییه

دَهَشْتُ: (فَجَهَشْنَا اِلَى رَسُولِ اللهِ)
سه پری پیغه مبه رمان کردوو
خه ریک بوو له پر مه ی گریان
بده ی ن.

جَهَشَ لِلشَّوْقِ وَالْحُزْنِ وَالْبُكَاءِ: خو ی بۆ
خۆشی یان ماتمه و گریان ئاماده
کرد.

جَهَشَ اِلَى الْقُرْمِ: هات بۆلای قه ومه که.
جَهَشَ فُلَانٌ مِّنْ اَرْضٍ اِلَى اَرْضٍ: فُلَانٌ
به په له له فُلَانٌ شوینه وه هات بۆ
فُلَانٌ شوین.

جَهَشَ مِنَ الشَّيْءِ: له شته که هه لات.
جَهَشْتُ اِلَيْهِ نَفْسُ جَهْرَشًا: ویستی خو ی
بر شینیته وه.

جَهَشَ الصَّبِيُّ اِلَى اُمِّهِ: منداله که دایکی
بینی و خه ریک بوو بگری.

أَجْهَشَ: ویستی بگری ۵ دهگوترئ:
(أَجْهَشَ لِلْبُكَاءِ وَبِالبُكَاءِ) له
هه دیثدا هاتوو: (فَسَأْنِي فَأَجْهَشْتُ
بِالبُكَاءِ).

أَجْهَشْتُ اِلَيْهِ نَفْسُ: هی ئنجی هاتی و
رشایه وه.

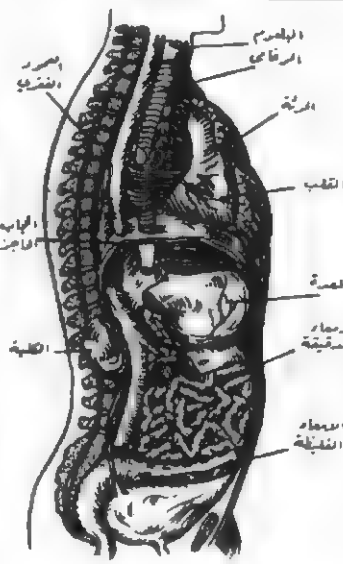
أَجْهَشَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: په له ی له فُلَانٌ
کرد.

الْجَهَشَةُ: کۆمه ئێک ئاده میزاد ۵ فرمی سک
که له کاتی گریاندا هه لده وهرن.

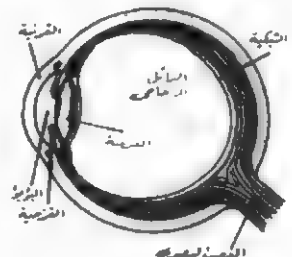
جَهَشَ فُلَانًا: به سه ر فُلَانٌ دا سه رکه وت ۵
دهگوترئ: (جَهَشَهُ عَنِ الْأَمْرِ) له و
کاره دووری خسته وه.

جهاز الشم

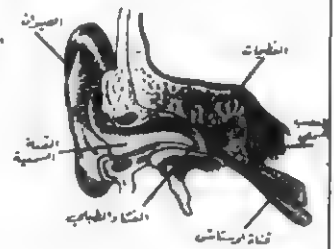
اجهزة الحنجرة

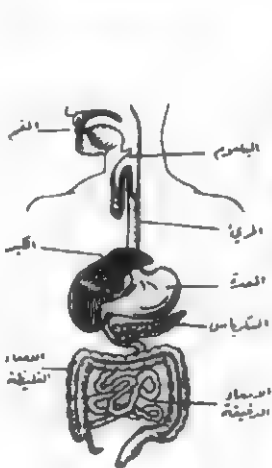
جهاز البصر

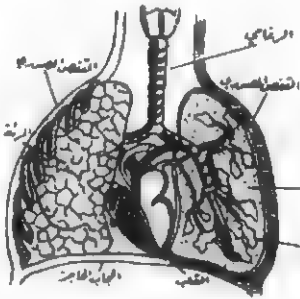
جهاز السمع

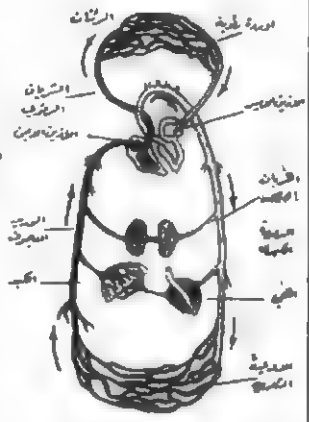
جهاز التكاثر

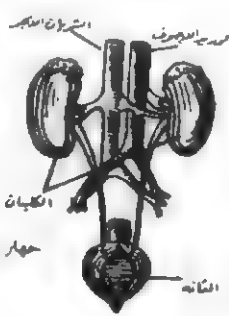
جهاز الدم

جهاز الهضم

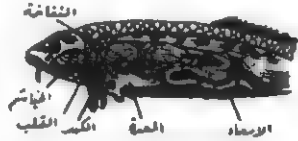
جهاز التبول

جهاز الأعصاب

جهاز العظام

جهاز الغدد

جهاز المناعة

جهاز التكاثر

أَجْهَضْتُ الْحَامِلُ: نافرته که مندا له که ی
 به ناکامی له بار خوئی برد ۵
 دهگوترئ: (أَجْهَضْتُ جَنِيًا) کۆر په که ی
 له بار خوئی جواند ۵ له حه دیتدا
 هاتوو: (فَأَجْهَضْتُ جَنِيَهَا) (هی مجهض
 ومجهضة)، (ك: مجاهض ومجاهض) ۵
 مندا له له بار جووه که پئی دهگوترئ:
 (مُجْهَضٌ، جهض).
 أَجْهَضَ الْجَارِحَ عَنْ صِيْدِهِ: تازییه که ی له
 نیچیره که دوور خسته وه.
 أَجْهَضَ عَنْ مَكَانِهِ: شته که ی له شوینی
 خوئی جولاندو لای برد.
 أَجْهَضَ عَنِ الْأَمْرِ: په له ی کرد له کاره که
 ۵ له حه دیتدا هاتوو دهلی:
 (فَأَجْهَضَهُمْ عَنِ الْقَاهِمِ يَوْمَ أُحُدٍ).
 جَاهَضَهُ عَنْهُ: داکوکی لیکردو نه بهیشت
 بچی بۆلای ۵ له حه دیتی
 موحه ممدی کوپی مه سله ممد
 هاتوو ۵ (قصد يوم أحد رجلاً، قال:
 فَبَاهَضَنِي عَنْهُ أَبُو سَفْيَانَ).
 الإِجْهَاضُ: له بار جوونی زارۆ که له
 مندا لدان بیته دهر وه پئش نه وه ی
 ته مهنی زارۆ که بگاته جوار مانگ.
 الجَاهِضُ: نه وه ی له دووگی حوشر
 به رزده بیته وه.
 الجَاهِضَةُ: جاشه که ری ته مهن په ک
 سان.
 الْجَهَاضُ: میوه ی دره ختی ئیراک.
 الْجِهْضُ: مندالی له بار جوو.
 الْجَهَاضَةُ: حوشری پیر.

الْجَهِيضُ: به مانا (الْجِهْضُ) دئ.
 الْمِجْهَاضُ: نه وه نافرته ی مندالی بۆ
 رانه وهستی هه رکه مندالی له سکی
 کهوت پاش ماوه په ک له باری بچی،
 (ك: مجاهض) ۵.
 تَجْهَضَمُ: خوئی رانواندو ته که ببوری
 کردو خوئی بهزل زانی.
 الْجَهْضَمُ: که سیک دهم و چاو گه وره و
 خرو هه د نه ستورو که ته بی ۵
 ناویکیشه بۆ شیر.
 جَهَلْتُ الْقَدْرَ: مهنجه نه که زۆر کوئی، به
 پیچه وانیه ی مانای (تَحَلَّمْتُ) ۵.
 جَهْلٌ لِّلْأَنْ عَالِي غَيْرِهِ جَهْلًا وَجَهَالَةً:
 فلان که س رهفتاری ناشیرینی له گه ل
 فلان که س کرد ۵ له فورئاندا هاتوو
 دمه فرموی: (قَالُوا أَتُخَدِّدُنَا مُرَوْا قَالَ
 أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ).
 جَهْلُ الشَّيْءِ وَبِهِ: شته که ی نه زانی،
 به شته که ی نه زانی ۵ قورئان
 دمه فرموی: (أَنْ تُصَيِّرُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ
 فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ).
 جَهْلُ الْحَقِّ: حه قی به زایه دا ۵ (هو جاهل)،
 (ك: جُهَالٌ، جَهْلَةٌ جُهَالًا....).
 أَجْهَلُهُ: وای لیکرد نه زان و نه قام بی.
 جَهْلُهُ: به نه قامی له قه لدم دا، نیسه ته ی دا
 بۆ نه زانی ۵ خستییه ناو حاله تی
 نه قامی و سه ر لی شیوان و نه زانییه وه.
 إِجْهَلُهُ الْقَضَبُ وَالْأُتْفَةُ: رق هه لسان و
 ده مارگیری وایان لیکرد راستی
 نه بینئ و جاهیل بی.

تَجَاهَل: خوږى به نه زان نيشان دا
هر چه نده نه زان نه بوو.

اِسْتَجْهَل: به نه قامى له هه لښم دا ۵ به
نه قام و کال قامى هاته به رچاو ۵
هه لى نا بو نه قامى ۵ له هه ديشى
نيبوو عه بباسدا هاتوو دهغه رموى:
(من استجهل مؤناً فعله اثم) هه
که سيک موسو لمانىک هه لى بو
نه قامى نه وه تاوانى نه وه که سهى له
نه ستويه ۵ هه روا (استجهل) به مانا
سو کا به تى پيکر دنيش هاتوو.

اِسْتَجْهَل الرِّيحُ الغُصْنَ: بايه که لقو
بوږى دره خته کهى جولانده وه.
الْجَاهِل: شير.

الجاهلية: نه وه سهردهم و روژگار هى
عهر به پيش هاتنى ئيسلام ۵
قورئان دهغه رموى: ﴿وَلَقَدْ رَنَنَّا فِي
يُورْتَكُنْ وَلَقَدْ تَبَّرْجَنَّا تَبَّرْجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَى﴾ ۵ هه روه ها وشهى (الجاهلية)
به مانا نه وه روژگارانه دى که
ده که وږته نيوان هاتنى دوو
پيغه مبه روه که پيى دهگوترى:
زهمانى (فيترمث).

الجهل: له زار او زانا که لاميبه کاند
نه وه به بروت به شتيک بى به
پيچه وانهى واقعیه کهى ۵ (جهل
دوو به شه): (۱) الجهل البسيط:
نه بوونى زانيارى دهر بارهى شتيک ۵
(۲) الجهل المركب: بريتييه له وهى

برواتوا بى فلان شت به و جوړميه له
واقعي شدا به پيچه وانه وه بى.
الْجَهْل: دارى که (کوله و مزيکه) پشکو ناگرى
بى تیکه ل ددرين ۵ به ردی گه وره.
الْجَهْل: دارى که پشکو ناگرى بى تیک
هه لښه درين.

المجهل: حوشر تیکه به هيواشى بړوا.
المجهل: ساراپه ک نيشانهى ريگا و بانى
تيډا نه بى ۵ دهگوترى: (أرض مجهل):
زه وييه که ناده ميزاد سهرى لى دهر ناکا
نا تاونى پيډا بړوا، (ك: مجهل).

المجهل: به مانا (الجهلة) دى.
المجهلة: نه وه به پال به ناده ميزاده وه
بنى بونه قامى و نه زانى ۵ له
هه ديشدا هاتوو دهغه رموى: (الولد
مبخله مبنه مجهلة).

المجهلة: به مانا (الجهلة) دى.
المجهل من النوق: نه وه حوشرميه سک
نه کا ۵ زه وييه که نيشانه و کيوى تيډا
نه بى.

جَهْمُ جَهْمًا: به دهم و چاويکى
ناشيري نه وه پيشوازی لى کرد قسهى
رهقى بى گوت ۵ دهگوترى: (جَهْمَنى
بما اکره) قسهى ناشيرينى بى گوت.
جَهْمُ جَهْمًا: به رويه کى ناشيرينه وه
پيشوازی ليکرد.

جَهْمُ جَهْمًا وَجَهْمًا: دهم و چاوى گرژ
بوو، روى ترش کرد ۵ دهگوترى:
(جَهْمُ وَجَهْمًا).

أَجْمَعَتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وریکی بی
بارانی پیوهیه.

إِجْتَمَعَ: کهوتنه ناو تاریکایی کۆتایی
شه ووه ۵ له تاریکی کۆتای شه ودا
رۆی.

تَجَمَّعَ: وله: به مانا (جَهْمَةُ) دئ ۵ له
حه دیشدا هاتوو ده ئی: (الی من
تکلی؟ الی عدر یجهمنی) به گیم
ده سپیری؟ به دوزمنیک که به روی
گرزه ووه پیشوازییم لی دهکا.

تَجَمَّعَ الْأَمْلُ فَلَانًا: هیواو ئاوات فلانی
نه گرتوه، ئاواته که ی نه هاته دی.

الْجَهَامُ: هه وریک بارانی پیوه نه بی ۵
ده گوتری: (جاءنی بهذا الأمر بجهام)
شتیکی بی خیرو بیی بۆ هینام.

الْجَهْمَةُ: مه نجه لی گه ووه.

الْجَهْمَةُ: تاریکایی کۆتایی شه و.

الْجَهْمِيَّةُ: پیریکن له خه واریجه کان له
مورجینه کان که ریره وی جه همی
کور ی صفوانن.

الْجُهُومُ مِنَ الرِّجَالِ: پیایو لاوازی بی
ده سه لات.

الْجَيْهْمَانُ: زمعه هان.

جَهَنُّ جَهْرًا: نزیك بووه ۵ پیی گه یشت.

الْجَهَالَةُ: که نیزه کی گهنج و تازه
پیگه یشتوو.

الْجَحْنُ: روو گرزی.

الْجُهْنَةُ: تاریکی کۆتایی شه و.

جُهَيْنَةُ: هۆزیکن له خیلی قوزاعه ۵

ده گوتری: (فلان جُهَيْنَةُ الأخبار):
هه والی راست لای فلانه.

الْجِهْنَامُ: جالی قول ۵ بیریک زور قول
بی.

جَهَنَّمُ: ناویکه له ناوی نه و شوینه ی خودا
تاوانبارانی تیدا سزا ددها واته:
دۆزه خ.

جَهَنَّمِيَّةُ: گوئه جه هه نه می؛ گوئیکه له
باغچه ی مالان و باغچه گشتیه کاندا
بۆ جوانی دپرویندری.

جَهَيْتِ السَّمَاءَ جَهِيَّ: ناسمان ساو بوو
هه وری پیوه نه ما.

جَهِيَّ الْيَتَى: خانووکه ویران بوو.

جَهِيَّ فلان: فلان کهس سه ری روتایه ووه
توکی پیوه نه ما.

أَجْمَعَتِ السَّمَاءُ: به مانا (جَهَيْتِ) دئ.

أَجَمَى الْقَوْمُ: ناسمان بۆ نه و نه ته ووه ساو
بوو.

أَجَمَى الطَّرِيقُ: ریگه که ناشکرا بوو،

دهرکه ووت ۵ ده گوتری: (أَجَمَى له

الطَّرِيقُ وَالْأَمْرُ): ریگا که و کاره که بۆ

فلان کهس رون بووه ووه.

أَجَمَى الْحَيَاءُ: ماله که ۵ خیمه که،

ره ماله که، بی په رده بوو.

أَجَمَى فلان علیه: فلان کهس رزدو

چروک بوو.

أَجَمَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: نافرده ته که

نه زۆک بوو مندالی له سکی

نه که ووت.

أَجْهَى الطَّرِيقَ وَالْيَتِيَّتَ: رینگاکه‌ی رون
کرده‌وه مائه‌که‌ی بۆ دپاری کرد.

جاماه: شانازی به‌سه‌ردا کرد.

جَهَى الشَّجَّةَ: برینه‌که‌ی گه‌وره‌کرد.

الجامی: ناشکرا، ده‌گوتری: (آناه جامیاً)

به ناشکرا هات بۆ لای.

الْجَهْوَةُ: ته‌پۆلکه، گرد.

جَابَ الطَّيْرُ جَرَباً: بآلنده‌که‌ه‌وته‌ خوار.

جَابَ فُلَانُ الشَّيْءَ: فآلانکه‌س شته‌که‌ی

برپیه‌وه ۵ ناوه‌پراسته‌که‌ی برپیه‌وه،

کونی تی‌کرد.

جَابَ التَّغْلُ: نه‌عله‌که‌ی دارشت.

جَابَ الصَّخْرَةَ: به‌رده‌که‌ی تاشی ۵ قورشان

ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا

الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾.

جَابَ الْأَرْضَ وَالْفَلَاتَ وَالْبِلَادَ: به‌ناو

زه‌وپیه‌که‌دا رۆښت ده‌شته‌که‌ی بری

ولآته‌که‌ی بری به‌ پندا رۆښتن.

جَابَ الْخَيْرَ الْبِلَادَ: هه‌واله‌که‌ به‌ناو ولآتدا

بلاوه‌ی کرد.

جَابَ الظَّلَامَ: چوووه ناو تاریکاییه‌وه.

أَجَابَتِ الْأَرْضُ: زه‌وپیه‌که‌ گیای رواند.

أَجَابَ فُلَانٌ فُلَاناً: فآلان وه‌لامی

پرسیارمکانی فآلانی دایه‌وه ۵

ده‌گوتری: (أجاب عن السؤال):

وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی دایه‌وه.

أَجَابَ طَلَبَهُ: داواکه‌ی قبول کرد ۵

ئیشه‌که‌ی بۆ جی‌یه‌جی کرد ۵

له‌قورناندا هاتوووه ده‌فه‌رموی: ﴿لَبَّيْ

قَرِيبَ أَحْيَبُ ذَغَرَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾.

جَارَتُهُ مُجَارِيَةً وَجَرَاباً: هه‌ریه‌که‌ له

به‌رامبه‌ره‌کان وه‌لامی ئه‌وی تری

دایه‌وه.

جَرَبُ الْقَمَرُ: مانگ دونیای روناک

کرده‌وه ۵ دهرکه‌وت.

جَرَبَ عَلَى فُلَانٍ بَتَسَ: به‌مه‌ته‌ن

فآلانکه‌سی پاراست.

جَوَّبَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی ناو بۆش کرد ۵

ناوه‌پراسته‌که‌ی بری کونی کرد ۵ له

حه‌دیشدا هاتوووه ده‌لی: (أَخَذَتْ

أَهَاباً مُمْطَرناً فَجَرَبَتْ).

جَوَّبَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانه‌که‌ هه‌ندئ له

زه‌وی گرته‌وه‌وه هه‌ندیکی نه‌گرته‌وه

واته له هه‌ندئ شوئن باری و له

هه‌ندئ شوینی تر نا.

اجْتَابَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی کون کرد،

چوووه ناوی.

اجْتَابَ الْبَيْتَ: بیرمه‌که‌ی هه‌لکه‌ند.

اجْتَابَ الْبِلَادَ وَالْفَلَاتَ: ولآتو ده‌شتو

سارای ته‌ی کرد پنیاندا تی‌په‌ی.

اجْتَابَ التَّمِيصَ: کراسه‌که‌ی له‌به‌ر کرد

له‌حه‌دیشدا هاتوووه ده‌فه‌رموی:

(أَتَاهُ مَجْتَابِي النَّمَارِ).

اجْتَابَ الظَّلَامَ: چوووه ناو تاریکیه‌وه.

اجْتَابَ: هه‌لقیشا، دوله‌ت بوو برپایه‌وه.

اجْتَابَ السَّحَابُ: هه‌وره‌که‌ لاچوو.

اجْتَابَ الظَّلَامَ: تاریکی لاچوو نه‌ما،

دونیا روناک بوو.

تہارِب التَّوْمُ: نہو قہومہ ہندیکیان
وہلامی ہندیکیانی دایہوہ داخوازی
بہکتریان ہیئناہ دی وریک کہوتن.
استجابہ: وہلامی بؤ ناردہوہ.

استجاب لہ: گوئیستی فرمانہکھی
بوو داواکھی جیہجی کرد
فورٹان دہفہرموی: ﴿فَلْيَسْتَجِيرُوا
لِي﴾.

استجاب اللہ فلاناً ولہ ومنہ: خودا
دوعای فلانکہسی قبول کردو
داخوازیہکھی بؤ ہیئناہ دی.
استجریہ: داوی وہلامی لیکرد.
الْجَابَةُ: وہلام، دہگوتری: (إِسَاءَ سَمْعاً
فَأَسَاءَ جَابَةً).

الجواب: وہلامی پرسیار، بہ پیرہوہ ہاتنی
داخوازی، رمدکردنہوہی داوا،
وہلامدانہوہی نامہ، وہلامی رخنہ
دہنگی بانندہ
لہ جہدہشدا ہاتوہ
لہ باسی دروستکردنی کابہدا
دہفہرموی: (لَسْمَعْنَا جَوَاباً مِنَ السَّمَاءِ
فَإِذَا بِطَائِرٍ أَكْظَمَ مِنَ النَّسْرِ) لہ
زانستی مؤسیقادا بہ ناوازی ہشتہم
دہگوتری لہ پلہکانی مؤسیقادا.

الْجَوْبُ: کراسیکہ ٹافرت لہبہری دہکا
مہتہل
دولجہی گہورہ
دہگوتری: (يَافِلَانَ جَوْبَانَ مِنْ خَلْقٍ
فَلَانَكِهِسْ دُوو جَوْرَ رَهَوْشَتِي تَيْدَايَه
لَهَسَرْ هِيَجْ جَوْرِيكِيَانْ بَهْرَدَهَوَامْ نَابِي.
الْجَوْبَةُ: کہلو کہلین لہ ہموردا پان لہ
کیودا
ہمروا ہر چالو دوتیکی بہر

فراوان
کیتو
کولانی نیوان دوو خانوو
چالایی زموی کہم درخت
الجواب من الرجال: گہریدہو روتہنی
ہمیشہی.

الجواب: ناسنی برندہ شتی تری پی
بپردیتہوہ
نامیری شت کون
کردن
برین.

الجواب: ناسنیک شتی پی بپردیتہوہ
مہتہل
کراس ٹافرت لہبہری بکا.
المَجْرُوبَةُ: وہلام.

جَوْتُ جَوْتًا: سکی لہ سہروہ گہورہ بوو
سکی لہ خواریہوہ داچورا (ہر اجوٹ
وہی جوتہ)، (ك: جَوْتُ).

جَاح فلان: فلانکہس مالو سامانی
خرمہکانی فہوتا
وازی لہ بہلگہ
ہیئانہوہ ہیئنا شتی تری رچاو کرد.
جاحت المجاعة المال: بہلاکہ مالو
سامانہکھی فہوتاندو لہ بیخ دہری
ہیئنا دہگوتری: (أَعَاذَكُمُ اللَّهُ مِنْ
جَوْحِ الدَّهْرِ): خودا لہ بہلای زہمانہ
بتانپارٹزی.

أَجَاعَتِ المجاعةُ المالَ: بہلاکہ مالو
سامانہکھی فہوتاند.

جَوْحُ رَجُلٍ: قاجی روت کرد پیخواس بوو.
الْأَجْوَحُ: پان و پور لہ ہموو شتیک،
(هِيَ جَوْحَاءُ)، (ك: جَوْح).

المَجَاعَةُ: بہلاو کارہسات کہ توشی مالو
سامانی پیاو دہیو لہناوی دہبا
لہ
زاراوی شہرعزاناندا بریتیہ لہ

به لاؤ نافاتیک له ناسمانه وه هاتبی
 بهرو بوومو میوهی له ناو بردبی
 هه مووی له ناو بردبی یان هه ندیکي.
 سنة جانحة: سالیکی قاتو قری.
 الْجَوْحُ: کاله که شامی.
 الْجَوْحَةُ: کارساتو به لای ناسمانی.
 الْجَوْحُ: نه و که سهی پیویستی به
 هه موو شتی که بی، (ک: مجارح).
 جَاخ السيل الرادي جاخه: لافاو که
 قهراخ و بیجاغی شیوه که ی دادری.
 جَوْح السيل فلاناً: لافاو که فلان که سی
 له ناو برد، گوشتی.
 تهرخت البئر: بیر که تیک روخا.
 تهرخت القرعة: دومه له که به چه قو
 شهقی برد.
 الجَوْحُ: خویندان، توره که به که له خوری
 رمنگ کراو ده چندری.
 الجِرْحَةُ: چال.
 جَاد جَرْدَةً: باش بوو، (جاد العمل) کرده و که
 باش بوو، (ک: جیاد و جیالده).
 جَاد الرجلُ: کاری باشی کرد قسه ی چاکی
 کردن، (هو مجراد).
 جَاد الفرسُ: نه سپی چاک بوو.
 جَاد الفرسُ في عَدْوِهِ: نه سپه که تیز ره و
 بوو (لهو وهي جواد) ه له په ندی
 پیشیناندا هاتوو ده لی: (ان الجواد
 لَمْ يَغْرِ) نه سپی ره سه نیش
 هه لندنگوی ه به که سی که ده گوتری:
 زور به ی کرده و هکانی باش بنو

جَارِيك هه له بکا، (ک: جیاد).
 جَاد فلان جَرْداً: فلان که سه خواومتی
 نواند، مالی به خشی.
 جَاد بنفسه جَرْداً و جَرْداً: نزیک بوو گیانی
 دهرچی، بهری.
 جَاد المطر: باران زور باری.
 جَاد العينُ: چاو که فرمیستی زور پشت.
 جَاد المطرُ الأرض: باران لهو زهوی به باری،
 گرتیه وه ه ده گوتری: (جاد المطرُ
 القرم) باران که نه و خیل و زهوی و
 ولاتیانی گرتیه وه ه له حه دپشدا
 هاتوو ده فرموی: (ترکت اهل مكة
 وقد جیدوا).
 جَاد الهوى فلاناً: سوزو دلداری فلان که سی
 نه خوش خست، به سه ریدا زال بوو،
 برستی نی بری.
 جَاد النعاسُ فلاناً: وه نه وز به سه ر فلاندا
 زال بوو، (هو جالده).
 جَاد فلاناً: له سه خواومتدا به سه ر
 فلان که سدا زال بوو.
 جَيِّد فلان جَوَاداً: فلان که سی تینووی بوو.
 جَيِّد من العطش: له تینواندا به هیلاک
 چوو، خه ریک بوو بهری ه ده گوتری:
 (انی لأَجَادُ اِلى لقائه): نارمزوی دپتنی
 ده که مو دهریم بولای.
 أَجَادَ: کاری باشی نه نجامدا، قسه ی
 چاکی کرد، ده گوتری: (أَجَادَ الشَّيْءُ)
 رفیه: وای لیکرد باش بی ه له
 کار که دا نیشی باشی کرد.

أَجَادَ فَلَانٌ: فَلَانْكَهَسَ بُوو به خاومنی
 نهسپی چاك ۵ له هدهدشدا هاتووه
 دهفه رموی: (بَاعْدَةُ اللَّهِ مِنَ النَّارِ
 سَبْعِينَ خَرِيفًا لِلْمُضْمَرِ الْمُجْمَدِ).

أَجَادَتِ فَلَانَةُ: فَلَانٌ نَافَرَتِ مِنْدَالِيكِي
 سهخی سروشتی بووه.

أَجَادَ فَلَانًا: به سهخی سروشتی له
 قه لدم دا.

أَجَادَ فَلَانًا النَّقْدَ وَالْثِيَابَ: پارهی باش،
 قوماشی باشی دابه فلانکهس.

أَجَادَ الْجُرُودَ الْأَرْضَ: بارانه که له
 زهویپه کهی دا.

أَجَادَ الْجُرُودَ فَلَانًا: باران فلانکهسی
 کوشت.

أَجُودَ: کاری باشی کرد، قسهی چاکی کرد ۵
 بوو به خاومنی نهسپی باش و رهسن.

أَجُودَ الشَّيْءُ وَفِيهِ: شته کهی به باشی
 نه انجامدا.

جَاوَدَ: له سه خاومتیدا لهوی تیپه پراند.

جَرَّدَ الْفَرَسُ فِي عَدْوِهِ: نهسپه که له

رویشتن دا زور باش بوو.

جَوَدَ الشَّيْءُ: شته کهی چاك کرد.

تَجَادَرَا فِي الشَّيْءِ: سه بریان کرد ناخو
 کامیان نیشه کهی باشت نه انجامداوه.

تَجَادَرَا فِي الْمَحَاوَرَةِ: سه بریان کرد بزنان
 کامیان به لکه کهی به هیز تره ۵ له
 هدهدشدا هاتووه دهگوتری: (نظروا
 إِلَيْهِمْ أَجُودَ حَدِيثًا).

تَجَرَّدَ فِي الْعَمَلِ: دهست رهنگینی له

کاره کهیدا کرد.

تَجَرَّدَ الشَّيْءُ: شته کهی هه تیزاردو داوای
 کرد شتیکی باش بی.

استجد الشَّيْءُ: به مانا (تَجَرَّدَ) هاتووه ۵
 به باشی له قه لدم دا.

استجد الفرس: هیوای خواست

نهسپه کهی نهسپی رهسن بی ۵

به داوای نهسپی رهسندا گهرا ۵

نهسپی چاکی پهیدا کرد.

استجد فلانًا: داوای به خشش و
 دهسه ندهی لیکرد.

التجاريد: بارانی زور.

المجادی: زمعهفران.

الجرود: نهسپی رهسن، (ك: جِاد) ۵

له قورئاندا هاتووه دهفه رموی: (إِذْ
 عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافَاتُ الْجِيَادُ).

الجرود: ههنوز.

الجرود: بارانی زور ۵ له هدهدشی نویره

بارانه دا هاتووه دهفه رموی: (وَلَمْ يَأْتِ

أَحَدٌ مِنْ نَاحِيَةِ الْأَحْذُوثِ بِالْجُرُودِ).

الجرود: به لای زانایانی نه خلاقه وه

رهوشتیکه خاومنه کهی هه لدمنی بو

به خشینی نهو شتهی پیویسته

ببه خشری به بی بارته قا.

الجرود: چاك و باش ۵ باش مالی بوون، له

زاراوهی نه هلی هکرو وردبونه وه دا

نهویمه به ريك و پیکی له شتیکی

شتیکی دی به دی بکا، به باشی له

مه لزوماته وه بپروا بو له وازیم.

جَارُ الْمَدِينَةِ أَوْ مَكَّةَ: له مهدينه دا يا له مهككه دا مایه وه.
 جَارُ بَنِي فَلَانٍ وَفِيهِمْ: به هاوسیه تی فلان بنه ماله به خته وهر بوو.
 جَوْرَةٌ: ستمی پال دا، به ستمکاری له قه لدم دا.
 جَوْرَةُ الْبِنَاءِ: بیناکه ی روځانده.
 جَوْرٌ فَلَانًا: فلانکس ی به زه ویدا دا، کوشی.
 اجْتَوَرَ الْقَوْمُ: نهو خیل هه نندیکیان بوونه هاوسی هه نندیکیان.
 تَجَاوَزَ الْقَوْمُ: به مانا (اجتررا) هاتووه.
 تَجَوَّرَ: بؤ موطاومعه ی (جَوْرَةٌ) هاتووه.
 تَجَوَّرَ عَلَى فِرَاشِهِ: کابرا له سهر نوونی خوی راکشا، پال کهوت.
 تَجَوَّرَ خَبَاءُ اللَّيْلِ: تاریکایی شهو لاجوو نه ما.
 اسْتَجَارَ بِفُلَانٍ: په نای بؤ فلانکس برد، هاواری بؤ نهو برد.
 اسْتَجَارَ فَلَانًا: داوای له فلانکس کرد که په نای بداو ترسی دوزمنی لی بره وینیته وه ه له قورئاندا هاتووه دمهرموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ﴾ ه دهگوتری: (استجاره من فلان): له ستمو دست دریزی فلان رزگاری کرد.
 الجار: هاوسی؛ نهوکهسه ی مالی له په نا مائه وه بی یان دوکانی له ته نیست دوکانته وه بی، یان شهریکی تیجارتت بی ه له پندی پیشیناندا

جَارٌ جَوْرًا: داوای نهو ی کرد په نا بدری، نه هیلدری دهستی دوزمنی بگاتی.
 جَارُ الطَّرِيقِ: رینگاکه ی نه دییه وه.
 جَارُ الْأَرْضِ: گزو گیاو رووه کی زهوییه که زور بهرز بووه وه.
 جَارٌ عَنِ الْقَصْدِ وَالطَّرِيقِ: له مه به ستو رینگا کلا بوو، لایدا.
 جَارٌ لِي حَكْمَةٍ: له بپاره که ی ستمی کرد، ناحه قی کرد ه دهگوتری: (جار علیه لی حکمه): له بپاره که یدا ستمی لیکرد ه (هر جائز)، (ک: جَوْرَةٌ).
 أَجَارَهُ: په نای داو پاراستی، نه بهیشت دهستی دوزمنی بگاتی ه دهگوتری: (أجاره من فلان): له دهستی فلانکس پاراستی ه له قورئاندا هاتووه: ﴿وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾.
 أَجَارَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِهِ: خودا له سزای خوی پاراستی.
 أَجَارَ الْمَتَاعَ: کالاکه ی پاراست.
 أَجَارَ فَلَانًا عَنِ الطَّرِيقِ: فلانکس ی له رېبازه که لادا.
 أَجَارَ عَلَى الْقَوْمِ فَلَانٌ: فلانکس ی لادان له رېبازی به سهر قه ومه که دا سه پاند.
 جَاوَرَهُ جَاوَرًا وَجَاوَرًا: له په نایدا نیشته جی بوو، بوو به هاوسی ه په میانی دایه یارمه تی بسدا، بیپاریزی له دوزمن.
 جَارُ الْمَسْجِدِ: له مزگه وتدا مایه وه بؤ خودا بهرستی به مه به ستی (اعتکاف).

جَازُ الْمَوْضِعِ وَه: نهُو شوئنه‌ی بری و پییدا
رؤیی و ته‌ی کرد.

جاز بفلان الْمَوْضِع: رابه‌رایه‌تی فلانی کرد
تا نهُو مه‌ودایه‌ی بری و ده‌ست
درئزی کرده سهر و خستیه دوا
خوی و پاش خوی دا.

أَجَازَ عَلَى اسْمِهِ: نیشانه‌ی له‌سهر ناوی
خوی دانا.

أَجَازَ الشَّيْءَ: رَنگه‌ی به شته‌که‌ی داو به
جانیزی دانا.

أَجَازَ الْمَوْضِعَ: نهُو شوئنه‌ی بری و پییدا
تیپه‌ری.

أَجَازَ فَلَانًا الْمَوْضِعَ: رابه‌رایه‌تی فلانی
کرد تا نهُو مه‌ودایه‌ی بری.

أَجَازَ الْعَقْدَ: گری به‌سته‌که‌ی مؤر کردو
پیی رازی بوو.

أَجَازَ الرَّأْيَ وَالْأَمْرَ: رایه‌که‌ی په‌سه‌ند
کردو کاره‌که‌ی نه‌نجامدا.

أَجَازَ الْمَعْلَمُ تَلْمِیْذَهُ: مامؤستاکه برپوا
نامه‌که‌ی دا به قوتابییه‌که‌ی و
رَنگه‌ی دا زانیاری لی ریوایه‌ت بکا.

جَازَ عَنْ ذَنْبِهِ: چاوپووشی له تاوانه‌که‌ی
کردو لئی خوش بوو.

جَازَ الطَّرِيقَ وَنَحْرَهُ: رَنگه‌که‌ی خسته
پاش خویه‌وه لئی تیپه‌ری.

جَوَّزَ لَهُمْ دَوَابَّهُمْ: په‌که په‌که نازه‌له‌کانی
بو پهراندنه‌وه.

جَوَّزَ الدَّرَاهِمَ: پاره‌که‌ی قبول کرد
هرچه‌ند که‌م و کورپشیان تیدا

هاتووه ده‌گوتری: (قَدْ يُؤْخَذُ الْجَارُ
بِلَذْبِ الْجَارِ) ه هه‌روا وشه‌ی (الْجَارُ)
به‌مانه‌ش ده‌گوتری: په‌نا دهر، په‌نا
دراو، هاوسهر (میرد یان ژن)، سوئند
خورو په‌یمانده‌رو پارمه‌تیده‌ر، (ك:
جیره، جیران، أجوار).

الْجَوَّارُ: ناوی زورو قول ه هه‌روا
ده‌ورو به‌ری خانوو.

الْجَوَّارُ: عه‌ده‌و به‌ئین و نه‌مان.
الْجَوَّارُ: سته‌م، (ك: جَوَّارَةٌ وَجَوَّارَةٌ) ده‌گوتری:
(عنده من المال الْجَوَّارُ) مال و سامانیکی
زورو له راده به‌ده‌ری هه‌یه.

الْجَوَّارُ: شتی ره‌ق و پته‌و ه ده‌گوتری: (بَعِیر
جَوَّارٌ): حوشتی که‌ته‌و قه‌باره گه‌وره
ه (سَبَلُ جَوَّارٍ): لافاوئکی زورو ترسناک
ه (غِیْثُ جَوَّارٍ): بارانیکی زورو
هه‌وره‌کانی به‌گرمه گرم.

الْجَوَّارُ: زه‌وی کیل، جوتیار، نه‌و
که‌سه‌ی هه‌میشه خه‌ریکی باخ و
بیستان بی و نیشیان تیدا بکا.
جَوَّارَةٌ: گۆره‌ویی له‌پئ کرد.

تَجَوَّزَ: بۆ موصلاو‌مه‌ی (جَوَّارَةٌ) دئ.
الْجَوَّارُ: پو‌شاک‌ی پی‌او، (ك: جَوَّارَةٌ) ه.
جَازَ الْقَوْلُ جَوَّارًا وَجَوَّارًا: وته‌که
په‌سه‌ندکرا، وته‌که‌ی قبول کردو
ته‌نفیزی کرد.

جاز العقد و غیره: گری به‌سته‌که په‌سه‌ند بوو،
گری به‌سته و په‌یمان‌که‌ی جی‌به‌جی
کرد، رؤیاندی، ره‌تی نه‌کرده‌وه.

جَوَزُ الرَّأْيِ وَالْأَمْرِ: رایه‌ک‌هی په‌سهند کرد، فهرمانه‌ک‌هی جی‌به‌جی کرد.
جَوَزُ لَهُمُ الدَّوَابُّ: ناژه‌له‌کانی بۆ ئاودان. اجتاز: تیپه‌ری ۵ ده‌گوتری: (اجتاز الموضع) له‌و شوینه تیپه‌ری.
تَجَاوَزَ عَنِ الشَّيْءِ: چاو پۆشی له‌شته‌که کرد. تَجَاوَزَ عَنِ الرَّجُلِ: له‌ بیاوه‌که خۆش بوو ۵ ده‌گوتری: (تجاوز عن الذنب) له تاوانه‌که خۆش بوو.

تَجَاوَزَ فِي الشَّيْءِ: زیده‌ روی له‌شته‌که‌دا کرد.

تَجَاوَزَ الْمَوْضِعَ: به‌مانا (جَاوَزَهُ) دئ.

تَجَوَّزَ فِي الْأَمْرِ: به‌ ناچاری ته‌حه‌ممولی کردو چاوی ئی پۆشی.

تَجَوَّزَ عَنِ الرَّجُلِ: به‌مانا (تجاوز) دئ.

تَجَوَّزَ فِي الصَّلَاةِ: نوێژه‌ک‌هی که‌م کرده‌وه‌و درێژه‌ی پێ نه‌دا، له‌حه‌دیثی عه‌لی دا هاتووه‌ دمه‌رموی: (تجاوزوا في الصلاة).

تَجَوَّزَ فِي الْكَلَامِ: قسه‌کانی به‌ توێکله‌وه‌ کردن.

تَجَوَّزَ الدَّرَاهِمَ: دیره‌مه‌کانی قبوڵ کردن هه‌رچه‌نده‌ ته‌زوپه‌ریشیان تیدا بوو.

استجاز: داوی مؤلته‌ی کرد.

استجاز المسافر فلاناً: رێبواره‌که‌ داوی له‌ فلان کرد هه‌ندیکی پاره‌ بداتی بۆئه‌وه‌ی کالاک‌هی له‌ شوینیک‌ه‌وه‌ بۆ شوینیک‌ پێ بگوێزێته‌وه‌.

استجاز: داوی لیک‌کرد ناژه‌له‌کانی پان کشتوکه‌که‌ی بۆ ئاوبدا.

استجاز فلاناً: داوی له‌ فلان کرد رێگ‌هی پێ بدا رێواپه‌تی لێوه‌ بگێرێته‌وه‌.

الجازن: نه‌و که‌سه‌به‌ به‌لای هۆبه‌یه‌که‌دا تیپه‌ری و تینووی بی چا ئاوی بده‌نی پان ناموسوئهمانه‌کان ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ نیرگه‌، (داریکی نه‌ستوره‌ رادیلدری و نه‌مه‌سه‌ره‌و سه‌ری داره‌کانی تری ده‌خړینه‌ سه‌ر)، (ك: أجوزة، جيزان جوزان).

الجازة: نه‌و بېره‌ ئاومه‌یه‌ رێبوار له‌گه‌ن خۆی هه‌لی ده‌گری له‌م قۆناغ بۆ نه‌و قۆناغ پان له‌م بیره‌ ناوه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ بیره‌ ئاوێکی تر ۵ جامه‌ ئاوێک ۵ به‌خششو رێز لێنان، (ك: جواز) ه.

جواز الأمثال والأشعار: نه‌و شیعرو په‌ندانه‌ن خه‌لك‌ له‌م شاره‌وه‌ ده‌یانباته‌ شاریکی تر واته‌ زوو به‌ناو خه‌لكیدا بلاو ده‌بنه‌وه‌.

الجرّاز: نه‌و ئاومه‌یه‌ گشتوکه‌ال پان ناژه‌ل ده‌پخواته‌وه‌ ۵ نه‌و ئاومه‌یه‌ رێبوار بۆ پێداویستی رێگا له‌گه‌ن خۆی ده‌بیات. جواز السفر: پێناسه‌و به‌لگه‌ نامه‌یه‌که‌ ده‌ولت ده‌یدا به‌ هاوڵاتیان بۆئه‌وه‌ی بتوانن سه‌فه‌ر بکه‌ن بۆ دهرمه‌وی ولات هه‌رکاتی هه‌زیان ئی بوو، (ك: أجوزه) ه.

الْجَوُزُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: ناوه‌په‌ستی ۵ له‌حه‌دیثدا هاتووه‌ دمه‌رموی: (انه قام من جوز الليل يصلّي) ۵ هه‌روا به‌مانا

زۆرىنەى شت دئ ۵ بەروبومىك بە
كەلكى خواردن بئ ۵ دارىكى جوانە
بۇ ئەساسى ناو مال بەكاردئ.
جوز اهند: دىنكى نەرجىل.

الجزء: بورچىكە لە بورجەكانى ئاسمان.
الجزء: تاكى گونز ۵ جامىك ئاۋ ۵ ئەۋ
ئەندازە ئاۋەى رېبوار لەگەل خۇى
هەلى دەگرئ بۇ پېۋىستى رىگا لە
كانىيەكەۋە بۇ كانىياۋىكى تر ۵
جۇرىكە لە ترئ زمرە كە پىگەى
زۆر زەرد دەبئ.

الجزء: قەراخى شىۋ ۵ شوئىنى قەۋمۋ
زئدو نىشتامانىان ۵ دەگوترئ: (نزلنا
جىز بى فلان).

الجزء: ئەۋ بېرە ئاۋەىە رېبوار لە
قۇناغىكەۋە لەگەل خۇى دەبىا تا
دەگاتە قۇناغىكى تر پان كانىياۋو
بىرە ئاۋىكى تر، (ك: جىز ۵ جىز).
المجاز: شوئىنى تېپەر بوون ۵ (المجاز فى
الكلام) ئەۋمىيە لە ماناى خۇى
لايدابئ وشەكە بۇ ماناىەكى تر
بەكار ھېنرابئ.

مجازة النهر: بەردى سەر روبار.
أرض جازة: زەۋىيەك دارى گونزى
زۆرى لى بئ.

المجيز: سەرپەرشتىار، ۋەكوۋ ۋەلىۋ
ۋەمى ۵ مامۇستايەك ئىجازەبدا بە
قوتابىيەكەى.

جاس جرساً وجرساناً: رارا بوۋ، ھاموشۇى
بەناۋدا كرد، پېئىدا بلاۋ بوۋنەۋە ۵

دەگوترئ: (جاسرا خلال الديار)
بەناۋ كۆلان ۋ ھۆبەۋ خىلەكاندا
بلاۋبوۋنەۋە بە مەبەستى تىكدان ۋ
شىۋاندىنى ۋلات ۋ تالانكردنى.

جاس الحارس وغيره: ھەرەسەكە بەشەۋ
بەناۋ مائەكاندا گەپا.

جاس الشئى: ۋىستى ۋردە ۋردە شتەكە
بە دەست بېئى ۵ پېئى لېنا.

اجتاس: ھاتۇچۇى كرد.

الجوسق: بالەخانەى بچوك ۵ قەلاۋ
شورا.

جاش جرشاً: ھەموۋ شەۋ نەۋەستاۋ رۇئى.

تېرش الليل: بەشيك لە شەۋ رۇئى.

تېرش فلان: فلانكەس كەمىك لاۋاز بوۋ.

الجوش: سىنگ ۵ ناۋەرپاست ۵ بەشى زۆرى
شەۋ.

الجوش: سىنگ.

الجوشن: سىنگ، زرى، (ك: جواشن).

جاع جوعاً وجوعاً ومجاعة: برسى بوۋ ۵

(تجوع الحرّة ولا تأكل بشديها) بە

كەسك دەگوترئ خۇ بپارېزى لە

كارى سوكانەۋ ئىشى نالەبار.

جاع الحى: زىندەۋمەرەكە ناۋ سكى بەتال

بوۋ، لە پەندى پېشىناندا ھاتوۋە

دەئى: (بطن جاع ووجه مدهون)

سكى برسى ۋ دەۋ ۋ چاۋى ئارايشكراۋ

۵ بەكەسك دەگوترئ: بە درۋ خۇ

بە تېرو تەسەل نىشان بدا، لە

پەندى كوردى دا دەئى: (سك لە

برسا قوڑهی دیو کراس له بهرا
خشهی دیو).

جائع القدر: برسی و همزار، (ك: جیاع
و جَوُع و جَمِيع) ه (هو جَوَعان و هي
جوعی)، (ك: جیاع و جیاعی).

أَجَاعَهُ: خوراکي ئی قهدهغه کرد ه
ناچاری برسیایه تی کرد.

جَوْعُهُ: به مانا (أَجَاعَهُ) دیو ه له پهندي
پیشیناندا هاتوو: (جَوْرُغَ كَلْبِكَ
يَتَّبَعُكَ): سهگه كهت برسی بکه
شوینت دهكهوئ.

تَجَوَّعَ: به نهقهست خوی به برسی
کردن دا یان خوی برسی کرد ه
دهگوترئ: (تَجَوَّعَ للدواء): خوت
برسی بکه بؤ دهرمان خواردن.

اسْتَجَاعَ: سات دوا سات خهریکی
خواردن بوو هه میسه دهی دهجولا.
الجوع: برسییه تی ه خالی بوونی گهده له
خوارده مهنی.

الْمَجَاعَةُ: سالی بئ بارانی و قات و قری،
(ك: مجائع).

الْمَجُوعَةُ: به مانا (الْمَجَاعَةُ) دیو.

الْمَجُوعَةُ: به مانا (الْمَجَاعَةُ) دیو.

جَائَهُ جَوْفًا: له ناو سکی دا، ناو سکی
ههنگاوت.

جاف الصيد: ناو سکی نیچیره کهی ههنگاوت
گولله که چوو ناو سکییه و هو نه
دیواو دیوی نه کرد ه ههروا دهگوترئ:
(جاف فلاناً بطعنة، و جالت الطعنة

فلاناً): سهره رمبیکي بهورگی فلاندا
کرد ه له هه دیشتا هاتوو: (لی
الجائفة لث الدية).

جاف الدواء فلاناً: دهرمانه که چوو ناو
سکی فلانکه سهوه.

جَوِفَ جَوْفًا: ناوسکی هه بوو ه ناوسکی خالی
بوو ه سکی گه وره بوو ه (هو أَجْرَفَ
وهي جوفاء)، (ك: جوف، و جوفان).

أَجَافَهُ الطَّعْنَةُ وبها: به زمبره که ناوسکی
بئ ههنگاوت.

أَجَافَ الباب: دهرگا کهی پیوه دایه وه ه
چوو ناو خانوو که وه دهرگا کهی
پیوه دایه وه.

جَوِفَ الشَّيْءِ: شته کهی ناو کلور کرد.

جَوِفَ الصَّيْدِ: تیره کهی له ناو جهرگی
نیچیره که دا ناوسکی ههنگاوت.

إِجْتَاةُ: چوو ناو بؤشایی جهسته یه وه.

تَجَوَّفَ: بؤ موطاومعهی (جَوَّفَهُ) هاتوو.
تَجَوَّفَ الشَّيْءُ: چوو ناو کلورایی
جهسته یه وه.

اسْتَجَافَ: بهر فراوان بوو.

اسْتَجَافَ الشَّيْءُ: شته که هاته دهستی
به کلوری.

اسْتَجَوَّفَ: به مانا (استجاف) دیو.

الأجوفان: گهده و شهرمگا.

التجريف: نهو بؤشاییه به دهکه وینته
ناو شته وه.

التجريف البريتوني: بؤشایی ناو سکه،
دهوره دراوه به پهرده یه کی لووسی

به سهردا بهرز کرده وه هه ریه که
له لای خۆیه وه دهینه پاند به سهریا.
جَوَقُ الْقَوْمِ: قه ومه که ی کۆ کرده وه.

تَجَوَّقُ: بۆ موطاومعه ی (جَوَقُهُ) هاتوو.
تَجَوَّقُ نَـلَـن: کۆمه لێکی خه لک
کۆ کرده وه.

اَلْجَوَّقُ: کۆمه لێک له ئاده میزاد ه هه ر
کۆمه له خه لکێک کۆ ببنه وه بۆ
یه ک مه به ست، (ک: أجواق) ه.

اَلْجَوَقَةُ: به مانا (الجوق) دی.

اَلْجَوَّقُ: نه وه به کاکیه لکانی خواربن و
له ئاستی یه ک نه بن.

جَالُ الزَّابِ جَوْلًا وَجَوْلًا وَجَوْلًا:
ته پ و تۆز بهرز بووه وه ه له په ندی
پیشیناندا هاتوو ده لێ: (للباطل جَوْلَةٌ
ثم يضمحل).

جَالُ النِّطَاقِ: پشتینه که ی ده جو لێ،
ده خزێ له بهر گه وره یی و پانی.

جَالٌ فِي الْأَرْضِ: به زه ویدا سوپایه وه به بی
نه وه ی له شوینێک نیشه جێ بێ.

جال القرم في الحرب جولة: قه ومه که له
شه ردا پاشه کشه یان کردو پاشان
هێرشیان برده وه.

جال بسيفه: شم شیرمه که ی هه ئسوپاندو به
ده وری خۆیدا خولی دا.

جال الامر في نفسه: کاره که سه قامگیر
نه بوو، له دلیا هاتو چوو.

جال الشيء من غيره: شته که ی هه ئبژارد.
أجاله و به: وای لیکرد بێ و بچێ.

وهما که رپخۆله گانی له ناو خۆ
گرتوون ه هه روا ناوه بۆ دیوی
ناومه ی دیواری گه ده، (ک: تجاريف) ه.
الجائف: ره گێکه به باسک و قو لێ
ئاده میزادا ده پرا تا ده گاته
غوضرونی شان.

الجائفة: عه بیی گه وره.

اَلْجُورَافُ: نه خۆشی سکچوونه که
هۆکاره که ی نه زاندری، به زۆری
توشی پیاوی به سالاجوو ده بی.

الجُورَافُ: جۆره ماسیه که، گۆشته که ی زۆر

باش نییه ه له حه ده بیی مالیکدا
هاتوو ده فمه رموی: (أكلت رغيفاً

ورأس جُرَافٍ لعلی الدنيا العفاء) ه

جۆرێکێشه له سیوه ئه مریکی، یان
میومه که له سیوی ئه مریکی ده جێ.

اَلْجَوْفُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: کلۆرایی و ناوسکیه تی
ه که جاری و هه یه په ره جاری و
هه یه خانییه، (ک: أجواف) ه.

اَلْجَوْفُ مِنَ اللَّيْلِ: سییه کی کۆتایی شه و.

الجوف من الأرض: ناوسکی زه وی، جائی
قو ل و پان، شیوو دۆل.

اَلْمَجَوَّفُ: زۆر کلۆر ه به پیاوی

ترسنۆکیش ده گوتری ه له م رووه
که دلی نیه دلی مرده وه.

جَوَقُ جَوَقًا: ملی نه ستور بوو.

جَوَقُ الرَّجُلِ: ده م و چاوی خوار بوو (هه ر
اجوق وهي جوقاء)، (ک: جوق).

جَوَقُ الْقَوْمِ عَلَيْهِ: قه ومه که ده نگیان

أَجَالَ الْقَوْمَ الرَّأْيَ لِيَمَّا يَبِينُهُمْ: خەلکەکه

لەناو خۆیاندا بۆچوونەکیان لێک

دایەموو چەندو چونیان تێدا کرد ە

دەگوتری: (أَجَلَ جَائِلَتُكَ): کاری خۆت

بکەو گۆی بەکەس مەدە، پارا مەبە.

جارلە: بەرمەنگاری بوووە دەری کرد.

جَوَلَ الْبِلَادَ وَفِيهَا تَهْوِيلًا: زۆر بەناو

ولادتە هاتۆ جۆی کرد.

اجتال في البلاد: بەمانا (جَوَلَ) دێ.

اجتال من الشيء: لەو شتە هەلی بژارد.

اجْتَالَ الْقَوْمَ: قەومەکی لە رێبازی

خۆیان لادا، لەبێرو بۆچوونەکیان

هەلی گێڕانەووە.

اجتال الشيطان فلاناً: شەیتان سوکايمتی

بە فلان کردو لە رێبازەکی

هەڵدەشتو خستیه سەر رێبازی

گلای خۆی ە لە حەدبەشدا هاتوووە

دەفەر موی: (اني خلقت عبادي حنفاء

فاجتاهم الشيطان).

إِنْجَالَ التَّابُ: گۆ و خۆل بەرز بوووەو.

انجال في البلاد: بەمانا (جَوَلَ) دێ.

تھاوَلوا في الحرب: لە شەردا یەکتریان

هێناو بردو لێکیان دا.

استجاله الشيطان: بەمانا (اجتاله) دێ.

استجال الريح السحاب: بایەکی هەورەکی

راداو بردی بۆ شوپینیکی تر.

استجال فلان السحاب: فلانکەس هەورەکی

بینی با رایەدەداو دەپێناو دەبێرد.

الجال: قەراخی بێر، قەراخی شیو ە

عەزیمەت و سوربوون لەسەر شت.

جَوَالَ: نەخۆشییەکی توشی ئادەمیزاد

دەمبێ بریتییە لەوێ لەکاتی

نووستندا دەروا جەم و جۆل دەکا.

الْجَوَلُ: ئەو شتە بە هەلی دەگری

لەسەر رووی زەوی لە گۆ و خۆل و

زێخ و بەرد ە دەستە سەربازی زۆر ە

جەلەبە ئازەلی زۆر ە بەردی زلی

بنکی بێر کە بناغە ی دیواری

بیرەکی لەسەر هەڵدەچندرێ ە

عەقڵ و ئاوەز، (ك: أحوال)ە.

الْجَوَلَانُ: ئەو پۆشو پەلاش و زێخ و

خشت و خۆلەبە کە با هەڵدەگری

بۆ حەوا.

الْجَوَلَانِي: (يوم جولاني): رۆژیکی زۆر

تەپ و تۆزاوییه ە (رجل جولاني):

پیاویکە خێرو بێری بۆ هەموو

کەسە بەخشش و دەسەندە ی نزیک و

دوری گرتەووە.

الْجَوَالَةُ: پێرێکی وەرزشکارن، بەپێ

بەناو ولادتە دەگەرێن.

الْجَوِيلُ: ئەو پۆشو پەلاش و گەلاو

خشت و خۆلەبە کە با هەلی دەگری.

الْمَجَالُ: شوپینی هاتوچۆ، شوپینیک

جینگای شتی تری تێدا بێتەووە.

الْمَجُولُ: کراسیکە لە مالهو لەبەر دەگری،

و هه‌کوو بیجامه‌و جزداشه‌ ە لە

حەدبشی عایشەدا هاتوووە دەفەر موی:

﴿كان النبي (ص) اذا دخل علينا لبسَ

مَجْرَلًا﴾ ە هەروا ناوێ بۆ پارچە

الْجَوْنَةُ: خُور.

الْجُونَةُ: رەش ۵ گردۆل — كە ۵

هەبەنچو كەپەكى خەو كەوانەپە

چەرمى تۆۋە دەپچىرى، عەتار باشى

عەترەكانى تېدا ھەلدەگىرى ۵ دەربارە

صيفەتى پىغەمبەر (د.خ) گوتراۋە:

(لوجدت ليدە بۆدۇ ورېمۇ كائىمۇ آخر جەھا

من جونة العطار)، (ك: جُون) ۵.

الْجُونِي: رەش ۵ جۆرىكە لە پالندە

قەتئ بەر ورگەو پالەكانىيان رەشن.

جَاهَ فَلَانًا بَمَكْرُوهُ جَوْهًا: بە خراپەكارى

بەرمەنگارى فلان بۈۋە.

تَجَرَّةُ فَلَانٍ: ھەۋلى پلەۋ پايەى دا.

الْجَاهُ: پلەۋ پايە رېزدارى.

الْجَاهَةُ: بەمانا (الجاه) دى.

الْجَوْهَرُ: حەقىقەت، كرۆك، خودى شت.

الْجَوْهَرُ مِنَ الْأَخْبَارِ: ھەرشتىك شتتىكى

بەسوۋدى لى پەيدا بى ۵ شتى

بەنرخ كە دەنكە گەۋھەرى ئى

دروست بىكرى ۵ لە زاراۋە

فەلسەفەدا جەۋھەر شتتىكە خۇى

خۇى رادەگىرى، بەرامبەرەكەى پىنى

دەگوتىرى: (عەرەس) كە

دپاردەپەكە بەشتى ترەۋە دەۋەستى،

تاكەكەى (جۈرە)، (ك: جۈرە).

الْجَوْهَرِي: نەۋكەسەى جەۋھەر دروست

دەكا ۵ جەۋھەر فرۇش.

جَوِي فَلَان جَوِي: فلان سنگى نەخۇش بوو

۵ سنگى تەنگ بوو ۵ نەخۇشپەكەى

قوماشنىكى سېى دەخىرتە سەر

دەستى ئەۋ پياۋەى قومار چىپەكان

قوداخەكانى دەدەننى لىكەتتى

كۆبۈنەۋەدا ۵ مەتەل ۵ دېرەھەمى

ساغ و بى غەش ۵ زىو ۵ وپنەى مانگ

لە زىو دابىرئىزىۋ بىخىرتە رىزى

ملوانكەۋە ۵ كەرە كىۋى، (ك: مَجَالِل).

الْجَوَالِق: جەۋال ۵ شتىكە لە خورى موو

دروست دەكرىۋ شتى تېدەكرى

۵ كىۋىۋ گۈپنىۋ خەرار، (ك: جَوَالِق

و جَوَالِق) ۵.

جَامَ جَوْمًا: داۋاى شتىكى كرد، خېرىپى

پان شەرىپى.

الْجَامُ: پەرداخ بۇ شت تېدا خواردنەۋە لە

زىو دروست دەكرى پان لەشتى تر

بە زۆرى بۇ پىالەى مەپخواردنەۋە

بەكاردى ۵ دەگوتىرى: (صَبَّ عَلَيْهِ

جَامَ غَضَبِهِ): رقى خۇى بەسەردا

رشت، (ك: جامات، أجرام، جوم) ۵.

الْجَامَةُ: بەمانا (الجام) دى.

الْجَوْمُ: چاۋدېرى كارو شۋانى شت ۵

كەپەك شتىان ھەپى.

جَانَ جَوْنًا وَجَوْنَةً: رەش داگىرسا ۵ تارىك

بوو.

الْجَسُونُ: رەش، سېى، بۇ ھەردوۋ ماناگە

بەكاردى ۵ ھەروا بۇ ماناى روناكى،

تارىكى پان بۇ رەنگىكى رەش رەنگى

سورى تىكەل بى ۵ قەراخەكانى

قەۋس، كە پىپىان دەگوتىرى: (جَوْنَان).

الْجَوْنَاءُ: خۇر، مەنچەل، حوشترى رەش.

درېزهی کښا ۵ خوښه ویستییه کهی به هیږ بوو.

جَوَى الْمَاءِ: ناوه که گؤړاو بونی کرد ۵ له حه دیښی په نوجو و مهنجو جدا هاتوو دهلی: (لتجری الأرض من کثیم): زهوی به بؤگه نیان پرېوو. جَمَى الْبَلَدَ وَمِنْهُ وَعْنَهُ: ناوو ههوی ولاته کهی پې نه کهوت، پېی ناخوښ بوو.

جاری الإِبِلَ وبها: حوشره کانی بانگ کردن بؤ سهر ناو.

جَوَى السَّاءِ وَغَرَهُ: کونده کهی پینه کرد. اجْتَرَى الطَّعَامَ: خوږا که کهی به لاوه ناخوښ بوو رمتی کردهوه.

اجْتَرَى الْبَلَدَ: مانه وهی لهو ولاته دا به لاوه ناخوښ بوو ۵ له حه دیښی عوره پینه دا هاتوو: (قدموا المدينة فاجتروها) ۵ دهگوتری: (اجترو القرم): رقی له قه ومه که هه لسا.

استجری الْبَلَدَ: به مانا (اجتراه) دی. الجِراءُ: دۆل و شیوی پان و پوړ ۵ پانتایی و به تالایی نیوان خانوگان ۵ نهو شتهی دهخریته ژر مهنجه نهوه دواي داگرتنی له سهر ناگر بؤنه وهی نهو گهرمییه ی زیان به ژر خویمه وه نه که پهنی.

الْجَوُ: بؤشایی نیوان ناسمان و زهوی ۵ نزمایی دهشتاپیه کان.

جَوَ كُلِّ شَيْءٍ: ناوه وهی شته که، (ك: جواء وأجواء).

الْجَوُءُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: ناوه وهی شته که یه ۵ پارچه زهوییه که ده ماری پته وو بهرده زړونی تیدابن.

الْجَوُءُ: پینه ی کونده و مهشکه ۵ کون له کیوو شتی تر.

جَوَانِي: ناوه وه پېچه وانه ی (برانی) واته: دمره کی ۵ له حه دیښه کهی سه لاند ا هاتوو دهلی: (ان لكل امرئ جوائيا وبرائيا فمن اصلح جوائيه اصلح الله برائيه).

جاء جئاً وَجْهياً وَجَيْتَةً: هات ۵ دهگوتری: (جاء وجاء اليه وجاء به) هاته لای، هیئی.

جاء الغيث: باران باری.

جاء الأمر: کاره که رویدا، هات ۵ چه سپا.

جاء الأمر: کاره که ی کرد.

جائاً فلاناً فجاءه: له هاتندا پېش فلانکه س کهوت.

اجاءَ فلاناً الى كذا: ناچاری کرد فلان

هانا بؤ نه وشته بهرئ ۵ له قورناند

هاتوو دمه رموی: ﴿فَاجَاءَهَا

الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ الثَّغْلِيِّ﴾ ۵ له

پهندي پېشیناندا هاتوو دهلی:

(شَرَمًا أَجَاءَكَ إِلَى مَخَةِ عَرْقِ رَبِّ):

تهنگانه یه که پالی به تووه ناوه بؤ

مؤخی ده ماری پاژنه پې ۵ به که سیک

دهگوتری: زور پیداوستی هه پې.

اجاءت المرأة لربها على خديها:

نافرته که سهر پؤشه که ی خسته

سهر دوو کوئی.

أَجَا النَّفْلَ: پیلادوه‌کسی به چهرمی
 باریک به (سیرمه) دورییه‌وه.
 جَايَا جَايَا رَجِيَاءُ: له زور هاتندا پیشی
 کهوت ه هاتنه‌کسی له‌گه‌ل هاتنی
 نه‌ودابوو.
 جَايَا فَلَانًا: روبه‌روی فلانکه‌س بؤوه
 به‌لای دا تیپه‌ری.
 جِيَا الْقَرِيَّةُ: کونده‌که یان مه‌شکه‌کسی
 به سیرمه چهرم دورییه‌وه.
 الْجَايَةُ: نهو کیم و زوخاومیه له برین دئ.
 الْجِيَاءُ: نه‌وشته‌یه ته‌خته دار به‌ردی
 ته‌خت و شتی وا که مه‌نجه‌لی له‌سهر
 ناگر داگیرای ده‌خړته‌سهر تا
 ژرخوی نه‌سوتینئ.
 الْجِيَاءُ: به‌مانا (الجهاء) دئ.
 الْجِيئةُ: کیم و زوخاوی له برین دئ ه
 بارچه‌یه‌که له ژر پیلادو دهرئ ه
 تيلمه چهرمی‌که شتی بهی
 دمدورته‌وه.
 جِيئةُ البطن: خوار ناوک، نیوان ناوک و بهر.
 الْجِيئةُ: شپوه هاتن ه ده‌گوترئ: (جيتنا
 جينة مباركة).
 جَابَ الْقَمِيصَ وَغَرَهُ: گیرفانی بؤ کراسه‌که
 یان که‌واو چاکه‌ته‌که کرد.
 جَبَبَ الْقَمِيصَ: گیرفانی بؤ کراسه‌که کرد.
 جَبَبَ الْقَمِيصَ: نهو کونه‌یه له‌کاتی له‌بهر
 کردنی کراسه‌که‌دا سهری تیپو
 ده‌کسی، (ک: جوب و أجياب) ه ه
 له‌قورئاندا هاتوو ده‌فهرموی:

﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾
 ناصح الجنب: نه‌مین و ده‌ست پاک.
 جِيبُ الْأَرْضِ: شوئنی چونه ناو زه‌وییه‌که
 ه (جيب الثوب) گیرفان.
 جَيْدٌ يَجِيدُ يَجَادُ جَيْدًا: گهردنی درئز بوو
 جوان بوو (هر أجيد وهي جِيْدَاءُ).
 الْجَيْدُ: گهردن، لای پیشه‌وه‌ی شوئنی
 ملوانکه تی‌کردنی.
 جَيِّوٌ يَجِيرُ جَيْرًا: کورته بالابوو قه‌مبور
 بوو.
 جَيْرُهُ: چه‌وری کرد به‌ماده‌ی جیر.
 جَيْرُ الْحَرْصِ: چه‌وزه‌کسی قول کرد.
 الْجَانِ: گهرماییه‌که له قورگو سنگدا
 په‌یدا ده‌بج به‌هوی رق هه‌ئسانه‌وه
 یان برسییه‌تی.
 جَيْرٌ: پیتی وه‌لامه به‌مانا به‌لئ دئ ه
 سوئنده‌و به‌مانا (حه‌قه) دئ.
 الْجَيْرُ: ماده‌یه‌کی سبیه له به‌ردی جیری
 به‌ره‌م ده‌هیندرئ که به ناگر
 ده‌خړته پله‌یه‌کی زور گهرمه‌وه ه
 دواپی به‌ئاو سارد ده‌کړته‌وه.
 الْجِيَارُ: به‌مانا (الجانر) دئ ه دروستکه‌ری
 جیری یان فروشیاری.
 جَاشَ الْمَاءُ جِشًا وَجِشًا: ناوه‌که
 هه‌لقولاو فی‌جقه‌ی کرد ره‌وان بوو.
 جَاشَ الْبَحْرُ: دهریا که‌وته شه‌پولدان و
 که‌س نه‌پوئرا سواری بی.
 جَاشَ بِالْأَمْوَاجِ: به شه‌پوله‌کانی که‌وته
 جم و جون.

جاش الرادي: ئاوى روبارهكه بهرز
بووه وه.

جاش الميزاب: پلوسكهكه ئاوى ئى هه ئرزاو
رهوان بوو.

جاش العين: چاو فرميسكى هه ئوهراند.
جاش الفرس: نه سپهكه كه وته جه وه لان
كاتيك ناوزهنگى ئيدرا.

جاش القدر: مه نجه ئه كه كوئى و كه وته
قلبه قلاب.

جاشت الحرب بينهم: شه پ له نيوانيان دا
به رپا بوو ه له هه ديه ئدا هاتوووه
دهفه رموى: (ستكون لئنه لا يهدا منها
جانب الا جاش جانب).

جاش نفسه: هيلنجى هاتنى و خهريك بوو
وه پش ه دلى كه وته ترپه ترپ له
ترسان پا له خه فه تان ه له
هه ديه ئدا هاتوووه دهفه رموى: (وكان
نفسى جاشت).

جاش نفس الجبان: دلى ترسنوك،
راچله كاو ويستى هه ئب.

جاش الصدر: سنگى له رق و تورپه بووندا
كوئى و كه فى ده چاند.

جاش الهم في صدره واليه نفسه: دلى واى
بو چوو داواى شتيكى ئى ده كاو كارى
پييه تى.

تجيشت نفسه: هيلنجى هاتنى و خهريك
بوو وه پش ه له هه ديه ئدا هاتوووه

ده ئى: (جاءوا بلحم لتجيشت انفس
اصحابه).

استجاشت القدر: به مانا (جاشت) دى.
استجاش فلان: داواى سوپاى ليكرده ه
له هه ديه ئى عاميرى كو پى
فوهه پره دا هاتوووه ده ئى: (فاستجاش
عامر بن الطفيل).

الجيش: سوپا، كۆمه ئيك خه لك له شه پدا.
الجيشان: هيزو گه نجه تى.

جاض جىضاً: به فيزو خۇبادانه وه رو پشت
ه ده گو ترى: (جاض في مشيه).

جاض عن الشيء: له شته كه لاپداو كلا
بوو.

جاض في القتال: له شه پدا هه لات ه (هر
جائض وجياض).

جايضهم: شانازى به سه ره وه كردن.
جايض عن الشيء: به مانا (جاض) دى.
الجايض: رو پشتنيكه خۇ بادان و فيزى
پيوه دپاره.

جافت الميئة: مردوه كه بوئى كرد.
جيفت الميئة: به مانا (جافت) دى ه له
هه ديه ئى به دردا هاتوووه دهفه رموى:
(اَكَلْتُ اَناساً جِيْفَرًا).

جافى فلان: فلانكه س ترسا.
جاف فلاناً: له فلانكه سى دا.

اجتافت الميئة: به مانا (جافت) دى.
اجفالت الميئة: به مانا (جافت) دى.

الجيفة: جهستهى مردو كاتى بۆگەن
دەكا.

الجيل: نەتەو، رەگەزى ئادەمىزاد،
چىنىك لە ئادەمىزاد.

الجيل: چەرخىكى رۇزگار ۋە سىيەكى
چەرخىك كە خەلكى تىدا دەزىا،
(ك: أجبال).

الجىلاتىن: مادىيەكى شىۋە لىنچە و شت
بەيەكەو دەنوو سىن ۋە لە ئاودا
ئاتوۋتەو، لە ئىسقانى زىندەو ورو
شتى تر دەردەھىندىرئ پاش ئەوەى

ماومىيەكى زۆر لە ئاودا دەكوۋىندىرئ.
جيم جىما: نووسى.

الجيم: پىتىكە لە پىتەكانى ھىجا ۋە ھەروا
ئاوۋە بۇ خوشترى ھارو سەركەش،
(ك: أجام، جيمان).

الجىولوجيا: زانىارىيەكە باسى زەوى دەكا
لە روى دروستبونيەو ۋە ئەوشتانەى
كارىان تىكردو ۋە ئەو قۇئاغانەى
پىياندا تىپەپوۋە.

الحاء: پیتی شه شمه له ریزی هیجادا، شوینی
ناوهرستی قورگهو لهوژوه دیتهدمر.

حاحاً بالعمار: گویندیزمهکی هه لئا بۆ
خیرا رۆیشتن به دهنگی (حهئحه)
به زۆری سووکی تیندا دهگرئو
دهگوترئ: (حاحا).

حَبَّ الإنسان والشَّيْءُ حَبًّا: ئادهمیزادهکه
یان شتهکه خوشهویست بوو.

حَبَّ فلاناً: فلانکهسی خوش ویست ە
دهگوترئ: (حَبَّیتَ الی): لای من
خوشهویست بووی ە دهگوترئ:
(مَأْجَبُهُ الی): له یواری مه دحو
سه رسورماندا.

أَحَبُّ فلاناً: فلان کهسی خوش ویست.
أَحَبُّ الزَّرْعُ وَالْبُ: کشت و کاله که بوو به
خاوهر دان و توپک.

حَابُّهُ عَابَةٌ وَحَبَابُ: خوشی ویست و
دۆستایهتی له گه ل دا کرد.

حَبَّبَ الزَّرْعُ: دانه ویلکهکی دهرکهوت.
حَبَّبَ الشَّيْءُ اليه: شته که ی وا لیکرد
خوشی بوئ له قورئاندا هاتوو: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾.

حَبَّبَ السَّقَاءَ وَغَرَهُ: کونده که ی پرکرد له
ئاو و تاوه کوو کوپه ی ئ هات.

حَبَّبَ الدَّوَاءَ وَغَرَهُ: دهرمانه که ی وه کوو
حه ب لیکرد.

تَحَابُّوا: خه لکه که په کتریان خوش ویست
ە له حه دپشدا هاتوو: (تَهَابَرُوا)
تَحَابُّوا).

تَحَبَّبَ اليه: خوشی ویست و
خوشه ویستی خو ی بۆ دهربری.
تَحَبَّبَ الماءُ وَغَرَهُ: له سه ر ئاوه که بلق
په یدابوو.

تَحَبَّبَ السَّقَاءُ وَغَرَهُ: کونده که پرپوو له
ئاو وه کوو کووپه راوهستا.

أَلْحَابُ: نه و هاوینزارو مه له نزیک
هه دهف ده که وئ و نای
ههنگیوئ ە دهگوترئ: (سه م حاب)
و (كرة حابّة)، (ك: حَوَابٌّ).

أَلْحَابُ: جهند رینگایه کن له سه ر روبه ری
ئاو په یداده بن به هو ی زهختی با ە
دهگوترئ: (طفا الحَبَابُ على الشراب):
بلقه کان وه کوو دهنکه مرواری به سه ر
شه رابه که وه دهرکهوتن.

الْحَبَابُ: شهوئم که ده که وینته سه ر گول و گیا.
أَلْحَبُ: دانه ویلکه که له ناو گول و
توپکله که دایه، وه کوو دهنکه گهنم و
دهنکه جو هه رشتیک له شیوه ی
دهنکه دانه ویلکه دا بن، وه کوو دهنکی
ته سبیج و دلۆپه باران و دهنکه
ته رزه.

أَلْحَبُ: خوشه ویستی؛ به لای

فەيلەسوفەكانەوہ ئارمىزى ئادەمىزادە
بۇ ئادەمىزادىكى تىرىپان بۇشتى تىرى
بەنرخو بە سوود ۋ ھەروا ناوہ بۇ
مەركانەو گۆزەو كۆپەى ناو، (ك):
أحباب حَبَّهٖ وحباب) ھ.

الحَبُّ: خۇشەويست و دىئۆزۆ سۆزدار، (ك):
أحباب وحبان وحبَّهٖ) دەنگە تۆمى
گياو گز ۋ پاقلى كۆي كە بەكەلگى
بىزى دى ۋ گوارەى يەك گۆ.

الحَبَّ: بەمانا (الحباب) دى ۋ ددانى وردو
رېك و جوانى وەكوو دەنگە مروارى.
الْحَبَّةُ: تاكى كۆى (الحب) ۋ ھەروا
بەمانا بەشېك لە شت دى ۋ كە
بۆكىش بگوتى: مەبەست كىشى
دوو دەنگە جۆى ماناۋەندىيە.

حَبَّةُ الْقَلْبِ: ناخى دل و دەروون.
الْحَبَّةُ: دانەۋىلەى رووەكى كۆى ۋ لە
جەدېشدا ھاتوۋە دەفەرمۆى:
(فَيَخْرُجُونَ مِنَ النَّارِ فَيَنْتَبِثُونَ كَمَا تَنْبِثُ
الْحَبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ).

الْمَحَبَّةُ: ئارمىزى شتى دىئۆشكەر.
الْمُسْتَحَبُّ: ئەو شتەى شەرع بە
پەسەندى بزانى و واجبى نەكردى.
حَبْذا: ئوسلوپىكە بۇ مەدح بەكار
دەھىندى.

حَبْذا فلاناً: بە فلان كەسى گوت: (حَبْذا)
(حَبْذا الامر) مەدحى كرد.
حَبَّرَ الْجِسْمُ: جەستەكە لاوازىبوو كىشى
سووك بوو.

الْحَبَّارُ وَالْحَبَّارُ: كورتە بالا، كۆلە بنە،
(ك: حَبَّار) ھ.

تَحَبَّجَرَتِ الْأَمْعَاءُ: رىخۆلەكان پىكدا
نووسان.

حَبَّحَبَّ: بەھۆى بەد خۆراكىيەوہ لاوازو
كزىبوو.

حَبَّحَبَّ الْمَاءُ: ئاۋەكە كەم كەم ھاتە
خوارەوہ.

الْحَبَّاحِبُّ: مېشىكە بەشەو دەفېرئ كلگى
دەدرەوشىتەوہ.

نار الْحَبَّاحِبُّ: ئەو پېرىشكە ئاگرانەن كە
لە جەۋادا بەھۆى لېك كەۋتنى
بەردو شتى واۋە پەيدا دەيى.

أَمِ الْحَبَّاحِبُّ: دەعبايىكە وەكوو (كوللە
پچكۆلە) رەنگاۋ رەنگە.

الْحَبَّحَبُّ: كورتە بالا كۆلە بنە ۋ روەكىكە لە
پېرى كولەكە بەرەكەى لە ولاتى مىصر
پېنى دەگوتى: (بطيخ) لە عىراق پېنى
دەلېن: (الرفي) واتە: شوتى.

حَبَّرَهُ حَبْرًا: كەيىف خۇش كرد، نازو
نەيمەتى بەسەردا رشت ۋ لە
قورئاندا ھاتوۋە: ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ
وَأَزْوَاجُكُمْ تَحْبَرُونَ﴾.

حَبَّرَ الْبَرْدُ: بوردەكەى پەراۋىز چن كردو
رازاندېيەوہ.

حَبَّرَ حَبْرًا: كەيىف خۇش بوو، گەشاپەوہ.
حَبَّرَ الْأَرْضَ: زەۋىيەكە گياو گزى زۆرېو،
زەۋىيەكە بە گيا داپۇشرا.
حَبَّرَ الْجُرْحُ: بىرەنەكە جاك بووۋە نازارى ماۋە.

حَبْرَ الْأَسْنَانِ: ددانه‌کان زمرد بوون.

أَحْبَرَتِ الْأَرْضَ: به مانا (حَبْرَت) دئ.

أَحْبَرُ فَلَانًا: فلانکهس که یف خویش کرد.

أَحْبَرَتِ الضَّرْبَةُ جِلْدًا: لیدانه‌که شوینده‌واری

خویش به پیستییه‌وه هیشته‌وه.

حَبْرَةٌ: به مانا (حَبْرَةُ) دئ.

حَبْرُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رازنده‌وه، جوانی

کرد ۵ ده‌گوترئ:

حَبْرُ الشَّعْرِ وَالْكَلامِ وَالْخَطِّ: شیعو

قسه‌کان و خه‌ته‌که‌ی رازنده‌وه وای

لی‌کرد گوی له‌بیستنی و چاو

له‌سه‌پرکردنی تیترنه‌بن.

حَبْرُ الدُّوَاءِ: قوتوه‌که‌ی پرکرد له

مه‌ره‌که‌ب.

حَبْرُ الْكِتَابِ: کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه.

حَبْرُ الرَّسْمِ: به مه‌ره‌که‌ب وینه‌که‌ی دیاری کرد.

الْحَابِرُ: کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی خویشی و

رابواردن (ناپۆرا).

الْحَبَارُ: وشکه‌نبوونی پیستی ده‌ست

به‌هوی ئیش پی‌کردنه‌وه ۵

شوینده‌واری لیدان و داخ کردن و شتی

وا به‌سه‌ر پیسته‌وه.

الْحَبَارِيُّ: بانده‌یه‌کی مل درێزه‌ رنگی

خاکیه‌ وه‌گوو قاز ده‌جی دهن‌دوکی

درێزه ۵ نیرو می و تاک و کۆ

هه‌موویان پنیان ده‌گوترئ: (حباری).

الْحَبْرُ: زانا و روشنبیر، (ك: أخبار و حبر) ه.

الْحَبْرُ: به مانا (الْحَبْر) دئ ۵ مه‌ره‌که‌بی شت

پئ نووسین.

الْحَبْرَةُ: قوماشیکه له لۆکه یان له که‌تان

به‌ره‌هم ده‌هیندرئ خه‌تحت بوو

کاتی خویش له ولاتی په‌مهن دروست

کراوه ۵ چاره‌که‌و سه‌ره‌پوشیکی

دروستکراو له حه‌ریر بوو، نافه‌رت

که له‌مال ده‌جوونه ده‌روه سه‌رو

ملی خوینیان پئ داده‌پوشی.

الْحَبْرَةُ: زمردیه‌که ده‌که‌وینه سه‌ر ددان.

الْحَبِيرُ: کراسی نه‌رم و نیانی گولگولای و

رنگاو رنگ.

المِخْبَرَةُ: شوشه‌ی مه‌ره‌که‌ب، (ك: مخبر) ه.

الْحَبْرُكِي: ئاده‌میزادی پشت درێزی قاج

کورت.

حَبْسَةُ حَبْسًا: به‌ندیکرد، نه‌یه‌یشت به‌روا

پهل بهاوی.

حَبْسُ الشَّيْءِ: نه‌و ماله‌ی نه‌و شته‌ی وه‌قف

کرد نه‌ ده‌رووشرئ نه‌ ده‌بیته‌ مالی

میراتی، ته‌نها سوود له به‌روبوومه‌که‌ی

ده‌بیندرئ.

حَبْسُ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: نه‌و شته‌ی به‌و شته‌

دابوشی ۵ تییه‌وه پی‌چا.

أَحْبَسَهُ وَحَبْسُهُ: به مانا (حَبْسُهُ) دین.

إِحْتَبَسَ: نه‌یه‌یشت مه‌نعی کرد ۵ بو

مطاو‌عه‌ی (حَبْسُهُ) دئ.

إِحْتَبَسَ الْإِنْسَانُ وَغَيْرَهُ: به مانا (حَبْسُهُ) دئ.

إِحْتَبَسَ فَلَانُ الشَّيْءَ: فلان که‌س

نه‌و شته‌ی تاپه‌ت کرد به‌خو‌یه‌وه.

تَحَبَّسَ فِي الْكَلَامِ: له قسه‌کردن که‌وت،

له قسه‌کردن وه‌ستا.

تَحَبَّسَ عَلَى كَذَا: خویش له‌سه‌ر نه‌و شته‌

كۆنترۆلى رەوانبون و گىرانەۋەى ئاۋ،
 غاز، نەۋتو ئەۋ جۆرە شتانە دەكا.
 حَبَشَ لَه حَبَشَا: بۆى كۆكرەۋە ۋ
 دەگوتىرى: (حَبَشَ لاهلە) پىداۋىستى
 بۆ مال و مندالەكەى كۆكرەۋە.
 احْبَشَتِ الْمَرْأَةُ بولدا: ئافرەتەكە
 مندالىكى قولى رەشى بوو.
 حَبَشَ لَه: بەمانا (حَبَشَ) دى.
 حَبَشَ الْأَشْيَاءَ وخرها: شتەكانى
 كۆكرەۋە.
 احْتَبَشَ الشَّيْءَ: شتەكەى كۆكرەۋە.
 تَحَبَّشَ الْقَوْمُ: قەۋمەكە كۆبوۋنەۋە ۋ
 دەگوتىرى: (تَحَبَّشُوا عليه).
 الْأَحْبَشُ: بەمانا (الْحَبَشَ) دى، (ك):
 الآحابش. ۋ.
 الْأُخْبُشُ وَالْأُخْبُشَةُ: كۆمەلىك خەلك كەلە
 ھۆزۈ خېلى جيا جيا بن، (ك): آحابش. ۋ.
 آحابش قىرىش: كۆمەلىك ئادەمىزادى
 قورەپش و كەنانەۋ خوزاعە كە
 لەلەى كېۋى حوبشى كۆبوۋنەۋە لە
 خوار مەككەۋ پەيمانىيان بەست دۇى
 پېغەمبەرۈ موسولمانەكان بچەنگن.
 الْحَبَاشَةُ: ھەرشىك كۆكرابىتەۋە ۋ
 كۆمەلىكى تىكەل و ھەمە جۆر لە
 ئادەمىزاد.
 الْحَبَاشِيَّةُ: ھەلۇ.
 الْحَبَشُ: رەگەزىكن لە ۋلاتى سۇدان ۋ
 دانيشتۋانى ۋلاتى حەبەشە ۋ
 تاكەكەى (حَبَشِيَّةُ)، (ك): حَبَشَان.

تايەت كىردو پىيەۋە ھەلەۋ گىرېۋو.
 الْحَابِسُ: شتىكە ۋەكۈۋ ھەۋز ئاۋى تىدا
 پەزمەندە دەكرى ۋ دەگوتىرى: (زق
 حابس): كوندەپەكە ئاۋى تىدا
 ھەلدەگىرى.
 كَلَّ الْحَابِسُ: لەۋەرگاۋ پاۋانىكە ئاۋەل
 تىدا قەتەس دەمىنىۋ لىى
 دەرناچى.
 الْحَبَاسَةُ: شتىكە لەشىۋەى ھەۋزدا ئاۋى
 تىدا پەزمەندە دەكرى.
 الْحَبْسُ: پېرۋى سوپا.
 الْحَبْسُ: بەندىخانە، شوۋنى تىدا
 بەندىكردى تاۋانبارو تۆمەتبار.
 الْحَبْسُ: ئەۋشەپە دەخرىتە نىۋ رىپرەۋى
 ئاۋەۋە بۆلەۋەى بەربەستى بكا
 ۋەكۈۋ قىل.
 الْمَاءِ الْحَبْسُ: ئەۋ ئاۋەپە ئاۋى ترى
 نەپەتە سەرۈ زىادەكا.
 الْحَبْسَةُ: قورساۋى و گرۋپەكە لەسەر
 زوبان خاۋەنەكەى ناتۋانىۋىستى
 خۇى دەرېپرى.
 الْحَبْسُ: بەندىكراۋ، (ك): حَبْسَ ۋ
 (حَبْسَةُ) بۆ مېيىنە بەكاردى، (ك):
 حَبَائِسَ ۋ.
 الْمَحْبَسُ: شوۋنى ئالقدانى ئاۋەل ۋ
 پىشتىرى ۋلاخ، ئاغەل.
 الْمَحْبَسُ: بەمانا (الْمَحْبَسُ) دى ۋ ھەروا
 بەمانا چەرچەفى سەر دۆشەكى
 نوستن دى.
 مَحْبَسُ الْمَاءِ: قىل و سەدادە كە

الْحَبَشَةُ: به مانا (الْحَبَشُ) دئ.

بلاد الحبشان: ولاتی نه ثیوبیا به له
روژه لاتئ نه فریقیا.

الْحَبَشِيَّةُ: نافرمتی حه به شی، میینه ی
(الْحَبَشِيَّة) به ده گوترئ: (روضه
حَبَشِيَّة): باخیکی سه وزو چرو پرو
به ده ماخ له سه وزیانا رهش
هه لگه پراوه.

حَبَضُ السَّوْتَرُ حَبْضًا: ژنیه که به توندی
دهر پهری ورشه ی هات، گیزه ی کرد.
حَبَضُ بِالْوَكْرِ: به ژئ بولای خوی کیشی
کردو نه مجار به ره لای کرده وه
دهنکی لیوه هات.

حَبَضَ الْقَلْبَ والعِرْق: دل، یان دهمار
به په له لییداو پاشان هیدی بووه.
حَبَضَ الشَّيْءَ حَبْضًا: شته که که می کرد.
حَبَضَ السَّهْمَ: تیره که سه ری کردو
هه ده هه که نه هه نگاوت.

حَبَضَ الْأَمْرَ: کاره که پوچه ن بووه به سه ر
چوو ده گوترئ: (حَبَضَ حَقَّةً):
مافی پېشیل کرا.

حَبَضَ فُلَانٍ: پیچه وانه ی نه وه ی که گومانی
لیده کرا هه نس و که وتی کرد هیچ
خیرو بیریکئی ل هه نه ومری ده
چروک بوو.

حَبِضَ الشَّيْءِ أَوْ السَّهْمِ أَوْ الْعِرْقِ حَبْضًا:
به مانا (حَبَضَ) دئ.

أَحْبَضَ الرَّامِي السَّهْمَ: تیر هاوژده که
تیره که ی بلند هاویشو سه ری کرد.

أَحْبَضَ الْبُتْرَ: هه موو ناوی بیره که ی
هه لئینجاو هیچی تئیدا نه هیشت.

أَحْبَضَ الْحَقَّ: حه هه که ی پوچانده وه،
حه هئ به فیر ودا.

الْحَبَاضُ: زمعیفی و لاوازی.
الْحَبْضُ: دهنکی کزو نزم ده باقی مانده ی ژیان
ده گوترئ: (ما به حَبْضُ وَلَا نَبْضُ) نه
نوزی دئ نه جولای ماوه.

الْحَبْضُ: که وچه دارینه یه کی
تا به تییبه هه نگوینی پی
دهرده هیندرئ ده یان به داریک
ده گوترئ هه نگو زهرده والای پی
دهرده کری ده هه روا به و داره
ده گوترئ که به هه وه ژنیه که
له لکه که دهرئ بؤ شیکردنه وه ی
لکه که ده ژئی که مانچه، (ك):
مَحَابِضُ) ه.

حَبَطَ عَمَلُهُ حَبْطًا وَحَبْرًا: کرده وه که ی
به تان بووه.

حَبِطَتِ الدَّابَّةُ حَبْطًا: گه ده ی نازه که
بای کرد به هوی زور خواردن یان
به هوی خواردنی شتیک که بوی
نه گونجاو بوو.

حَبِطَ الْبَطْنُ أَوْ الْجِلْدُ: گه ده ی نه ستور بوو
پستی هاوسا.

حَبِطَ الْجُرْحُ: برینه که دوا چاکبونه وه
شوینه واری ما.

حَبَطَ مَاءَ الْبُتْرِ: ناوی بیره که روجوو دپارنه ماو
وشک بوو ده قورنان ده هه رموی: ﴿لَنْ
أَشْرَكَكَ لَيْخَبَطُنْ عَمَلُكَ﴾.

حَبِطَ دُمُهُ: خويندهكهی بهفیرۆ چوو.

جۆلایی کرد.

اَحْبَطَ ماءُ الْبَنَرِ: ناوی بیرهکه رۆچوو
نهژیابهوه.

حَبَكَ الْحَبْلُ: گرێی چهبلهکهی زۆر توند
کرد.

اَحْبَطَ عَمَلُهُ رَدْمَهُ: کارهکهی پوچ کردهوه
خويندهکهی بهفیرۆدا ه قورئان
دمهفرموی: ﴿فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾.

حَبَكَ الْعُقْدَةُ: گرێههکهی توند کردو
پتهوی کرد.

الْحُبَّاطُ: هیشانی سک و سک هاوسان
بههوی زۆر خواردنهوه یان
خواردنی شتیک که لهگهڵ
میزاجیدا نهگونجی.

حَبَكَ الْأَمْرُ: کارهکهی باش تهگیر کرد.
حَبَكَ التُّرْبُ: لکی کراسهکهی ههڵدایهوهو
دوووری.

حَبَقَ فُلَانٌ حَبَاقًا: فلان بای لیبووه، تسی
کهند.

حَبَكَ الشَّيْءُ: بهمانا (حَبَكُهُ) دی.
حَبَكَ الشَّعْرُ: مووهکهی، قژهکهی
گرژکرد.

حَبَقَ فُلَانًا حَبَقًا: له فلان کهسی دا بهدار به
شوپک به قههچی به چهبل.

حَبَكَ التُّرْبُ: بهشیوهی خهت خهت
قوماشهکهی چنی.

حَبَقَ النَّعَاجُ: کالاکانی کوژدرنهوهو توند
شتهکی دان.

حَبَكَ الرِّيحُ الرَّمْلَ وَالْمَاءَ السَّاكِنَ: بایهکه له
لمبهلانهکه یان له ئاوه راوهستاوهکهدا
رینگهی دروست کردن.

الْحَبَقُ: گیایهکی بۆنخۆشه.

اَحْتَبَكَ الشَّيْءُ: بهمانا (حَبَكُهُ) دی.

حَبَقَ الْمَاءُ وَحَبَقَ التَّمَسَّاحُ: پنگی ناوی.

تَحَبَّكَ: چهبلهکهی توند کردو شتهکی دا.

حَبَقَ الْفَتَى وَحَبَقَ الْفِيلُ: مهرزنجۆش، مهرد
قوش ه گیایهکی بۆنخۆشه بۆ
میزگیران و مهعیده تیكچون و
پێوهدانی دوشك سودی ههیه،
بهعههرهبی ناوه نهصلیههکهی
(السَّمْسَقُ).

الْحَبَّالُ: نهو رینگه و بانانهن که بای
بههیز له ناوی راوهستاوو لمبهلاند
دروستی دهکا ه گورزه قهههژاژه که
بهیهکهوه دهبهسری.

حَبَقَ الْبَقَرُ: گوله بهیبون، گوله فهقیله.

حَبَاكَ التُّرْبُ: نهوهیه کراسهکه لکهکانی
ههڵدیرێنهوهو بدروئ.

الْحَبِيقَى: رۆیشتنی گورچ و خیرا.

حَبَاكَ الْحَمَامُ: نهو رهشاییه لهسهر بایی
کوژتره، (ك: حَبَكَه).

الْحَبِيقَةُ: کورته بالا.

الْحَبِيكَةُ: چهلێكه له ناوقهه
دهپێچری.

حَبَكَ الشَّيْءُ حَبَكًا: شتهکهی پتهو کرد ه
دهگوتری: (حَبَكَ التُّرْبُ): بهباشی
قوماشهکهی چنی، شالهکهی بهباشی

الْحَبِيكَةُ مِنَ السَّرَابِلِ: نهوهیه دۆخینی

تَيَدَابِيح، (ك: حَبَك) هـ.

الْحَبِيكَةُ: چندراو، رینگه شوینیکه که
بای به هیژ له ناوو لمبه لانی دهگاه
رَنرَهووی نه سَستِرَه، (ك: حَبَك) هـ،
قورئان دهغه رموی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الْحَبْكَ﴾.

المحبوك: نازاو به هیژ دهگوتری: (فرس
محبوك) نه سپینکی به هیژه.

حَبَلُهُ: به حهبل به سستییه وه.

حَبَلُ الصَّيْدِ: داوی بۆ نیچیرمه که نایه وه
به وه هویه وه گرتی ه دهگوتری:
(حَبَلْتُ فَلَانَةً فَلَانًا): فلان ئافرهت
فلان کهسی خسته داوی عیشقی
خویه وه و گیرۆدهی کرد.

حَبِلْتُ الْإِنْسِي حَبَلًا: سکی بوو، مندالی له
سکی کهوت ه (هي حابله)، (ك: حَبَلَةٌ
وهي حُبْلَى)، (ك: حُبَالَى).

حَبِلَ الزَّرْعُ: گوته گهنم و جو که پرپوون
له دانه وێله ه دهگوتری: (حَبِلَ فَلَانٌ
مِنَ الشَّرَابِ): فلان گهدهی پرپوو له
شهراب.

اِحْبَلُهُ: به مانا (حَبَلُهُ) دئ.

اِحْبَلِ الْإِنْسِي: مۆتوربهی کرد.

حَبِلَ الزَّرْعُ: کشتوکاره که گهشهی کردو
تیک چرژا.

حَبِلَ الشُّغْرَ: مووه کهی بادا قزمهکانی
کردن به هرچ هۆنینه وه.

اِحْبَلِ الصَّيْدَ: به مانا (حَبَلُهُ) دئ واته:
داوی بۆ دانا ه دهگوتری: (احبله

الموتُ بِجَانِلِهِ): مردن جوړهها داوی
خوی نایه وه بۆی.

اِحْبَلْتُ فَلَانَةً فَلَانًا: فلان ئافرهت فلان
کهسی خسته داوی عیشق و دلداری
خویه وه.

تَحَبَّلْتُ الدَّابَّةَ: ولاغه که قاجهکانی له
حهبل ئالۆزان و گیرۆدهبوو.

تَحَبَّلَ الصَّيْدَ: داوی بۆ نیچیره که
نایه وه.

الْأَحْبُولُ وَالْأَخْبَرَلَةُ: داوو کهپک، (ك:
أحابيل) هـ.

الهابل: نهو نیچیره وانهیه که نیچیر
به داو دهگرتی ه کهپکی بۆ دادهنی ه
له پهندی پیشیناندا هاتوو (اختلط
الهابل بالنابل) (ثار الهابل بالنابل) (ثار
الهابل على النابل) کاتییک دهگوتری:
که ئیشهکان چه واشه بوون و
نه زاندری جۆن چاره سهر بکرین.

الهابول: نهو حهبلهیه که خورماپن پیی
سهرده که وێته سهر دارخورماکه،
(ك: حوابيل) هـ.

الْحَبَالَةُ: داوو کهپک، (ك: حَبَائِل) هـ.

حبائل الموت: هۆکارهکانی مردن.

الْحَبَالُ: حهبل دروستکه ریان حهبل
فرۆش، (ك: حَبَالَةٌ).

الْحَبَلُ: گوريس، پهتک، حهبل ه نهو
شتهیه له گۆشو له مۆو شتی و
بادراب شتی پچ ببیچری پان شتی
پچ راکیشری ه دهگوتری: (فلان

يَحْبِبُ فِي حَبْلِ فَلَانِ فَلَانُ كَهَس
كُؤْلَه دَار بَه گوريسى فلان دېنى ۵
كيناپه يه له وهى يارمه تى دمداو
كۆمه گى پى دهكا.

حَبْلُ الْوَرِيدِ: ره گى بناگوئى، ره گى لامل ۵
شا دهمارى لامل ۵ له قورئان دا
هاتووه ﴿وَتَخُنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ﴾.

حَبْلُ الْعَاتِقِ: ره گيکه له نيوان شان و ملدا.
حَبْلُ الذَّرَاعِ: ره گى دهست ۵ دهگوترئ:
(هو على حبل ذراعك) واته: نهو
كاره به تو دهكړئ.

حَبْلُ الْفَقَارِ: ره گيکه به دريژاي پشت
دريژبوته وه ۵ پهيمان و وادهو به ئين
۵ قورئان دمه رموي: ﴿وَأَعْتَصِمُوا
بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾.

الْحَبْلَانِ: شه وو رۆژ.
الْحَبْلُ: ههر شتيك شتيكى تر له خوئى
گرتبى ۵ بېچو حبه له بو سك و
مندالدان ۵ لولئو حبه له بو
صه دهف ۵ شه راب حبه له بو
په رداخ.

الْحَبْلَةُ: دارى ميو ۵ توله ميو، (ك:
حَبْلٌ) ه.

الْحَبْلَةُ: دانه وئله ي وهكوو نيسكو
فاصولياو فول و شتى لهو جوړه.

الْمَحْبِلُ: مندالدان، رحم، كؤنه ندامى
زاوژي نافرمت، (ك: محابل) ه.

الْمُحْتَبِلُ: زهنگى دهستى ولاخ نهو

شوئنه ي حبه لى تيده خري بو
به ستنه وه ژور سمى دهستى.
حَبْنُ حَبْنًا: ورگى زلبوو به سروشت يان
به نه خوئى.

حَبْنُ الْقَدَمِ: قاچه كه گوشتن بوو.
حَبْنُ عَلَيْهِ: رقى ئى هه لساو ئيى توږه بوو
(هو أَحْبَنُ وهى حَبْنًا).

أَحْبَنَةُ الطَّعَامِ وَالِدَوَاءِ: خوړاكه كه يان
دهرمانه كه واى ليكرد رقى هه لئى.
الْحَبْنُ: دهرديكه تووشى گه ده ده بى،
گه وړه دهكاو دهاوسئ.

الْحَبْنُ: دومه ل، گوان، مهيمون، (ك:
حَبْنٌ).

الْحَبْنُ: دره ختي (دلى) يه.
الْحَبْنَاءُ: نهو كؤتره يه كه هيلكه ناكه،
(ك: حَبْنٌ) ه.

الْحَبْنَةُ: دومه ل، گوان، (ك: حَبْنٌ) ه.
الْحَبْنُ: دره ختي (دقلايه).

حَبَا الصُّبَى حَبْرًا: منداله كه به گاگوئى
رؤيى ۵ دهگوترئ: (حبا البعير):
حوشتره كه پيخى كرد له بهر
ماندويه تى ۵ يان به ستر اوته وهو
زه حفى كرد.

حبا الشيء: شته كه نزيك بووه ۵ دهگوترئ:
(حبا السحاب) هه وړه كه سوارى يه ك
بوو له زهوى نزيك بووه.

حبا السهم: تيره كه له زهوى خشكاو
نهمجار هه لبه زويه وه روى مه به ست
كه وت.

حبا فلان للخمسين: فلان كەس لەپەنجە
نزیک بۆوه.

حبا فلاناً حباءً وحبوةً: بەخششی دا بەفلان
دەگوتری: (حباء العطاء).

أحبسى الرامى: تیرهاویژەكە تیرەكەى
هاویشتی كورتی هیناو نیشانەكەى
نەهەنگاوت.

حاباه مُحَابَاةً وَحِبَاءً: تاییبەتى كرد
بەخۆیەوهو روی دایە.

حاباه في البيع: لە مامەلەدا سەنگو
سووكی بۆ كردو لێی خۆش بوو.

إحتبى: كَلَوْتى سمتى خستە سەر
زەوى و ران و قاجى بە گەدەى
خۆیەوه نان بەهەردوو دەستی
چەمبەرەى لە ئەژنۆكانیەوه دا.

إحتبى بالثوب: قوماشەكەى لە پشتی
خۆى و هەردوو ئەژنۆى وەرھیناو
كَلَوْتى سمتى خستە سەر زەوى
واتە: بەشیوەى (لیحباء) دانیشت.

الْحَبَا: هەورى پڕو گەوال گەوال و نزیک
لەزەوى.

الْحِبَاءُ: ئەو ریزو ئیکرامییەپە بیاو
دەیبەخش بە هاوڵەكەى.

حِبَاءُ الْمَرَأَةِ: ماریی ئافرەت، (ك: أحیة)،
الْحُبَّةُ: دەنگی تری، (ك: حباء).

الْحُبُوةُ: شیوە دانیشتنی ئیحتبأ؛ كَلَوْتُ
بەخەپە سەر زەوى و ئەژنۆ هەلئى
دەگوتری: (حَلَّ فلان حُبْرَةً) فلان
كەس وازی لە دانیشتنی دەستەو
ئەژنۆ هینا ە هەروا ناوە بۆ ئەو

قوماش و حەبلسەى خۆى پێ
كەمەندەكا لە پشت و ئەژنۆى خۆى
و مەردەھێنى، (ك: حُبِي) پە.

حَتًّا حَتْبًا: چاوى بپە شتەكە و زۆرى
سەرکرد.

حَتًّا الشَّيْءُ: شتەكەى قایم كرد ە
دەگوتری: (حَتًّا الجدار): دیوارەكەى
بە پتەوى دانا.

حَتًّا الْمُقَدَّةُ: گریكەى زۆر توند كرد.

حَتًّا الثَّوْبُ: قوماشەكەى سەر لەنوێ
دوریەوه، بەسەر دورمانەكەدا چۆوه.

حَتًّا الْكِسَاءُ: پڕزى قوماشەكەى بادانەوه
ریشوى بۆ دروست كردن.

حَتًّا الْحَمْلَ عَنِ الدَّابَةِ: بارەكەى لە ولاغەكە
داگرت.

أَحْتَأُ الشَّيْءَ: بەمانا (حَتَأً) دئ.

الْحِثُّ: ئەوەى لە قەراغ و بیجاغى
كراسەوه هەلپێچرابی.

أَلْعَتَى: قاوتى دروستكراو لە
بەرەبوومى درەختى دوم (نەم
درەختە لە میصر هەپە).

حَتَّ الرِّقُّ عَنِ الشَّجَرِ حَتًّا: گەلاکە لە
درەختەكە هەلوەرى.

حَتَّ الشَّيْءُ: داگرت، هینایە خواری.

حَتَّ الشَّجَرُ: دارەكەى سپی كرد
توێكەكەى ئى كردەوه.

حَتَّ اللَّهُ مَالَهُ: خودا مال و سامانەكەى ئى
ستاندەوه هەزار كەوت.

حَتَّ الشَّيْءُ عَنِ الثَّوْبِ: شتەكەى بە

کراسه که وه هه لپرواندو لیی
کردموه.

أَحْتُ الشَّجَرُ: درخته که وشک بوو،
که لاکه ی هه لومری.

إِنَحْتُ الرِّقَّ عَنِ الشَّجَرِ: که لاکه له
درخته که هه لومری.

أَنَحْتُ شَفْرَةً: قژی روتابه وه، توکی
سهری هه لومری.

تَحَاتُ الشَّيْءُ: شته که لیک بووهو بلاو
بووه ۵ دهگوتری: (تَحَاثَّتْ أَسْنَانُهُ):

ددانه کانی داخوران و هه لومرین.
تَحَاتُ الرِّقَّ عَنِ الْفُصْنِ: په لکه که لاکان

له لقی درخته کانه وه هه لومرین ۵
دهگوتری: (تَحَاثَّتْ الشَّجَرَةُ):

که لاکانی درخته که هه لومرین.
تَحَاثَّتْ عَنْهُ ذُرِّيَّةُ: گونا هه کانی لی

هه لومرین له تاوان پاک بووه.
الْحُثَاتُ وَالْمُتَاتَةُ: نه ویمه هه لومری جا

له ههر شتیک هه لومری و ههر شتیک
بی ۵ دهگوتری: (مافی یدی منه

حَتَاثَةً) هیچ شتیک له دهستدا نییه.
الْحُثَاتُ: له پی و لاوازییه که تووشی

نازه و ولاخ ده بی رنگی دهگوپری
گوشته که ی له پی دهکاو تووکی

ده پوتیتته وه.
أَنَحْتُ: تیز ره و ۵ دهگوتری: (لُرَسَّ حَتَّ

و ظلم).
الْحَتُّ مِنَ التَّمْرِ: نه ویمه به یه که وه

نه نووسین، دهنکه خورماگان وشکه ل
نه ویمه به یه که وه

بن، (ك: أَحْتَات) دهگوتری: (مافی
یدی منه حَتَّ) هیچ شتیک

له دهستدا نییه ۵ له په ندی
پیشیناندا هاتووه ده لی: (ترکرم

حَتَّ بَتًّا، أَوْ حَتًّا لَقَاً) واته: هه لاجویان
کردن له ناویان بردن.

الْحُتَّةُ: توپک ۵ به شیک لهشت.
الْحَتُّوتُ وَالْمِخْتَاتُ مِنَ النَخْلِ: نه ویمه

خورما به رسیده کانی هه لومرین.
حَتَّى: پیتی جه پره نیسم مه جبرور دهکا.

حَتَّتِ الرِّقَّ عَنِ الشَّجَرِ: که لای
درخته که ی هه لومراند.

حَتَّتِ الشَّيْءُ: شته که ی ورد ورد کرد.
تَحَتَّتْ: بۆ مطاوعه ی (حتته)

هاتووه.
حَتَّ حَتًّا: بنه ماکه ی پالفته بوو.

حَتَّه: هه لی بزارد له بهر چاکی و
ره سه نی.

الْحَتُّوَةُ مِنَ الْعَيْنِ: نه و چاومیه ناوی
نه ووستی هه میشه ناویان لی بی ۵

دهگوتری: (عین حَتَّ).
الْمُحْتَدُّ: نه صل و ره سه ن ۵ ته بیعه ت و

سروش ت ۵ دهگوتری: (رجع الی مُحْتَدِهِ).
حَتَّرَ فَلَانًا حَتْرًا: به خششی بۆ فلان که س

که مکرده وه یان خوراک لی
که مکرده وه.

حَتَّرَ له شینا: که میکی پی به خششی.
حَتَّرَ أَهْلَهُ: ژبانی له سهر مال و مندال و خیزانی

ته نگ کرد ۵ یان به ختوی نه کردن.

حَتَرُ الشَّيْءِ: شته‌گهی پته‌وکردو بناغه‌گهی
چاک دامه‌زراند.

حَتَرُ الْفَقْدَةِ: گریه‌گهی پته‌وکرد توندی
کرد.

حَتَرُ الْخَبْلِ: حه‌بله‌گهی باش بادا.

حَتَرُ الشَّيْءِ: چاوی له شته‌گه بری و زور
ته‌ماشای کرد.

أَحْتَر: خیره بری کهم بوو.

أَحْتَر عَلَى نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ: مه‌سرفی مال و
مندالی که‌مکرده‌وه، به‌باشی بزوی
بۆ دابین نه‌کردن.

أَحْتَرُ فَلَانًا: خۆراك و ده‌سنده‌ی له فلان
بری.

حَتَرُ لِلنَّاسِ: خواردنه‌نی بۆ خه‌لك
دروست کرد به‌بۆنه‌ی دروستکردنی
خانوو.

الْحَتَفُ: مردن، له‌ناوچوون و ده‌گوتری:
(مات فلان حتف آنفه او حتف آنفیه)

واته: له‌سه‌ر جیگا و نوینی خوی

مرد، به‌مردنی سروشتی خوی

گیانی سپارد و ده‌شگوتری: (مات

فلان حتف فیه) نه‌مه‌ش له رووی

نه‌وه‌وه هاتوو و عه‌رب پێیان وابوو

ئاده‌میزاد نه‌گه‌ر بکوزری روحه‌گهی

له شوینی برینه‌که‌په‌وه ده‌رده‌چی و

نه‌گه‌ر به‌مردنی سروشتی خوی

بمیری گیانه‌گهی له لوتیه‌وه یان

له‌ده‌میه‌وه ده‌رده‌چی.

حَيَّةٌ حَتَفَةٌ: ماریکی کوشنده‌یه.

الْحَتْفُلُ: پاشماوه‌ی شۆربا و ورده

گوشتی بنکی مه‌نجه‌ل و ده‌شگوتری:

(فلان من حتفل الناس): فلان که‌س

له پیری هه‌تیو مچه‌و ئاده‌میزاده

به‌سته‌کانه.

حَتَكَ حَتَكَ: هه‌نگاهه‌کانی به‌هوی خیرا

رۆشتنه‌وه لێك نزیكبوونه‌وه.

حَتَكَ الطَّائِرُ الْحَصَى وَالرَّمْلَ: بانه‌ده‌که

به‌رده وردو له‌به‌گهی به‌بانه‌کانی

پشکنی و چینی تیداگردن.

حَتَكَ الرَّجُلُ الشَّيْءَ: پیاوه‌که پشکنینی له

شته‌که‌دا نه‌نجام دا.

تَحَتَّكَ فِي مَشْيِهِ: له رۆشتندا

هه‌نگاهه‌کانی لێك نزیك بوونه‌وه.

الْحَوْتُكُ: کورته بالای کزو کۆله‌وار.

حَتَمَ بَكْذَا حَتَمًا: برپاری داو حوکی

ده‌رگرد به‌و جۆره.

حَتَمَ الْأَمْرَ: کاره‌گهی قایم کرد، بناوانه‌گهی

شیلا.

حَتَمَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کاره‌گهی له‌سه‌ر پێویست

کرد و (هر حتم)، (ك: حَتَم)ه.

أَحْتَمَ مِنْ طَعَامِهِ: هه‌ندیکی له

خواردنه‌مه‌نییه‌که هیشته‌وه

نه‌یخوارد.

إِنْحَتَمَ الْأَمْرُ: کاره‌که پێویست بوو نابێ

پاشگۆی بخری.

تَحَتَّمَ الْأَمْرُ: به‌مانا (الْحَتَمَ الْأَمْرَ)دئ.

تَحَتَّمَ فَلَانٌ: فلان که‌س به‌رماوه‌ی

خوارد.

تَحَتَّمَ الْأَمْرُ: ئیشه‌گهی له‌سه‌ر پێویست کرد.

تَحَاتَّتِ الرِّيحُ: بایهکه بهردهوام ههلی کردو بروکهی نه دایه.

تَحَاتَّتِ الْأَشْيَاءُ: شتهکان یهک بهدوای یهکدا هاتن و چوون یهک بوون ٥ دهگوتری: (تَحَاتَّتِ السَّهَامُ وَ تَحَاتَّتِ الدَّمْعُ).

تَحَاتَّنَ الْقَوْمُ: قهومهکه رانواندنیان کردو کهوتنه پئیشپرکی کردن له تزهنگ هاویشتن و تیر هاویشتن داو وهک یهک دهرچوون.

الْحَاتِنُ: هاوشان و بهرامبه.

الْحَتْنُ: دهستاوهل و هاوشان.

الْحَتْنَى: هاوشان و لهیهکچوو کۆمهتیک ههموویان لهیهک بچن ٥ دهگوتری: (وَقَعَتِ الثُّبُلُ حَتْنَى) گوللهو تیرهکان وهکوو یهک بوون.

حَتًّا خَيْرًا: خیرا خیرا ههنگاوی ههلینان، بازیک ی گورج و گۆلانهی دا.

حَتًّا الشَّرْبُ: قوماشهکهی دوروو چاک قایمی کرد.

حَتًّا مُذَبَّ الكَسَاءُ: پرژی تورهکهکهی ویک نان و نوساندنی پییهوه.

حَتَّى الشَّرْبِ وَ مُذَبَّ الكَسَاءُ: قهراخی قوماشهکه یان پرژی قهراخی تورهکهکهی ویک نان.

حَتَّى الشَّرَابِ: زۆری شهراپ خواردهوه.

الْحَاتِي: نهو کهسهی زۆر شهراپ بخواتهوه.

الْحَتِي: نهوهی له درهختی (دۆم) ههلوهری (دۆم) درهختیکه له ولاتی

الْحَاتِي: قازی، دادوهر ٥ قهله رهشه، لهه روهوه عهرهب له کۆندا بیرو باوهپهان وابوو ههراکات قهله رهشه قهراندی نیشانهی نهوهیه لیک جودا بوونهوهی دوو دلدار رودهدا.

الْحَتَامَةُ: بهرماوهی خۆراک لهسهه سفره و خوان ٥ نهو دهنک و وردیهی لهکاتی خواردندا دهکهوینه خوار.

الْحَتَمُ: بریارو حوکم و قهزا ٥ قورئان دمههرموی: ﴿وَكَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ ٥ ههروا بهمانا برادهری راستهقینه و دلسۆز دی ٥ دهگوتری: (هوَ الْأَخُ الْحَتْمُ).

الْحَتْمَةُ: وردو ها، دهگوتری: (فَارُورَةُ حَتْمَةٍ) گۆزهیهکی کهرت و بهرت.

الْحَتْمِيَّةُ: (حَتْمِيَّةُ الْأَمْرِ): پئویستی و گرنگی نیشهکهو واز لی نههینانی.

حَتَّتِ السَّهَامُ حَتْنًا: بهشهکان بهشوین یهکدا هاتن و دابهشکران چون یهک و بیج جیاوازی.

حَتْنُ الْحَرِّ: کهرماکه بههری سههندو بهردهوام بوو.

حَتْنُ الْيَوْمِ: سهروبنی رۆژهکه وهکوو یهکی لی هات لهگهرمیدا.

أَحْتَنَ فِي رَمِيهِ: ههموو تیرهکانی هاویشتنی لهیهک شوینیان دا.

حَاتَنَ فُلَانٌ فُلَانًا: فیلان کهس وهکوو فیلانی لی هات چووهر ریزی نهوهوه.

إِحْتَنَنَ الشَّيْءُ: شتهکه ریک بوو هیچی جوداوازی لهگهل نهوی تری دانیه.

يَطْلُبُهُ حَيْثُ كَانَ دَهْغُوتَرِي: (ولى حَيْثُ):
 به خيږايى و تيزرې روى بهر و
 نامانجى خوى.
 الْمَحْتَةُ: نه سپىكى رسنه و خوشرې
 كه له رويشتن زوو ماندوو نه بى.
 حَنْتَ الرِّق: هه وره بروسكه كه تيكيه وه
 هاويشت.
 حَنْتَ الْأَمْرَ وَالشَّيْءَ: كاره كهي جولاند،
 نيشه كهي راپه راند.
 حَنْتَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْءِ: فلان كه سى هه لئا
 بؤ شته كه و ريگاي بؤ دوزيه وه.
 الْحُتَاتُ: مارېك كه هه ميشه له جم و
 جولد بى و رويشتنيك كه ريك و
 راست بى و نه ملا و نه ولاى تيدا نه بى
 و خه وېك خيږا له چاو بكه وى.
 الْحُتُورُ: هه لئا و گورج و گول له
 نه نجامداني كاره گانيدا ده گوتري:
 (كتيبه حُتُورُ): تيبىكى گورج و گوله
 به باشى نهر كه گاني نه نجام ددا.
 حَيْرَ حَيْرًا: توند بوو، مه يى، رهق بوو،
 گرژ بوو.
 حَيْرَ الْجِلْدِ وَحَيْرَ الدَّوَاءِ وَحَيْرَ الْعَسَلِ:
 پيس ته كه زيپكه ي دهر كرد و
 دهرمانه كهي كرد به حهب و گولاج،
 هه نگوينه كه رهق بوو.
 حَيْرَتِ الْعَيْنِ: چاوه كه تووشى تراخوما
 بوو پيلو هكاني نه ستور بوون له
 پيلو هكانيدي زيپكه ي سور پهيدا بوون.
 حَيْرَ الدَّقِيقِ: نارده كه تهر بوو بووبه
 پرېوله و په كترى نه گرت.

ميصر هه يه) و خورما وشكه له و
 توپكله خورما.
 حَكُهُ حَشًا: په يتا په يتا هه لئا بؤ
 نه نجامداني كاره كهي.
 حَشَ عَلَى الشَّيْءِ: هه لئا بؤ نه نجامداني
 شته كه.
 أَحْكُهُ: به مانا (حَكُهُ) دى.
 حَنْتَ فَلَانًا: فلان كه سى خه و تينى بؤ
 هيناو خيږا به سهريدا زال بوو.
 حَنْتَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْءِ: فلان كه سى
 هه لئا بؤ نه نجامداني نيشه كه.
 إِحْكُهُ: به مانا (حَكُهُ) دى.
 نَحَاتُ الْقَوْمَ عَلَى الشَّيْءِ: هه ومه كه فلان
 كه سيان هه لئا بؤ نه و كاره.
 اسْتَحْكُهُ: به مانا (حَكُهُ) دى.
 الْحِثَاثُ: نوستنى سوك كه خيږا بؤ چاو دى.
 الْحِثَاثَةُ: گهرمايى و گري و گول كه
 ناده ميزاد له چاوى خويده هه ستي
 بى دهكا.
 الْحِثُ: وردكراو كوتراو و هاپاو له ههر
 شتيك بى و ورده كا و لمبى زبرو
 رهق و وشك و ناننى بى پيخوړ و
 ده گوتري: (سريق حُثُ): قاوتيك كه
 ورده هه ويرى له گه ل نه بى.
 الْحَيْثِي: به مانا (الْحُثُ) دى.
 الْحُثُورُ وَالْحَيْثُ: گورج و گول و
 به خه مه وه بوو بؤ نه نجامداني
 نهركى سهر شانى و خيږاو كولنه دهر
 له بهرنامه ي خويده و هورئان
 دهغه رموى: (يُفْشِي اللَّيْلَ الْتَهَارَ

حَبْرَ اللِّسَانُ: زمانه که تفت بوو تامی
خوارده مهنیه که ی نه کرد.

حَبْرَتِ اَذْنُهُ: گوچه که ی به باشی
نه بیست.

حَبْرَ فَرَاذُهُ: دلی باش شته که ی و مرنه گرت
(هو اَحْبَرُ هِي حَبْرَاء).

اَحْبَرُ النَّحْلُ: میوه ی دارخورما که پیش
نه وه ی بگا وردو رهق بوو.

حَبْرُ الدَّوَاءِ: دهرمانه که ی کرده چه بو
گولاج.

اَلْحَبْرُ: گری و گول و زبریه که له چاودا
پهیدا دهنی به هوی چاو نی شه وه
گولوکی تری پیش نه وه ی بیته
به رسیله و هیشوی تری.

اَلْحَبْرَةُ: دهنکی هیشوه تری سهره تایی
پهیدا بوونی و نه خو شیه که تووشی
چاو دهنی.

اَلْحَبْرَةُ: خواردنی که دروست ده گری
دوای ته و او بوونی خانوو.

اَلْمَحْبَرُ: لوت زل، لوت که شکول.

حَبْرَبِ الْمَاءِ: ناوکه لیال بوو و ده گوتری:
(حَبْرَتِ الْبُرْ): ناوی بیر که لیال بوو.

اَلْحَبْرُبُ: ناوی لیال و چه وایی و بنکری
بنکی مهنجه و که ده مهنیه وه.

اَلْحَبْرَةُ: خرؤو سورایی که له چاودا
پهیدا دهنی.

حَبْرَتِ الشَّفَةِ: لیوه که نه ستور بوو، هاوسا.

اَلْحَبْرَامُ: لیو نه ستور، لیو فشه و مبوو.

اَلْحَبْرِمَةُ: که وانه په که له خوار لووته وه

له ناوهراستی لیوی سهره وه دا و
که ناری لوت.

اَلْحَثَايِرُ: هه موو و ده گوتری: (اخذ ه
بحثایره) واته: (بحذایر) و (مجموعه).

اَلْحَثْفَرُ: خلتو پلته ی رونی قال کراو،
دؤنگ و مندالی فبرئ دراو

هه تیومچه، (ك: حثافر).

اَلْحَثْفَرَةُ: خلتو پلته که له بنکی قاپ و
مهنجه و گؤزه و دیزه دا

ده مهنیه وه.

حَثَلٌ حَثَلًا: وهزعو حالی خراب بوو.

اَحْثَلُهُ: خراپه ی له گهل کرد و ده گوتری:
(اَحْثَلْتُ اُمَّ وَلَدِهَا) دایکه که به

ناله باری و خراپی شیر ی دا به
زارو که که ی.

اَحْثَلَ اللّهُ فُلَانًا: خودا وهزعو حالی
فلانی گؤری توشی ناخوشی کرد.

اَلْحَثَالَةُ: شتی خراب، شتی خراب و بی
که لك له هه موو شتیك و شتی بی

که لك له دانه ویله و له خورما و نه و
جؤره شتانه و که سانی خراب و

خویری و هه تیومچه.

اَلْحَثَلُ: بارودخی ناله بار و شیر پیدانی
مندال به نارپک و پیکی.

اَلْحَثَلُ: کزو لهرو لاوز، که م و کورو بی که لك.
اَلْحَثَلَةُ: ناوی که م له چه وزدا.

اَلْحَثَاةُ: نه خو شری رمبوو، هه ناسه ی
تونند، رن بازی کوتراوه و رهق و

نهرمای ی لوت، (ك: حثام) ه.

الْحُثَّةُ: پلوسکی ټاو له بهر به سستی	الْحُثَّةُ: به مانا (الْحُثَّة) دئ.
ټاودا ٥ شوینی هه لږ ژانی ټاو له	حَجَّاً به حَجَّناً: دهستی پیوه گرتو پیی
حه وزدهوه.	که یف خوښ بوو.
الْحَوَكُمُ: ناده میزادی مام ناو مندی له باره	حَجَّاً الیه: په نای بو برد.
بالاوه یان ټاوه لی مام ناو مندی.	حَجَّاً عنه کذا: نهو شته ی ټی قه دهغه کرد.
حَقَّ الزَّابُ ونحوه حثراً: گلی به سهردا کرد	تَحَجَّاً به: به مانا (حجابه) دئ.
٥ ده گوتړئ: (حَثَا الزَّابُ علیه وله)	حَجَبَ بينهما حَجَّاً: بوو به په رده و ناو مند
شتیکي که می پيدا.	له نیوانیاندا.
حَثَا الزَّابُ ونحوه: گلی به سهردا کرد ٥	حَجَبَ الشَّيْءُ: داپېوشی، شته که ی شارده وه.
ده گوتړئ: (حَثَا علیه الزَّابُ).	حَجَبَ فلاناً: نه به یشت فلان که س بجیته
حَثَا في وجهه الزَّابُ: پيشی که وت.	ژووره وه یان نه به یشت میرات بگری.
حَثَا في وجهه الرماد: ته ریقی کرده وه ٥	حَجَبَ الأمير: بوو به دهر گه وانی پاشا، بوو
به سهر پاشوانیدا برده وه.	به سکر تیری پاشا.
حَثَا الماءُ: لویچیکي ټاو هه لگواز، به لویچ	حَجَبَ الشَّيْءُ: به مانا (حَجَبُ) دئ.
به مست ناوی هه لگرت.	اَحْتَجَبَ: خوی شارده وه.
حَثَى الزَّابُ ونحوه حَثياً: به مانا (حَثَا) دئ.	اَحْتَجَبَ: به مانا (احتجب) دئ.
حَثَى الزَّابُ ونحوه: به مانا (حَثَا) دئ.	اَسْتَحْجَبَ: کردی به دهر گه وانی خوی،
اَحْثَا: وای لی کرد گلی به سهرابدا.	کاری حجابیه ی پی سپارد.
اِحْثَى الزَّابُ: گلی به سهردا کرد.	الحاجِبُ: دهر گه وان (ك: حَجَبَةُ حُجُبٍ
اَسْتَحْثَرَا: نهو کوومه نه په کتړیان گل	وحجاب) نیسقانی پشت چاو له گه ل
یاران کرد گلپان به په کتر دادا.	گوښته که ی ٥ برؤ ٥ نهو موانه ی
الحائِيا: گلی دهر دراو له کونی	له به رزایی پشت چاوه وه رواون ٥
(په ربوع) گیانله به ریکه وه کوو جرج	(جوته برق).
واپه کلکی درېزو دهستی کورتو	الحاجِبُ من کل شیئ: قه راخو نه ملاو
پاشوی درېژن، (ك: حواث).	نه ولای، (ك: حواجب).
الحِشا: گلی به سهر کراو گله شهنه ٥ کا یان	حاجب الصبح: به ربه یان و سهرمتای
ورده کل ٥ بنخولی کا ٥ توپکلی خورما.	گزنگ.
الحِشوا: زه و بیه ک گلی زوړی.	الحجاب: په رده، بالا پوښی، (ك:
الحِشْوَةُ: مشته خوښک، چنگه خوښک.	حُجُبُ) ه.

الْحِجَابَةُ: پیشه‌ی دمرگه‌وانی.

الْحَجَبُ: منع کردن ۵ له شهر عدا
منه نکر دنی ناده میزاده به‌هوی
بوونی په‌کیکی تر له میراتگرتن
جایا ناهیلن هیج بگری یان لئی کهم
ده‌کاته‌وه.

الْحَبَّةُ: سهری کلوت ۵ کوتایی رانه وه‌کوو
چون شان کوتایی قوله، (ك: حَجَبُ).

حَجَّ اليه: هات بولای.

حَجَّ المكان: قه‌صدی نهو شوینه‌ی کرد ۵
چوو بوی.

حَجَّ البيت الحرام: چوو بۆ مالی خوا
به‌مه‌به‌ستی عیبادت و چه‌جکردن ۵
قورنان دمه‌رموی: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ
حَجُّ الْبَيْتِ﴾ ۵ ده‌گوتری: (حَجَّ بئر
فلان فلاناً): فلان بنه‌ماله زور
هاموشوی فلان که‌سیان کرد.

حَجَّ الجُرْحَ: برینه‌که‌ی پشکنی بۆنه‌وه‌ی
بزانی چند قوله تا چاره‌سهری بکا.
حَجَّ فلاناً: له قولایی چاویدا به به‌لکه
بۆری دا ۵ ده‌گوتری: (حَاجَهُ فَحَجَّهُ).

أَحَجَّ فلاناً: فلان که‌سی نارد بۆنه‌وه‌ی
چه‌جی مالی خودا بکا.

حَاجَهُ مَحَاجَةً وَحِجَاباً: ده‌مه ده‌می
له‌گه‌ل کردو که‌وته کی‌شه‌و
موجاده‌له له‌گه‌لیدا ۵ قورنان
دمه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ
إِبْرَاهِيمَ لِي رَبِّهِ﴾.

أَحْتَجَّ عليه: به‌لکه‌ی راست کرده‌وه،

ره‌دی دایه‌وه به‌ره‌و روی وه‌ستاو
ره‌خنه‌ی له کاره‌که‌ی گرت.

تَحَاجَّوا: موجاده‌له‌یان له‌گه‌ل په‌ک کرد.
الحاج: نهو که‌سه‌یه دیدنی که‌عبه ده‌کا
به‌مه‌به‌ستی چه‌جکردن، (ك: حُجَّاج
وَحَجَّيج) ۵ جاری وا‌هه‌یه
ده‌گوتری: (حَاجُّ).

الحَاجَّةُ: نافرمت که چووین بۆ چه‌ج ۵
نهرمه‌ی گوی.

الْحَجَّاجُ من كل شيء: قه‌راخو بیجاخی
شت ۵ نیسقانی برۆ، (ك: أَحْجَة
وَحْجَاج) ۵.

الْحَجَّ: چه‌ج په‌کیکه له پینج قه‌رزه‌کانی
نیسلام که بریتیی به‌ دهنی
کردنی مالی خوداو راوه‌ستان له‌سهر
کیوی عه‌رفه به‌ گویره‌ی شهرع.

الحج الأكبر: نه‌وه‌یه وپرای ته‌وافو نیحرام
راوه‌ستانی عه‌رفه‌شی پپش بکه‌وی.

الحج الأصغر: نه‌وه‌یه راوه‌ستانی
عه‌رفه‌ی تیدا نه‌بی واته: عومره.

الْحَجَّةُ: په‌کجار چه‌جکردن ۵ نهرمای
گویی ۵ میرویه‌ک یان لوتلوتیک
وه‌کوو گواره بکریته گوی.

الْحُجَّةُ: به‌لکه‌و نیشانه ۵ چه‌کی کپین و
فرۆشتن ۵ زانای زور زانو خواهن
بتمان ۵ له زاراه‌ی عیلمی چه‌دیت دا
(حُجَّة) بریتیی به‌ له‌ حدیث زانیک س
سه‌د هه‌زار چه‌دیتی له‌به‌ر بی به
سه‌نه‌دو مه‌تنه‌وه، هه‌روه‌ها ناگاداری

حال و وهزعی راوییه کان بی له پوی
جه رح و ته عدیله وه له پووی میژوو
ژینامه یانه وه، (ك: حجج حجاج).
الحِجَّةُ: چاوگی کرداری (حَجَّ) به یان
(مصدر مره) به.

حَبَّةُ السُّدَاعِ: حه جی مائشاوی: دوا
حه جکردنی پیغه مبه ره ه هه روا
به مانا (سائه) واته دوانزه مانگ،
(ك: حَجَج) ه ه قورنان دهه رموی:
﴿عَلَى أَنْ تُاجِرَنِي لِمَا نِي حَجَج﴾.
ذوالحِجَّة: مانگی دوانزه ی سالی
قهه مریبه ه که ده بیتسه مانگی
حه جکردن.

الْمِحْبَاجُ: نه و که سه به زور دهه
دهه و کیسه دهکا ه نامیریکه
پزیشک به کاری دهه یینی بۆنه وهی
بزانی برینه که چهند قووله.
الْمَحَبَّةُ: ریبازی راسته قینه، (ك:
مَحَاج).

حَجَجَ عَنْ الشَّيْءِ: نه و یریه شته که و
وازی ئی هیئا.
حَجَرَ عَلَيْهِ حَجْرًا: دهست به سه ری کردو
مامه له کردن و دهست و مردانه مال و
سامانی خوی ئی قه دهغه کرد.
حَجَرَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: نه و کاره ی ئی قه دهغه
کرد.

حَجَرَ الشَّيْءَ عَلَى نَفْسِهِ: شته که ی تابهت
کرد به خویه وه.

حَجَرَ الْأَرْضَ عَلَيْهَا وَحَوْلَهَا: له سه ر
سنووره کانی زهوی نیشانه ی دانان،

سنگی چه فاندن، به ردی دانان.
حَجَرَ الشَّيْءَ: شته که ی ته سک کرده وه.
اِحْتَجَرَ الْخِيَّانُ: حه یوانه که سکی توند
بوو، که ده ی ره ق بوو.
اِحْتَجَرَ بَفْلَانٍ: په نای بۆ فلانکه س بردو
داوای یارمه تیدانی لی کرد.
اِحْتَجَرَ الْأَرْضَ وَعَلَيْهَا وَحَوْلَهَا: سنووری
بۆ زهوییه که دانا.
اِحْتَجَرَ الشَّيْءَ: شته که ی خسته کوشی
خویه وه.

اِحْتَجَرَ حُجْرًا: ژورنکی بۆخوی دیاری
کرد، کردی به ژوور.
تَحَجَّرَ: وه کوو به رد ره ق بوو.
تَحَجَّرَ الْمَكَانُ: شوینه که به ردی زور بوو.
تَحَجَّرَ عَلَى فُلَانٍ: تهنگی به فلانکه س
هه لجنی.

تَحَجَّرَ الْجُرْحُ: برینه که هاته وه په ک و
گۆشته وه زونی هیئانه وه.
تَحَجَّرَ الرَّجُلُ: پیاوه که ژوورنکی
بۆخوی بنیات نا.

تَحَجَّرَ الشَّيْءُ: شته که ی تهنگ کرده وه ه
دهگوتری: (تَحَجَّرَ رَاسًا).

اِسْتَحَجَرَ الطِّينَ: قوړه که ره ق بوو بوبه
به رد بوبه سوآلهت.

اِسْتَحَجَرَ الرَّجُلُ: پیاوه که ژورنکی
بۆخوی دانا.

اِسْتَحَجَرَ عَلَيْهِ: گالته ی پی کردو
سو کابه تی له گه ل دا نواند.

الحَاجِرُ: زهوییه که چوار دهوری بهرز

بکړیته وه ناوېرېستې چال بې ٥
چالېپهک ناوې تېدا راوېستې.

الحاجر: به مانا (الحاجر) دى ٥ به مانا
به ستو (ياساغ) پش دى.

الحاجرة: ياريه كه بهم جوړه
منداله كان دېن جوغزېك له
ناوېرېستې گوړه پانه كهدا دهكېشن
نهمجار په كېكيان له ناوېرېستې
جوغزه كهدا راده ووستې ٥
منداله كانى تر به دهوريه وه
دهپانه وې بېگرنو نه وېش ه وې
دهدا خو به دهسته وه نه دا.

الحجار: پهرېن و شورا، سياح ٥ ديواري خانوو.
الحجار: نه و كهسه ي نيشى به رد دهكا
به رد دهكېنې ٥ نه قارې دهكا.

الحجر: له شهرعدا بريتيه له
مه نكردنى شه خص له وهى
تهصه روف له مال و سامانى خو ى دا
بكا جا له بهر مندالې بې پان بې
عه قل بې پان شيت بې.

الحجر: باوهشې ناده ميزاد دهگوتړى: (هر
لي حجره) واته: له ژېر چاودېرى و
حيمايه ي نه ودايه.

حجر العين: دهوران دهورى چاو.

الحجر: به مانا (الحجر) دى ٥ جگه له مانه
شهرعيه كه ى هه روا وشه ي (حجر)
به مانا عه قل دى قورنان دهفه رموى:
«هل لي ذلك قسم لذي حجر» ٥
هه روا به مانا ماين دى، (ك: حُجُور
واحجار) ٥ باكورى كه عبه كه

ناوچه ي (الخطيم) دهگړتې وه ٥
كوڅى ناده ميزاد.

الحجر: به ردى شكاو پان شاخو به ردى
كه ورو ره قو پته و كه پيك دى له
كومه نه به ردى زل ٥ پان به ردى
شكاوى په كگرتو و پيكه وه نووسا
جوڅ خواروو ٥ هه روا ناوه بو
به ردى به نرخ و هكوو ياقوتو نه و
جوړه شتانه.

الحجر الاسود: به رده ره شه كه له
گوڅه په كى ديواري كه عبه دايه،
حاجبييه كان له كاتى ته واف كردنى
كه عبه دا ماچى دهكېن پان به دهست
ناماژه ي بؤده كېن.

حجر الطباعه: جوړه به ردېكى جيرييه
كړن كړنه له رۇزگارى كۇندا بو
چاپكردن و رسم كرتن به كاريان
هي ناوه.

الحجر: به رده لان ٥ دهگوتړى: (مكان
حجر) شوينېكى به رده لانه.

الحجر: نه و گوڅته ي به دهورى
نينوكه وه به.

الحجرة: قهراخو لايهن، دهگوتړى: (قعد
حجرة وحجرت الطريق) نه ملاو
نه ولاى ريگا.

الحجرة: زوور له ژېر خانوودا ٥
ژېرزمين ٥ ته وپله ي نازه ل.

حجرتا العسكر: لاي راستو لاي چه ي سوپا.
الحجر: كانه به رد ٥ نه و شوينېكه له كيو
به ردى لى دمردمه ي ندرى.

الْمَحْجَرُ فِي الْعَيْنِ: دهوران دموری چاو.

الْمَحْجَرُ: به مانا (الْمَحْجَرُ) دئ ۵ شوئنی

قورمیتینه نهو ناوچه بهی

هه رمانگه ته ندروستی پاساگی

دهکاو ناهیلن که سی لئ بیته دمرو

که سی بچیته ناو.

حَجَرٌ بَيْنَهَا حَجَرًا: نیوانی خسته ناویانه وه

لیکی جیاکردنه وه.

حَجَرُ الشَّيْءِ: شته که ی له خوی گرتو

نه بهیشت بؤ که سی تر بی.

حَجَرٌ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه سی له کاره که

گیرایه وه و مه نعی کرد.

حَجَرُ الْقَاضِي عَلَى الْمَالِ: قازبی خاوه ن

ماله که ی مه نع کرد له وه ی

ته صه روف به ماله که وه بکا.

حَجَرٌ: ده ست به سه ر کرا.

حَجَرٌ حَجَرًا: ریخوله گانی قه بز بوون،

تووشی گرفت بوون نه ی توانی

خواردن و خواردنه وه ی زور بخواو

بخواته وه.

أَحْجَرَ: هاته ولاتی حیجاز.

حَاجَرُهُ: داوای لیسکرد واز له

دزایه تیکردن بیئ.

أَحْجَرَ: سه ربیچی کرد ۵ پابه ند نه بوو

۵ هاته ولاتی حیجاز.

أَحْجَرَ بِالْأَزَارِ: پشتینی له پشت به ست.

أَحْجَرَ بِالْحَصَنِ: به قه لاکه خوی پاراست

۵ داکوکی له خوی کرد.

أَحْجَرَ مِنْ كَذَا: خوی له وه پاراست.

أَحْجَرَ لَحْمَهُ: گوشتی گرت، گوشتن بوو.

أَحْجَرَ الشَّيْءِ: شته که ی له بهر

پشتینیدا.

إِنْجَرَ: لاساری کرد ۵ ده گوترئ:

(الْحَجَرُ عَنْهُ) وازی لئ هیئا.

تَحَاجَرَ الْقَوْمُ: قه و مه که لیک ترازان

هه ندیکیان له هه ندیکیان دابران ۵

هه ندیکیان پشتینی هه ندیکیان

گرت و ده سته و دامانی به کتر بوون ۵

ده گوترئ: (تَحَاجَزَتِ الْعِبَارَاتُ)

رسته گان توکمه و پیکه وه گونجاو

رَبِّكَ وَ بَيْكَ بوون.

تَحَجَّرَ: پشتینی توند کرد، ناوقه دی

خوی به پشتین توند کرد.

الْحَاجِزُ: ناوانی دوو شت ۵ ناوه ند ۵ نهو

که سه ی ناهیلن هه ندئ که س

به یوه ندی به هه ندیکی ترپانه وه

بکه ن ۵ به حه ق و راستی حوکیان

له نیوانیاندا دهکا، (ك: حَجَرَةٌ) ه.

الْحِجَازُ: به مانا (الْحَاجِزُ) دئ ۵ پشتین و

قایش پشتین که له پشت دمه سه رئ و

ناته ک و داوئنی پیوه قایم بکری ۵ نهو

حه بل و گوریسه یه و لاخی پی

دمه سه سترپته وه ۵ هه روا ناوه بؤ نهو

دقه رو ولاته ی ده که و پته نیوان ولاتی

تیهامه و ولاتی نه جده وه ۵ جوړیکیشه

له ده نگ و ناوازی مؤسیقا.

حَجَازِيكَ: به رده وام له نیوانیان دا به ۵

بکه وه نیوانیانه وه.

الْحَجَرُ: ناحیه و هملاو نهولا ۵ هؤزو

خیل و خرم که دمه نه پاریزمرو

داکۆکیکه ر لهو کهسهی سهر بهوانه.
 الْحُبْرَةُ: ناوچه، شوینی بهستنی
 پشتین له سیبهندهو ناوک ۵ شوینی
 دۆخینی شروال دهگوتری: (أخذ
 بِحُجْرَتِهِ) بهنای بۆ بردوو
 پشتینهکی گرت داوی لئیکرد
 یارمهتی بدا ۵ (رجل طيب الحُجْرَةُ)
 پیاوینی داوینپاکه ۵ (رجل شديد
 الحُجْرَةُ) پیاوینی خو راگرو پشوو
 درێزه ۵ (هذا كلام أخذ بعضه بحجز
 بعض) نهمه قسهیهکی ریک و پیکه
 رستهکانی پیکهوه گونجاون.

حُجَفَ: سك جوونی توش بوو.
 الْحُجَافُ: سکچوون بههوی زۆر خواردن
 یان خواردنی خراب ۵ سك هیشهو
 تیگچوونی کۆتهندامی ههزم.

الحجيف: قۆرهی سك ۵ قورته قورتي
 گهدهو ریخۆله.
 حَجَلٌ حَجَلًا وَحَجَلَانًا: قاچیکی ههئیری و
 لهسهر قاچیک رۆیشت ۵ لهسهر
 قاچیک حندهل حوی کرد ۵ ههنگله
 شهلهی کرد.

حَجَلٌ مَقِيدٌ: زنجیری لهپیدا بوو بازی دا.
 حَجَلْتُ عَيْنَهُ: چاوی قول بوون.
 حَجَلْتُ الدَّابَّةَ: ولاخهکه زهندهکانی سپی
 بوون جهستهی تری ههمووی رهشه.
 أَحْجَلَ الدَّابَّةَ: پهتهکی له قاچیکی
 ولاغهکه کردهوه کردییه قاچهکی
 تری.

حَجَلٌ: بهمانا (حَجَلٌ) دی.

حَجَلٌ فِي وَضْعِهِ: لهگهڵ شتنی دهستیدا
 ههندی له قۆلی شتو لهگهڵ شتنی
 قاچهکانیشی دا ههندی له بهلهکی شت.
 حَجَلُ الْعَرُوسِ: پاوانه ی بۆ بوکهکه کرد.
 حَجَلُ الدَّابَّةِ: ولاغهکی به پیوهند
 بهستهوه.

حَجَلْتُ الْمَرْأَةَ بَنَائَهَا: نافرتهکه خهنه ی
 سهر په نهجهکانی رهنگاو رهنک کرد.
 حَجَلُ امْرَأَةٍ: کارهکی خوی مهشهور
 کرد.

يَوْمَ أَغْرُ مُعْجَلٌ: رۆژیکی بهناوبانگه.
 حَجَلٌ فِي مَشْيِهِ: له رۆیشتندا خوی
 لهنگاند.

التحجيل: سپیابهتی له قاچی ولاغ دا
 له نهژنوی تیپهپنهکا.

الحجل: پاوانه، خرخال ۵ زنجیرو پیوهند.
 الْحَجَلَةُ: بارییهکی منداڵانه، بهم جوړه
 لهناو گۆرهمپانهکهدا چهند چوار
 گۆشهیهک دروست دهکهن، ئهمجار
 به شیوهی (عیلۆکی) لهم چوار
 گۆشهوه دهگۆیزنهوه بۆ چوار
 گۆشهیهکی تر.

الْحَجَلَةُ: تارایهکه، سهرووشیهکه،
 کهژاومهکه به قوماشی رهنگاو رهنک
 دهرزیندریتهوه بۆ بوک ۵ پهردهیهکه
 بۆ بوک لهناو مالدا دهگیریتهوه ۵ کهو؛
 بانئهمیهکه له کۆتر گه ورهتره
 دهنوک و قاچهکانی سورن گۆشتهکی
 بۆ خواردن زۆر خوشه.

الْمُعْجَلُ مِنَ الدَّرَابِ: نَهْ وَ لَا خَهْ يَهْ خَوَار
نَهْ زَنْوَى سَبَى بِيْ نَاوْچَهْ وَاوْ وِ شَوِيْنى
تَرِيْشى پَهْ لَهْى سَبَى تِيْدا بِنِ وَا تَهْ
بَهْ لَهْ كَ بِيْ.

ثَرْبَ مُعْجَلٍ: كَراسِيْكى نَاو دَا مَانَهْ بَگَاتَه
پَشْت قَوْلَه قَا بِيَهْ وَهْ.

حَجَمَ لَمْ الْخَيْرَانِ: لَغَاوْ يَانِ (دَهْمَبِيْنِ) يِ
لَهْ دَهْمِى حَهْ يَوَانَهْ كَهْ كَرْد بُوْنَهْ وَهْ
نَهْ تَوَانِى شَت بَگَهْ زِيْ يَانِ بِيْجَوِىْ.

حَجَمَ الْخَيْرَانِ: حَهْ يَوَانَهْ كَهْ مَهْنَعْ كَرْد.
حَجَمَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فَلَانْ كَهْ سِى لَهْ وَا كَارَهْ لَهْ
شَوِيْنَهْ مَهْنَعْ كَرْد نَهْ بِيْهِيْشْت بِيْگَاتِيْ.
حَجَمَ الصَّبِيَّ لَدَى أُمِّهِ: مَنْدَالَهْ كَهْ مَهْمَكِى
دَا يِكِى مَزِىْ.

حَجَمَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مَارَهْ كَهْ فَلَانْ كَهْ سِى
گَهْ سَت، بِيْ يِهْ وَهْ دَا.

حَجَمَ الْمَرِيضُ: نَهْ خَوْشَهْ كَهْى چَارَهْ سَهْر كَرْد
بَهْ كَهْ لَهْ شَاخ لِيْگَرْتَن.
أَحْجَمَ الثَّدْيُ: مَهْمَكِى خَرْ كَرْد،
(مَهْمَكَهْ كَهْ خَرْ بَوِو).

أَحْجَمَ فُلَانٌ عَنِ الشَّيْءِ: فَلَانْ كَهْ سِى
نَهْ وِشْتَهْى نَهْ نَجَام نَهْ دَاو لِيْى
پَهْ شِيْمَان بَوِوَهْ.

أَحْجَمَتِ الْمَرْأَةُ الصَّغِيرَ: نَافَرَهْ تَهْ كَهْ يَهْ كَهْم
جَار شِيْرى دَا بَهْ مَنْدَالَهْ كَهْ.

حَجَمَ زَوْزَى تَى رَوَانِى وَ لِيْى وَرْد بَوِوَهْ.
أَحْتَجَمَ: دَاوَاى كَهْ لَهْ شَاخ لِيْگَرْتَنى لِيْ كَرْد.
الْحِجَامُ: لَغَاوْ، نَاسَنِيْ كَهْ دَهْ كَرِيْ تَهْ دَهْمِى
وَلَا خَهْ وَهْ بُوْنَهْ وَهْى شَتى بُوْ نَهْ خَوَرِى
شَت نَهْ گَهْ زِيْ.

الْحِجَامَةُ: پِيْشَهْى كَهْ لَهْ شَاخ گَرْتَن.
الْحِجَامُ: كَهْ لَهْ شَاخ گَر.

الْحَجْمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: قَهْ بَارَهْ كَهْ يَهْ تى،
نَهْ نَدَا زَهْى جَهْ سَتَهْ كَهْ يَهْ تى، (ك):
حَجْم (ه).

الْمُحْجَمُ: شَوِيْنى كَهْ لَهْ شَاخ لِيْگَرْتَن.
الْمُحْجَمُ: نَالَهْ تى كَهْ لَهْ شَاخ گَرْتَن،
نَا مِيْرَهْ كَهْى ه نَهْ وَا پَو كِيْ سَهْ يَهْى
كَهْ خَوِيْنَهْ كَهْى تِيْدا كُوْدَهْ كَرِيْ تَهْ وَهْ،
(ك): مَحَاجِمَ).

الْمُعْجَمَةُ: بَهْ مَانَا (الْمُحْجَمُ) دِىْ.
حَجَنَ الْعَرْدَ: شَوْر كَهْ دَارَهْ كَهْى چَهْ مَانْدَهْ وَهْ.
حَجَنَ الشَّيْءَ: بَهْ گُوْجَان نَهْ وِشْتَهْى بُوْلاى
خَوِى كِيْش كَرْد.

حَجَنَ الدَّائِبَةَ: بَهْ گُوْجَان وَا غَهْ كَهْى لَو
نِيْو كَرْد.

حَجَنَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فَلَانْ كَهْ سِى لَهْ وِشْتَهْ
گِيْرَ پَاهِ وَهْ نَهْ بِيْهِيْشْت نَهْ نَجَامِى بَدَا.

حَجَنَ حَجَنًا وَحُجْنَةً: نَوِشْتَا يَهْ وَهْ خَوَار بَوِو ه
دَهْ گَوْتَرِيْ: (حَجَنَ أَنْفَهُ): سَهْ رِىْ

لَووْتِى خَوَار بُوْوَهْ بُوْلاى دَهْمِى، لَوْتِى
شِيْوَهْ قَهْ لَانْگِى بَوِو.

حَجِنَتْ أَذْنَهُ: نَهْ رَمَهْى لَآى سَهْ رَوِى گَوِيْى
بَهْ رَهْ وَا خَوَار شُوْر بَوِوَهْ.

حَجِنَ الشَّعْرُ: سَهْ رِىْ تَالَهْ مَوِوى قَزَهْ كَانِى
گَر زَبَوِو هَهْ لَگَهْ پَرَانَهْ وَهْ.

حَجِنَ بِالْدارِ: لَهْ مَالِ مَاهِ وَهْ دَهْر نَهْ چَوِو.
حَجِنَ عَلَيْهِ رِبَهُ: دَلِى پِيْوَهْ بَوِو دَهْ سَتِى
نَهْ چَوِو يَهْ دَهْ سَت بَهْ رَدَارِى بِيْ ه (هَر)

حَجَنَ، وَأَخَجَنَ وَهِيَ حَجْنَةٌ وَحَجْنَاءُ).

حَجْنَةُ: بَهَامَانَا (حَجْنَةُ) دئ.

إِخْتَجَنَ عَلَيْهِ: دَهَسَ بَهَسَهْرِي كَرْد،
نَهْ يَهْ يَشْت.

إِخْتَجَنَ الشَّيْءُ: بَهَامَانَا (حَجْنَةُ) دئ ۵
بَوْلَايِ خَوِي بَرْد بَهْ خَوِيَه وَه نَوَسَانْد.

إِخْتَجَنَ الْمَالُ: مَالٌ وَ سَامَانَه كَهِي
كُؤْ كَرْد هَوَه.

إِخْتَجَنَ مَالٌ غَيْه: مَالِي خَه لَكِي دَا كِر كَرْد،
دَزِي، بُو خَوِي كُؤَنْتِرْوَل كَرْد.

تَعَجَبَنَ: چَه مَانْدِيَه وَه كَرْدِيَه گُؤْ چَان.

الْحَجْنَةُ: هَه مَوُو شَتِي كِي چَه مَوَه وَ خَوَار ۵
سَه لَكَه تَه شِي ۵ هَه ر شَتِي ك

هَه لَبَزِي رِي وَ تَابَه تِي بَكِي بَه خَوْتَه وَه.
الْحَجْنَةُ: رَوَه كِي كِي تَه مَهْن دَرِي زَه لَه

كَه نَارِي رَوِيَارُو قَه رَاخ بَرْد دَه رَوِي ۵
زُؤْر دَه شَوْبَه يَتَه قَه فَه زَاؤ.

الْحَجُونُ: تَه مَبَهَل ۵ بَتَه وِي وَ لَاتِي ك
دَا كِر بَكِي وَ بَه فِيلْ وَ بُو

چَه وَاشَه كَارِي رُو لَه شَوِي نِي كِي تَر
بَكِي ۵ نَاوِي كِي وَ نِي كِي شَه لَه

دَه رَوِيَه رِي مَه كَه.

الْمُخَبَّنُ: هَه رَشْتِي ك سَه رِي كِي
چَه مَابِي تَه وَه وَ كُوُو گُؤْ چَان وَ

دَه نْدُو كِي بَالْنَدَه ۵ دَه شُكُوتَرِي (فَلَان
مَحْجَن مَال) فَلَان بَاش دَه زَانِي

سَه رَوَكَارِي مَال وَ سَامَانِي خَوِي بَكَا،
(ك: مَحْجَن) ه.

حَجَا حَجْرًا: رَاوَه سَتَا.

حَجَا بِالْمَكَانِ: لَه وَ شَوِي تَه مَابَه وَه

حَجَّيْ كِر بَوُو.

حَجَا بِالشَّيْءِ: دَه سَتِي پِي وَه كَرْت وَ چَرُو كِي
تِي دَا كَرْد لِي تِي نَه بَه خَشِي.

حَجَا فَلَانًا كَلَا: گُومَانِي بَه فَلَانَكَه س بَرْد
كَه نَه وَه يَه.

حَجَا الشَّيْءِ: شَتَه كَهِي پَارَا سَتُو لَه خَوِي
كَرْت، دَه سَتِي پِي وَه كَرْت.

حَجَا فَلَانًا: فَلَانَكَه سِي مَهْن كَرْد.

حَجَا الْأَمْرَ: وََا گُومَانِي بَرْدُو نِي دِي عَاي
نَه وَه ي كَرْد وَه لِي لِي يَه قِي نَه بَوُو.

حَجَا بَفَلَان خَيْرًا: گُومَانِي خِي رُو چَا كَه ي لَه
فَلَان كَرْد پِي وَابُو پِيَاوِي چَا كَه.

حَجَا الرِّيحَ السَّفِينَةَ: بَا كَه شَتِي يَه كَه ي
رَوِيَا نْد.

حَجَا فَلَانًا: بَه بَه لَكَه بَه سَه رِي دَا زَال بَوُو
بُؤْ رِي دَا.

حَجِي بَه حَجَا: خَوُشِي وَ يَسْتُو پِي يَه وَه
نُو وَاو لِي تِي نَه بَوَه وَه.

حَجِي إِلِيَه: پَه نَاي بُو بَرْد.

أَحْجَى بِالشَّيْءِ: بَهَامَانَا (حَجِي بَه) دئ.

حَا جَا حَا جَا وَ حَجَا: دَه مَه دَه مِي لَه كَه ل
كَرْدُو بَه بَه لَكَه بُو رِي دَا.

أَحْجَى: بَه لَكَه ي بِي رَهَا تَه وَه.

أَحْجَى الشَّيْءِ: شَتَه كَه ي پَارَا سَت.

حَا جَا: هَه رِيَه كَه لَه لاي خَوِيَه وَه
بَه لَكَه ي هِي نَابَه وَه راي خَوِي پِي

پَه سَه نْد بَوُو.

تَعَجَبِي: لَه پَه نَا كَه وَ مَه لَجَه نَا مَابَه وَه
خَوِي دَه رَنَه خَسْت.

تَحَجَّى بِالْمَكَانِ: پيشكهوت چوو بؤ شويندهكهو تئيدا مايهوه.

تَحَجَّى بِالشَّيْنِ: عاشقى شتهكه بوو

وهگرى بوو نهپويست لئى

جيابيتهوه ۵ دهستى پئوه گرتو

نهپويست له دهستى دمرچى.

تَحَجَّى فُلَانٌ بِفُلَانَةٍ: گومانى به شتېك

بردو لئى بهقين نهبوو.

تَحَجَّى لِلشَّيْنِ: شتهكهى هاتهوه بير.

إِسْتَحْجَى اللَّحْمُ: بؤنى گوشتهكه گؤړا

بههؤى كاريگهرييهكى دهرهكييهوه

كه تووشى حهيوانهكه بوو.

الْأَحْجَرَةُ: وشهيك ماناكهى پيچهوانهى

له فزهكهى بى، (ك: أَحْجَى).

الْأَحْجِيَّةُ: بهمانا (الأحجرة) دئ ۵ لوغزو

موعه مهايكه خهلكى پيشچركى

دهكهن له حهلكردنيدا.

حَجَا: شياو بوو ۵ دهگوتري: (هر حَجًّا به)

نهو شياوى نهوشتهيه.

أَلْحَجَا: پهناگه و مهلجه ۵ پهرده ۵

تهپولكهو ههر شوئنيك بهرزبى و

بهسهر زهوييهكه پروانى ۵ نهملاو

نمولاي شوئن ۵ قهراخ.

الْحَجَا مِنَ الشَّيْنِ: قهراخى شت ۵ لايهكى

شتهكه، (ك: أَحْجَاء).

الْحَجَا: پهرده ۵ عهقل و ناوهز، (ك:

أَحْجَاء).

الْحَجْرَى: ناوه بؤ حالتهتى دهمه دهمى.

الْحَبْيَا: بهمانا (الأحجية) دئ.

حَدَّاهُ حَدًّا: لاي دا، گنرپايهوه.

حَدَّى بِالْمَكَانِ حَدًّا: لهو شوينه مهايوهو

تئيدا جيگيربوو.

حَدَّى إِلَى الْمَكَانِ: پهناى بؤ نهو شوينه

برد.

حَدَّى عَلَيْهِ: بهردهوام بوو لهسهر

پارمهتيدان و لـهخوگرتنى و

بهخيوكردنى.

حَدَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: نافرمتهكه

بهردهوام بوو لهسهر بهخيوكردنى

كؤرپهكهى.

الْحَدَّاءُ: پاچى دوو سهر ۵ تيرى كهوان

(سهرهتير).

الْحَدَّاءُ: واشه ۵ بالندهيهكى گورج و گوئه

له حهوارا پهلامارى جبرج و

مريشك و شتى وادهداو زؤر به

پرپتاوى دميانگري ۵ دهگوتري: (هر

أَخْطَفَ مِنَ الْحَدَّاءِ).

حَدَّتِ الْأَرْضُ حَدًّا: ههندئ له شتهكان

بهرزبوونهوه.

حَدَّبَ الرَّجُلُ: پياوهكه قه مېوور بوو.

حَدَّبَ عَلَيْهِ: بهسهريدا كؤمهايوهو سؤزى

خؤى بؤ نواند.

حَدَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: نافرمتهكه

بهسهر مندالهكهيموه دانيشت و دواى

مردنى ميژدهكهى شوى نهكردموه

لهبر خاترى بهردهوامبوونى نازى

مندالهكهى ۵ (هر حَدَّبَ وَهِيَ حَدْبَةٌ).

أَحْدَبَهُ اللَّهُ: خودا پشت كورى كرد.

حَدَّبَهُ اللَّهُ: بهمانا (أَحْدَبَهُ) دئ.

حَدَّبَ الرَّسَامُ الْمُحِطَ: خوشنوو سه که نووسینه که ی زور قول نه کرد.

حَدَابٌ: به مانا (حَدَبٌ) دئ ۵ به نه نقه ست پشتی خوی کوپ کرد.

تَحَدَّبَ عَلَيْهِ: به مانا (حَدَبٌ عَلَيْهِ) دئ.

تَحَدَّبَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: به مانا (حَدَبَتْ) دئ.

احدوب: به مانا (حدب) دئ.

الْأَحْدَبُ: ناخوش و ناووزو قورس:

دهگوترئ: (امر احَدَبٌ) کاریکه

به کهس نا کرئ و دهسته بهر نابئ ۵

ره گیکه له نیسقانی باسکدا ههیه.

الْحَدَبُ: نهومیه له زهوی بهرزبیته وه

ته پۆلکه ۵ تیلمه دهماره گلی پتهو،

بانویک به سهر نزمایی دا بروانئ،

قورنان دمه رموی: ﴿وَهُمْ مِّنْ كُلِّ

حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ ۵ زنده گوشت و

بهرزاییه که له پشت پهیدا دهی ۵

(حدب الماء) نهو شه پۆله ئاوانه ن

به رزدهینه وه.

حدب الشتاء: جهنگه ی سه رمای زستان،

(ك: أَحْدَابٌ وَحِدَابٌ).

الحَدَبَاءُ: دهگوترئ: (دابة حدباء)

ولاغیکه نیسقانی پشتی دیاره ۵

(سنة حدباء) سالیکی قات و قرییه

۵ (حالة حدباء) بارو دۆخیکی

ناله یاره کهس له خوی دلتیا نییه.

الآلة الحدباء: داره مهیت ۵ که عبی

کوپر زوههیر دهئ:

وَكَلَّ ابْنُ آتَشٍ وَإِنْ طَالَتْ سَلَامَتُهُ
يَوْمًا عَلَى آلَةِ حَدَبَاءَ مَحْمُولٌ

الْحَدَبَةُ: ته پۆلکه ی رهقه لانو پتهو ۵

نهو بهرزاییانه ی له پشت

دهرده کهون.

حَدَّثَ الشَّيْءُ حَدَثًا وَحَادَثَةً: تازه

پهیدا بوو (پهچه وانه ی کۆن) نه گهر

وشه ی (حدث) له گه ن وشه ی (قَدُم)

خرایه رسته وه نه وه بۆ (مزاجه) و

بۆ گشتگیری دهگوترئ: ئوسلوبیکی

به لاغییه دهئیی (أخذه مَأْقَدُم

وَحَدَث).

حَدَّثَ الْأَمْرُ حَدَوًا: شته که رویدا

روداو که هاته گایه وه.

أحدث الرجل: پیاوه که بی دهست

نوئزبوو دهستنوئزه که ی شکا.

أحدث الشيء: نهوشته ی داهینا ۵

دروستی کرد ۵ قورنان دمه رموی:

﴿لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾.

أحدث السيف: شمشیره که ی مشت و

مال کرد.

حَادَثُهُ: قسه ی له گه ن کرد.

حادث السيف ونحوه: مشت و مالی کرد.

حَادَثَ قَلْبُهُ بِذِكْرِ اللَّهِ: دلی خوی راهینا

به یادی خودا.

حَدَّثَ: قسه ی کرد، هه والی دا،

فه رمایشتی په یغه مبهری گپرا نه وه.

حَدَّثَ بِالنُّعْمَةِ: سوپاسگوزاری

نیعمه ته کانی بوو باسی کردن.

حَدَّثَ فَلَانًا الْحَدِيثَ بِهِ: ههوالهکه‌ی به
فلان گه‌یاند، حه‌دپشه‌که‌ی بۆ
ریواپه‌ت کرد.

تَحَدَّثَ: خه‌لکه‌که قسه‌ی کرد، قسه‌ی
بۆکرد.

تَحَادَثَ الْقَوْمُ: قسه‌یان بۆ په‌کتر کرد
که‌وتنه‌ گف‌تو گو.

اسْتَحْدَثَهُ: به‌دی هی‌نا، هی‌نایه‌ کاپه‌وه
به حه‌دپشی دانا.

الْأَحْدَاثُ: بارانی په‌له، بارانی
سه‌رم‌تای سال.

الْأَحْدَثُ: نه‌وه‌یه بکه‌و‌پته سه‌ر زاری
خه‌لکه ده‌گوت‌ری: (صار فلان

أَحْدَثُهُ): فلانکه‌س بوبه‌ چیرۆکی
سه‌ر زوبانی خه‌لکه ده‌ قسه‌ی

نه‌سته‌قو گالته‌و گه‌پ ده‌ قسه‌ی
پرو پوچ.

الحادث: نه‌وه‌ی تازه په‌یدایی‌و سه‌ر
هه‌لیدا پیچه‌وانه‌ی (الق‌دیم)ه، (که:

حوادث).

الحادثة: م‌یینه‌ی (الحادث)ه ده‌ به‌لاو
کاره‌سات، (که: حوادث)ه.

الحداثة: سالانی گه‌نجی ده‌ سه‌رم‌تاو
هه‌وه‌ل ده‌گوت‌ری: (أخذ الأمر

بِحداثته) له‌سه‌رم‌تاوه‌ کاره‌که‌ی
خسته نه‌ستۆی خۆی.

الْحَدَّثُ: ته‌مه‌ن بچوک نه‌وه‌ی ته‌مه‌نی
له‌ خوار هه‌ژده‌ ساله‌وه‌ بۆ ده‌ کاری

تازه په‌یدابوو ده‌ نیشی خراب

که‌لای خه‌لکه ق‌یزه‌ون بۆ ده‌ له‌ش
په‌سییه‌کی مه‌عه‌وه‌ی که‌ به‌
ده‌ست‌نو‌پ‌زگرت‌نو غوس‌ل‌کردن
ته‌یه‌موم کردن نام‌ین.

حَدَّثَ الدهر: به‌لاو کاره‌ساتی رۆژگار،
(که: أحداث)ه.

الْحَدَثُ: نه‌و که‌سه‌یه زۆر قسه‌بکاو جوان
شت رون بکاته‌وه ده‌گوت‌ری:

(فلان حَدَّثَ فلان) فلانکه‌س
وته‌بی‌زی فلانه‌ به‌ ناوی نه‌وه‌وه

قسه‌ ده‌کا ده‌ (حَدَّثَ نساء) به‌ ناوی
ژنانه‌وه قسه‌ ده‌کا داکۆکییان لی

ده‌کا (حَدَّثَ ملوك) وته‌بی‌زی
پاشایانه.

الْحَدَثَان: شه‌وو رۆژ.

حَدَثَان الدهر: به‌لاو کاره‌ساتی رۆژگار.

الْحَدَثَان: سه‌رم‌تا ده‌گوت‌ری: (حَدَثَان
الشباب) سه‌رم‌تای گه‌نجیه‌تی.

الحديث: زۆر ب‌ل‌ی ده‌ که‌س‌یک زۆری
حه‌دپت ریواپه‌ت کرد‌بن.

الحديث: هه‌ر قسه‌و باس‌یک
بگ‌پ‌ر‌د‌ر‌پ‌ته‌وه‌و بگوت‌ری: ده‌ل‌ین:

(الحديث ذر شجون) قسه‌یه‌که
که‌سانی تری پ‌ی‌ ئاگادار ده‌کر‌پ‌ته‌وه‌

ده‌ هه‌روا ناوه‌ بۆ گف‌تارو کردارو
هه‌لو‌پ‌ستی پی‌غه‌م‌به‌ر (د.خ) ده‌

به‌مانا تازه باب‌ت د‌ئ‌ ده‌گوت‌ری:
(هر حديث عهد بكذا) نه‌و له‌و

باره‌وه‌ تازه‌یه‌و لی‌ی شاره‌زانیه‌.

- عِلْمُ الْحَدِيثِ: زانيارى و زانستیکه
له باره ی گوفتارو کردارو
هه لوښته گانی پیغه مبه (د.خ) له
زیانیدا چوښته تی ریوایه ت
کردنیان و حال و وه زعی نه وانه ی
حه دپشه گه یان ریوایه ت کرده و
نه ندازه ی راستی و دروستی
و مپالدانی نه و هه دپشانه بو
پیغه مبه (د.خ) و گه لایه نی تر.
الْمُحَدَّثُ: شتی که نه له قورثان و نه له
حه دپشدا نه به نیجماع باسی
کرای، (ک: محدثات) ده گوتړئ:
(مُحَدَّثَاتُ الْأُمُور).
- الْمُحَدِّثُ: تازه گه ریکه له فنه و
زانستدا.
الْمُحَدِّثُونَ: زاناو روښن بیره گانی دوا
سه ده گانی ناوه پراست.
الْمُحَدِّثُ: نه و راویانه ی هه دپشی
پیغه مبه ریان ریوایه ت کرده و.
الْمُحَدَّثُ: نه و هی گومانی راست و
دروست به خه لک به ری.
حَدَّجَهُ حَدَجًا: کاله که مارانه ی تیگرت.
حَدَّجَ فَلَانًا بِسَهْمٍ وَنَحْرِهِ: تیری تیگرت.
حَدَّجَ بَبَصْرَهُ: چاوی تن بری سهرنجی
خوی خسته سهر، له هه دپشی
نیب نو مه سعو ددا هاتووه
دمفه رموی: (حَدَّثَ النَّاسَ مَا
حَدَّجَكَ بِأَبْصَارِهِمْ) هه روا به مانای
تیروانینی سوکایه تی پیکردن و رق
لیبوونه وه سهری کرد.
- حَدَّجَهُ بِذَنْبٍ غَيْرِهِ: تاوانی خه لکی تری
وه پالدا.
حَدَّجَ الْبَعِيرَ: باره گهی له پشستی
حوشتره که بار کردو شته کی دا.
حَدَّجَ فَلَانًا بَبِيعٍ سَرَّوٍ أَوْ مَتَاعٍ سَرَّوٍ:
فلانکه سی تووشی زیان کرد به وه
که مامه له ی خرابی له گه لیدا کرد
یان کالای خرابی دایه.
احْدَجَتْ شَجَرَةُ الْعَنْظَلِ: دره ختی
گوژا لک کاله که مارانه گانی خوی
دمر کردن.
احْدَجَ الْبَعِيرَ: باری له حوشتره که
بار کردو شته کی دا.
حَدَّجَ بَبَصْرَهُ: نیگای خسته سهر و چاوی
تیرپین.
حَدَّجَ الشَّيْءَ: چاوی له شته که بری و
زوری سهر کرد.
الْحَدَّجُ: بار، هر شتی که به ولاخ
بگویند زرتیه وه هه روا ناوه بو
که زاوه و بارگه نه ی نافرته که، (ک:
حدوج و حدج) ه.
الْحَدَّجُ: کاله که مارانه هه کاله کی وردی
نه گه پش تو (زرکه تال).
الْحَدَّجُ: به مانا (الْحَدَّجُ) دی هه روا ناوه بو
بالنده یه که له شیوه ی (قه تی) دایه.
أَبْرَ حَدَّيْجٍ: له قله ق.
الْمَحْدَجُ: نامیری داخکردنی حوشتر.
حَدَّ السِّيفِ وَنَحْرِهِ حِدَّةً: شم شیره که
برنده بوو.
حَدَّتِ الرَّائِعَةُ: بونه که زور که سکون بوو.

حَدَّ الرَّجُلُ: پیاوهکه زۆر به نیشات بوو

دئی قایم و خوراگر بوو.

حَدَّ عَلَى غَيْرِهِ: رقی هه‌ئساو قسه‌ی رقی

به‌کابرا گوت.

حَدَّ فِي مَعَامِلَاتِهِ: له مامه‌ئهو هه‌ئسو

کهوتیدا زۆر به‌لای خۆیدا داتاشی.

حَدَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا حَدَادًا: ژنه‌که بۆ

مردنی می‌رده‌که‌ی خۆی ره‌شپۆش

کردو وازی له خۆرازانده‌وه و خۆ

ئارایشدان هه‌لگرت.

حَدَّ السِّيفُ حَدًّا: شمشیره‌که‌ی مشت و مان

کرد.

حَدَّ بَصَرَهُ إِلَيْهِ: به‌ سه‌رنجه‌وه سه‌یری

کرد.

حَدَّ الْأَرْضُ: سنوری بۆ زه‌وییه‌که دانا له

پارچه‌کانی تر جیای کرده‌وه.

حَدَّ الشَّيْءُ مِنْ غَيْرِهِ: شته‌که‌ی جیا کرده‌وه

له شته‌کانی تر هه‌لی هاوارد.

حَدَّ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه‌سی له‌وکاره لادا.

حَدَّ الْجَانِي: حه‌ددی شه‌رعی به‌سه‌ر

تاوانکاردا چه‌سپاند و سزای شه‌رعی

له تاوانکار ستاند.

حَدَّ فَلَانٌ حَدًّا: له رزق و رۆزی فلانکه‌سی

که‌مکرده‌وه.

أَحَدَّتِ الْمَرْأَةُ: نافه‌مه‌که‌ی خۆی بۆ

مردنی می‌رده‌که‌ی له‌خم گرت و

خۆی ره‌شپۆش کرد.

أَحَدَّتِ السِّيفُ وَالسَّكِينُ: شمشیره‌که یان

چه‌فه‌وه‌که‌ی تیزکرد.

أَحَدَّ بَصَرَهُ إِلَيْهِ: جاوی تی بیری زۆری

سه‌هرکرد.

حَادَّتِ الْأَرْضُ الْأَرْضُ: ئهو پارچه

زه‌وییه هاو سنووری فلان پارچه

زه‌وییه.

حَادَّ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانکه‌س بوویه

جیرانی فلانکه‌س و رقی ئی هه‌ئساو

لئی یاخی بوو، قورئان ده‌فه‌رموئ:

﴿أَلَمْ يَغْلُفُوا آلَهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا

فِيهَا﴾.

حَدَّ عَلَى الشَّيْءِ: سنووری له‌سه‌ر

شته‌که دانا.

حَدَّ عَلَى فَلَانٍ: فلانکه‌سی مه‌نع کرد

له‌وه‌ی به‌ ویستی خۆی کاروباری

خۆی به‌رێوه‌به‌ری.

حَدَّ إِلَيْهِ وَلَهُ: قه‌صدی کرد.

حَدَّ السِّيفُ وَنَحْوُهُ: تیژی کرد.

حَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دیاری کرد و

ده‌گوتی: (حَدَّ زَمَنَ الْمَقَابِلَةِ

وَمَكَاتِهَا) کاتی چاو پێکه‌وته‌که‌و

شوێنه‌که‌ی دیاری کرد.

حَدَّ السُّلْطَانُ أَقَامَةَ فَلَانٍ: پاشا

مانه‌وه‌ی فلان و شوێنی ئی

مانه‌وه‌که‌ی دیاری کرد.

حَدَّ مَعْنَى اللَّفْظِ أَوْ الْعِبَارَةِ: مانای

وشه‌و رسته‌کانی شی کرده‌وه.

أَحَدَّ: به‌مانا (حَدَّ) دی.

تَحَادَّرَا: هه‌ندێك له‌وانه‌ بوون به‌

جیرانی هه‌ندێك له‌ ئه‌وان.

تَحَدَّدُ: دپاری کرد.

اسْتَحَدَّ: کړېدهکې تیز کړد ۵ به تیغی
تیز سهر و ریشی تاشی.

حَدَّادُکَ أَنْ تَفْعَلَ کَذَا: هه موو تواناو
هیزی تۆ نه وه بوو نه وه بکهی.

الْحِدَادُ: بهرگی تازیو کۆته ل ۵
ره شپوښی.

الْحِدَادُ: ناسنگه ری و پیشه ی ناسنگه ری
کردن.

الْحَدُّ: پهرده و نیوان له نیوان دوو شتدا.

أَلْخَدُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: له هر شتیک
لاتیزهکې، کۆتایی نه م سهر و
سهری شت ۵ دهگوتری: (وضع حداً
لأمر) سنوریکې بۆ شته که دانا.

أَلْخَدُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَدُّهُ: له هر شتیک
تیزاییهکې.

أَلْخَدُّ مِنَ الْخَمْرِ وَالشَّرَابِ: هه لچونی
شهراب.

حَدَّ الرَّجُلُ: زه پرو زهنگی پیاو، مهردایه تی

له به هانا چوونی ئی قه و ماوان ۵ له

زاراوه ی شهر عدا سزایه کی

دیاریکراوه پېویسته له تاوانکار

بسهرئ ۵ هه روا وشه ی (الحد) له

زاراوه ی منطقیه کان دا بریتیه

له پیناسه ی شت ۵ رسته یه که

قسه یه که نامه زه بکا بۆ خودی

شته که و جه و هه رو کاکله که ی

دهربخا، (ك: حُدُودُهُ).

حدود الله: نه و میه خودا به فهران و

نه یه کانی سنورداری کردین.

الْحَدُّ: یاساغ ۵ دهگوتری: (أمر حَدَّ)

شتیکه نه گونجاوو پوچ و یاساغ ۵

یان به مانا (چارنیه) دهگوتری: (مالی

عن هذا الأمر حَدَّ) له کردنی نه م

کاره دا ناچارم به ده ست خو م نیه

هر دمب بیکه م.

الحداد: ناسنگه؛ ناسن گهرم ده کاو به

چه کوچ ده یکو تی بۆ نه وه ی شتیک

ئې دروست بکا به وېستی خو ی ۵

هه روا به مانا ناسن فروشیش دی ۵

کار به ده ستی به نديخانه.

الحد: رق هه نسان و ده مار گیرئ ۵

دهگوتری: (أخذته حِدة الغضب) رقی

هه نساو توپه بوو، هه روا دهگوتری:

(هو معروف بحدة التفكير) نه و پیاوه

به بریتیزو بیر قول و سیاسی و لیزان

به ناویانگه.

الحدید: ناسن، عونصوریکې فلزیه

موغناتیس کیشی ده کا ۵ ژهنگ

دهگرئ، ناسنی نه رم و ناسنی زور

رهق هه یه، (ك: حدالده) دهگوتری:

(فلان حديد فلان) فلانکه س جیرانی

فلانکه سه هه رکاتخ خانوویان به

ته نیشته په کتره وه هه بوو یان

زه وی و ملک و مالتیان له به نایه که وه

هه بوو ۵ دهگوتری: (دارى حديدة

دارك) مالم جیرانی مالی تویه.

المحدود: بچ به خت و که م شانس ۵

دهگوتری: (تفكيره محدود) بیرو

بۆ چوونی ته سک و که م مه و دایه.

حَدَرَ الشَّيْءُ حَدْرًا: شته‌که پریوو نه‌ستوور
بوو ۵ ده‌گوترئ:

حَدَرَ الرَّجُلُ: بیاوه‌که قه‌له‌و بوو خوئی
داړشتو تیک سمرپا.

حَدَرَ جِلْدَهُ: پیستی ناوساو نه‌ستوور بوو.
حَدَرَتِ الْعَيْنُ: چاوه‌که نه‌ستوور بوو زه‌ق
بوو.

حَدَرَ الشَّيْءُ حُدُورًا: له به‌رزاییه‌وه
شته‌که‌ی هیڼایه نزمایی.

حَدَرَ الْحَجَرُ: به‌رده‌که‌ی جولاندو خولاندی.
حَدَرَتِ الْعَيْنُ الدَّمْعَ وَبِالدَّمْعِ: چاو
فرمیسکی باراند.

حَدَرَ اللَّثَامَ عَنْ فَمِهِ: نه‌وشته‌ی دهمو چاوی
خوئی پی داپوشیبوو لایدا.

حَدَرَ الدَّوَاءَ الْبَطْنُ: دهرمانه‌که کاری له
گه‌ده‌ی کرد سکی چواند.

حَدَرَ السَّفِينَةَ: که‌شتییه‌که‌ی له‌سهرچاوه‌ی
روباره‌که‌وه پال پی‌وه‌نا به‌ره‌و
خواری روبر.

حَدَرَ السَّفِينَةَ فِي الْمَاءِ: که‌شتییه‌که‌ی خسته
ناو ناوه‌که‌وه.

حَدَرَ الثَّرِبَ: درېزی قوماشه‌که‌ی که‌م
کرده‌وه به‌وه که قه‌راخه‌که‌ی
هه‌لپېچا.

حَدَرَ الْقِرَاءَةَ وَالْإِقَامَةَ: په‌له‌ی کرد له
خویندنه‌وهو بانگدان وقامت کردندا.

حَدَرَتِ الْعَيْنُ حَدْرًا: چاوه‌که خیل بوو
ده‌گوترئ: (حَدَرَ الرَّجُلُ) (هو اَحْدَرُ

وهي حدراء).

أَحْدَرُ: به‌مانا (حَدَرَ) دئ.
إِلْحَدَرَ: دابه‌زی داکه‌وت.

تَحَادَرَ: به‌ربووه، دابه‌زی.

تَحَدَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که به‌ره‌و پیری هات.

الْأَحْدَرُ: نه‌و شویندنه‌ی شتی لیوه دپته
خوار.

الْحَادِرُ: ره‌وشت جوان، جه‌سته ریکو
پیکو گوشتن و دامه‌زراو ۵

ده‌گوترئ: (غلام حادر) لاویکی

ره‌وشت به‌رزه ۵ به‌مانا به‌رزو بلند

دئ ده‌گوترئ: (جبل حادر) کیویکی
به‌رزه.

الحادرة: میینه‌ی (الحادر) ۵.

الحادير: به‌مانا (الأحدور) دئ ۵ گواره له

گویندا ۵ دهرمانیک سکی پی بجی،
قه‌بز ره‌وان بکا.

الْحَدْرُ: ته‌پولکه‌ی پته‌و له‌سهر زه‌وی ۵
به‌مانا (گورج و به‌په‌له) ش دئ

ده‌گوترئ: (رجل حدر) بیاویکی
گورج و گول به‌په‌له‌یه.

الْحَدْرُ: چال و چوئلی ناو زه‌وی.

الحدراء: به‌مانا (الأحدور) دئ.

الحَدْرَةُ: زیپکه‌و کوان که‌له پیلوی چاو
دهری و چاو بهاوسی.

الْحَدْرُ: شوینی چال ۵ نه‌ندازه‌ی نه‌و
ناوه‌ی له به‌رزاییه‌وه هه‌ل دهرئ.

الْمُتَحَدِّرُ: به‌مانا (الأحدور) دئ.

حَدَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی خولاندوه ۵ لوسی
کرد سفت و سولی کرد.

حَدْرَجَ الْجَبَلُ: گوریسه که ی باداو گشتی کرد، پته وی گرد.

الْحَنْزُجُ: پچوک ه کهس ه دهگوترئ: (مابالدار من حَدْرَجَ) کهس له خانوو ه کهدا نییه.

الْحَنْزُجُ: سفت و لوس. الْحَنْزُجُ: به مانا (الْحَنْزُجُ) دئ.

الْمَحْدَرْجُ: قامچی، دارو شورکی ه لافه کردن.

حَدَسَ فِي الْأَرْضِ حَدَسًا: به نه شار ه زایی به زهوییه کهدا رؤی.

حَدَسَ فِي السِّرِّ: به گورجی رؤی زور قورت و پیچی کردن.

حَدَسَ فِي الْأَمْرِ وَنَحْوِهِ: گومانی بردو مه زنده ی کرد.

حَدَسَ الشَّيْءَ: شته که ی مه زنده کرد.

حَدَسَ عَلَى فُلَانٍ فُلْنَةً: ناواته که ی له فلانکه سدا نه هاته دی.

حَدَسَ الْكَلَامَ عَلَى عِرَاقِهِ: قسه کانی کردن بهیج نه وی بزانی ناخو راستن یان نا.

حَدَسَ الشَّيْءَ بِرِجْلِهِ: شته ی ژیرپی داو به سه ریدا رؤی.

حَدَسَ فُلَانًا بِسَهْمٍ وَنَحْوِهِ: تیری له فلانکهس گرت.

حَدَسَ النَّاقَةَ وَبِهَا: حوشره که ی پیخ دا ه یخی داو کیردی له گهردنی ناو سه ری بری.

حَدَسَ الشَّاةَ: مه ده که ی پال خست بو سه ربهرن ه سه ری بری.

حَدَسَ الرَّجُلُ: پیاوه که ی به زهوی دا ه دهگوترئ: (حدس به الأرض) به زهوی کیشا.

قَدَسَ الْأَخْبَارَ وَنَحْوَهَا: هه واله کانی جوان گیرانه وه.

الْحَدَسُ: دهرک گردنی به دهرکردنی کی راسته وخو.

الْحَدَسِيَّةُ: رنباژیکه دهئ دهبی زانیاری به شیوه یه کی راسته وخو به ههسته گان دهسته بهر بکری.

حَدَّقَ الْمَرِيضُ وَنَحْوَهُ حَدُّوْقًا: نه خو شه که چاوی گردنه وه ورد ورد پیی

روانین و چاوی به دهوری خویدا گیرا.

حَدَّقَ بِهِ: دهوری دا چوارلای ئی گرت.

حَدَّقَ فُلَانًا حَدُّوْقًا: رهشایی ههنگاوت.

حَدَّقَ الشَّيْءَ بَعَيْنِهِ: به چاو تیپرینه وه ته ماشای ئه و شته ی کرد.

حَدَّقَ إِلَيْهِ: به سه رنجه وه بولای شته که ی روانی.

أَحَدَقَتِ الْأَرْضُ: زهوی هه مووی بوو به باخ و باخات.

أَحَدَقَ بِهِ: به مانا (حَدَّقَ) دئ ه واته دهوری دا.

حَدَّقَ بِهِ: به مانا (حَدَّقَ) دئ.

حَدَّقَ إِلَيْهِ: زوری تی پوانی و به وردی سه ری کرد.

أَلْعَدَقْتُ: رهشپنه ی چاو، (ك: حَدَّقَ وَحَدَّقَ) ه دهگوترئ: (هو من رماة

الحَدَقُ) به كەسێك دەئێن لێزان و دەست رەنگین بێ لە بەرپۆه بردنی ئیش و كاردا ە هەروا دەگووترێ: (تَكَلَمْتُ عَلَى حَدَقِ الْقَوْمِ) واتە: قسەم بۆ خەلكەكە كرد هەموو چاویان تێ برێبووم.

الحَدِيقَةُ: باخ ە هەر زەوییهك درەختی بەردار یا دارخورمای تێدابێ و پەرژینی بۆ کرابێ. حَدَلٌ حَدَلًا: لە رێگای راست لای دا، ستمی نواند ە دەگووترێ: (حَدَلَ عَلَيْهِ): ستمی لێکردو دوژمنایەتی نواند ە لاسەنگ رۆیی ە بە سروشت ملی خواربوو یان بەهۆی ئیش و نازارەوه ملی خوار کردبوو ە دەگووترێ: (هُوَ أَحْدَلُ وَهِيَ حَدَاءٌ). حَدَاكَ: چاوو راوی لێکرد هەڵی فریواند. تَحَادَلَ الرَّامِي: تەفەنگ هاوێژەكە بەسەر تەفەنگەكەیدا چۆمایەوه.

تَحَادَلَ فِي مَشِيَّتِهِ: لە رۆیشتندا خۆی بادا. الْأَحْدَلُ: يَهَكَ دَهَسْتُ ە يَهَكَ گون. الْأَحْدَلُ: نا عَادِلٌ، حوكم ناپەوا، ستمكار. الْحَدَلُ: نازاریكە لە ملدا پەیدا دەبێ. حَدَمَهُ حَدْمًا: بە ئاگر گەرمی كرد، یان بە گەرمی خۆر گەرمی كرد. حَدَمَ الدَّم: خوێنەكەى زۆر سور كرد تا بەلای رەشیدا روانی.

حَدِمَتِ النَّارُ حَدْمًا وَحَدَمَةً: ئاگرەكە هەلگیرساو بئێسەى سەند.

أَحْتَمَتِ النَّارُ وَالْحَرَارَةُ: بەمانا (حَدَمْتُ) دى.

أَحْدَمَ فَلَانًا: رقی فلانكەسى هەڵساندو توپەى كرد.

احتدمت الحرارة والنار ونحوهما: گەرما یان ئاگرەكە پەرەى سەند.

تَحْدَمُ: سوتا.

الْحَدَمَةُ: دەنگى هەلگیرسانی ئاگر (قِرْجَه قِرْجَى لِرْفَه لِرْفَى).

حَدَا الْأَبْلَ وَبَهَا حَدَاءً: حوشرەكەى ئى خوڤى حودیەى بۆ گوت بۆنەوهى باش بپروا.

حدا فلاناً على كذا: فلانكەسى نارد بۆسەر فلان....

حَدَا الشَّيْءَ حَدْوًا: شوێن ئەو شتە كەوت ە بەمانا هەرگیزاو هەرگیزیش هاتوو ە دەئێى (ما أَفْعَلُ ذَلِكَ مَاحِدًا اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ) هەروا بەمانا لێكۆڵێنەوهو توێژێنەوه لە شت هاتوو.

احتدى الشَّيْءُ: بەمانا (حَدَاه) دى.

تَحْدَى الشَّيْءُ: شوێن ئەو شتە كەوت.

تَحْدَى فَلَانًا: داواى بەرامبەرى و

پێشڕێكێى لەگەڵ داكرد ە رەدى

داپەوه تەحەداى كرد.

الْأَحْدُوَّةُ، وَالْأَحْدِيَّةُ: گۆرانىیەكە بۆ

حوشر دەگووترێ: بۆنەوهى باش

بپروا، (ك: أَحَادِي).

الحَادِي: ئەو كەسەيە بە گۆرانى گوتن

حوشر ئى دەخوڤى، (ك: حَدَاةٌ) ە.

حادي النجم: ناوه بۇ پېنج ئەستىرە يان
بە ئەستىرەيەك دەگوترى:
دەكە وىتە نىوان ئەستىرە
ئورمىياو جەوزاء.

الحدا: حودىە ۋ گۇرانىيەكە بۇ حوشتر
دەگوترى.

الحدى: ھەتا ھەتايە، ھەرگىزاو ھەرگىز.
الحدا: باي شەمال، چونكە ئەويش
ھەر ئى دەخورى.
الحديا: كېشەو نيزاع ۋ تاقە بەرامبەرو
ھاوشان.

حده: حدا: خىرا بېرىيەو.
حدا الشئى حدا: شتەكە دوايى ھات دوا
بېراو بوو.

حدا في سيرة، حدا في كلامه، حدا في عمله: لە
رۇيشتندا لە قىسە كردندا لە ئىش
كردندا گورج و گۆل بوو.

الأحد: سفت و لوس بەجۇرىك ھىچى
پىئو نەنووسى ۋ دەگوترى: (سيف
أحد) شمشىرى بېرىدەو خىرا بېر
(أمر أحد) دلىكى زىرەك و ھەست و
بىر تىز (فلان أحد) فلانكەس بى
خېرەو ھىچى لەدەست ھەتايە ۋ
يان ھەزارو دىنەرمە.

الحدا: (رحم حدا) خىزمایەتى دابراو ۋ
(عزيمه حدا) سوور بوون لەسەر
ئەنجامدانى كار ۋ (قصيدة حدا)
چامە شىعرىكە لەبەر باشى و
رەوانىسى زوو بىلەناو ولات دا

بلاو دەبىتەو ۋ (حاجة حدا)
كارىكە زوو ئەنجام دەدرى.
أخذ: بەلای زانايانى عوروزەو كەوتنى
وہ تەدە لە بەحرى كامىل ۋ دەبىتە
(مفاعلاتن معلن).

أخذ: پارچە (كوت) دەگوترى: (أعطاه
خذة من اللحم) ۋ كوتە گۆشتىكى
پىدا.

خبر حذرا: بەخەبەر بوو خۇى نامادە
کرد.

خبر الشئى ومنه: لىي ترساو خۇ پارىزى
لىکرد.

حاذرة حاذرة وحذار: ھەرىكە لەو دوانە
بەگىريان ترساندو لەيەك ترسان.

حذره الشئى ومنه: لەو شتە ترساندى ۋ
قورئان دەفەرموى: ﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ﴾.

الحاذرة: كەسىك زۆر ھەزەرى ھەبى و
شت لىك بداتەو.

حذار: (اسم الفعل) ھەمانا فىعلى
ئەمرە واتە: بترسە.

أخذ: دەگوترى: (حذرك زيدا) واتە لە
زەيد بترسە ۋ قورساينى گرىيەكە لە
چاودا پەيدا دەبى بەھۇى زەختىك
كە رىي دەكەوئ ۋ ھەروا بەمانا
ھەزم و ورە بەرزى دئ ۋ دەگوترى:
(لأن حذر واحدا) كورپىكى خاوەن
ھەزم و خۇبارىزىيە.

أخذ: كەسىك زۆر شت لىك بداتەو
بترسى.

الْحَذِرِيُّ: (حَذِرِيَّةُ الدِّيكِ) په‌ړی ملی
که‌له‌شیر، (ك: حَذَارِي وَحَذَار) ه.

الْحَذِيرُ: ترسینه‌ر ده‌گوتري: (أَنَا حَذِيرُكَ
منه) من ترسینه‌ری تۆم له‌و شته.

المَحْذُورُ: شَتِيكَ خَوِي لِي دَه‌پاريزي
قورئان ده‌فرموي: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مَحْذُورًا﴾.

الْمَحْذُورَةُ: خودی ترسان و ترسه‌که ه
به‌لاو کاره‌سات ه هاوارو ده‌نگی
ترسینه‌ر، نه‌سپ سواری هی‌رش به‌ر.
حَذَفَ الشَّيْءَ حَذْفًا: له‌لایه‌که‌وه قرتاندى
لېی قرتاند ه ده‌گوتري: (حَذَفَ
الْحِجَامَ الشُّعْرَ): که‌له‌شاخ گره‌که
مووه‌کانی هه‌لپاچین.

حَذَفَ بِالْعَصَا وَنَحْرَهُ: به‌گۆچان لییدا دار
عه‌صا‌که‌ی تیگرت.

حَذَلَهُ بِمَانِزَةٍ: به‌خششی پېدا بۆنه‌وه‌ی
خۆشه‌ویستی خزمایه‌تی له
نیوانیاندا به‌هیز بېی.

حَذَفَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی رِيك خست
راسته‌و پاسته‌ی گرد ه ده‌گوتري:
(حَذَفَ الْحِجَامَ الشُّعْرَ) که‌له‌شاخ
گره‌که مووه‌کانی رِيك خستن.

حَذَنَ الْمُطِيبُ الْكَلَامَ: وتاربیژه‌که
فسه‌کانی رِيك خستن و جوان
رازاندنیه‌وه.

اَحْتَذَنَ الثَّرْبَ وَنَحْرَهُ: هه‌ندیکی له
قوماشه‌که بری.

الْحَذَانَةُ: نه‌وشته‌ی بې‌پردی و فې‌ی بدری

ه شتی که‌م ه ده‌گوتري: (لِي رَحْلُهُ
حَذَالَةٌ) له باره‌که‌ی که‌می له
خواردمه‌نی هه‌یه.

الْحَذْفُ: مه‌رو مالاتیکی ره‌شی روت و بی
توکه قه‌باره پچوک و بی کلک و
گوښچکه‌ن ه جوړیکن له مراوی
پچوک ه که‌لاو پرزی روه‌ک.

الْحَذَلَاءُ: گونی پچوک که‌نه‌وه‌نده
پچوک بی به‌ناسته‌م دیاربې.

الْحَذَلَةُ: پارچه‌یه‌کی بې‌دراو له قوماش و
شتی وه‌ها.

الْمَحْذُوفُ مِنَ الزَّقَاتِ: کونده‌و مه‌شکه‌ی
هه‌نگل برپا ه له‌زاراوه‌ی زانا
عوروزیه‌کاندا به‌وو به‌شه کرتاوه
ده‌گوتري: که له‌کۆتایی سه‌به‌بی
خه‌فیف ده‌قرتیندری.

حَذَرَهُ حَذَرًا وَحَذَارًا: شته‌که‌ی پې‌کرد.
الْحَذَارُ وَالْحَذُورُ: لایه‌ن و شوین ه ناوچه،
(ك: حَذَالِي) ه ده‌گوتري: (أَخَذَ الشَّيْءَ
بِحَذَالِيهِ) شته‌که‌ی به‌ته‌واوی
وه‌رگرت هیچی نه‌هیشته‌وه ه هه‌موو
لایه‌ن و نه‌ملاو نه‌ولای هه‌لگرت.

حَقَّقَ الْخُلُ وَنَحْرَهُ حَذُوقًا: سرکه‌که زور
مزرېوو گه‌ستی.

حَقَّقَ الْخُلُ وَنَحْرَهُ اللِّسَانُ: سرکه‌که زمانی
به‌ست به‌مزرابه‌تیه‌که‌ی.

حَقَّقَ لِفُلَانٍ الشَّيْءَ حَذْفًا: فلان‌که‌س شته‌که‌ی
برپه‌وه.

حَقَّقَ الْعَمَلَ رَلْبَهُ: له کاره‌که‌دا کاره‌مابوو باش
چوووه ناو نیشه‌که‌وه‌و تییدا ده‌ست

رهنګین بوو دهگوتړئ: (هر حاذق).

أَحَذَقَهُ: وای لیکرد کاراما بی لیزان و

دهست رهنګین بی.

إِنْحَذَقْتُ: داپړا، پړاپه وه.

تَحَذَقْتُ: بوو به کاراما ۵ لافى لیزانى و

کارامایى لیدا.

أَحْذَقَانِي: کيږدى تیزکړاوى پړنده ۵

دهگوتړئ: (رجل حذاقى) پیاوړى

قسه زان و به نګه دروسته ۵ قسه کانی

وهکوو دوخ راستن ۵ شتى زور مزرو

ترش.

حَذَلْتُ عَيْنَهُ حَذَلًا: چاوه کانی له بهر زور

ګریان سوور بوون ۵ برژانګه کانی

به هوى زېکېه و پړوشه وه که له

پيلوى چاوه کان هاتوون هه لومړين ۵

(هي حَذَلَةٌ وَحَذَلَاءُ).

أَحْذَلُ الْبَكَاءِ أَوْ الْحُرَّ الْعَيْنَ: به ګریان يان

ګهرمایى، برژانګى چاوه کانی

هه لومړين.

أَحْذَلُ: صه مغیځى سوره له دره ختى

سه موور دېته دهره وه عه رب پيى

دهلین (حيض السُّمَر).

أَحْذَلُ: نه صل، بناغه، دؤخينى دهرې ۵

دامينى دهرې و کراس ۵ دهگوتړئ:

(هو في حذل أمه) نهو له باوهشى

داپکيدايه.

حَذَلْتُ: زياد له توانای خوى لافى ليدا ۵

لافى لیزانى و عاقل مهندي ليداو

واش نه بوو.

تَحَذَلْتُ: به مانا (حَذَلْتُ) دئ ۵ دهگوتړئ:

(هو يتحدث في كلامه) به قسه ی

خوى هيچى نه هيشته وه لافى

ليزاني و کارامایى ليددا.

أَلْحَذَلْتُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوى زور بلئ و

سهر رهق.

أَلْحَذَلْتُ: چاو گيړان.

حَذَلْتُ: په لوى کرد دهگوت قلمباز

دههاوى.

تَحَذَلْتُ: به مانا (حَذَلْتُ) دئ.

أَلْحَذَلْتُ: پياوى قالب سووکی گورج و

گؤل.

حَذَمَ لِي كَذَا حَذْمًا وَحَذْمَانًا: په لوى کرد

دهگوتړئ: (حَذَمَ لِي مَشِيَةً، حَذَمَ لِي

قِرَاءَةً وَحَذَمَ لِي طِيْرَانَةً) په لوى کرد له

رؤيشتنيدا له خویندنه وپيدا له

فرپندا ۵ نيمامى عومهر دمه فرموى:

(إِذَا أَذْنَتْ فَتَرْسِلْ وَإِذَا أَقَمْتَ فَأَحْذَمْ) که

يانگت دا وشه کان له سهره خو بلئ و

درنيزيان بکهره وه ۵ که قامه تت کرد

خيړا خيړا وشه کان بلئ و په له بکه.

حَذَمَ الشَّيْءَ حَذْمًا: شته گى به خيړايى کهرت

کردو برپه وه ۵ (هو حاذم وحذيم).

أَحْذَمَ: پړنده تيز ۵ دهگوتړئ: (سيف

حاذم) شمشيرکى پړنده يه.

أَحْذَمَ: که روئشکى گورج و گؤل ۵ دزى

کاراما.

أَحْذَمَ: کورته بالای هه نګاو کورت.

أَحْذَمَ مِنَ السَّيْفِ: پړنده تيز ۵ (ومن

الرجال) کاراما و ليزان.

اَلْحَمْدُ: هم موو ۵ دهگوترئ: (اخذ
الشئى بحذمره وبحذاميره) هم موو
شته كهى هه لگرت هيچى
نه هيسته وه.

اَلْحَذَنُ: ناو قه دى كراس، شوينى به ستنى
بشتين له ناو قه دى كراس.

اَلْحَذْلَةُ مِنَ الرِّجَالِ: كورته بالاو گوئ
پچوك.

حَذَا الثَّغْلَ حَذَوًا: نه ندازهى نه عله كهى
گرتو له سهر شيوهى نهو نه علهى
ترى تاشى، برى.

حَذَا فُلَانٌ حَذُوَ فُلَانٍ: فُلَانٌ شَوَيْنَ بَيْتِى فُلَانِى
هه لگرت نه وچى كرد نه وپش كردى.

حَذَا لِفُلَانٍ نَعْلًا: نه عليكى بو فُلَانِكِهَس
دروست كرد.

حَذَا فُلَانًا شَيْئًا: شتيكى دا به فُلَانِكِهَس.

حَذَا الْجِلْدَ رِغْوَهُ حَذِيًّا: پيسته كهى برى
هه لى دپى.

حَذَا الشَّرَابَ لِسَانَهُ: شه رابه كه زوبانى
تفت كرد.

حَذَا فُلَانًا بِلِسَانِهِ: به زوبان ره خنهى له
فُلَانِ گرت.

أَحْذَأُ: پيى به خشى ۵ له حه ديت دا
هاتوو: (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ مَثَلُ
الدَّارِى إِنْ لَمْ يُحْذِكْ مِنْ عِطْرِهِ عَلِقَ
بِكَ مِنْ رِيحِهِ).

أَحْذَأُ طَعْنَةً: زه بريكى كوشندهى ليذا.
حَاذًا حَاذًا وَحِذَاءً: كه وته به رامبه رى و
روبه روى.

أَحْتَلَى: پيلاوى كردن.

أَحْتَلَى الْحِذَاءَ: پيلاوى له پيى كردن.

أَحْتَلَى مِثَالَ فُلَانٍ أَوْ عَلَى مِثَالِهِ: له سهر
شيوهى نهو هه لئسو كه وتى كرد.

تَحَاذَى الْقَوْمُ الشَّيْئَ: قه ومه كه شته كه بيان
دابهش كرد.

اسْتَحْذَأُ: داواى پيلاوى ليكرد، داواى
به خشش و پاداشى ليكرد ۵
دهگوترئ: (اسْتَحْذَيْتُهُ لِحِذَانِي).

الحاذى: پيلاو له پيكه ر.

الحِذَاءُ: نه عل و پيلاو سمى حوشتر و
نه سپ و ره شه ولاخ.

حِذَاءُ الشَّيْئِ: به رامبه رى شت ۵ (دارى
بحذاء داره) مالم به رامبه ر مائيانه.

الحِذَاوَةُ: نه وهى به رده بيته وه له پيست و
نه وهى ليى دهگريته وه.

الحِذَايَةُ: به شه تالانى و به شه دهسكه وتى
شه ر.

الحِذَاءُ: پينه چى پيلاو دروستكه ر ۵
پيلاو فروش.

الحِذْوَةُ: به مانا (الحِذَاوَةُ) دئ ۵ توپيه ك
له گوشت ۵ پارچه گوشتيك.

الحِذْيَا: به مانا (الحِذَايَةُ) دئ ۵ ديارى دانه
به مژده هينر ۵ به رامبه ر ۵
دهگوترئ: (هَرُ حِذْيَاكَ) نهو
به رامبه رى توپيه.

الحِذْيَةُ: عطاو به خشش.

المِحْذَى: نهو جه قوهى گوشتى پيى كوت
كوت دهكهى.

إِخْرَئِبِي الْمَكَانَ: شویته که به رفراوان بوو.
الْحَرْبُ: شهر له نیوان دوو کس و دوو
تاهمدا.

الْحَرْبُ الْبَارِدَةُ: نهومیه هه ریه که له و دوو
لایه نه دزی په کتر کاربکه نه بهی
نه وهی بگاته حالته پی لاهماردان و
لیکدان، (ك: حَرْبُ) ه دهگوتری:
(قامت الحرب علی ساق) شهره که
گهرم بوو، زور به زه حمهت
داده مرکیتوه ه (رجل حَرْب)
پیاوونکی نازایه و چاو نه ترسه.

حرب لی و علی: دوژمنه.

الْحَرْبُ: فهوتان و به هیلک چوون ه
دهگوتری: (وَأَحْرَبًا) له کاتی ناخوشتی و
تهنگانه دا هه روا ناوه بو تووی
خورما که له توپکله کهی داب.

الْحَرْبُ: گیانله بهره خشوکی پچوکه
وهکوو (سام) ی به لک وایه جوار
قاجی هه، سهری زور پچوکه رمنگاو
رمنگه له هه جیهک بی به رهنگی
نه و شویته دنوینن ه زوری هه
له بهر خوړه ه به رور خو ی بهر خوړ
دهداو له گه لیا دهگه پئی و تا ناواده بی
روی تی دهکا ه نالی له مه دحی
حوجه کهی دا دهلی:

نه بییری نه عظم و بها تاهی دهدا وک مه نه بیق
بو دهوامی رور په رستی جینسی هه ریای دیته ناو

الْحَرْبُ: نامیره ناسنیکی کورته، سهری
تیژه له شهره دا به کار دهیندری، (ك:
حَرْبُ) ه.

الْمَخْذَأُ: تانه دهر و عه پگرو
له که دار که ری ناموسی خه لک.
حَرْبُهُ بِالْحَرْبَةِ حَرْبًا: به حهر به زمبریکی
لیدا.

حَرْبٌ حَرْبًا: هه رچی هه پیوو لی ستاند ه
دهگوتری: (حَرْبٌ فَلَانًا مَالَهُ)
ماله کهی له فلانکه س ستاند.

حَرْبٌ حَرْبًا: هه موو مال و سامانه کهی لی
زهوت کرا ه زور رقی هه لسا.

أَحْرَبَ النَّحْلُ: خورما که تووه کهی دهر دا.
أَحْرَبَ الرَّجُلُ النَّحْلُ: پیاوه که خورما کهی
موتور به کرد به توو.

أَحْرَبَ الْحَرْبُ: شهره کهی هه لگیر ساند.
أَحْرَبَ فَلَانًا: شارمزی کرد بونه وهی
دهستکه وتی شهر پی بهر که وئ.

حَارَبَهُ عَارِيَةً وَحِرَابًا: شهر پی له گه ل کرد.
حَارَبَ اللَّهُ: له خودا پاخی بوو
سهر پیچی فه رمانه کهی کرد.

حَرْبُ السَّنَانِ وَنَحْرِهِ: سهره ربه کهی
تیز کرد.

حَرْبٌ فَلَانًا: رقی فلانکه سی هه لساند.
حَرْبٌ فَلَانًا عَلَى فَلَانٍ: فلانکه سی هه لسا
بو سهری، دهنه دهنه دا په لاماری دا.
إِخْرَبُوا: هه ندیکیان دزی هه ندیکیان
جهنگان.

تحریروا: به مانا (احزبوا) دی.

إِخْرَبِي: رقی کینه ی خو ی لی
خواردوه و خو ی ناماده کرد بو داخ
پی رشتنی.

الْحَرَابَةُ: نه وکسه سی زور مال و سامان

داگیر بکا ۵ دهستکه وتی زور بی ۵

دهگوتری: (کتابه حرابه) دهسته به کی

شهر که ری چاکن دهستکه وتیان زوره

۵ (امراه حرابه) نافرمتیکی فیتنه و

دوزمان و نازاوه گپرو شهر

هه لگیر سینره.

الْحَرِيبَةُ: (حریبه الرجل) نه و مال و

داهاته به تی پیی ده زیا ۵ هه روا ناوه

بؤ دهستکه وتی شهر، (ک: حرائب) ۵.

الْأَحْرَابُ: زور، زووری خودا به رستی و

تیفکیرین ۵ قورشان دمفه رموی:

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ ۵

هه روا به مانا باله خانه هاتوو

قورشان دمفه رموی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا

يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ﴾ ۵ هه روا به

پیشی خانوو شوینی گرنگی

خانوش دهگوتری: هه روا به

شوینی راوه ستان و نویژکردنی

نیمامیش دهگوتری: له مزگه وتدا ۵

دهگوتری: (رجل محراب) پیاوکی

نازاو چاو نه ترسه، (ک: محارب) ۵.

الْمِغْرَبُ: من الرجال: به مانا (المحارب) دی.

المعروبة: نافرمتیکه مندالی لی

سه ندرابی.

عَرَّكَ حَرْتًا: دایکروشت و خواردی،

که وانه که وانه ی کرد کردی به چهند

پارچه به کی که وانه یی ۵ زور به

توندی شیلای.

الْحُرَّةُ: زور خور.

حَرَّتِ الْأَرْضُ: به گاسن زهوییه کی کیلا

بؤنه وهی کشت و کالی تیدا بکا.

حَرَّتِ النَّارُ: ناگره کی به مقاش تیک

ومردا.

حَرَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه کی ماندو کردو

برستی لی بری.

حَرَّتِ الشَّيْءُ: هه لی پشکنی و گرنگی پی

داو لی کولییه وه.

حَرَّتِ الْقَوْسُ: شوینی هاتوجوی ومته ری بؤ

قهوسه که دروست کرد.

حَرَّتِ الْمَالُ: مال و سامانه کی کؤکرده وه.

أَحْرَتِ الدَّابَّةُ أَوْ نَفْسَهُ: ولاخه کی یان

خوی ماندوو کرد.

أَحْرَتِ الْأَرْضُ: زهوییه کی کیلا ۵

(أحرت المال) ماله کی کؤکرده وه.

الْحَارِثُ (أبو الحارث): شیر، کونییه شیر.

الْحَرَاثُ: شوینی هاتوجوی ومته ره قهوسدا.

الْحِرَاثُ: تیر (سهره تیر) پیش نه وهی

تیز بکری ۵ مهجری قهوس.

الْحِرَاةُ: پیشه ی جوتیار، وهرزیر.

الْحَرْتُ: کشتو کال ۵ قورشان دمفه رموی:

﴿وَيُهْلِكُ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾ ۵ زهوی

کیلدراو ۵ رهبازی خوله به تاوی

به وهی زور پیدا رویشتنه وه.

حَرَّتِ الدُّنْيَا: کالو شت و مه کی دونیایی و

مال و مندان.

حَرَّتِ الْآخِرَةُ: کرده وهی چاک بؤ دواروؤ ۵

پاداش و نازو نیعمه تی قیامهت.

الْمَحْرَاثُ: نه وکەسەى زهوى دهکێلێ ۵
ومرزێر، جوتیار.

المَحْرَاثُ وَالْمَحْرَثُ: نامیری زهوى کێلان ۵
گاسنو ههوجار ۵ مقاش و کۆلهوهژ
که ئاگری پێ تێک وهردهدرێ ۵
دهگوتری: (هو محراث حرب).

حَرْجُ أَنْيَابِهِ حَرْجًا: ددانی جێرکردنهوهو
لێکی گیرکردن له رق و هینا.
حَرْجُ الْمَذْرُ حَرْجًا: سنگی تهنگ بوو،
ههناسه برکهی پێ کهوت.

حَرْجَتِ الْعَيْنُ: چاوی سههرسام بوو (حَرْجُ
اليه) پهناى بۆ برد له ناچاری و
تهنگه بهریدا.
حَرْجُ الشَّيْءِ: له شتهکه ترسا.

أَخْرَجَ فِي يَمِينِهِ: سوێندهکهى ئێ کهوت.
أَخْرَجَ فَلَانًا: فلانکهسى خسته حالهتى
حههرهجهوه، پان خستیه گێزاوى
تاوانهوه.

أَخْرَجَ الشَّيْءَ عَلَى فَلَانٍ: نهوشتهى له
فلان قهدهغه کرد.

أَخْرَجَ فَلَانًا إِلَى كَذَا: فلانکهسى ناچارکرد
بۆنهوه.

حَرْجُ الشَّيْءِ: نهوشتهى یاساغ کرد ۵ له
حهدهت دا هاتوو: دهفرموى: (اللَّهُمَّ
إِنِّي أَخْرَجُ حَقَّ الضَّعِيفِينَ: الْيَتِيمَ وَالْمَرْأَةَ).

حَرْجٌ عَلَيْهِ: تهنگى پێ ههئێنى ۵ (حَرْجُ
فِي الْأَمْرِ) بهردهوام بوو له کارهکهداو
سوور بوو لهسهه نههجامدانى.

حَرْجُ الْغِيْرَانِ: پهتى نیجیری له ملی

ناژهلهکه کرد.

تَخْرُجُ: خۆى له شتێك پاراست له
تهریقهبونهوهو کردنى کارێك که
تووشى شوکی بکا ۵ خۆى لهوه
پاراست نهو کاره بکا.

تَخْرُجُ مِنْهُ: خۆى پاراست لهو کاره لهو
شته، هههرچهند وا چاومپروان دهکرا
توشى چورتم و کێشه ببێ.
الْحَارِجُ: گوناهاکار.

الْحَرْجُ: لقو پۆبى درهختێکی چرو پێ که
ناتواندری بچیه نێویهوه.

الْحَرْجُ مِنَ النُّوقِ: حوشتری لهرو لاواز ۵
پان به پێچهوانهوه حوشتری
گۆشتن و قهباره گهوره ۵ بارودۆخی
نالهبارو پێ تهنگزه ۵ قورنمان
دهفرموى: ﴿يَجْعَلُ صَدْرَهُ ضَيْقًا
حَرْجًا﴾ ۵ پان دهگوتری: (حَدِثْ وَلَا
حَرْجَ) واته: ههچ گوناهاهت ناگاتى
چى دهئێى بێت.

الْحَرْجُ: نهوکهسەى دهترسێ لهگژ نیش
رابجێ.

الْحَرْجُ: داوى نیجیرهوان (تهبك و داوو دان ۵
قلیدهى ملی حهپوان ۵ جهلهبه مهرو
بزن، (ك: حراج و اخراج و جرجه).

الْحَرْجَةُ: درهختێکه هێنده چروپه
کهس نهتوانی بچیتته نێو لقو
پۆپهکانى ۵ درهختێکی ناو
دارهستان که گهلا خۆر دهمى
نهیگاتى، (ك: حرج حراج).

الْحَرْجُ مِنَ النُّوقِ: نهو حوشترهیه

گۆشتن و قەلەو بێ.

المُخْرِجُ: شوینی تەنگەبەر.

المُخْرَجُ: شەوی زۆر سارد و توش و زریان و کپژۆه.

المُخْرِجَةُ مِنَ الْإِيمَانِ: ئەو سویندەبە ناچارى دەبێ بێخۆی.

المُخْرِجُ مِنَ النَّوْقِ: حوشتری درێزی گەورە، حوشتری بەهێز ە نەدەمیزادی زەین تیزی دڵ وریا ە بای سارد و بەهێز، (ك: حراجیج) ە.

المُخْرِجُ مِنَ الرِّيحِ: بای ساردی بەهێز لە ساتی وشکدا.

لَيْلَةُ مُخْرِجٍ: شەویکی سارد و سەرما.

مُخْرِجٌ: بازی دا بە راست و بە چەپدا ە ریزی تەواوکرد لە نوێزو غەیری نوێژدا.

المُخْرِجَةُ: رەو ە سەب، (ك: مُخْرِجٌ) دەگووتری: (جاءوا مُخْرِجَةً عَلَى خِيولهم).

مُخْرِجُ الدَّوَابِّ: هەندێ لە حەوانەکانی بەسەر ئەوانی تەردا شکاندەو ە پێشەگەى گێرپانەو ە، پێشە تەى جەلەبەگەو پاشە تاکەى تێک بۆو ە گۆی کردنەو ە.

مُخْرِجُ الْقَوْمِ وَالدَّوَابِّ: نازەل و خەلکەگە کۆبۆنەو ەو تێک بوونەو ە.

مُخْرِجُ فُلَانٍ: فلانکەس کارێکی بێپارداو دواى لێ پەشیمان بۆو ە.

مُخْرِدٌ: قەصدی کرد.

مُخْرِدٌ فُلَانٌ عَنْ قَوْمِهِ حُرُوداً: فلانکەس لە

قەومەگەى خۆى گۆشەگیربوو.

مُخْرِدٌ عَلَيْهِ حَرْدٌ: رقی لێ هەلسا ە قینی لێ هەلگرت گێچەلێ پێکرد و یستی پەلاماری بدا.

مُخْرِدَتُ الدَّابَّةِ: وڵاغەگە پەگێکی جەستەى وشک بوو، کە دەپروا لۆژ لۆژبەتێ (لەبى حَرْداء).

مُخْرِدٌ فُلَانٌ: فلان کۆلەگەى گران بوو نەیتوانی پێیەو ە بپروا.

مُخْرِدٌ فِي السَّيْرِ: پەلەى کرد لە رۆییدا بەخێرایى بە رێگادا رۆی.

مُخْرِدٌ فُلَاناً: فلانکەسى جیاکردەو ەو گۆشەگیری کرد.

مُخْرِدَاتُ الْإِبِلِ: حوشترەگە شیرەگەى وشکی کرد پان کەم بوو.

مُخْرِدَاتُ السَّنَةِ: سالتەگە کەم باران بوو. حارە حال فلان: وەزەو حالى فلان خراب بوو.

مُخْرِدَةُ الرَّجُلِ: ئەو پیاو ە دواى سەخاوەت و دەست و دلفراوانی رۆو جروک بوو.

مُخْرِدٌ فُلَانٌ: خۆی خستە ناو کۆخیلکەبەگەو ە جێگای خۆی تێدا کردەو ە.

مُخْرِدُ الشَّيْءِ: شتەگەى خوار کردەو ە.

مُخْرِدُ الْكُفْرِ: سەربانی کۆخەگەى بەرزکردەو ە وەکوو پشتی حوشتر.

مُخْرِدُ الشَّيْءِ: شتەگەى هەموو چەورکرد. مُخْرِدٌ: تاق بۆو ە کەسى لەگەل نەما.

مُخْرِدُ النُّجْمِ: ئەستێرەگە کشا.

مُخْرِدٌ: دوورکەوتەو ە ە کلا بوو ە لا کەوت.

الْأُخْرَى: نهو ولاغهمیه تووشی نهخووشی
(حهرد) بوو که نهخووشیه له
رهگهی لهشی کاردهکا ۵ دهگوتری:
(رجل أحرَد) پیاویکی چروکو
خرابه.

الحارِد: گهم شیر (نازهلی گهم شیر).

الْحَرْدُ: گۆشهگیر ۵ دهگوتری: (رجل حَرْد)
پیاویکه له کۆمهلو له قهومو خویش
دورکهوتۆتهوه تیکهلاویان نابێ.
الْحَرْدُ: دهردیکه تووشی رهگی لهشی
حوشتر دمبێ رویشتنهکهی
دهشیوینێ.

الْحَرْدُ مِنَ النُّوق: حوشتری گهم شیر، یان
ههر شیری نهبێ.

الْحَرِيدُ: پیاوی گۆشهگیر ۵ خانووی
بهتافهوهو دوور له خانووی تر ۵
ماسی توئی توئی کراو.

حَرْدَبُ حَرْدَبَةٍ: سوکو گورجو گۆل بوو.
حَرُّ الْمَاءِ وَالْهَرَاءِ: ئاوهکه، کهشو
ههواکه گهرم بوو.

حَرُّ الْقَتْلِ: شهر گهرم بوو.

حَرُّ الشَّيْءِ حَرًّا: شتهکهی گهرم کرد.

حَرُّ الرَّجُلِ: پیاوهکه تینووی بوو.

حَرَّتْ كَيْدُهُ: جهرگی له تینوانا یا
بهخهفته وشک بوو.

حَرُّ الْعَبْدِ حَرَارًا: عهبدکه له کۆیلایهتی
رزگاری بوو.

أَحْرُ: گهرم بوو ۵ (أَحْرُ الشَّيْءِ) وای
لێکرد گهرم بێ.

حَرَّة: نازادی کرد (حَرُّ الْوَلَدِ)
مندالهکهی تایبهت کرد بو
خزمهتکردنی مزگهوتو خودا
بهرستی قورئان دهغهرموئ: ﴿رَبِّ
إِلَهِي لَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾.

حَرَّرَ الْكِتَابَ وَغِيْرَهُ: کتێبهکهی
نووسیهوه، رێکی خست.

حَرَّرَ السَّوْنُ: وردهکاری له کێشانهکهدا
کرد.

حَرَّرَ الرَّمْيَ: رهمیهکهی چاک نهنجام دا ۵
ههنگاوتی.

إِسْتَحَرَّ: چاک گهرم بوو.

إِسْتَحَرَّ الْقَتْلُ: شهر گهرم بوو.

إِسْتَحَرَّ فَلَانَةٌ: داوای له فلان نافرمت کرد

پارچه ههریرێکی بو دروست بکا،

بو تهون بکا، نهویش بوی کرد.

الْأَحْرُ: (هَرَّ أَحْرُ مِنْهُ حَسَنًا) نهو لهو
قۆزتره.

الْحَارُ: گهرم ۵ (الْحَارُ مِنَ الْعَمَلِ) کاری
قورس.

الْحَرَارَةُ: گهرمایی ۵ گهرمایی ناو دهم

بههوی خواردنی شتیکهوه ۵ دل

گهرمی بههوی خهمو خهفتهوه.

الْحَرَارِيُّ: نهو قالبو شتانهی وا
دروستکراون بهرگهی گهرمی بگرن.

الْحَرَارِيَات: نهو مهوادانهی بهکاردین بو

دروستکردنی نهو شتانهی له

گهرمیدا بهکاردهیندین و پیاویسته

خو بو گهرمی زۆر رابگرن.

الْحَرُّ: گهرمایی، (ك: حُرُّرُهُ).

الْحُرُّ: شتى پالښته و بڼ غل و غهش ۵
 دهگوترئ: (ذهب حُرٌّ زېږې پالښته و
 ساغ بڼ نه وهى مى تېدا بڼ ۵ (فَرَسَ
 حُرٌّ) نه سې ره سمن ۵ هه روا وشى
 (الحُرُّ): به مانا بهندهى نازاد، پياوى
 مهردو سه خى هاتووه ۵ به مانا شتى
 باش و بهنرخ ۵ خوارده مه نييه ك بڼ
 كولاندن بخورئ ۵ به شيك له دهم و
 چاو ۵ قسهى چاك و بهنرخ دئ.

الحِرَّار: حهرير فروش ۵ نه وكه سهى
 حهرير دروست دهكا.

الْحُرَّة: زهوى به رده لان كه به رده كاني
 رهش بن وهكوو نه وهى سوتابن، (ك):
 حِرار ۵ زېكهى پچوك ۵ شوښنيكه
 له دهره وهى شارى مه دينه ۵ له خوار
 (واقم) هوهيه، شهري به ناوبانگى
 (الحررة) له سه رده مى پم زېدى كورى
 معاويه دا له وئ رويدا.
 الْحُرَّة: نافرتهى نازاد پيچه وانهى
 كه نيزهك.

سحابة حُرَّة: هه وړيكي باراناوى زؤر.

الْحُرِّيَّة: نازادى بؤ گهل بؤ ولات بؤ تاك ۵
 پالښته و رزگار بوو له تانه و ته شهرو
 ره خنه و لؤمه ۵ له بازرگانيدا برتتويه
 له رڼبازنكي نابورى داوا دهكا
 بازرگانى نيوده و له تى له ره سم و
 به ربه ستي جوړاو جوړ رزگارى بڼ.

الْحُرُّ: گهرمايى خور ۵ گهرمايى به رده وام
 ۵ گهرمايى ناگر.

الْحَرَرِيَّة: پېرېنن له خه واريچ نيسبهت
 دهرين بؤ ناوچهى (حَرَرَاء) له نزيك
 كوفه ۵ چونكه په گهمجار له وئ
 كؤبون هه و پرپارى (ته حكيميان) داو
 نژابه تى نيمامى عه لبيان راگه ياند ۵ نه و
 خه واربجانه نه و مندميان زيډمړه وى كرد
 له نايين لئى دهرچوون.

الحريز: دهر ونيكه كرمى (قهز) به ره مى
 دينئ.

الحريز الصناعى: چهند ليضه و
 گلؤله يه كه له هه وپرى دارو پالښته و
 لؤكه به ره هم دهيندريئ.

الحريرة: پارچه حهرير ۵ ناردنيكه به شير
 يان به رؤن دهكريته هه لوا.

الحريرى: نه وكه سهى حهرير دروست
 دهكا يان دهيفرؤشئ.

المحر: مالمال؛ ناميرنيكه دوو ره شه
 ولاخ يان دوو ئيستر راي دهكيشن
 زهوى كيئل دراوى پي تهخت دهكريئ،
 (ك): محار.ه.

المحرير: دزئو.

حَرَّ حَرَّأ: پاراستى.

حَرَّ حَرَّأ: وهرع و خودا په رستى زؤر بوو.
 حَرَّ حَرَّأ: سه رپېچى كردو خوى خسته
 قه لاو په ناگهى قايمه وه.

أَحْرَزَ: به مانا (حَرَزَ) دئ ۵ له خوى
 گرت و كردى به مالى خوى ۵
 دهگوترئ: (أَحْرَزَ قَصَبَ السُّبْق) پيش
 كه سانى دى نه و سه ركه و تنه وى
 به ده دست هيئا.

أَحْرَزَ مَالَهُ: مالهه‌ی په‌زمه‌نده کرد
بۆکاتی بیویستی.

أَحْرَزَ الْمَكَانَ الْمَتَاعَ: کالاکه‌ی خسته نهو
شوینه.

عَرَزَ الشَّيْءُ: زنده‌پوی کرد له
پاراستنیدا.

أَحْتَرَزَ مِنْهُ: خۆی ئی پاراست.

تَحَرَّزَ مِنْهُ: خۆی ئی پاراست.

اسْتَحْرَزَ: که‌وته شوینی شیای خۆی و
تییدا هه‌لگیرا.

الْحَارِزُ: پارێزمرێکی باشه و هه‌یجی تییدا
نافه‌وتی.

الْحِرْزُ: صندوق و قاصه‌ی قایم و پته و که
شتی تییدا هه‌لده‌گیرئ شوینی قایم و
پته و که په‌نای بۆ ده‌برئ.

الْحِرْزَةُ: مانی هه‌لێزارد.

الْحَرِيزُ: شوینی قایم.

الْحَرِيزَةُ: کالایه‌ک که‌له‌به‌ر به‌نرخ
نه‌فرۆشرئ.

حَرَسَهُ حَرَسًا وَحِرَاسَةً: پاراستی.

حَرَسَ حَرَسًا: ته‌مه‌نی درێژبوو (هو أَحْرَسُ
وهي حَرَسَاءُ).

أَحْرَسَ بِالْمَكَانِ: له‌وشوینه‌دا زۆر مایه‌وه.

أَحْتَرَسَ مِنْهُ: خۆی ئی پاراست.

تَحَرَّسَ مِنْهُ: خۆی ئی پاراست.

الْإِحْتِرَاسُ: له‌زاراوه‌ی عیلمی مه‌عانییدا
نه‌وه‌یه له‌ ده‌قی‌کدا که پێچه‌وانه‌ی
مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نئ شتێک دابنێی
نه‌و پێچه‌وانه‌یه لابه‌رئ.

الْحِرَاسَةُ: ده‌س به‌سه‌رکردن ده‌گوترئ:
(وَضَعَ فَلَانًا تَحْتَ الْحِرَاسَةِ) فلانکه‌سی

خسته ژێر چاودێریه‌وه بۆنه‌وه‌ی
نه‌توانئ ته‌سه‌روف له‌ ماله‌که‌یدا بکا.

الْأَحْرَسُ مِنَ الْأَبْنِيَةِ: بینای قایم و پته و
یان بینای کۆن که رۆژگارێکی زۆری
به‌سه‌ردا تیپه‌پ بپووبئ.

الْحَرَسُ: زه‌مانه‌و رۆژگار ه‌ کاتی دورو
درێژ ده‌گوترئ: (قَضَى عَلَيْهِ حَرَسُ
مِنَ الدَّهْرِ)، (ك: أَحْرَسَ)ه.

الْحَرَسُ: پارێزیکار قورشان ده‌فه‌رموئ:
﴿وَأَلَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مَا مُلِئَتْ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشَهُبًا﴾ ه‌ هه‌روا به‌و
که‌سانه ده‌گوترئ: که‌موجه
ومرده‌گرن و پارێزگاری به‌رپرس و
ده‌زگا و مال و سامانی ده‌وله‌ت و
هاولاتیان ده‌که‌ن.

الْحَرَسِيُّ: تاکێ (حه‌ره‌سه) واته:
پۆلیس و سه‌ربازئ که‌موجه
ومرده‌گرن و فه‌رمانپه‌وا ده‌پارێزن.

الْحَرِيسَةُ: پارێزراو ه‌ که‌له‌که به‌ردێکه
ده‌کریته شورا و بز و مه‌پری
تیده‌کری و تییدا ده‌پارێزری.

المَحْرُوسَةُ: ومصفیکه بۆ شاری قاهیره
به‌کارده‌هێندرئ.

حَرَسُهُ حَرَسًا: روشاندی (حَرَسَ الدَّابَّةَ) له
پشتی ولاغه‌که‌یه‌وه ژهنی بۆنه‌وه‌ی
خێرا بپوا.

حَرَسُ الصَّيْدِ: نیچیره‌که‌ی هه‌لفراند
ده‌رپه‌راند بۆنه‌وه‌ی نیچیری بکا ه‌ له

په ندى پيشيناندا هاتووه (أعلمنى
بضب أنا حرشته) شاره زاپم دهكەى
بۆ شوپنى سوسه مار له كاتيكدا من
له هيلانهكەى دمرم په پاندوه
به كه سىك دهگوترى كه رينمايى
كه سىكى له خوى زانتر بكا.

حَرْشَ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانَ: هه لينا بۆ فلان شت.
حَرْشَ بَيْنَ الْقَوْمِ: ئاژاوهى خسته نيوان
قهومه كه وه.

حَرْشَ الشَّيْءِ: شته كه زبر بوو (هو احرش
رهي حرشاء).
حَرْشَ حُرُوشَةٍ: زبر بوو.

أَحْرَشَ الصَّيْدَ: به مانا (حَرْشُهُ) دى.

حَارَشَهُ: شه پى له گه ل كرد.

حَرَّشَ بَيْنَهُمْ: به مانا (حَرْشَ بَيْنَهُمْ) دى.

اَحْتَرَشَ الصَّيْدَ: به مانا (حَرْشَهُ) دى.

احتش فلاناً: فيلى ئى كرد.

اَحْتَرَشَ الشَّيْءَ: شته كهى كۆكرده وه.

احتش لعياله: كاسبى بۆ مال و مندالى
كردو بزوى بۆ پهيدا كردن.

تَحَرَّشَ بِهِ: جولاندى هه لى هاژاند
بۆ نه وهى رقى هه لى سىنى.

الْحَارِشُ: نه خو شى به كه تووشى ره شه
ولاخ دمبى به تا به ته تووشى
زوبانى و لاشه ويله، به كوردى پى
دهگوترى: (قه لئاسو) زىپكه
نه ستورو كيماوى ئى پهيدا دمبى.

الْحَرْشُ: نه سهرو شوپن دمست
شوپنى برين كه چاك بووبى ته وه

توكى ئى نه په ته وه
(ك: حَرَّاش).

الْحَرْشَاءُ: وشترى گروى
دهسته كى به ئاژەل زورى هه ز ئى
دهكا
خه رده له كى به كه.

الْحَرِيشُ: هه زارپى، ره شه خه لكى
عهره ب
پى ده لى: (أم أربعة وأربعين).

الْحَرِيشَةُ: نه وهى له ژىر
دهست داپه
ده لى: (أخرجت له حريشاً).

المِخْرَاشُ: مه ته ل، (ك: محارِش).

الْحَرْشَفُ: په ته فلووسى پى سى ماسى
نه وه په نه و گۆو شته ورديله
زىويانه
جه كى پى جوان ده كرى
بالتده و
پى پى پچوك
كولله كى هه شتا
بالى ئى نه پروابى
پى پى پى
دهسه لات
سو پى پى پى
روكه
زبر.

حَوْصَ حَرْصاً: هه لپه كى
كردو زىاد له پى پى
هه لى مال په پى پى
دا.

حَرْصَ عَلَى الشَّيْءِ: زورى
هه ز لى كى
هه لى وه دمست هى پى پى
دا.

حَرْصَ عَلَى الرَّجُلِ: به زه پى
به پى پى
هاته وه وه
هه لى شاره زى بكا
پى پى بكا.

حَرْصَ الشَّيْءِ: شته كهى
دپاند قه لاشتى درزى
پى برد
دهگوترى: (حَرْصَتِ الشَّجَةُ
الْجُلْدَ): برينه كه پى سى
كهى درى.

حَرْصَ الْقَصَارِ الْكُوبِ: جل
شورو جل
كوته كه كراسه كهى
دپاند.

حَرَصَ الْجِلْدَ وَغَرَه: پیسته که ی دادری

هه لدری ۵ ده گوتری

حَرَصَ الْمَطَرُ وَجَه الْأَرْض: باران روی زهوی

دادری.

حَرَصَتِ الْمَاشِيَةُ الْمَرْعَى: نازه که هه موو

له وهری پاوانه که ی خوارد (هر حارص

وهی حارصة)، (ك: حَرَاَصَ)ه.

حَرَصَهُ عَلَيْهِ: زوری نارمزو ئی بوو.

حَرَصَ الشَّيْءُ: شته که ی روشاند.

اِخْتَرَصَ الرَّجُلُ: پیاوه که زوری هه ولدا

شَتِيكْ وهدهست بیئ.

تَحَرَّصَ: زوری هه ولدا کاتیکی گونجاو

دیاری بکا بو وهدهسته تهنانی ۵

ده گوتری: (هر يتَحَرَّصُ غَدَاءَهُمْ

وعشاءهم).

الْحَارِصَةُ: برینیک: که پیست بری بگاته

گوشت یان ئیسقان.

الْحَرَصَةُ: کونی کراس، دراوی پۆشاک.

الْحَرَصِيَان: ژیر پیست، په رده یه کی

تهنکه له نیوان پیست و گوشتدا،

دوا ی که وول کردن دده پندری.

الحريصة: به مانا (الحارصة) دی.

حَرَصَ حَرَضًا: ماندو بوو برستی ئی بر،

خهریک بوو تیدا بچی ۵ رهوشتی

ناشیرین بوو ۵ عه قلی تی کچوو ۵

ریبازی ناشیرینی به پرهو کرد.

حَرَصَ الثُّرْبُ حَرَضًا: نوشتاوه ی کراسه که

رزی.

حَرَصَ فَلَانٌ: گه ده ی تیک چوو ۵ غه مو

ناره حه تی تواند پیه وه ۵ گوته

زمعه فرهانی کۆکردنه وه.

حَرَضٌ: به مانا (حَرَضٌ) دی.

أَحْرَضَ فَلَانٌ: فلانکه س مندالی خرابی

بوو (حَرَضَ الْحَبَّ فَلَانًا) دلداریی

فلانکه سی به دبه خت کرد.

حَارَضَ عَلَى الْعَمَلِ: به رده وام بوو له سه ر

کاره که ی.

حَرَضَهُ عَلَى الشَّيْءِ: هه لئنا بو نهو شته

قورشان ده فره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾.

حَرَضَ الثُّرْبُ: به رهنگی زهره

قوماشه که ی بویه کرد.

تَحَارَضُوا عَلَيْهِ: هه ریه که یان له به ر

خویه وه نهوی تری هه لئا.

الْأَحْرَضُ مِنَ الرِّجَالِ: نهو که سه یه

برزانگی هه لئو ره یین.

الْإِحْرِيضُ: گیاو گوته زمعه فره ان.

الْإِحْرِيضُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی پۆلکاوی

پیرو په ککه وته که نه توانی هه لئ ۵

یان نهو که سه ی هیج خیرو بی ر

تیدا نه بی، (ك: أَحَارِيضُ)ه.

الْحَارِصَةُ مِنَ الرِّجَالِ: نه خوشتی چاره

نه کراو.

الْحَرَاضُ: نهو که سه ی خهریکی

چاککردنی جوره صابونیکه ۵ که

له گیا نه سپۆن دروست ده کری.

الْحَرَاضَةُ: میینه ی (الحراض)ه ۵ شوینی

سوتاندنی نه سپۆن و به رده قسله ۵

بازاری نه سپۆن فروشتن.

الْحَرَضُ: پیاوی زۆر نه خۆش ۵ قورئان
 دمه رموی: ﴿ثَلَاثَةً ثَلَاثَةً ثَلَاثَةً﴾
 حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ
 الْهَالِكِينَ ﴿﴾ پیاوی له رو لاوازو بی
 نمود که نه توانی شهر بکا ۵ پیاوی
 هیچ و پوچ نه خیری لهدست بی
 نه بتوانی شهر بۆ خه لک بنیته وه ۵
 نه به هومیدی خیری به نه له شهر ی
 بترسه.

الْحَرَضُ مِنَ الثَّرْبِ: داوینی کراس و شوینه
 نوشتاوه کانی، (ك: أحرّاض وحرضان،
 وحرضة).

الْحَرَضُ مِنَ الرِّجَالِ: به مانا (الْحَرَضُ) دئ،
 (ك: أحرّاض ه).

الْحَرَضُ: نه سپۆن ۵ خۆلێکه که سوتینراو
 ناوی لێ پرژیندرا رهق دهبی و وه کوو
 صابوونی لێ دئ ۵ جهسته و پۆشاک ی
 بی پاك دهکریته وه ۵ ههروا ناوه بۆ
 بهردی جیری.

الْحَرَضَةُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی خوێری و
 پرپوچ، (ك: حِرَض).

الْحَرَضَةُ: نه وکهسه ی گوشت ناکری و
 نایخوا مهگه ر لای خه لک به خوێری
 دهستی بکهوی.

الْمَحْرَضَةُ: قالد و هابی نه سپۆن.
 حَرْفٌ عَنْهُ حَرْفًا: لێی لای داو لاری بوو
 لێی.

حَرْفٌ لِعِيَالِهِ: لههه موو بواریکدا بۆ مال و
 منداله که ی تیکۆشا.

حَرْفُ الشَّيْءِ عَنْ وَجْهِهِ حَرْفًا: شته که ی له
 رپه روی خۆی لاداو گۆپی.

حَرْفُ الشَّيْءِ حَرْفًا: شته که مزرو ترش
 بوو دهو و زمانی گهست.

حَرْفٌ فَلَانٌ لِي مَالِهِ: هه نندیک له مال و
 سامانه که ی له کیس چوو.

أَحْرَفَ: دوا ی هه ژاری دهوله مهند بوو،
 بۆ خیزانه که ی خۆی ماندو کرد ۵
 پاداشتی دایه وه له سه ر چاکه یان
 خراپه ۵ حوشتره که یان ولاغه که
 کزیوو.

حَارِفُ الْجُرْحِ: نه ندازه ی برینه که ی به
 ئامیری برین پشکن نه ندازه گرت.

حَارِفٌ فَلَانًا: مامه له ی له گه ل کرد دهمباری
 نیشه که ی ۵ پاداشتی فلانکه سی دایه وه
 ۵ شانازی به سه ردا کرد.

حَرْفُ الشَّيْءِ: شته که ی له شوینی خۆی
 گۆپی، لایدا.

حَرَفَ فَلَانٌ: رزق و رۆزی فلان که م
 کوپی به سه ردا هات.

حَرْفُ الشَّيْءِ: شته که ی له شوینی خۆی
 لادا.

حَرَفَ الْقَلَمَ: لایه کی قه له مه که ی تاشی.
 حَرْفُ الْكَلَامِ: قسه که ی له سه ر مانای

خۆی گۆپی لایدا ۵ مانایه کی تری بۆ
 دیاری کرد ۵ قورئان دمه رموی:
 ﴿يَحْرُلُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾.

احترف: پیشه ی بۆخۆی دیاری کرد.
 احترف لأهله: کاسبی بۆ مال و مندالی
 خۆی کرد.

الْحَرْفُ: لایدا (اخراف مزاجه) ته بیاتی گؤرا
 له سر شیوهی ناسایی خوی نه ما.
 الْحَرْفُ إِلَى فُلَانٍ: مهلی فلانی کرد
 (اخراف عن فلان) روی لی و مرگپرا.
 تَعَرَّفَ عَنْهُ: به مانا (اخراف) دی.
 تَعَرَّفَ لِعِيَالِهِ: کاسبی بؤ مان و مندالی
 کرد.
 الْخَرَأَةُ: تیزایی و ترشییه که له تامدا زوبان
 ده سوتینی ۵ ده گوتری: (فی الطعام
 خُرَافَةً) له خوراکه که دا تیزایی هه به.
 الْحَرِيفُ: نه و خوارده مه نییه به تیزایی
 تیزایی ۵ ده گوتری: (بصل خُرِيف).
 الْحَرْفُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: که نارو قه راخ و
 بیجاخی ۵ ده گوتری: (فلان علی
 حَرْفٍ مِنْ أَمْرِهِ) فلان لایه نیکی
 نیشه که ی گرتوو ۵ یان له سر
 قه راخ و ستاو ۵ نه گهر شتیکی
 به دل نه بوو په کسر له ریبازه که
 لادهداو هه لده گهر پتته وه قورئان
 ده فهرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقْبُذُ اللَّهَ
 عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ
 وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ﴾.
 الْحَرْفُ مِنَ الدَّرَابِ: ولاخی کزی رهقه له ۵
 هر بیستو ههشت پیته کانی مه بانی
 کاتی که لیمه و که لامیان لی پیک
 نه به ۵ واته پیته کانی هیجا ۵ هه روا
 هه موو حه رفه کانی مه عانی
 که وپرای نه وهی مانا ده گه بهن له
 غه پری خویاندا ره بتی که لیماتیش

ده کهن بؤنه وهی که لام پیک بی.
 الْحَرْفُ: هر شتی که گهرمایی و ترشی و
 تیزایی تیزایی.
 الْحَرْفَةُ: پیشه هؤکارو و هسیله دابین
 کردنی پیداو یستی ژیان.
 الْحَرْفِيُّ: نه و که سهی پیشه به که بؤخوی
 به یارده داو ده یکاته هؤکاری
 دابین کردنی پیداو یستی به کانی
 ژیان و به رده وام به و پیشه وه
 خه ریک بی جا پیشه که و ستایی بی
 بازرگانی بی رۆژنامه نووسی بی....
 الْحَرِيفُ: که سیک له پیشه به که کاربکا.
 الْمُحَارَفُ: بی بهش هه ول دهداو داوا
 ده کاو هیچی ده ست ناکه وی.
 الْمُحَرَّافُ: نه و نامیره قولایی برینی
 بی نه ندازه ده گری، (ك: مُحَارِيفٌ وَ
 مُحَارِفٌ).
 حَرَقَ الْحَدِيدَ حَرَقًا: ناسنه که ی بره وه به
 مشار.
 حَرَقَ أَبَا بَعْدَةَ: ددانی لیک جپر کردن
 هه ندیکانی له هه ندیکانی
 خشاندن سیره سیریان هات.
 حَرَقَ الْقَصَارُ الثُّرُوبَ: جل شؤرو جل
 کوته که به کوته که ی شوینکه ی له
 کراسه که کرد.
 حَرَقَ النَّارُ الشَّيْءَ: ناگره که شوینی له
 شته که کرد.
 حَرَقَ حَرَقًا: رهگی ته نیشتی، نه وره گی
 سه ری ران و گلؤتی پی که وه
 ده به سیتی وه پچرا، پسا.

حَرْقُ الثُّرْبُ: كراسه كه به كوتك لیدانی
جل كوته كه شه قی برد.

حَرْقُ الشَّغَرُ والریش: مووهكان قزهكان،
پهرو بالهكانی قرتان و هه لومهرین.

حَرَقْتُ اللّٰحِيَةَ: مووی چه ناگهی له مووی
لا رومه تی كورت تربوون.

حَرْقُ فُلَانٍ: فالانكهس دهست و په نجهی
قه نشان.

حَرْقُ حَرْقًا: شا دهماری كه كلۆت و رانی
پێكه وه ده بهستی پچرا.

أَحْرَقْتُ النَّارَ الشَّيْئُ: ناگره كه شته كهی
سوتاند ۵ دهگوتری: (أحرقه النار)

ناگر سوتاندی.

أَحْرَقَ الشَّيْئُ: فهوتاندی.

حَرَقْتُ النَّارَ الشَّيْئُ: ناگر شته كهی
سوتاند.

أَحْرَقَ الشَّيْئُ: شته كه سوتا.

تَحَرَّقَ الشَّيْئُ: بۆ مطاوعه ی (حَرْقَة) دئ.

تَحَرَّقَ النَّارُ: ناگره كه هه لگرساو
بلیسه ی سه ند.

الْحَارِقُ: ددانی دپنده ۵ ناگر ۵ نهو
ره گه ی كلۆت و ران پێكه وه

ده به سستیته وه ۵ دهگوتری: (امراة
حارقة) ناهرمیتسكه زۆر جنیو به

هاوسیكانی دهدا.

الحاروق: شمشیری برنده و تیز.

الحراق: نامیتریکه خورمای پئ تهلقیح
دهگری ۵ ههروا بهوشته دهگوتری:

كه هه موو شتیک تیک بداو خرابی

بكا ۵ دهگوتری: (نار حراق) ناگریكه
هه موو شتیک دهگوژنیتته وه.

رمی حراق: رهمی توندو تیز.

الحراق: نامیتریکه خورمای پئ تهلقیح
دهگری ۵ نهوه ی ناگری پئ دهكهوئ

له کاتی هه لگرساندا له پوشوو
كه ركۆل ۵ ههروا وشه ی (الحراق) بهو

ماده به دهگوتری: كه هه موو شتیک
له ناو دهباو تیک دهدا ۵ ناویك زۆر

سویر بی ۵ نه سبی باز هاویژو
گورج و به تهكان.

الحارقة: نهوه ی ناگری ری دهكهوئ
له کاتی هه لگرسان دا وهکوو پوشوو

كه ركۆل.

الْحَرَّاقُ: به مانا (الحارقة) دئ ۵ نه سبی
باز هاویژو به تهكان.

الحرقاء: جوړیکه له كه شتی شه،
شوینی نهوه ی تیدایه به توپو

هاوه ن تهقه له دوژمن بکه ی ۵
ههروا ناوه بۆ كه شتی پچوك.

الْحَرَقُ: شوینكه ی سوتانی پۆشاك به ناگر
نهو كون تیبون و هه لقرچانه ی

به هو ی ناگره كه وه پهیدا دمب.

الْحَرَقُ: ناگر، بلیسه ی ناگر ۵ هه لقرچانی
پۆشاك و كون تیبوونی به هو ی

ناگره كه وه ۵ یان دپانی پۆشاك
به هو ی شتنه وه و کوتانی پۆشاكه كه

به كوتهك.

الْحَرَقَانُ: لیک كهوتنی ههردوو ران
له کاتی روپشتندا.

الْحَرْقَةُ: گهرمای، نهو خه مو نارهحه تیه ی
توشی دلداری دهبئ به هوی دلداریه وه
ه یان نهو تیزوی ترشییه ی له
خواردندا ههستی یح دهکری.

الْحَرْقُورُ: لای ژووروی قورپگ.

الْحَرِيقُ: هه لگیرسانی ناگرو شت
سوتاندنی ه بلنیه ی ناگر ه ههروا
وشه ی (الحریق) به رهشهبای توندو
به سوتاندن و سه رما بردنی روک و
به رو بومیش دهگوتری.

الْحَرِيقَةُ: گهرمای ه په لو (ناردو ناو
تی که ن دهکری دهکولیندری).

الْحَرْقَدَةُ: گری گهرو.

الْحَرْقَدَةُ: بنی زمان ه وشتری رهسهن.

حَرْقَصَ فِي مَشِيهِ رِكْلَامِهِ: ههنگاوی کورتی
نان ه قسه ی خیرا خیرا کردن.

حَرْقَصَ النَّسْجَ: ته ونه که ی زور توند چنی
هه وداکانی لیک نریک کردنه وه.

الْحَرْقَرَصُ: دهعبایه کی پچوکه وهکوو
کیچ ه دهنکی خورما که به رسیله
بی ه که ناری قامچی، سهروبنی
قامچی، (ك: حراقص) ه.

الْحَرْقَقَةُ: نیسقانی سه ری کلوت، (ك:
حراقف) ه.

الْحَرْقُوفُ: چوار پیی کزو لاواز.

حَرْك حَرْكًا: سه ری شانی نازاری ئی پهیدا
بوو ه له مه سه له که دا زور جیره
جیری کرد ه نهو مافه ی له نهستوی
بوو نهیدا ه سه رسانی نازه له که یان
ناده میزاد ههنگیورا.

حَرْك الحارَك: سه ر شانی بری.

حَرْك فَلَانًا بِالسَّيْفِ: به شمشیر له ملی
فلانکه سی دا ه یان شوینییکی
جهسته ی بریندار کرد.

حَرْك صيد الْبَحْرِ حَرْكًا: نیچیری دهریا کهم
بوو.

حَرْك حَرْكًا: له به رامبه ر نافره تدا
پیاوتمی نه ما ه (هو حَرْك).

حَرْك حَرْكًا وَحَرْكَةً: بیدهنگی خوی دری و
کهوته جم و جول.

حَرْكُهُ: له بیدهنگی و پالدانه وه ی خوی
رایپه راند.

حَرْك: به توندی راسا و بیدهنگی خوی
شله قاند.

الحارَك: ژورووی شان.

الحَرَاك: جم و جول.

الحَرْك: مندالی روح سووکی زیره ک.

الْحَرْكَةُ: گواستنه وه ی جهسته ی به
رؤیشتن له شوینییکه وه بو
شوینییکی تر ه یان گواستنه وه و
جم و جولی هه ندیک له جهسته ی
وهکوو جولانه وه ی ناش یان مه کینه
ه له زانیاری دهنگدا چونییه تیه که بو
دهنگ پهیدا دهبئ که بریتییه له
(فه تحه و که سه ره و سه ممه)

به رامبه ریان (سکون) ه.

المِخْرَاكُ: کۆله وهژ ه مقاش.

المَحْرَكُ: نهوپه ری مل به لای ژورووه وه
ه کۆتایی مل که له گه ل سه ردا
بهیه ک دهگهن.

زُیاو قسه‌ی له‌گه‌ل کردو دئینا بوو
که ریزو وها له نیوانیاندايه.
تَحَرَّمَ بِطَعَامِهِ وَ بِجَالَسَتِهِ: به ده‌ک
خواردنی و دانیشتن له‌گه‌لیدا نه‌وه‌ی
بؤی هه‌بوو و مری بگری لئی یاساغ بوو.
اسْتَحَرَّمَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی به یاساغ داناو
حه‌رامی کرد.

الحرام: یاساغ و قه‌ده‌غه ۵ (بيت الحرام)
که‌عبه ۵ (مسجد الحرام) نه‌وه
مزگه‌وته‌ی که‌عبه‌ی تیدايه ۵ (البلد
الحرام) شاری مه‌ککه ۵ (الشهر الحرام):
یه‌کێک له‌و جوار مانگانه‌ی شه‌ریان
تیدا قه‌ده‌غه بووه که مانگی
(ذوالقعدة) و (ذوالحجة) و (الحرم) و
(رجب) ۵ قورنانه‌ی ده‌مه‌رموی: ﴿يَوْمَ
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ
حُرْمٌ﴾.

حرام الله: واته سویند به‌خوا.

الحرامی: نه‌وه‌که‌سه‌ی کاری خراب بکا.
الْعَسْرَمُ: به‌ستی مه‌ککه ۵ (الحرمان):
مه‌ککه و مه‌دینه.

حرم الرجل: نه‌وه‌ی پیاو شه‌ری له‌سه‌ر
ده‌کاو ده‌پارێزی، (ك: آخرام) ه.

الْحُرْمَةُ: نه‌وه‌ی یاساغه پی شیل بگری
جا واده‌و به‌لێن بی یان ماف بی یان
ره‌فاقه‌تی و هه‌فالیه‌تی بی.

الْحُرْمَةُ: نافرمت، ژن.

حرم الرجل: خیزانی پیاو یان نافرمتی
خزم و خویش.

الْحُرْمَةُ: سه‌ری کلۆت ۵ یان قه‌راخی
کلۆت نه‌وه‌ی ده‌که‌وێته سه‌ر زه‌وی
له‌کاتی دانیشتندا، (ك: حَرَاكُ) ه.

الْحُرْمَةُ: شان ۵ شتی که‌ته‌و به‌هیز.
حَرَمَ فَلَانًا الشَّيْءَ حرماناً: شته‌که‌ی له‌فلان
یاساغ کرد بوو.

حَرَمَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی حه‌رام بوو ده‌گوتری:
(حَرَمَ عَلَيْهِ كَذَا) نه‌وه‌ی شته‌ی ئی یاساغ
بوو.

حَرَمَ الصَّلَاةَ حَرْمًا: نوێزکردنه‌که‌ی یاساغ بوو.
أَحْرَمَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ی چوووه حاله‌تی
ئیه‌حرامه‌وه یان چوووه ناو مه‌ککه‌وه،
یان که‌وته ناو مانگه شه‌ر تیدا
قه‌ده‌غه کراوه‌کان ۵ یان چوووه ناو
به‌یمان و به‌لێنه‌وه.

أَحْرَمَ بِلَانٍ: چوووه ناو حه‌ره‌می فلانه‌وه
خۆی خسته ژێر حیمایه‌ی نه‌وه‌وه.

أَحْرَمَ بِالصَّلَاةِ: نوێزی دابه‌ست و چوووه
ناو نوێزه‌وه.

أَحْرَمَ عَنِ الشَّيْءِ: خۆی له‌و شته‌ گرتنه‌وه.
أَحْرَمَ بِالْحَجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ: چوووه ناو
نه‌نجامدانی کاری حه‌ج یان عومره
به‌وه‌ش نه‌وه‌ی شته‌ی له‌وه‌پیش بؤی
حه‌لّ بوو ئیستا لئی یاساغه.

حَرَمَ الشَّيْءَ عَلَيْهِ: شته‌که‌ی لئ یاساغ
کرد، به‌ حه‌رامی دانا.

أَحْتَرَمَهُ: ریزی ئی گرت.

تَحَرَّمَ مِنْهُ بِحُرْمَةٍ: خۆی خسته په‌نای
که‌سه‌که‌وه بیپارێزی.

حَرَمَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکه‌س له‌گه‌ل فلان

الْحَرَمُ: نهوهی نیسهبت به حهره
دمدری.

الْحَرَم: نهوهی یاساغ بی شیل بکری و
به بی ریزی سهیری بکری و کراسی
نهوکه سهی ئیحرام دمهست و
هروا وشه (الحریم) شته په یوهست
بووه کانیش دهگریته وه بووونه
(حریم الدار) بهو شتانه دهگوتری:
که په یوهندیان به خانوه که وه
هه بی و له حه وشه و بهر بیلاو
هه یوان و بهر ده رگا.

حریم المسجد: هه رچی په یوهندی به
مزگه و ته وه هه بی له حه وشه و ژوری
نیمام و ژوری مجه و هرو ته عزیه
خانه و خویندنگا.

الْحَرَمَةُ: نهوهی له ناوچوه له ته مع
لیکراوه کان.

الْمَحْرَمُ: نهوهی یاساغ بی و حوشتی
چه موش که نه تواندری که س بجیته
سهر پستی و په که م مانگی سالی
قه موری و پیستی دماغ نه کراو یان
نهوهی دماغ کردنی ته و او نه بووین
هه روه ها شوپک و قامچی که نه رم
نه بووین و نه رمه ی لوت.

الْمَحْرَمُ: مه حهره نه و ژن و پیاوهی
به یه کتر بیگانه نه بن، حهرام بی
ببنه هاوسه ری په کتری و عه قدی
مارمهرین نه انجام بدن و هه رشتیک
خودا حهرامی کردی.
الْمَحْرَمُ: پو شاکي ئیحرام بهستن.

الْمَحْرَمَةُ وَالْحَرَمَةُ: نهو شته ی پیشیل
کردنی یاساغ بی له واده و به لئین و
په یمان و نهو جوړه شتانه و ژنی
پیاو مال و مندالی.

الْمَحْرَمُ: به دبه ختی ودها بو هه رشتیک
بچی به دهستییه وه نه په.

حَرَمٌ فِي الْأَمْرِ: زور جیره جیری کردو
له کاره کی کولییه وه.

حَرَمَةٌ: نه فرمتی ئی کرد.

الْحَرَمَاسُ: سفت و لووس و رهق و پته و،
(ك: حرامیس).

الْحَرَمِاسُ: به مانا (الحرماس) دی و
دهگوتری: (سنة حرمس) سالیکی پر
ته نگزه و گرانی و قاتی و قری بوو،
(ك: حرامیس).

الْحَرَمَلُ: گیایه کی کیویه له بواری
ته ندروستیدا به کار ده یندری.

الْحَرَمَلَةُ: پو شاکیکی کورت و پانه له مل
ده پیچری و ده که و یتنه سهر شان و
به ناوقه دی پشتا شوپ ده پیته وه و
دهق دمه شو بهیته دمه سالی نافرمتی
کورده واری.

حَرَكَةُ الدَّابَّةِ حِرَاساً وَحِرَافاً: ولاغه که
پاشه و پاش کشایه وه، کاتیک داوی
لیکرا به ره و پیش بر و کشایه وه
دواوه.

حَوْنٌ فَلَانٌ بِالْمَكَانِ: فلا نکهس له و شوینه
مایه وه و تییدا نیشته جیبوو.

حَوْنُ الْعَسَلِ فِي الْخَلِيَةِ: ههنگوینه که له
خه لیبیه و شانه ههنگوینه که دا نووسا

بسه كۆلەسسەكەووە دەرھاتنى
زەحمەت بوو.

حَرَنَ فُلَانٌ لِّى الْبَيْعِ: فلانكەس لە مامەلەكەدا

زیادو كەمى ئەنجام ئەدا بە نرخى خۆى
فرۆشتیەو، (لەر ھى حررن).

المِخْرَانُ مِنَ النِّحْلِ: ئەو ھەنگانەن كە
بەدیار شانە ھەنگوینەكەووە بنو
بەجێى نەھێلن.

حَرَا بِهِ حَرًّا: شیاوى ئەووە بوو (لەر حرى)
ئەو پیاووە شیاووە (وھى حَرِيَّة) ئەو
نافرمەتە شیاووە، (ك: حرايا).

حَرَى الشَّيْءُ حَرِيًّا: ئەو شتە كەم بوو
(حرى عليه): رقى لى ھەلسا.

حَرَى الشَّيْءِ: روى لەوشتە كرد وای بۆجوو
ئەو دەگوترى: (حرى أن يكون ذلك)
ھىوا وایە ئەوشتە وابى.

أَحْرَأ: كەمى كردووە.

تَحَرَّى بِالْمَكَانِ: لەو شوێنە مایەووە
(تَحَرَّى لى الأمور) لەكارەكان دا
وێستى باشتەرەكەیان وەدەست بێنى.

تَحَرَّى الشَّيْءِ: بەمانا (حَرَاء) دى
الشَّيْءِ زۆرى لى كۆلیەووە زۆر
بەدویدا گەراو وێستى بگاتە بنج و
بناوانى.

الأحرى: باشترو شیاوتر.

الحراوة: ترشو تیزى خۆراك كە
لەدەمدا ھەستى پى دەكرى.

الحروة: بەمانا (الحراوة) دى
چۆزانەووە سوتانەووەكە لە

قورگو لە سنگدا ھەستى پى دەكرى
ئەو جۆرە سەر ئێشەپەكە
زۆر ناخۆش.

حَزَأَ الْإِبِلَ وَخَوَّهَا حَزَأً: خوشترەكانى
كۆكردەووە لى خوپىن.

إِحْزَازًا: كۆبۆووە (احزوزا الطائر)
بالتەكە بآلى لىك نان و لە
ھێلكەكانى دووركەوتەووە.

حَزَبَ الْأَمْرُ حَزْبًا: كارەكە توند بوو قورس
بوو بە بنبەست گەشت.

حزب الأمر فلاناً: كارسات تووشى فلان

بوو ئەنگو چەلەمەى ھاتە پێش

ئەو ھەدەشدا ھاتووە (كان رسول

الله صلى الله عليه وسلم اذا حَزَبَهُ أمر

صلى): پێغەمبەر (دخ) ھەركاتى

كارىكى گرنكى بەھاتايە پێش پەناى

بۆ نوێژكردن دەبرد بەشيك لە

دوعاو پارانەوێ پێغەمبەر ئەووبوو

دەپەرموو: (اللهم أنت عَذْبَى ان

حَزْبَتُ) خودايە تۆ پشت و پەنامى

كە تووشى ناخۆشى و چورتم بووم

(مر حازب وھى حازبة).

حازب فلاناً: پارمەتى فلانى داو
پشتگیری كرد.

حَزَبُهُم: كردنى بە حيزب حيزبو
پارچە پارچە.

حَزَبَ الْقُرْآنَ: قورئانى بەش بەش كرد

كردى بەچەند حيزبىك.

تَحَازَبَ الْقَوْمُ: قەومەكە يوون بەچەند

پارت و لایەنىك.

تَازِبُوا عَلَيْهِ: له دُزى نهو يارمه‌تى به‌كترىان دا.

تَعَزَّبَ الْقَوْمُ: به‌مانا (تَازِبُوا) دئ.

الْجَزْبُ: زهوى توندو پتهو ۵ كۆمه‌ئيك ناده‌میزادى به ورهو جه‌ربه‌زه ۵ هه‌ر تاقم و پي‌رو كۆمه‌ئيك بي‌رو بۆچون و ئامانجيان جيايى ۵ قورئان دمه‌رموى: ﴿كُلُّ جَزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾.

حزب الرجل: خزم و خویش و يارمه‌تى دمه‌رگاني.

حزب الله: نه‌وانه‌ى شوين به‌په‌وه‌و ره‌بازى ئاييىنى خودا كه‌وتوون ۵ نه‌وه‌ى ناده‌میزاد خووى پي‌وه ده‌گرئ له نه‌نجامدانى عيباده‌ت و خویندننى قورئان و زيكره‌كان.

الْحِزْبَاءُ: زهوى توندو پتهو.

حَزَّحَزَّ الشَّيْءُ: شته‌ى جولاندو دوورى خسته‌وه.

حَزَّحَزَّ الْقَوْمُ: هه‌ندئ له قه‌ومه‌كه‌ى پيش خست و هه‌ندئ‌يكيانى دواخست له‌كاتى خو‌ساز دانا.

تَحَزَّحَزَّ عَنْ الشَّيْءِ: له شته‌كه دوور كه‌وته‌وه.

التَّحَزُّعَةُ: ئازاريكه له دل په‌يدا ده‌بى به‌هوى نه‌خو‌شى يان رق هه‌لسان يان خه‌مه‌ت يان ترس.

حَزَّو اللَّبَنُ وَغَوَّ حَزَّوَرًا: ترش بوو.

حَزَّو الرَّجُلُ: روخسارى گرژبوو.

حَزَّو الشَّيْءُ حَزَّوَرًا: له گۆتره شته‌كه‌ى

مه‌زنده كرد (هو حازَر).

الْحَزْرَاءُ: نه‌وه‌ى بترش له ماست و شتى تر.

الْحَزْرَةُ: (حزرة المال): مالى باش و

هه‌لب‌زاردنه ده‌گوتري: (هذا حَزْرَةُ

نفسى) نه‌مه باشترين و به‌نرخ‌ترين

شتى لای منه ۵ له حه‌ديه‌شدا هاتووه

دمه‌رموى: (لا تأخذوا من حَزْرَاتِ

أنفس الناس شيئاً).

الْحَزْرَةُ: شوينى پته‌وو قايم، ره‌قه‌لان و

سه‌خت ۵ مندالى پي‌گه‌يشتو جوست و

چالاك كه بگاته ته‌مه‌نى باغى.

الْحَزْرَةُ: حوشترى به‌سته‌زمان و بار

خو‌ش ۵ ته‌پۆلكه‌ى پچوك.

الْحَزْرَةُ: گه‌نجى به‌هيز ۵ پياوى به‌هيز.

حزيران: مانگى نو‌ى سوره‌پياني و مانگى

شه‌شى رۆمى.

الْغَزِيرَةُ مِنَ الْمَالِ: مالى باش و هه‌لب‌زاردنه،

(ك: حَزَائِر).

حَزَّو حَزَّو: شته‌كه‌ى به‌په‌وه به‌لام دوو

كه‌رتى نه‌كرد ۵ ده‌گوتري: (حَزَّو

الشَّيْءُ فِي صَدْرِهِ أَوْ قَلْبِهِ): نه‌وشته

كارى له دل و دمه‌رونى كرد.

أَحَزَّو عَلَى كَرَمِ فَلَانٍ وَشَرَفِهِ: له كه‌ره‌م و

به‌خششى فلانكه‌سى زيادكرد.

حَاوَّو حَاوَّو وَحِزَاوًا: دوورى خسته‌وه ۵

ده‌گوتري: (بينهما شركة حِزَاو) ۵ نه‌و

دوو پياوه هاو‌به‌شپيه‌كى ناله‌باريان

هه‌مه هيجيان به‌مانه به‌وى تريان ناك.

حَزَّو: زورى ئى به‌رى زور ئى كردمه‌وه

ه دهگوترئ: (حَزَزَ اسنانه) له
ددانه کانی زۆر تاشی ددانی بچوک
کردنه وه.

احَزَزْ: به مانا (حَزْزَة) دئ ههروا
دهگوترئ: (احْتَزَّ السيف رأسه)
شمشیر به دهسته که سه ری بپری،
سه ری ئی کرده وه.

التحزیز: دهگوترئ: (لی اسنانه تحزیز)
ددانه کانی تیژاییه کیان ههیه وه کوو
ددانی مشار وهان.

الحزاز: نازاریکه له دلدا پهیدا دهبی
به هوی نه خوشییه وه یان رق
هه ئسانه وه یان ترسو خوڤ ههروا
نازاریکه به هوی خواردنی که وه که
له گه دهی دا ده ترش.

الحزاز من الرجال: پیاوی ئازا بو
لێخو پینی شتو بو شه پرکردن و بو
کارکردن.

الحزازئ: به مانا (الحزاز) دئ.

الحَزَزْ: به هیرو توندو تۆل هه جالاییه ک
له زهوی بکه وێته نیوان دوو پارچه
زهوی توندو پتهو.

الحَزَزْ من الرجال: پیاوی قسه رهق هه کاتو ماوه.
الحَزَزْ: نازاریکه پهیدا دهبی له دلدا
به هوی نه خوشییه وه یان رق
هه ئسانه وه یان ترسه وه.

الحَزْزَة: پارچه له جهرگ برایی یان
له گۆشت برایی.

الحَزْزَة من السراويل: شوینی
دوخینه که مه تی ه شوینی پشتین.

الحزیز من الرجال: به مانا (الحَزَّازُ) دئ.

الحزیز من الأرض: جالایی بکه وێته نیوان
دوو پارچه ی رهق و تونده وه ه
شوینی که به ردی زۆر بی بهرده کانی
تیژین وه کوو کیرد شت بپرن، (ک:
احَزَّة) ه.

الْمَحْزُ: شوینی شت بپرن شت کهرت
کردن ه دهگوترئ: (تکلم فاصاب
الْمَحْزُ) واته: قسه ی کردو قسه کانی
بتمان به پیکراو بوون و شوینی
خو یان گرت.

الْمَحْزُ: نامیریکی شت برینه وه و شت
که رتکردنه ه نامیری شت
مه زنده کردن و نه ندازه گرته.

حَزَقَ القوم به حَزَقًا: قه و مه که له دهوری
کۆبوونه وه.

حَزَقَ الشَّيْءُ: شته که ی گوشتی و زهختی
لێکرد.

حَزَقَ الخُفَّ رجله: پێلاوه که (خوففه که)
قاجی گوشتی ه تهنگاوی کرد.

حَزَقَ فلاناً: تهنگی به فلان هه ئچنی.

حَزَقَ الأسیر: پێوه ندو که له بچه ی دیله که ی
توندکرد ه دهست و قاجی توند
به یه که وه به ست.

أَحْزَقَه: مه نی کرد نه بهیشت.

تَحَزَقَ: کۆبووه یه که هاته وه.

تَحَزَقَ فلان: فلان که س جهروک بوو،
دهستی به مالی خۆیه وه گرتو لێی
صه رف نه کرد.

الحازق: ئەۋكەسەيە پىلاۋى تەنگ بىۋ
قاجى بگوشى.

الحازق: مېنىنە (الحازق) گروپو
كۆمەن لە ھەموو شتېك.

الحازق: بۆينباخ ۋە بازىنە ئەستورو
پتەۋ.

الحزق: پياۋى چروك.

الحزق: گروپو كۆمەن لە ھەموو
شتېك، (ك: حزق) دەگوتى:

(تاتابوا كانهم حزق الجراد).

الحزق من الرجال: كورتە بالايەكى ۋەھايە
ھەنگاۋى كورت بەاۋى ۋە ئادەمىزادى

بەدخۇۋ خراب ۋە چروك ۋە دەست قوچاۋ.

الحزق: بەمانا (الحزق) دى.

احتزل بالشرب: كراسەكە (قوماشەكە) ى
كرد بە پشتىن.

حزمه حزمأ: بە پشتىنەكە توند
بەستى بۆنەۋەى جولەنەكا.

حزم الشيء: شتەكەى كۈمەن كۆمەن
يان باۋەش باۋەشى كرد.

حزم أمره أو رايه: نيش ۋە كارى خۇى
رېك ۋە پېك كرد يان راۋو بۆچونى

خۇى رونكردهۋە.

حزم حزمأ: سنگى توشى گرىۋ ئازارېك
بوو ۋە گەدەى گەۋرەبوو (ھو احزم

وھى حزماء).

حزم حزمأ: سوور بوو لەسەر ئەنجامدانى
كارەكە.

احزمه: پياۋەكە پشتىن بۆ دوستكرد

يان پشتىننى لەسەر بەست.

أحزم فلاناً: فلانكەسى بە ۋەرەرزو سوور

بوو لەسەر ھەلوپست ھاتە بەرجاۋ.

حزمه: پشتىنەكەى توند كرد.

أحزم الرجل: پشتىننى لە ناۋقەدى خۇى
بەست.

تَحْزَمُ: بەمانا (أَحْزَمَ) دى ۋە دەگوتى:

(تَحْزَمُ للأمر) خۇى بۆ كارەكە

ئامادەكردو خۇى ھەلكرد.

تَحْزَمُ في أمره: بە ۋەرى بەرزو بتمانە
بەخۇ تەصەروۋى كرد.

الأحزم من الأرض: زەۋى بەرزى تۆكمەۋ
توند.

الحزام: ھەرشتىك لە پشت بېەستى

حەبل بى، پەرۋ بى، قايش بى،

دەگوتى: (شد للأمر حزامه) خۇى

بۆ كارەكە ئامادە باش كردو سوور

بوو لەسەر ھەلوپستى خۇى.

حزام الطريق: ناۋەرەستى رېگەۋ

نیشانەى رېگە ۋە دەگوتى: (اخذ

فلان حزام الطريق) رېبازىكى رېك ۋە

پېكى گرتەبەر.

الحزم من الأرض: بەمانا (الأحزم) دى.

الحزم: ئازارو ھەست كردن بە گرىۋ

گىرپىكە لە سنگدا.

الحزمة: ھەرشتىك باقە باقە بىرىۋ

بېەستى.

الحزمة: كورتە بالاي تېكسەمپراۋى

گۆشتن.

کرد.

حَزْنُ الْقَارِي فِي قَرَابَةِ: خوینده‌ره که
دەنگی خوێ له خویندنه‌وه‌که‌دا
باریک کرده‌وه.

حَزْنُ الْأَمْرِ فَلَانًا: کاره‌که فلانی غەمبار کرد.
الْحَزَائَةُ: کەسو کاری پیاو نه‌وانه‌ی
هه‌میشه له هه‌ولێ پێگه‌یاندن و
به‌خیوکردنیان دایه‌و بۆیان
غەمبارە هه‌رشتیک بپێته هۆی
خەم و خەفەت.

الْحَزْنُ مِنَ الْأَرْض: ئەو زه‌وییه‌ی توندو
پته‌و بێ.

الْحَزْنُ مِنَ الدَّرَاب: ئەو ولاغەیه ژێر بار نه‌بێ.
الْحَزْنُ مِنَ النَّاس: ئەو ئاده‌میزاده‌یه
مامه‌له‌ی زېرو توندو تیزبێ.

حَزًا حَزَوًا: رەمڵی لێدا وای بۆچوو.

حَزًا الشَّيْءُ: به‌گۆتره‌ شتە‌که‌ی مه‌زنده‌ کرد.

أَحْزَى بِالْشَيْءِ: شتە‌که‌ی زانی (أَحْزَى
عليه في السلعة) نرخێ کالاکه‌ی
به‌رز کرده‌وه.

تَحَزَّى: وای بۆچوو بێ بنه‌ماو زانیاری
رەمڵی هاوێشت.

الْحَازِي: کوله‌ و نه‌انی و فالگه‌روه‌ هه‌
ده‌گوتری: (على الحازي قَبَطْتُ)
به‌سه‌ر شاره‌زاو خه‌بیره‌که‌دا که‌هوت
بووبه‌ به‌شی ئەو.

الْحَزَاءُ: به‌مانا (الحازي) دئ.

حَسَبَ الْمَالِ حَسَابًا وَحَسْبَانًا: ماله‌که‌ی ژماردو
سه‌ر ژمیری کرد هه‌م‌زنده‌ی کرد.

الْحَزِيمُ: ناوه‌ده‌ی بالا، شوپێنی به‌ستنی
پشتین هه‌ سینگ، ناوه‌پراستی سینگ
ده‌گوتری: (شَدُّ لِهَذَا الْأَمْرِ حَزِيمَةً)
خوێ بۆ ئەم کاره‌ ئاماده‌ کرد، (ك:
حُزْمٌ أَحْزَمَ).

الْحَيْزِمُ مِنَ الْأَرْض: زه‌وی توندو پته‌وی
ره‌ق و به‌رز هه‌ سینگ پان ناوه‌پراستی
سینگ، (ك: حِيازَم) ده‌گوتری: (أَشْدُّ
لِلْأَمْرِ حِيازِمَكَ) نه‌فسی خوێتی بۆ
ئاماده‌ بکه‌و خوێتی له‌سه‌ر رابپێته.

الْمِحْزَمُ الْمِحْزَمَةُ: پشتین، (ك: محازم) ه.

حَزَنُ الْأَمْرِ فَلَانًا حَزْنًا: ئەو کاره‌ فلانکه‌سی
غەمبار کرد هه‌ قورئان ده‌فه‌رموی:
﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ
يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾.

حَزَنَ الْمَكَانَ حَزْنًا: شوپێنه‌که‌ زېرو ره‌ق و
توند بوو.

حَزَنَ الرَّجُلُ حَزْنًا وَحَزْنًا: پیاوه‌که‌
خه‌فه‌تبار بوو هه‌ قورئان ده‌فه‌رموی:
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾
پان ﴿وَأَيُّضْتُ غِيَاءَهُ مِنَ الْحَزَنِ﴾.

حَزَنَ الْمَكَانَ حُزُونَةً: به‌مانا (حَزَن) دئ.

أَحْزَنَ الْمَكَانَ: به‌مانا (حَزَن) دئ هه‌
ده‌گوتری: (أَحْزَنَ بِهِمُ الْمَنْزِلَ)
مه‌نزگاکه‌ پێیان نه‌که‌هوت و
به‌لایانه‌وه‌ ناخۆش بوو.

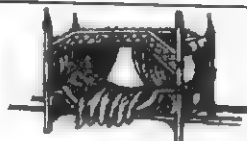
أَحْزَنَ فُلَانٌ: چوو هه‌ ناو خەم و خەفه‌ته‌وه‌
هه‌ سواری ولاخی چه‌موش و هاریوو.
أَحْزَنَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کاره‌که‌ فلانی غەمبار

معدلة الطريق

حريرة

حدادة

محررة

محجن

معدلة

خط محط

محراب المسجد

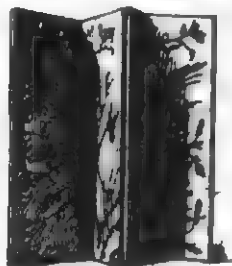
حدأة

حمام

حمام

حمام

قلم الحبر

حبل

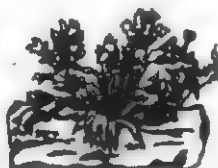
معمر

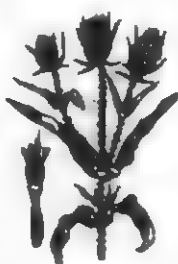
محرز

محرث

حزاز

حرفش

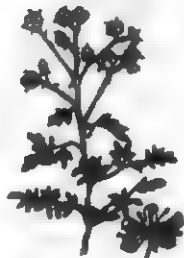
حبق

ثلاثية الحزازات

حاجبية

حرمز

حزنبل

حدقة

حردون

حجل

حدأة

حرياعة

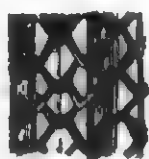
حباحب

مالك الحزين

حباري

حراشف

حبار

حَسِبَ حَسْبًا: پېستی سې بوو بهوۍ
نه خوښییه وه ۵ (هر اَحْسَبُ رهي
حساباً).

حَسِبَ الشَّيْءُ كَذَا حِسَابًا: گومانی وایرد که
نه وشته وایه.

حَسِبَ الْإِنْسَانُ حَسْبًا: خوۍ و باوک و باپیری
خاوم رېزبون و هه موویان و هجاش
زاده بوون.

أَحْسَبَ: وتی نه ودم بهسه ۵ (أَحْسَبَ
الشَّيْءُ) شته که بهشی کرد.

أَحْسَبَ الشَّيْءُ فُلَانًا: نه و مندهی شت دا
به فلان تا گوتی بهسمه و هیچی ترم
ناوئ ۵ ده گوترئ: (أَعْطَاهُ فَأَحْسَبَ)
بهشی دا زوری پی به خشی.

حَاسِبُهُ حَاسِبَةٌ وَحَسَابًا: توئزینه وهی
حیسابی له گه لدا کرد.

حَسِبُهُ: بنه چهی خوئنده وه و باسی
و هجاش زاده پی نهوی کرد.

حَسِبَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکهس به خشی
زوری دا به فلان.

أَحْسَبَ بَكْذَا: کیفایه تی پیکرد.

أَحْسَبَ عَلَيَّ فُلَانٌ الْأَمْرَ: ره خنه ی له
فلان گرت له سهر کاره که ی
نیشه که ی به دل نه بوو.

أَحْسَبَ الْأَمْرَ: گومانی بۆ کاره که بردو
وای زانی ودهایه.

أَحْسَبَ بِهِ: گرنگی پیدا.

أَحْسَبَ الْأَجْرَ عَلَى اللَّهِ: پاداشی خوۍ لای
خودا وېست، وېستی پاداشی لای

خودا بۆ بنوسری.

أَحْسَبَ فُلَانٌ وَلَدَهُ: فلانکهس له ناستی
رودای مردنی کوره که ی خوگر بوو

وېستی خودا پاداشی بداته وه.

أَحْسَبَ مَا عِنْدَ فُلَانٍ: نه وهی هه لپشکنی
که لای فلان بوو تابزانی چیه.

تَحَسَّبًا: هه ریه که له هاو به شهکان حیسابی
خوۍ له گه ل نهوی تریان کرد.

تَحَسَّبَ الْأَمْرَ: هه ولی دا بزانی کاره که
چونه و چیه.

الْحِسَابُ: هه ژماردن ۵ شتی زورو کافی ۵
قورئان دمه رموئ: ﴿جَزَاءٌ مِّن رَّبِّكَ
عَطَاءٌ حِسَابًا﴾.

يوم الحساب: روۍ قیامت.

علم الحساب: زانستی ژماره.

الحساب الجاری: له زار وهی ئابوریدا

رېککه و تنیکه له نیوان دوو که سدا

که مامه له ی هه می شه بیان هه پی.

حَسِبَ: واته: بهس ۵ ده گوترئ: (مررت

برجل حسبك من رجل) به لای

پیاوئکدا رویشتم چۆن پیاوئک بوو

هر مه پرسه.

حَسِبَكَ هَذَا: نه و مت بهسه، هه ولی شتی تر

مه ده ۵ پی قنیات بکه.

حَسِبَكَ مِنْ شَرِّ مَعَاذٍ: کیفایه ته بیستنی

شهر که بی بیستی ئیتر به کسهر لی

بیزار ده پی.

أَلْحَسَبُ: حَسِبَ الشَّيْءُ: نه ندازه ی شت و

ژماره ی شت ۵ ده گوترئ: (الأجر

بِحَسَبِ الْعَمَلِ) كرى به ئەندازەى
كارکردنە.

الْحَسَبُ: ئەو بە هاوسەر و مەری و رێزدارىیە
كە پیاو پال باوك و باپىرو بنەمەلى
خۆى دەدا.

الْحُسْبَانُ: ژماردن ە تەگبىرى تۆكمە و
ورد، هە ئسورانی رێك و پێك و
هاتوچۆى بى دواكە و تن و بى خەلەل
ە قورئان دەفەرموى: ﴿الشُّسْبَانُ
وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ ە هە ورە بروسكە ە
زریان ساردو سەرما ە قورئان
دەفەرموى: ﴿وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا
مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَبِغًا زَلْفًا﴾.

الْحِسْبَةُ: حیساب دەگوترى: (فلان حسن
الحِسْبَةِ في الأمر) فلانكەس حیسابی
راست و دروستە و باش دەزانى كارو
پیشەى خۆى بە پێوە بەرى.

لَعَلَّه حِسْبَةٌ: ئەو ئیشەى لەبەر خاترى
خودا ئەنجام داو بە تەمای پاداشى
باشى ئەو ە هەروا (حِسْبَةٌ) (نظام
الحسبة): لە رۆژگارى ئەمەوى و
عەباسیەکاندا و لەو دواش بریتى
بوو ە لە چەند فەرمانگەىەك
پیاویكى زاناو لێهاتوو سەرپەرشتى
کردو ە ئەو فەرمانگەىە چاودێرى
هەئس و کەوتى بازار و شێو ە
ئاداب و داب و نەرىتى کۆمەلگای
کردو ە بە تاپەتەى نرخى کالو
چۆنەتەى ئەو کالایەى لە بازارەکاندا
فرۆشراو ە (نظام الحسبة) وەکوو

(نظام القضاء) فەرمانگەىەكى گرنك
بوو.

الْحَسِيبُ: ناویكە لە ناو ە جوانەکانى
خودا ە ژمێریار.

الْمَحْتَسِبُ: ئەو کەسە بوو ە سەر و کاری
فەرمانگەى (الحسبة) ى کردو ە
وەکوو وەزیری کاروباری
کۆمەلایەتى وابوو.

حَسْبَلْ: وتى: (حسبى الله).

حَسَنَ لِلشَّيْءِ: ئازارى چەشت و هێشانی
ئەو ئازارەى دەرخواست.

حَسَنَ اللَّحْمِ وَغَرُؤُ: گۆشتەكەى خستە
سەر پشكۆ بۆ ئەو ە بێرژى.

تَحَسَّنَ لِلْيَامِ: هەوێدا بكە و پتە جەو
چوێ.

الْحَسَنُ مِنَ الرِّجَالِ: كەسێكە گورج و
گۆل و بە راپەر بى.

حَسَدُ حَسَدًا: ئاواتى خواست ئەو خێرو
خۆشییەى لای فلان ە لەو دەرچى و
بى بۆلای ئەم ە پان هەر ئەو
نیعمەتەى نەمێنى ە دەگوترى:
(حَسَدُ النِّعْمَةِ وَحَسَدُ عَلَيْهَا).

أَحْسَدُ: كاپرای بە حەسوود بە خیل زانى.

تَحَسَدُ: هەریك لەو دووانە حەسوودى
بەوى تریان برد ە لە حەدبێشدا
دەفەرموى: (لا تحاسدوا ولا تباضوا
ولا تدابروا وكونوا عباد الله اخواناً).

الحسود: ئەو کەسەى بە سروشت
حەسوود بى، چ پیاو بى چ ژن.

الْحَسَنُ: پیرۆیهکی بچکۆلهیه قاجی
 زۆرن دمهعباي پچوک دهخوا.
 حَسَرَ الشَّيْءُ حَسْرًا: شتهکه دهرکهوت،
 ناشکرا بوو.
 حَسَرَ الْفَضْلُ: لقه دارهکهی سپی کرد
 توێکلهکهی ئی دامالی.
 حَسَرَ الْقَوْمَ فَلَانًا: ئەو قەومە داوایان له
 فلانکەس کرد ئەویش جی هه‌بوو
 پیتی دان و هیچی نه‌مايه‌وه.
 حَسَرَ الدَّابَّةَ: ولاغه‌کهی هیڤنده ماندوو کرد
 کزو کۆله‌وار بوو.
 حَسَرَ الشَّيْءَ عَنِ الشَّيْءِ: نه‌وشته‌ی له‌سه‌ر
 نه‌وشته لاداو دهری خست ه‌ ده‌گوتری:
 (حَسَدَ كُفً عَنِ ذِرَاعِهِ) فه‌قیانه‌ی
 هه‌لدايه‌وهو قۆلی هه‌لمالی.
 حَسَرَتِ الْجَارِيَةُ خُمَارَهَا عَنْ رَجُلٍ:
 که‌نیزه‌که‌که سه‌ره‌پۆشه‌که‌ی له‌سه‌ر
 رووی خۆی لادا.
 حَسَرَ فُلَانٌ حَسْرًا: فلانکەس خه‌مه‌تی
 خواردو دنگران بوو.
 حَسَرَ عَلَى الشَّيْءِ: په‌رۆشی شته‌که‌ی بوو
 (هو حسران وهي حسری).
 حَسَرَ الْبَعِيرُ وَالْبَحْرُ حَسَارَةً: حوشره‌که
 ماندوو بوو چاو له ته‌ماشاکردن
 ماندوو بوو.
 أَحْسَرَ الدَّابَّةَ: ولاغه‌که‌ی ئی خوپی هه‌تا
 ماندوی کرد.
 حَسَرَ الطَّيْرُ: بالنده‌که په‌رو بالی
 هه‌لوه‌رین.
 حَسَرَ الطَّيْرُ: په‌رو بالی بالنده‌که‌ی ئی

کردنه‌وه.
 حَسَرَ الْخِيْرَانُ: ولاغه‌که‌ی ماندوکرد.
 حَسَرَ فَلَانًا: فلانکەسی خسته ناو خه‌م و
 خه‌مه‌ته‌وه یان سوکايمتی پئی کردو
 نه‌زيمتی دا.
 اِلْحَسَرَ: دهرکهوت که‌شف بوو.
 اِنْحَسَرَ الْمَاءُ عَنِ السَّاحِلِ: ناوی دهریا‌که
 کشایه‌وه زه‌ویه‌که دهرکهوت.
 اِنْحَسَرَ الطَّيْرُ: بالنده‌که په‌رو بالی کۆنی
 هه‌لوه‌رین و په‌رو بالی تازه‌ی
 دهرکردن.
 كَحَسَرَ الشَّعْرُ: مووه‌کانی هه‌لوه‌رین.
 كَحَسَرَ الطَّيْرُ: په‌رو بالی فری دان.
 كَحَسَرَتِ فَلَانَةٌ: فلان ناه‌رمت روبه‌ندی
 له‌سه‌ر روخساری خۆی لادا.
 كَحَسَرَ عَلَى الشَّيْءِ: خه‌مه‌تی بۆ شته‌که
 خواردو په‌رۆشی بوو.
 اسْتَحَسَرَ: ماندوو بوو، وه‌رژ بوو، قورئان
 دمه‌رموئ: ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
 وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾.
 الحاسر من الجنود: ئەومیه زری پۆشی و
 شتی له‌وجۆره‌ی نه‌بی ه‌ وشه‌ی (الحاسير)
 نه‌گه‌ر بۆ بپاو گوترا به‌مانا سه‌ر روته
 ه‌ نه‌گه‌ر بۆ ناه‌رمت به‌کار هات واته
 سه‌ری قۆلی روت بن ه‌ ناه‌رمتی سفور
 ه‌ ناه‌رمتی روت، (ك: حَسْر وحراسر).
 الحسار: گيايه‌کی سه‌وزی ته‌مه‌ن درێژه
 به‌سه‌ر زه‌وی دا بلاو دهبیته‌وه
 به‌زۆری له شوێنی لمبه‌لاندنا دهرۆئ ه‌
 ناژم زۆری هه‌ز ئی ده‌کا.

الْحَسْرَةُ: ناهو خهفت خواردنی زور.

الْمُحْسَرُ: دمرخستنی نهو شوینانه به له

جهستهی نافرمت که هه ووس

دهجوئین، (ك: محاسر) ه دهگوتری:

(فلان کریم الحسر) فلانکس سهخی

سروشته ه (أرض عارية الحاسر)

زهوییهکی سوته مهرویه و هیچ گیای

تیدا نیه.

حَسُّ الشَّيْءِ حَسًا: شتهکە ی له بیخ

دهرهینا، دهگوتری: (حَسُّ البرد

البرغ) سههرماو سوتهکه

کشت وکالهکە ی له بیخ دهرهینا.

حَسُّ رَأْسِ الدَّبِيحَةِ: سهری گوشتیهکە ی

خسته سهه ناگرو دواپی کهولی کرد

ه دهگوتری: (حَسُّ عَنْ الْغَبَارِ) تهپو

توژی له ولاغهکه تهکاند بهرنهک.

حَسُّ فُلَانًا: فلانکەسی گوشت بهوه سهری

هه لکهند ه قورئان دهمرموی:

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّاءُ وَغَدَاةٌ إِذْ

نَحْسُوهُمْ بِأَذْيِهِ﴾.

حَسُّ الشَّيْءِ وَهُ حَسًا وَحَسِيًا: بهیهکێک له

هستهکانی دهرکی به شتهکه کرد.

حَسَّتِ الْنُفْسَاءُ: نافرمتکه زانی هاتیو

بههوی مندالبونهوه نازاری توش بوو.

حَسُّ لَه حَسًا: بههوی نازاری نهوهوه

توشی نارهمتی بوو.

أَحْسَ الشَّيْءُ رِبَةً: بهشتهکە ی زانیو

ههستی پیکرد ه قورئان دهمرموی:

﴿لَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ ه بهیهکی له

هستهکانی ههستی پیکرد.

الْحَسُّ: برابهوهوه هه لومری دهگوتری:

(الْحَسُّ شَقْرَةً) واته: قزی هه لومری.

الْحَسَّتْ أَسْنَانُهُ: ددانی کهوتن.

تَحَسَّنَ الْحَيُّ: ههولیدا بنج و بناوانی

ههوالهکه بزانی ه دهگوتری:

(تَحَسَّنَ مِنَ الْقَوْمِ) له ههوالو

بهسههراتی قهومهکە ی کۆلیهوه ه

قورئان دهمرموی: ﴿يَا بَنِي آدَمُ

قَتَحَسَّوْا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ﴾.

تَحَسَّنَ لِلْقَوْمِ: ههولیدا زانیاریو

چۆنیهتی روداویان بۆ کۆبکاتهوه.

الْحَاسَةُ: نافهتیکه توشی کشتو کالو

لهههرگا دمبی لهناوی دمبا

هه لیدهپرکینی له کهلکی دمخا ه

هیزیکی سروشتیه بهیوهندی ههیه

به جیهازهکانی جهستهی

زیندهومرموه بههوی نهوموه

ئادهمیزادو جهیوانات ههست بهو

گۆرانتکاریو روداوانه دهکهن که

بهسهه جهستهپاندا دی ه هستهکانی

ئادهمیزادو جهیواناتی تر بینجن ه

دیتن، بیستن، بۆنکردن، تامکردن،

لیکهوتن (لهمس) نهه بینج ههسته

پێیان دهگوتری: (جهواسی ظاهره).

حَسَاسٌ: وشهیهکه کاتیك دهگوتری:

ئادهمیزاد ههولی شتیك بداو

دهستی نهکهوی.

الْحَسَّاسُ: شوین دهنه، شوین ه

دەگوترى: (دەب فلان فلاحساس به): فلانكەس رۆيشت و شوين پئي ديار نيبه ۵ يان دەگوتري: (انه ليجد حساس الحمى) ههست دەكا سەرەتاي پەيدا بووني تا لەجەستەي دا هەيه.

الحساس: ورەي شت ۵ ورە باران، ورە بەرد، ورە نان ۵ هتد ۵ ماسيپه که له ولا تي به حرهين هەيه وشك دەكرێتەوه تا هيچ ناوي تيدا ناميني ۵ رهوشي ناشرين و بەدبەخت.

حسي: وشەپه که لەکاتی پەيدا بووني نازاري گوزو گومەتدا دەگوتري ۵ دەلتي (ضرب فلان لما قال حسي). الحسي: وشەپه که لەگەڵ وشەي (بسي) دەگوتري: بەمانا رازي و نارازي، خووشي و ناخوشي ۵ دەلتي (حي بهل الشئي من حسيك وبسيك) ئەو شتە پێنە بەخوشي يان بەناخوشي.

حس: ههست کردن بهشت بهپهکي له ههستهکان ۵ دەنگي نزم ۵ ئەوێ دەپيبيسي له خشبەو قرتەي شتيك بەلاتا دەروا نايبيني ۵ سەرماو سۆلەپهک کشت و کال لەناو بەري ۵ نازاريکە توشي ئافرهتي زهستان دەبي ۵ سەرەتاي پەيدا بووني تا لەجەستەدا.

حسيف فلان: فلانكەس رەزىل بوو روخا حەبای جوو لادرا. حسف: شتەكەي له خشت و خۆل و پەرزو پال پاك كردهوه.

حسيف شاريه: سميلي تاشين. الحسف: وردو پەت بوو، دەگوتري: (الحسف الشئي في يدیه) شتەكە له دەستەدا وردو خاش بوو.

حسف: بۆ مطاوعەي (حسف) هاتوو ۵ توپکلي ئی بوو.

حسف فلان: فلانكەس هەرچی هاته بەردەستی خواری، هیچی نەهێشتەوه.

الحسان: خشت و خۆل و پەرزو پالی هەموو شتيك ۵ لەهێ خورما مەبەست توپکلي و خورما

الحسيس: بەمانا (الحس) دئ ۵ قورشان دەفەرموي: ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَيِّثُهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾.

وشكه ته كانه ۵ له ناده ميزاد
مه بهست خوږې و هه تيو مجه يه ۵
رق هه لسان ۵ دوژمنايه تى ۵ ناوى
كه م ۵ دهگوتري: (حَسَاةُ الْمَاءِ).
الْحَسَفُ: جَقَلْ.

الْحَسِيفَةُ: رِقْ و كينه ۵ دوژمنايه تى.
حَسَبَكَ الْمَكَانَ حَسَكًا: نه و شوينه گيا
حه سه كه ي زور بوو (حه سه كه)
گيا يي كه به ريكي زبرو دركاوى
هه يه به خورى و كوكي مهرو
حوشتره وه دنووس.

حَسَبَكَ رَأْسُهُ: قَزَى سَهْرَى زُور گشت و
گرژبوون.

حَسَبَكَ الدَّابَّةُ: حه يوانه كه گيا
حه سه كه ي كرؤشت.

حَسَبَكَ عَلَيْهِ: رَقَى لِي هه لگرت.

أَحْسَكَ النَّبَاتُ: گيا حه سه كه (په يكوڼ)
به ري گرت.

أَحْسَكَ الدَّابَّةُ: نَالِيكَ و جَوَى دَا به ولاغه كه.
حَسَكُ فُلَانٍ: فُلَانُكِهِس به خيل بوو رژدو
چروك بوو.

الْحَسَاكَةُ: رِقْ و كين و دوژمنايه تى.

الْحَسَكُ: گيا يي كه به ريكي زبرو گرپناوى و
جقلاوى هه يه له خورى مهرو
كوكي حوشتره وه دههالى، وهكوو
په يكوڼ وهه يه.

حَسَكُ السُّعْدَانِ: به ري زبرو گرپناوى گيا
سه عدانه.

الْحَسَكَةُ: تَاكِي (الْحَسَكُ).

الْحَسَاكَةُ وَالْحَسِيكَةُ: نه و نالِفْ و نالِيكه يه

نَاژَهْلْ دهبكروژى وهكوو جَوَى ۵
قَالَوَنَجِه، (ك: حَسَالِك).

حَسَلٌ مِنَ الشَّيْءِ حَسَلًا: له شته كه
پوخلاوات بنزىل و شته خراب و
پوچه كاني هي شته وه.

حَسَلُ فُلَانٍ: به شى خرابى بُو فُلَانِ دانا ۵ شته
ناشيرين و خرابه كه ي به شياوى نه وزانى.

حَسَلُ بِنَفْسِهِ: مَلَى له خوږپه تى ناو
كه مته رخه مې له كاره كه پيدا كرد.

اِحْتَسَلَ: بِيَجَوَى سَوْسَه مَار (زَيْشَك) ي
نيچير كرد.

الْحُسَالَةُ: شَتَى خراب و بِي خيِر له
هه موو شتيك ۵ پروښى جَوَى شتى

له و جَوَرَه ۵ خَلْتَه ي زيو ۵ دهگوتري:
(هَر مِّنْ حِمَالَةِ النَّاسِ) نه و له

خوږې و پروپوچى ناده ميزاده.

الْحَسَلُ: نه بقی كال، دمنكه نه بقی
نه گه پيشتوو.

الْحَسَلُ: بِيَجَوَى سَوْسَه مَار كَاتِي سَهْرَى له

هي لكه دهجروكي، (ك: أَحْسَال
وَحْسُولٍ وَحَسَلَةٍ) دهگوتري: (لَا أَتِيكَ

سِينَ الْحَسَلِ) هه رگيزاو هه رگيز من
نايه م بولات هه تا سوسه مَار دداني

نه كه وي من نايه م ۵ چونكه هه رگيز
نه و دهعبايه داني ناكه وي.

الْحَسِيلُ: پَرُوپُوچ و شتى خراب له هه م
شتيك بِي ۵ گُزله كه ي مَالِي ۵ دهگوتري:

(اِشْرَى بِقَرَةٍ بِحَسِيلِهَا) مانگا كه ي به

گُزله كه وه كَرِي، (ك: حُسْلٌ) ه.

الْحَسِيلَةُ: تاکی (الْحَسِيل) ه به مانا

پرپوچ و خوږی دی ه دهگوترئ:

(هو من حَسِيلَة الناس) نهو زهلامه له

خوږی و پهسته ههتو مچهکانی

ناده میزاده.

حُسَمُ فُلان حَسْمًا: فلانکس بهردهوام بوو

لهسر کار.

حُسَمُ الشَّيْءِ: شتهکهی برپهوه کۆتایی به

کارهکه هیئا ه دهگوترئ: (حُسَمُ الداء):

به درمان چاری دهردهکهی کرد.

حَسَمَ العرق: رهگهکهی بری و داخی کرد

بوئهوهی خوینی ئی نهیه.

حَسَمَ عنه الأمر: دوری خستهوه بوئهوهی

نیستراحتی ئی بکا.

حَسَمَ على فُلان غرضه: نهیهشت فلان به

ناواتی خوئی بکا.

حَسَمَتِ الأم طفلها: دایکهکه مندالهکهی

له شیر برپیهوه.

الأخْسَمُ من الرجال: عاقلمه نندیکی نهوتۆ

که کارهکان بهرئیک و پیکی و چاو

نهترسییهوه نه انجام بدا.

الْحَاسِمُ: په کالاکهروه ه دهگوترئ:

(رای حاسم) راوبوچونهکهی کیشه و

نیزاعهکهی په کالاکهروه.

الْحَسَامُ: شمشی برنده ه (احسام

السيف) نهولا تیژهی زمبری هس

دهوه شیندرئ.

الحُسومُ: بهدبهختی ه دهگوترئ: (ایام

حسوم و ایال حسوم) رۆژگارو

شهوگارنکی بی خیرو بیرو پرپهگبهتی

ه قورئان دمه رموی: ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ

سَبْعَ لَيَالٍ وَكَمَائَةٍ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾.

الْمَحْسَمَةُ: نهوشتهیه کارهکان په کالاک

دهکاتهوه ه دهگوترئ: (هذا مَحْسَمَةٌ

للداء) نهو دهرمانه دهردهکه په کالاک

دهکاتهوه.

المحسوم: شتی په کالاکهراوه ه

دهگوترئ: (صبي محسوم) مندالیکي

له شیر براوهیه یان مندالیک که

توشی بهدخوړاکی بوو بی.

حَسَنَ حُسْنًا: جوان بوو (هو حسن وهي

حسنا)، (ك: حسان).

أَحْسَنَ: شتیکی کرد جوان و پهسند بوو.

أَحْسَنَ الشَّيْءَ: جوان نهوشتهی دروست

کرد.

احسن به والیه: کارنکی جوانی نه انجامدا،

شتیکی جوانی دروستکرد.

حَاسَنَةُ: مامهلهی جوانی له گه لدا کرد.

حَاسَنَ به الناس: به جوانییهکهی شانازی

بهسر خه لگدا کرد.

حَسَنَ الشَّيْءَ: شتهکهی جوانکردو

رازاندپییهوه ه بهرزی کردهوهو حال و

ومزعی باش کرد.

تَحَسَّنَ: خوئی جوانکردو روخساری خوئی

نارایش دا.

اسْتَحَسَّنَهُ: به جوان و باشی لهقه لدم دا.

الأخْسَنُ: جوانترو باشت.

الاستحسان: له زاروهی زانایانی نوصولی

فيقهدا بريتييه له وهى واز له
(قياس) بهينى و كار به حوكميك
بكهى كه بؤ ناده ميزاده كان سوكترو
خوشتري.

التحسين: جوانييه كان، رنگاو رنگ
نواندني شتيك ه دهگوتري: (ما
ابدع تحاسين الطاوس).

الحسان: پياويك كاري باشي زور بي.

الحسان: شتي زور جوان.

الحسن: حه ديتي كه راوييه كاني
مه شهورين.

الحسن: جواني ه هر به پره وو پرؤگراميك
كه بچيته دلي خه لكه وه، (ك: محاسن) ه
ه نيسقاني دوا نانيشك.

ست الحسن: گيايه كه له دره خست
دههائي و گوئيكي جواني ههيه.

الحسنى: ميينه ي (الاحسن) ه ه
سهره نجامي باش.

الاسماء الحسنى: ناوه جوانه كاني خودا.

الحسنين: سهره گوتن و شهيد بوون له

ريگه ي خوادا قورشان دمه رموئ:

﴿قُلْ هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى

الْحُسَيْنَيْنِ﴾ ه دهگوتري: (حسيناء

وحسيناء ان يفعل كذا) ههول و

مه بهستي نه وميه نه وه بكا.

الحسنة: چاكه ه پنجه وانه ي خراپهيه ه نازو

نيعمه ه قورشان دمه رموئ: ﴿فَإِذَا

جَاءَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ﴾ ه خيرو

چاكه و به خشين به ناتاجان ه خال و

نیشانه په كه له پيستا دپه نه كه ي

جوانه، روخسار شيرين دهكا.

المُحَسَّنَةُ: نه وه ي شت باش دهكا، به لاي

باشي دا كاري تي دهكا، دهگوتري:

(هذا الطعام مُحَسَّنَةٌ للجسم) نه و

خوراكه باشه و بؤ جهسته پي

دهكه وي دمه نجامي چاكي ههيه.

حَسَا الطَّائِرُ الْمَاءَ حَسْرًا: پالنده كه به

دهندوكي په لاماري خوارنده كه پيدا.

حَسَا الرَّجُلُ الْحَسَاءَ: پياوه كه (په لوه كه ي)

حه لواكه ي پارو پارو خوارد يان

شورباكه ي قوم قوم خوارد.

احساء الحساء: شورباوي به دمه دا كرد.

حساء الشراب: وايكرد شه رابه كه ي

له گه ل خوارده وه ه كردي به

هاويه شي خوي له خوارنده وه پيدا.

حَاسِيَّتُهُ كَأَسَا مُرَّةً: هاويه شيم كرد له

غمه و ناره حه تيدا.

حَسَاءُ الْحَسَاءِ: به مانا (احساء) دي.

احتسى الحساء وغيره: شورباكه ي لوف دا.

احتسى أنفاس النسم: هه ناسه ي خه وي

هه لمزي، خه وي لي كه وت و دهستي

كرد به پرخه برخ.

احتسى مافى نفسه: هه لپشكني بزاني

چي له دلدايه.

احتسى سحر الفرس والجمل والناقة: شوين

پي رويشتني نه سپ و حوشتره كاني

هه لگرت سهرنجي ريگاكه ياني دا.

حَاسِيًا: بون به هاوبه ش له خواردني

شورباكه، هه لواكه، په لوه كه.

الْحَسَا: شۆرباوو شتى له و جوړه ۵ په لَو،
 حه لَو، (ك: احساء واحسية).

الْحَسَاءُ: به مانا (الْحَسَا) دئ.

الْحَسْرُ: كورت و كهم خايه ن ۵ ده گوتري:

(يَوْمَ كَحَسِرَ الطَّيْرُ رَوْزِ كِه به

نه ن دازه ي نه وه ي باننده دهن دوك بخاته

ناو خوار دنه وه، به كورد ي خو مان

ده لَيِين: نه وه منده ي مريشك دهن دوك

به زه م ي دادا ۵ هه روا ناوه بُو په لَو بُو

حه لَو بُو شۆر په .

الْحُسْرَا: پر به دم په لَو يان حه لَو، شتى

كهم ۵ ده گوتري: (سقاني مثل حسرة

الطائر): نه وه منده ي ناو دام ي كه

باننده به دهن دوك هه لئ ده گري.

حَسِي الْحِسَى حَسَى: زه ويه كه ي هه لكه ند

تا ناو ي لئ بَيته دم.

حَسِي مَالِي نَفْسِه: هه لئ پشكن ي بُو نه وه ي

بزاني چي له دليدايه.

حَسَى الْحِسَى: پارو پارو په لوه كه،

حه لَواكه ي خوارد.

احْتَسَى الْحِسَى: پارو پارو په لوه كه،

حه لَواكه ي خوارد.

الْحِسَى: ده شتاي زه م ي كه ناو ي تيدا

را ده وه ستي ۵ لمبي ره ق هه لاتوو كه

ژي ره كه ي پته و بئ.

حَشَاً بِالْقَضَى أَوْ السُّرُوطِ حَشَاً: به گُوچان

به قامچي له گه ده و له لا كه له كه ي دا.

حَشَاً بِهِم: تيريكي ليدا چو وه كلوري ي

جه سته يه وه.

حَشَا النَّارَ: ناگره كه ي هه لگير ساند.

الْمِحْشَاءُ: پو شاكيكي سبي پچوكه

ده كري به ده رپئ.

أَحْشَبَهُ: رقي هه لسان.

إِحْتَشَبُوا: كُو بونه وه.

الْحَشِيبُ مِنَ الثِّيَابِ: قوماشي نه ستور ۵

ني سقانيكه له ناو سم ي ولا غدايه

كه و توت ه نيوان ره گ و زه نكي.

حَشَحْشُرَا: ويستي راپه رپئ بكه ويته

جم و جو ل ۵ قه ومه كه هه ر

ده هاتن و ده چون و تي كيانه وه

ده هاويشت ۵ ليك بلا و بوونه وه و

هه ري هكه يان به لايه ك دا رويشت.

حَشَحَشَتِ النَّارَ: ناگره كه سوتاندي.

تَحَشَحْشُرَا: به مانا (حَشَحْشُرَا) دئ.

حَشَدَ الزَّرْعِ حَشْدًا: كشت و كاله كه

هه موي روا.

حَشَدَتِ النَّاقَةُ وَغَرَّهَا: حوشتره كه شير له

گو انيدا زور بوو.

حَشَدَ الْقَوْمِ أَوْ الْجُنْدُ حَشُودًا: كُو بونه وه،

قه ومه كه، سه ر بازه كان كُو بونه وه

بُو هاري كاري كرن ي په كزي.

حَشَدَ الْقَوْمِ حَشْدًا: قه ومه كه ي كوكرد وه ۵

ده گوتري: (حَشَدٌ هَذَا الْأَمْرُ جَمِيعٌ قَوَاهِ):

هه موو هي زو توانا په كي بُو نه و كار ه

كوكرد وه (يَتُّ لِي لَيْلَةٍ تَحْشَدُ عَلَى

الْهَمْرِ) له شه ويكدا مامه وه هه موو

خه م و خه م هتي لئ بار كر دبووم.

أَحْشَدُوا: خه لكه كه كُو بونه وه بُو كاريك.

إِخْتَشَدُوا: به مانا (اخشندوا) دئ.

اِخْتَشَدَ فُلَانٌ فِي كَذَا: فلانكەس باش خۇي
بۇ شتەكە نامادە كرد.

اِخْتَشَدَ الْقَوْمُ عَلَى الْأَمْرِ: قەومەكە
لەبارەى كارەكە كۆبوونەووە
هەموویان ھاریکاری پەكتری دەكەن.

تَحَشَدُوا: به مانا (اخشندوا) دئ.

تَحَشَدُوا: به مانا (اخشندوا) دئ.

الْحَاشِدُ: تىكۆشەرۆ ھەوئەدەر ە
دەگوترئ: (عَلَقَ حَاشِدٌ) لقە دارىكى
بە بەرە زۆرى بەروبووم پێومە.

الْحَشَادُ: ئەو شوپنانه پە بە كەمىك باران
لافاویان ئى ھەئەستى ە دەگوترئ:
(وَادٌ حَشَادٌ) و (أَرْضٌ حَشَادٌ).

الْحَشْدُ مِنَ النَّاسِ: گروپۆ كۆمەل.

الْحَشْدُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو پیاوھە چى لە توانادا
بى بۆ پارمەتیدانى خەلك درىغى ناكا.

الْحَشْدُ مِنَ الْأَمْكَنَةِ: ئەو شوپنە پە بەكەمىك
باران لافاوى ئى ھەئەستى.

الْحَشْدُ مِنَ الْعَيْسُونِ: ئەو چاوھە ھەمیشە
فرمىسك دەپێژئ.

الْحَشْدُ مِنَ النُّوقِ: ئەو حوشترە پە زوو
شیر لە گوانەكانیدا كۆدەبپێتەو پەن
ئەو حوشترە پە كە بەپەكەم جار
كەل بگرئ.

الْمَحْشُورُ: قسە رۆپیشتوو ە
خزمەتكراو، دەگوترئ: (فُلَانٌ مَحْشُورٌ)
محشود) فلانكەس لەناو قەومەكەیدا
قسە رۆپشتوو ھەموویان نامادەن

بۇ خزمەتكردنى و بە قسەگردنى.

حَشَرَهُمْ حَشْرًا: كۆى كردنەووە راپێچى
كردن ە دەگوترئ: (حَشَرَ اللَّهُ الْخَلْقَ
حَشْرًا): خودا ئادەمیزادانى لە
كۆرەكانیان زیندو كردەووە كۆى
كردنەووە راپێچى سارای مەحشرى
كردن.

حَشَرَ الْجَذْبُ النَّاسَ: گرانى خەلكەكەى
پال پێومنا بۆئەو ە روبەكەنە
شارەكان.

حَشَرَ الْجَذْبُ الْمَاشِيَةَ: قاتو قەرى مەرو
مالاتی بە قەرداو ھەموى لەناو
بردن.

حَشَرَ الشَّيْءُ حَشْرًا: شتەكە لىنج بوو ە
چلكن بوو.

حَشَرَ فِي رَأْسِهِ: سەرى زل بوو.

حَشْرًا: كۆى كردەووە ھەنىكى خستەنە
پال ھىندىكیان.

احتشر في أحد أعضائه: ئەو ئەندامى
جەستەپەى گەورەبوو.

إِلْعَاشَر: بۇ مطاوعەى (حَشْرَةً) دئ.

تَحَشَّرَ: كۆبونەووە.

الْحَاشِرُ: ناویكە لە ناوەكانى پێغەمبەرى
ئىسلام ە ھەروا ناوہ بۇ ئەوكەسەى
خەلك كۆدەكاتەو ە قورئان
دەفەرموى: ﴿وَأَرْسِلْ فِي الْمَدِينِ
حَاشِرِينَ﴾ ە ھەروھا بەو كەسەش
دەگوترئ: كە پارەى میرى كۆدەكاتەو
واتە كاری (جانبى) پەتى دەكا.

الْحَشْرُ: كُذِّبَتْهُ وَهُوَ كُذِّبَتْهُ وَهُوَ

ناده میزاده‌گان له رۆژی قیامه‌تدا.

یوم الحشر: رۆژی قیامه‌ت.

الْحَشْرُ - الْحَشْرُ: شتی له بیژنگ دراو.

الْحَشْرَةُ: زینده‌وهرێك له گیاندارانی

سهر زهوی وه‌كوو قالدۆچه‌و دوشكو

مشك و ژیشك و نه‌و جۆره‌ حه‌یوانانه

ه‌ له زانیاری زینده‌وهر زانیدا به

زینده‌وهرێك ده‌گوتری: كه‌ له

دروستبوونیدا سێ قو‌ناغ بچری:

قو‌ناغی كه‌ هێلكه‌ بێ نهمجار بپیته

زارپۆله‌ ه‌ نهمجار فه‌راشه‌.

الْمَحْشَرُ: شوینی كۆكرده‌وه‌ی ناده‌میزاد

به‌ههر شیوه‌یه‌ك بێ ه‌ به‌ زۆری ناوه‌ بۆ

نه‌و شو‌پنه‌ی كه‌ رۆژی قیامه‌ت

په‌روه‌ردگار هه‌موو ناده‌میزاده‌گانی تیدا

كۆده‌كاته‌وه‌ بۆ حیساب و لیكۆلینه‌وه‌ ه‌

جۆره‌ كلۆپكه‌ وه‌كوو سداره‌.

الْمَحْشَرَةُ: نه‌و گیاو گزمیه‌ كه‌ دوا‌ی

درو‌پنه‌ ده‌مپنینه‌وه‌ له‌ په‌ریزه‌كه‌دا

ه‌ نه‌وه‌ی دوا‌ی درو‌پنه‌ شین

ده‌بیته‌وه‌ ه‌ ده‌گوتری: (أرسلوا

دوابهم في الْمَحْشَرَةِ) نازه‌له‌ گانیان

ره‌وانه‌ی په‌ریزه‌كه‌ كرد.

حَشْرَج: هه‌ناسه‌كه‌ی له‌ قورگی دا‌ هاتوو

چۆی كرد ه‌ ده‌گوتری: (حَشْرَجَ

الْمُحْتَظَرُ عِنْدَ الْمَوْتِ): كابرایی

كه‌پشتوو به‌ حاله‌تی گیانه‌لا‌و

هه‌ناسه‌ی له‌ قورگیدا‌ هاتوو چوو،

(ك: محاشر) ه‌ ده‌گوتری: (حَشْرَجَ

رَوْحُهُ فِي صَدْرِهِ): خه‌ریكه‌ به‌م‌ری.

الْحَشْرَجُ: كونیكه‌ له‌ كێو ناوی تیدا

كۆده‌بیته‌وه‌ ناوه‌كه‌ صاف ده‌بی ه‌

ناوێكه‌ له‌ ژێر زه‌وی كه‌س پێی

نازانی كه‌ تۆ هه‌لت كۆلی و

ئه‌ندازه‌یه‌ك قو‌لت كرد ناو فیجقه‌

ده‌كاو هه‌لده‌قو‌لی ه‌ گۆزه‌یه‌كه‌ی

ته‌نك و نایابه‌ ناوی تیدا سارد

ده‌گ‌ری ه‌ گو‌پزی هیندییه‌، (ك:

حشارج).

حَشَّ الشَّيْءُ حَشًّا: شته‌كه‌ ته‌پایی نه‌ماو

وشك بوو ه‌ ده‌گوتری: (حَشَّ الْجَنِينُ):

بیچوه‌كه‌ له‌ناو مندالدانی دایكیدا

وشك بوو گه‌شه‌ی نه‌كردوو له‌بار

چوو.

حَشَّتِ الْيَدُ وَخَرَهَا: دمه‌سته‌كه‌ شه‌له‌ په‌ته‌

بوو وشك بوو.

حَشَّ الْحَشِيشُ: گیا حه‌شیشه‌كه‌ی دروه‌وه‌و

كۆی كرده‌وه‌.

حَشَّ الْمَاشِيَةُ: گیا‌ی بۆ نازه‌له‌كان هاو‌یشت.

حَشَّ النَّارَ: سوته‌مه‌نی بۆ ناگره‌كه‌

كۆكرده‌وه‌، تێسکی وه‌ردا بۆنه‌وه‌ی

خۆش بی‌و بلیسه‌ بستیخ.

حَشَّ الْحَرْبَ: ناگری شه‌په‌كه‌ی هه‌ل‌كردو

خۆشی كرد.

حَشَّ شَيْئًا شَيْئًا: نه‌و شته‌ی به‌ شتیکی تر

به‌هێز كرد ده‌گوتری: (حَشَّشْتُ النَّارَ

بِالْخَطْبِ وَحَشَّ الْحَرْبَ بِالسَّالِحِ وَحَشَّ

السَّهْمَ بِالرِّيشِ وَحَشَّ مَالٌ لِمَالٍ بِمَالٍ

غیره).

أَحَشَّ الْمَكَانُ: نەو شوپنە گياو گزی تیدا روا.

أَحَشَّ الْكَلَا: وەختی دروینە ی گیاکە هات.

أَحَشَّ فَلَانًا: یارمەتی فلانکەسی دا بۆ درونەوێ گیاپەکەو کۆکردنەوێ ە یان یارمەتی دا بۆ ناگر کردنەوێ.

أَحَشَّ اللَّهُ يَدَهُ: خودا دەستی وشک کرد نەم رستەپە بە زۆری بۆ دوعا بەکار دئی.

أَحَشَّتِ الْحَامِلُ الْجَنِينَ: ئافرەتەکە منداڵەکە ی لەبار چوو.

أَحَشَّ الْحَشِيشَ: گیاپەکە ی دروینە کرد. أَحَشَّ لِلنَّارِ: سوتەمەنی بۆ ناگرەکە کۆکردەوێ.

استحش: کزو لاواز بوو ە (استحش الجنين في الرحم) کۆرپەلەکە لە منداڵدان ی دایکی دا وشک بوو.

الأحشوش: کۆرپەلە ی وشکە و مبوو لەسکی دایکی دا، (ک: أحاشيش).

الحشاش: جەوآل و تایینجەو شتی وا کە گیاو گزی تیدا بێ.

الحشاشي: دەگوتری: (حشاشاك أن تفعل كذا): هەرچی توانای تۆ هەپە بریتییە لەوێ نەوێ بکە ی، هەرئەوێت لە دەست دئی.

الحشاشة: باقی مانده ی گیان لە نەخۆشدا ە دەگوتری: (ما بقى من الشمس إلا حشاشة نازع) خۆر

خەریکە ناوایی و تۆزقائیکی ماوێ. الْحُشُّ: بەمانا (الأحشوش) دئی ە باغ ە خورمای کۆکراوێ ە ئاغەل و پەناگە ە شوپنی دەست نوپژ شتن.

الْحُشَّة: تەپۆتکە ی گەورە کە حەشیشە ی لەسەر بپروێ، (ک: حشش).

الْحَشَّاشُ: دروینەکەری گیا حەشیشە ە کۆکەرەوێ گیا حەشیش ە فروشیاری حەشیشە ە حەشیشە کیش.

الْحُشَّاشُ: داس، ماراغان، ئامیژیکە گیاو گزی پێ دەدروپتەوێ.

الحشاشون: پێرێکن لە شیعە ی ئیسماعیلی، حەسەنی کور ی صەباح نەم پێرە ی پێکەوێ ناوێ.

الْحَشِيشُ: گیاو گزی وشک بوو کە بتوانرێ کۆبکەردپتەوێ بکری بە لەوێ بۆ ئازەل ە روەکیکە بپهۆشکەرە.

الْحَشِيشَةُ: باقە و گورزمیەک لە گیاو حەشیشە.

حشيشة النار: روەکیکی تەمەن درێژە لە پێرێ (قبيبات) ە لە خۆرەلاتدا هەپەو لە نەو روپاش شەتێ دەکری و لە بواری بۆن خۆشیدا بەکار دەهیندری.

المحش: داسی درونەوێ گیاوگژ ە مقاش و کۆلەوێزی ناگر تیک وەردان و خۆشکردن ە دەگوتری: (فلان محش حرب) فلانکەس ناگر خۆشکەری شەپو هۆی هەلگیرسانیەتی ە باش لەشەر دزمانی.

مَحْشُ الكَتِيْبَةُ: بپاوى نازاو چاو نه ترس
 ۵ كيسه‌ی حه شيشه.

المِحْشَةُ: به مانا (المِحْشُ) دئ ۵ گۆچانېك
 يان دارېكى درېژ كه گه لای دره ختى
 پئ بومړينى، (ك: مَحَاش).

حَشَفَ حَشْفًا: وشك بوو چرچ بوو وېك
 هاته وه ۵ ده گوتړئ: (حَشَفَ)
 الضرعُ: شيرى گوانه كه سهر
 كه وته وه نه دوشرا.

أَحَشَفَ: به مانا (حَشَفَ) دئ.

حَشَفَ النخلُ: خورماكه خراب بوو
 دمنكه گانى وشكه ل بوون.

حَشَفَ عَيْنِيهِ: پېلوى چاوى وېك نان له
 نيوان بزوله كانيه وه روانى.

تَحَشَفَ: به مانا (حَشَفَ) دئ.

تَحَشَفَ فلان: فلانكه س پۇشاكى رزيوو
 دراوى له بهر كړد.

تَحَشَفَ أربار الابل: كولكى خوشتره كه
 لئى بووه به بادا روى.

اِسْتَحَشَفَ: به مانا (حَشَفَ) و (تَحَشَفَ)
 هاتووه.

اِسْتَحَشَفَ الأنف: ناو لوتى وشك بوو جمو
 جۆلى خوى به ناسانى بۇ ناكړئ.

الحِشَافَةُ: ناوى كه م.

أَلْحَشَفُ من التمر: خورماى وشكه ل و خراب
 نه وه پيش گه پينى وشك بېته وه
 رهق هه لئى نه دمنكى هه بئ نه
 توپكل نه شيرناى ۵ ده گوتړئ:
 (أَحَشَفًا وسوء كيلة؟) خورماى

خرابيش و پېوانه‌ى خرابيش! به
 كه سېك ده گوتړئ: دوو رهوشتى
 خرابى تيدا بن ۵ گوانى وشك و بئ
 شير، نانى وشك.

الْحَشَفُ: خراب و بئ كه لك: ده گوتړئ: (تمر
 حَشِفَ) خورماييكه وشكه ل و
 قرچوكى زوره.

أَلْحَشَفَةُ: نه وه دواى سوننه تكردى
 ناله تى نيرينه دهرده كه وئ ۵
 دومه لئيكه له قورگى ناده ميزادو
 خوشتر دئ ۵ بهرديكه له ناو دهر يادا
 دروست ده بئ، (ك: حشاف) ۵ بنچكى
 گياو دمنل و دانى دوراوه دواى
 دروېنه كړدى ۵ پيرلژنى زور پيرو
 په ككه وته، (ك: حَشَفَ حشاف).

الحشيف: پۇشاكى كۆن.

حَشَكَ القومُ حشوكًا: خه لكه كه كۆبون ه وه

۵ ده گوتړئ: (حَشَكَ القوسُ)

كه وانه كه تيره كه‌ى زور دوور فرئدا

۵ هه روا ناوه بۇ هه ر گيانداريكي

شير دهر كه شير له گوانه كانيدا كؤ

بوبيته وه ۵ دره ختى خورما كه

زورى بهر گر تېب ۵ هه ور كه زورى

باران پئ بئ، ناسمان بارانى زورى

بارانديخ ۵ ره شه باى به هيز.

حَشَكَ فلان الناقة: فلانكه س خوشتره كه‌ى

نه دوشى بۇ نه وه‌ى شير له

گوانه كانيدا كؤ بېته وه.

حَشَكَ الحيران حَشَكًا: نازه كه جوى

كړوست.

أَحْشَمَكَ الدَّابَّةُ: نَالِيكَ وَ جَوَى دَا بَه
نَاژده كه.

الْحِشَالُ: دَهْمَبِين، لوله داریكه له ده می
بِجَوَى نَاژدهَل دَه كَرِی بُوْنَه وهی
نه توانی له گوانی دایکی شیر بخوا
(ك: حُشَك وَ أَحْشِكَة).

أَلْحَشْكَةُ: تَاوه باران و شتی له و جوړه.
أَلْحَشْكَةُ: كُؤْمَه لى نَادَه مِيزَاد ۵
ده گوتړی: (جاء القوم بحشكتهم)
قه و مه كه تیكړا هه موویان هاتن.

أَلْحَشْرُكُ: نه و حوشره ی خیرا شیر له
گوانه گانیدا كؤدمبیته وه.

أَلْحَشِيكَةُ: جَو ۵ ده گوتړی: (علف دابته
حشیکه).

حَشَمَ فُلَانٌ حُشْرُمًا: فُلَانَكِهَس بَه خَویدا
شكایه وه و ده شهر می کرد.

حَشَمَ مِنْهُ: شَهْرَمی لِيْ كَرْد ۵ دَوای كزی و
لاوازی ته ندروستی به ره و باشی رؤی.
حَشَمَتُ الدَّرَابُ فِي أَوَّلِ الرِّبْعِ: له سه ره تای
به هاردا نازه له كان له وه پری باشیان
ده ست كه ووت و تیریان خوار و
قه له و بوون.

حَشَمَ فُلَانًا حَشْمًا: نَهْزیه تی داو قسه ی وای
له رودا کرد پی پی ناخویش بی ۵
خه جاله تی کرد ۵ رقی هه لساند ۵ به
كه سیسكیش ده گوتړی: كه جوړه
خوارده مه نه یه کی پیش چاو كه و تبی
(مَا الَّذِي حَشَمَكَ؟) چی تو ی له و
خوار دنه بی ز راند وه.

حَشِمَ حَشْمًا: خه جاله ت بوو ۵ رقی هه لسا.

أَحْشَمُهُ: بَه مانا (حَشْمُهُ) دى كه سیسكیش
خوار دن یکی پیش چاو كه و تبی پی پی
ده گوتړی: (مَا الَّذِي أَحْشَمَكَ؟).

حَشْمُهُ: رقی هه لساند.

أَحْشَمَ: شَهْرَمی کرد ۵ له ژیا نیدا
رَبْزازی مامنا و مندی گرت ه بهر.

أَحْشَمَ بِأَمْرِهِ: گرنگی به كاره كه ی دا.

تَحَشَمَ مِنْهُ: شَهْرَمی لِيْ كَرْد.

تَحَشَمَ الشَّيْءُ: خَوی له شته كه پاراست و
خَوی لى دَوور خسته وه.

أَلْحَشَمُ: دارو دهسته و تاقمی كه سیك كه
بُو هه موو كار يك گوی له مستی بن
له خویشی و ناخویشیدا هاریكارو
هه ماهه نگی بن.

أَلْحَشْمَةُ حُشْمَةُ الرَّجُلِ: خَزْم و كه سو كاری
بیاو ۵ خیزانی بیاو.

أَلْحِشْمَةُ: حَهْیاو شَهْرَم ۵ رَبْزازی مام
ناو مندی و میانه ره و ی.

أَلْحُشُومُ: دَرزو چَرچ و لَوچ ۵ ده گوتړی:
(لِيْ يَدِيْهِ حُشُوم) ده ستی قه نشت و
چَرچ و لَوچى تِيْدَان.

أَلْحَشِيمُ: نَادَه مِيزادى بَه حَهْیاو رَهْزَان و
بَه خَو چاروا ۵ شكؤمه ندو رِزْگِیراو
له لایهن خه لگه وه ۵ جیران ۵ میوان،
(ك: حُشْمَاء).

حَشِنَ الرِّعَاءَ وَغَرِهَ حَشْنًا: قَاپه كه گُوروا
بُؤگه نی کرد به هو ی چه وری نه و
ماسته ی پیوه ی نو و ساوه.

حَشِنَ فُلَانٌ: فُلَانَكِهَس كینه ی په یدا کرد.

أَحْسَنَ الرِّعَاءِ وَغَمَرَا: باری به شتنی
مه نجه له که وه نه گرت گوی به
شتنی نه دا تا بۆگه نی کرد.

حَاشَتُهُ: جنیوی پیداو قسه ی ناشیری نی
ناراسته کرد.

تَحَشَّنَ: به مانا (حَاشِنَ) دی.

الْحِشَانُ: قاپیك كه بۆنی گۆراوی
به هوی نه وه ی چلك و چه وری پیوه
ماوته وه وه نه شؤراوه.

الْحِشْنَةُ: کینه و رق و قار.

الْحَشْرُ مِنَ الدَّوَابِّ: زینده و مری قه باره
گه و ره و زمیه للاح، (ك: حَشَارٌ
وَحَشَوْرَةٌ).

الْحَشْوَرَةُ: مینیه ی (الْحَشْرُور) په.

الْحَشْوَرَةُ: پیره ژنی قسه خو ش، (ك:
حشاوړ).

حشا الرِسَادَةُ وَغَمَرَا: سه ری نه که ی پر کرد
له لۆکه و شتی له و جوړه.

حشا فلاناً: زمبره که ی ناراسته ی ریخۆله ی
فلان کرد.

حَشَى السَّقاء حشاً: ماسته که به دیوی
ناوه وه ی مه شکه که دا نوساو لی بوو
به تو پکښ.

حَشَى فلان: ناوسکی نازاری لی په یدا بوو
ه توشی نه خو شی ره بوه (هه ناسه
سواری) بوو.

حَشَى فلان غيظاً و كبراً: فلانکه س پر بوو
له قین و قار.

أحشاء: به شی دا، پینی به خشی ه ده گوتری:

(أنته لما أحلنى وما أحشاني) هاتم بۆلای
نه ریزی گرتم نه به شی دام.

حاشا: جگه، وشه په که بۆ چه رت کردنه.

حَشَى الكتاب: په راویزی بۆ کتیبه که
کرد.

حَشَى الشرب: په راویزی بۆ کراسه که
دروست کرد.

أحشى: پر بوو.

أحشيت المرأة الحشية: نافرته که دهر پیی

دوو توپی له پی کرد یا فه و وه ی

نیسفنجنی خسته سه ر سمتی
بۆنه وه ی سمتی قه له و بنویتن.

أحشى: دهنگی تیکه له به دهنگی تر بی
(ژاوه ژاو).

تحاشى عن كذا: خوی له وشته به دوو ر
گرت.

تَحَشَّتِ المرأة: نافرته که فه و وه ی یا
نیسفنجنی خسته سه ر سمتی

بۆنه وه ی وا بزاندری سمتی گه و رهن.

تحشت المرأة من فلان: نافرته که له فلان
چار بوو.

تحاشى في بنى فلان: هه لی کرد له ناو
فلان قه و ما مه وه.

تحاشى من القوم فلاناً: فلانکه سی له
قه و مه که چه رت کرد.

الحاشية: له هه موو شتیک، قه راخ و
بیجاغ و ده و روبه ری نه ملاو نه ولا.

الحاشية من الابل: حوشتی پچکۆله،

کۆمه له حوشتی کی ورد که

حوشتی گه و رهمیان تییدا نه بی ه

حشو البيت من الشعر: بَيْكِهَاتِه كَانِي
شيعر مکه جگه له عوروزو
ضهر به کانی.

الْحِشْوَةُ: هه رچی له ناو سکدا بی جگه له
به زو پیو.

الْحِشْوَةُ مِنَ الشَّاةِ: ناوسکی مه رکه.

الْحِشْوَةُ مِنَ النَّاسِ: خوږی هه تیو مچه
دهگوتری: (ما کثر حشوة أرضه).

الْحَشْوِيَّةُ، الْحَشْوِيَّةُ: نه وشته ی نیسبه ت
دهدری بولای (حشو) و به حه شو له
قه لهم بدری ۵ کومه ټیکن کار به
ظاهیر ده کهن و پروایان به زور شتی
(ما وراء المادة) نیه، جهسته بؤ خودا
برپار دمدن.

الْحَشْيُ: نه وکه سه ی نازاری ناوسکی
هه بی ۵ شتی وشک بوو، پوش و
په لاش ۵ که که پروی هینابی و
بوگه نی کردبی.

الْحَشِيَّةُ: راخه رو لیضه ی ناودار ۵
دهر پییه کی کورته له فهروه یان له
نیسفنچ دروست ده کړی نافرمت له
پیی دهکا بؤنه وهی سمتی گوشتن
بنوینن، (ک: حشایا) به.

حَمَا الرُّضِيعِ حَصْنًا: شیره خوره که تا تیر
بوو شیری خوارد.

حَمًا مِنَ الْمَاءِ: تیر ناو بوو.

أَحْصَاءُ: تیر ناوی کرد.

حَصْبُهُ حَصْبًا: به رده ورکه و شتی وای
تیر گرت.

مال و مندال و خیزان ۵ خزم و که سو
کار و دار و دسته، دسو و پیوه ند ۵
دهگوتری: (هؤلاء حاشية الأمير) ۵
هه روا (حاشیه) به و په راوینزو
نووسینه رونکه ره وانه دهگوتری: که
له سهر کتیب دمنووسرین، (ک:
حراشي) به ۵ دهگوتری: (عیش رقيق
الحواشي) ژبانیکي خو شو و پر نازو
نیعمه ته ۵ (کلام رقيق الحواشي)
قسه ی نه رم و نیان و له سه ره خو ۵
(رجل رقيق الحواشي) پیاوړکه
هاونشینو و رها فقه تی خو شه.

الْحَشَا: نه وهی ژیر په رده نه و دیو پیستی
سک که هه موو ناوسک دهگرتیه وه
به جهرگو سېل و ریخوله و نه و
شتانه وه ۵ هه روا به قه دی باریکیش
دهگوتری ۵ ده لی (هو لطيف الحشا):
نه و پیاوه قه د باریک و گه ده به جوکه
۵ به دمه هرو ناحیه ش دهگوتری:
ده لی (أنا في حشاه) نه من له ژیر
سېبه رو ولاتی نه و دام.

الْحَشَا: زهوی رمش و سوته مه رږ که
هیچ خیر و بیریکي ئی په یدا نه بی ۵
ده لی (أرض حشاة).

الْحَشْوُ: ناواخن.

الْحَشْوُ مِنَ الْأَبْلِ: حوشتی پچوک ۵ (الحشر
من الرجال) نه و پیاوانه ی پشتیان
بی نابسته ری ۵ (الحشر من الكلام)
قسه ی زیادو بی نرخ (حشر الرجل)
خودی پیاوه که خو ی.

حَصَبُ الْمَكَانِ: شوینه‌ک‌ه‌ی به به‌رده وردکه

راخست به‌رده وردکه‌ی له شوینه‌ک‌ه
رؤگردن و بلاوی کردنه‌وو ته‌ختی کردن.

حَصَبُ النَّارِ بِالْحَصَبِ: به‌ردی گوگردی

فرپندانه ناو ناگره‌ک‌ه بۆنه‌وه‌ی خوش

بب‌و بلیسه‌ی زیاد بکا ۵ یان ده‌سته

چیله‌ی تی فرپندان بۆنه‌وه‌ی زیاتر

بلیسه‌ی زیاد بکا.

حَصَبٌ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فالانک‌ه‌سی له‌وشوینه

له‌وشته دوورخسته‌وه.

حَصَبُ الطِّفْلِ: منداله‌ک‌ه سوریزه‌ی ئی هاتن.

اَحْصَبَ الْفَرَسُ وَغَيْرُهُ: نه‌سپه‌ک‌ه

په‌له‌ی کردو غاری داو ته‌پو تو‌زو

زیخو به‌رده وردکه‌ی هه‌ئساند.

اَحْصَبَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فالانک‌ه‌سی

له‌وشوینه یان له‌وشته دوورخسته‌وه.

حَصَبُ الْحَاجِّ: حاجیه‌ک‌ه له شه‌ودا

نزیکه‌ی سه‌عاتیک له میحصه‌ب

نووست (شوینیک‌ه له نزیک

موزده‌لیفه ده‌وروبه‌ری مه‌ک‌ه).

حَصَبُ الْمَكَانِ: شوینه‌ک‌ه‌ی به به‌رده ورد

فه‌رش کرد.

حَصَبُ الطِّفْلِ: منداله‌ک‌ه سوریزه‌ی گرت

(سوریزه‌ی لی‌هاتن).

تَحَصَّبًا: به‌رده وردکه‌یان به په‌کتردادا ۵

شه‌ره به‌رده ورده‌یان کرد.

تَحَصَّبَ: بۆ مطاوعه‌ی (حَصَبُهُ) هاتوو.

تَحَصَّبَ الطَّنُّ: بالنده‌ک‌ه له لانه‌ی ده‌رجوو

بۆنه‌وه‌ی دانه‌وێله‌ی ده‌ست بکه‌وئ.

الْحَاصِبُ: شوینی به‌رده وردکاوی ۵

ره‌شه‌بای توند که زیخو به‌رده‌ورده

هه‌لبگری ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا

أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ ۵ هه‌وریک که

ته‌رزه بباریئ.

الْحِصَابُ: شوینی شه‌یتان ره‌جم کردن.

الْحَصَبُ: به‌رده وردکه ۵ داری سوتاندن ۵

هه‌رشتیک بخریته ناو ناگره‌وه بۆ

سوتاندن ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ:

﴿إِلَيْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾.

الْحَصَبُ: به‌مانا (الحاصب) دئ ده‌گوترئ:

(مکان حَصَبٌ وریح حَصْبَةٌ) هه‌روا

ده‌گوترئ: (أَبْنُ حَصَبٍ) ماسته‌که

توند بوو رۆنه‌ک‌ه‌ی ئی ده‌رنه‌هات.

الْعَصْبَاءُ: به‌رده وردکه.

الْعَصْبَةُ: به‌مانا (الْعَصْبَاءُ) دئ ۵

سوریزه (کۆکه‌و هه‌لامه‌ت و له‌رزو

تای له‌گه‌ئدایه).

ليلة العَصْبَةِ: نه‌و شه‌وه‌ی دوا سی رۆژه‌ی

دوا‌ی په‌که‌م رۆژی جه‌ئنی قوربان دین.

الْعَصْبَةُ: تاکی (الحَصَب).

الْمَحْصَبَةُ: ده‌گوترئ: (أَرْضُ مَحْصَبَةٍ):

زه‌وبیه‌کی به‌رده وردکاوییه زۆری به‌رده

وردکه ئی هه‌یه ۵ یان ده‌فه‌رنیک‌ه

خه‌لکه‌ک‌ه‌ی زۆر توشی سوریزه ده‌بن.

الْمَحْصَبُ: شوینی شه‌یتان ره‌جمکردن.

حَصْحَصَ: به‌شیویه‌ک‌ه پۆیشت وه‌کوو

پی‌وه‌ندی له پیدایی ۵ په‌له‌ی کرد

له‌پۆیشتنه‌ک‌ه‌ی دا ۵ زنده‌ی رۆیی کرد

حَصَدَ الْقَوْمَ بِالسَّيْفِ: خه لگه که ی به
شمشیر گوشت و قاره بری کردن.

حَصَدَ الْجَبَلَ وَلَحَرَهُ حَصْدًا: حه بله که ی توند
باداو گشتی کرد، (هر حَصِدُ وَاخَصْدُ
وهی حصداً).

وَبَرَّ اخْصَدُ: ژیه که زور توند کراوه ه
(دِرْعُ حَصْدَاءِ) زریه که نه لقه کانی
بچوک و تۆکمه ن.

اَخْصَدَ الزَّرْعَ: کشتو کاله که کاتی
دروپنه ی هاتوو ه.

اَحْصَدَ الْجَبَلَ: حه بله که ی گشت باداو ه
زور به پته وی دروستی کردوو ه.

اَخْصَدَ الزَّرْعَ وَلَحَرَهُ: به مانا (خَصْدَةُ) دئ.
اِسْتَحْصَدَ: توند و پته وی کرد.

الْحَصَادُ: به مانا (الْحَصْدُ) دئ ه قورنان
دمه رموی: ﴿وَرَأَوْا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ﴾ ه کاتی دروپنه ه کشت و
کالی درواوه ه بهروبوی درهخت.

الْحَصْدُ: توند کردن و گشت کردن و هتیری
نامیری موسیقاو حه بل و گوریس و
زری.

الْخَصْدَاءُ مِنَ الشَّجَرِ: نه و درهخته یه
که لای زوربی.

الْحَصِيدُ: کشتو کالی درواوه ه قورنان
دمه رموی: ﴿وَرَحَبُ الْخَصِيدِ﴾.

الْحَصِيدَةُ: به مانا (الْحَصِيد) دئ ه زهوی
کشتو کال ه لای خواری رو ه و
دمغل که داس ناپگریته وه، بهر
دهمی داس ناکه وئ، (ك: حصاد).

له نیشه که دا گله که ی نه مدیوو نه و
دیو کردو پشکنی.

حَصَحَصَ الشَّيْءُ: شته که دوا ی نادپاری و
نامه علوومی رون بووه وه، دهگوترئ:
(حَصَحَصَ الْحَقُّ): حه ق و راستی
روون بووه وه.

حَصَحَصَ الْبَعِيرُ: حوشتره که نه ژنوی خوی
هه لنان له زهوی گیر کردن بؤ نه وه ی
به باره وه هه لئس.

حَصَحَصَ بَفْلَانٍ: به فلانکه سه وه نووساو
وازی لی نه هینا.

حَصَحَصَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند و
نه مدیوو نه و دیوی کرد.

حَصَحَصَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته که ی جولاند
تاله ناو شته که ی تر دا جیگیر بوو.

حَصَحَصَ الْبَعِيرُ بِصَدْرِهِ الْأَرْضَ: حوشتره که
به سنگی زهوی به که ی تهخت کرد
تاله سهری بیخ بخواو پالبه که وئ.

تَحَصَّحَصَ: بؤ مطاوعه ی (حَصَحَصَ) دئ
ه به زهوی به که وه نووساو تهخت بوو.
تَحَصَّحَصَ الْبَعِيرُ وَلَحَرَهُ: کولسکه که
روتایه وه و بلا و بووه وه.

الْحَصْحَاصُ: گل ه (سیر حصحص)

رؤیشتنیکه بی پیچ و په ناو راههستان.
الْحَصْحَصُ وَالْحَصْحَرُ: نه و پیاهوی زور
به دوا ی شت دا بگه پئ و شت ورد
بکاته وه بجپته بنج و بناوانی شت بؤ
نه وه ی بیانزانی و سه رژمیریان بکا.
حَصَدَ الزَّرْعَ وَالنَّبَاتَ حَصْدًا وَحَصَادًا: گیاه
دمغله که ی به داس دروپنه کرد.

حصائد الألسنة: قسمو باسینک که بی
ماناو سودو قازانج بی ۵ پیغه مبه
دغه رموی: (وهل یکب الناس
الأحصائد الستهم).

المُحصَدُ: داس و ماراغان ۵ نامیری
دروینه، (ک: محاصد).

المُحصَدُ: بیرو بؤ چونی راست و دروست
۵ دهگوتری: (رجل مُحصَدُ الرأی)
پیاویکه بیرو بؤ چونیسکی راست و
رهوای ههیه.

حَصَرَتِ الناقةُ حَصْرًا: کونی هاتنه
دمره وهی شیر ی تهنگه بهر بووه ۵
بۆری میز کردنی تهنگ بۆته وه.
حَصَرَ الإخيلُ: بۆری میزی یان بۆری
هاتنه وه دمره وهی شیر ی تهنگه
بهربووه.

حَصَرَ البعيرُ: حوشتره که ی به زنجیر بهسته وه.
حَصَرَ فلاناً: تهنگی به فلان هه لچنی و
هه موو لایه کی ئی برپیه وه ۵
دهگوتری: (حصره المرض أو الحرف):
نه خووشی یان ترس مه نعی کرد
له وهی بهرده وام بی له سهر کاره که ی،
(هر محصور و حصیر).

حَصَرَ الشيءُ: شته که ی سهر ژمیر کرد.
حَصَرَ فلان حَصْرًا: فلانکس سنگی
تونددبوو ۵ به خیل و رزددبوو،
دهگوتری: (حَصَرَ على فلان):
یارمه تیه گانی خو ی له فلانکس
بری ۵ شته که ی ئی یاساغ کرد.

حَصَرَ القاريءُ: قورشان خویننه که زمانی
گیراو وشه گانی بؤ دهرنه بران ۵
نه ی توانی قسه گانی یان قورشان
خویندنه که ی ته واو بکا.

حَصَرَ بالسیر: نهینی یه گانی شارده وه
ناشکرای نه کردن.

حَصَرَ عن الشيء: به هو ی نه توانینه وه
وازی له شته که نه هینا، (هر حصر).
حَصَرَ فلان: فلانکس توشی گرفت بوو،
پیسایی بؤ نه کرا.

أَحْصَرَ البعيرُ: به مانا (حَصِرَه) دئ.
أَحْصَرَ فلاناً: فلانکس ی بهند کرد.
أَحْصَرَ المرضُ وأَحْصَرَهُ الحرف: نه خووشی
یان ترس و بیم رن گه ی
بهرده وامبوونی له سهر کاره که ی ئی
گرت ۵ قورشان دغه رموی: (فَلان
أَحْصِرْتُمْ لَمَّا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَيْدِي).

أَحْصَرَ فلان: فلانکس توشی گیرانی
په خو له بوو نه وهی له گه دهی دا هه یه
له پیسایی نایه ته دمره وه، دهگوتری:
(أَحْصَرَ الرجلُ وَأَحْصَرَ بغالطِهِ أو بوله،
وأحصر عليه غائطُهُ أو بوله).

حَاصِرُهُ حَاصِرَةٌ وَحَصَارًا: ده وهی داو
هه موو لایه کی ئی گرت و نه بهیشت
له شوینی خو ی دهریچن.

احتصر البعيرُ: به مانا (حصره) دئ.
الحصارُ: پهت و زنجیری به ستنه وهی ولاخ
۵ نه و شویننه ی ناده میزادی تیدا
بهند دهگرت ۵ ناوازی که له

ئاوازەكانى موسىقا ۋ شوراي دەورى
قەلاۋ شار، (ك: خُصْرُ و أحصرة).

أَلْحَضْرُ: واتە: كورت ھەتتەن ئىثباتى
حوكم بۆشتەكە ۋ لادانى لەشتى تر ۋ
بەلای مەنطىقىيەكانە ۋە برىتيە
لە(قضىيە سنووردار).

أَلْخَصْرُ: ميز گىران ۋ پىسايى گىران.

أَلْخَصْرُ: دەستو دەم ۋ داۋىنپاك.

أَلْخَصِيرُ: بىچ چىلدانە ۋ تەنگەتيزە ۋ تۈرە
ۋ رۇدو چىروك ۋ قەرشى چىنراۋ
لەگەلای بەرپەدا ۋ بەندىگراۋ، ئەو
كەسەى ناھىلى پەككىكى تر جەم ۋ
جۆل بىكا قەتىسى دەكا ۋەكوو
قورئان دەفەرمۇي: ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾.

أَلْخَصِيَّةُ: ھەسىر راخەرى چىنراۋ
لەگەلای بەرپەدا.

المحصورة: زەۋى پەرۋىنكراۋ.

خَصْرَمُ فُلان: كاپرا رۇدو چىروك بوو بى
خېرو بېرە.

حَصْنُ الْفَرَسِ: غىرە حصاً ۋ خصاصاً:
ئەسپەكە پۇشتىنى گورج ۋ گول ۋ
خېرا بوو.

حَصْنُ الشَّعْرِ: موۋەكانى تاشىن.

حَصْنُ الشَّيْءِ: شتەكەى رۇياندى.

حَصْنٌ فُلاناً كذا من المال: فلانكەس بەشى
خۆى لەمالەكە برد.

حَصْنُ الشَّعْرِ: قىزەكانى ھەلۋەرىن ۋ (حَصْنٌ
فُلان) رىشى تەنك بوو.

حَصْنُ الطَّائِرُ وَحَصْنٌ جَنَاحُهُ: پالندەكە
پەرۋىالى تەنك بوون ھەلۋەرىن ۋ
(هو أَحَصْنُ وهي حصاء)، (ك: حَصْنٌ).

أَحَصَّةُ: بەشى خۆى پى دا.

حَاصَةٌ وَحِصَاصٌ: شتەكەى بەش بەش
کرد ھەرگەسە بەشى خۆى برد.

حَصْنُ الشَّيْءِ: شتەكە دەرکەوت ۋ رون
بوو ۋە.

حَصْنُ الشَّيْءِ: شتەكەى بەش بەش کرد.

إِحْصَانٌ: روت بۆۋە توووك ۋ قىزى
ھەلۋەرىن.

تَحْصُورُ الشَّيْءِ: شتەكەيان كىردە چەند
بەشىك.

تَحْصُصُ فُلان: قىزى روتايە ۋە.

الأحصن: پىاۋىك كە قىزى زىاد نەكا،
دەگۈترى: (رجل أَحَصٌ) ۋ (يوم أَحَصٌ)

رۇۋىكى زۆر ساردو سەرمايە ۋ خۆر
بەدەرۋە نىيە ۋ (سيف أَحَصٌ)

شمشیرىكە ھىچ كەلى تى نەكەوتوون.

أَلْحَصَاءُ: سالى بى خېر ۋ (ربح حصاء)

بايەكە تەپ ۋ تۆزى پىۋە نىيە.

الْحِصَّةُ: گىا زەغفەران.

الْخَاصَّةُ: نەخۇشپىيەكە دەپىتە ھۆى قىز
ھەلۋەرىن.

الْخِصَاصَةُ: ئەو تولەى بەمىۋەكە ۋە
دەمىنى پاشى بىرىنى.

أَلْخَصْنُ: بەش ۋ بار، (ك: حِصَصٌ) ۋ

ماۋەپەكە لەزەمەن.

أَلْخِصِيصُ مِنَ الشَّعْرِ وَالرِّيشِ: ئەو قىزو

پهړو پۆله په گه هه لومړیوه ۵
 دهگوترئ: (لرس حصیص) نهو
 نه سپه په توکی سهرشانی پاتوکی
 کلکی کورت بی ۵ به مانا ژماره ش
 دئ، دهگوترئ: (حصیص القوم کذا)
 ژماره ی نهو گه له نهو منده په.

الْغَصِصَةُ: نهو توك و كوك و مووه په
 دواى تاشسین و هه لکه نــــــدن
 کۆبکرتنه وه، (ك: حصائص) ه.
 حَصِيفُ الرَّجُلِ وَجِلْدُهُ حَصَفًا: نهو پیاوه یان
 پیسته که ی تووشی گروپه کی وشک
 هاتووه، (هر حَصِيفٌ)

حَصَفَ الشَّيْءُ حَصَافَةً: شته که پته وو
 تۆکه یوو که مو کورتی تیدا نه بوو
 ۵ دهگوترئ: (حَصَفَ فُلَانٌ) فلانکه س
 عه قل و نارمزوی ریک و پیکه و راوو
 بۆ چوونی له جی خویه تی، (هر
 حَصِيفٌ)

أَحْصَفَ الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نه سپه که بازی به
 هیزی هاویشست و بازه کانی کورت
 کورت بوون.

أَحْصَفَ الشَّيْءُ: شته که ی پته وکرد ۵
 دهگوترئ: (أَحْصَفَ الْحَالِلُ نَسَجَ
 الثَّوْبِ) جۆلاکه تهنینی قوماشه که
 (بزوه) که ی زۆر توندو تۆل کردوه.

أَحْصَفَ الْغَرُّ فُلَانًا: گهرما کارى کرده
 سه رفلان و زیپه کی له پیست و
 جهسته دا په پداکردن.

أَحْصَفَ الشَّيْءُ عَنْ كَذَا: شته که ی له وه

دوور خسته وه.

اسْتَخْصَفَ الشَّيْءُ: شته که باش بوو،
 قایم و پته و بوو ۵ دهگوترئ:
 (اسْتَخْصَفَ الْحَبْلُ) واستخفف الراى).

اسْتَخْصَفَ الْقَوْمُ: قه وم و خویش کۆبونه وه.
 اسْتَخْصَفَ عَلَيْهِ الزَّمَانُ: رۆژگار له گه ل
 فلان دا توندو تیز بوو.

الْحَصَفُ: گروپی وشک ۵ زیپه کی بچوک که
 کیمیان ئی دئ به لام گه وره نابن، زۆر
 جار وادبج له رۆژگاری گهرم دا
 له ورگیش په پدا دهن.

الْمُخْصَفُ مِنَ الدَّرَابِ: ولاحی گورج و
 به هیزو خیرا پۆ.

الْمُخْصَفُ وَالْمُخْصِفُ مِنَ الدَّرَابِ: به مانا
 (المخصاف) دئ.

حَصَلَ الشَّيْءُ حَصْرًا: شته که مایه وه
 په پدا بوو.

حَصَلَ عَلَيْهِ كَذَا: نه وه ی له سه ر چه سپاو
 پیویست بوو.

أَحْصَلَ النُّخْلُ: خورماکه نال و بۆلی ئی
 په پدا بوو یان زۆر خورمای خراب و
 پوچی تیپه لاو بوو.

حَصَلَ النُّخْلُ: به مانا (أَحْصَلَ) دئ.

حَصَلَ الشَّيْءُ وَالْأَمْرُ: شته که ی یا
 کاره که ی له وانی تر جیا کرده وه،
 دهگوترئ: (حَصَلَ الْبُرُّ مِنَ التَّيْنِ)
 گهمه که ی له کایه که جیا کرده وه.

حَصَلَ: کۆی کرده وه ۵ (حَصَلَ عَلَيْهِ)
 په پداى کردو وده دى هینا.

ه دهگوترئ: (أحصى الكتاب)
 کتیبه‌گهی له‌بهرکرد.
 حَصَى الثَّيْبَى: شته‌گهی پاراست.
 تَحَصَّى: خوی پاراست.
 اسْتَحَصَّى: عه‌قل و نارمزوی ته‌واو بوو
 پی‌گه‌یی.
 ألْحَصَى: بهره‌ده ورده ه ژماره‌ی زور.
 الحِصَاة: تَاك له‌بهرده ورده ه میز
 خه‌ستبوونه‌وه له میزه‌لدان دا تاوای
 لَی دئ وادهمزانی بهره‌ده ورده‌میه ه
 عه‌قل و ناووز ه عه‌قل و بیرو بو
 چون ه دهگوترئ: (ماله حصاة
 ولاأصاة) نه عه‌قلی هه‌یه نه‌پراو بیرو
 بو جونی هه‌یه.
 حصاة اللسان: زمانپاراوی.
 الحِصَى: پیاوی عاقل‌مه‌ند.
 الْمُحْصَاة: بهره‌ده‌لان ه (أرض محصاة)
 زه‌وییه‌ك زوری به‌رد هه‌بی.
 حَضَاتُ النَّارِ حَضْنًا: ناگره‌كه هه‌لگیرساو
 بلی‌سه‌ی سه‌ند ه دهگوترئ: (حَضَاتُ
 الحرب) شه‌ر به‌رپابوو هه‌لگیرسا.
 حَصَا النَّارَ: ناگره‌گهی داگیرساندو
 خوشیکرد.
 حَصَا الحوادثَ المهمرةَ: روداو‌ه‌گان خه‌مو
 خه‌فه‌تیا ن هیئا.
 احْصَا النَّارَ: به‌مانا (حَضَاهَا) دئ.
 الحِصَاءُ: بلی‌سه‌ی ناگر.
 الحِصِيَّةُ: زور سبی، دهگوترئ: (أبيض
 حِصِيَّةً) زور سبی به.

پلانیکی ره‌چاو کرد که‌نه‌هیلا
 نه‌خوش‌یی‌ه‌که توشی ناژه‌ل و
 ناده‌میزاده‌گان ببی.
 تَحَصَّنَ: پاریزگارو قه‌لاو شوره‌ی بو
 دروست کرد بو نه‌وه‌ی بی‌پاریزی.
 تَحَصَّنَ بِالْحِصْنِ: خوی به‌شوراو قه‌لاکه
 پاراست.
 تَحَصَّنَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که داوینپاک بوو.
 تَحَصَّنَ الْمُهْرُ: ماره‌یی بوو به‌شورا بو
 نافرته‌که.
 الْحَاصِنُ وَالْحَاصِنَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرته‌ی
 داوینپاک یان خاوه‌ن می‌رد.
 الْحِصَانُ: نه‌سپ، (ك: حُصْنٌ وَأَحْصَنَةٌ).
 الْحِصْنَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: به‌مانا (الحاصن) دئ.
 الْحِصْنُ: قه‌لا، سه‌نگه‌ر، (ك: حِصْرٌ
 وَأَحْصَادٌ وَحِصْنَةٌ).
 أَمْرُ الْحِصْنِ: کونی‌ه‌ی ری‌وییه.
 الْحِصْنُ: شوینی قایم و پته‌و.
 الْحِصْنُ: (أَمْرُ الْحِصْنِ) کونی‌ه‌ی ری‌وییه.
 الْحِصْنُ: قه‌لا.
 حَصَاهُ حَصْرًا: مه‌نعی کرد.
 الْحَصْوُ: زان یا پیچ که به‌ریخوئه دا دین.
 حَصَاهُ حَصِيًّا: به‌بهرده ورده لی‌ی دا یان
 به‌رده ورده‌ی تی گرت.
 حَصِيَّتِ الْأَرْضُ حِصِيًّا: زه‌وییه‌که به‌رده
 ورده‌ی زوربوون.
 حِصِيَّ الرَّجُلِ: پیاوه‌که توشی نه‌وه بوو به‌رد
 بکه‌ویته میزه‌لدانی‌ه‌وه (هو مَحْصِيٌّ).
 أَحْصَى الشَّيْءَ: نه‌ندازه‌ی شته‌گهی زانی

الْمِخْضُ: مقاش، کۆلّه و مژ، نهو شته ی ناگری پی تیک و مرد دده ی.

حَضَبُ النَّارِ حَضَبًا: دارو چیلکه ی خسته ناو ناگره که بو نه و ی زیاتر بلنسه بسین ۵ ده گوتری: (حَضَبُ الْحَرْبِ): شهر ی هه لگیر ساند.

تَحَضُّبُ الرَّجُلِ: نهو پیاوه پنگای ناخوش و هه لدر و پر که ندو له ندی گرتنه بهر له بهر نزیکی، به پنگای خوش و تهخت دانه پوی له بهر دووری.

الْحَضْبُ - الْحَضْبُ: دهنگی که وان.

الْحَضْبُ: داری سوتاندن ۵ سوتهمه نی ۵ بویه نیبنو عه بیاس له حیاتی (حَضْبُ جَهَنَّمَ) خویندویه تیه و هه (حَضْبُ جَهَنَّمَ) ۵ هر شتیک ناگر خوش بکاو بلنسه ی بداتی پی ده گوتری: (حَضْبُ). المِخْضُ: به مانا (المِخْضُ) دئ.

حَفَّجَ عَنِ الطَّرِيقِ: له پنگا که لای داو به هه له روی.

حَفَّجَ بِالشَّيْءِ الْأَرْضَ: شته که ی به زهوی کیشا.

حَفَّجَ بِلَانِ الْأَرْضِ: فلانکه سی به زهوی دا داو خستی.

حَفَّجَ كَلَامَهُ وَبِهِ وَلِيَهُ: قسه که ی کورت کرده و هه لایه نیکی گرت.

الْمِخْضُ السَّعِيُّ وَغِيْرُهُ: حوشتره که یان ولاغه که له سه ره لا که وت پیخی خوارد ۵ پیاوه که له سه ره ته نیشت راکشا ۵ له رقا خوی به سه ره زهوی دا داو دادو فیغانی کرد.

الْمِخْضُ عَلَى الشَّيْءِ: به سه ره شته که دا بلاقرا به و هه.

الْحِضْجُ: نه و میه به زهوی به بنوسی ۵ نهو قور و لیتیه به بنکی حه و زی ناوه و دهنووسی ۵ نهو ناوه ی له دو پلاوی ولاخ و نازه لدا ده مینیتیه و هه، (ك: احضاج) ده گوتری: (رجل حِضْجٍ) پیاویکی نازاو چاونه ترسه.

الْحَضِيجُ: (حَضِيجُ الرَّادِي): لای شیوه که.

المِخْضُ: داری که به نه ندازه ی کلکه پاچ و بچو کتر جل شور که جل ده شوا به و داره له جله کان دده بو نه و ی زوو چلکه که یان لی بیتیه و هه.

المِخْضُ: نهو که سه ی له پنگا لای دابی.

المِخْضَةُ: به مانا (المِخْضُ) دئ.

حَضَرَ فُلَانٌ حَضَارَةً: فلان له ناوه دانی دا نیشته جی بوو ۵ بوو به شارستانی.

حَضَرَ الْغَالِبُ حَضْرًا: پیاوه نادیاره که هاته و هه، که پابه و هه.

حَضَرَ الشَّيْءُ وَالْأَمْرَ: شته که هات، پهیدا بوو.

حَضَرَتِ الصَّلَاةُ: کاتی نوپژ هات.

حَضَرَ عَنْ فُلَانٍ: له حیاتی فلانکه س نه م ناماده بوو.

حَضَرَ الْمَجْلِسَ وَالْحَوْهَ: ناماده ی نه نجومه ن و کۆبونه و هه که بوو.

حَضَرَ الْأَمْرَ فُلَانًا: روداوه که هاته سه ره فلان ۵ قورشان دمفه رموی: إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ.

حَضَرَ الْأَمْرَ بَحْرٍ: راوو بۆ جوونی جوانی
دهرباره‌ی هه‌بوو.

أَحْضَرَ الْفَرَسُ أَوِ الرَّجُلُ: نه‌سه‌یه‌که یان
پیاوه‌که له‌کاتی رویشتن دا بازی دا
(هو و هی محضار و محضیر).

أَحْضَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی هیئا ناماده‌ی
کرد.

أَحْضَرَ الشَّيْءُ فَلَانًا: به‌فلان‌که‌س
شته‌که‌ی هیئا.

أَحْضَرَ ذِهْنَهُ لِلْأَمْرِ: سه‌رنجی ڕاکیشا بۆ
لای کاره‌که.

حَاضِرُ الْقَوْمِ: له‌گه‌ل قه‌ومه‌که دانیشتو
ده‌رسی دا دان، قسه‌ی بۆ کردن.

حَاضِرٌ خَصْنَه: له‌گه‌ل به‌رامبه‌ره‌که‌ی دا
دانیشتو نه‌ژنۆیان پێکه‌وه نان و
ده‌ستیان کرد به‌دهمه‌ ده‌م.

حَاضِرٌ فَلَانًا: له‌سه‌ر مافی خۆی به‌سه‌ر
فلان‌که‌س دا زال بوو چی که‌وت لیی
سه‌ند.

حَضَرَ الشَّيْءُ: ناماده‌ی کرد ډ ده‌گوتری:
(حَضَرَ الدَّرَاءَ) ده‌رمانه‌که‌ی ناماده کرد.

حَضَرَ الدَّرْسَ: وانه‌که‌ی له‌ ذیهنی خۆی
دا ناماده کرد.

أَحْضَرَ الْمَجْلِسَ: به‌مانا (حَضَرَةُ دئی).
أَحْضَرَ الْمَكَانَ: له‌و شوینه دا نیشه‌جی بوو.
أَحْضَرَ: که‌وته گیانه‌لاوه‌وه.

تَحَضَّرَ: ناماده‌بوو ډ ره‌وشتو دابو
نه‌ریتی شاره‌ستانانی هه‌لگرتو
وه‌کوو نه‌وان هه‌ئس و که‌وتی کرد.
استحضَرُهُ: داوای ناماده‌بوونی کرد.

اسْتَحْضَرَ الْفَرَسَ: بازی به‌نه‌سه‌یه‌که‌دا.

اسْتَحْضَرَ الشَّيْءَ: به‌مانا (أَحْضَرَةُ دئی).

اسْتَحْضَرَ فَلَانُ الْمَسَائِلَ وَالْمَعَانِي: فلان
مه‌سه‌له‌و زانیاریه‌کانی بیر خۆی
هیئاپه‌وه.

الْحَاضِرُ: خێل و هۆبه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئاوێک
به‌خه‌ون و جی نه‌هێلن ډ هۆزو خێل
که به‌گه‌رپنه‌وه بۆ نه‌و خانوه‌ی که
کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆیانی تێداپه ډ نه‌و
که‌سه‌ی دانیشتوی ئاوه‌دان و
شارنشینه ډ کات و ساتی نیوان
رابردو و داهاتوو، (ک: حَضُور حَضَار
و حَضَر) ډ ده‌گوتری: (فلان حاضر
الْجُرَّاب) فلان‌که‌س زوو وه‌لام
ده‌داته‌وه‌و بۆ قسه‌ دانامیئ.

حاضر البديهة: زوو له‌شت حالی ده‌بی.
الحاضرة: قه‌ومێکی دانیشتوو له
ئاوه‌دانێ یه‌ک دا.

حاضرة الشيء: نزیک به‌و شته ډ
(حاضرة البحر) نزیک ده‌ریا ډ
پێچه‌وانه‌ی خێله‌کی و سارانشین ډ
شارو گوند ډ (التجارة الحاضرة) واته
بازرگانیکردن به‌شیوه‌ی نه‌قد و
بمه‌هری ده‌ده‌م.

الحضار: جوړی‌که له‌ رویشتنی ولاخ،
جوړه ره‌وتی‌که.

الحضار من الأبل: حوشتی به‌ هیزو
خۆشپه‌و ډ هه‌روا به‌ حوشتی
(سپی)ش ده‌گوتری ډ بۆنی خۆش

به سهر روخساری که نیزه که وه.

الْحَضْرَةُ: نیشته جی بوون له ناوهدانی و
شاردا ۵ پیچیه وانهی ساراو دهوار
نشینی ۵ زیارو پیشکوتن له هه موو
بواریکی زیان دا هه روا له روی
هه نن و نه دمبیش.

الْحَضْرَةُ: شارو گوندو شاروچکه ۵
ناده میزادی نیشته جی بوو له شارو
شاروچکه و گونددا ۵ که سیک توانای
سه فهری نه بی.

الْحَضْرَةُ: رۆیشتنی به باز.

الْحَضْرَةُ: خوشتریک زۆر په لاماری
له وهر و ناویدا.

الْحَضْرَةُ: حازربوون ۵ دهگوتری: (کلمته
بحضرة فلان) قسم له گه ل کرد
به ناماده بوونی فلان ۵ به مانا نزیکی
شتیش دئ، ده لئ: (کت بحضرة
الدار) له نزیک خانوه که بوم
که رهسته ی خانوو دروستکردن له
گل و بهردو که چ و قسل خشت و بلوک.
الْحَضْرَةُ: من الثياب: قوماشیکه له
(حه ضوره) وهه پئراوه (حه ضوره)
گوننیکه له یه مهن.

الْحَضْرَةُ: پێرێک له قه ووم و خویش، یان
گروپیک که خویشان بۆ شه ر
ناماده کردبسی ۵ پێشه تای سوپا ۵
خهرمانی خورما (مشتاخی خورما)،
(ک: حضائر و حضیر) ۵.

لِلْحَضْرَةِ: نه ویه ههنگاوی به هیز بهاوی،
(ک: محاضیر).

محاضر العرب: خیلێکن له عه ره ب بۆ
رۆیشتن به ناو بانگ بوون له به ر
خۆشپه روی ناز ناوی (العدائون) یان
هه بووه.

الْحَضْرَةُ: شوپنی شت ئی دهره یان ۵ نه و
خیل و هۆبه ن ده چنه سهر ئاوێک و
ئێ ی ده مپننه وه ۵ په ره کاغه زیکه
روداوێکی تیدا دهنوو سړی له کو تایی
دا چهنه که سیک واژوی ده گهن ۵
له وان ه مه حضه ری نه نجومه نی
وه زیران و مه حضه ری پولیس و نه و
چۆره شتانه، (ک: محاضر) ۵.

الْحَضْرَةُ: کاربه دهستی که سهره ناجمی
به ریاری داد وهر بلاو ده کاته وه و
حوکمه که جی به جی ده کا.
الْحَضْرَةُ: کار به دهستی که یارمه تی
ماموستایانی (الطبیعیات) ده دا که ل و
به لی پئویست بۆ نه زمونکاریه که یان
بۆ دابین ده کا.

المحضر من الأشياء: نه و شته یه زوو
تیک بچی و بفه وتی.

حَضْرَمٌ فِي كَلَامِهِ: لهنگی و زمان خواری
به قسه کانیه وه دیار بوو.

حَضْرَمُ الشَّيْءِ: شته که ی تیکه لاو کرد.
الْحَضْرَمِيُّ: هه ر که سیک خه لکی
(حضرموت) بی، (ک: حضارمه) ۵.

حَضُّهُ عَلَى الْأَمْرِ حَضًّا: هه لئنا بۆ کردنی
کاره که ی ۵ قورئان ده فهرموی: ﴿وَلَا
يَخُصُّ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾.

حاضٌ فلان فلاناً: هریه که له و دوانه
په کتریان هه ئنا.

حَضَّضَهُ عَلَى الْأَمْرِ: هه ئی ناو
به جه خته وه داوای ئی کرد کاره که بکا.
تَحَاضُّوا: نه و کۆمه نه په کتریان هه ئنا بو
نه نجامدانی کاره که ه قورئان
دفعه رموی: ﴿كُلًّا بَلَّ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ،
وَلَا تَحَاطُّوا عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾.

التَّحْضِيزُ: به لای نه حوییه کانه وه
به مانا هه ئانه بو کردنی کارئک
به هوی به کار هینانی پیتیک له پیته
تایبه تییه کانی ته حضیض که (هلاً
ألا لوما لولان).

الْحَضَضُ: هیچ ه دهگوتری: (ماعنده حضض
ولا بضض): واته هیچی لانیه.

الحِضْضُ: نیسمی مه صدره له وشه ی
(الحض) وهرگیراوه.

الحَضِيزُ: حال و زکاو ه ههر شوئنیك
له زهوی که نه زم بی ه هه روا
به تۆپه لای کیویش دهگوتری ه
به لای زانیانی ناسمان شوناسییه وه
خائیکه بهرام بهر بهر زترین
مه نزلێ مانگ.

الْحَضِيزَةُ: نه وهی له توانا دایه ه
دهگوتری: (أخرجت اليه حضیضتی
وبغیضتی) ههرچیم شک بردو هم
بوو بۆم دهره ئنا.

حَضَّيْنُهُ حَضْنًا وَحَضَّائَةً: خستیه ژهر
چاودهری و ژهر بالی خۆیه وه ه

دهگوتری: (حَضَنَ الطَّائِرُ الْبَيْضَ)
بائنده که هیلکه کانی خسته ژهر بالی
خۆیه وه له سهریان هه ئنیشته ه
(حَضَنَ الرَّجُلُ الصَّبِيَّ) پیاوه که
منداله که ی په رومرده کردو چاودهری
کرد (هو حاضن)، (ك: حَضْنَةُ وَحْطَان)
ه (هي حاضنة)، (ك: حواضن).

أَحْضَنَ الطَّائِرَ الْبَيْضَ: مریشکه که ی،
(په له وهرده که ی) له سهر هیلکه
نایه وه.

أَحْضَنَ الشَّيْءَ: به مانا (حَضْنَةُ) دئ:
دهگوتری: (أَحْضَنَ هَذَا الْأَمْرَ)
سهر بهرشتی کاره که ی کردو داکۆکی
ئی کرد.

الحاضنة: دایه ن ه نه و نافرته ی له
شوئنی باوک و دایک نه رکی به خێو
کردنی زارۆک له نه ستۆ دهری ه
هه روا به دارخورمایه ک دهگوتری
لاسکی هیشوه خورماکانی کورت بن.
الحَضَائَةُ: سهر بهرشتی و به خێو کردن
منداله ه (دور الحضانه) نه و
قوتابغانه ن که مندالیان تیدا
په رومرده دهکرتن.

الحِضْنُ: باوهش، سینگ تا دهگاته خوار
ناوکه وه.

الحِضْنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: نه ملاو نه و لای شته ه
دهگوتری: (ما زال يقطع احضان الأرض)
(ومنع الطائر عِشّاً في حِضْنِ الجبل)
هیلا نه ی بائنه وه لانه ی ئاژمه و
ته و یله و گهور.

الْمُحْتَضَنُ: به مانا (الحِضْن) دئ.

حَضَا النَّارَ حَضْرًا: ناگره که ی هه لگير ساند.

حَطَا بِهِ الْأَرْضَ حَطْنًا: به زهوی داداو خستی.

حَطَلَ الرَّجُلُ: به بهری دهستی پانه وپان به پستی پیاوه که ی کپشا.

حَطَا الشَّيْءُ رَبَّهُ: شته که ی پال پئوه ناو هاو پستی، شته که ی له ولاداو داکوکی ئی کرد ه دهگوترئ: (حَطَا بفلان عن رأيه).

الْحَطُّ: پاشماوه ی ناو له بنکی بهرداخ و قاپ دا ه که مینک له خورما واته ئه وهنده بئ پیاو له پستی بهستی.

الْحَطِيسُ: مِنَ النَّاسِ: هه تیو مچه و خو پری.

الْحَطِيسَةُ: پیاوی کورته بالا ه پیاوی روخسار ناشیرین.

حَطَبَ حَطْبًا: داری سوتاندنی کۆکردنه وه.

حَطَبَ لِي حَبْلُ فُلَانٍ: پارمه تی فلانی داو که وته سه ر بیرو باوم پری ئه و.

حَطَبَ عَلَيْنَا بَخْرٌ: هه ولی خیر و خوشی بۆ داین.

حَطَبَ الْحَطَبُ: داری سوتاندنی کۆکردنه وه ه (حَطَبَ الْمَالَ) مالی کۆکردنه وه.

حَطَبَ الْقِسْمَ وَالنَّارَ: داری سوتاندنی بۆ قه ومه که بۆ ناگره که گرد کرده وه.

حَطَبَ الْعَبَّ: وشکه ل و بیژوله کانی له دار میوه که کرده وه ه پان بۆله وشک و

بیژولی له هیشوه تر پیه کان کرده وه ه (هر حاطب)، (ك: حُطَابٌ) ه (وهی

حاطبة)، (ك: حَوَاطِبٌ).

حاطب لیل: ئه وکه سه ی گوئی نه داتی ههر چی به سه رزاری دابی بیلئ.

حَطِبَ الْمَكَانَ حَطْبًا: ئه و شوینه دا ری زۆر بوو.

احْطَبَ الْمَكَانَ: به مانا (حَطَبٌ) دئ.

احْطَبَ الْكَرْمُ: داری میوه که شیایو ئه وه یه بکریته داری سوتاندن.

احْطَبَ الْحَطَبُ: داری سوتاندنی کۆکردنه وه.

احْطَبَ الْمَطْرُ الزَّرْعَ: بارانه که کشت و کاله که ی له بیخ دهره ینا.

اسْتَخْطَبَ الْكَرْمُ: توله میوه کان وشک بوون و شیایو ئه وه ن بپر دین و

بکریته سوته مه نی.

الحطاب: ئه و توله میوانه ن که سالانه له داره میوه که ده بر دئ پی ی

ده لئین: مَيُولَاك.

العَصَبُ: ههر چی وشک بووبئ له لق و پۆی

دره خت و توله میوو کشت و کال و بکریته که ره سه ی سوتاندن و ناگر

کردنه وه، چقلى داری (عِصْبَا) دهگوترئ: (فلان يَمْشِي بَيْنَ الْقُومِ

بِالْحَطَبِ) فلان که س فیتنه یی و دوزمانی له نیو قه ومه که دا بالاو

دهکاته وه.

الحطاب: دار گرد که ره وه، دار فروش، (ك: حَطَابَةٌ)

الْحَطْرِيَّةُ: گورزه دار.

الْمِخْطَبُ: بیور، تهور (نامیری دارکردنه وه).

حَطَّطَ فِي عَمَلِهِ أَوْ مَشْيِهِ: پهله‌ی کرد له کاره‌کی دایان له‌پویشن دا یان که‌وته خوار، به‌ری‌ووه.

حَطَرًا حَطَرًا: خستی، کیشای به‌زوی دا. حَطَرًا بِالْبَلْبَلِ: تیری پنیوه نان، تیره بارانی کرد.

الحاطرة: پرنده ۵ ده‌گوتری: (سیف حاطرة) شمشیرکی تی‌زهو پرنده‌یه.

حَطَبُ الدَّابَّةِ حَطَاطًا: ولاغه‌که به‌خپرابی ر‌وی.

حَطَّ فُلَانٌ حَطًّا: فلان‌که‌س دابه‌زی نیسته‌جی بوو.

حَطَّ السَّيْرُ: نرخ دابه‌زی کالاً هرزان بوو. حَطَّ فِي عَرْضِ فُلَانٍ: تانه‌ی له نامووسی فلان دا له پ‌یزو نرخ‌ی داشکاند سوکایه‌تی پی کرد.

حَطَّ الرَّجُلُ: دهمو چاوی زیبکه‌یان دهردان. حَطَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی داگرت ده‌گوتری: (حَطَّ رَحْلَهُ): بارو بارگه‌نه‌ی خستو مایه‌وه.

الْحِطَابُ: نه‌و توله میوانه‌ن که‌سالانه له داره میوه‌که دم‌پر‌دری پی‌ی ده‌لین: میولاک.

حَطَّ رِزْرَهُ: تاوانی ئی داگرتو له کوئی دامالین.

حَطَّ السَّيْرُ: نرخ‌ی هرزان کرد.

حَطَّ الدِّئْنُ: قهرزه‌که‌ی له‌سهر لایبرد.

حَطَّ رَقُّ الشَّجَرِ وَغَرَهُ: گه‌لا‌ی

دره‌خته‌که‌ی هه‌لوهراند.

حَطَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دانا.

حَطَّ الْجِلْدُ بِالْحِطِّ: پیسته‌که‌ی به ناسنیکی سه‌رجه‌ماوه تیف تیغه‌دا.

أَحَطَّ وَجْهَهُ: به‌مانا (حَطَّ) دئ.

إِحْطَطُ: دابه‌زی و سه‌ره‌وژر بووه ۵ (الْحَطُّ الرَّجْلُ) به‌مانا (حَطَّ) دئ.

اسْتَحَطَّ شَيْئًا مِنْ كَذَا: داوای کرد ئی دابشکین.

اسْتَحَطَّ فُلَانًا بِزُرَّةٍ: له تاوانه‌کانی فلانی که‌م کرده‌وه.

الْحُطَانُ: ناده‌میزادی بچوک و کورته بالا ۵ میرویه‌کی سوری بچوک.

الْحُطَاطُ: ر‌ونه‌که‌ره ۵ زیبکه‌ی دهمو چاو. الحطاط: ب‌ونی ناخوش.

الْحُطَاطَةُ: که‌نیزه‌کی بچوک.

الْحِطَّةُ: داوای لی‌خوشبون له‌تاوان ۵ قورئان دمه‌رموی: ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً﴾ ۵ که‌مبونه‌وه‌ی پله‌و پایه‌و پ‌یز و نرخ، ده‌گوتری: (لی عمله هذا حِطَّةٌ له).

الْحُطْرُ: شوینی دابه‌زین ۵ فه‌قیانه.

الْحُطِيطُ: به‌مانا (الحطاط) دئ ۵ ده‌گوتری: (می حطيط الکعب) پوزی

قه‌له‌وو گوشتن، قاپه‌ره‌قه‌ی له گوشت دا هون بون.

الْحُطِيطَةُ: نه‌و ب‌ره پاره‌یه‌ی له کوئیایی حیساب‌کردن دا چاو پ‌وشی ئی

ده‌کریو ده‌کری‌تته سه‌ماح، (ک:

حطاط).

أَلْمَحَطُّ: شوئنی دابه‌زین و تیدا مانه‌وه ٥
 (مَحَطَّ الکِلام) نه‌و قسه‌یهی پری
 سودو مه‌به‌سته.

المَحَطُّ: ناسنیک‌ی سه‌رجه‌ماوه به پیستی
 پی تیف تیفه دهری نه‌قشی تیدا
 پی دروست ده‌کری.

المحطوط: شمشیری تیز ده‌گوتری:
 (سيف محطوط)، (أدیم محطوط)
 چه‌رمی سفت و لووس گراو.

المَحْطُوطَةُ: که نیزه‌یه‌کی قه‌دو بالا
 جوان و شوخ و شه‌نگ.
 حَطَمَ الشَّيْءَ حَطْمًا: شته‌که‌ی شکاند ٥
 ده‌گوتری: (حطمه الکبیر) فیزو خو
 به‌زلزانی تیکی شکاند.

حَطَمَ الْأَسَدُ الْمَاشِيَةَ: شیرکه‌ ناژه‌له‌که‌ی
 تیک شکاند.

حَطَمَ النَّاسُ بَعْضَهُمْ بَعْضًا: خه‌لکه‌که‌ پاله
 به‌ستویان کردو هه‌ندیکیان
 نه‌زیه‌تی هه‌ندیکیان دا.

حَطَمَتِ الرِّيحُ الشَّيْءَ: ره‌سه‌باکه به‌سه‌ر
 نه‌و شته‌دا هات و شتواندی ٥ (هر
 رهي حطرم).

حَطَمَ حَطْمًا: به‌هوی نه‌خوشی یان پیری
 کزو لاواز بوو.

حَطَمَتِ الدَّابَّةُ: ناژه‌له‌که‌ توشی سم
 قلیشان بوو.

أَحْطَمَتِ الْأَرْضُ: زه‌ویه‌که وشکه‌ل و به‌زو
 پالی زور بوو.

حَطْمُهُ: به‌مانا (حَطْمُهُ) دی.

أَحْطَمَ: بۆ مطاوعه‌ی (حَطْمُهُ) دی.

أَحْطَمَ النَّاسَ عَلَيْهِ: خه‌لکه‌که‌ گه‌له
 کۆمه‌کیان له‌سه‌ر کرد.

تَحَطَّمَ: بۆ موطاوعه‌ی (حَطْمُهُ) دی.

تَحَطَّمتِ الْأَرْضُ: زه‌ویه‌که‌ هه‌لومری به
 هوی زور وشکبوونه‌وی.

تَحَطَّمَ الْبَيْضُ عَنِ الْفَرَاخِ: هیلکه‌که‌ پیس
 بوو بیچووی ئی هاته‌ده‌ر بیچوه‌که
 سه‌ری له‌ هیلکه‌ جووفا.

تَحَطَّمَ عَلَيْهِ غَيْظًا: ناگره‌که‌ بلیسه‌ی
 سه‌ندو نیله‌ نیله‌ی کرد.

الْحَاطِرُ مِنَ السَّنَنِ: سالی قات و قری و
 گرانی.

الْحَاطِرُ مِنَ الْمَاءِ: ناوی خوش و گوارا.

الْحَطَامُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: نه‌وه‌ی هه‌لده‌وه‌ری و
 وشکه‌ل ده‌بی.

أَلْحَطَمُ: ده‌ردیکه‌ توشی قاجی و لاخ ده‌بی،
 سمی ده‌قه‌لشن و ناتوانی به‌روا.

أَلْحَطَمُ: شوانی توندو تیزو دل‌ه‌ق له‌گه‌ل
 ناژه‌له‌کانی دا.

الْحَطَمُ مِنَ الْجَبَلِ: ده‌ربه‌ندی کتو: که‌سه‌ری
 کتیه‌که‌ که‌ل تیکه‌وئ.

الْحَطَمُ: زور خوریک که‌ تیر نه‌خوا.
 الحطمة: هه‌لسانی لافاو.

الحطمة والحطمة: سالیکی قات و قری و
 گرانی.

الْحَطْمَةُ: کوئن، به‌رد شکین، (ك: حَطْم).

الْحَطْمَةُ: شوانی توندو تیز له‌گه‌ل
 ناژه‌له‌کانی دا.

الْحَطْمَةُ مِنَ الْأَبْلِ وَالْغَنَمِ: نهو چه یوان و
نازه لانهن که به قاجه کانیان گیاو
که لا وردو خاش ده کم گهری
ده کم و ده بخون و ناگری زورو
بلنسه دار.

الْحَطِيئةُ مِنَ الدَّرْعِ: زری پته وو پان و
پور که شمیر بشکین.

الْحَطِيمُ: نهو پوش و په لاشه په که سالی
به سهردا دپته وه و شک وورد بووه و
بینایه که له به رده م میزاب دا
له دهره وهی که عبه.

حَطَا الشَّيْءَ حَطْرًا: به توندی جولاندی.
إِخْطَرْتُ: بای کرد.

الْحَطَا: نه سپی گه وره.

الْحَطْرَاءُ مِنَ الْغَنَمِ: نازه لی سوور.
حَظِبٌ حَظْبًا: گوشتی گرت و قه نه و بوو
جهسته ی پر بووه.

الْحُظْبُ مِنَ الرِّجَالِ: کورته بالا و ورگ زل و
رهوشت زبرو توندو تیزو بی
چلیکه دانه و پیای سر وشت و شک و
به خیل و رزو و چروک.

الْحُظْبُ: به مانا (الْحُظْبُ) دی.

حَظَرُ الرَّجُلِ حَظْرًا وَحِظْرًا: پیاوکه ناماده
باشی خو و مرگرت شوینی بو
نازه نه کانی بنیات نا بو نه وهی تییدا
بجه وینه وه له سهرما و گهرما
بهاریزین.

حَفَرَ عَلَيْهِ: ده ست بهستی کردو
قورومتینه ی له سهر داناو نه بهیشت
به ویستی خو هلس و کهوت بکا.

حَفَرَ الشَّيْءَ: شته که ی لی قه دغه کرد و
بو خو ی دا ناو تایبه تی کرد.
حَفَرُ الْمَاشِيَةِ: نازه نه که ی بهند کرد، له ناو
که وره که نه بهیشت بر واته دهره وه.
حَفَرَ الشَّيْءَ عَلَى فُلَانٍ: که وته نیوان
فلان و شته که وه.

أَحْفَرُ: زورو شوینی چه وانه وهی بو
که سانی دیکه دروست ده کرد.

حَفَرُ: زیاده وهی کرد له دابین کردنی
شوینی چه وانه وه بو غه پری خو ی.
أَحْفَرُ: شوینی چه وانه وهی بو خو ی
بنیات نا.

أَحْفَرُ بَكَا: په نای برد بو فلان شت تا
خو ی تییدا بها ریزی.

أَحْفَرُ: حقل و ده گوتری: (وقع في الحفر
الرطب) که وته ناو گو به نندیکه وه
ناتوانی له که لی دهر به ری.

الْحِفَارُ: همر شتی که بکه وپته نیوان دوو
شته وه، په رزین و شورای باخ و زه ی
شورا بو کراو.

الْحَفِيَّةُ: ته وپله و ناغه ل و گه ور و
مشتاخی خورما.

حَفِيَّةُ الْقَلَسِ: به هشت.

لِلْحَفَارِ: می شیک ری رنگ سه وزه
ده گزی.

حَفَّ حَفًّا: شانسی باشی هه بوو ده گوتری:
(هو محظوظ وحظيظ).

أَحَفَّ: به مانا (حَفَّ) دی و بی ناتاج بوو
پیویستی نه ما.

الْحَظُّ: به‌ش و بار ۵ به‌خت و شانس، (ك):
حظوظ واحاظ

الْحَظِي: به خت دار.

حَظْلٌ لِّلان حَظْلَانًا: له‌بمر نازار يان له‌بمر رِقو

کينه قاجی نه‌بوو بپروا، واته: له رقا يا

له‌بمر نازار قاجی عمرزی نه‌ده‌گرت.

حَظْلٌ لِّلانًا حَظْلًا: مهنی فلانی کردو

نه‌مهیشت به نامانچی خوی بگا.

حَظْلٌ عليه: تمنگی بی هه‌لچنی.

حَظْلٌ لِّلان حَظْلًا: فلان رزْدو چروک بوو ۵

له پویشتن دا هه‌نگاوی کورتی نا

له‌رقاو له‌بمر نازار نه‌پتوانی

به‌رِیک و پیکی بپروا.

حَظْلٌ البَیْرُ: حوشرمه‌که زور گیا کاله‌که

مارانه خواردو بی نه‌خوش که‌وت.

حَظِلْتُ النِّغْلَةَ: پرزی دار خورماکه

هه‌لپروکاو بی که‌ک بوو (فه‌ر حَظِلٌ

وهی حَظِلَّةٌ).

احْظِلْ المکان: شوینه که کاله‌که مارانه‌ی

زور بوو.

حَظْلٌ لِّلان حَظْرًا: فلانکس که‌میک پویشتن.

حَظِيْ عِنْدَ النَّاسِ حَظْرَةً: لای خه‌لکی پیزی

په‌یدا کردو به چاویکی پیزه‌وه بو‌ی

ده‌روان و خویشیان ده‌وی.

حَظِيْ بِالرِّزْقِ: هه‌ندی له‌رزق و پو‌زی

ده‌ست که‌وت.

احْظَاهُ: پله‌و پایه‌ی به‌رز کرده‌وه له

خوی نزیک کرده‌وه.

احْظَاهُ بكذا: پیاومتی له‌گه‌ل کرد به‌وه‌ی

نه‌وه‌ی بؤ نه‌نجام دا.

أَحْظَى فَلانًا عَلَى فلان: فلانکسی به‌سمر

فلانکس دا پاساو دایه‌وه زیاتر روی

دا به نه‌و یان و نه‌وی تری

فه‌راموش کرد.

احْظَى: پله‌و پایه‌ی به‌رزبووه.

الحِظَّةُ: پله‌و پایه‌و ریز ۵ به‌شه رزقو

پو‌زی.

الْحِظْوَةُ: نه‌و تیره یه به‌رو شان و

شفری نه‌بن.

أَحْظَرُ وَالْحُظْرَةُ: تیرو که‌وانیکی بچوکه به

نه‌ندازه‌ی باسکی ئاده‌میزاد مندا‌ل

به‌کاری ده‌هینن بؤ فیر بوونی

تفه‌نگ و تیر هاویشتن.

الحِظْرَةُ- الحُظْرَةُ: به‌مانا (الْحِظَّةُ) دی.

أَحْظِيًّا: پویشتنی له‌سهره‌ خو.

الحِظِيَّةُ- أَلْحِظِيَّةُ: نه‌و نافرته‌به له‌هی

تر خوشه‌ویست تربی.

حَفَّ حَفًّا: دهنگی که‌ مریشکی بی

ده‌رده‌کری.

حَفَّاهُ حَفْنًا: گولله‌ی پیوه ناو خستی،

سه‌ره‌نگری کرد.

حَفًّا بِه الأرض: له‌سمر زه‌وی ته‌ختی کرد.

احْظًا الحَفًّا: له‌رگ و ریشه‌وه هه‌لی کیشا.

أَحْظًا: گیا به‌په‌دایه ۵ روه‌کیکه‌ گه‌لاکانی

پانن له پو‌زگاری کۆن دا بؤ نووسین

به‌کار هاتووه.

حَفَّحَفَّ: دهنگی لیوه‌هات.

حَفَّحَفَّ الرجل: پیاوه‌که‌ گوزهرانی ته‌نگ

بوو.

حَقَرَ الشَّيْءَ: چالیشکی له‌شته‌که کرد،
قه‌واره‌یه‌کی تی خست.

حَقَرَ المرضَ ونحوه فلاناً: نه‌خوشی فلانی
لاوازی کرد.

أَحْفَرُ فلان: فلان‌که‌س نیشی له چاله‌که
دا کرد به‌پاچ و قوئنگ.

أَحْفَرُ الصَّبِي وَالْغِيوان: منداله‌که ددانی
حه‌وت س‌ال‌ه‌ی کسه‌وتن ه
گیانله‌به‌ره‌که شیل‌ه‌ی فری دان.

أَحْفَرُ فلاناً الشَّيْءَ: پارمه‌تی فلان‌که‌سی
دا بؤ هه‌ل‌گوئینی شته‌که.

حَافِرٌ: زه‌ده‌ره‌وی کرد له هه‌ل‌که‌نندن دا
ده‌ل‌ی جرحه‌ چۆته‌ ژیر زه‌وی.

أَحْفَرٌ بكذا: به‌وشته‌ زه‌وی هه‌ل‌گوئی.

أَحْفَرُ عَنْ الشَّيْءِ: به‌مانا (حَفَرَ) دئ.

أَحْفَرُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی هه‌ل‌گوئی.

تَحْفَرُ السَّيْلُ: لافاوه‌که زه‌وی دا در‌ی.

تَحْفَرُ الْبَيْتُ: بیره‌که نه‌ملاو نه‌ولای دا
خوران و له‌سه‌ره‌وه بؤ خواره‌وه
دیواره‌کانی (قه‌راخه‌کانی) دا پوخان.

اسْتَحْفَرُ النَّهْرُ ونحوه: وه‌ختی نه‌وه هاتووه
جۆگاکه لی بدرئ قول بکری.

الْحَافِرُ مِنَ الدَّوابِّ: سمی نازهل و ولاخ ه بؤ
ناشیرین کردن جاری واده‌بی
به‌قاجی ناده‌میزادیش ده‌گوترئ سم،
ده‌گوترئ: (وقع الحافر علی الحافر)
بؤ در‌ب‌ر‌پ‌ن نه‌وه‌ی که دوش‌ت
یه‌کیان گرت، هاوکات بوون ه ه‌روا
ده‌گوترئ: (فلان يملك الحف)

حَقَدَ الرجلَ ونحوه حَقْدَاناً: پیاوه‌که په‌له‌ی
کرد له‌کاره‌که داو زو رایبه‌پ‌راند.

حَقَدَ فلاناً حَقْداً: پارمه‌تی داو ویستی
خزمه‌تی بکا.

أَحْفَدَ الرجلُ: پیاوه‌که په‌له‌ی کرد.

أَحْفَدَ فلاناً: خزمه‌ت‌کار‌یشکی پیش‌که‌ش به
فلان کرد.

أَحْفَدَ الدَّابَّةَ: ولاغه‌که‌ی تاودا بؤ خیرا
رۆشتن و هه‌نگاونانی خیرا.

أَحْفَدَ: به‌مانا (حَقَدَ) دئ ه ده‌گوترئ:
(سيف محفد) شم‌شیر‌یشکی بر‌نده‌یه.

الْحَافِدُ: پارمه‌تید‌مر ه خزمه‌ت‌چی ه کوری
کوپ، کوری کچ واته: مندالی مندال،
(ك: حَقْدَةٌ، حَقْدٌ واحفاد)

أَلْحَقْدَ: کۆی وشه‌ی (الحافد) ه.

الحفید: کوری کوپ، کوری کچ.

حَفَرَتْ أَسْنَانُهُ حَفْراً: ددانی خراب بوون
بن‌کیان گرم‌ؤل بوو، ده‌گوترئ:
(حَفَرُ لِه‌وه) ددانی هه‌موو خوران
هه‌ل‌وه‌ر‌ین.

حَفَرُوا عَنْ الشَّيْءِ: له‌ناو زه‌وی‌به‌که ده‌ستی کرد
به‌هه‌ل‌گوئین و به‌دوا داچون و پش‌کنین
بؤ نه‌وه‌ی شته‌که بدۆز‌یت‌ه‌وه ده‌ری
بینی ه ده‌گوترئ: (حَفَرُوا عَنْ الْكَنْزِ
وَالْأَثَرِ) هه‌ل‌گوئین و پش‌کنینی ده‌ست
پن کرد به دو گه‌نج و خه‌ز‌ینه‌و شتی
کونینه‌ دا گه‌پ‌ا.

حَقَرَ لِرِ فلان: در‌ب‌اره‌ی فلان‌که‌س
تویز‌ینه‌وه‌ی نه‌نجام دا بزانی
پیاو‌یشکی چۆنه‌و چیه.

والحاضر) فلانكەس دەولەمەندە لە
هەموو شتێك شتی هەیە.

الحافرة: مێینهی (الحافر) ە زەوی
هەلکەندراو ە رێبازی خۆی ە
دەگوتری: (رجع الى حافرتيه) ە
دروستبوونی بەکەممجار، قورئان
دەفەر موی: هَيَقُولُونَ اِنَّا لَمَرْدُودُونَ
فِي الْحَاوِرَةِ.

الحفارة: پێشە ی هەلکۆلین.

الحفر: ئەو شتە ی چال کرابێ ە بیرێک زیاد
لە ئەندازە ی خۆی پان کرابێ ە گلی
هەلکەندراو ە کزی و لاوازی ە
زەردیپە کە دەگەوێتە سەر ددان ە پان
کەس کردنی بنکی ددانە ئەو توێکە
سپی یە ی بە بنکی ددانە وەبە.

الحفرا: قوئنگ و پاچ و شتی لەو جوړە ە
درەختێکە لق و پۆپ و چقڵی هەبە
گوێنکی سپی هەبە لە خاکی توندا
نەبێ ناپوێ حەزی بە جەقەن و
رەقەنە.

الحفرة: چال.

الحفار: کەسێکە پێشە ی زەوی چال
کردن بێ، بە زۆری بۆ گۆر هەلکەن
بە گاردێ ە هەروا بەو کەسە
دەگوتری: دار هەلکەوێ بۆ کورسی
و تابلۆ ە جوړە قالونجە یە کە شاخی
هەن زەوی بێ هەلکەوێ.

الحفارة: ئامێرێکە بە زەوی دا دەرواته
خوار بە کاری دەهێنن بۆ دۆزینە وە ی
نەوت و شتی وا.

الحفر: بیرێکە زیاد لە ئەندازە پان
کرابێ ە گۆر.

الحفيرة: بەمانا (الحفر) دێ ە هەروا بەو
ئامێرەش دەگوتری کە بە کاری
دەهێنن بۆ دۆزینە وە ی ناچار.

الحفائر من الرجال: کەسێکە هێچ ی
نەبێ.

الحفائر: بیل و خاکە ناز ە هەروا
هەرشتێک زەوی بێ هەلکۆلدری.

حفرة حفرا: لەدواو پالی پێو نا، جا بە
هاوێشتن پان بە پوێشتن و رادان ە
دەگوتری: (حفرت القوس السهم)
(والليل يحفر النهار) (حفزوا عليهم
الحيل والركاب).

حفرة فلانا بالرمح: لە فلانکەسی دا بەرمب،
(هو حافر وهي حافرة).

حائرة: لێی نزیک کەوتە وەو ئەزۆی بە
ئەزۆ وەنا.

تحفر في جلسته: لە دانێشتنە کە ی دا ملی
خۆی قیت کردبوو وە ترسیکی
هەبوو، دانیانە بوو ە خۆی و ئیک
دەهێناوە وەو خۆی خپ دەکردووە ە
لە پوێشتن بە خێرا یی پوێی. خۆی
بۆ کارە کە ئامادە کرد.

احتفر: بەمانا (تحفر) دێ.

الحفاز: لە زانستی ئیحيادا بە مادە یە ک
دەگوتری زۆر کاریگەر بێ بۆ
تەفاعول کردن بە یی ئەو ی لە
کۆتایی دا خۆی کاریگەری ئەو
تەفاعولە ی پێو بێ.

حَفَشَ السَّيْلَ حَفْشًا: لاهوکه له ههموو

لایه که وه هه لساو ههموو پرویکرده
چالایی به که وه له نهستیرو دا
قه تیس ما.

حَفَشَ الْفَرَسُ: نه سپه که که وه ته پویشتن و
جوان پوئی.

حَفَشَتِ السَّمَاءُ: ناسمان تاوه بارانیکی به
خوپرهمی باراندو وه ستایه وه.

حَفَشَ النَّاسُ عَلَيْهِ: خه ئک لئی
گردبوونه وه وه ره قشیله یان ئی
کرد.

حَفَشَ فِي الْأَمْرِ: گرنکی به کاره که دا.

حَفَشَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: باران روکه که ی له
زهوی وه دهرنا.

حَفَشَ لِفُلَانٍ الْوُدَّ: خو شه ویستی و
نیخلاصی خوئی بۆ نواند.

حَفَشَ السَّيْلُ الرَّادِي: لافاو که له دۆله که
دا کۆبو وه وه پری کرد

الْحَافِشَةُ: تاکی (الخوالِيش) دهرای ناو.

الْحَفِشُ: خانووی خراپ (هۆخیلکه) که

هه لاش و زهوی ئیک نزیک بن و

هه لاشی نزم بی، خانوه قورینهی

بچوکی سارا نشینه کان و (به غدان،

صندوق، توره که) که ئافهرت

پیدا ویستی خوئی تیدا هه ئده گری و

توره که ی ته شی و ریس و شتی کۆن و

دراو و بی که ئک، (ک: اخفاش).

أَحْفَاشُ الْأَرْضِ: سوسه مارو قالۆنچه.

حَفَصَ الشَّيْءَ حَفْصًا: کۆی کرده وه.

حَفَصَ مِنْ يَدِهِ: له دهستی فری دا.

الْحَفَاصَةُ: هه ر شتی ک کۆ بکریته وه.

الْحَفْصُ: خانووی بچوک و توره که به که له
پیست دروستکرا بی و بیچوه شیر،
(ک: أَحْفَاص، حَفْص).

أَبُو حَفْصٍ: کونی ه ی شیر.

حَفْصَةٌ: که متیار، هه ئۆ.

أُمُّ حَفْصَةٍ: هه ئۆ، مریشک.

الْحَفْصَةُ: توره که ی دروستکراو له پیست
(هه مبانه)، (ک: مَحْفَص)

حَفَصَ الْعُرْدَ حَفْصًا: شوپکه که ی
چه مانده وه.

حَفَصَ الشَّيْءَ: شته که ی فری دا.

الْحَفْصُ: که لو به ی ناو ما و نه و لاغی
که لو به ی ناو مائی ئی بار ده گری.

الْحَفِصَةُ: شانه که هه نگ بنیاتی ده نی و

هه نگوینی تیدا دروست ده کا.

حَفِظَ الشَّيْءَ حِفْظًا: شته که ی پاراست و
چاودیری کرد.

حَفِظَ الْمَالَ: ماله که ی پاراست و (حَفِظَ الْعَهْدَ)
پابه ندی وادمو به ئینه که ی بوو.

حَفِظَ الْعِلْمَ وَالْكَلامَ: زانیاری و قسه که ی
پاش له گوئی گرت و هه زمی کرد.

أَحْفَظُهُ: رفی هه لساند.

حَافِظٌ عَلَى الشَّيْءِ عَافِظَةٌ وَحِفَافٌ:

چاودیری شته که ی کرد و پارێزگاری

ئێ کردو، به مردهوام بوو له سه ر

نه نجامدانی و قورنانه ده فرموی:

﴿حَافِظًا عَلَى الْمَسْلُوكَاتِ وَالْمَسْلَاةِ

الْوَسْطَى﴾ و ده گوتری: (هو يحافظ عن

له بهر بئ، پان ژمارهیهکی زۆری له
فهرومودهکانی پیغه مبهه له بهر بئ،
(ك: حَفَاطٌ وَحَفَظَةُ).

الحَفَاطَةُ: هیزو توانایه که ئاده میزاد
دهتوانی به هویه وه نه وهی هیزی
وهه می دهکی دهکا له مهعانی نه و
له بهری بکا و کاتی پیویست به سه
رو بهری میشکی دا بینه وه، پیتی
دهگوتری (الذاکرة) ه هروا ناوه بۆ
زهرفیک بۆ جانتایه که په ره کاغه زو
به ئکه نامه و شتی له و جۆره ی تیدا
هه لده گیرئ.

الحَفَاط: دا کوکی کردن له مه حره و
ناموس و بهرگری کردن له نیشتمان
له کاتی شهرو هه رادا ه پابه ندبوون
به واده و به ئینه وه.

الحَفِظَةُ: رق هه لسان ه خاوه ن غیره ت و
پیاوه تی و ناموس و شه رف بۆ
ئا فره تی خزم و عه شیره تی.

الحَفِیظ: ناویکه له ناوه جوانه کانی خودا
ه نه میندارو کار به دهستی دهسپاک ه
قورئان دهفه رموی: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى
خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾.

الحَفِیظَةُ: رقی و تو په یی ه ده مارگیری
ترس و خۆپارێزی ه نوشته و دوعا
که به مندال دا ده گری، (ك:
حفاظ) ه ه (أهل الحفاظ) به و
که سانه دهگوتری که بهرگری له
ناموس و شه رفی خۆیان ده که ن.
الحَفَاطُ: پارێزگار، نه و که سه ی

الحارم) نه و خۆده پارێزی له شته
پاساغه کان و توخنیان نا که وئ ه (هو
ذو محافظه و حفاظ) نه و مه رده و
که سایه تی خۆی ده پارێزی.
حَفَظَةُ الْعِلْمِ وَالْكَلَامِ: وای ئی کرد
زانسته که له به ربکا و هسه کان له
دلی خۆی دا جی بکاته وه و له بهری
نه چنه وه.

اَحْتَفَظَ: بۆ مطاوعه ی (اَحْفَظُ) دئ.
اَحْتَفَظَ الشَّيْءَ، لِنَفْسِهِ: رسته که ی تابه ت
کرد به خۆیه وه.
تَحَفَّظَ عَنِ الشَّيْءِ، وَمِنْهُ: خَوَى لَهُ شَيْءٌ كَه
پاراست.

تَحَفَّظَ بِالشَّيْءِ: گرنگی به شته که دا.
تَحَفَّظَ الْكِتَابَ: ماوه و زمه یه کی زۆری
خه رج کرد بۆ نه وه ی بهش دوا
بهش کتبه که له بهر بکا.
تَحَفَّظَ عَلَيْهِ: پاراستی.

تَحَفَّظَ فِي قَوْلِهِ أَوْ رَأْيِهِ: هسه که ی
به ره های نه کرد رایه که ی خۆی
به ره های دهر نه بهری.
اسْتَحَفَّظَهُ الشَّيْءُ: داوی ئی کرد نه و شته
پارێزگاری بکا.

اسْتَحَفَّظَهُ لَهُ: کردیه نه میندار
به سه ره وه و به نه مانه ت لای دانا.
الْحَفَاطُ: حه رمس و چاودێر ه دهگوتری:
(هو حافظ العين) نه و خه و ی نایه و
خه و توخن چاوی نا که وئ ه هه رده ها
به مانای رێگای راست و ئاشکرا دئ ه
به که سه ی کیش دهگوتری قورئانی

کاروباری شاریک یا چهند شاریک
 بهرپوه دمبا، نهو ولاتهی پاریزگاری
 کاروباره‌کانی بهرپوه دمبا پی
 ده‌گوتری: (الحافضة - پاریزکا) هر
 لهم روه‌وهیه که ده‌گوتری: (محافظ
 العاصمة ومحافظ المصرف) هه‌روه‌ها
 بهو که‌سایه‌تی و بنه‌مال‌نسه‌ش
 ده‌گوتری: که یابه‌ندی داب و نه‌ریتی
 کومه‌لایه‌تی و رامیاری خو‌یان دهب.
 الحفظة: کیسه باخه‌ل بؤ پاره، یان
 جاننا بؤ کتیبی قوتا‌بخانه‌و جل و
 به‌رگ و شتی لهو جوړه.
 حَفَتِ الْأَرْضُ حُفْرًا: زه‌ویه‌که گیو گزو
 روه‌کی وشک بوو.

حَفَّ الطَّعَامُ: کیشته‌که وشک بوو چه‌ور
 نه‌بوو، ده‌گوتری: (حَفَّ عَيْشُهُ):
 ژبانی ته‌نگو کوله مه‌رگی بوو
 زیانیکی زبری رابوارد.
 حَفَّ شَعْرَةٌ أَوْ رَأْسٌ: موی ریشی یان قزی
 سه‌ری ژاکو پهرش و بلاو بوو
 له‌به‌رنه‌وه‌ی روئی لی نه‌دابوون.
 حَفَّ السَّمْعُ: زوربه‌ی بیستنی له ده‌ست دا.
 حَفَّ الشَّيْءُ حَفِيفًا: دنگیکی لی هات
 وه‌کوو دنگی بآلی بالنده ه یان
 وه‌کوو دنگی بلتسه کردنی ناگره
 یان وه‌کوو نهو دنگی که با له
 درخت ددها.

حَفَّ الشَّيْءُ حَفًّا وَحَفَافًا: به‌دهوری شته‌که‌دا
 سو‌رایه‌وه ه ده‌گوتری: (حَفَّ الشَّيْءُ
 بِالشَّيْءِ) (حَفَّ الشَّيْءُ الشَّيْءَ) ه له

چه‌پندا هاتوو: (حَفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ)
 ده‌گوتری: (حَفَّ فَلَانًا): گرنگی به
 فلان داو مه‌دحی کرد ه (حَفَّ الثَّرَبُ)
 قوماشه‌که‌ی چنی.
 حَفَّ شَعْرَةٌ وَحَيْثُ وَشَارِبُهُ: مووه‌کانی
 جه‌سته‌ی و ریش و سمیلی تاشین.
 حَفَّتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نافرته‌که گهنده‌موو
 موی دهم و چاو هه‌لگرتن.
 حَفَّتْهُ الْحَاجَةُ: ناتاجی توش هات.
 أَحَفَّ رَأْسُهُ: ماویه‌کی زور روئی له قزی
 سه‌ری نه‌دا.
 أَحَفَّ الْخَيْرَانُ: نازده‌که‌ی رو‌یاند تا
 دهنگی رو‌یشت.
 أَحَفَّ الثَّرَبُ: قوماشه‌که‌ی چنی.
 أَحَفَّ فَلَانًا: به‌خرابه‌ی باسی فلانکه‌سی
 کرد.
 حَفَّ فَلَانٌ: فلانکه‌س مال و سامانی که‌م
 بووه ژبانی زبرو نا خو‌ش بووه
 حَفَّتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نافرته‌که زنده‌م‌پو‌ی
 کرد له‌ده‌م و چاو هه‌لگرتن و خو
 نارایش کردن دا.
 حَفَّ الشَّيْءُ الشَّيْءَ الشَّيْءَ: شته‌که ده‌وره‌ی
 نهو شته‌ی دا ه هه‌روه‌ها ده‌گوتری:
 (حَفَّ الشَّيْءُ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ).
 حَفَّ الثَّرَبُ: قوماشه‌که‌ی چنی.
 اخْتَفَّ النَّبْتُ: روه‌که‌ی پارچه پارچه
 کرد.

اِخْتَفَّ الطَّعَامُ: خواردنه‌که‌ی خوارد.
 اخْتَفَّ لِلرَّأْيِ وَجْهَهَا: نافرته‌که داوای له

کهسانی دیکه کرد مووی دهم و
چاوی بۆ هه ئبگرن.

استحف الشئى: شته کهى پارچه پارچه
کرد.

الحاف: نهو شته به دهورى شتيكى تر
بدا؛ قورنان دهغه رموى: ﴿وَرَمَى
الْمَلَائِكَةُ حَالَيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾.

الحفاف: (حفاف الشئى): نهو شته به که
دهورى شته کهى داوه له ناميزى
گرتوو ه دهگوتري: (فلان اصلح له
حفاف) فلانکهس نهصلهعه
به دهورى روتاوپيه کهى سهري دا
موو هه به.

حفانا الشئى: دولای شته که ه
دهگوتري: (حفا الراى)، (حفا
الأنا و حفا الجبل).

حفانا الرمل: کو تاى لمبه لان، (ك: أحفة)
ه دهگوتري: (جاء على حفاف ذلك)
له کاتى نهو شته دا هات ه (كان
الطعام حفاف ما أكلوا قذرة)
خورا که که به نه ندازهى بخوره کان
بوو نه کهم بوو نه زیاد.

الحفافة: نهو توک و قژه به که له سهرو
ريشى جه ورنه کراو هه ئده و مري ه
باقى ماندهى ئالفى نازه و ولاخ.

الحفف: شه پيتهى جولاً، (ك: حفوف) ه
دهگوتري: (هو حفف بنفسه) نهو
پياوه زۆر گرنگى به خووى دداو
زۆر خهريكى رازاندنه وهى خوپهتى

ه (جاء على حفه) شوین پى نهوى
هه ئگرت ه يان له کاتى پيگه پشتنى
فلان شت پهيدا بوو.

الحفف: پنداوپستى ه دهگوتري: (ولد له على
حفف) ه گوزمرانى ناخوش و ژيانى زير
ه دهگوتري: (طعام حفيف) خوراكيكى
کهم ه (معيشة حفف) ژيانى تهنگ و
هه زارى ه (جاء على حفف ذلك) له کاتى
پيگه پشتنى نهو دا هات.

الحفاف: نهو که سهى دهم و چاو
هه ئده گري، سهرو ريش ده تاشى ه
گۆشتى ژير جو له مه.

الحفان: زينده و مري به کۆله ه تاکه که
(الحفانة) ه ه خزمه تکار هه روا به
گۆزه و جهر به که دهگوتري تا
هه نگلانى پر بووبى.

الحفة: نه وهى له شتيكى تر گرابي ته وه ه
مه کوکى جولاً ه يان نهو دارميه که
جولاً تيوه دانه کهى له سهر هه ئده کا
ه يان بزوه کهى له سهر هه ئده پيچى ه
بزيو و زه خيره؛ که بى زياد و کهم
بهشى خيزان بکا.

الحفة: دارى که وه کوو شمشير جولابه کارى
دئى بۆشه بيته پيوه دان.
الحفيف من النبات والكلأ: گياوو له وه پرى
وشك.

الحففة: که زاوميه که گومبه زى نه بى
ئافه رت ده چي ته ناويه وه له کاتيک
دا که له سهر پشتي حوشتره که نهو
که زاوه قايم کراوه.

الْمَحْفُوفُ: که سیکه ژپانی زبرو تهنگ
بچ هه ژارو ناتاج بی.

حَفَلَ الْمَاءُ وَاللَّبَنُ حَفُولًا: ناوکه، شیرکه
کۆبوهوه.

حَفَلَ الدَّمْعُ: فرمیسکه که زۆر بوون.

حَفَلَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانه که ی زۆر به
خوڤه بوو.

حَفَلَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: نهو شته بهو شته پږ
بوو ۵ دهگوتری: (حَفَلَ الرَّادِي
بِالْبَيْلِ): شیوه که به لافاو که پږ بوو.

حَفَلَ النَّادِي بِالْقَوْمِ: پانه که به خه لکه که
هاخندرا پږ بوو.

حَفَلَ لَبَنُ اللَّبَنِ فِي الضَّرْعِ: فلانکهس
شیره که له گوانی نازه له که
کۆکردهوه ۵ (حَفَلَ الْمَاءُ فِي الْمَكَانِ)
ناوه که له شوینه دا کۆکردهوه.

حَفَلَ الشَّيْءُ وَالْأَمْرَ وَبِهِ: گرنگی به
شته که دا.

حَفَلَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ وَالْمَاءُ فِي الْمَكَانِ: به
مانا (حفلة) دی.

حَفَلَ النَّاقَةُ: حوشتره که ی چهند پۆژیک نه
دۆشی بۆ نه وهی شیر که له
گوانه کانی دا کۆ ببیته وه.

حَفَلَ الشَّيْءُ: شته که ی دهرخست
جوانیه کانی ناشکرا کردن.

حَفَلَ الْجَارِيَةُ: که نیزه که ی رازنده وه.

إِخْتَفَلَ الشَّيْءُ: شته که کۆبوهوه ۵
دهگوتری: (إِخْتَفَلَ الْقَوْمُ فِي الْمَكَانِ):

خه لکه که لهو شوینه کۆبونه وه.

إِخْتَفَلَ: ناشکرا بوو دهرکهوت (احتفل

الطَّرِيقِ) پڭاکه رون بوو.

إِخْتَفَلَتِ الْمَرْأَةُ: ئافره ته که خوی رازنده وه
خوی ئارایش دا.

إِخْتَفَلَ بِالْأَمْرِ: گرنگی به کاره که دا.

إِخْتَفَلَ بِفُلَانٍ: پڭزی فلانکه سی گرتو
گرنگی پڭ دا.

تَحَفَّلَ الْمَجْلِسُ: دانیشتوانی نه نجومه نه که
زۆر بوون.

تَحَفَّلَتِ الْمَرْأَةُ: ئافره ته که خوی جوان کرد.

الْحَالِلَةُ: باره لگرتیکی درنزه به گازو

به نزن دهرپوا.

الْحَفْلُ: کۆمه لی زۆر گردبوهوه ۵
دهگوتری: (عنده حفل من الناس)
فلانکهس کۆمه لیک ی زۆری خه لک
لایه.

الْحَفْلَةُ: جوانی، رازاندنه وه ۵ ناههنگ

گیران، به خیر هاتن ۵ دهگوتری:
(أقام له حفلة استقبال): ناههنگی

پیشوازی کردنی بۆ گیرا ۵ زهدمهوی
له کاریک داو گرنگی پیدانی ۵

دهگوتری: (أخذ الأمر حفلة) به
جیددی کهوته وڭزه ی نه جامدانی

کاره که ۵ دهگوتری: (جاءوا بحفلتهم)
هاتن به کۆمه ل و ههموانی هاتن.

الْحَفِيلُ: زۆر ۵ دهگوتری: (جمع حفيل)
کۆمه لیک ی زۆرن.

الْمُخْتَفَلُ: شوینی ناههنگ گیران و
کۆبونه وه.

مُتَفَلَّ الشَّيْءُ: زۆریه ی شته که.

اِحْتَفَى: به پيځواسی پړوی ۵ (اِحْتَفَى

فلاناً وبه) ټاههنگی بۇ فلان گيږا.

اِحْتَفَى الشَّيْءَ: شتهكهی له پړهگه وه

دهرکيښا، هه ئی که ند ۵ دهگوترئ:

(اِحْتَفَى النَّبْتَ واحْتَفَى الشَّجَرُ).

تَحَفَّى بفلان: ټاههنگی بۇ فلانکه س گيږا.

تَحَفَّى إِلَيْهِ فِي الرُّصِيَّةِ: له وه سيټنامه که ی

دا به شي زوړی بۇ دانا.

اسْتَحَفَى عَنِ الشَّيْءِ: زید پړهوی کرد له

زانینی هه وال دهر باره ی شته که

زوړی هه ول بۇ دا.

أَلْحَفَا: پړويشتن به بی نعلو به بی خوف

واته: به پيځواسی ۵ تهنک بوونی

به ری قاجه یان به ری سمه یان هی

خوفه له بهر زور له سهر پړويشتن.

الْحَانِي: نهو که سه ی زید پړهوی بکا له

ريشه کيښکردنی شتيک دا ۵

پيځواس ۵ هيچي له بی دا نه بی.

الْحَفِي: زاناو ليکوله ره وه ۵ به لوطفو

خاوهن به زه بی ۵ قورټان دمه رموي:

﴿إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾، (ك: حَفَاءُ).

حَقَّبَ الْحَقِيَّةَ وَلِحَرْهَا: جانتا که یان شتی لهو

جوړه ی هه لگرت.

حَقَّبَ الشَّيْءُ حَقْبًا: شته که گری خوارد

دوا که وت ۵ دهگوترئ: (حَقَّبَ السَّمَاءَ

وَحَقَّبَ الْمَطَرُ) هه روا دهگوترئ:

(حَقَّبَ الْعَامَ): ساله که بی بارانی بوو

بارانی تیډا نه باری.

حَقَّبَ عَطَاءَ فُلَانٍ: به خششی فلان دوا که وت.

حَقَّبَ أَمْرَ النَّاسِ: ټپش و کاری خه لک

دوا که وت.

حَقَّبَ الْمَعْدُنُ: کانه که هيچي تیډا نه بوو.

حَقَّبَ الْحِيرَانُ: حه یوانه که میزی گيرا

میزي بۇ ناکړئ ۵ (هو اَحَقَّبَ وَهِي

حَقْبَاءَ)، (ك: حَقَّبَ).

أَحَقَّبَ السَّيْفُ: تمهنگی باره که توند

کرد.

أَحَقَّبَ الرَّجُلُ أَوْ الْمَزَادَ وَالْمَتَاعَ: له دوا خو په وه

پیاوه که ی سواری ولاخ گرد ۵ تیښوو

کالا که ی خسته پاشکوی خو په وه.

أَحْتَقَّبَ الشَّيْءَ: شته که ی خسته پاشکوی

خوی ۵ دهگوترئ: (أَحْتَقَّبَ شَرًّا أَوْ

خَيْرًا) خراپه یان چا که ی کرده پاشکوی

تیښوو بۇ خوی.

أَحْتَقَّبَ الْأَثْمَ: تاوانی نه نجام دا.

اسْتَحَقَّبَ الشَّيْءَ: به مانا (أَحْتَقَّبَهُ) دئ.

الْأَحْقَبُ: که ره کیوی نه گهر بهر ورگی

په لئی سپی تیډا بن.

الْحَاقِبُ: نه وه ی پیسایي بۇ نه کړئ،

قهه یز بی.

الْحِقَابُ: نهو سپیه تیه په که له بنکی

نینوک دا دیاره ۵ شتيکه ټافرت

له ناو قه دی خوی دمه ستی خشل و

شتی وای پیوه هه لده واسی.

الْحَقْبُ: نهو حه بله په که کورتانی ولاخی پی

له ولاخه که قايم ده کړئ حه بلیکه سهریکی

له کورتانه که به سزاوه به بهر سنجی

ولاخه که دا ده پېښی له م دیو له قولفی

کورتانه که ی قايم ده که ی ۵ حه بلیکه

جانتا و حه قیبه ی پی دمه سترئ.

الْحَقْبُ وَالْحَقْبُ: زهمانی دورو دریژ هه شتا
سان و زیاتر قورئان دهغه رموی: ﴿لَا
أَبْرَحُ حَتَّى أَلْبُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ
أَمْضِيَ حُقْبًا﴾، یان دهغه رموی:
﴿لَا يَبِينَ لِيهَا أَحْقَابًا﴾.

الْحِقْبَةُ مِنَ الدَّهْرِ: ماوهیهکی دیاری
نه کراو ۵ یان سالیکه، (ک: حَقْب
و حَقُوبٌ).

الحقیبة: جانتا: صندوق نهو شته ی
پیداویستی و تیشووی تیده کړی ۵
هه رشتیک له کاروان دا پیداویستی
قه تارچی و رېبوارانی تیدا هه لگړی.
حَقَّدَ عَلَيْهِ حَقْدًا وَحَقْدًا: له دلی خو ی دا
رقی ئی بوو فارو کینی ئی خوارده وه ۵
چاو مروان بوو هه لی بؤ هه لکه وئی و
داخی دلی خو ی بی برېژی ۵ (هر
حاقدا)، (ک: حَقْدَةٌ)، (وهی حقرد)،
(ک: حُقْدٌ).

حَقَّدَ الْمَطَرُ وَالسَّمَاءُ حَقْدًا: باران نه باری
ناسمان بارانی نه باراند.

حَقَّدَ الْمَغْدِنُ: کانهکه هیچی ئی په یدا نه بوو.
أَحَقَّدَ فُلَانٌ: هه ولی دا له کانهکه دا شتیک
بدوزیته وه هیچی دهست نه کهوت.
أَحَقَّدَ فُلَانًا: فلانکه سی والی کرد له دل دا
کین و رق هه لگړی.

تخاندرا: نهو کۆمه له هه ریه که یان رقی
له وی تر یانه.

إِحْتَقَدَ الْمَغْدِنُ وَالْمَطَرُ: به مانا (حَقْدٌ) دی.
إِحْتَقَدَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: به مانا (حَقْدٌ) دی.

تَحَقَّدَ عَلَيْهِ: به مانا (حَقْدٌ) دی.

الْحَقْدُ: رق و کین له دل دا په زهمنده
کردن و چاو مروان کردن ی
هه لکه وتنی هه لی بؤ تۆله کردنه وه.
الحقيدة: به مانا (الحَقْد) دی، (ک: حِقَاد).
حَقَّرَ حَقْرًا وَحَقَارَةً: زه لیل بوو هه یای جوو.
أَحَقَّرَ: به مانا (حَقَرَةٌ) دی.

تَحَقَّرَ: خو ی به بچوک ناساندو نیشان دا.
إِحْتَقَّرَ: به مانا (حَقَرَةٌ) دی.
اسْتَحَقَّرَ: به مانا (احتقر) دی.
أَلْمَحَقَّرَ: نهو شته ی داوای سوکایه تی
ده کاو بانگه شهی بؤ ده کا.
أَلْمَحَقَّرَات: شتی بچوک و بی نمود.

حَقَّطَ حَقْطًا: جهسته سوک و گورج و گۆل
بوو، زوری جم و جۆل کرد.
أَلْحَقَطَةُ: نافرمتی کورته بالا، جهسته
بچوکی قیزه قیزکه ر.

حَقَّفَ الشَّيْءُ حَقْفًا: شته که له خواری و
تیک باهه لداوای دا به رده وام بوو.
حَقَّفَ الْحَيْرَانُ: ناژه لکه که له ناو لبه لان دا
پالکهوت ۵ خو ی کۆم کرده وه و پشتی
خوارو دمر په پړو.

أَحَقَّرَفَ الشَّيْءُ: شته که که وانه یی
بوو ده وه ۵ (أَحَقَّرَفَ الظُّهْرُ) پشتی
چۆمایه وه (أَحَقَّرَفَ الْمَالَ) مانگ
که وانه یی بوو.

أَلْمَحَقَّفُ: نهو که سه په واز له خواردن و
خواردنه وه دینن مان ده گړی.

حَقُّ الْأَمْرِ حَقًّا وَحَقَّةً: چه سپاو کاره که جی

فلانكس لهسهر شتی بچوك و بی
نرخ کیشه دهکا.

حَقَّقَ الْأَمْرَ: کاری چهسپاندو بهراستی
گیرا ۵ دهگوتری: (حَقَّقَ الظَّنَّ) و
(حَقَّقَ الْقَوْلَ وَالْقَضِيَّةَ)

حَقَّقَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شتهکە ی پتهو کردو
باشباش قایمی کرد.

حَقَّقَ الشُّرْبَ: قوماشهکە ی باش چنی و
چاک پتهوی کرد.

حَقَّقَ مَعَ فُلَانٍ فِي قَضِيَّةٍ: قسهکانی ئی
ومرگرت و نووسینی

أَحَقَّقَ الرَّجُلَانِ: نهو دوو پیاوه کیشهیان
تی گهوت و ههریهکەیان ئیدیعی
نهوی کرد که حەق به نهوه.

أَحَقَّقَ الْأَمْرَ وَالشَّيْءَ: کارهکە ی پتهو کرد
بناوانی شتهکە ی شیلا.

أَحَقَّقَ الطَّعْنََةَ: زهبریکی کوشندهی ئی دا
خهنهبریکی وهشاندو کاریگهربوو.

أَحَقَّقَ الصَّيْدَ: تفهنگیکی چاکی
بهنیچیرهکەوه ناو کوشتی.

انْحَقَّتِ الْعِلْدَةُ: گریبهکە چاک توند بوو.

تَحَقَّقَ: کیشهیان تیکهوت و ههریهکەیان
لافی نهوی ئی دا مافی خوراوهو

حەق بهنهوه.
تَحَقَّقَ الْأَمْرَ: کارهکە بهراست گهراو روی دا.

تَحَقَّقَ الْأَمْرَ: کرۆکی کارهکە ی زانی و
لئی حالی بوو.

أَسَحَقَّ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شتهکە ی به
پیویست زانی و کارهکە ی به واجب دانا.
أَسَحَقَّ الْأَمْرَ: شیاوی سزای تاوانهکەیه.

بهجی بوو، کارهکە پیویست بوو
دهبی بکری ۵ دهگوتری: (يَحَقُّ عَلَيْكَ
أَنْ تَفْعَلَ كَذَا) پیویسته لهسهرت نهو
کاره نهنجام بدهی ۵ رهواپه بۆ تو
نهوه بکهی ۵ (أَلْحَقَهُ) بیچوه حوشر
(سَيِّئًا) و چوبیته سالی چوارهم).

حَقَّ الْعَقْدَةُ: گریبهکە ی توند کرد.

حَقَّ فُلَانًا: بهسهر فلانکس دا بالا دهمست بوو.

حَقَّ الطَّرِيقَ: چوووه ناومراستی ریگا ۵
ناومراستی ریگای گرت بهر.

حَقَّ: بهراستی زانی و شوینی کهوت.

حَقَّ: بهمانا (حَقَّ) دئ ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿وَأَذِّنْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ﴾.

أَحَقَّ فُلَانٌ: فلان گوتی نهوه حەقه ۵

راستی گوت ۵ داوی مافیکی خوی
کردو چهسپاندی.

أَحَقَّ الْأَمْرَ: کارهکە ی چهسپاند (أَحَقَّ

عَلَيْهِ الْقَضَاءُ) برپارهکە ی بهسهر داو
چهسپاندی.

أَحَقَّ الشَّيْءَ: قایمی کردو راستی کردهوه

ههئە ی لا بردن

أَحَقَّ الرَّمِيَّةَ: کوشتی.

حَاقَهُ مُحَاقَةٌ وَحَقَاقٌ: کیشهیان تیکهوت

ههریهکە ی لهوان داوی مافی خوی

کردو پیی وابوو لهسهر حەقه ۵

بهزوری نهو وشهیه بۆ کرداری نادیار

بهکار دههیندری، دهگوتری: (مَالُهُ فِي

هَذَا حَقَاقٍ) لهمه‌دا مافی کیشهی نیه و

گیچه‌ل دهکا ۵ (فُلَانٌ نَزَقَ الْحَقَاقِ)

ه كونه مشك و دعبا ه نهو چالایی
یهی سهری ئیسقانی رانی تیدایه
(حهوژی پان) ههروا نهو چالایی
یهی سهری ئیسقانی شانی تیدایه ه
سهری قۆل ه زهوی دهشت و نهرمان
ه ناوه پاستی هه موو شتیك.

الحقاني: نهوهی به هه فگۆو هه فخوازو
ناو دهری.

الحق: بهش ه دهلی (هذه حقني) نهوه
بهشی منه ه درهختی بهكۆله:

الحق: بهمانا (الحق) دی.

الحق: شیاو گونجاو ه دهگوتری: (الحق
بالامر) لایهق و شیاو بۆ نهو کاره ه
قورنان دهفرموی: ﴿حَقِيقٌ عَلَى أَنْ
لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾.

الحقبة: شتی ثابت و چهسپاو بهلای
لوغه و بیه کانهوه ه نهو وشه و
رسته بهیه که له مانای خۆی دا بهکار
بهیندری.

حقیقة الشيء: کرۆک و بالفتی شت.

حقیقة الأمر: دانیایی له چۆنیهتی کاره که.

حقیقة الرجل: نهوهی له سهری پیویسته
پاریزگاری ئی بکاو بیپاریزی.

المحرق: بهمانا (حقیق) دی ه نهو
که سهیه ههقی له سهر چهسپایی.

حَقَلَ حَقْلًا: ناشتی، چاندی، فهلایی کرد ه
بوو به وهرزیر.

حَلَّتِ الماشية: نازه له که تووشی دمردی
(حوقال) بوو نهخۆشی به که بههوی

الحاق: (حاق کل شيء): ناوه پاستی
نهو شته ه دهگوتری: (حاق الطريق)
ناوه پاستی پنگا ه (حاق الرأس و حاق
العین) (حاق الشتاء) ناوه پاستی
زستان ه دهگوتری: (هو رجل حاق
الرجل) پیاوئکه تا بلایی پیاوو
نازایه.

الْقَيْتُهُ عند حاق باب المسجد: له نزیک
دهرگای مزگهوت توشی بووم.

أَحَاقَ: بهلاو کاره سات ه بهزۆری بۆ
پۆزی قیامهت و دونیا و ئیرانبون
بهکار دههیندری ه ههروهها
دهگوتری: (هو رجل حاقه الرجل)
پیاوئکی پیاوانه و تابلی نازایه.

أَلْحَقَ: ناوئکه له ناوه جوانه کانی خودا ه

هه بوونی شت بهبی نهوهی گومانی
تیدا بی ه قورنان دهفرموی: ﴿لَحَقَّ
مُلًّا مَا أَكُفَّمُ نَطْقُونَ﴾ ه ههروهها
دهگوتری: (هو العالم حق العالم): نهو
به پاستی زاناو خویندهواره و
که بیشتۆته نهو پهپی.

حسرق الله: نهوهی له سهر بهندهکان
پیویسته بیکه بۆ خودا.

الحق من الأبل: حوشرئکه سئ سألهی
تهواو کردبی و چوبیته سالی
چواره مهوه به که لکی نهو مبی باری
ئی بنری پان که ل بدری و سکی بی.

أَلْحَقَ: قاپئکه بهكۆله سهر قاپئکی
به سه رهوهیه له شوشه پان له داری
عاج پان له شتی تر دروست دهکری

أَلْحَقْلُدُ: رژدو چروك ۵ بی هیزو زهون
۵ تاوانبار ۵ ر ق و کینه.

أَلْحَكِيمُ: قولینچی چاو به لای
گوینچه دا.

حَقْنُ الْمَاءِ وَاللَّبَنِ فِي الْقِرْبَةِ حَقْنًا: ناوه که یان
شیره ماسته که ی له کونده که یان له
مه شکه که دا هه لگرت ۵ ده گوتری:
(حَقْنُ الْأَنْعَاءِ بِالْمَاءِ وَغَيْرِهِ): زهرفه که ی
پر کرد له ناو.

حَقْنُ بَوْلَةٍ: میزی خوی پاگرت و نه یکرد.
حقن دم فلان: نه پهنشت خوینی فلان
پرژی.

حَقْنُ مَاءٍ وَجْهٍ: بی ناتاجی کردو له
سوالکردن پرزگاری کرد.

حَقْنُ اللَّبَنِ فِي الْقِرْبَةِ: ماسته که ی کرده
مه شکه که وه هه ژاندی بۆ نه وه ی
رۆنه که ی ئی بگری.

حَقْنُ فَلَانًا: له رنجه ی دهرزییه وه دهرمانی
کرده جهسته ی فلان که سه وه.

اِحْتَقَنَ: کۆبۆوه و جه بس بوو
ده گوتری: (اِحْتَقَنَ اللَّبَنُ وَالْمَاءُ) (اِحْتَقَنَ
الدم والبول).

اِحْتَقَنَ الْعُضْرُ: خوین یان ناو له
نه ندامیکی له شی دا کۆبۆوه وه هاوسا
۵ ده گوتری: (اِحْتَقَنَ الْكَبْدُ وَاحْتَقَنَتِ
الْكَلْبَةُ فَانْتَضَخَتْ) هه روه ها ده گوتری:
(اِحْتَقَنَ الصَّرْعُ) گوانی ناژه له که شیری
تیدا ماوه نه و گوانه که هاوسا.

اِحْتَقَنَ الْمَرِيضُ: نه خو شه که میزی گیراو

ناوی قوړاو یان له و مری گل تیکه له
بوو تووشی ناژه له دمی.

أَحَقَلَ الزَّرْعُ: کشت و کاله که جۆراو جۆر بوو.
أَحَقَلَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که بوو به شوینی
کشت و کال و مبه رها ت.

حَاقَلَهُ: کشت و کاله که ی بی فروشت
پیش نه وه ی بی بگا ۵ موزاره وه
به ر به نیوه یی کشت و کالی له گه له
کرد، یان له گه ئی ریک که وت که
به شیکی دیار یکراو بدا به سه پانه که.

أَلْحَقْلُ: زهوی کشت و کالی پان و پۆرو
به رفراوان که زرعانی تیدا بکری و
دیمه نیکی دل سپه ی بنوینسی ۵
زرعات و کشت و کال تاسه وز بی و
نه پری بی.

حَقْلُ الْبَزُول: نه و شوینه ی که نه وتی ئی
ده رده هیندری.

حَقْلُ التَّجَارِبِ: نه و شوینه ی نه زمونی
تیدا نه نجام دهری و وه کوو تاقیگه
به گاردی.

الْحَقْلِيُّ: نه وشته نه و که سه ی پال حه قل
ده دری و ده کوو تو تنه وان
ره زه وان.. هتد.

المحصولات الحقلية: به رو بوومی زهوی
وه کوو په موو گه نم و جۆو نیسک و
نۆک و نه و جۆره شتانه.

أَلْحَقَلَةُ: به شییک له دپه رو زهوی
کشتیاری.

أَلْمَحَقَلَةُ: زهوی کشت و کالی.

أَلْحَقِلْدُ: به دره تارو ره زاگران.

به حوقنه ميزه که ی ل دهره ٲندرا.
الحاقن: نهو که سه په میزی گیرایی و له
میزه لدانی دا کو بوبیته وه هه روا
بهو که سهش دهگوتری: که میزه که
به حوقنه سه حب دهکا.

الحاقنة: میینه ی (الحاقن) هه رواناوه بو
مه عیده.

الحقنة: حوقنه کردن ه دهرمانیکه پٲش
حوقنه که با له گه ل حوقنه که دهکرٲته
جهسته ی نه خۆشه که وه هه رواناوه
بو نامیری حوقنه کردنه که.

الحقنة: نازاری که ده، سک نٲشان، (ک:
أحقان).

المحقان: میز گیراو نهو که سه په میزی
دهگیری، (ک: محاقن).

ألحقن: نامیری حوقنه کردن.

المحقنة: نامیری حوقنه کردن، (ک: محاقن)
حقا: حقرا: له که له که ی دا ه دهگوتری:

(ضربة محقاه) ل ی داو که له که ی

نازاری ل ٲهیدا بوو ه (حقا الشئ)

فلاناً: نهو شته گه پٲشته که له که ی

فلان ه دهگوتری: (نزل في الماء حتى

حقاه): چوو ناو ناوه که وه ناوه که

گه پٲشته بنهنگلی.

حَقِي حَقاً: که له که ی نازاری پهیدا کرد.

حَقِي حَقاً: نازاری که له که ی بوو ه سکی

هٲشا به هوی گوشت خواردن، (هو

مَخْفُو وَمَخْفِي)

تَحَقَّى: به مانا (حقی) دئ.

أَحْقَأَ: دهرٲی یان دوخینی دهرٲی ه
نازارٲکه له سک دا به هوی گوشت
خواردنه وه پهیدا دهٲی ه نهو هه
بله په که زینی نه سپی ٲی له پشته
نه سپه که ده به سترٲی، (ک: أَحْقَبُ).

أَلْحَقُوا: که له که ه بهرپشتین ه دهگوتری:

(أخذ بحقوه) و (عاذ بحقوه) دهستی

به بهرپشته ی دا کردو لٲی پارٲه وه

په نای بو بردو داوای ل کرد

بیپارٲزی.

حَقُوا النَّبِيَّةَ: نه ملاو نه ولای ٲٲکه ی که ژ.

حَقُوا الجبل: تۆقه سهری کیو ه دۆخین ه

دهرٲی ه دهگوتری: (رَمَى بِحَقْوِهِ)

دهرٲیکه ی فرٲی دا.

حَكَا الْعُقْدَةَ حَكَاً: زۆر به توندی گریی دا،

گریٲکه ی توند کرد

أَحْكَاها: به مانا (حکاه) دئ.

إِحْتَكَا: (احتكاات العقدة) گریٲکه زۆر

توند بوو.

أَحْتَكَا الأمر في نفسه: کاره که له لای

چه سپاو هیچ گومانی تٲدا نه ما ه

دهگوتری: (لو إحتكأ لي أمری لفعلت)

نه گهر له سه ره تاوه من له کاره که م

دنیا بوما په، نه وه هه لئسو که وتم

به جورٲکی وا ده بوو.

إِحْتَكَا العقدة: گریٲکه ی زۆر توند کرد.

أَلْحَكَا: قۆږی، سه رمازه لای گه وره.

حَكَرَهُ حَكْرًا: سته می ل کردو کالاکه ی ل

که م کرده وه ه هه لئسو که وتی

خرایی له گه ل دا کرد.

تھاگّا: ھەردوکیان خۆیان بەیەکتەرەو
ناو یەکتریان خوراند.

تھک بالشیئ: بەمانا (احتك به) دئ ە
ھەروا دەگوترئ: (ھر یثحکک بی): ئەو
بەھانەم یئ دەگرئ و دەستم یئ دئنی.
تھککت العترب بالانعی: دوپشک
بەھانە بەمار دەگرئ ە کاتیئک
دەگوترئ: کە شتیئک بەگژ لەخۆی
بەھیزتردا بچئ.

استحل فلاناً جسمه: فلانکەس جەستە
خورا ە حەزی لە خواردن کرد.

الاحتکال: ئەو ھیزە ی پیچەوانە
جولانی قەبارمەکی ترە کە لەسەر
قەبارمەکی زبر دەجوئ.

الحال: ئەو کەسە یە زۆر ئیلحاح دەکا
لەداوا کاریدا، (ک: حُکْ).

الْحَاكَّةُ: ددان ە دەگوترئ: (ما بقيت في
فيه حَاكَّةُ)، (ک: حواك).

الحِكاك: دەگوترئ: (هو حكاك شر)
حەزی لەشەپەرە ھەول دەدا
ھەلیگیر سینئ.

الْحُكَاك: خۆپە کە لە ناوی گەرمدا زوو
دەتۆپتەو لە ناوی ساردا درەنگ
دەتۆپتەو ە نەخۆشییە کە وەکوو گرووی
خوران لە جەستەدا دروست دەکا.

الحُكَاكَةُ: وردەو پەرژو پال کە لەکاتی
خوراندندا ھەڵدەوهرن.

الْحِكْ: گومان ە دەگوترئ: (هو حِكْ شر)
و حِكاك شر.

الْحُكْ: بەردیئکی نەرمی سپییە (بەردە

قسل).

الحُكَاكَةُ: صیفە ی موبالەغە یە ئامیر
خوراندن.

الحكاكات: گومان و وەسووسە.

الْحِكَّةُ: گومان ھۆی پەیدا بوونی خرو
لە جەستەدا.

الْحَكَاكَةُ: تاکە کە ی (الْحَكْ) ە زەویە کە
بەردە قسلئ تێدا بن.

الْحُكَيْكَةُ: مەتەل و لوغزو موعەمما.

الْمِحْكُ: ھەرشتیئ خۆتی یئ بخورئنی
بەرد یئ یان دار بی.

حَكَلْ عليه الأمرُ حَكَلًا: کارە کە چەواشە بوو
ە دەگوترئ: (حَكَلْتُ عليه الأخبار):

ھەواڵەکان چەواشە بوون ناتوانی
بزانن کامە راستەو کامە درۆ.

حَكَلْ في مشيه: قونگرا نی و تەمبەلئ کرد
لەرۆیشتندا

حَكَلْ فلان الرمح: رمبە کە ی لەسەر یە ک
قاج راگرت.

حَكَلْ فلان بالعصا: بەگۆچان فلانکەس
لێنی دا.

أَحْكَلْ عليه الأمر: بەمانا (حَكَلْ) دئ.

أَحْكَلْ عليهم: شەپ ی پی فرۆشتن،
شەپ ی ھاوێشتن.

أَحْكَلْ فلان: دوا ی عەرەبی فلانکەس
فیری زمانی تریوو.

أَحْكَلْ عليهم الأمر: بەمانا (حَكَلْ) دئ.
تَحْكَلْ: لە نەزانیدا رۆچوو زۆری خۆب

عەقل کرد.

الأُحْكُلُ: گیاندارى بی زمان ۵ حه یوانات ۵
 گیانداریک که دهنکی نه بیستری وه کوو
 میرو ۵ (هی حَکَلَاءَ)، (ک: حُکَلٌ).
 الحَاكِلُ: مه زنده کار، (ک: حُکَلٌ وَحُکَالُ).
 الْحُكْلَةُ: نهومیه کابرا نه توانی مه بهستی
 خوی دهر بری ۵ به رده وام بوون له
 کیشه و جه دله دا به نه زانی ۵ زمان
 گیران ۵ زمان ناره وان ۵ زمان فسک.
 الحکیلة: نهومیه له جیاتی پیتیک
 پیتیکی تر بلئی وه کوو له باتی (س)
 (پ) بلئی له جیاتی (ق) ۵ (غ)
 بلئی هه روا به و جوړه، (ک: حَکَالِلُ).
 حَكَمَ بِالْأَمْرِ حُكْمًا: برپاری دا، ده گوتری:
 (حکم له، حکم علیه و حکم بینهما).
 حَكَمَ الْفَرَسَ: لغاوی نه سپه که ی والی کرد
 نه سپه که سهرنهرم بی.
 حَكَمَ فُلَانًا: نه بیشت فلانکس نه وه ی
 ده یو یست به دهستی بیئ.
 حَكَمَ حُكْمًا: بوو به پزیشک به عاقله مندو
 کار دروست.
 أَحْكَمَ الْفَرَسَ: لغاویکی وای له ده می
 نه سپه که کرد سهرنهرم بی.
 أَحْكَمَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکس سی کرده
 کاراما له کاره که دا.
 أَحْكَمَ التَّجَارِبُ فُلَانًا: نه زمون و
 ته جره به فلانکس سی کرد
 به حه کیم و عاقله مندو لیزان.
 أَحْكَمَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شته که ی به ریک و
 پیک نه جامدا.

حاکمه الی الله والی الکتاب والی الحاکم:
 له گه لیا که و ته کیشه وه و داوی لی
 کرد به حوکمی شهرع یان به حوکمی
 دادوهر کوتابی به کیشه که بیئ.
 أَحْكَمَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شته که جه سپاو
 قاییم و پته و بوو بناوانی شیلدرا.
 أَحْكَمَ الْخَصْمَانَ إِلَى الْحَاكِمِ: دوو کیشه
 کاره که کیشه که یان برده لای دادوهر.
 أَحْكَمَ فِي الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ: به نار ه زوی
 خوی هه لئس و که وتی له شته که دا
 کرد ۵ ده گوتری: (أَحْكَمَ فِي مَالِ
 فُلَانٍ): به نار ه زوی خوی دهستی
 خسته مائی فلان ه وه.
 أَحْكَمَ فِي أَمْرِ فُلَانٍ: به نار ه زوی خوی
 سهر و کاری نیسی فلانی کرد.
 تَحَاكَمَا: به مانا (إحکمما) دی.
 تَحَكَّمَ فِي الْأَمْرِ: به مانا (إحْتَكَمَ) دی.
 تَحَكَّمَ: به گویره ی رای خوی کاری کردو
 گوئی نه دایه قسه که ی.
 تَحَكَّمَ الْخَوْرِيَّةُ مِنَ الْخَوَارِجِ: حه ره ورپی به
 خه وارچه کان وتیان: حوکم هه ر بو
 خودایه و برپاری عه مری کوپی نه بو
 لعاص و نه بو موسای نه شعهری
 پایه خیان نیه.
 اسْتَحْكَمَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: به مانا (إحْتَكَمَ) دی.
 اسْتَحْكَمَ فُلَانٌ: فلانکس بوو
 به حه کیم و نه ی ده کا له و شتانه ی
 زیانی بی ده گه یه نن.
 اسْتَحْكَمَ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: شته که ی لی
 تیک جوو.

الحاکم: دادومر.

الْحُكْمُ: زانیاری و تیگه‌یشتن و فیه زانین

ه حکمهت و لیزانی ه ده‌گوترئ:

(الصمت حُكْمٌ) و (الحُكْمُ القضاء).

الْحُكْمُ: ناویکه له ناوه جوانه‌کانی خودا ه

به‌مانا دادومریش هاتوو ه قورئان

ده‌فهرموی: ﴿وَالْفَرِّقَ اللَّهُ أَبْنِي حُكْمًا﴾

ه ه‌روا به‌که‌سیک ده‌گوترئ: که

ه‌لد‌م‌ب‌ز‌د‌ر‌ئ ب‌ؤ نه‌وه‌ی ناوانی

دو‌که‌س ب‌کا که‌ک‌ش‌ه‌یان ه‌یه ه

قورئان ده‌فهرموی: ﴿وَأَن خِفْتُمْ

شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْغَوْا حُكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ

وَحُكْمًا مِّنْ أَهْلِيهَا﴾.

الْحِكْمَةُ: زانینی گه‌ورمه‌ترین و نایاب‌ترین

شت به‌باشترین زانیاری ه ه‌روا به

زانیاری و تیگه‌یشتن له‌شه‌رع‌ی

خوداش ده‌گوترئ ه قورئان

ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ

الْحِكْمَةَ﴾ ه عه‌دالته ه ه‌و‌کار ه

ده‌گوترئ: (حكمة الشريعة) یان

ده‌گوترئ: (وما الحکمة فی ذلك) ه

وشه‌ی که‌مو مانای زور، (ک: حِکْمٌ).

علم الحِکْمَةِ: بریتییه له زانستی کیمیاو

زانستی پزشکی.

الْحِكْمَةُ: لغاؤ؛ ناسنیکه ده‌کریتته ده‌می

نه‌سپ ب‌ؤ نه‌وه‌ی به‌ناسانی

به‌یده‌ست ب‌ئ ه به‌چه‌ناگه‌ی ئازهل

ده‌گوترئ: ب‌ؤ ئاده‌میزادیش به‌خوار

ده‌مو چاوی ده‌گوترئ: یان به‌هه‌موو

روخساری ده‌گوترئ: نه‌ومتا

ده‌گوترئ: (رفع الله حَكْمَتَهُ) ه خودا

ریزو شکومه‌ندی داوه به‌فلاان.

الْعَكِيمُ: ناویکه له‌ناوه جوانه‌کانی

خودا ه ه‌روا به‌که‌سیکیش

ده‌گوترئ: که خاومنی حکمهت ب‌ئ

ه به‌فه‌یله‌سوفیش ده‌گوترئ ه ب‌ؤ

پزیشکیش به‌کار ده‌هینرئ ه ناوی

قورئانی پیروزیش (والذکر الحکیم)

مه‌به‌ست قورئانه.

الْمُحْكَمُ: تاکی (الْمُحْكَمَةُ) یه؛ که

پی‌ریکی خه‌وارچه‌کانن، که گوتیان:

(لاحکم الا لله).

الْمُحْكَمُ: شتی چاکو دروست کراوو

رئک پیک ه نه‌و نایه‌تانه‌ی قورئان

که‌مانا‌که‌یان زاه‌یرو ناشکرایه

قورئان ده‌فهرموی: ﴿مِنْهُ آيَاتٌ

مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ

مُبْتَشَاهَاتٌ﴾.

الْمُحْكَمَةُ: دادگا ه ده‌زگایه‌که که‌ک‌ش‌ه‌ی

خه‌لک یه‌کالا ده‌کاته‌وه ه شوینی

ک‌ؤ‌بونه‌وه‌ی دادومره‌کان.

حكي الشيء حِكَايَةً: وه‌کوو نه‌و شته‌ی

هینایه‌کاپه‌وه ه له‌و جوو له‌و ده‌جین

ه ده‌گوترئ: (هي تحكي الشمس

حسناً): وه‌کوو خ‌ؤر وایه له‌جوانی دا

قسه‌ی نه‌وی گ‌ی‌ر‌ایه‌وه ه (هو حال)،

(ک: حُكَاةٌ).

حَاكَا: لاسایی نه‌وی کرده‌وه له

قسه‌کردنا یان له‌کرداردا یان له‌شتی

تردا.

الحكاية: به سهرهات و چيرۆك جا واهيع
 بى يان خه يالى بى ۵ زاراه
 ده گوتري: (هذه حكايتنا) نه مه
 له هجه و زاراه مانه.
 الْحَكَا: حيكايه تخوان نه و كه سهى
 حيكايهت ده گيرپته وه.
 الْحَكِي مِنَ النِّسَاء: ئافرهتى فیتنه و
 چه قه چه ناو.
 حَلَّ الْجِلْدَ حَلًّا: پيسته كهى كه و ل كرد.
 حَلًّا فَلَانًا: له فلانكه سى داوه.
 حَلَّاهُ بِالسُّوْطِ وَبِالسَّيْفِ: به قه مچى
 به شمشير كوشتى.
 حَلَّى الْأَدِيمَ حَلًّا: پيسته كهى موى تيدا
 پهيدا بوو.
 حَلَّتِ الشُّفَّةُ: ليوه كه زيبكهى لى هاتن
 ۵ زيبكهى له ليو هاتن.
 أَحْلَاهُ الطَّعَامَ: به مانا (حَلَّاهُ) دى.
 التَّحْلِي: موى پيسته ۵ چلكى پيسته ۵
 ره شايى پيسته.
 التَّحْلِيَّةُ: به مانا (التَّحْلِي) دى.
 الْحَلَاءَةُ: توپكلى پيسته نه وهى به هوى
 ده باغ كردنه وه لىي ده پيسته وه، نه و
 توپكلى ده كه و پته نيوان گۆشت و
 پيسته وه ۵ بهرديكه به ورده كهى
 نازارى چاو لاده چى ۵ چاو كه هيشا
 نه و جوړه كله وردهى تى راده درى بۆ
 نه وهى نازارى نه ميئن ۵ نه و ورده
 به ردهى له ئاكامى لىك خشاندى
 دوو بهرده كل پهيدا ده بى و چاوى
 بى ده پيژرى.

الْحَلَا: نه و زيبكه و دومه له بچكولانن كه
 له سهر لىوى ئاده ميزاد دوا نه خو شى
 پهيدا ده بى.
 الْحَلَوَةُ: بهرديكه ورده و له لومرپوه كهى
 چاوى بى ده پيژرى بۆ نه وهى نازارى
 نه ميئن.
 الْحِلَالَةُ: ئاميرپكه پيستى بى سبى
 ده كرى.
 حَلَبَ الْقَرْمُ حَلْبًا وَحَلْبًا: قه وم و خو يش
 له هه موو لايهك كۆبوونه وه.
 حَلَبَ الشَّاةَ وَغَرَّهَا حَلْبًا: هه رچى شيرى
 له گوانى مه ركه دا هه بوو هه مووى
 دوشى.
 حَلَبَ فَلَانًا: شيرى بۆ فلانكه س دوشى.
 حَلَبَ فَلَانًا الشَّاةَ: مه ركهى دا به فلان بۆ
 نه وهى بيدوشى.
 حَلَبَ الدَّهْرَ أَشْطَرَةً: رۆزگار هه موو كارو
 باره گانى به تاقى كردنه وه به خيرو
 شه رپه وه.
 أَحْلَبَ فُلَانًا: حوشتره گانى هه موو
 بيچوى ميينه يان بوون.
 أَحْلَبَ الْقَرْمُ: له هه موو لايه كه وه خه لك
 گرد بوونه وه بۆ شه رپان بۆ شتى
 تر.
 أَحْلَبَ أَهْلُهُ: له كيوو له وم رگاوه شيركهى
 دوشى و ناردى بۆ خزمه گانى.
 أَحْلَبَ فَلَانًا الشَّاةَ وَغَرَّهَا: مه ركهى دا
 به فلان بۆ نه وهى بۆ خوى بيدوشى.
 حَالَبَهُ: بي شيرپك يان كرد له شيردوشيندا
 ۵ يارمه تى دا بۆ شيردوشين.

تَحَلَّبُ الْمَاتُحُ: شلهمه نییه که رهوان بوو
رژاو رقیی.

اِخْتَلَبَ الشَّاءُ وَغَرَمَا: به مانا (حَلَبَهَا) دئ.

اِسْتَحَلَبَ الْقَوْمُ: قه وم و خویش کۆبونه وه
بۆ هاوکاریکاری کردن.

اِسْتَحَلَبَ الشَّيْئُ: شته که ی دۆشی ویستی
شلهمه نییه که ی دهر بیئنی ۵ هیئایه
دهرئ و هه لی مزی.

الْاِحْلَابَةُ: شیر له دهره وه ی ئاوه دانی (له
به ربیر) دهر دۆشرئ و مه ردۆشه که
شیره که دهنیرتیه وه بۆ خاومنی
مه ره کان.

الحَالِبُ: په کیك له و دوو بۆریانه وه که
له گورجیله وه میز ده هیئن بۆ
میزه لئان.

حوالب (حوالب البشر): سه رچاوه ی ئاوی
بیره که.

حوالب العیون: سه رچاوه ی ئاوی چاو.
الحِلَابُ: شیر.

حَلَبُ الْعَصِيرِ: سه راب ۵ هه روا له باسی تالان و

دهسکه و تدا به مانا به ههرم دئ، ده گوترئ:

(هَذَا فَيْيُ الْمُسْلِمِينَ وَحَلَبُ أَسْيَالِهِمْ) نه وه

به ره هه می شم شیره کانیا نه ۵ به نووکی

شم شیر په یایان گر دووه ۵ هه روا

ده گوترئ: (ذَاقَ فُلَانٌ حَلَبَ أُمْرِهِ)

فلانکس ناگامی کاره کانی خۆی چه شت.

الْحَلْبَاءُ: خاومن شیر ۵ شیر دهر ۵

ده گوترئ: (شاة حلباء).

الْحَلْبَةُ: ره وه نه سب له هه موو لایه که وه

کۆده کرینه وه بۆ پیش برکی ۵ هه روا

ئاوه بۆ گۆره پانی پیش برکی ۵
هه روا نه و شوینه ی ئاماده ده کری بۆ
زۆرانبازی و نه و جۆره شتانه.

حَلَبَتَانُ: به یانی و ئیواره.

الْحُلْبَةُ: ره مکی که ده خورئ و ده شکریته
دهرمان، (ك: حَلَب).

الْحَلَابُ: که سی که کاری ئازهل دوشین
بی ۵ (یوم حلاب) ۵ رۆژیک شه و نهمی
زۆربی.

الْحَلُوبُ: ئازهلئ شیر دهر، (ك: حَلَب
و حلاب).

الْحَلُوبَةُ: به مانا (الْحَلُوبُ) دئ.

الحلیب: شیر دۆشراو ۵ شه رابی وهر گیراو
له خورما ۵ (دم حلیب) خوینی که ش.

الْمَحْلَبُ: دره ختی که به ریکی هه یه بۆ
دروستکردنی بۆنی خۆش به کار
ده هیندرئ ۵ به مانا ههنگوینیش دئ.

الْمَحْلَبُ: نه و مه نجه ل و سه ته لی شیر
تیدا ده دۆشرئ.

الْحَلِيسُ: شیر ۵ پیای ئازا.

الْحَلْبَسُ: به مانا (الْحَلِيسُ) دئ ۵ نه و
که سه ی زۆر سوره له سه ر کاری
خۆی و گرنگی پی ده دا.

حَلَّتِ الْجَلِيدُ حَلَّتًا: به سه ته که که تویه وه.

حَلَّتِ الصُّرْفُ: خوریه که ی هه لکه نه له
پستی خاراو.

حَلَّتِ دَيْتُهُ: قه رزه که دایه وه.

حَلَّتِ فُلَانًا كَذَا سُرْطًا: نه وه نه ده شوړك و
قه مچی له فلانکس وه شانده.

أَلْعَلَّكَ: (خَلَاةُ الصَّوْف) ۵ بنه شهو
پتکه پتکه ی خوری.

أَلْعَلَّتِيْتُ: صمغی کی راتنجیه له بواری
پزیشکی دا به کار ده هیندرئ.

أَلْعَلِيْتُ: نهو سیخواریه که شهوانی
سارد ده که و پته سهرزه وی.

حَلَجَ السَّحَابُ حَلَجًا: هه وره که بارانی
باراند.

حَلَجَ الْقُطْنُ حَلَبًا: لۆکه که ی له پرزو پال و
تویکل و خشت و خاله که ی پاک
کرده وه ۵ لۆکه که ی له چیکه نه دا،
(هر محلول و حلج).

حَلَجَ الْحَبْرَةُ: نانه که ی خشت کرد.

الْحَلَاجَةُ: پی شه ی هه لاجی کردن.

الْحَلَاجُ: که سی که پی شه ی هه لاجی بکا.

أَلْحَلُجُ: هه وره تریشقه.

الْمِخْلَاجُ: ئامیری هه لاجی ۵ تیروک؛

داریکه نانی پی پان ده کرتیه وه ۵

گویند ریژی بجوک، (ك: مَحَالِج).

حَلَحَلَ الشَّيْءُ: شته که ی له شوینی خوی

جولاند و گواستییه وه.

تَحَلَّلَ: شته که ی جولاو له شوینی خوی

لاجو.

أَلْحَلَّحِلُ: ته و او؛ ده گوترئ: (حِرل

خَلَّاحِل) ساله وه ختیکی ته و او ۵

که وره سهرؤک هوزو هسه رۆشتوو

۵ پیای ئازاو نه ترس له کۆرو

کۆبونه وه کانی دا، (ك: خَلَّاحِل).

أَلْمَحَلَّلُ: به مانا (الْحَلَّاحِل) دئ.

حَلَزَ الْأَدِيمَ وَغِيْرَهُ حَلَزًا: پیسته که ی سپی
کرد.

حَلَزَ حَلَزًا: له خه فه تا دلی نازاری پی
که پی.

اَحْتَلَزَ حَقَّهُ: مافی خوی وهرگرت.

تَحَلَزَ الشَّيْءُ: شته که مایه وه.

تَحَلَزَ الْقَلْبُ عِنْدَ الْحَزْنِ: له کاتی خه م

خواردندا دلی نازاری پی که پی دلی

گوشرا.

تَحَلَزَ فُلَانٌ لِلْأَمْرِ: فلان که س خوی بو

کاره که ناماده کرد و هوی لی

هه لمانین.

أَلْعَلَزَ: ده گوترئ: (قلب خَالَز) دلیکی

هیشاو پر نازار.

أَلْحَلَزُ: ده گوترئ: (قلب حَلَز) دلیکی

بریندار.

أَلْحَلَزُ: کونده به بو ۵ کورته بالا ۵ پیای

رژدو چروک ۵ به دره وشت.

أَلْحَلَزُنْ: پیرویه که له ته ویله و پشتیرا ده ی

۵ گیانداریکی ناوییه له ناو سه ده فه که ی

خوی دا ده ی ۵ هه ندئ له و گیاندارانه

به که لکی خواردنیش دئ.

أَلْحَلَزُونِی: نه وه ی پال ده درئ بولای

هه له زون.

حَلَسَتْ السَّمَاءُ حَلَسًا: ئاسمان بارانیکی

وردی به رده و امی باراند.

حَلَسَتْ الدَّابَّةُ: سه رجلی له پشتی

ولاخه که کرد.

حَلَسَ بِالْمَكَانِ وَفِيْهِ حَلَسًا: له و شوینه

مایه وه.

حَلَسَ فُلَانٌ: له بهرام بهر هاوشانه که دی دا
خوړاگر بوو.

حَلَسَ بِالْشَيْءِ: شهیدای شته که بوو خوځی
پېوه گرت ۵ (هو حَلَسَ، وهي حَلَسَتْ،
هو اَحْلَسَ وهي حَلَسَاء).

اَحْلَسْتُ السَّمَاءَ: به مانا (حَلَّتْ) دئ.

اَحْلَسْتُ الْأَرْضَ: گزو گیا که دی راساو
زه وپیه که دی داپوښی.

اَحْلَسْتُ الدَّابَّةَ: به مانا (حَلَسَهَا) دئ.

اَحْلَسَ فُلَانًا: وادهو به ټینی ته وای دایه.
اَحْلَسَ فُلَانًا فِي الْبَيْعِ: زیانی له فلانکهس
دا له مامه نه دا.

اَحْلَسَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکهسی هه ټنا
بو نه وکاره.

حَالَسَهُ: پېوهی نووساو له کولی
نه بووه ۵ ده گوتړئ: (هو بِجَالَسَهُ
وَبِجَالَسَهُ).

تَحَلَسَ لَهُ: دهوری دا ۵ (تَحَلَسَ بِالْمَكَانِ)
لهو شوینه مایه وه.

اسْتَحْلَسْتُ الْأَرْضَ: به مانا (اَحْلَسْتُ) دئ
۵ ده گوتړئ: (اسْتَحْلَسَ السَّيْفُ):

بهزی سهریه نا.

اسْتَحْلَسَ اللَّيْلَ بِالْفَلَاحِ: تاریکای شهو
پهری سهندو ته وای د دنیا تاریک بوو.
اسْتَحْلَسَ الشَّيْءُ فُلَانًا: نه وشته به
فلانکهسه وه نووساو له کولی نه بووه ۵
ده گوتړئ: (اسْتَحْلَسَ الْحَرْفُ): ترس

دایگرتو له کولی نه بووه.

اَحْلَسَ: وادهو به ټینی ته وای.

اَحْلَسَ: هر پارچه قوماشیک له ژیر زینو
له ژیر کورتانه وه له پستی ولاخ بکړئ
۵ هه روا هه رشتیک له مالا له ژیر
فهړشی به نرخ و نهو جوړه شانه
رابخړئ و هکوو جهصیرو بهړه ۵ هه روا
ده گوتړئ: (هو حَلَسَ بَيْتَهُ) واته: بۆته
سیپالی ماله وهو دهرناکهوئ ۵ (هو
اَحْلَسَ الْبِلَادَ، وهو من اَحْلَسَ الْخَيْلَ)
ولات به چی ناهیلئ ۵ هه میسه به سهر
نه سپه وه بهو دانابه زئ ۵ هه روا ناوه بو
جوهره قوداحی قومار که جوړ بهشی
هه ن ۵ پهیمان و به ټین ۵ هه روا
ده گوتړئ: (هذا لیس من اَحْلَسَ فُلَانٍ)
نهو هاوشانی فلان نیه ۵ (ام حَلَسَ)
کونی هی دټله که ره.

اَحْلَسَ: (ام حَلَسَ) کونی هی دټله که ره.
حَلَسَ خَلَطًا: رقی هه ټسا ۵ له سویند
خواردن دا زیده روپی کرد ۵ (حَلَسَ
فِي الْأَمْرِ) په لهی کرد.

اَحْلَسَ: به مانا (حَلَسَ) دئ.
اَحْلَسَ فُلَانٌ: فلانکهس چوو خانویکی
خه ته رناکه وه زه حمه ته بتوانئ
ژپانی ټیدا به سهر بهرئ.

اَحْلَسَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه وه.
اَحْلَسَ فُلَانًا: رقی فلانی هه ټساند.

اَحْلَسَ عَلَيْهِ: رقی ئی هه ټسا ۵ (اَحْلَسَ
مِنْهُ) لئی وهرز بوو.

حَلَفَ حَلْفًا وَخَلْفًا: سویندی خوارد (هو
حَلَفَ وَهُوَ خَالِفٌ).

حَلَفَ الشَّيْءُ: تیزبوو ۵ بړنده بوو ۵
دهگوتري: (حَلَفَ السِّيفُ وَحَلَفَ
اللسان).

أَخْلَفَتِ الْأَرْضُ: زهوی (حەلف)ی رواندا
روهکیکه وهکوو لقو پېړزی خورما
وههایه لهزه لکاوو دم ناودا دپړوی،
به کوردی پیی دهگوتري (قهقهه ژاږ).
أَخْلَفْتُ: قهقهه ژاږه که پینگه پی.

أَخْلَفَ الشَّيْءُ: خه لك له باره په وه راوو
بوچوونی جیاجیایان هه بوو بویه
هه رکه سه به جوړیک سویندی
له سهر خوارد.
أَخْلَفَ فَلَانًا: داوی نی کرد سویندی
بوږخوا.

حَالَفَ عَائِشَةً وَحِلَافًا: په پیمانی له گهل
به ست ۵ (حَالَفَ بَيْنَهُمَا) برابره تی
خسته نیوانیانه وه.
تَحَالَفُوا: په کیان گرتو بوونه
هاوپه پیمانی په کتر.
اسْتَحَالَفَهُ: سویندی دا.

الْحَلَفُ: قهقهه ژاږ؛ روهکیکه په لکه کانی
وهکوو په لکی دارخورما وایه،
لهزه لکاوو گه راودا دپړوی.
أَحْلَفَ: په پیمان بهستن له سهر هاریکاری
کردنی په کتر، (ک: أَحْلَاف).

الْحُلَفَاءُ: به مانا (أَحْلَفَ) دی ۵ هه روهها
ناوه بؤ که نیزه کی خرابو ناشیرین،
(ک: حُلْفٌ وَحُلْفَةٌ).

أَحْلَفْتُ: زهوی په ک گیاهه قهقهه ژاږی نی بپړوی
پان زوری نی بپړوی.

أَحْلَفْتُ: که سیك زور سویند بخوا ۵
قورئان دمفه رموی: ﴿وَلَا تُطِغْ كُلَّ
حَلَافٍ مِّمِّينَ﴾.

الْحَلِيفُ: یارمه تیدمرو هه مناههنگ، (ک:
أَحْلَافٌ وَحُلَفَاءُ) ۵ هه روا به که سیك
دهگوتري: باره شتی که وه بگریو
وازی نی نه هیئ ۵ دهگوتري: (فلان
حلیف الجود و حلیف الفصاحة).

حلیف اللسان: زمان تیزو چه قه چه ناو.
أَحْلَفْتُ: نه ملاو نه ولای په یزه، شانی
په یزه.

حَلَقَ الضَّرْعُ حَلْقًا: گوانه که له بهر نه وهی
شیری کهم تیدایه هه لکشاو ته وه ۵
دهگوتري: (حَلَقَ لَبَنُ الضَّرْعِ): شیری
گوانه که جووه پان کهم بوو.

حَلَقَ فَلَانًا حَلْقًا: له گهر دنی فلانی دا ۵
دهگوتري: (حَلَقَهُ الدَّاءُ) دمرده که
قورگی نازاردا.

حَلَقَ الْإِنَاءَ: گۆزه که ی پرکرد تا گه بیسته ملی.
حَلَقَ الشَّيْءَ: شته که ی سپی کرد توپکل و
مووی نی دامالی.

حَلَقَ الرَّأْسَ: سهری ناشی و مووی سهری نی
کردنه وه.

حَلَقَتِ الْمَاشِيَةُ: مهرو مالاته که به سهر گیاو
گزه که دا هاتن هه موویان خوارد.

حَلَقَ الْقُرْمُ أَعْدَاءَهُمْ: قه و مه که هه موو
دوژمنه کانیان له ناو بردن.

أَحْلَقَ الْإِنَاءَ: به مانا (حَلَقَهُ) دی.

حَلَقَ الْقَمَرُ: مانگ خه رمانه ی داوه ۵

خلق الأرض والآية والحياض: رېږهوی ناو
دۆل و شیوو تهنگه بهرانی.

الْحَلَقُ: حوشتی داخکراو به داخی
که وانه یی ۵ گواره.

الْحَلَقَةُ: هر شتیک که وانه یی بی ۵
وهکوو نهلقه ی دمرگا ۵ نهلقه ی زېږو

زیوو پلاتین که له په نجه دهکری ۵
دهگوتری: (حَلَقَةُ الْقُرْم): دانیشتنی

که وانه یی قوممه که ۵ (تلقى العلم في
حَلَقَةِ فلان) له حلقه ی دمرس

وتنه وهی فلان زانیاری وهرگرتوو.
حَلَقَةُ الْمَاهِيَةِ: نهو داخه که وانه یی

ناژه ی بی نیشان دهکری.
حَلَقَةُ الباب: نهو نهلقه که وانه یی

که به دمرگا وهی بؤ لیدان ۵ (روفت حَلَقَةُ
الْحوض): حه وزه که نزیکه پری.

الْحَلَقَةُ: چهك به گشتی یان چهکی
زریپوش.

الْحَلَقُ: صیغه ی موبالغیه ۵ یان نهو
که سه ی پیسه ی سهرتاشینه.

المخلَق من الكرم: نهو توله میوانه که
به م لاو به ولای که پرده که دا

هه لده که پری و پهل ده هاون، (ك:
محالِق و محالِق).

المخلَق: موس ۵ گويزان ۵ بهرگی زبر.
المخلَق: شوینی سهرتاشینه بؤ نیحرام

شکاندن، له مینا.
المخلَق من الشيا: مهرو بزنی لهرو لاواز.

حَلَقُ البُسْر: هیښوه خورما که زیاد له

دوبهش له سې بهشی گه یی.

حَلَقُ الميوان: سهری بری و گهروی
هه لېری.

الحُلُقَامَةُ: هیښوه خورما که ناو بؤلی
تیکه وی زیاد له دوو بهش له سې

بهشی گه یی.
الحُلُقُومُ: گهرو، (ك: حَلَقُوم و حَلَقِيم).

حَلَقِيم البلاد: دهرو بهری ولات.
حَلَقُ البُسْر: به مانا (حَلَقُوم) دی.

الحُلُقَامَةُ: به مانا (الحُلُقَامَةُ) دی، (ك:
حَلَقَان) ه.

حَلَك حَلَكًا و حَلَكَةً: زور رهش بوو (هر
حَلَك و حَالَك).

اسْتَحَلَك: رهشایه که ی زور بوو وهکوو
شتی سوتاو.

احْلَوْلَك: به مانا (استحلك) دی.
أَحْلَك: شتی زور رهش.

أَحْلَكَةً: زور رهش.
حَلَّ الشَّيْ حَلَالًا: شته که رهواو حه لال بوو.

حَلَّت المرأة: نافرته که بؤ نهو دهبی
ماره بکری ۵ قورنان دمه رموی:

﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى
تُكْبِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾.

حَلَّ الْمُخْرِم: حاجی نیحرامه که ی شکاند،
نهو که سه ی نیحرامی به سستی بؤی

رهوا دهبی نهو ی له کاتی نیحرامه که دا
لیی پاساغ بوو ۵ قورنان دمه رموی:

﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ که
نیحرامتان شکاند بؤتان رهوا یه

راویکه ن.

حَلَّ الدِّينَ حَلُولًا: قهرزه که وهختی
دانه وهی هاتو واجب بوو.
حَلَّ غَضَبُ اللَّهِ: رقو قاری خودا نازل بوو.
حَلَّ الْعُقْدَةُ: گری کوپړکه کهی کرده وه ۵
دهگوتری: (حَلَّ المشكلة وغرها).
حل الجأید: سه هو له کهی تواند وه، شته
رهقبو وه کهی شل کرده وه، تواند بیه وه.
حَلَّ الكلامَ المنطوق: دهقه هو نرا وه کهی کرد
به په خشان.
حَلَّ المكانَ ربه: لهو شوینده ما به وه
نیشته جی بوو، دهگوتری: (حللت
القومَ وحللت بهم وحللت عليهم).
حللت البيت: لهو خانو ده نیشته جی بوم.
أحلَّ: له نیحرام به ستن زگاری بوو
نیستا نه و شتانه ی له وه پیش لی
حرام بوو بوی هیه بیانکا.
أحلَّ فلان: له ناوچه ی حهرم دهرجوو ۵
خوی له پابه ندبوون به واده و
به ئینه کانی رزگار کرد.
أحلَّ فلاناً المكانَ ربه: کابرای لهو شوینده
نیشته جی کرد.
أحلَّ الشيءَ: شته کهی چه لال کرد ۵
قورنان دمه رموی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ
وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾.
حَالَهُ: له گه لیا دابه زی، پیکه وه
نیشته جی بوون.
حَلَّ الْعُقْدَةُ: گری کهی کرده وه.
حَلَّ الشيءَ: شته کهی گیرا به وه بوی حالی
پیشووی ۵ بر دیه وه سهر
عونصوره کانی پیشوی ۵ دهگوتری:

(حَلَّ الدَّمِ وَحَلَّ الْبَوْلَ).
حَلَّ نَفْسِي فلان: دهروونی فلانکه سی
شی کرده وه ۵ نه ئینه کانی ناو
دهروونی کابرای ناشکرا کردن.
حَلَّ اليمينَ: که فاره تی سوینده کهی دا.
حَلَّ الشيءَ: شته کهی چه لال کرد.
احتل المكانَ ربه: تئیدا نیشته جی بوو.
احتلت دولةً بلادَ أخرى: دهوله تیک
ولایتیکی تری داگیر کرد.
الْحَلَّتْ الْعُقْدَةُ: گری که کرایه وه.
تَحَلَّلَ مِنْ يمينه ربيها: له گونا هی
سوینده کهی رزگاری بوو.
اسْتَحَلَّ الشيءَ: شته کهی به چه لال دانا.
اسْتَحَلَّ فلاناً الشيءَ: داوای له کابرا که
کرد نهو شته ی بوی چه لال بکا.
الإحتلال: داگیردنی ولایتیکی یان
هه ندنکی له لایه ن ولایتیکی تره وه.
الإحليل: گوی وانیکی ئاده میزادی
نیرینه ۵ گوی مه مک شوینی لی
هاتنه دهره وهی شیر ۵ گوی گوان،
(ك: أحاليل).
التَّحْلِيلُ: (تَحْلِيلُ اليمين) که فاره تی سویند
۵ قورنان دمه رموی: ﴿قَدْ قَرَضَ اللَّهُ
لَكُمْ تَحْلِيلَ أَيْمَانِكُمْ﴾.
التحليل: (تحليل الجملة) شی کردنه وهی
بیکه ته ی رسته و دپاریکردنی رولی
هه ریه کی له وانه.
التَّحْلِيلُ النفساني: به شیکه له زانستی
دهر و ناسی.

أَلْحَلَّالُ: شتى حەلال ۵ شتیک کە یاساغ
نەبى.

الْحَلَّالُ: ئامپىرىكە ئافرىقى سوارى دەبى.
أَلْحَلَّالُ: شلىكە لەقاجى ولاخدا پەيدا
دەبى رەگى قاجى شل دەبى.

الْحَلَّالُ: شتى رەواو حەلال ۵ شوپنىك كە
لەدەرەوى حەرەم بى ۵ ئەو مەبەستەى
هەولى بۇ دەدەى ۵ دەشگوتى: (فلان
جِلَّ بىلد كذا) فلانكەس نىشتەجىي
فلان شارە ۵ قورئان دەفەرموى: ﴿وَأَنْتَ
جِلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ ۵ (فلان جِلَّ من احرامه)
فلان لەئىجرامدا نىە.

الْحَلَّالُ: رۆنى كۈنجى كە پىشى دەگوتى
(شېرىج).

أَلْحَلَّالُ: كارەكۈى ۵ ھەرشتىك
منداالدانى داىكى ھەئىدېرى و بىتە
سەردونىا.

حَلَّالُ الْيَمِينِ: كەفارىتى سۆيىند ۵ (دەم
حەللەن) خوڭنى ئاھەق.

أَلْحَلَّةُ: زەنبىلەيەكى گەورەيە
خواردەمەنى تىج دەگىرى ۵
مەنچەئىكى مەدەنىيە خواردنى
تېدا ئامادە دەگىرى.

أَلْحَلَّةُ: خانووى ھاوولائىيان ۵ دىووخانى
خەئك ۵ كۆمەئىك خانووى
نىشتەجى بوون ۵ درەختىكە

ھەركاتى خوشتر گەلاگەى بخوا
بەئاسانى شىردەدا، (ك: جِلَّ وَأَحِلَّة).

أَلْحَلَّةُ: پۇشاكى تازەو باش و ئەستور، يان
تەنك ۵ ھەروا پۇشاكىكە ئاواخنى

ھەبى ۵ دوپارچە پۇشاك كەيەك
جۆرىن يان سى پارچە پۇشاك ۵
وادەبى بەكراس و دەرپى دەگوتى ۵
ھەروا ئاۋە بۇ ئافرىقى ۵ بۇجەك، (ك:
حَلَّالٌ وَحِلَالٌ).

أَلْحُلُّولُ: يەكگرتوۋى دوو قەبارە
دووماددە بەجۆرىك ئامازە
بۇيەكيان بىكەى برى ئامازەكردن بۇ
ئەوى تىريان بىكەوى.

مذهب الحُلُّول: ئەو بىرو باومرو
بۇچونەيە كە دەئىن: خودا
لەھەموو شتىكدا ھەيە.

الحُلُّولِيَّةُ: پىرىكەن لە سۇفى و پىيان وايە
خودا لە ھەموو شتىكدا ھەيە.

أَلْحُلُّولُ: پىچەوانەى ياساغە ۵ دراوسى ۵
(حليل الرجل) ھاسەرى پىاو ۵ (حليل
المرأة) مېردى ژن.

المِخْلَالُ: (مكان محلال): شوپنىكە خەئكى
زۆر بۇ بىجى.

أَلْمَحَلُّ: شوپنى كار ۵ ئەو شوپنەى تىيىدا
دادەنىشى.

عمل الاعراب: لەزانستى نەحوپىيەكاندا
ئەو ھالەتمەيە وشەكە ئەگەر موعرب
بى ئەو جۆرە ئىعرابە ۵ ھەردەگىرى.

أَلْمَحَلُّ: ئەو شوپنەيە دەبىتە شوپنى
نىشتەمەنى.

مَحَلُّ الدين: كاتى دانەۋەى قەرز.

مَحَلُّ الهدي: رۆزى قورىانى ۵ قورئان
دەفەرموى: ﴿وَلَا تَخْلَقُوا رُؤُوسَكُمْ
حَتَّى يَبْلُغَ الْهَذِي مَحِلُّهُ﴾.

الْمُحَلِّلُ: شتى گەم ۵ شوپنىڭ خەلگى زۆر
بۇ بچى ۵ دەگوترى: (مکان مُحَلِّل)
شوپنىڭ خەلگى زۆر تى بچى.

الْمُحَلِّلُ: ئەو پياۋى ژنى سى بەسى
تەلاقدراۋى ئى مارە بىرى بۇ ئەۋە
تەلاقى بداتەۋە ئەمجار مېردە
كۆنەكەى مارەى بىكاتەۋە، بەگوردى
(مارە بەجاش) پى دەگوترى ۵
پىغەمبەر (د.خ) دەفەرمەۋى: (لَعَنَ
الله الْمُحَلِّلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ).

الْمُعَلَّة: شوپنى نىشتەجى بوۋنى
نەتەۋە ۵ گەرەك ۵ ھۆبە.
الْمُعَلَّة: خانۇنىڭ يان دو خانوو كە
بەيەكەۋە بن ۵ (تاقە مائە يان دوو
مال).

الْمُعَلَّات: دېزە ۵ ناش ۵ دۆلچە ۵ كوندە ۵
سۈنە ۵ كىرد ۵ پاچ ۵ ئاگر ۵ ئەمانە
ھەموۋيان پىداۋىستى ناۋمالن ۵
گىرنگى، ھەرگەسى ئەمانەى ھەبن
دەتۋانى بۇخۇى سەربەخۇ دوور
لەئاۋابى ژيان بەسەر بەرى.

حَلَمَ حَلْمًا وَحُلْمًا: خەۋى بىنى ۵ مىندالەكە
بالغ بوو لەتەمەنى مىندالى تىپەرى.
حَلَمَ بِهِ رَعْنَهُ: خەۋى پىۋە بىنى (حَلَمَ
الشَّيْءَ رَعْنَهُ) لەخەۋدا شتەكەى بىنى
يان خەۋى بەو شتەۋە بىنى.
حَلَمَ الْجِلْدَ حَلْمًا: پىرژو پال ۵ كىرمۇلى لە
پىستەكە دامالى.

حَلَمَ الْبَعِيرُ حَلْمًا: حۈشترەكە گەنەى زۆر
پىۋە بوۋن.

حَلَمَ الْجِلْدُ: پىستەكەى كىرمى تىكەۋت ۵
داپىرزاندى.

حَلَمَ حَلْمًا: رقى نىشتەۋە ۵ ھاتەۋە سەرخۇ
۵ ئى بوردمى پەپىرەۋگىرد ۵ عاقل
بوو.

أَحْلَمَ: مىندالى لەسەرخۇۋ ئاقلى بوۋن.
حَلَمَ الرِّضَاعَ وَالْأَكْلَ: شىرو خۇراك
قەلەۋى كىرد.

حَلَمَ الْقُرْبَةَ: كۈندەكەى پىرگىرد لەئاۋ.
حَلَمَ فَلَانًا: فلانكەسى والى كىرد
لەسەرخۇبى.

حَلَمَ الْخَيْرَانَ: گەنەۋ نەسپى كانى
لەئاۋەلەكان كىردەۋە.

أَحْتَلَمَ: بەمانا (حَلَمَ) دى ۵ ھەروا بەماناى
ئەۋەش دى مىندالەكە بالغ بوو.

تَحَلَّمَ: بەروالەت خۇى بەلەسەرخۇ
نىشان دا.

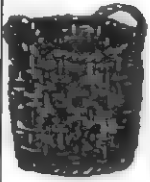
تَحَلَّمَ: بەزۆر لەسەرخۇبى ۵ بارقولى
بەسەر خۇى دا ھىنا ۵ بەدرۇ ۵ وتى
خەۋىم دىۋە.

أَلْتَحَلَّمَ: (شاة تَحَلَّمَ): مەپىكە زۆرى
گەنە پىۋەن.

الحالوم: لۆرك يان ھىرۇ ۵ يان شىرەز
(شىر خەست بىۋ ۵ ۋەگۈۋ پەنەرى
لېيىۋ پەنەرىش نەبى).

الْعَلَامُ: كارىلەۋ بەرخۇلە، ئەۋ بىچۈەى
شىرى دايكى بخۋا.

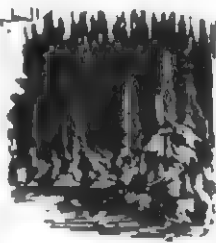
أَلْحَلَمَ: گەنەۋ نەسپى بچۈك يان گەۋرە.
أَلْحَلَمَ: ئەۋ شتەمە ئادەمىزاد لەخەۋدا
دەپىبىنى.

خفة

خفة

الطيات السمل

شكل حلواني

حلواني

خفة

مطج

حقن الطيب

مطج

مطج

مطج

مطج

خفة

حاملة كهربائية

خفة

التطيل الكهربائي

مطج

خفة الباب

الحاكي

خفة

مطج

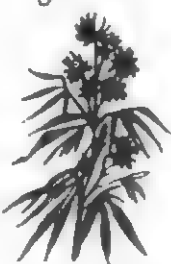
مطج

خفة الملاك

خفة

خفة لوز قصب الهند

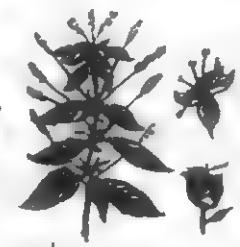
خفة

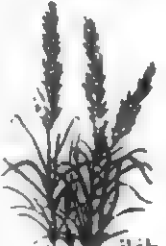
خفة

خفة الحن

خفة

خفة

خفة الكيسار

خفة

خفة

خفة

خفة

خفة

الْحَلْمُ: له سه رخوی و دان به خؤداگرتن ۵

عه قل و ناوه ۵ قورشان دهفه رموی:

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَاؤُهُمْ﴾.

الْحَلَمَةُ: گهنه ی گه وره یان بچوک ۵

کرمیکه به پیسته وه دنووس دپخوا

۵ جا که پیسته که دباغ دهکری

پیسته که کونگون و شهقار شهقار دمی

۵ هه روا ناوه بؤ گوی مه مک که شیر

لی دپته دهر ۵ گیا سه عدانه.

حلا الشئ حلاوة: شته که شیرین بوو.

حَلَّتِ الْفَاكِهَةُ: میوه که پیگهی و خوش بوو.

حلا الشئ له في عينه: شته که ی به له زمت

بوو جوان بوو.

حلا من فلان: فرسه تی له فلانکه س هینا.

حلا المرأة خلوا: خشی دا به ئافرته که.

حلا فلانا الشئ وبالشئ خلوا: شته که ی دا

به فلانکه س.

حلي الشئ: شته که ی به شیرین دانا.

أحلى الشئ: شته که ی شیرین کرد ۵

به شیرینی که و ته به ردهستی.

أحلى المكان: شوینه که ی به لاوه خوش

بوو تییدا مایه وه.

حالا: به خوشی حسیب کردو خاتری

گرت نه گینا وانه بوو.

حلى الطعام: خواردنه که ی شیرین کرد ۵

دهگوتری: (حلى الشئ في عينه):

شته که ی له پیش چاو شیرین کرد.

تحالى: به زوره ملی وستی خوی

به نه جیب و شیرین زمان بخاته

به رچاو.

تحلى: شیرین زوبانی لی داو وانه بوو.

تحلى الشئ: شته که ی به شیرین

لهقه نه مدا.

أحلى الشئ: شیرین و جوان بوو.

أحلى فلان الجارية: گهنیزه که ی به ردن

که وت و پی جوان بوو.

أحلى: تیمیسک و زیبکه، که له ده می

مندال دین.

حلاوة القفا: ناوه راستی پشته مل.

أحلوا: حه لوا، (ك: حلاوى).

أحلوى: هه ر خواردنه مه نییه که شه کر

یان هه نگوینی تی که ل بکری ۵

هه روا ناوه بؤ میوه ی شیرین.

أحلوان: کری ده لال ۵ به رتیل.

أحلوانى: حه لوا فروش ۵ حه لوا

دروسته کر ۵ حه لواچی.

أحلوا: شتی زور شیرین.

أحلى: شتی باش و زور شیرین.

أحلى: شوینی که حه لوا ی تییدا دروست

دهکری یان لیی ده خوری.

حلى المرأة حلىا: خشی بؤ ئافرته که کرد.

حلى المرأة والسيف وغيرهما: به خشل

رازان دییه وه.

حليت الجارية حلىا: گهنیزه که ی بوو

به خاوهن خشل ۵ یان گهنیزه که خشی

پوشی ۵ یان سوودی له خشل بیی.

حليت الشجرة: دره خته که گه لای کرد،

میوه ی وم بهر هینا.

حَلَى الْجَارِيَةُ: خَشَلَى بُو كَهَنِيْزَه كَه كَه هِنَا
بُو نَهوَه بِيِيْوُشِي ۵ خَشَلَى كِرْدَه بَه رِي
۵ قورئان دمه رموي: ﴿وَيَحْلُونَ فِيهَا
مِنْ أَسَارٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾.

حَلَى السَّيْف: شمشيركهى خشل دار كرد.
حَلَى فُلَانًا: ومصفى فلانكهسى له دلى
كه سانى دپكه دا شيرين كرد.
حَلَى الشَّيْءِ فِي عَيْنِ فُلَانٍ: شتهكهى له پيش
چاوى فلانكهس جوان كرد.

تَحَلَّى: بُو موطاومعهى (حلاه) دى.
تَحَلَّتِ الْجَارِيَةُ: كه نيزهكهكه خوى به خشل
رازاندهوه.
تَحَلَّى بِالْفَضِيلَةِ: بوو به خاوهنى رهوشتى
جوان.

الْحَلَى: تيميسك و زيبكه، كه له ده مى
مندال دين.

الْحَلَاةُ (حلاه السيف): رازاننده وهى شمشير.
الْحَلَسِي: نه وشته نهى ده كرين به خشل و
خوى پى دمه رازيندر پته وه، وهكوو
متو ميروو به ردى به نرخ و پارچه
زير و زيو ۵ قورئان دمه رموي:
﴿وَأَخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
خَلْقِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ﴾.

الْحَلِيَّةُ: بُو شمشير جوانيهكهى بُو پياو
رهوشت و روخسارى.

حَمَا الْبِرَّ حَمْنًا: قورپى بنكى بيركهى
دمه هينا.

حَمَى الْمَاءَ حَمًا: ناوهكه قورپى زورى تيدا بوو
ناوهكه ليل بوو بۇنى ناوهكه گؤرا.

حَمَى فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: فلانكهس رقى له
فلان هه نسا.

أَحْمَأَ الْبِرَّ: بيرهكهى قورپاو كرد، قورپى
كرده بيرهكهوه.

أَلْحَمَّا: قورپو ليته.

أَلْحَمَّا: قورپه رمش و گوراوو بۇگه ن ۵
قورئان دمه رموي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَلٍ
مُّسْتَوٍ﴾.

أَلْعَمَى: پياوى چاو پيس.

حَمَيْتُ اللَّهَ عَلَيْهِ حَمْنًا: خودا به سه ريا
رشت و زالى كرد.

حَمَيْتُ الْجُوزَ وَغَيْرَهُ حَمْنًا: گويزهكه پوجهل
بوو تامى گؤرا.

حَمَيْتُ الثَّمَرُ: خورماكه زور شيرين بوو.

حَمَيْتُ الْيَوْمَ حَمْنَةً: گهرماكهى تاوى سه ندو
رؤژىكى گهرم بوو.

حَمَيْتُ الشَّيْءُ: شتهكهى كه پيشته كۇتايبى و
باش به رههم هات.

تَحَمَّتْ لَوْنُهُ: رمنگهكهى پالفته بوو.

الْحَمِيَّتُ: زنده پوؤ و توندو تيز له هه موو
شتيكا.

الْحَمِيَّتُ: هيزه؛ رۇنى يان هه نگوين يان
زهيتى تيده كرى.

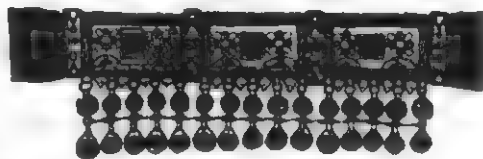
حَمَخَمَ الْفَرَسُ وَالْبِرْدُونَ: دهنكيكى ليوه
هات له خوار حيلاننده وه بوو.

تَحَمَّمَمَ: به مانا (حَمَمَمَ) دى.

تَحَمَّمَمَ الشَّيْءُ: شتهكه رهش داگيرسا ۵
رهش بوو.

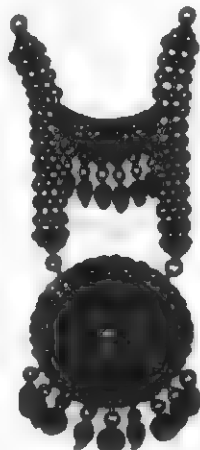
حلبة من فضة

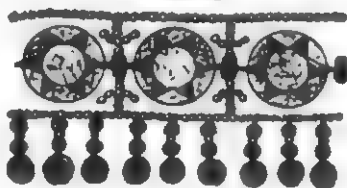
نابج منقوش بالفضة

حلفة أود

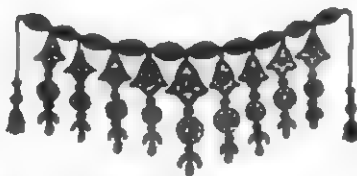
طقد

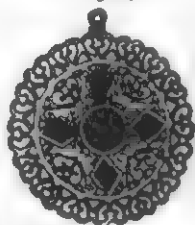
حلبة للرأس

سوار من فضة

طقد ذهبي مرسوم بالحجارة الكريمة

وسام

طقد

حلفة أود

طقد

خاتم

حلبة

ابريق

طقد

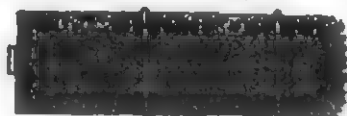
طقد

خاتم

خاتم

سوار من فضة

سوار

حلفة أود

الْمَعَامُ: گیاهه کی بۆنخۆشه.

الْمَعَامُ: بۆیه کی ره شه.

الْحَمِيمُ: شتی رهش له هه موو شتیک ۵
روه کیکی سالانه به تام خۆش و
بۆنخۆشه.

حَمْدُ: سوپاسی کرد.

حَمْدُ فُلَانًا: پاداشی فلانکه سی دایه وه و
ئه رکی خۆی به جی هینا.

حَمْدُ الشَّيْءِ: له شته که رازی بوو به دلی
بوو ۵ له کرده وهی فلان رازی بوو
رێپه وهی به په سه مند زانی.

حَمْدُ فُلَانًا: چهند جارێک و په پیتا په پیتا
سوپاسی فلانکه سی کرد.

تَعَمَّدَ: به زۆر ملی و به ته کلیف سوپاسی
کرد.

تَعَمَّدَ عَلَى فُلَانٍ بَكَا: منه تی به سه ر
فلاندا کرد و پیاوه تی خۆی به سه ردا
باسکرد ۵ وای نیشاندا که خۆی
جینگای سوپاسه و پتوپسته
سوپاسگوزاری بن.

تَعَامَلُوا: قه ومه که ی هه ریه که یان
سوپاسگوزاری په کتر بوون.

اسْتَعْمَدَ إِلَى النَّاسِ: داوای له خه لکه که
کرد سوپاسی بکه ن.

عَمَادٍ: سوپاسگوزاری بۆ نه و.

عُمَادٍ: ده گوتری: (حمادك أن تفعل كذا)

كۆتایی نه وهی له تۆ چاومپروان
ده کړئ نه ومبه نه و کاره بکه ی.

الْحَمْدُ: باسکردن و وه صف کردن به چاکه و
له سه ر چاکه.

الْحَمْدُ: وصفیکه ده هیندری بۆ زنده
موباله شه.

الْمَحْمَدُ: نه و کردار و گوشتاره مه که
ده به نه هۆی سوپاسگوزاری.

حَمْدَلٌ: نه له چه مدو لیای گوت.

حَمَرُ الشَّيْءِ حَمْرًا: شته که ی سپی کرد
توێکله که ی لێ کرده وه.

حَمَرُ الرَّاسِ وَالشَّعْرِ وَالصَّرْفِ: سه ری تاشی
۵ مووه که ی برپیه وه ۵ خورپیه که ی
برینگ کرد.

حَمَرُ الْفَرَسِ وَالْخَرَّةِ: به هۆی جۆخواردنی
زۆره وه نه سه په که توشی ئینته لا بوو
بۆنی ده می گۆرا (جۆگرتی).

حَمَرَتِ الدَّابَّةُ: نازه له که به هۆی قه له وهی
زۆر گینز بووه ۵ وه کوو گویندریژی
لێها توه وه.

حَمَرُ فُلَانٍ: فلانکه سی رقی هه لساو سوور
بۆ وه.

أَحْمَرُ الرَّجُلِ: پیاوه که مندالی سووره
پیتستی بوو.

أَحْمَرُ الدَّابَّةِ: نه ومنده ی جۆ ده رخواردی
نازه له که دا ده می بۆ گه نی کرد.

حَمَرٌ: به زمانی حیمیه ری ناخاوت ۵
سواری نه سپی هه جین بوو.

حَمَرٌ فُلَانًا: به فلانکه سی گوت نه ی
گویندریژی.

حَمَرُ الشَّيْءِ: شته که ی سوور کرد به رهنگی
سوور.

حَمَرُ اللَّحْمِ: گوشته که ی به رپۆن
سوور کرده وه تا سوور هه لکه را.

إِحْمَارُ الشَّيْنِ: شتهکه ورده سور بوو.
إِحْمَرُ: سوریوو.

احمر البأس: توندو تیزی و ناخوښی
پهری سهند.

الاحمر من الأشياء: نهومیه رنگی سوربی
۵ زېر ۵ زمعفران.

الموت الأحمر: مردنیک بهکوشتن بی ۵
پان مردنیکسی وانهخوښهکه زور
بهگیانهلاوه بی.

الاحمران: زهپرو زمعفران ۵ گوشتو
عهرق ۵ نان و گوشت.

الأحمر: چوکراوهی (الأحمره) ۵ رمشه
بایهکی نهگبهته کهشتی لهناو
دهریادا و مردهگیرئ.

الاحمر: خاوون گویندیز ۵ جوړیکه له
ماسی.

الحامر: خاوونی گویندیز.

الحمار: گویندیز ۵ داریکه له پیشی
کهژاوه، سواربووهکه دهستی پی
دهگری ۵ پان نهو بنکه دارمییه
ناسنی لهسر مشو مال دهگری ۵
لهزانیاری و مرزشدا بهوداره
دهگوتی ۵ دوو کهس هلی دهگرنو
بازی بهسردا ددرئ.

حمار الزرد: جوړه کهرهکیوییهکی رنگ
خهتختهته.

حمار قبان: پېړویهکه بچوکه
بهزومییهوه دهنووسی وکوو
قالونجه وایه و لهو بچوکه که
دهستی دهکمییه خوټیک دهاوټیهوه.

الحمارة: ماکهر ۵ بهردی گهوره که
دهخړتیه قهراخی هوز بو نهوهی
ناوهکه نهپوا ۵ پان نهو بهردهیه
دهمکرتیه کوختهی راوکه ۵ داریکه له
پیشی کهژاوه ددرئ بو نهوهی
سوارهکه دهستی پی بگری ۵ لهقاجیشدا
نیوان قاپه رقهو پهنجیه.

الحمارة: (حمارة القبط) وحمارة: توندی
گهرما، (ك: حمار).

الحمرة: خورمای هیندی ۵ جوړیکه له
چولهکه ۵ گور.

الحمرة: گدهه تیگچوون و نینتلا کردنیکه
توشی نازل و ولاخ دهبی، بههوی
زور خواردنی جووه.

الحمراء: لهبز نهومیه یهک رنگبی ۵
لهژنیش نهوهی پیستی سبی بی ۵
رهگیزی ناعهرمب که بهزوری
رنگیان سورو سپیه.

ابن الحمراء: نهو کهسهیه دایکی عهرمب
نهبی ۵ چهقی گهرمای نیومرؤ ۵
سالی گرانی و قاتو قری.

حمراء الشدين: نهو نافرهتهی لهبه
پیری کونهسالی ددانهکانی
کهوتبن و پوکهکانی دیارب.

حمراء النعم: نازه له باشهکان ۵ حوشتره
رهنهکان.

حمراء العبان: وشهیهکه عهرمب بو
زهمکردنی ناحهزیان دهیلین.

الحمراء: رنگی سور ۵ نهخوښی سوریزه ۵
نهخوښیهکی پیستهو دهنهنیتهوه ۵

شوینی سوریزه کان سور دمبیته وه
تایه کی زور به هیواشی له گه لدا به
وردهی خشتی سوور.

الْحَمْرُ: له هه موو شتیک توخو
به هیزه که به تی دهگوتری: (رجل
حَمْرٍ: پیاویکی شهرانی و به دخوو
ه) (عَث حَمْرٍ) بارانیکی به لیزمه و
توند تیزه زهوی دادپ دادپ کرد.

الْحَمَارُ: خاوهنی گویدرئز ه یان نه و
که سهی گویدرئزه کان به خپو دهکا و
سهرو کاریان دهکا.

الْحَمَارَةُ: نه و نه سپهی ههنگای وهکو و
ههنگای گویدرئز دههاوی.

الْحَمْرُ: جۆریکه له چۆله که، یان قومی.
الْحَمِيرَاءُ: سورکه له ه بچوکراره و
(الحمراء) ه وه صفیکیشه بۆ دایکی
موسولمانان خاتوو عایشه پیغه مبه
(رخ) فهروویه تی (خلوا نصف
دینکم من هذه الحمراء) ه ههروا ناوه
بۆ سوریزه.

الْحَمْرُ: نه و شتهیه توپکی لی
دهگریته وه یان دهری یان دهتاشری
به گیردو چهقۆ ه به پیاوی له نیم و
خوپریش دهگوتری ه به
نه سپیکیش دهگوتری که رویشتنی
له رویشتنی گویدرئز بچی، (ك:
حَمَائِرٍ وَمَحَامِرٍ).

الْحَمْرَةُ: تاقمیکن له خوڤه مییه کان که
نالاو دوروشمیان سوور بووه، دژی
نالاو دروشمی رهش یان سپی بوون.

الْيَمْرُ: به مانا (الأحمر) دئ ه نازه لیک
شیر دهری کاویژگار ه له پیری
چهوانه کیویه ه که رهکیوی.

الْحَمَارُ: شیر ه به هیزو توانا ه نازاو
چاو نه ترس.

حَمَزُ الشَّرْبِ حَمَزًا: شهرابه که زور تیزو
که سکون بوو.

حَمَزُ اللَّبَنِ وَالرَّמَانِ وَغَرَاهُمَا: ماسته که یان
هه ناره که ترش بوون.

حَمَزُ الْهَمِّ: خه و خهفه ته که ی زور توند بوون.
حَمَزُ الْفَزَادِ: دل و دهرونی قاییم و پته و
بوو.

حَمَزُ الشَّيْ: شته که ی وهرگرت و له خوی
گرت شاردییه وه.

حَمَزُ الثَّمَلِ: تیره که ی تیز کرد.
حَمَزُ الشَّرَابِ اللِّسَانِ: شهرابه که زمانی
گهست، که سکون بوو.

حَمَزُ الْكَلِمَةِ لِفَادَةِ: قسه که کاری له دل و
دهرونی کرد.

حَمَزُ الدَّاءِ الْجَرَحِ: دهرمانه که برینه که ی
هیواش کرده وه و هاوساوییه که ی
نه هیشت.

حَمَزُ الرَّجُلِ حَمَازَةً: پیاوه که خۆراگرو و ره
به رزبوو ه دهگوتری: (حَمَزُ فَوَادَةٍ):

الْحَمَزَةُ: شیر له روانگی نازیه تی و
جهریه زه مییه وه.

الْحَمْسُ: به و که سه دهگوتری زور
به خه مه وه بی بۆ نه و کارو باره ی
لی بهرپر سیاره.

الْحَمِيزُ: نه و که سهی زور زهره وک و لیهاتوو بی.

أَلْمَحْمُورُ: به وکه سه دهگوترئ دهست و
پهنجهی به هیژوبه توانابن، (ک: محامیز) ه.
حَمَسَ اللَّحْمَ وَلَحَوْهَ حَمْسًا: گوشته که ی
سور کرده وه.

حَمَسَ فَلَانًا: فلانکه سی تهره کرد.
حَمَسَ حَمْسًا: رهق بوو پته و بوو ه
دهگوترئ: (حَمَسَتِ الْأَرْضُ):
زوبیه که رهق بوو توندو پته و بوو.
حَمَسَ الشَّرُّ وَالرَّغَى: شهر و گیره و مژده کان
زور توند بوو.

حَمَسَ الرَّجُلُ فِي الدِّينِ: پیاوه که زنده پرؤیی
کرد له بواری ناپیندا.
حَمَسَ بِالشَّيْءِ: خوی به شته که وه گرت و
وهگری بوو ه (هر أحس وهي حساء).
حَمَسَ حَمَاسَةً: نازابو و دهگوترئ: (هر
حميس)، (ك: حَمَسَاء).

أَحْمَسُهُ: رقی هه لسان.
حَمَسَ الْحَمِصَ: نۆکه که ی سور کرده وه.
حَمَسَ الدَّرَاءَ: دهرمانه که ی خسته سهر
ناگر بۆ ماومه کی که م.

حَمَسَ فَلَانًا: رقی فلانکه سی هه لساند.
أَحْمَسَ السَّيِّئَانَ أَوْ الْقَرْبَانَ: دوو
که له شیرکه یان دوو هاوشانه که
هیژشیان بۆ یه کتر هیئاو بیك
هه لپرژان، شهر یان کرد.

حَمَسَ الْقَوْمَ: قه و مه که لیک تورپه بون و
قسه ی ناخوش و جوی نیان به یه کتر
گووت و بوو به شهر یان.
حَمَسَ: بۆ موطاومعه ی (حَمَسَةُ) هاتوو و
ه لیکتر دپ دۆم بوون ه بهر اهر

یهك سهر رهق بوون.

تَحَمَسَ الْأَمْرَ رَغِيًا: کاره که فورس بوو
نالؤزاو هه لگردنی زه حمهت بوو.

تَحَمَسَ فَلَان: فلانکه س په نای بر دو
داوای کۆمه کی کرد.

تَحَمَسَ فَلَانٌ لِلْأَمْرِ: فلانکه س بۆکاره که
اماده باشی و سوربوونی خۆی هه یه
بۆ نه نجامدانی و هه زی لئییه و
کهسانی دیکه ش بانگه وازی دهکا بۆ
نه نجامدانی.

الْحَمَاسُ وَالْحَمَاسَةُ: نازابه تی و سوربوون
له سهر شت ه داکۆکی گردن ه

به رهنکار بوونه وه.

الْحَمْسَةُ: حهرامبوون.

الْحَمْسَةُ: گیاندارکی ناو دهریامیه له
پیپری سوله حفااته کانه.

الْحَمِيسُ: تهن دور (ك: أحاس).

الْحَمِيسَةُ: مئینه ی (الْحَمِيسَ) ه تاوه:
که شتی تیدا سوور دهگریته وه ه گوشتی
تازه و پیگه پشتوو.

حَمَسَ النَّاسَ حَمْسًا: خه لکه که ی کۆکرده وه.

حَمَسَ فَلَانًا حَمْسًا وَحَمْسَةً: رقی هه لساند و
تورپه ی کرد.

حَمَسَ الْقِسْمَ: به رقی و تورپه ییه وه
خه لکه که ی پیس خۆی دان.

حَمَسَ الرَّجُلُ حَمْسًا: پیاوه که حاجی باریک
بوون ه دهگوترئ: (حَمِشَ عَظْمَ سَاقِهِ
وَحَمِشَ الْوَرْدِ).

حَمِشَتِ الْكَلْبَةُ: به که که گوشتن نییه ه یان
تمنک و جوانه.

حَمِشَ فُلَانٌ حَمَشًا: فلانكهس رقى هه لساو
توره بوو.

حَمِشَ الشَّرِّ: شهركه پهري ساندو گهرم بوو.
حَمَشْتُ قِرَامَ الدَّابَّةِ: قاجى جه پوانهكه
باريك بوو ه ههروا دهگوتري:
(حَمَشْتُ ساقه وَحَمَشُ الوتر).

أَحْمَشَ النَّارُ: ناگرهكهى هه لگير ساندو
دارى پيومانان و خوشى كرد.

أَحْمَشَ الشَّعْمَ وَغَيْرَهُ: به ناگر بهزهكهى
تواندهوه خهريك بوو بسوتى.

أَحْمَشَ فَلَانًا: به مانا (حَمَشَهُ) دى.
أَحْمَشَ الشَّرِّ: شهركهكهى هه لگير ساند.

أَحْمَشَ الْقَوْمَ: قه ومهكهى هه لئا بو
شهركردن.

حَمَشَ الشَّعْمَ وَالنَّارَ: به مانا (أَحْمَشَ) دى.
حَمَشَ فَلَانًا: به مانا (حَمَشَهُ) دى.

حَمَشَ النَّاسَ وَغَيْرَهُم: به مانا (أَحْمَشَهُمْ)
دى.

تَحَمَشَ: بو موطاومعهى (حَمَشَهُ) دى.
تَحَمَشَ فُلَانٌ: فلانكهس رقى هه لسا.

تَحَمَشَ بَنُو فُلَانٍ لِفُلَانٍ: هوڙى فلان له سهر
فلانكهسيان كردهوه.

اشْتَحَمَشَ: رقى هه لسا ه دهگوتري
(اشْتَحَمَشَ عَلَيْهِ غَضَبًا)

حَمَصَ الْوَرَمُ حَمَصًا وَحَمَصًا: هاوساويهكه
فش بؤوه.

حَمَصَ الْجُرْحُ: برينهكه هاوساويهكهى
نيشتهوه.

حَمَصَتِ الْأَرْجُلَةُ: جؤلانهكه له هاتوچو

وه ستايهوه.

حَمَصَ الْفُلَامُ: مندالهكه بو خوى چووه
سهر جؤلانهكه و ئى نيشت به بى
نهوهى كه سيك يارمه تى بدا.

حَمَصَ الْعِرْقَ عَنِ الْجَسَمِ: نارهق
به جهسته يه وه نه ما.

حَمَصَ الدَّرَاءَ الْجُرْحَ: دهرمانهكه برينهكهى
سارپژ كرد.

حَمَصَ الْقِدَاةَ: پوشكهكهى له چاو دهرهينا
به هيدي.

حَمَصَ: له كاتى نيومرؤدا ناسكى نيچير كرد.
حَمَصَ الْحَبَّ: دانه ويلهكهى سور كردهوه.

إِنْحَمَصَ الْوَرَمُ: هاوساويهكهى نيشتهوه.
إِنْحَمَصَ الْجُرْحُ: برينهكه هاوساوى نه ما.

إِنْحَمَصَ الْإِنْسَانُ أَوْ الْهَيْرَانُ: ئاده ميزادهكه پان
جه پوانهكه كزبوو گوشتى پيونه نه ما.

الْخَمَصَتِ الْجُرَادَةُ: كوله گه لاي دره ختى
سهلى خواردو سوور هه لگه را.

تَحَمَصَ اللَّحْمُ: گوشتهكه وشك بؤوه ناوى
پيوه نه ما چرچ بوو.

الْحِمَصُ وَالْحِمَصُ: نوك.
الْحِمَصَانُ: نوك فروش.

الْحِمَصَةُ: ناميري شت سوركردنهوه.
حَمَصَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه لهكه شتى مزرو

ترشى خوارد.
حَمَصَ عَنْهُ: چهزى له خواردنى نه بوو ه

(حَمِضَ بِهِ) چهزى له خواردنى بوو.
حَمِضَ اللَّبَنُ وَالْفَاكُهُ حَمِضَةً: شيرهكه پان

ميوهكه ترش بوو.

أَخْمَضُ الْمَكَانُ: ئەمەشۈيۈنە شتى ترش
(لەمۈرۈ) مزرۈ ترشى لىيۈۈ.

أَخْمَضُ الْقَوْمِ: ھۆزەكە لەناۋ خۇياندا
قەسەى خۇش و پىكەنەن ئامىزىيان
بۆيەكتەردۈ دىزەھيان پى دا.

أَخْمَضُ الْمَاشِيَةِ: خۇراكى ترشى
دەرخواردى ئازەلەكان دا.

أَخْمَضُ الشَّيْءِ: شتەكەى ترش كەرد.
خَمَضٌ فَلَانٌ فِي الشَّيْءِ: فلانكەس
لەشتەكەى كەم كەردەۋە.

خَمَضُ الشَّيْءِ: واتە: (أَخْمَضَهُ).

خَمَضُ الصَّوْرَةِ: ويۈنەكەى خستە ناۋ
جەۋزى ترشەلۈكەۋە، بۇ ئەۋەى
ويۈنەكە بەرونى دەرگەۋى.

تَخْمَضُ الرَّاعِي: شۈانەكە ئازەلەكانى لە
لەۋەرگەى شىرىنەۋە گۈاستەۋە بۇ
لەۋەرگەى ترش.

تَخْمَضُ فَلَانٌ: فلانكەس لە خائىكەۋە
چۈۋە خائىكى ترەۋە.

اسْتَخْمَضَ اللَّبَنُ: شىرەكە دەرەنگ مەيى.

الْحَامِضُ: ھەر خواردنىك تىزۈ ترش بى
زمان بگەزى، ۋەكۈۋ سركەۋ ماستى
ترش.

الْحَمَاضُ: حالەتتىكە لە جەستەدا ماددە
ترشەكان زىادەكەن ۋ قەلەۋيات كەم
دەبنەۋە.

الْخَمَضُ: ھەر روھك و گىاۋ گزىك ترش يا
سۈپرىن قەدى ھەبىۋ زۆر رەگى
دانەكوتابى ۋ ئەم جۆرە خۇراكە بۇ
ئازەل ۋەكۈۋ مەۋە ۋايە بۇ

نَادَهُ مِيزَادًا، (ك: خُمُوضٌ) ۋ
دەگۈترى: (لۇزا دحمض ونفس حمضة).

أَلْعَمَضِي: ئەۋەى پال ترشى دەدرى ۋ
دەگۈترى: (أَرْضُ حَمْضِيَّة)، (معدة
حمضية).

الْحَمَاضُ: گىاۋ گزى ترش تام.

أَلْحَمِيزُ: شوپىنىك كە زۆر لەۋەرۈ
ترش تامى تىدەبى بۇ ئازەل ۋ (ھەر
حميض) كۆپەكەى (خُمَضُ)، (ھەي
حمضة) كۆپەكەى (حماض).

أَلْمَحْمَضُ وَالْمَحْمَضُ: لەۋەرگەپەك زۆرى

لەۋەرۈ ترش تىدەبى

حَمَطُ الْكَرَمِ: دەرختىكى لەنزىك مەۋەكە
رواند بۇ ئەۋەى سىبەر لەمىۋەكە بكا.

الْحَمَاطُ: دەرختىكە دەشۈبەيتە دەرختى

ھەنجىر مارحەز دەكا تىيدا زېان

بەسەر بەرى ۋ دەرختى ھەنجىرە

كىۋىلە ۋ (شيطان الحماط) جۇررىكە

لەمار حەزى لەۋمە لە سىبەرى ئەۋ

دەرختەدا بگۈزەرىن.

الْحَمَاطَةُ: تاكى (أَلْحَمَاطُ) ۋ

جۈزانەۋەپەكە لە قورگداپە.

حَمَقٌ فَلَانٌ حَمَقًا: رىشى تەنك بوۋ ۋ

عەقلى سۈك بوۋ، (ھەر أحمق ۋەى

حمقاء) (ك: حُمَقٌ).

حَمَقٌ حَمَقًا وَحَمَاقَةً: عەقلى كەم بوۋ ۋ

كردارى ئەحمەقى ئەنجام دان.

حَمَقُ السُّوقِ: بازار ۋەستەۋ كىرىن ۋ

فرۇشتەن كەم بوۋ.

أَحْمَقُ: مندا لیکي نه حمه قی بوو.

أَحْمَقُ بِهِ: به نه حمه ق ناوی برد، رهوشتی نه حمه قی پالدا.

أَحْمَقُ فَلَانًا: به نه حمه ق فلانکه سی هاته بهرچاو.

حَامِقَةٌ: له نه حمه قی دا هاو به شی کرد.

حَمَقٌ: نیس به تی دا بو نه حمه ق و به نه حمه قی له قه نه مدا و ده کوو نه حمه ق مامه لای له گه ل کرد.

إِنْحَمَقَ: به مانا (حَمَقَ) دئ و به بی ئ و د بوونه وه ملی نا.

إِنْحَمَقَ الثَّوبُ: کراسه که ی رزی.

تَحَمَقَ: لافی نه حمه قی لیدا.

تَحَمَقَ: به زوره ملی رهوشتی نه حمه قی به سر خوی دا هی نا.

اسْتَحَمَقَ: به مانا (حَمَقَ) دئ.

اسْتَحَمَقَ فَلَانًا: نه حمه قی فی ری فلان کرد، رهوشتی ناپیاوانه ی له لا شیرین کرد.

الاحمقَةُ: نهو رهوشتانه ی له یه کیك دیاری ددهن و به رهوشتی نه حمه قانه پیناسه ده کرین.

الاحمَقُ: نهو که سه یه زور رهوشتی نه حمه قی ئ رو بدهن.

الحمَاقُ والحمَاقُ: ناو ته که له ناده می زاد دئ و به جه سته دا بلا و دم بی ته وه.

الحمَاقُ: میینه ی (الاحمق) ه و (والبقله الحمَاقُ): پی کو ل.

الحمرةُ: نهو که سه یه له نه حمه قی دا که بیشتی ته نهو به پی.

المَحْمَقُ: نهو نافرته یه هر مندالی نه حمه قی بب، (ك: مَحْمَق) ه.

المَحْمَقَاتُ اللیالی: نهو شهوانه یه هه می شه مانگیان تیدا هه لیب.

حَمَلَ الدلیل حَمَكًا: به جوانی ری بو ارانی شار مزایی کردن.

أَلْحَمَكُ: نهو شار مزایانه که له سارادا ره هنومایی خه لکی نه شار مزای ده گه ن هه روا ناوه بو شتی بچکوله له هر ره گه زک بی و به نامی شت و سروشتی.

حَمَلَتِ الْمَرْأُ: نافرته که زاروکی له سکی که وت.

حَمَلَتِ الْمَرْأُ حَنِینَهَا ربه: نافرته که حامیله بوو و ده گوت ری: (هی حامل و حامله).

حَمَلَتِ الشَّجَرَةُ: دره خته که میوه ی گرت، میوه ی دمر کرد.

حَمَلَ عَلَيْهِ فی الحرب: هی رشی بو برد.

حَمَلَ الْحِمْلَ علی ظَهر الدابة: باره که ی خسته سه رپشتی و لا خه که.

حَمَلَ الشَّيْءَ علی الشَّيْءِ: شته که ی په یوه ست کرد بهو شته وه.

حَمَلَ فَلَانًا علی الامر: فلانکه سی هه لئا بو کردنی نهو کاره.

حَمَلَ عَلَيْهِ الْحَقْلُ: رق و کینه ی بو له دل دا خوارده وه.

حَمَلَ الغضب: رقه که ی دمر خست.

حَمَلَ علیه ذنبه: تاوانه که ی خسته سه ر.

حَمَلَ فَلَانًا: ولا غی کی سواری دا به فلان بو نهو ی سواری بی.

اَحْمَلْتُ الْمَرَأَ وَالنَّاقَةَ: نافرته که بی
 نه وهی میزدی هه بی مه مه کهانی
 شیریان تیهات ۵ خوشتره که بی نه وه
 که ن بگری شیری ئی پهیدا بوو ۵
 زوری سکو زا کردن.
 اَحْمَلْ فَلَانًا الْمِثْلَ: یارمهتی دا بۆ کوئن
 هه لگرتنه که ی.
 حَمَلَهُ الشَّيْءُ وَالْأَمْرُ: داوای لی کرد نه وه
 هه لگری.
 اِحْتَمَلَ الْأَمْرُ أَنْ يَكُونَ هَكَذَا: پیده چی
 کاره که ناوایی.
 اِحْتَمَلَ مَا كَانَ مِنْهُ: چاو پووشی لی کردو
 لی خوش بوو.
 اِحْتَمَلَ فَلَانُ الصَّنِيعَةَ: فلانکهس
 سوپاسگوزاری کرده وه که ی بوو.
 اِحْتَمَلَ الْغَضَبُ فَلَانًا: رق هه لسان
 فلانکهسی والی کرد ناگای له خو
 نه مینئو نه زانی چی بکا.
 اِحْتَمَلَ: که رقی هه لسا سور بووه رهنگی
 گۆرا.
 تَحَامَلَ عَلَى فَلَانٍ: سته می له فلانکهس
 کرد ۵ شتیکی وای داوا لی کرد له
 تاقه تیا نه بی نه جامی بدا ۵
 ده گوترئ: (تَحَامَلْتُ عَلَى نَفْسِي):
 ئهرکی قورسم خسته سهر نه قسم.
 تَحَامَلَ الشَّيْءُ وَفِيهِ رِبَه: داوای لی کرد نه وه
 کاره بکا وپرای ناخوشی و قورسی
 کاره که.
 تَحَامَلَ الزَّمَانُ عَنْ فَلَانٍ: رۆزگار روی
 له فلان وهر گپرا.

تَحَامَلَ الرَّجُلَانِ الشَّيْءَ: دوو پیاو هه
 به نۆره کوئه که یان هه لگرتو
 یارمهتی په کتریان دا.
 تَحَمَّلَ الْقَوْمُ: هۆز که رهویان کرد.
 تَحَمَّلَ فَلَانٌ: فلانکهس خۆپاگرو وره
 به رزو نازا بوو.
 تَحَمَّلَ الْحَمَالَةُ: کوئه که ی له کوئن دا.
 تَحَمَّلَ الْأَمْرُ: کاره که ی له نه ستۆگرت
 به نار هه تی چوو زیری.
 تَحَمَّلَ شَهَادَةَ فَلَانٍ: له جیاتی فلانکهس
 شایه تی دا واته شایه تییه که ی ئی
 وهر گرتو نه مجار چو شایه تییه که ی دا.
 اسْتَحَمَلَ السَّبْعُ رَغِيًّا: خوشتره که یان
 ولاخه که توانای بار هه لگرتنی
 هه بی.
 اسْتَحَمَلَ فَلَانٌ: فلانکهس هه لی گرت.
 اسْتَحَمَلَ فَلَانًا: داوای له فلانکهس کرد
 شته که ی بۆ هه لگری.
 اسْتَحَمَلَ فَلَانًا نَفْسَهُ: هه موو کارو بارو
 پیداو یستی خوئی خسته نه ستۆی
 فلانکهس خوئی.
 الْحَامِلَةُ: مینئو (الْحَامِلُ) ۵ زه نبیله و
 به چنه و قهرتاله که ترئی تیدا
 هه لده گری ۵ مه کوکی جولا
 حَامِلَةُ الطَّائِرَاتِ: که شتی گه وره ی
 زه به للاح که له دهریادا فرۆکه ی
 له سهر دهنیشیته وه هه روا زریپووش
 توپ و چه کی تریش هه لده گری ۵
 له ناو دهریادا ده بیته فرۆکه خانه و
 سه باز خانه، (ك: حَوَامِل).

الحَامِلُ: قاج ۵ قاجه‌کان.

الحاملة من القدم والنراع: ره‌گه‌کانی قاج و ده‌سته.

الحَمَلُ: خوین و غه‌رامه، که که‌سانی دیکه له‌ئه‌ستوی خوینی ده‌گرن.

الحَمَالَةُ: کرنی هه‌نگرتنی کۆل.

الحَمَالَةُ: نه‌لقه‌ی شمشیر و شتی له‌و جۆره که پینی هه‌لده‌واسری.

الْحَمْلُ: ده‌گوتری: (فلان حَمَلَ عَلَى اَهْلِهِ)

فلانکەس باره به‌سه‌ر خیزانه‌که‌یه‌وه

نه‌گه‌ر نه‌خۆشییه‌که‌ی گوشنده بی ۵

زارۆك که له‌سکی دایکی دا بی ۵ یان

میوه که به‌دره‌خته‌که‌وه بی ۵ که‌زاوه

۵ نه‌و حوشره‌ی که که‌زاوه‌که‌ی ئی

بارکراوه، (ك: اَحْمَالٌ وَحُمُولٌ وَحِمَالٌ).

الْحِمْلُ: ئه‌وه‌ی به‌کۆل هه‌لده‌گیر ۵

که‌زاوه ۵ نه‌و حوشره‌ی که‌زاوه‌که‌ی

ئى بـارده‌کری ۵ لـه‌زاراوه‌ی

(رياضيات) دا بریتییه له‌قه‌باره‌یه‌ك

یان قورساییه‌ك که هه‌لده‌گیر یان

را‌ده‌کیشری به‌هۆی ئامیڕنکه‌وه.

الْحَمْلُ: به‌رخۆله، (ك: حُمْلَانٌ وَأَحْمَالٌ) ۵

بورجیکه له‌ئاسمان له‌بورجه

به‌هاریه‌که‌نه.

الْحَمْلَانُ: نه‌و و لاخه‌یه دیارییه‌کانی ئی

ده‌نری که ده‌برین بۆ شوینیکی تر

۵ کرنی حه‌مان.

الحِمْلَةُ وَالْحُمْلَةُ: گواستنه‌وه له‌شوینیکه‌وه

بۆ شوینیکی تر.

الْحَمُولُ: بیاوی له‌سه‌رخۆو هی‌دی و

خۆراگرو پشودریژ.

الْحَمِيلُ: مندالی بی نازو فریندراو که

که‌سانی دیکه هه‌لی ده‌گرنه‌وه‌و

به‌خپوی ده‌گهن ۵ فریندراو که

له‌ولاتیکه‌وه ده‌بری بۆ ولاتیکی تر

۵ غه‌ریب و ناواره ۵ نه‌و که‌سه‌ی پان

باوکی خۆی نه‌دری نه‌زانری باوکی

کییه ۵ نه‌و پرۆو پالهی لافاو هه‌لی

ده‌گری.

الْحَمِيلَةُ: میننه‌ی (الحمیل) ۵ نه‌لقه‌ی

شمشیر، (ك: حَمَائِلٌ) ۵ ده‌شگوتری:

(هو حملة علينا) نه‌و باریکه له‌سه‌ر

شادمان.

الْحَمِيلُ: که‌زاوه ۵ دووتای بار که به‌سه‌ر

پشتی و لاخه‌که‌وه بی ۵ زه‌نبیله‌و

به‌رحنه که تری تی ده‌گری، (ك:

محامل) ۵ ده‌گوتری: (ما على فلان

مَحْمِلٌ) فلانکەس پشتی پی

نابه‌ستری، بتمانیه له‌سه‌ر نییه.

المحمول: به‌لای مه‌نطیقیه‌که‌نه‌وه جی‌گای

خه‌به‌ری نه‌حوپییه‌کان ده‌گریته‌وه.

حَمَلَجَ الحَبْلُ: جه‌بله‌که‌ی زۆر توند بادا.

الْحَمْلَاجُ: جه‌بلی گشت بادراو ۵

موشه‌ده‌مه‌ی مزگه‌رو ئاسنگه‌ر

شاخی گاو ئاسك، (ك: حَمَليج).

حَمَلَقَ: جاوی کردنه‌وه ۵ زۆر به‌وردی

سه‌پری کرد.

حِمْلَاقُ العَيْنِ وَحِمْلُهَا: نه‌و شوینانه‌ی کل

ره‌شی ده‌کا له‌چاو ۵ له‌دیوی

پیلوه‌کانی چاوه‌وه، (ك: حَمَليق).

حَمَّ السُّورِ وَغَوَّهَ حَمًّا: تهنندوره‌ک‌هی
هه‌لگیرساند.

حَمَّ الْمَاءِ وَغَوَّهَ: ناوه‌ک‌هی گهرم کرد.

حَمَّ الشَّخْمِ وَغَوَّهَ: پیوه‌ک‌هی تواند‌وه.

حَمَّ الْأَمْرُ فَلَانًا: کاره‌ک‌ه گرنکی دا به‌فلان.

حَمَّ الْمَاءِ وَغَوَّهَ: ناوه‌ک‌ه گهرم بوو.

حَمَّ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه رهش داگیرسا.

حَمَّتْ الْمِرَّةُ: دیزه‌ک‌ه سوتا ۵ (هر أَحَمُّ وَهِي حَمَاءُ).

حَمَّ حَمَاءًا: تای لئ هات.

حَمَّ الْأَمْرُ: کاره‌ک‌ه جیب‌ه‌جئ بوو (حَمَّ الشَّيْئِ) نَزِيك بوو.

حَمَّ لِفَلَانٍ: بؤ فلانک‌ه‌س وامه‌زننده گراوه.

أَحَمَّتِ الْأَرْضُ: لهرزو تا لهو ولاته بلاو بؤوه.

أَحَمَّ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه نَزِيك بوو ناماده بوو.

أَحَمَّ الْمَاءِ وَغَوَّهَ: ناوه‌ک‌هی گهرم کرد.

أَحَمَّ الْوَلَدُ وَغَوَّهَ: منداله‌ک‌هی به‌ناوی گهرم شت.

أَحَمَّ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانک‌ه‌سی توشی لهرزو تاکرد.

أَحَمَّ اللَّهُ كَذَا: خودا شه‌وه‌ی بپیارداو نه‌نجامی دا.

حَامٌ فَلَانًا: فلانک‌ه‌سی نَزِيك کرده‌وه ۵ داوا‌ی لیکرد.

حَمَمَتِ الْأَرْضُ: گیاو گژده‌ک‌ه له‌سه‌وزاییه‌وه به‌ره‌و ره‌شی رۆیی.

حَمَّ الْغُلَامُ: کوچه‌ک‌ه ریشی هات.

حَمَّ الْفَرْخُ: بی‌چوه په‌له‌ومره‌ک‌ه په‌رو

بالی لئ روان.

حَمَّ الْمَاءِ وَغَوَّهَ: گهرمی کرد ۵ کولاندی.

حَمَّ الرَّجُلُ: دهم‌و چاوی پیاوه‌ک‌هی به‌خه‌لوز ره‌ش کرد.

أَحَمَّ: گرنکی پس‌دا ۵ (أَحَمَّتْ عَيْنُهُ)

چاوی به‌بی‌ئ نازار فرمی‌سکی رشتن.

أَحَمَّ لِفَلَانٍ: له‌به‌ر فلانک‌ه‌س رفی هه‌لسا.

تَحَمَّ: ره‌ش هه‌لگیرسا.

اسْتَحَمَّ: چووه گهرماوه‌وه خو‌ی شت.

الْحَمَامَةُ: که‌سانی تایبه‌تی له‌خزم‌و که‌سو

کارو کوپورنه‌وه ۵ خوشتری باش.

الْحَمَامُ: کوتر.

الْحَمَامُ: قه‌زاو قه‌ده‌ری مردن.

الْحَمَامُ: لهرزو تای هه‌موو نازده‌ل‌و و لاغی‌ک.

الْحَمَامَةُ: تاکی (الْحَمَام) ه بؤ کوتری نیرو می به‌کاردی.

أَلْحَمَّ: به‌زو پیوی تواوه ۵ پاشماوه‌ی به‌زو پیوی تواوه.

حَمَّ الظَّهْرَةُ: توندی گهرمای نیوه‌رؤ.

حَمَّ الشَّيْئِ: زوربه‌ی شت ۵ جا هر شتیک بی.

أَلْحَمَّ: خه‌لوز ۵ خو‌له‌می‌ش ۵ هر شتیک به‌ناگر سوتابی ۵ تاکه‌ک‌هی (حُمَمَةٌ).

أَلْحَمَّى: نه‌خوشییه‌ک‌ه جه‌سته‌ی پی

گهرم ده‌بی‌و جه‌ند جوړی‌کی

هه‌یه ۵ (تيفر، تيفرس، الدق،

الصفراء، القرمزية).

أَلْحَمَامُ: نه‌و شوینه‌ی خو‌ی لئ ده‌شو‌ی ۵

شوینی خو‌ی لئ شتن.

أَلْعَمَامِي: خاومنی گهرماو ۵ ناتری
گهرماو.

أَلْعَمَّة: هەر سهرچاومیهک ناومکهی
گهرم بی و لهزهوی ههلقوئی، خهک
به مهبهستی شیفاو چاکبوونهوه له
نهخووشی خوئی لی بشوئن، (ک: حَمَّ
رحمام).

أَلْعَمَّة: تا ۵ رهنگیکه له نیوان بۆرو
شی دا.

أَلْعَمَّة: مردن.
الْحَمِيم: پشکو ناگر ۵ گهرمای نیوهوړو ۵
بارانییک دواي گهرمای زور ببارئ ۵
ناوی کولاتو ۵ قورئان دمه رموی:
﴿لَا يَذُرْقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا
خَمِيمًا وَعَسْأَقْفُ﴾ ۵ ههروا به
نارهقیش دهگوترئ ۵ خزمییک
خووشی بوئو خووشی بوئ.

الْحَمِيمُ بِالْحَاجَةِ: نهو کهسهی کارهکهی
دهخریته نهستو.

الْحَمِيمَةُ: میینهی (الحمیم) ۵، ناوی کولاتو
۵ شیری گهرم ۵ خوشتری رهسهن و
چاک، (ک: حَمَائِم).

الْحَمَم: قاپیکی بچوکه له مس و
حه و جووش و شتی وا دروست دهکری
بو ئاو تیدا گهرمکردن بهکار
دههیندرئ.

أَلْعَمَّة: زهوییهکه لهرزو تایی تیدا بلاو
بوپیتهوه.

طعام مَحْمَّة: ههر کهسیک بیخوا تایی لی
دی، (ک: مَحَام).

أَلْمُسْتَعْم: گهرماو.

أَلْيَحْمُوم: ههرشتیک زور گهرم بی ۵
قورئان دمه رموی: ﴿وَوَيْلٌ مَّنْ يَّخْمُرُ
لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ ۵ شتی رهش لهههر
رهگهزو گهراپهک بی ۵ دوکهئی رهش و
گهرم ۵ جۆره کۆتریکه بهرورگی و
ملی و سهری رهشه دهندهوک و قاجی
زهره، (ک: یحامیم).

نبت یحوم: روکێکی تیر ئاوه که
لهسهوزییا رهش هه لگهراپی.

أَلْعَمَّان: مهیمونی بچکۆله ۵ جۆریکه
لهتری طانیف رهشی مهپله و سوره،
بۆلهکهی گهوره و دهنکی ناوی
بچوک.

أَلْمَحْنَةُ: زهوییهکه مهیمونی بچوکی
زۆری.

حَمَتُ الشَّمْسِ أَوْ النَّارِ حُمْرًا: گهرمییهکه
پهروی سهند.

حَمَى الْمَرِيض: نهو شتانهی زیانی بو
نهخووشهکه ههیه لی قهدهغه کرد.
حَمَى الشَّيْءُ فَلَانًا حَمِيًّا وَحِمَايَةً: نهو شتهی
لهفلانکهس مهنع کردو لی دوور
خستهوه.

حَمِيَّتُ الشَّمْسِ وَالنَّارِ وَالْحَدِيدِ حَمِيًّا وَحُمْرًا
وَحَمِيًّا: گهرم بوو.

حَمَى الرُّطْبِ: شهر گهرم بوو.
حَمَى الْفَرَسِ: نهسپهکه لهشی گهرم
داهات و عارهقی کرد.
حَمَى عَلَيْهِ: رقی لی ههئسا.

حَمِيٍّ مِنَ الشَّيْءِ حَمِيَّةٌ: بِيَزِي نَه هات نهو
شته نه نجام بدا.

أَحْمَى الشَّيْءِ: شته كهی گهرم كرد.

أَحْمَى الْمَكَانَ: شوینه كهی وا ئی كرد پارنزاراو
بی كهس نه توانی توخنی بكهوی.

حَامِي عَنْهُ حَامَاً وَحَمَاءً: داکوکی ئی كرد.

حَامِي ضَيْفُهُ: پيشوازی گهرمی له
میوانه كهی كرد.

أَحْمَى فِي الْحَرْبِ: له شهردا خوئی پاراست
خوئی په نادا.

أَحْمَى الْمَرِيضَ عَمَّا يَضُرُّهُ: نه خووشه كه
خوئی پاراست لهو شتانهی زیانی پی
دهگه یهنن.

أَحْمَى مِنْ فُلَانٍ: خوئی له فلانكهس
پاراست (ویه) په نای بؤ فلان برد.

حَامَاً: خوئی ئی پاراست.

الْحَامِي مِنَ الْإِبِلِ: نهو حوشرهیه لای
خاومنه كهی بمینتهوه تا ده جار
سك دهكا، ئیتز نهو كاته حوشره كه
مه ره خهس دهكهن و هیج بارو
نهركی ناخه نه سه، قورئان
دهفه رموی: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ
وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ﴾.

الْحَامِيَّةُ: میننهی (الحامی) به نهو پیاوهی
له شهردا پارنزاراوی هاوه له كانی ددها
كۆمه ئیك سه رباز كه پارنزاراوی
نهفه رنك یان شارنك دهكهن.

حَمَا الْمَرْأَةُ: باوکی یان میردی نافرته كه،
ههروا خزم و كهس و كاری میردی زن.
حَمَا الرَّجُلُ: خهزوری پیاوه كه نه ههروا خزمی

ژنه كه به نیسبت میرده كه په وه.

الْحِمَى: پاوان نهو شوینهی له وهرگا په و

تایه ته به په کیكه وه یان

به بنه ماله په كه وه ه شتی پارنزاراو.

الْحَمَاءُ: میننهی (الْحَمَا) به ماسولكهی

قاچ.

الْحُمَةُ: زههری جانه وهرنکی پیوه بدا ه

یان بگه زئی ه جزوی دوپشك و

زهركه ته و ژهنگه سوره و نهو شتانه.

حُمَةُ الْبَدَنِ: جهنگه ی سه رماو سؤل، (ك:

حُمَى وَحُمَات).

حَمَوُ الشَّمْسِ: گهرمی خۆر.

حَمَوُ الْمَرْأَةَ: خزمی زن به ههوی

میرده كه په وه.

حَمَوُ الرَّجُلَ: خزمی پیاو به ههوی

ژنه كه په وه.

حُمَةُ الْأَلَمِ: نهو بهری نازارو نه ندیشه.

الْحَمِيَّةُ: كه مخووری ه كه مكر دنه وه لهو

خواردنانهی كه زیانبه خشن.

الْحَمِيَّ: نه خووش كه خواردنی زیان

به خشی ئی قه دهغه كرابی.

حَمِيًّا: بؤ هه موو شتیك هه رمتی هیزو

تواناو توندو تیزیه تی بؤ گه نهج

هه رمتی لاوه تی هیزو توانای ه بؤ

شه راب، كاتی هه لچون و كه ه گردنی ه

یان هه رناوه بؤ خودی شه رابه كه.

الْحَمِيَّةُ: ده مارگیری ه قورئان دهفه رموی:

﴿إِذْ جَعَلَ الْبَلَيْنَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ

الْحَمِيَّةُ حَمِيَّةُ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ ه پارنزاراوی

له ناپین و شه رف و ناموس.

الْحَنْبَلُ: کورته بالاى ورگ زل ۵ عه باو
فهروهى کۆن و رزىو.

الْحَنْبَلُ: ئهو كه سهى شوين رېبازى
نه حمه دى كورې حهنبهل دهكه وئ.

الْحَانُوت: دوكانى مهى فروشى ۵ دوكانى
بازرگاني، (ك: حوانيث).

الْحَنْتَلُ: كوللهى پاككراو بۇ چيشت لېنان.
الْحَنْتُوف: ئهو كه سهى ريشى
هه لدهكه ندرئ.

الْحَنْتُم: هه موو رهش و سهوزيك ۵ سواله تى
رهش ۵ جهرپى سهوز ۵ هه ورى رهش ۵
درهختى حه نظهل، (ك: حناتم).

حَنْتٌ لى عينه: له سويند خواردنه كه ىدا راستى
نه كرد (سويندى به درؤى خوارد).

حَنْتٌ: له حهق لايداو شتى باطل و پوچى
په پره و كرد.

أَحْنَةُ: واى ئى كرد سويندى ئى بكه وئ.
حَنْهُ: سويندى ئى خست.

تَحْنُتُ: خودا په رستى كرد ۵ كارىكى
كرد تاوانى سويندى ئى نهكه وئ.

الْحِنْثُ: تاوان ۵ قورئان دمه رموى:
﴿وَكَاَلَا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ

الْعَظِيمِ﴾ ۵ هاوه لدانان بۇ خودا.
الْحِمَانُثُ: تاوانكار ۵ شوينى تاوان.

حَنْجَتٌ له حَاجَةٌ حَنْجاً: كارىكى بۇ هاته
پيشه وه.

حَنْجُ الشَّيْ: شته كه ى لادا له رېبازى خوى ۵
(حَنْجُ الْحَبْلِ) گوري سهكه ى توند كرد

گشتى بادا به ته واوى گرزى كرد.

المحامي: پارېزمر كه له دادگادا داکوکی
له په كې له دوو كيشه كارمکان دهكا.

المحاماة: پيشه ى پارېزمرى.
المخيمى: شير.

تَحْمِيَرٌ: به زوبانى حيميه رى قسه ى كرد
۵ رهوشتى ناشيرين بوو.

حَنَّا المکان حَنَّا: شوينه كه سهوز بوو گياوو
گزى وه خو كه وتو راساو تيك هالا.
حَنَّا لِحَيْتَه اُر راسه: ريشى پا سهرى
به خه نه رنگ كرد.

الْحِنَاءُ: درهختيكه گه لاو قه دى وهكوو
هى هه نارواپه، گوئيكي سپى
ددره كا له شيوه ى هيشوودا له
گه لاكه ى خه نه ى سور به ره هه
دهه يندرئ ۵ تاكه كه ى (حناة) ه.

حَسِبَ الفرسُ حَنْباً: قاچى خوار بوون ۵
نيوان قاچه كانى پان بوو (هر احسب
وهي حَنْباً)، (ك: حَنْب).

حَسِبَ الفرسُ: به مانا (حَسِبَ) دئ.
حَسِبَ الْكِبْرُ فُلاناً: پيرى فلانكه سى
چۆماندۆته وه پشتى كۆم بۆته وه.

تَحْنَبُ: پشتى كۆم بۆوه (تَحْنَبُ عليه)
به زمى پيدا هاته وه.

حَنْبَلٌ: لوبياي خوارد ۵ فهروهى كۆن و
رزىوى له بهر كرد.

تَحْنَبَلٌ: سهرى ته قاند ۵ چووه سهر
رېبازى نه حمه دى كورې حهنبهل.

الْحَتَابِلُ: زبى نه ستورو پته و پان حهبلى
نه ستورو قايم.

حَنَجْ كَلَامُهُ: قسهكهى خوى گۆرى.

أَحْنَجُ الشَّيْءُ: شتهكهى لا دا.

أَحْنَجُ فَلَان: فلانكسهس سهبرى

دواخويهوه كرد سهرى و سنگى وهر

سوران بۇ ئاورپادانهوهكهى.

إِحْتَنَجُ الشَّيْءُ: بهمانا (أَحْتَج) دئ.

حَتَجَرَتْ عَيْنُهُ: چاوى قول بون ۵

بهقوللاچون.

حَنَجَرُ الْحَيَوَان: نازلهكهى سهربرى.

الْحَنْجَرَةُ: گهرو ۵ بۆرى ههناسهدان له

ناستى مل.

الْحَنْجُورُ: بهمانا (الْحَنْجَرَةُ) دئ ۵ سندوقى

باوه ئى بچوك ۵ شوشهى عهترو

شتى لهوجۆره.

الْحَنَاجِلُ: كورته بالاي تىكسمپراو.

الْحَنِجِلُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرهتى كهتهى

ناشيرين و دهممهر، (ك: جَنَاجِلُ).

الْحَنْدَرَةُ: گلينهى چاو، دهگوتري: (هر

على حندرة عينيه).

الْحَنْدُورَةُ: بهمانا (الْحَنْدَرَةُ) دئ.

تَحْنُدُسُ الرَّجُلُ: زمعيف بوو كهوت ۵

(تحنس الليل) شهوهكه تاريك بوو.

الْحَنْدُسُ: تاريكى شهو ۵ شهوى زۆر تاريك،

(ك: حَنَادُس) ۵.

الْحَنَادُسُ: سى شهوى كۆتايى مانگن (۳۸

— ۲۹ — ۲۰).

الْحَنْدَقُوقُ: پياوى درىزى شلو شىواو ۵

پياوى نهحمهق ۵ گياپيهكه سالانهيه

لهكيوو دهشت دهرؤى و ئالفىكى باشه

بۇ ولاخو نازله ۵ ناوئىكى ترى ههيه

پيى دهئين: (الدُّرُق).

حَنَدُ الْحَرُّ حَنَدًا: گهرما تاوى سانند.

حَنَدٌ لَهُ: ئاوى كهه كرددهوهو شهرابى زۆر

كرد.

حَنَدُ الْعِجْلِ وَغَيْرِهِ حَنَدًا وَحَنَدًا: سوورى كرددهوه

۵ گۆلكهلهكهى سوركرددهوه بهه جۆره

بيخاته ناو ناگرهوه، پان بىخاته ناو

شتيكهوه بهناگر گهرم بويى.

حَنَدُ الشَّمْسِ الشَّيْءُ: خۆر شتهكهى

سوتاندو برژانند.

حَنَدُ الْفَرَسِ حَنَدًا: بازى به نهسهكه داو

چهند مهودايهكى پى برى ۵ نههمجار

لهبهر خۆرهتاو جليـكر

بهئهسهكهداداو بۇ نهوهى عهرهق بكا.

اسْتَحَنَدَ: لهبهر خۆرهتاو راكشاو

بهتانى و ئيفهى بهخوى دادا بۇ نهوه

عهرهق بكاتهوه.

حَنَادُ: ناوئىكى خۆره.

الْحَنْدَةُ: گهرمايى توندو بههيز.

الْحَنْدِيَانُ: ئادهميزادى جنيو فروشى

زمان پيس.

الْحَنِيذُ: ئاوى گهرم ۵ گۆشتى برزاو ۵

قورئان دهفهرموى: ﴿لَمَّا لَبِثَ أُنْ

جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ﴾.

حَنَرُ الْحَنَرَةِ حَنَرًا: تاقه كهوانهپيهكهى

دروست كرد ۵ قهوسى بى زىيى دروست

كرد ۵ ئامبرى خاوكردنهوهى لؤكهى

دروستكرد ۵ ههروا (حَنَر) ناوه بو

ههرشتيك كهه بيتهوه.

حَنِيسَ حَسَا: لهناو جهنگه‌ی گۆره‌پانی
 جهنگدا راوه‌ستاو سه‌نگه‌ری به‌رنه‌دا.
 الْحُنْسُ: نه‌وکه‌سه‌انه‌ی زۆر خۆله‌مالی
 حه‌رامو کاری نابه‌جئ ده‌پارێزن.
 الْحَرَسُ: که‌سیک که‌س نه‌توانئ پڕ
 به‌چاو سه‌ه‌ری بکاو که‌س نه‌توانئ
 سته‌می لئ بکاو نه‌گهر له‌شوینی
 خۆی جولا که‌س نه‌وێرئ
 له‌هه‌لۆیستی خۆی وه‌یگێرئ.
 حَنْشُهُ (الْحَنْشُ) حَنْشًا: پێوه‌ی دا که‌ستی.
 حَنْشُهُ: لێی خوپی ده‌ری
 کردو ده‌گوترئ: (حَنْشُ الصَّيْدِ)
 نیچیره‌که‌ی راوگرده‌.
 حَنْشٌ فَلَانًا: فلانکه‌سی هه‌لخه‌له‌تاند.
 حَنْشٌ: له‌حه‌سه‌بو نه‌سه‌بی که‌م کردوه‌.
 اخَنْشَهُ عَنِ الْأَمْرِ: په‌له‌ی ئی کرد.
 الْحَنْشُ: ماری گه‌وره‌ی ره‌ش و ره‌شماری
 گه‌وره‌ که‌ زه‌ه‌راوی نه‌بی و هه‌روا
 پیرۆیه‌ک سه‌ری له‌سه‌ری مار به‌جئ.
 الْحَنْشُ: که‌سیک زۆر کاسب بئو
 هه‌میشه‌ له‌هه‌ولی کاسبی مال
 کۆکردنه‌وه‌دا بئ.
 حَنْطُ الزَّرْعِ حَنْطًا: کشتوکاله‌که‌ پێگه‌یی.
 حَنْطٌ فَلَانٌ: هه‌ناسه‌ی قوولی هه‌لکێشا.
 حَنْطُ الْأَدِيمِ: پێسته‌که‌ سور بوو (هر
 حَانِطٌ).
 حَنْطُ الرَّجُلِ حَنْطًا: بپاوه‌که‌ ریشی گه‌وره
 بوو پڕبوو، (هو حَنْطٌ).
 اخَنْطُ الزَّرْعَ وَغَرًا: به‌مانا (حَنْطٌ) دئ.

اَخْنَطَ الْمَيْتَ: مردووه‌که‌ی ته‌حنیط
 کرد و بۆنی خۆشی به‌مردووه‌که‌ کرد.
 حَنْطُ الْمَيْتِ: به‌مانا (اخَنْطَهُ) دئ.
 تَحْنَطُ مِنَ الْحِنْطَةِ: گه‌می خوارد.
 اسْتَحْنَطَ فَلَانٌ: فلانکه‌س په‌لاماری
 مردنی داو دونیای به‌لاوه‌ هه‌یج و
 هه‌ج بوو.
 الْحَانِطُ: به‌روبوومی دره‌ختی
 غه‌ضا و خاوه‌ن گه‌نم و که‌سیک
 گه‌می زۆر هه‌بئ و (رجل حَانِطٌ)
 بپاوه‌که‌ کشتوکاله‌که‌ی کاتی
 دروینه‌ی هاتووه‌ و (أحمر حَانِطٌ)
 سوڕێکی مه‌یله‌و ره‌ش.
 الْحِنَاطُ: هه‌ر بۆنیکی خۆش تیکه‌ل
 بکری بۆ گفن و جه‌سته‌ی مردوو
 وه‌کوو (میسک و سه‌نده‌ل و عه‌نبه‌رو
 کافور..)
 الْحِنَاطَةُ: پێشه‌ی عه‌لافی (گه‌نم و جو
 فره‌وشی).
 الْحِنْطَةُ: گه‌نم، (ك: حِنْطٌ).
 الْحِنْطِيُّ: نه‌و که‌سه‌ی زۆر گه‌نم
 ده‌خوا و که‌سیک گه‌نم ره‌نگ بئ.
 الْحِنَاطُ: گه‌نم فره‌وش و نه‌و که‌سه‌ی
 مردو ته‌حنیط ده‌کا.
 الْحِنْطُ: به‌مانا (الْحِنَاطُ) دئ.
 الْحِنْطِيُّ: نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ره‌سه‌ی
 ته‌حنیط کردنی مردو
 ده‌فرۆشی و هه‌روا نه‌و که‌سه‌ی
 هه‌لده‌ستی به‌گفن و ده‌نکردنی مردوو.

النَّحِيطُ: بریتییه له هیشتنه وهی
جهستهی مردوو له سمر حاله تی
خو به وه له مادهی نهرمو پیستو
په رده کان بهار پزری و ناوسکی
به مادهی تایبه تی پاک بگریته وه.
حَنْطَلَتِ الشَّجَرَةُ: دره خته که میوهی تاله
وده کوو کاله که مارانه.

الْحَنْظَلُ: ره وه کیسه که به سمر زهوی دا بلاو
ده پیته وه و پهل ده هاوی ۵ به ره که ی
له قه باره ی رنگی پرته قال دایه،
ناوکه که ی زور زور تاله.
حَنْفَ عَنِ الشَّيْءِ حَنْفًا: له شته که لای دا.
حَنْفَ الرَّجُلُ حَنْفًا: قاجی خوار بوون رویان
له ناوه وه کرد ۵ ده گوتری: (حَنْفَتْ رِجْلُهُ)
(هر احنف)، (ید حنفاء)، (ك: حَنْفَ).

حَنْفُهُ: وای لی کرد قاجی خوارو فه یزمن
بن ۵ ده گوتری: (ضَرَبَتْ فَلَانًا عَلَى رِجْلِهِ
فَحَنْفَتْهَا)، (هر احنف رهی حنفاء).
تَحْنَفُ: وازی له بته رستی هی ناو
موسو لمان بوو ده ستی کرد به خودا
په رستی ۵ چوو ه سمر ری بازی نه بو
حه نیفه.

تَحْنَفُ إِلَى الشَّيْءِ: مه یلی بو لای نه و
شته بوو ۵ رووی له و کرد.
الْحَنْفَاءُ: که وان ۵ موس ۵ ده عبای
حیرباء ۵ نافرتهی که نیزه که ده می
ته مبه ل و ده می به نیشات ۵ سوله حفاتی
ناو (کیسه لی ناوی) ۵ ماسییه کی
ده ریایه ناوی (أَحْوَم).
الْحَنْفِي: شوینکه وته ی مه زه بی نه بو

حه نیفه.

الْحَنِيفُ: نه و که سه به له شهر لای دابی
بو کاری خیر و باش ۵ نه و که سه ی
له سمر نایینی نیسلام بی و لی
لانه دا ۵ نه و که سه ی حه جی مالی
خودای کرد بی، (ك: حنفاء).

الحنفاء: پی پیکی عه ره بی پیش هاتنی
نیسلام بوون له ناخه وه دزی
بتپه رستی بوون په کی له وان ه
(نومه پیه ی کوپی نه بی الصلت)
بووه ۵ یا نه وان ه ی له سمر نایینی
حه زره تی نی ————— یراهیم
ماونه وه ۵ حه جیان کردو وه دابو
نه ری تی خه ته نه کردنیان نه نجام
داوه بتپه رستی یان نه کردو وه.

الحنيفية: نه ته وه ی نیسلام ده گوتری:
(ملة حنيفة) ۵ جوړیکه له شم شیر
که نیسه بت دهرین بولای نه حنه فی
کوپی قه یس، چونکه نه و په که م
که س بووه له ناو عه ره بدا شم شیر
داهینا.

حَنِقَ عَلَيْهِ حَنْقًا: رهی لی هه لسا ۵ (هر حَنِقَ
و حنیق).

أَحْنَقَ: به مانا رق لی بوونی به رده وامه.
أَحْنَقَ الصُّلْبُ: پشتی نووسا به سکیه وه.
أَحْنَقَ السَّنَامُ: دوگی خوشتره که له پرو
لاواز بوو ۵ به مانا قه لوه بوونی
دوگیش دی واته: دومانای
دژبه په کی هه به.

أَحْنَقَ الزَّرْعُ: کشتو کاله که بلاو بووه.

أَحْتَقَّ فَلَانًا: رقی فلانکه سی هه لساند،
(هو مُحْتَقَّ وَحَقِيقَ).

أَلْحَقْتُ: قه لهو، (ك: حَقُّ).

حَنَكْتُ أَلَامَ الصَّبِيِّ حَنَكًا: دایکه که
مه لاشوی منداله که ی هه لداپه وه.

حَنَكَ فُلَانُ الدَّابَّةَ: فلانکه سی ولاغه که ی
لغاو کرد.

حَنَكَ التَّجَارِبَ الرَّجُلُ حَنَكًا وَحَنَكًا:
نه زمون و ته جرهبه نهو پیاوه یان
قال کردو له بوته یان دا.

حَنَكَ الشَّيْءَ: له شته که حالی
بوو ه شته که ی پته و کرد.

أَحْنَكْتُ التَّجَارِبَ: نه زمون و ته جرهبه
له بوته یان داوه.

أَحْنَكَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه سی
له کاره که گپراپه وه.

حَنَكْتُ أَلَامَ الصَّبِيِّ: به مانا (حنکه) دئ.
حَنَكَ فُلَانُ الدَّابَّةَ: داریکی خسته ژیر
مه لاشوی سه روی بو چاره سه ری
نه خویشی و خوینی لی هیئا.

حَنَكْتُ السِّنَّ وَالتَّجَارِبَ فَلَانًا: ته مه ن و
نه زمون فلانکه سی قال کرد.

أَحْنَسَكَ الدَّابَّةَ: په تی له لغاوی
ولاخه کردو رایکی شا به حه بله که.

أَحْنَكَ التَّجَارِبَ الْجُلَّ: به مانا (حنکه) دئ.
أَحْنَكَ الرَّجُلُ: پیاوه که بوو به حه کیم و

داناو پیاوی خاوه ن نه زمون.

أَحْنَكَ الشَّيْءَ: شته که ی له بیخ دمه ریئا.

أَحْنَكَ فَلَانًا: به سه ر فلانکه سدا زال بوو
ومدوی خو ی خست ه فورئان دمهرموی:

﴿لَا حَتِّكَ زُرَّتُهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

اسْتَحْتَنَكَ: خواردنی زور بوو دوا ی
نه وه ی که می ده خوارد.

اسْتَحْتَنَكَ الشَّجَرُ: دمه رخته که به رگ و
ریشه وه هه لکه نندرا.

الْحَنَالُ: رهش.

الْحَنَالُ: نهو دمزه ی نهو په ته ی دمه ی
ولاخی بی دمه ستری.

أَلْحَنَكَ: مه لاشو ه دمندوکی بالنده ه کومه له
رنبواریک لا بدمه شاریک و ماوه یی

تییدا بمیئنه وه، (ك: أحناك) ه.

أَلْحَنَكَ: نه زمون و تیگه بشتن له کاروبار.

أَلْحَنَكَ: پیاوی ناقل و لیزان و خاوه ن
نه زمون و قالبوو.

الْمُنْكَةُ: به مانا (أَلْحَنَكَ) دئ.

أَلْحَنَيْكَ: پیرمه یردی خاوه ن
نه زمون ه ئاده میزادی زور خور.

أَلْمَحَنَكَ: به مانا (أَلْحَنَكَ) دئ.

حَنَكَلُ فِي الشَّيْءِ: له رویشتندا ته مبه لی
کردو هه نگاوی قورسی هاویشتن.

أَلْحَنَكُلُ: کورته بالا ه ئاده میزادی
وشک و روگرژ ه پیاوی خویری و بی

نه مه ک، (ك: حناكل) ه.

أَلْحَنَكُلَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافره تی ناشیری نی
قوله پرش ه نافره تی وشک ته بیات و

مرو مۆج، (ك: حناكل).

حَنٌ حَنِئًا: نالاندی ه کورکاندی ه باراندی ه
بۆراندی ه ده گوتری: (حَنَّتِ النِّاقَةُ):

حوشتره که قوراندی بو بیچوه که ی.

حَتَّ الرِّیَاحُ: ره‌ش‌ه‌باکه دمنگی ئی هات
وه‌گوو دمنگی خوشتر دهرچوو.

حَتَّتِ الْقُرْسُ: که‌وانه‌که دمنگی لی‌هات
له‌کاتی هاویش‌تندا.

حَنُّ الْعَرْدُ: عودو که‌مانه‌که به‌هوی په‌نجه
لی‌دانه‌وه دمنگی لی‌وه‌هات.

حَنُّ الرَّجُلِ: پیاوه‌که هاواری کرد یا
له‌خوشییا یا له‌تاو نازار.

حَنُّ إِلَهِ: نارمزوی دیداری کرد.

حَنُّ عَلَيْهِ: به‌زمی پیدا هاته‌وه.

أَحَنُّ فُلَانُ الْقُرْسَ: فلان‌که‌س وای کرد
که‌وانه‌که دمنگی لی‌بی.

حَنَنْ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که گولوکی دهرکرد.

تَحَنُّ قَرْمٍ: نه‌و نه‌ته‌وه هه‌ندی‌کیان
نارمزوی دیدنی په‌کتر ده‌که‌ن.

تَحَنُّ عَلَيْهِ: به‌زمی پیدا هاته‌وه.

اسْتَحَنُّ إِلَى الشَّيْءِ: چه‌زی له‌و شته‌کرد.

اسْتَحَنُّ الشَّرْقُ فُلَانًا: سۆزو خوشه‌ویستی
فلان‌که‌سی خسته‌که‌یف خوشی‌و
هه‌لپه‌رکی‌وه.

التَّحَنُّانُ: شه‌وقو نارمزوی زۆر.

الْحَائَةُ: خوشتر ۵ ده‌گوتری: (ماله‌ حائة
ولا آنة) نه‌خوشتری هه‌یه نه‌مه‌ر.

أَلْعَنَانُ: دلنه‌رمی ۵ په‌حمه‌ت‌و
به‌زمی ۵ قورن‌ان ده‌فه‌رموی:

﴿وَرَحْنَا مَنْ لُدَّا وَزَكَاةٌ وَكَانَ تَقِيًّا﴾.

أَلْعَنَانُ: خواومن ۵ حه‌م‌و
به‌زمی ۵ سیفه‌تی‌که له‌ سیفه‌ته‌کانی

خودا ۵ که‌سی‌ک چاکه له‌گه‌ل که‌سی‌ک

بکا که نه‌و روی ئی وه‌رگێرابی ۵ تیر
به‌ناو په‌نجه‌کانتا هه‌لی‌سورپنی دمنگی

لی‌وه‌بی ۵ ری‌گه‌ی راست.

أَلْعَنَاءُ: ئافره‌تی‌ک سۆزی هه‌ل‌سی بۆ
دپتنی من‌داله‌که‌ی یان یادى می‌برده

کۆنه‌که‌ی بکاته‌وه‌و بۆی بکورکی‌نی.

أَلْعَنَةُ: (حَنَّةُ الرَّجُلِ) ژنی پیاو هاوسه‌ری
پیاو ۵ (حَنَّةُ الْبَعِيرِ) بۆ‌ر‌ه‌بۆ‌ری خوشتر.

أَلْعَنَةُ: دلنه‌رمی.

أَلْعَنُ: نه‌و بی‌وه‌ژنه‌ی له‌به‌ر خاتری
به‌خپوکردنی من‌داله‌ و‌ردیله‌کانی

شوده‌کا به‌ پیاوی‌کی تر بۆ نه‌وه‌ی
ژبا‌ریان دابین بکا ۵ ره‌شه‌بایه‌ک

لوره‌ی بێ وه‌گوو دمنگی خوشتر.
أَلْعَنُ: چه‌زو نارمه‌زۆ.

حَنَّا عَلَيْهِ خُتْرًا: سۆزی بۆی هه‌بوو ۵ (حنت
المرأة على ولدها) بی‌وه‌ژنه‌که له‌به‌ر

خاتری من‌داله‌کانی شوی نه‌کرده‌وه‌و
به‌بی‌وه‌ژن کۆشی دواى مردنی

می‌برده‌که‌ی من‌داله‌کانی په‌رومرده‌ کردن.
حَنَّا الشَّيْءَ: شته‌که‌ی دولا هینایه‌وه.

حَنَّى الْعَرْدَ وَغَيْرَهُ حَيًّا وَجَنَابَةً: خوا‌ری
کرده‌وه ۵ تو‌ی‌کله‌که‌ی ئی کرده‌وه.

حَنَّى يَدَ الرَّجُلِ: ده‌ستی فلان‌که‌سی
چه‌مانده‌وه.

حَنَّى الْقُرْسَ: که‌وانه‌که‌ی دروست کرد.
أَحْنَى عَلَيْهِ: به‌مانا (حنا) دئ.

أَلْحَنَ: کۆمایه‌وه.

تَعَنَّى: به‌مانا (ألحن) هاتوه‌و.

تَحْنِيْ عَلَى فُلَانٍ: سۆزۈ خۆشەويستى بۇ
فُلَانكەس دەرخت.

الْأَخْنَى: پشت كۆپ ۋ (هې خَنَاء).

الْحَانَأُ: غەرقخانە ۋ شوپنى غەرق
خواردنەو (ياپ).

الْحَالَةُ: بەمانا (الْحَانَةُ) دى.

الْحَانُوت: بەمانا (الْحَانَةُ) دى ۋ دوكانى
مەيفرۇشى.

الْحَانِيَّةُ: بەمانا (الْحَانَةُ) دى ۋ خوشترو
رەشە ولاخ كە ملىيان خوار

بەكەنەو ۋ مېينەو
(الْحَانِي) يە ۋ غەرق.

الْحَانِي: خاۋ منى حانوت.

الْحِنُو: ھەرشتيك خواربى ۋ سوچ ۋ گۆشە
تىداپن.

الْخَنَاءُ مِنَ الْغَنَمِ: ئەو مەرو بىزنىيە
ملى خوار بويىتەو ۋ ھەروا

بەخوشترى پشت كۆپ.

الْخَنِيَّةُ: كەوان ۋ كۆيەكەي
(خانيا) يە ۋ دەگوترى: (خارجوا

بالخانيا ييتغون الرمايا).

الْخَوَالِي: دېژترىن پەراسوو.

الْمُنْحِيَّةُ مِنَ الْوَادِي: لىژايى ۋ چالاى
دۆل.

الْمُنْحَنَى: لىژايى دۆل يان نىزمايى
رىگە.

حَابٌ حَرَبًا: تاوانبار بوو.

أَحْرَابٌ إِحْرَابًا: ھەتخلىسكا بۇ ناۋ زلکاۋى
تاوان.

حَرْبٌ فُلَانٍ: فُلَانكەس مال ۋ سامانەكەي
قەۋتاۋ دوايى دەۋلەمەند بوو.

حَرْبٌ بِالْأَبْلِ: خوشترەكانى راۋنان بە
(حَرْبِ حَرْب).

تَحْرَبُ: وازى لەتاۋان ھىئا ۋ دەستى كرد
بەخوداپەرسىتى بىۋ ئەۋەي

تاۋانەكانى پېشۋى بشۋاتەو.

تَحْرَبُ مِنَ الْقَبِيحِ: شەرمى ھات
لەتاۋانكردن.

تَحْرَبُ مِنَ الشَّيْءِ: لەۋ شتە دلى نازارى
پىگەيى ۋ خەفەتبار بوو.

تَحْرَبُ فِي دَعَائِهِ: لە پارانەۋەكەيدا زۆر
لالايەو.

تَحْرَبُتِ الْأُمُّ عَلَى وَلَدِهَا: داىك سۆزى بۇ
مىندالەكەي بوو.

الْخَوْبُ: ۋەخشەت ۋ خەفەت.

الْخَوْبُ: تاۋان ۋ بەھىلاكچۈۋن ۋ فەۋتان.

الْخَوْبَاءُ: نەفس.

الْخَوْبَةُ: تاۋانى ئەزىيەتدانى باۋك ۋ داىك ۋ
تاۋان بەگشتى ۋ پىداۋىستى ۋ غەم ۋ

نارەھەتى.

الْخَوْبَةُ: تاۋان ۋ خىزم بەھۋى داىكەو،
ئافرىت يا پياۋى زەمىفو لاۋاز، (ك:

حَوْب).

حَات الطائر عَلَى الشَّيْءِ: پالندەكە
بەدەۋرى فُلَان شتدا سوراپەو.

حَارَتْهُ: چاۋوراۋى لىكردو ھىلى لىكرد.

الْحَائِتُ: ئەۋ كەسەيە زۆر لۆمەكاربى.

الْخَوْتُ: ماسى پچۈك بى بان

حَاجَّ حَرْجًا: پیویستی هه‌بوو ۵ هه‌زار بوو.
اُخْرَجَ إِخْرَاجًا: هه‌زار کهوت.

اُخْرَجَ فَلَانًا إِلَى كَذَا: وای له فلان کرد
موحتاج بی.

اِحْتِاجَ: پیداووستی هه‌بوو ۵ هه‌زار بوو.
تَخَوَّجَ: داوای پیداووستی کرد ۵ ده‌گوتری:
(خَرَجَ يَتَخَوَّجُ) چووو دهر بوو
به‌ده‌سه‌ته‌ینانی پیداووستیه‌کانی
خَوَّی ۵ په‌ک به‌دوا په‌کدا داوای
پیداووستیه‌کانی خَوَّی کرد.

الْحَاجَّ: ناتاج و هه‌زار.
الْحَاجَّةُ: میتینه‌ی (الحاج) ۵ هه‌روا نه‌و
شته‌یه که نه‌اده‌میزاد پیویستی
په‌ی.

الْحَوَّجَ: پیداووستی ۵ بیوه‌یی و سه‌لامه‌تی.
الْحَوَّجَاءُ: پیداووستی ۵ ده‌گوتری: (كَلَمَهُ
لَمَارَدُ عَلَيْهِ حَوَّجَاءٌ وَلَا لَوْجَاءٌ) نه‌به‌چاک
نه‌به‌خراب ولامی نه‌دایه‌وه ۵ (مَا فِي
صَدْرِي حَوَّجَاءٌ وَلَا لَوْجَاءٌ) هیچ شک و
گومانیک له‌دلما نییه.

الْمَحْوَجُّ: برۆ پان و گه‌وره.
الْحَوَّجَلَةُ: گۆزه‌ی بنک نه‌ستور، پان
گۆزه‌ی بچوکی دهم بلاو.
حَادَّ عَنْهُ حَوْدًا: مه‌یلی کرد.

حَارَدَتْهُ الْحُمَى عَارِدًا: ناو به‌ناو له‌رزو تای
بۆ دپته‌وه ۵ ده‌گوتری: (هُوَ يَحَارِدُنَا
بِالزَّيْرَةِ): ناو به‌ناو دیدمه‌نیمان ده‌کا.
حَارِدَ فِي الْأَمْرِ: له‌کاره‌که بووه‌و تیی
فکری.

گه‌وره ۵ جۆره گیانله‌به‌رنکی
شیردهریشه ۵ هه‌روا ناوی بورجیکه
له‌ بورجه‌کانی ناسمان.

الْحَوْتَاءُ: نه‌وه‌یه که له‌که‌ی نه‌ستور
بووبن و گۆشته‌که‌یان داچۆرایی.
حَوَّتَ الرَّجُلُ: بیاوه‌که رویشته به‌رویشته‌نی
کورته‌ بالا، لاسایی کورته‌بالایی
کرده‌وه.
الْحَوَّتُكُ: نه‌اده‌میزادی کورته‌ بالاو کزو
کۆنه‌وار.

أَحَالَه: چولاندی و لیکی جیا کرده‌وه.
أَحَاثَ الْغَيْلُ الْأَرْضَ: نه‌سه‌به‌کان
زه‌ویه‌که‌یان کوتاو گله‌که‌یان وردکرد.
أَحَاثَ فَلَانُ الْأَرْضَ: فلان گلو و خۆلی
زه‌ویه‌که‌ی سه‌روناو کردو به‌ناوی
دا گه‌را بزانی چی تپدایه.
اسْتَحَالَه: ویستی دهری بیینی ۵ به‌ناو
گلو و خۆله‌که‌ی دا گه‌را بزانی
شته‌که‌ی لی گوم بووه‌و بیدۆزته‌وه.
استحاث فلان الأرض: فلانکه‌س گله‌که‌ی
سه‌روناو کرد.

حَاثَ بَاسٍ: په‌رت و بلاو.
حَوْتُ: به‌مانا (حَيْثُ) دی.
الْحَوْتُ: جه‌رگ و ده‌ورو به‌ری، ریشه‌ی
جه‌رگ.

حَوْتُ بَرَثٍ: په‌رت و بلاو.
الْحَوْتَاءُ: جه‌رگ و ده‌ور به‌ری.
الْحَرَمُ: نه‌و گیانداره‌یه چ نه‌اده‌می چ
گیانله‌به‌ری تر درنژیه‌که‌ی مام
ناوه‌ندی بی.

حَاذُ عَلَيْهِ حَرْدًا: پاراستی (حَاذَ الشَّيْءَ)
شته‌کە‌ی پاراست ۵ بەسەریدا زāl بوو.
حَاذَ الدَّوَابَّ: ئازەتە‌کە‌ی بەتونیدی ئی
خوړی.

أَخْرَجَ: پەلە‌ی کرد ۵ دە‌گوتری: (أَخْرَجَ
السِّرَّ).

أَخْرَجَ الدَّوَابَّ: بەتونیدی ئازەتە‌کە‌ی
نازووت.

أَخْرَجَ الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی کۆکردە‌وه،
خستیه پەنايه‌ک.

أَحْرَزَ الْقَصِيدَةَ: چامە شيعره‌کە‌ی جوان و
پته‌و رَيْكَ خست.

استحوز علی الشَّيْءِ: بەسەر شته‌کە‌دا
بالا دەست بوو.

استحوز علیه الشَّيْطَان: شەيتان
بەسەریدا زāl بوو.

الأحوزي: ئەو کەسە‌ی قۆل بۆ کارکردن
هە‌لە‌دە‌کا، ئیشە‌کە‌ لە‌ئە‌ستۆ‌ی
دە‌گري و بە‌جواني ئە‌نجامي دە‌دا؛
يان خي‌را ئە‌نجامي دە‌دا ۵ زاناو
ليزان لە‌کاردا.

الْحَاذُ: پە‌ناو پشتيوان ۵ دە‌گوتري:
(فلان حَفِيفُ الْحَاذِ) فلانکە‌س مال و
خي‌زاني کە‌مە‌ زۆر دە‌وله‌مە‌ندو
خي‌زاندار نيە ۵ درەختيکە‌ لە‌ پي‌ري
(الحمض) زۆر گە‌وره‌ دە‌بێ ۵ لە
دە‌شتايي و لمبە‌لاندا دە‌روێ خوشتر
زۆر حە‌زی لە‌گە‌لاکە‌ پە‌تی،
بە‌تە‌پري و بە‌وشکي.

الحَوَاذُ: دووړي.

الحَوَذَان: روه‌کيکە‌ لە‌روه‌گە‌ دوو
فاقە‌کان، گولە‌کانی جوانن، زۆر
جۆري هە‌يه ۵ لە‌بەر خاتري جواني
گولە‌کە‌ی دە‌روێندري ۵ بۆخۆشي
لە‌کي‌و دە‌روێ.

أَلْعُوذِي: دە‌رپە‌رێنەر ۵ هە‌لنەر بۆ
رۆيشتن ۵ شۆفيري عە‌ره‌بانە.

أَلْعَرِيد: بە‌مانا (الأحوزي) دي.

حَارَ حَرًّا وَخُثْرًا: گە‌پايه‌وه.

حَارَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ کە‌م بوو.

حار بعد ماكار: کە‌می کرد دواي ئە‌وه‌ی
زياد بوو.

حار الماء في الغدير: ئاوە‌کە‌ لە‌ زە‌لکاوه‌کە‌دا
هاتوو چۆی کرد.

حار في أمره: لە‌کارە‌کە‌دا سە‌ری ئی شي‌وا.
حار الثَّوْبُ: پۆشاکە‌کە‌ی شت و سې
کرده‌وه.

حَرِرتَ الْعَيْنُ حَرًّا: سېپايی چاوی زۆر
سسې‌ي و ره‌ش-سايييه‌کە‌ی زۆر
ره‌ش ۵ بيلبيلە‌ی چاوی کە‌وانە‌يی و
پيلووه‌کانی تە‌نک ۵ يان رشي‌نە‌ی چاوی
زۆره‌ وه‌کوو چاوی ئاسک و گ‌ا
کي‌وی ۵ دە‌گوتري: (حَرِرتِ الْمَرَأَةُ) و
(حَرَّ الظُّبْيُ)، (ه‌و احرور ه‌ي حوراء).

أحارت الناقة: حوشترە‌کە‌ بوو بە‌خاوه‌ن
بي‌چوو.

أحار الجراب: ولامە‌کە‌ی ره‌تکرده‌وه
(دە‌نگە‌کە‌ی داپە‌وه).

حارره عابرة وجراراً: وه‌لامی
داپە‌وه ۵ گف‌توگۆ‌ی لە‌گە‌ن کرد.

حَرُّ الدَّقِيقِ أَوْ الثَّرْبِ: ناردكه يان
كراسهكهى سېى كردهوه.

حَرُّ الْأَدِيمِ: چه رمهكهى به رمنگى سور
رمنگ كرد.

حَرُّ الْقَرَصِ: شته بازنه پيهكهى
هه لځولاند.

حَرُّ الدَّابَّةِ: نازدهكهى به داخى كه وانه پى
داخ كرد.

حَرُّ الْخُبْرَةِ: نانهكهى پانكرددهوهو
نامادهى كرد بؤ نه وهى بيخاته سهر
ناگرهكه بؤ نه وهى ببرئى.

حَرُّ الشَّيْءِ: شتهكهى گيرپايهوه.

حَرُّ اللَّهِ فَلَانًا: خودا فلانكهسى
گيرپايهوه بؤ حالتهى دهستكورتى و
بى هيژى و كه مو كورى.

حَرُّ فَلَانِ الْكَلَامِ: فلانكهس قسهكهى گورى.
حارروا: گفتوگويان كرد ۵ له نيو
خوياندا وتو وئريان كرد ۵ قورئان
دهمه رموى: ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ
تَحَاوَرَكُمَا﴾.

إِخْرَءُ: بؤ موطاومعهى (حَرَرَةُ)
هاتووه ۵ يان سپيپى چاوى و
رهشاپيهكهى زياد له ناساييه
(چاوگه ووه).

اسْتَحَارَةُ: به قسهى هيئا ۵ ده مى
پيكردهوه.

الْأَخْوَرِيُّ: سېى نه رم.

الْعَائِرُ: سهرلى شيواو ۵ لاوازو بيتهيز.

الْحَائِرَةُ: بؤ ميينهى (الحائر) به كاردى.

الْحَرَارُ: بېچوى خوشتر له و كاته وه
له دايكى ده بيته وه تا له شير
ده بريته وه.

الْحَرَارُ: گفتو گويهكه نه نجام ددرئ له نيوان
دوكهس يان زياتر له بواري شانؤدا.

الْحَرَارِيُّ: نه وهى پؤشاك سېى
ده كاته وه ۵ نه وهى پاك و بى
خه وش و هه لېژپراوه ۵ هاوه ل و
يارمه تيدمر، (ك: حواربون) ه.

الحراريون: يارمه تيدهرانى حه زه تى
عيسا بوون.

الْحُورُ: كه مى و فه وتان ۵ په تال و
پوچ ۵ دارپكى سپيپه ده يمه نيكي
ليك چوى هه يه ۵ بؤ دروستكردنى
له وحهى خه شه بى به كار دئ.

الْحَوَرُ: سپيپاتى سپينهى چاوو رهشاپه تى
رهشپنهكهى ۵ سييم نه ستيرهى
كلكى (بنات النعش) ه ده كه وپته
ته نيشت (نه عش) ۵ هه روا داوو
دهرمانپكه له رهصاصى سوتاو
ومرده گيرئ نافرمت دهموچاوى خوى
پى ميكياج دهكا ۵ ناويشه بؤ
مانگا ۵ چهرمى رهنكراو به سور بؤ
داپوشيني شت ۵ چهرمى سېى ته نك
جانتاى لى دروست ده كرى.

الْحُرَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: نه و نافرمتانهى سېى
پيستن مبهست نه وه نيه كه
سپينهى چاوى زؤر سېى بى.

الْحُورِيَّةُ: كچيكي نه مفسانه پيه خه يال
دروستى كردووه، له ناو ده رياو

چـــۆم و جهنگه ئســـاندا

دهبيندري ۵ ئافرمى جوانى زۆر

ناسك و قۆز ۵ حەشەرە و جرو

جانەومەر لەدوا قۇناغى ھىلكەبى دا.

أَلْحُرَاي: ئاردى سېي ۵ ئادى بى سۆ

پېرۇ پال ۵ ھەروا خواردەمەنيەگە

سېي بکرى و ئامادەبکرى بۆ خواردن.

الْحَرِير: دوزمانىەتى ۵ وەلام ۵ دەگوترى:

(كلمته فماردة الي حور).

الْمُعَار: مەرجيع.

الْمَحَارَة: ئەو شوپىنەى دەنگ

بداتەو ۵ سەدەف و مروارى.

المحارة من الأذن: دېوى ناوەو ۵

گوپىچكە ۵ داخى حوشتر

داخكردن ۵ قروپكى شان (حەوشى

شان) ئەو قولگە ئىسقانى ۵ گە سەرى

شانى تىدا دېو دەچى ۵ حەوزى ران

ئەو چالە ئىسقانى سەر ئىسقانى

رانى تىدايە ۵ راپەوى ھەناسە بۆ

نزيك كە بو ۵ ئامپىرئەكە لەو

ئامپىرانەى دېوار و دەرگا و پەنجەرەى

پى بۆيە دەكرى ۵ ئامپىرئەكە بيناى پى

بۆياخ دەكرى.

المخورد: دار يان ئاسنىكە بەكرەگەى

لەسەر ھەندەخوئى ۵ تىرۆك يان

كۆلەو ۵ نەوا ۵ وتو ۵ لەزانيارى

ئەندازيارىدا بىرتىيە لە ھىلىكى

راست كە ھەردوك لاي كۆرەكە

دەگرىتەو، (ك: محاور).

المخورة: وەلام ۵ دەگوترى: (كلمته فما

رَدَّ الي مخورة).

المخورة: بەمانا (المخورة) دى.

حاز فلان حوزاً: فلانكەس بەھىواشى

رۆيى.

حاز الشيء حيازة: ئەو شتەى بۆ خۆى

ھەلگرت پىيى بىرا بۆ ئەو

دەرچو ۵ دەگوترى: (حاز المال وحاز

العقار).

حاز الدواب حوزاً: ئازەلەكانى لەسەر خۆ

لېخوپى ۵ بردنى بۆ سەر ئاو بۆ ئاو

خواردنەو.

حوز الدواب الى الماء: بەمانا (حازها) دى.

حوز الأمر: كارەگەى توندو تۆل كرد.

احتازة: شتەگەى بۆخۆى دانا و بەخۆى

بىرا ۵ بەرنەو كەوت ۵ دەگوترى:

(احتازه إلى نفسه).

إلحاز: بۆ موطاوعەى (حزة)

ھاتو ۵ ھەروا بەمانا پائى پىو ۵

لەگەلى كۆ بوو ۵ دەگوترى: (إلحاز

اليه) بەلای ئەودا دايتاشى.

إلحاز القرم: ئەو ھۆزە شوپىنى خۇيان واز

لېھىنا بۆ كەسانى دېكە.

إلحاز على الشيء: بەسەر ئەو شتەدا

كۆمايەو ۵ خۆى بەسەردادا.

إلحاز عنه: لىي لادا.

تحارزوا في الحرب: ھەرىكە لە لايەنەكانى

شەپ لەوئى تر كەنارگىر بوو لىك

دووركەوتنەو.

تحوز: بۆ موطاوعەى (حزة) ھاتو ۵.

تَعَوَّذُ الرَّجُلُ: ئەو پیاوە وێستی هەتسێ و
 بەنارە حەتی راست
 بوو ە ما یەو ە خوێ
 هێشتەو ە قوژت و پێچی هێنانی و
 زان بوو بەسەری دا.

تَعَزُّزٌ عَنْهُ: لِيُتَى تَهْكِيهٌ ۝ لِيُتَى
دوورگه و ته وه.

استعاراً: خستیه لای خوی و بؤ خوی
داناو کردی به هی خوی.

الأحوز: ليخوري لهسره خوو هيدي.
الأحوزي: بهمانا (الأحوز)
دئ ۵ رمش ۵ نهو كهسهي بهرپك و
پيكي كارهكاني بهرپوه دهبا ۵ كاراما
لهئيشو كاردا.

الانحياز: پالڊان به شتيڪه وه ۵ سياسته تي
ولائتاني (عدم الانحياز) له سرده مي
تازه دا بريتييه له وهی نه به لای
غهر ب یان شهر قدا خو یان ساغ
بکه نه وه.

الْخَوَزُ: لَهْسَهْرَه خَوِی ۵ كَهَم
تاكورِت ۵ ملكايه تى.

الحَوْزُ مِنَ الْأَرْضَيْنِ: ئەو پارچە زەویيەى ئادەمیزاد بۇ خۆى قۇرغى بىكاو سنورەکانى دىارى بىكاو خاومنیەتى بىكا ۵ سروشت بەچاڭو خراپیهوه.

الحَرْزُ: نَاحِيَهُ وَهَرِيمٌ هـ (حَوْزَةُ الرَّجُلِ)
نَهْوِي كِه دِهَكِه وَيَتِه زِير كُونْتَرُولُ وَ
دِهَسِه لَاتِيه وهـ.

خَوَزَةُ السَّلَام: سنووری ناشتی و
ناوچه گانی ۵ تربیه که دهنکه گانی

گہورہنیں.

الْحُزَى: نَمُو كِه سَهِيه بَه تَنِيا دَانِيشِي وَ
كِه س لَه گَه تَا نَه بِي وَ تِي كِه لَوِي
كِه س نَه كَا ۵ پَان كِه سِي كِه كَار وَ بَار
جَوَان بَه رِي وَ بَه رِي.

الحُرَيَّا: نهوميه زهخيردو بزيو
لههاوډلهکي بهنهان بکا.

الحيازة: (حيازة الرجل) نهوى له زير
دهستی پياوا بى نهوى و مال و
سامان.

الْحَيُّ: ھەموو کۆمەلە شتیک کە بیکەوہ
بگونجین و کۆببنسەوہ ۵ شوپین و
مەھکان ۵ موشتەملاتی خانوو
مەنفعەت و داھاتی.

حاس الغارة حَوْسًا: هه لَمَعَت و هِيَرشَه كه
به رِبَلَّو يوو.

حاس الرجل: پیاو مکه نازاو به جه رگ بوو
نه تر سا.

حاس الأمر فلاناً: شته که کاره که له سه ر
فلانکهس کاریگر بوو.

حَاسِ الدُّنْبِ الْغَنَمَ: گورگ که و ته ناو مه پرو
بزنه کانه و ده و ده پهرتـــــــــــــــــــــه و اه زده
کردن ۵ ده گوتری: (حمل علی القمر
لحاسبهم) تی که لاوی نه و گله بوو
سو کایه تی پیکردن ۵ هه روا ده گوتری:
(حَاسَهُمْ خَطْبُ كَرِيه) به لاو
کاره ساتیکی گه وره پان توش بوو.

حاست الفتنة فلاهاً: فيتنه و ناشوب
چووه ناو دلی فلانهوهو تتيکی دا.

خوسَ خَوسَا: ئازابوو خۇگربوو، لە شوپنى

خوی و مستاو سهنگری بهرنه دا تا
سسسه رکه و تنی به دده سست
هینا ۵ خوراکي زور بوو زور خور
بوو تیری نه خوارد ۵ (هو احرس
وهي حوساء)، (ك: حوس).

حَاوَسَتْ الْمَرْأَةُ الرِّجَالَ: نافرمت تیکه لاوی
پیاوان بوو چووو ناویانه وه.

تَحَوَّسَ فِي الْكَلَامِ: خوی ناماده کرد بو
قسه کردن و هیزو توانای دایه
خوی ۵ راو مستاو ته مبهلی نواند.
اسْتَحْوَسَ: خوی خافلانندو ته مبهلی
نواند.

الْأَحْرَسِيُّ: بهرده وامو هه میشه پی ۵
دهگوتری: (غیث احرسي) بارانیکی
بهرده وامو ههلی ناپروکینی.
حَاسَتْهُمْ الْخَطَرُ الْخَوْسُ: نهو به لاو
کاره ساتانه که توشی گهل و
نه ته وهیهك دهبی و برستیان لی
دهبری ۵ په خهی گرتن.

الْحَوَاسُ: خزمایه تی و خوینگری ۵ هیرش و
په لامار ۵ دهسکه وتی شهر ۵
پیداویستی ۵ کومه لیک له خه لگی جیا.
الْحَوَاسُ: نهو کهسه ی له شهر ا بانگی نه مو
نهو ده کاو دهلی: هو ی فلان هو ی
فیسار کهس ۵ نهو کهسه ی نازاو چاو
نه ترسه و نازناوی کوپی ته نگانه و
کوپی شهوی ههیه.

حَاشَ الدَّوَابُّ حَرَّشاً: ناز له کانی
کۆکردنه وه و لی خوین.

حَاشَ الْقَوْمُ الصُّيْدَ: خه لکه که
نیچیره کانیان هینان و بردیانن بو
نه وهی بیانگرن.

حَاشَ اللَّصُّ وَنَحْوُهُ: دزه که ی گرتو
نه بهیشت به حهرام بگا.

أَحَاشَ الصَّيْدَ: به مانا (حَاشَهُ) دی.
حَاشَهُ عَلَى الْأَمْرِ: ههلی نا بو کار که.

حَاشَ الرَّجُلُ الْبَقَّ أَوْ الْمَطَرَ: پیاو که
خوی له هه و ره بروسکه که یان
بارانه که که نار گیر کرد.

حَوَّشَ الْمَالَ وَنَحْوُهُ: مال و سامانی
کۆ کرده و په زمهنده ی کرد.

أَحْوَشَ الْقَوْمَ الصُّيْدَ: خه لکه که
نیچیره کانیان هینان و بردن بو
نه وهی بیانگرن.

أَحْوَشَ الْقَوْمَ الشُّيْءَ: خه لکه که
شته که یان خسته ناو خو یانه وه و
دهوره یاندا.

إِنْحَاشَ: بو موطاوعه ی (حَشَهُ) دی.

إِنْحَاشَ عَنْهُ وَمِنْهُ: لی دی دوور
که وته وه ۵ دهگوتری: (فلان لا ینحاش
من شی) فلان کهس گرنگی به هیج نادا.
تَحَاوَشُوا الشَّيْءَ بَيْنَهُمْ: شته که یان خسته
نیو خو یانه وه و دهوریاندا.

تَحَوَّشَ مِنْهُ: شهر می لی کرد ۵ (تَحَوَّشَ
عنه): لی دی دوور که وته وه.

تَحَوَّشَتْ فَلَانَةٌ مِنْ زَوْجِهَا: فلان نافرمت بی
میرد بوو، بوو به بیوه زن.

الْحَاشَ: کومه لیک دره ختی دار خورما
یان دهره ختی تر.

الْحَوْصَلُ مِنَ الشَّاةِ: نَهِو نَاژَهَلْ وَ
 حَه پوانه پیه ورگی له ژور ناوکییه وه
 زل بیج ه (ك: حواصل).
 الْحَوْصَلَةُ: بُوْ بِالْنَدِه به مانا (الْحَوْصَلُ)
 دئ ه بُوْ نَاده میزاد له خوار
 ناوکییه وه گه دهی زل
 بنوئِنَ ه صندوقه بچکۆله پیه که
 باره و شتی وای تیدا هه نده گیرئ.
 حَاضِ الْمَاءِ حَوْضًا: ناوه که ی کۆ کرده وه و
 دهوره ی دا.
 حَوْضٌ: حه وزی دروست کرد ه (حَوْضُ
 الْمَاءِ) ناوه که ی له حه وزه که دا
 کۆ کرده وه ه (حَوْضٌ حَوْلَهُ): به دهوری
 حه وزه که دا دیواری کرد.
 احتاضٌ: حه وزی دروست کرد.
 استعرض فلان: به مانا (احتاض)
 دئ ه (استعرض الْمَاءِ) ناوه که کۆ بۆ وه.
 الْحَوْضُ: شوئنی کۆبونه وهی ناو ه (الْحَوْضُ
 مِّنَ الْأُذُنِ): کرکپاگه ی
 گوئ ه پارچه مه که له زه وهی
 سنوردار ه زرعات و باخی پهرژینکراو.
 حَوْضُ الْبَحْرِ: نَهِو وِلَات و شارانه ی ده که ونه
 سه ر لیواری ده ریا.
 حَوْضُ النَّهْرِ: نَهِو زه وهی و زاره ی به ناوی
 روباره که ناو دهرئ و به ناویا تیپه ر
 ده بی ه (الْحَوْضُ الْجَافُ) نَهِو
 حه وزه پیه ناوه که ی به تال ده کړئ و
 که شتی تیدا چاک ده کړتیه وه، (ك:
 أحواض و حياض و حیضان) ه.
 الْمُحَوْضُ: نَهِسْتِیرۆکه به دهوری بنکی

دارخورماو دره ختی تردا ده کړئ و
 ناوی تیده کړئ بُوْ نَه وهی دره خته که
 تیر ناو بیج.
 حَاطُ الْقَوْمِ بِالْبَلَدِ حِطَاطٌ: خه لکه دهوره ی
 شاره که پان دا.
 حَاطُ الصَّبِيِّ: منداله که په تی چاوه زاری
 له پشتی به ست.
 حَاطُ الشَّيْءِ: شته که ی پاریزگاری کرد و
 به لئنی داچی له به رژه وهندی
 شته که دا بچ بیکاو زیانی ل دوور
 بڅا ته وه.
 أَحَاطَ الْحَائِطُ: دیواری دانا، دیواری
 رابه ست.
 أَحَاطَ الْقَوْمُ بِالْبَلَدِ: خه لکه که دهوره ی
 شاره که پاندا.
 أحاط بالأمر: له هه موو لایه که وه گرنگی
 به کاره که ده داو گه ونترۆلی
 کرد ه قورئان ده فهرموئ: ﴿أَحَاطَتْ
 بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ﴾.
 أَحَاطَ الشَّيْءُ: دهوره ی شته که ی دا ه (أَحَاطَ
 بِالْقَوْمِ) خه لکه که ی مه نع کرد.
 أَحِيطَ بِفُلَانٍ: فه وتان و تیدا چوونی
 فَلَانَکَس نَزِيك بووه.
 احيط بالشر: تیدا چوو فه وتا ه قورئان
 ده فهرموئ: ﴿وَأَحِيطَ بِثَمَرِهِ﴾.
 حَاطَ: گه تگوئی له گه ل کرد له سه ر
 کارئیک بُوْ نَه وهی رازی بکا.
 حَوَّطَ حَائِطًا: دیواری رابه ست ه (حَوَّطَ
 كَرْمًا) پهرژینی بُوْ دره ختی
 میوه که ی کرد.

حَوَطَ حَوْلَ الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی بە‌جوار
دە‌ووری شته‌کە‌دا کۆ‌مه‌ڵ کردو بۆ‌ی
کرده شورا.

حَوَطَ الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی چاودێری کردو
پە‌یمانی دا پارێزگاری بکاو چ‌ی
لە‌بەرژ‌وه‌ندی ئە‌ودایە ئە‌نجامی بدا.
إِحْطَا: لە‌ کاروباری خۆ‌ی دا زۆ‌ر وردبینی و
لێ‌کۆ‌ڵینه‌وه‌ی ئە‌نجامدا ە‌ دە‌گوترئ:
(إِحْطَا لِنَفْسِهِ وَلِلشَّيْءِ).

حَوَطَهُ: پارێزگاری شته‌کە‌ی کردو
پە‌یمانی دا چ‌ی لە‌بەرژ‌وه‌ندی
ئە‌ودای‌ بیکا.

استحاط في الأمر: زنده پ‌وی کرد له
نی‌حیاتی‌اک‌کردندا.

التَّحْرِيطَةُ: دە‌زوی دور‌ه‌نگو باد‌راو
(رە‌نگی سو‌رو رە‌ش) ە‌ می‌رووی
تێ‌ده‌ک‌رئ و بۆ‌ چا‌وه‌زار لە‌ پشت
دە‌به‌ست‌رئ ە‌ هە‌روا بە‌مانا نو‌شته‌و
جاد‌وش دئ.

الحَايِطُ: دی‌وار ە‌ ش‌ورای باخ، (ك: حِيطَان
وحوايط).

الحَوَاطَةُ: زو‌رێ‌ك بۆ‌ هە‌ل‌گ‌رتن و
پاراستنی گە‌نم و جۆ‌و دانە‌وێ‌له‌.

الحَوَطُ: دە‌زوی‌کی رە‌نگاو رە‌نگە‌ (سو‌رو
رە‌ش) می‌روی ش‌ینی پ‌ئ
دە‌هۆ‌ند‌رێ‌ته‌وه‌ هە‌رش‌ک‌لی مانگی
پە‌کش‌ه‌وه‌ی لە‌زی‌و دا‌پ‌ئ‌ز‌را‌وی
تێ‌ده‌ک‌رئ و لە‌ پشت دە‌به‌ست‌رئ بۆ‌
دە‌فعی چا‌وه‌زار.

الْحَوَطُ: تە‌وا‌و‌ک‌ه‌ری مە‌بلە‌غی پاره‌ لە‌کاتی

دابە‌ش‌کردنی م‌یرات هە‌رکاتی
د‌یره‌مه‌گان کە‌میان ه‌ینا دە‌گوترئ:
(هَلَمْ حَوَطَهَا) چە‌ند د‌یره‌مه‌مێ‌ك ب‌ینه
ئە‌ندازە‌کە‌ تە‌واو ب‌کە‌.

الْحَوَطَةُ: بە‌مانا نی‌حیاتی‌ات دئ.

الْحَوَطَةُ: پارێه‌کە‌ پارێه‌کە‌ره‌گان ت‌ی‌یدا
بە‌دە‌و‌ری پە‌ک‌تردا دە‌خ‌ولێ‌نه‌وه‌.

الْحَوَاطُ: راگر ە‌ دە‌گوترئ: (حَوَاطُ
الأمس): راگری کارە‌کە‌.

الْحَيْطَةُ: نی‌حیاتی‌ات ە‌ س‌و‌زو
بە‌زه‌می ە‌ دە‌گوترئ: (لدى فلان
حَيْطَةٌ لك).

الْحَيْطُ: دە‌گوترئ: (رجل حَيْطٍ)
پیا‌وێ‌کە‌ زۆ‌ر چا‌ود‌ێ‌ری م‌ال و مند‌الی
خۆ‌ی دە‌کا.

الْحَاطُ: ئە‌و شو‌پنه‌ی دە‌ب‌یتە‌ دە‌و‌روبە‌ری
م‌ال و سامان، واتە‌: پە‌رژ‌ین.

الْمُحِيطُ: دەرپا لووش.

حَافٍ فُلَانُ الشَّيْءَ حَوَافًا: ف‌ل‌ان‌کە‌س لە‌سەر
لێ‌واری شته‌کە‌ بوو.

حَوَافُهُ: خ‌ستیه سەر لێ‌واری شته‌کە‌.

حَافٍ النَّبَاتُ الْمَكَانَ: رو‌ه‌کی لە‌دە‌و‌ری
شو‌پنه‌کە‌ روان‌د.

تَحَوَّفَ: بۆ‌ مط‌او‌مع‌ه‌ی (حَوَافُهُ) دئ.

تَحَوَّفَ الشَّيْءَ: قە‌راغی شته‌کە‌ی
گ‌رت ە‌ یان لە‌ قە‌راغە‌وه‌ گ‌رتی.

الْحَافَةُ: لایە‌ن و کە‌نار (الْحَافَةُ مِنَ الشَّيْءِ)
ک‌ـە‌نار و ق‌ـە‌راغی

ش‌ت ە‌ پ‌ێ‌دا‌و‌پ‌ستی ە‌ دە‌ست‌ک‌ورتی و

که م دهرامه تی زیان.

الْخَوْفُ: لایه ن و قه راغ ۵ بۆشاکیک مندا
له بهری ده کا بن قول و ده کوو
سوخمه، (ک: أخواف).

خَوْفُ الصَّيْ: مندا له که ی خسته سهر
به نجه ی قاجی و به قاجی به رزی
کرده وه.

حَاقَ الْبَيْتَ وَخَرَهُ خَوْقًا: ماله که ی مالی.

خَوْقُ عَلَيْهِ: قسه کانی لی خوارو ختیج و
تی که ل و پی که ل کردن.

خَرَقَ رَأْسَهُ: ناوهرستی سهری تاشی و
نه وی تری هیشته وه.

احتاق ماله من برانه: ماله که ی زهوت
کرد.

الْخَوَاقَةُ: مالمالین ۵ جاده مالین.

الْخَوْقُ: کومه لی زورو قهره بانقی.

الْخَوْقَةُ: به مانا (الخَوْقُ) دی.

الْخَوْقُ: چوار چیوه ی شت که به که وانه یی
دهوری شت دده ن.

الْمِخْوَقَةُ: که سک، (ک: مخاق) ه.

خَوْقَلْ خَوْقَلْ وَحِقَالًا: ههردوو دهستی خوی
خستنه سهر که له که ی، سهر سی

به نده ی ۵ به خیرایی رۆی خهریکبوو
رۆیشتنه که ی بگاته راگردن ۵ ماندوبوو.

خَوْقَلْ فَلَان: وتی: (لاحول ولا قوة الا بالله).

خَوْقَلْ الشَّيْ أَوْ فَلَانًا: پالی پیوه نا ۵ هه لی نا.

الْخَوْقَلْ: ناده میزادی به ته مه نی ماندو.

الْمِخْوَقَلْ: دیزه و گۆزه ی مل درنژ که ناو

فرۆش به کاری دینسی ۵ به مانا

(الْخَوْلَقَةُ) ش دی، (ک: حواقل).

حَاكَ الشَّيْ فِي صَدْرِهِ أَوْ قَبْلَهُ: شته که له
می شکی دا یان له دلی دا چه سپاو
جیگیربوو یان به مانا دهنه دهنه و
خوراندن دی ۵ پیغه مبهر (د.خ)
دهفه رموی: (الاثم ماحاك في صدرك
وكرهت أن يطلع عليه الناس).

حَاكَ الثَّوْبَ حِمَاكَةً: قوماشه که ی چنی.

حَاكَ الْمَطَرُ الرُّوْضَ: بارانه که گه شه ی
به گول و ره وگی باغه که دا ده گوتری:

(هو حاكك)، (ک: حاکه)، (وهی
حائكة)، (ک: حواک).

أَحَاكَ: ده گوتری: (ما أحاك سيفه)

شمشیر ه که ی نه ی بری ۵ (وما أحاکه
أسناني) ددانم نه ی بری.

تَحَرَّكَ بِالثَّوْبِ: بۆشاکه که ی له سی

به نده ی وه هینا بۆ پی شی نه ژنوی و

له سهر سیچکانی دانیش، واته خوی

که مه ندکیش کرد.

الْحَوْكُ: نمونه ی وینه ۵ ده گوتری: (هذا

على حَوْلٍ ذاك) نه وه له سهر شیوه ی
نه ویه.

الْحَوَكَةُ: ده گوتری: (هم ناس ليس عليه

حوكة هؤلاء القوم) نه وانه

که سانیکن له و هۆزو خیله ناچن.

الحياكة: جۆلایی.

الْمَحْرَكَةُ: شپرو هه را.

حَالُ الشَّيْ حَوْلًا: سالیك به سهر

نه وشته دا تیپه بری.

حال الحول: ساله‌که ته‌واو بوو.

حال الشئ: شته‌که گؤږا ۵ ده‌گوترئ: (حال اللول و حال العهد).

حال في ظهر دابته: بازی داو له‌سهر پشتی ولاغهم‌که‌ی و هستا ۵ ده‌گوترئ: (حال علی الفرس) خوی هه‌لدايه سهر پشتی ولاغهم‌که‌ی.

حال عن العهد: له پهمانی خوی په‌شیمان بۆوه.

حال الشئ بين الشئین حولاً و حیلولة: ناوانی کردن ۵ بوو به په‌رده‌و حائیل له‌نیوان نه‌و دو شته‌دا.

حالت النخلة حنولاً: دره‌ختی خورماکه سائیک به‌ری گرت و سائیک به‌ری نه‌گرت.

حالت الناقة: حوشتره میینه‌که که‌ن درا به‌لام ناوس نه‌بوو.

حولت عينه أو طرفه: چاوی خیل بوو، چاوه‌که‌ی توشی قیچی بوو.

أحول: سائیک به‌سهری دا تیپه‌ری ۵ ده‌گوترئ: (أحول الصبي): مندا‌له‌که سائیک ته‌واو کرد.

أحولت الدار: خانوه‌که رۆزگاری زۆری به‌سهردا تیپه‌ری و گۆږانکاری تیکه‌وت.

أحول بالمكان: سائیک له‌و شوینه مایه‌وه.

أحولت المرأة أو الناقة: ئافره‌ته‌که له‌دوا کچ کوږی بوو ۵ پان حوشتره‌که دواي بیچوی میینه بیچوی نی‌ری بوو.

أحول عينه ۵ چاوی خیلکرد.

أحال: سائیک ته‌واوی به‌سهردا تیپه‌ری.

أحال الدار: خانوه‌که گۆږانکاری به‌سهردا هات و سالانیکی زۆری به‌سهردا تیپه‌ری ۵ دانیشه‌توانه‌که‌ی چه‌ند سال و عه‌یامیکه لی‌ی دوور که‌وتونه‌وه.

أحال الشئ الرجل: شته‌که پان پیاوه‌که له‌حالیکه‌وه چووه سهر حالیکه تر. أخالّت المرأة أو الناقة: به‌مانا (أحولت) دئ.

أحال بالمكان: سائیک له‌و شوینه مایه‌وه. أحال الرجل: نه‌و پیاوه حوشتره‌کانی ئاوس نابن و نه‌زۆکن ۵ قسه‌کانی دژ به‌یه‌کن و هیچی به‌سهر هیچه‌وه نیه.

أحال علیه بالكلام: به‌قسه روی تی کردوو ده‌ستی کرد به‌ ناخاوتن له‌گه‌ئیدا ۵ ده‌گوترئ: (أحال علیه بالسوط).

أحال في ظهر دابته و علیه: بازی دایه سهرپشتی ولاغهم‌که‌ی و جیگیر بوو. أحال الغريم: خاومن قهرزه‌که‌ی ره‌وانه‌ی سهریه‌کیکی تر کرد.

أحال الشئ: شته‌که‌ی گواسته‌وه.

أحال العمل الى فلان: کاره‌که‌ی به‌فلان سپارد. أحال القاضي القضية الى حكمة الجنایات: قازی روداوو کی‌شه‌که‌ی ره‌وانه‌ی داداگای تاوانه‌کان کرد.

أَحَالَ الْمَاءَ فِي الْمَجْدَلِ: ئاۋەكەى كەردە ئاۋ جۇڭگاكەى.

حَاوَلُ الْأَمْرَ حَاطِلَةً جِرَالًا: ويىستى بەكارەكە بگاۋ تەۋاۋى بكا.

حَوَّلَ الشَّيْءَ: شتەكەى گۆڧرى پان گۋاستىيەۋە لە شوئىنىكەۋە بۇ شوئىنىكى تر.

حَوَّلَ فَلَانُ الشَّيْءَ إِلَى غَيْرِهِ: فلانكەس شتەكەى ئارد بۇ لاي يەككىكى تر.

حَوَّلَ الْأَرْضَ: زەۋىيەكەى سالىھ ناسائىك كىلا بۇ ئەۋەى خاكەكەى بەھىزىي.

حَوَّلَ الشَّيْءَ: شتەكەى لە خالىكەۋە گۆڧرى بۇ خالىكىكى تر.

احْتَرَلَهُ الْقَرْمُ: خەلكەكە فلانىان خستە ئاۋ خۇيانەۋە.

احْتَالَ الشَّيْءُ: سائىك بەسەر ئەۋ شتەدا رۇيى.

احْتَالَ فَلَانُ: فلانكەس ويىستى بەفيلۋ تەلەكەبازى فلان شتى دەست بكةۋى.

احْتَالَ الْأَرْضَ: زەۋىيەكە بارانى ئى نەبارى.

احْتَالَ عَلَيْهِ بِالْإِذْنِ: قەررەكەى جەۋالەى ئەستۋى ئەۋ كەرد.

تَحَوَّلَ: لە شوئىنىكەۋە گۋاستىيەۋە بۇ شوئىنىكى تر ۋ پان لەحالۋ

ۋەزەيكەۋە كەۋتە حالۋ ۋەزەيكى ترەۋە.

تَحَوَّلَ عَنِ الشَّيْءِ: لەۋ شتە ۋازى ھىنا جۋۋە سەركارىكىكى تر.

تَحَوَّلَ فَلَانًا بِالنَّصِيحَةِ وَالرَّصِيَّةِ وَالْمُرْعَفَةِ:

تَيَفَّكِرُ بُوْ ئەۋەى بزانى ئاخۇ بەج شىۋەيكە كارى تى بكاۋ بىھىنىتەۋە سەر رىڭكاي راست.

اسْتَحَالَ الشَّيْءُ: شتەكە لاجۋۋ جۋۋە سەر شوئىنىكى تر ۋ پان شتەكە

خوار بۋۋە جەمايەۋە ۋ گۆڧا. استعمال الكلام: كەلامەكەى لەماناى خى

لاداۋ مانايەكى تىرى ئى ھەلھىنجا. استعمال الشئ: شتەكە جەۋالەكرا.

الإحتيال: ھەلخەلەتاندن جەرىمەيەكى ياسايىي ۋ بىرىتىيە لەۋەى كەسىك

بىيەۋى بەنارەۋا مالى كەسىكىكى تر بخوا.

التحاريل: ئافىرەتىكە سالىھ ناسائىك مىندالى بىيى ۋ ھەروا بەزەۋىيەكە

دەگۋىتىرى سالىھ ناسائىك بكىلىدىرىۋ تۆۋ بكرى.

الحائل: ئەۋ شتەى گۆڧران پەيدا دەكا ۋ بىچۋۋە مېينەى حۋشتر ئەۋ

ساتەى لەدايك دەبى ۋ ھەرمېينەيكە كە نەزۇك بى، دەگۋىتىرى: (امراة حائل،

ناقە حائل، لخلە حائل)، (ك: حَوَّلَ وحول وحيال).

الحال: ئەۋكاتەى كەتتىداى. حال الدهر: گۆڧرانكارى زەمانە ۋ (حال

الشئ) صىفەتى شتەكە. حال الانسان: ھەمۋو كارۋ بارىكى

تاپبەتى ئادەمىزاد چ مادى ج مەعنەۋى.

الحال في الطبيعة: جۋنىيەتىكى زوۋ

بەسەر جووھ وەکوو ترشی و وشکی
ساردی و گەرمی..هتد.
أَحَالٌ فِي عِلْمِ النَّفْسِ: بریتییە لەو شیوازە
دەرونییە پەیدا دەبێ پێش ئەوەی
بچەسبێ.

أَحَالٌ فِي النَّحْوِ: حَالٌ لَهْزَارَاوَهی
نەحوپیاندا بریتییە لەزەمانی
هەنووکەیی و کـاتی
قەسەکردنەکە ە وشەپەکە شیوەی ئەو
شتە ی کارەکە دەکا یان کارەکە ی
ئاراسـتە دەکـرێ رۆن
دەکاتەو ە لەزاراوەی بەلاغەدا
بریتییە لەو حال و ھۆکارانە ی داوا
دەکا کەلامەکە بەشیۆمپەکی تاپەتی
دەر بپرێ ە (ک: أحوال وأحوال) ە بە.
الحَالَةُ: بەمانا (الحال) دێ.

أَحْوَالٌ: دەورووبەری شت، دەگوترێ:
(رأيت الناس حوالیه) خەلکم بینی
دەورەیان دابوو.
حَوَالٌ الدَّهْر: گۆرانکاری رۆژگارو بەلاو
کارەساتی.

أَحْوَالَةُ: ئەومپە خاوەنی قەرز
لەقەرزداریکەو بەگۆزیەو بە سەر
قەرزداریکی تر ە گواستەوێ ناو
لە جۆمپیکەو بە رۆباریکی
تر ە شایەتیدان ە بەرعو دەبوون ە
چەکیکە یان کۆمپیاڵەپەکە پارە ی
پێ دەگۆزێرتەو لەشۆپنیکەو بە
شۆپنیکێ تر.

أَحْوَالِي وَأَحْوَالِي مِنَ الرِّجَالِ:
ئەوکەسەپە زۆر فێلبازو قۆلپێ.

أَحْوَالٌ: جەم و جۆن و ھاتو چۆ ە سان، (ک:
أحوال) ە ئەملاو ئەوێ
شت ە دەگوترێ: (رأيت الناس حواله).
أَحْوَالٌ: لەمپەر و پەرەدە ی نێوان
دوشت ە پیاوی فێلبازو قۆلپێ.

أَحْوَالٌ: زێرەکی و لێھا تووی و کارامایی
لەنەنجامدانی کاردا ە ئەو کەندەر
جۆگە ھەلکەندراوێپە کە بەرپز
نەمامە خورمائی تیـدا
دەنیزرێ ە دەگوترێ: (هذا من حِرل
الدَّهْر) ئەمە لەکارەسەپرو
عەجایەپەکانی رۆژگارە.

أَحْوَالٌ: پەرەدە لەمپەر لەنێوان
دوشتدا ە خێلی و قیچی لە
ئاراستەکردنی نیگای دوو چاودا.

أَحْوَالٌ: ئەو پەرەدە ی بێچو و حوشت
لەناو سکی دایکی دا لەناوی
دایە ە وەکوو مەشیمە بۆ زاروک
لەسکی ئافرەتدا ە ئەو ئاومپە کە
لەپێش سەردەرھاتنی زاروک لەسکی
دایکی دەپزێتەدەر.

أَحْوَالٌ: (أحوال الدَّهْر) سەپرو
سەمەرە ی رۆژگار.

أَحْوَالٌ: بەمانا (أحوال) دێ.
أَحْوَالٌ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو پیاوێپە زۆر
کارامایی لە فێلبازی و قۆلپێ
دا ە (أحوال من الأمور) کاری سەپرو
سەمەرە ە دەگوترێ: (هذا من حَوْلِ
الدَّهْر) ئەمە لەشتە سەپرو
سەمەرەکانی رۆژگارە.

أَحْوَالٌ مِنَ الرِّجَالِ: بەمانا (أحوال) دێ.

أَلْحَرْقُ: هەرشتىك سائىكى بەسەردا
تېپەرئ گيانلەبەرئ پان روھ
بى، (ك: حَوَالِي وَ حَوَالِي).

أَلْحَرْقُ: قەناتىكى بىچكۆلەيە ئاۋى ئى
دەگۈزىتەۋە بۇ شوئىنىكى تر.
أَلْحَرْقُ: ئەۋ پياۋى خىرا دەگۈزى ۋە ھەر
رۇۋەى لەسەر ھەۋايەكە ۋە پياۋى
فېئىبازى قۇلپ.

أَلْحَيْسَالُ: پەتىكە سەرىكى لەپەتى
بەرسىنگى حوشتر دەبەستى ۋە
سەرەكەى ترى بەپالۆكەپەۋ قايىم
دەكرى ۋە پىشى شت ۋە دەگۈترى:
(قَعَدَ حَيَالَهُ) لەبەردەمى
دانىشت ۋە لەبەرامبەرى رۇنىشت.

أَلْحَيْلَةُ: فېئىل ۋە تەلەكەۋ بەتوانايى لە
بەرپۆمىردنى ئىش ۋە كاردا.
أَلْحَيْالُ: فېئىبازو سىياسەتمەدار.

أَلْحَيْلُ: ئەۋ كەسەى ھەۋالەكەى بۇسەر
دەنىردى ۋە ئەۋكەسەى ھەۋالەكەى
بۇ دەكرى ۋە بەھەردووكيان
دەگۈترى (أَلْحَيْلان) ۋەكۈۋ چۈن
بەكرپارو فرۇشيار دەگۈترى
(الْبَيْعَان).

أَلْمَحَالُ: لىزان ۋە بەتوانا لەسەر
بەرپۆمىردنى كارو بار.

أَلْمُحَالُ: ئەۋشەتى نەگونجى
بىئ ۋە ۋەكۈۋ كۆبونەۋەى جىم
جۇل ۋە راۋەستان لەپەك ساتدا بۇ
قەبارمەك ۋە ھەروا كۆبونەۋەى
تارىك ۋە روناكايى ۋە ساردى ۋە گەرمى

بۇ شتىك لەپەك كاتدا.
أَلْمَحَالَةُ: فېئىل ۋە چاۋبەست ئى
كردن ۋە شتىك لەشىۋەى ناعوور
ئاۋى پى ھەلدەھىنجندرى.

أَلْمُحَوَالُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەۋ كەسەپە
لەقسەكردندا پىشت بەقسەى پىش
خۇيەۋە بەستى ۋە قسەى خەلك
بجۈيتەۋە.

أَلْمُحَوَالُ: نامىرىكە بەرزو نزمى كارەبى
پى كۆنترۇل دەكرى.
أَلْمُحِيلُ: ئەۋ كەسەى مىندالى نابى
(نەزۇك).

أَلْمُسْتَحِيلُ: شتى بەتال ۋە پوچ ۋە شتىك
ھەبوۋى پان پەيداۋونى محال بى.
حَوَالُ: وتى (لا حول ولا قوة الا بالله).

حَام حَرَل الشَّيْ: بەدەۋرى شتەكەدا
سۈرپەۋە دەۋرىدا ۋە لە ھەدىشى
پېغەمبەردا ھاتوۋە دەفەرمۈى: (من
حَام حَرَل الحِمى يوشك أن يقع فيه)
كەسىك لەتاۋان نزيك بېيتەۋە
لەۋانەپە تېى بكەۋى.

حَام الشَّيْ: ھەۋلى بۇ ئەۋ شتەداۋ ويىستى
بەدەستى بىئى.

حَام على قراىتە: سۆزى بۇ خزمەكانى
نۈۋاند يارمەتى دان.

حَام الحيوان: گيانلەبەرەكە تىنوۋى بوۋ،
(ك: حَوَالِم، حَوَم).

حَوَمٌ فِي الْأَمْرِ: زۇر لەكارەكە ورد بوۋە
زۇرى تى روانى.

أَلْحَوَمُ: جەلەبە حوشترى قەرمبالغ.

الْحَوْمُ: شهرابی کۆن.

کردهوه.

أَلْحَوْمَةُ مِنَ الْبَحْرِ وَالْمَاءِ وَالرَّحْلِ: زۆرىنه و
بهشى هه ره زۆرى ۵ له شهرو جهنگا
به شوینى ترسناكى ناو شهركه
دهگوترى.

تَحْرِي: خۆى گۆكردهوه و پاپۆكهى
بهست ۵ دهگوترى: (تَحْرَتِ الْحِيَّةُ)
الحارى: نهو كهسهى مار به خيو دهكاو
پشى پشيان دهكا ۵ پياويك كارى
سهر سورهيتهر نه نجام بدا.

الْحَوْمَةُ: بلور.

الْحَوْمَاتُ: زهوى رهقى تهخت (ك: حَوْمَان
وَحَوَامِين)ه.

الحاريا: ريخۆله ۵ ناوسك.

الحارية: ميينهى (الْحَرَى).

الْحَوْمَلُ: له هه موو شتيكدا
به سه ره متهكهى دهگوترى ۵ لافاويك
ناوهكهى قوپاو نهبي ۵ هه وري رهشى
باراناوى ۵ (ك: حَوَامِل).

أَلْحَوَاءُ: نهو شوينهى شتى تى دهكرى
وهكوو گه نجيته ۵ كادين ۵ هۆبه و
مه نزلى رشمال نشين واته: خانوى
له (موو كووك دروست كراو) كۆمه له
ره شمالي نشين كه له سه ره ناويك
كۆدمه نه وه.

تَحْرَنُ: زهليل بوو هيلاك بوو.

الحانة: دوكانى عهره ق هروشتن.

الْحَوُ: ميروه سوره ۵ ميروى سليتمان
(ميروه سليمانه).

حَوَى الشَّيْءِ حَوَايَةً: به سه ره شته كه دا زال
بوو كرديبه ملكى خۆى ۵ دهگوترى:
(حَوَى الْحِيَّةُ) پشى پشى مارهكهى

حَوَا: دايه جهوا.

كردو خۆى به دهسته وهدا.

أَلْحَوَةُ: رهنگيكه له رهنگى ژنگى ناسن دهكا.
حَوَةُ الرَادِي: نه مبهرو نهو بهرى شيو.

حَوَى الشَّيْءِ حَوَى وَحْوَةً: نهو شته سه وزي
تيكه له ره شاييه كهى بوو ۵ يان
رهشى تيكه لى سوريه كهى بوو.

أَلْحَرِيُّ: خپرى و كه وانسه يى ۵ بو
هه رشتيك بى ۵ جه وزي به چوكى ناو
بو حوشتر.

حَرِيَتْ شَفَةُ الرَّجُلِ: ليوى پياوه كه له
سورى دا مهيله و رهش بوون.

أَلْحَرِيَّةُ: پۆشاكيكه ناواخنى هه به
دهكركته سه ره پشته حوشتر ئافرهت
له سه رييه وه سوار دهبي ۵ به رۆيه كه
له سه ره سهر دادنه ريت كاتى قاپيك يان
شتيكى تر ده خه يته سه ره
سهرت ۵ زهوى رهق و روتنه كه به
بهرد يان به خشتى كال و قوپ شورى بو
دهكرى.

حَوَى النَّبَاتُ: گزو گياكه له سه وزي دا خۆى
به رهش نواند ۵ (هه احرى وهى
حَوَاءُ) ۵ قورنان ده ره رموى: ﴿لَجَعَلَهُ
غَنَاءً آخَرَى﴾.

حَوَى الشَّيْءُ: شته كهى ويك هاته وه

حَوَى الشَّيْءُ: شته كهى وهرگرت.

احتوى الشَّيْءِ عَلَيْهِ: له خۆى گرت جيئى

حاربة البطن: ريخۆلەو جەرگو سی.

الْحَيَّةُ: مار ۵ ئەمیش چەند جۆریکی
هەیه.

المحتوى: ھۆبەو رەشمال نشین کە
لەسەر ئاویک کۆدەبنەو.

الْحَوَى: بەمانا (اغتیری) دئ ۵ جۆرە
بسمارنکیشە.

حَيْثُ: زەرفی مەکانەو ئیضافە دەکری
بۆلای رستە.

الْمَحْوَاةُ: (أَرْضٌ مَحْوَاةٌ) زەوی ماراوی کە
زۆری مار لێبن.

حَاجٌ حَيْجًا: ھەزار کەوت.

أَحَابَتِ الْأَرْضُ: زەویبە کە روەکی
(الحاج) ی رواند.

الْحَاجُ: روەکیکی چقلاویبە سەوزیبە کە
زۆر درێژە دەکێشێ و رەگەکانی زۆر

بەزەوی دا دەرۆنە خوار ۵ بەعەرەبی
دوو ناوی تری ھەن (العاقول، شوك
الجمال).

حَيْجَمَ الرَّجُلُ: پیاو کە بەسرتە قسە
کردو لەبەر خۆبەو ورتە ورتی
بوو.

حَادَ عَنِ الشَّيْءِ حَيْدًا وَحَيْدَانًا: لەشتە کە
لادا دەگوتری: (حَادَ عَنِ الطَّرِيقِ)
لەرێگە لابەدا.

أَحَادَهُ عَنِ الشَّيْءِ: ئەو شتە لادا و دوری
خستەو.

حَائِدَةٌ عَائِدَةٌ وَحِيَادًا: وازی ئی ھینا و روی ئی
و مرگێرا ۵ وازی لە دژایەتی ئەو ھینا.

حَيَادٌ: دەگوتری: (حیدی حَيَاد) وازی ئی
بێنەو لابکەو.

الْحَيَادُ: ئەو مەبە بێ لایەن بێ پشتگیری
ھیچ لایەکی کێشە کە نەکە.

الْحَيَادُ الْإِيَّابِي: لەسیاسەتی نیو
دەولەتی دا ئەو مەبە و لاتیك ھاوکاری
بە کێک لەو دەولەتە دژە
بە مەبە کە کەکان نەکا و لەگەڵ باقی
دەولەتەکانی تردا ھاوکارو ھاوسۆز
بێ بۆ بەرھەرار بوونی ناشتە وایی
گشتی.

الْحَيْدُ: ئەو دی لە ئەملاو ئەولای شت
ھەلتۆقیتەو، دەگوتری: (حَيْدُ الْجَبَلِ

و حَيْدُ الرَّاسِ) ۵ ھاوتساو
ھاوشان ۵ پەراسوی زۆر خوار.

الْحَيْدُ: ناخی بوونی زارۆکە لەسکی دایکی
داو بەناسانی نەپەتە دەرەو.

الْحَيْدِي: رۆیشتنی بەتە کە بوورو لارو
لەنجە ۵ ھەروا دەگوتری: (حَار
حَيْدِي) گوێدرێژیکە لە سیبەری
خۆی دەسلەمیتەو ئەو نەندە سرك و
تەپ دەماخە.

الْحَيْدَانُ: ئەو بەردو زەبخەبە لەکاتی
رۆیشتندا لەژێر بێی و لاخ
دەردەپەرێ.

الْحَيْدَةُ: روانینی بـەـرـق و
کێنەو ۵ دەگوتری: (مانظر اليّ) لا
نظر الحَيْدَاةِ بە خراپە نەبێ قەت
سەیری منی نەکردوو ۵ ھەروا ناو
بۆ گرتی شاخی کە ئەکێوی.

أَلْعَيْدُ: گویند ریژی زور سرک و تهر دهماخ.
 أَلْمَحِيدُ: ناچار ۵ دهگوتری: (مالك محيد
 عن هذا) چارت ناچاره و ناتوانی
 خوی ئی بهاریژی.
 حَارَ بَصَرُهُ حَيْرًا وَحَيْرَانًا: تهماشای
 شته که ی کردو چاوی نهیتوانی لئی
 برپوانی ۵ چاوی لئی هه ئبه زییه وه.
 حَارَ فُلَانٌ: فلانکس ری ئی گوم
 بوو ۵ (حار في الأمر) لهو کارمدا
 سه ری ئی تیکچوو.
 حَارَ الْمَاءُ: ئاوه که کوپوهو هه ئخولا ۵ (هر
 حائر وحيران وهي حَيْرِي)، (ك.
 حيارى) ۵.
 حَيْرًا: خستیه سه ری ئی شیوانه وه.
 تَحْيَرٌ: کهوته سه ری ئی شیواوییه وه.
 تَحْيَرُ السَّحَابُ: هه وره که له شوینی خوی
 وهستاو بارانی باراند.
 تَحْيَرُ الْمَاءُ: به مانا (حار الماء) دی.
 تَحْيَرُ الْمَكَانِ وَالْأَنْاءِ بِالْمَاءِ: پر بوو له ئاو.
 اسْتَحَارَ الرَّجُلُ أَوْ الْمَاءُ فِي الْمَكَانِ: به مانا
 (حار) دی.
 اسْتَحْيَرُ الشَّرَابُ: به خووشی شه رابه که ی
 بو قوت چوو.
 الْحَائِرُ: که سییک سه رگه ردان
 بی ۵ شوینییک شه ملاو نه ولای
 به رزبن و ئاوی تیدا بووه ستی ۵ باغو
 بیستان.
 الحارة: بهرو بهر مال ۵ ناوچه یه که نزیك
 بی له ماله وه.
 الحاری: دهگوتری: (لا آتیه حاری الدهر)

قَهَتْ نَایمه لای.
 الْغِيرَةُ: سه رگه ردانی و راری ۵ زهوی
 سه وزو پر دانه و ئنه ۵ دهگوتری:
 (أَصْبَحَتِ الْأَرْضُ حَيْرَةً): زهوی سه وز
 هه ئگه راو پۆلکه و پاقله ی باشی تیدا
 هه ن.
 الْغَيْرُ: هه ور له گه ئ باران پهیدا بی و
 نه ره و ئته وه.
 الْمَحَارَةُ: دیوی ناوه وه ی مه لاشوو.
 الْمُسْتَحِيرُ: ریگه یه که له ساریه که دابی و
 نیشانه ی دیار نه بن و سه ری ئی
 دهر نه کری.
 الْمُسْتَحْيَرَةُ: پینلوی چاو که گوشت و
 چه وری زوری.
 حَارَ حَيْرًا حِيَاةً: برپوانه (حَوَزَ).
 تَحْيَرُ الرَّجُلُ: پیاوه که ویستی هه ئسی و
 زور به زه حمهت بوو هه ئسانه که ی.
 تَحْيَرُ الْيَهُم: پالی به وانه وه داو چوو
 سه ری بیرو برپوای نه وان.
 حَاسِ الْحَيْسِ حَيْسًا: تریتی خورماو
 که شک ی دروست کرد.
 حَاسِ الشَّيْئِ بَغِيرَهُ: نه وشته ی تیکه لاوی
 شتی تر کرد.
 حَيْسَ الْحَيْسِ: تریتی خورماو که شک ی
 دروست کرد.
 الْحَيْسُ: خورماو که شک و رو ئ تیکه ل
 به یه که دهگری و دهگوترین و
 ده شیلدرین دهگری ته قاوت.
 حَاشِ حَيْشًا: ترسا ۵ وه کوو ترسنوک
 روشت.

حاش الرادي: دۆلەكە درېژر بووه.

حاش فلانا: فلانكەسى ترساند.

تَحْيَيْتُ نَفْسَهُ: نەفسى لىتى تۇراو پېيش

چاۋى كەوت.

الْحَيْشُ: كۆمەل.

الْحَيْشَانُ: پياۋى زۇر ترسنۆك.

حَاصٍ عَنْهُ حَيْصًا وَحَيْصَانًا وَمَحِيصًا: لاي داو

لەرىنگە دوركەوتەو.

حَاصٍ الْقَرْمُ: خەلگەكە كەوتنە ھاتو چۆ

دەگەپان رېڭاي ھەلاتن بدۆزنەو.

حَايَصَهُ: چاۋو راۋى لېكرىد وېستى

بەسەرىدا زال بوو.

حَايَصَ الْمَرْتُ: سوور بوو لەسەر ئەوۋى

خۆ لەمردن رزگار بكا.

إِنْحَاصَ: لايداو دوور كەوتەو.

تَحَايَصَ عَنْهُ: بەمانا (انحاص) دى.

حَاصٍ: تەنگانەو نارەحەتى دەگوترى (وقع

القرم في حاصٍ باصٍ) خەلگەكە كەوتە

گىرو گىرفتو تەنگزەو.

حَايَصَ بَنِيصَ: تەنگانەو نارەحەتى

دەشگوترى: (حيص).

الْحَيُوصُ: چەمووش (دەگوترى: دابة

حيرص) ولاغىكى چەموشە ژىر

بارنابىو بەوېستى خاۋنەكەى ناك.

الْمُحْيَصُ: چارەو پەنا (دەگوترى: ما

عنه محيص): ھىچ رېڭا چارمەك

نييە بۇ خۇلادان لەوشتە.

حاضت المرأة: ئافرەتەكە بىن نوپز بوو

كەوتە عادەتى مانگانەيەو (هي

حائض)، (ك): حوائض

وَحَيْضٌ: ھەروا بەمانا ئەوۋىيە

ئافرەتەكە گەپشتە تەمەنى بالقىو

عادەتى مانگانە.

حاضت شجرة السمر: شتېك لە درەختى

سەمورە ھاتە خوارى وەكوو خوین

سورە.

حاض السيل: لافاۋەكە ھەئسا.

حَيْضُ الْمَاءِ: ئاۋەكەى بەرداۋ وەكوو

لافاۋى لېكرىد.

تَحْيَيْتُ الْمَرَأَ: بەمانا (حاضت)

دى (رۆژانسى عادەى مانگانە

ئافرەتەكە وازى لە ئەنجامدانى

نوپزرو رۆژو ھېناۋ چاۋەروانى

كۆتايى ھاتنى خوینى ھەيزەكەى

كرد (خۆى بە لەھەيزكەوتو

لەقەئەمدا (ھەئسو كەوتى واى

كرد كە كەوتۆتەو عادەى

مانگانەو.

أُسْتُحْيِضَتِ الْمَرَأُ: ئافرەتەكە دواى

تېپەپوۋنى ماۋەى عادەتى

مانگانەى خوینەكەى نەوہستاۋ ھەر

بەردەوام بوو.

الْحِيَاضُ: خوینى ھەيز.

الْحَيْضُ: ئەو خوینەى مانگانە چەند

رۆژىكى ديارىكراۋ بەشېۋەيەكى

سروشتى لەرەحەمى ئافرەتەو

دېتە خوار.

الْحَيْضَةُ: ئەو پاچە پەرۋەيە ئافرەت

بەخۆيەو ھەئدەگرى بۇ ئەوۋى

خوینده که له جهسته به وه نه چئ و
بلاو نه بیته وه ۵ به خودی
خوینده که ش ده گوترئ: (الْمَحِيضُ):
به مانا (الحيض) دئ ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى﴾.

حَيْثُ الْمَزْدَنُ: بانگده ره که وتی: (حي)
على الصلاة).

حاف عليه حَيْثُ: سته می کرد.

حاف الأب: باو که که خوشه وستی و ریزی
بؤ مندا لیک له مندا له کانی له وانی
تر زیاتر دهربری ۵ گرنگی به
مندالیک زیاتر له وانی تردا ۵ (هر
حائف)، (ك: حَوْف).

تَحْيَفُ الشَّيْءُ: ورده ورده له قهراخ و
بیجاخی شته که ی گرت و لئی
که مکرده وه ۵ ده گوترئ: (تَحْيَفْتُهُمُ
السُّنَّةُ) سان و رۆزگار ورده ورده
له ته مه نی که م کرده وه.

الحائف (حائف الجبل): قهراخی کئو بنارو
دامینی کئو.

الحفاف: ره گئیکسی سه وزه له ژیر
زوبانه و میه.

الْحَافَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: لایهن و نه ملای
نه ولای شت.

الحَيْفُ: تیزایی به رد، (ك: حيرف).

الْحَيْفَةُ: تیز که ره و میه که سه ره تیرو
سه ره رمی بئ تیز ده کړیته وه.

الحيفة من الشئ: لایهن و قهراخ و

نه ملای نه ولای شت.

حاق به الشئ حَيْثُ حَقِيقاً وَحَقِيقاً:

حاق به الأمر: کاره که ی له سه ر پیویست بوو.

حاق فيه السيف: شمشیر کاری لیکرد.

حاق الشئ: شته که ی هه نوو وزوری
دهست ری خست.

أحاق به الشئ: به مانا (حاق)

دئ ۵ ده گوترئ: (أحاق الله بهم

مكرهم) خودا شیوه ی مه کری

خوینانی به سه ردا دان.

حَايَلُهُ: چه سوودی بئ بردو رقی لئ بوو.

إحْتِاقٌ عَلَى الشَّيْءِ: نیحتیاتی کرد بؤ
نه وشته.

الْحَقَاقُ حَقَاقُ الْجُوعِ: برسپایه تی

زؤر ۵ نه و په ری برسپیه تی.

الْحَيْقُ: نه وه ی دپته وه ری ئاده میزاد
له خراپه کانی.

الْحَيْقُ: به مانا (الْحَيْقُ) دئ.

الْحَيْقَرُ: لاواز یان نارپه سن و بنه چه
خو پری.

حَاكٌ فِي كَذَا حَيْكاً: شوینکه ی لیکرد،

کاریگه ری لئ کرد ۵ ده گوترئ: (حَاكُ

السيف في فلان) شمشیر که کاری

له فلان کرد (حَاكُ الْقَوْلِ فِي الْقَلْبِ)

قسه که له دلدا کاری کرد ۵ دئی

بریندار کرد دئی هی شانده ۵ دئی

خوش کرد.

حَاكُ الْمُدَّةِ: کپرده که پری.

حَاكٌ فِي مَشِيَةِ حَيْكَاناً: له رۆپیشتنه که یدا

لارو له نجه ی کسرد خوی

نزيك بۆتەۋە ۵ دەگوترى: (حَن
رقت الصلاة) كاتى نوپۇز نزيك بۆۋە.
حَن الرُّجُل: پياۋەگە فەۋتا.

أحان: زۆر ماپەۋە.

أحان الشَّيْء: شتەگەى فەۋتاندو لە
ناۋى برد.

أَحَيْنَ القَرَم: گەلەكە كاتى ئەۋەى ھاتوۋە
بەمافى خۆى بگا.

أَحَيْنَ الابِل: حوشترەگە كاتى ئەۋەى
ھاتوۋە بدۇشرى پان بارى لى بنرى.

أَحَيْنَ بِالْمَكَان: چەند ماۋەيەك لەۋ
شۈپنە ماپەۋە.

حَايَنَ غَايَنَ وَجِيَانًا: مامەئەى لەگەل كەرد
سال لە دۋاى سال.

حَيَنُ: كاتىكى بۇ دبارى كەرد.

حَيْنُ الله فَلانًا: خودا فلانكەسى
ھىدايەت دا بۇ رى راست.

الحاننة: ميينەى (الحانن) ۵ بەمانا
بەلای كوشندە دى.

أَلْحَيْنُ: ماۋەيەك لەزەمەن كەم يا زۆر.

أَلْحَيْنُ: ھىلاك و تىداچون ۵ بەلاۋ
ناخۇشى ۵ لەپەندى پىشىناندا

ھاتوۋە ۵ (اذا حان الْحَيْنُ حارت
العين).

أَلْحِينَةُ: بەمانا كات دى ۵ دەگوترى: (ما

أَلْقاه الا الحينة بعد الحينة) ناۋ بەناۋ

نەبى ناپبينم ۵ ھەروا دەگوترى:

(ھو ياكل الحينة: رۆزى يەكجار نان

دەخۋا

بادا ۵ بەتوندى پىلى لەزەۋىداۋ
عەرزەگەى كۋتاپەۋە ۵ دەگوترى: (جاء
يحيك) ھات لە رۇيشتندا قاچى بلاۋ
كەردبوون ھەنگاۋى پانى دەنان
دەگوت شتىكى لەناۋگەئىداپە لەبەر
زۆر قەلەۋى.

حاك النرب: قوماشەگەى چنى ۵ (ھر
حالك وحيك ھى حياكة وَحَيَكى
وحيكى).

أحاك فيه السيف: بەمانا (حاك)
دى، واتە: شمشىر كارى تىكەرد.

إِخْتَالَكَ بِشَيْءٍ: بە كراسەگەى خۆى
كەمەندكىش كەرد واتە: قاچى و
پشتى پىكەۋە بەستن.

تَحَايَكَ: بەلارو لەنجە ھات.

حَالَ الماءُ حَيْلًا: ئاۋەكە لەناۋ شىۋەكەدا كۆ
بۆۋە.

تَحَايَلَ عَلَى الرجلِ أَوِ الشَّيْءِ: فېلى لە
پياۋەكە كەردو بەسياسەت لەگەلى دا
ھەئسو كەۋتى كەرد بۇ ئەۋەى لىي
بەمراد بگا.

تَحْيَلُ: فېل ۵ فەجەرى بەكار ھىنا
بەئەنجامدانى كارەكانى.

أَلْحَيْلُ: ناۋى كۆ بوۋەۋە لەناۋ شىۋەكەدا،
(ك: أحيال وحيول).

أَلْحَيْلَةُ: جەلەبە مەرو بزن ۵ بەردى
بەربۆۋە لەكىۋەۋە بۇ دامىنى و
ھىندە كۆبىنەۋە تا زۆر دەبن و
دەبىتە بەردەلان.

حان الأمرُ حَيْثُ وَحَيْثُكَ: كاتى ئىشەكە

الْمَحْيَانُ: (مَحْيَانُ الشَّيْءِ) کاتی
شت ۵ وهرزی شت.

حَيَّ حَيَاةً وَحَيَوَانًا: گه‌شهی کرد.

حَيَّ الْقَوْمَ: قه‌ومه‌که و مزعو حالیان باش بوو.

حَيَّ الطَّرِيقَ: رڼگاهه‌ک هاشکرا بوو.

حَيَّ مِنَ الْقَبِيحِ حَيَاءً: نه‌فسی له‌شتی خرابو
ناشرین هه‌له‌نگوت و پئی ناخو‌ش بوو.

حَيَّ مِنَ الرَّجُلِ: شهرمی له‌پیاوه‌که کرد.

أَحْيَا الْقَوْمَ: زاوو زڼیان زور
بوو ۵ و مزعو خالی نازده‌سه‌کانیان

باش بوو.

أَحْيَا اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانک‌ه‌سی زیندوو کرد.

أَحْيَا اللَّهُ الْأَرْضَ: خودا رووه‌ک و گزو گیای

له‌زه‌وی دهره‌ینا ۵ قورن‌ان دمه‌رموئ:

﴿لَقَدْ أَنفَخْنَا إِلَىٰ بَلَدٍ مِّثْرًا فَآخَرْتِنَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ﴾.

أَحْيَا الرَّائِدُ الْأَرْضَ: کابرا زه‌وییه‌که‌ی

بینی گزو گیاکه‌ی له‌وپه‌ری گه‌شه‌و

سه‌وزیدا بوو.

أَحْيَا فَلَانُ اللَّيْلَ: فلانک‌ه‌س شه‌و نه‌نوست

هر خهریکی خودا په‌رستی بوو.

حَيَّاهُ اللَّهُ: خودا هښسته‌وه ۵ ده‌گوتري:

(حَيَّاكَ اللَّهُ وَبَاكَ) خودا بته‌ئیلته‌وه‌و

له‌گه‌شه‌و نه‌شه‌دابی.

حَيَّاهُ اللَّهُ الْقَوْمَ بِحَيَّاهُ: خودا به‌هانای نه‌و

قه‌ومه‌وه هاتو بارانی بۆ باراندن.

حَيَّاهُ فَلَانُ فَلَانًا: فلانک‌ه‌س دوعای بۆ فلان کرد

به‌ته‌مه‌نی درڼزو ته‌ندروستی باش.

حَيَّاهُ الْخَمْسِينَ: له‌ته‌مه‌نی (۵۰) سالی نزیک بۆوه.

أَحْيَا الْقَوْمَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا: نه‌و خه‌لکه

دوعایان بۆ په‌کتر کرد به‌ته‌مه‌نی

درڼزو ته‌ندروستی.

حَيَّاهُ النَّارَ بِالْفَخِّ: ناگره‌که‌ی به‌غو لی‌کردن

هه‌لگیرسانده‌وه.

حَيَّاهُ الصَّبِيَّ: خو‌راکی دا به‌منداله‌که.

أَحْيَا الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که دوعای ته‌مه‌ن

درڼزی و ته‌ندروستیان بۆ په‌کتر کرد.

تَحْيَا مِنْهُ: خو‌ی لی شارده‌وه.

أَسْتَحْيَا الْأَسِيرَ: دپله‌که‌ی هښسته‌وه

نه‌یکوشت ۵ قورن‌ان دمه‌رموئ:

﴿يَذَبْحُونَ آبْنَاءَ كُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَ كُمْ
وَلِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾.

أَسْتَحْيَا فَلَانُ فَلَانًا: فلان شهرمی له‌ فلان

کرد ۵ ده‌گوتري: (أَسْتَحْيَا مِنْهُ وَاسْتَحَاهُ).

التَّحْيَا: سه‌لام.

الْحَيَا: هه‌رزانی و باران.

الْحَيَاءُ: شهرمو شکو (الحَيَاءُ) بۆ نازده‌ن

به (زڼی) ده‌گوتري.

الْحَيَاءُ: گه‌شه‌ کردن و مانه‌وه

به‌زیندویی ۵ له‌زاراوه‌ی زانستی

زینده‌ومرزانی دا (حَيَاة) بریتیه‌ له

کۆمه‌لئیک دیارده‌ که له‌گیانله‌به‌رو

رووه‌ک و دره‌ختدا ده‌بیندري و جپایان

ده‌کاته‌وه له (جه‌مادات).

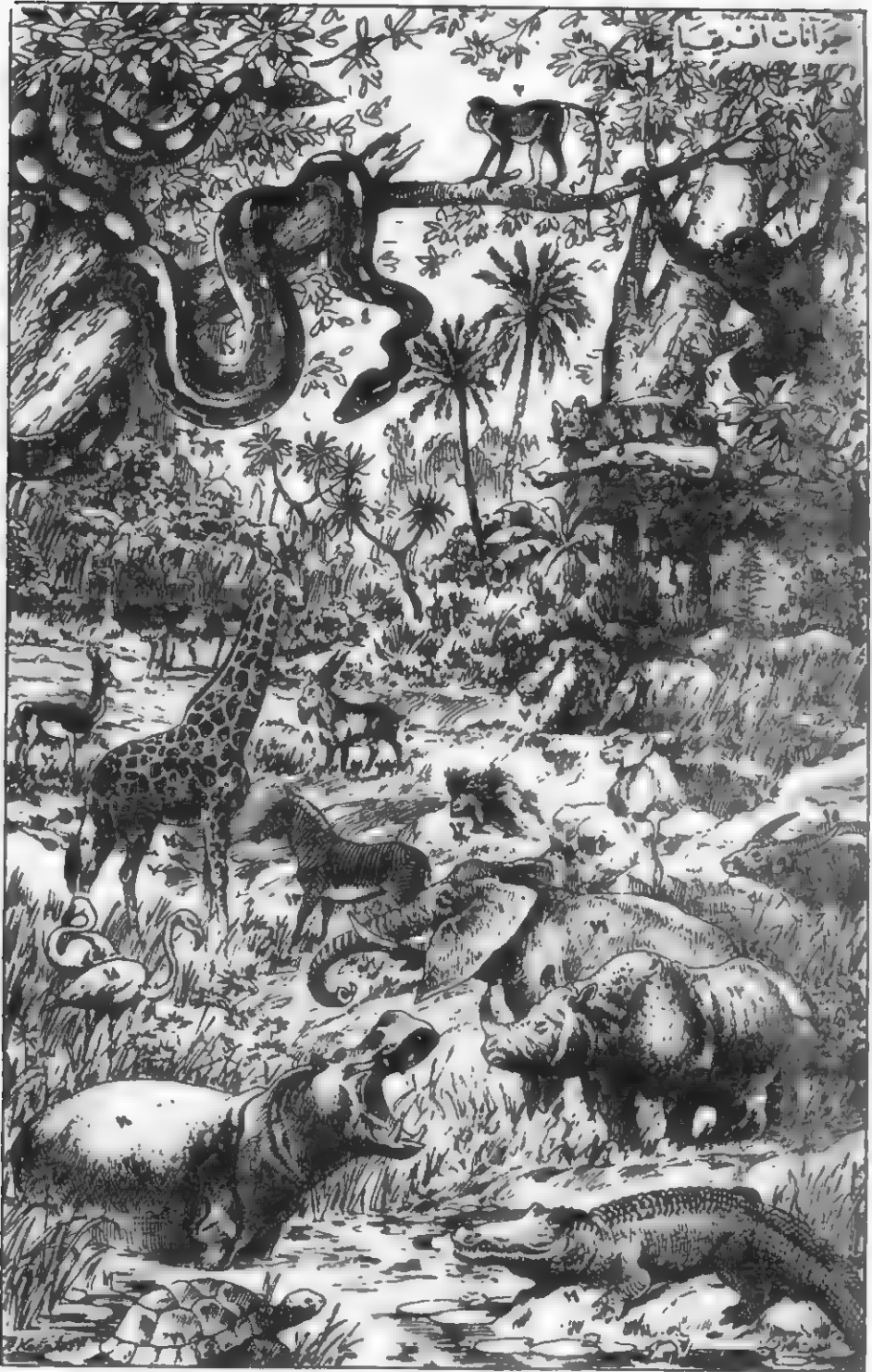
الْحَايِي: خاوه‌نی مار ۵ مار به‌خيوکه‌ر.

الْحَيَوَانُ: زیندویی و ژيان.

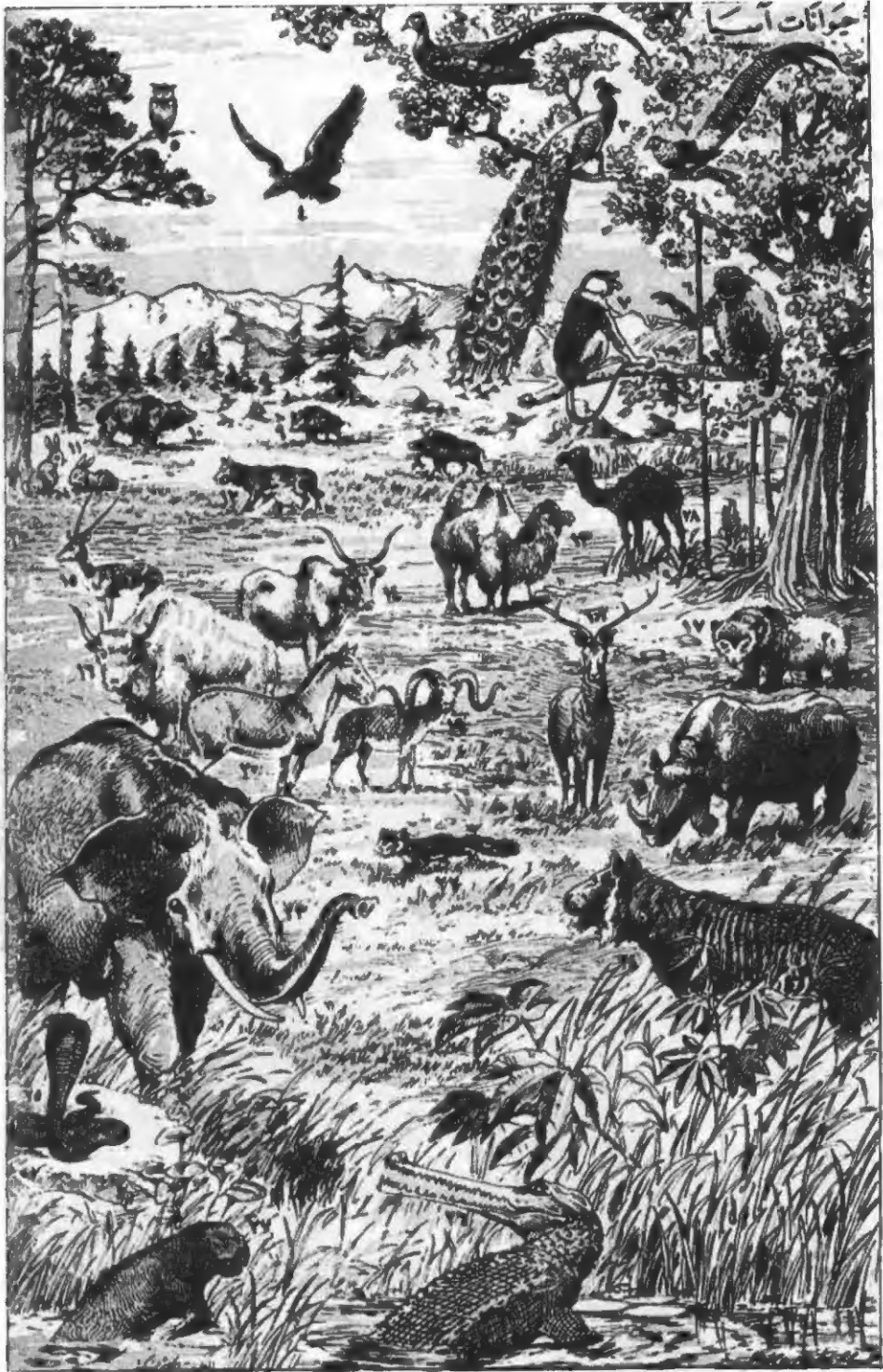
حَيَّاهُ عَلَى كَذَا: حازر به‌و وهره‌ بۆ

ته‌نجامدانی فلان کار ۵ وه‌کوو (حي

على الصلاة وحي على الفلاح).

- ١ غوريلا ٢ قرد ٣ نوا ٤ حية ٥ فهد ٦ نمرة ٧ أسد ٨ ماعز ٩ حصاة ١٠ غر ١١ حمار
١٢ ذئب ١٣ حمار الزرد و بني ١٤ رراف ١٥ جاموس ١٦ من ١٧ كركنت ١٨ نعام ١٩ تسام
٢٠ فرس البحر ٢١ سحابة

- ۱ طائر الحلة ۲ تمزق ۳ طاووس ۴ اسب ۵ بوم ۶ شق ۷ فراد رصید ۸ حذیر ری ۹ ضنه ۱۰ ذب ۱۱ ارنب ۱۲ ذب ۱۳ حمل ۱۴ بقر خندی ۱۵ آوروغو ۱۶ قناس ۱۷ ذب الشفت ۱۸ این د وغب ۱۹ اویة ۲۰ حبار بری ۲۱ کرکدن او وحید القرب ۲۲ نعب ۲۳ فیل ۲۴ بر ۲۵ صر ۲۶ تیب ۲۷ اطرم ۲۸ حید

حيوانات أمريكا

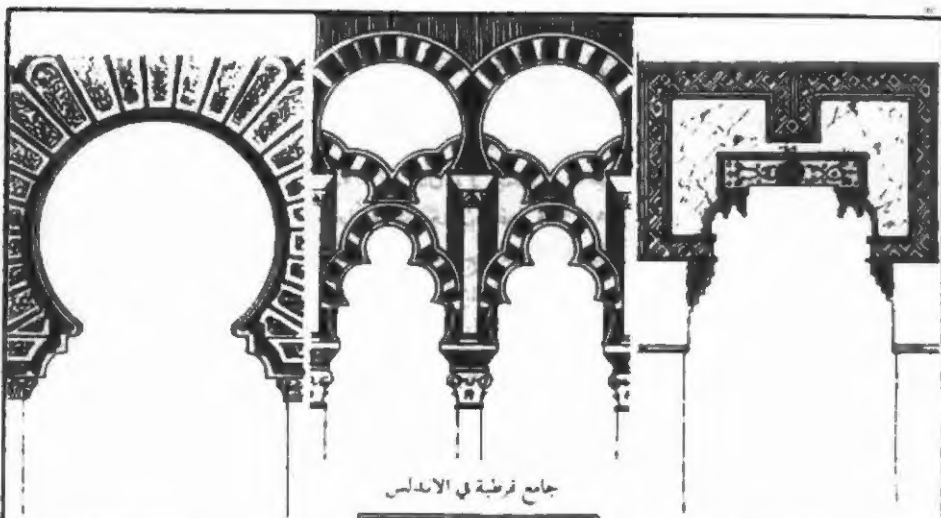

- ١ كندور • ٢ بيضا • ٣ قرد • ٤ هبار • ٥ فهد • ٦ نعام • ٧ ذئب • ٨ كوفي • ٩ بوا • ١٠ بقر وحشي • ١١ عصفور •
 ١٢ أليكة • ١٣ فهد • ١٤ تاويز • ١٥ قمرات • ١٦ ديزان • ١٧ آكي النمل • ١٨ شبطقة • ١٩ تمساح •
 ٢٠ ضفدع

حيوانات اوقياناسيا

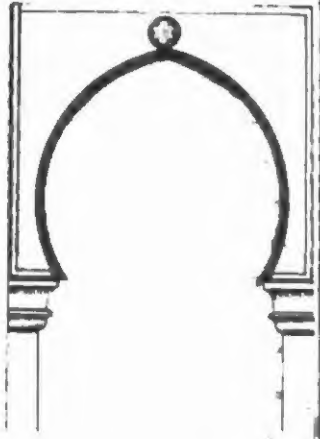
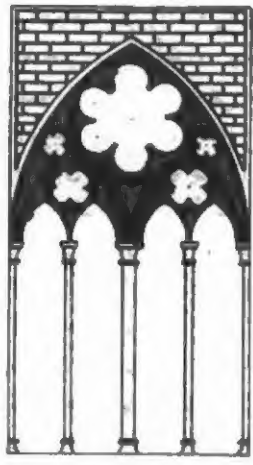
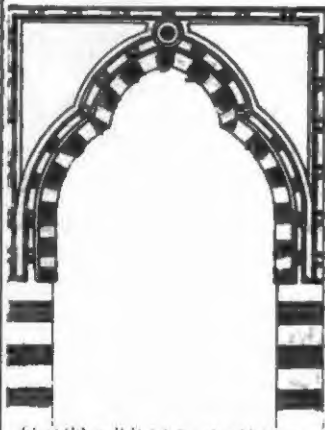
١ فلانجر طيار • ٢ كواكي • ٣ هشار • ٤ بنشا • ٥ رزهر • ٦ لمر • ٧ قنقر اوكشفر • ٨ قنقر • ٩ قنقر • ١٠ نوع من
البحار • ١١ خنجر بري • ١٢ جهور • ١٣ عصفور من طائفة النجواس • ١٤ نوع من القنقر • ١٥ قنقر • ١٦ قنقر

جامع قرطبة في الأندلس

محراب مسجد الأندلس في فاس

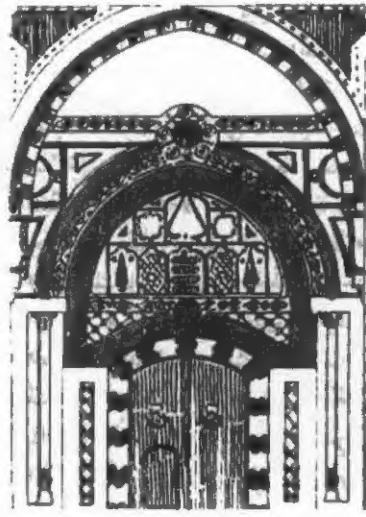
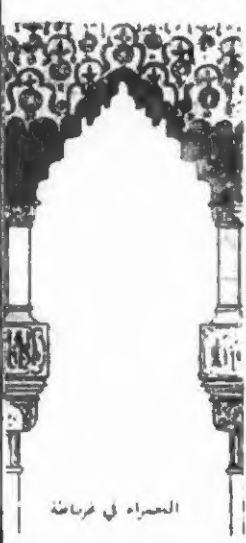
سبيل في مراكش

مسجد فاس في مرقاة المباليت (الفاخرة)

حناءة قرطبة

الحمام الكبير في فاس الجديدة

العمارة في غرناطة

مدخل قصر بيت الدين

مسجد الملك في أصبهان